วิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง:
กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา
กรุงเทพมหานคร

URBAN TEENAGER'S NIGHTTIME BEHAVIOR:
A CASE STUDY OF RATCHADA JUNCTION
ENTERTAINMENT CENTRE,
BANGKOK METROPOLIS

นางสาวจีราวรรณ แก้วใจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์)

ปริญญา

สังคมวิทยาประยุกต์ | สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขา | ภาควิชา

เรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง: กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร

Urban Teenager's Nighttime Behavior: A Case Study of Ratchada Junction Entertainment Centre, Bangkok Metropolis

นามผู้วิจัย นางสาวจีราวรรณ แก้วใจ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสวัตรี ณ ถลาง, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม .....

(รองศาสตราจารย์ปพาณี ฐิติวัฒนา, สค.ม.)

หัวหน้าภาควิชา .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร สุคันธวณิช, M.S.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง: กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร

Urban Teenager's Nighttime Behavior: A Case Study of Ratchada Junction Entertainment Centre, Bangkok Metropolis

โดย

นางสาวจีราวรรณ แก้วใจ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์)
พ.ศ. 2550

จีราวรรณ แก้วใจ 2550: พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง: กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์) สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสวัตรี ณ ถลาง, Ph.D. 297 หน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน และพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนทั้งก่อนเที่ยวสถานบันเทิง ขณะเที่ยวสถานบันเทิง และหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง ศึกษาจากสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ควบคู่ไปกับการสังเกต จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมากที่สุด รองลงมา คือ ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัว พฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุด คือ การโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวด้วยกัน ส่วนพฤติกรรมที่นิยมทำขณะเที่ยวสถานบันเทิง คือ การเต้นรำ และพฤติกรรมที่นิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ คือ การรับประทานอาหาร ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย บิดามารดาควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตร หากพบคนในครอบครัวมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม บิดามารดาก็ควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อไม่ให้เกิดการลอกเลียนแบบ ส่วนผู้ประกอบการสถานบันเทิง ควรมีจริยธรรมในการประกอบกิจการ และนักเรียนนักศึกษาควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย

จีราวรรณ แก้วใจ โสวัตรี ณ ถลาง 25 / พ.ค. / 50

ลายมือชื่อนิสิต ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Jeerawan Kaewjai 2007: Urban Teenager's Nighttime Behavior: A Case Study of Ratchada Junction Entertainment Centre, Bangkok Metropolis. Master of Arts (Applied Sociology), Major Field: Applied Sociology, Department of Sociology and Anthropology. Thesis Advisor: Assistant Professor Sowatree Nathalang, Ph.D. 297 pages.

The Thesis's objective studied about the Personal, Environment and Family factors which related to urban teenager's night time behavior. The Teenager's Night time behavior at the beginning, middle and after. The study was conducted by qualitative research with the cross section of 30 persons on Ratchada Junction, Bangkok Metropolis. The information was gathered by In - depth Interview concurrently with the observation. After that brought the information to analyse concurrently with the ideas, theory, and explain by description statistics.

The result of the thesis found that personal traits is the main reason of nighttime behavior, following by environment and family aspect. The behavior teenagers do before going out for entertainment is making appointment with friend to get together. Concerning the behavior during entertainment is dancing. After that, they usually eating out. The thesis suggessions were as follows: Parents should be good model for children. In case, some of the family members have negative behavior, they should guide them in the right way for preventing imitation behavior. For the entertainment entrepreneur, they should have ethics in doing business. Moreover, students should be aware from the unpleasant behavior caused from spending time in entertainment centre.

Jeerawan Kaewjai — Student's signature

Sowatree Nathalang — Thesis Advisor's signature

25 / May / 2007

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. โสวัตรี ณ ถลาง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รศ. ปพาณี ฐิติวัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่คอยให้คำปรึกษา ให้คำชี้แนะ และให้การช่วยเหลือผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึง ผศ.พิมลพรรณ อิศรภักดี ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รศ. พวงเพชร สุรัตนกวีกุล ประธานการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ. อัมพร สุคันธวณิช หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และอาจารย์ภัทรพันธ์ เล้านิรมัย ที่คอยให้คำชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมถึง คณาจารย์ทุกท่านที่คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้

การที่ผู้วิจัยมาถึงจุดนี้ได้ต้องขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่ให้โอกาสในการศึกษาแก่ผู้วิจัย และให้คำปรึกษา รวมถึงคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษามาจนถึงทุกวันนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจห้วยขวาง ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ขอบใจน้อง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล และให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา รวมถึงขอบใจทุก ๆ กำลังใจที่เพื่อน ๆ ทุกคนมีให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้

ถ้าหากผู้วิจัยไม่มีทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยคงไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้เหมือนอย่างวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ขอขอบคุณ และขอบใจอีกครั้ง ที่ทำให้ผู้วิจัยก้าวมาถึงจุดที่เรียกได้ว่าเป็นจุดสูงสุดของชีวิต รวมถึงคุณค่า และคุณประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ทุกท่านดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

จีราวรรณ แก้วใจ

พฤษภาคม 2550

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง (3)

สารบัญภาพ (4)

บทที่ 1 บทนำ 1
- ความสำคัญของปัญหา 1
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 3
- ขอบเขตการวิจัย 3
- นิยามศัพท์ 4

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร 5
- แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น 5
- แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 17
- แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม 20
- แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม 25
- แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม 30
- ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน 32
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 35
- กรอบแนวคิดการวิจัย 40

บทที่ 3 วิธีการวิจัย 41
- วิธีการศึกษา 41
- พื้นที่ในการศึกษา 41
- กลุ่มตัวอย่าง 42
- การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง 42
- การเก็บรวบรวมข้อมูล 42
- อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย 44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การตรวจสอบข้อมูล	44
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	46
ผลการวิจัย	46
ข้อวิจารณ์	84
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	97
สรุปผลการวิจัย	97
ข้อเสนอแนะ	103
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	107
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก แผนที่รัชดา ซอย 4	
ภาคผนวก ข แผนผังร้านภายในรัชดา ซอย 4	112
ภาคผนวก ค สภาพแวดล้อมสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4	114
ภาคผนวก ง แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก	123
ภาคผนวก จ กรณีศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก	127
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	297

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ	49
2	ข้อมูลด้านครอบครัว	56
3	ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน	59
4	พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง	61
5	พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง	69
6	พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง	77

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	40

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาพสังคมไทยมีความซับซ้อนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิต อันเป็นผลมาจากความพยายามในการพัฒนาประเทศตามแนวคิดจากประเทศตะวันตกที่เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลัก ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา (โกศล วงศ์สวรรค์ และคณะ, 2537: 219) เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ปัญหาการคอร์รัปชั่น ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติดฯ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่มุ่งพัฒนาแต่สิ่งที่เป็นวัตถุจนลืมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากผลการพัฒนาเหล่านี้ จนเกิดเป็นปัญหาสังคมประเภทต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาของเด็กและเยาวชน

สุพัตรา สุภาพ (2541: 16-17) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว เป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อความเจริญทางด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น อารมณ์อ่อนไหวง่าย เต็มไปด้วยความเพ้อฝัน มีอุดมคติสูง มักมองสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี ดังนั้น ถ้าหากมีความผิดหวัง หรือไม่ได้ดังที่ปรารถนาก็จะเสียใจมาก ไม่ค่อยเดินทางสายกลาง เพราะถ้ารักจะรักสุดใจ ถ้าเกลียดจะเกลียดสุดใจเช่นกัน อารมณ์วัยนี้จะรุนแรงกว่าตอนเป็นเด็ก ทำอะไรมักใจร้อน อยากได้อะไรดั่งใจและตัดสินใจง่าย สงสัยในกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนทางสังคม

อรสม สุทธิสาคร (2544: 162) วัยรุ่น เป็นวัยแห่งการอยากรู้อยากลองทำในสิ่งที่แปลกใหม่ และเป็นวัยที่ต้องการอิสระ วัยรุ่นจึงแสวงหาสถานที่ที่ทำให้ตนสามารถปลดปล่อยความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ซึ่งผับและดิสโก้เธคก็เป็นจุดหมายหนึ่งที่สามารถให้วัยรุ่นปลดเปลื้องอารมณ์ของตนออกมาได้ตามใจคิด เพราะสถานที่เช่นนี้เปรียบเสมือนโลกของวัยค่นที่มีเสียงเพลงดังกระหึ่มเป็นที่รวมของวัยเดียวกันได้มาพบปะเฮฮา และสนุกสนานร่วมกัน

โกศล วงศ์สวรรค์ และคณะ (2537: 230) มีประมาณการไว้ว่า ในกรุงเทพมหานครแต่ละคืนมีเด็กและเยาวชนประมาณ 7,500 คน ที่ไปใช้บริการ และมั่วสุมในสถานดิสโก้เธคและสถานบริการส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่น สภาพของสถานบริการและสถานเริงรมย์ โดยเฉพาะดิสโก้เธคจะส่งผลเสียต่อสายตาและหูของเด็ก และเยาวชนที่เข้าไปเที่ยว เนื่องจากใช้แสงเลเซอร์และเสียงที่ดังมากเกิน

มาตรฐาน ตลอดจนกระทั่งมั่วสุมยาเสพติดและสารระเหย ของมึนเมา และมั่วสุมทางเพศ แนวโน้มของเด็กและเยาวชนที่เข้าไปเที่ยวในสถานบริการและสถานเริงรมย์เหล่านี้เพิ่มมากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ตามมามากมาย และจะรุนแรงยิ่งขึ้น

จากรายงานการวิจัยเรื่อง โครงการเฝ้าระวังรักษาคุณภาพอนาคตเยาวชนไทย ในเรื่องรูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มเยาวชน/นักเรียนนักศึกษา ในปัจจุบันเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยที่เกิดขึ้น ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่นักเรียนนักศึกษาทำอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ได้แก่ การเดินช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เท่ากับ 85.1% ดูภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์เท่ากับ 72.9% การรับประทานอาหารฟาสต์ฟูดส์เท่ากับ 69.7% และการเที่ยวกลางคืนเท่ากับ 36.5% (มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2548) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นโดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม และประเด็นที่น่าเป็นห่วงคือ การเที่ยวกลางคืน ซึ่งยังชี้ ให้เห็นว่าวัยรุ่นในปัจจุบันยังมีค่านิยมในการเที่ยวกลางคืนอยู่มาก

สถานบันเทิงย่านรัชดา ในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นศูนย์รวมของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่าทำเลที่ตั้งของสถานบันเทิงในย่านนี้มีการคมนาคมที่สะดวก เอื้ออำนวยต่อการมาถึงได้อย่างง่ายดาย ทั้งจากรถขนส่งมวลชน รถไฟฟ้ามหานคร รถแท็กซี่ หรือแม้กระทั่งรถยนต์ส่วนบุคคล รวมถึงรูปแบบของสถานบันเทิงที่มีให้เลือกมากมายตามแต่ความชอบของแต่ละบุคคล ทั้งแบบฟังเพลงดูโชว์ หรือรับประทานอาหารเพียงอย่างเดียว รวมถึงการเต้นรำ ราคาค่าใช้บริการของแต่ละร้านก็แตกต่างกัน ตั้งแต่ร้านที่มีราคาแพงไปจนถึงร้านที่มีราคาย่อมเยา เพื่อให้เอื้อต่อทุนทรัพย์ของผู้มาใช้บริการ นอกจากรูปแบบที่หลากหลาย ราคาที่สามารถเลือกได้ สถานบันเทิงในย่านนี้ยังมีจำนวนมากมายหลายร้าน ซึ่งจะอยู่ตามซอยต่าง ๆ ของถนนเส้นนี้ อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ บริเวณโดยรอบของสถานบันเทิงย่านนี้ยังเต็มไปด้วยสถานศึกษา ทั้งระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา และทำให้เกิดเป็นศูนย์รวมของที่พักอาศัยของนักเรียน นักศึกษา และเนื่องจากมีที่พักอาศัยอยู่ใกล้สถานบันเทิง จึงทำให้ง่ายต่อการเข้าไปใช้บริการ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นด้วยเหตุนี้สถานบันเทิงย่านรัชดาจึงเป็นสถานที่ที่ควรแก่การศึกษาวิจัยในเรื่องของพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ในเรื่องของพฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง และพฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ถือได้ว่าเป็นการเปิดมุมมองใหม่ ๆ ให้แก่บุคคลในสังคมได้รับรู้และเข้าใจพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง ในเรื่องของการนิยมเที่ยวสถานบันเทิงได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจาก จะทำให้ทราบถึงลักษณะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง และพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่นในการเข้ามาใช้บริการสถานบันเทิง ทั้งก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ขณะเที่ยวสถานบันเทิง และหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง รวมถึงยังทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง และแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต นอกจากนั้นยังสามารถนำไปเป็นแนวทางให้กับผู้ปกครอง อาจารย์ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัววัยรุ่น และสังคมต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในเรื่องของลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิง และทำให้ทราบถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มวัยรุ่นในการเข้ามาใช้บริการสถานบันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นที่มาใช้บริการสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มวัยรุ่นที่มาใช้บริการสถานบันเทิงย่านรัชดาที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี

นิยามศัพท์

กลุ่มวัยรุ่นในเมือง หมายถึง บุคคลทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปีที่มาใช้บริการสถานบันเทิงย่านรัชดา ซอย 4 กรุงเทพมหานคร รวมถึงพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (อายุของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง ผู้วิจัยได้ทำการอ้างอิงตามเกณฑ์ทางจิตวิทยาของ ศรีเรือน แก้วกังวาล และผู้วิจัยไม่ได้ทำการศึกษากับกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 18-19 ปี เนื่องจาก ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งกฎหมายกำหนดให้บุคคลที่มาใช้บริการสถานบันเทิงได้ต้องมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปเท่านั้น)

ย่านรัชดา หมายถึง ซอย 4 ถนน รัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานบันเทิง หมายถึง สถานประกอบการที่เป็นแหล่งบันเทิง สำหรับบุคคลทั่วไป โดยจัด ตั้งขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางด้านการค้า เป็นสถานที่เปิดบริการในเวลากลางคืน เปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00 น. ถึงเวลา 02.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นที่สำหรับรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม ฟังเพลง เต้นรำ มีบรรยากาศที่ดึงดูดใจด้วยระบบแสง สี เสียงที่ทันสมัย ได้แก่ ผับ และดิสโก้เธค

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน หมายถึง การกระทำตั้งแต่ก่อนออกจากที่พักเพื่อมาเที่ยวสถานบันเทิง ขณะมาเที่ยวสถานบันเทิง จนกระทั่งกลับถึงที่พัก เช่น ช่วงวันเวลาและความถี่ที่นิยมมาเที่ยว การแต่งกาย การเดินทาง ค่าใช้จ่าย บุคคลที่มาเที่ยวด้วย กิจกรรมที่ทำขณะอยู่ในสถานบันเทิงและหลังออกจากสถานบันเทิง

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาถึงลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ตลอดจนการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กลุ่มวัยรุ่นได้แสดงออกในการมาใช้บริการสถานบันเทิง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
4. แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม
5. แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม
6. ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

มลวิภา ทรงวุฒิศีล (2533: 259) ได้กล่าวถึง คำว่า “วัยรุ่น” (Adolescence) ทางด้านสังคมจะมองเด็กวัยรุ่นว่า คือ ระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงสภาพจากวัยเด็ก ซึ่งจะน้องการได้รับการดูแลประคบประหงมจากบิดามารดา หรือจากผู้ใหญ่ไปสู่วัยแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจะต้องคอยช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยตนเองเป็นสำคัญ

ทัศนีย์ ลิ้มมั่นจริง (2535: 5) ได้กล่าวถึง “วัยรุ่น” ว่าหมายถึง ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในฐานะเอกลักษณ์ของคนหนุ่มสาว สถานภาพ และความสัมพันธ์ต่างๆ ที่มีท่าทางคล้ายผู้ใหญ่มากขึ้น

สุชา จันทน์เอม (2536: 136) กล่าวว่า วัยรุ่นนี้มาจากคำว่า “Adolescent” ในภาษาละติน ซึ่งแปลว่า เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะนั่นคือ เป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่นั่นเอง โดยเราถือเอาความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดขีดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน ซึ่งในระยะนี้เป็นระยะที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะเพศ และสามารถทำงานได้เต็มที่ คือ ในเพศหญิงเมื่อมีประจำเดือนมาเป็นครั้งแรก และในเพศชายจะมีการผลิตเซลล์สืบพันธ์ได้

อุษณา เจริญไวย (2536: 4-5) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ คือ การเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (Gow into Maturity) นั่นคือ เป็นวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยกำหนดเอาความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสุกถึงขีดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540: 329) ได้กล่าวว่า วัยรุ่น (Adolescent) ในทศวรรษที่ผ่านมาคือบุคคลที่มีอายุประมาณ 12-18 ปี แต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าช่วงความเป็นวัยรุ่นได้ขยายเพิ่มขึ้นเป็น 12-25 ปี โดยให้เหตุผลว่าเด็กทุกวันนี้ต้องอยู่ในสถาบันการศึกษานานขึ้น การเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจต้องยืดระยะเวลาออกไป อีกทั้งรูปแบบชีวิตสมัยใหม่ทำให้เด็กมีวุฒิภาวะทางจิตใจ (Maturity) ช้ากว่ายุคสมัยที่ผ่านมา แบ่งช่วงระยะวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะวัยแรกรุ่น (12-15 ปี) ระยะวัยรุ่นตอนกลาง (16-17 ปี) และระยะวัยรุ่นตอนปลาย (18-25 ปี) และให้ความสำคัญกับช่วงระยะวัยรุ่นอย่างมาก เพราะเชื่อว่าเป็นช่วงเวลาคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่นับเป็นเวลาหัวเลี่ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าเด็กวัยรุ่นใดดำเนินชีวิตในช่วงเวลานี้ผ่านพ้นไปอย่างราบรื่นเด็กวัยรุ่นผู้นั้นย่อมเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ได้ดี แต่ถ้าเป็นไปในทางตรงกันข้ามวัยนี้จะเป็นวัยที่ประสบความยุ่งยากอย่างมาก

โสภัณฑ์ นุชนาถ (2542: 1) กล่าวถึง วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เจริญเติบโตเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ เป็นการเจริญพร้อม ๆ กันไปทุก ๆ ด้าน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่กำลังจะพัฒนาตนเองไปสู่วัยผู้ใหญ่ต่อไป

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543: 103) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นในภาษาอังกฤษว่า Adolescence ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Adolescere หมายถึง เจริญสู่วุฒิภาวะ

อัมพวัน อัมพรสินธุ์ (2544: 4) กล่าวว่า วัยรุ่น คือ ช่วงวัยที่เด็กกำลังเจริญเติบโตไปถึงขั้นวุฒิภาวะ ซึ่งต้องอาศัยการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกาย และจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

ดังนั้นสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่พัฒนาจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ มีความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจ และเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 13-14) ได้กล่าวถึง ลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่นได้ ดังนี้

1. เป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ผลลัพธ์ของพฤติกรรมในวัยนี้จะมีผลต่อบุคคลในระยะยาวในช่วงวัยอื่นต่อมา ทั้งด้านการเรียน การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ เจตคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ความสับสนในบทบาทที่ไม่ชัดเจนของตนเอง เช่น ไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ ความคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่นี้ มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเด็กมาก เด็กจะรู้สึกวางตัวยาก ไม่รู้ว่าจะทำตัวอย่างไรจึงจะถูกต้อง และเหมาะสม

2. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม และเจตคติในวัยรุ่นจะคู่กับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงความสนใจ ความไม่มั่นใจเกี่ยวกับความสามารถ และความถนัดของตนเอง

3. เป็นวัยแห่งปัญญา กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยเจ้าปัญหามากที่สุด ส่วนใหญ่ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากสาเหตุทีมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายนั่นเอง ภาวะความว้าวุ่นใจ ไม่สบายตัว ไม่สบายใจ ทำให้เกิดความหงุดหงิด วิตกกังวล อารมณ์เสียง่าย หรือพูดจายียวนจนทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันในกลุ่มเพื่อน หรือพี่น้อง เกิดเป็นปัญหาทางอารมณ์ และปัญหาทางสังคมของเด็กวัยนี้

4. เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง โดยจะแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่ม และถือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่เด็กเองยังไม่แน่ใจในบทบาทของตน เขาต้องการรู้ว่าเขาต้องแสดงบทบาทใดในสังคม เขามีความสำคัญอย่างไรในสังคม หรือเขายังเป็นเด็กอยู่หรือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเขาต้องการความเป็นตัวของตัวเองคือ การพยายามหาเอกลักษณ์ของตนเองจากการแต่งกาย การใช้คำพูดที่เข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น

5. เป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการ คือ จินตนาการตนเองเป็นสิ่งต่าง ๆ หรือบุคคลต่าง ๆ ที่ตนเองชอบ เด็กสามารถแสดงออกในรูปของการประพันธ์เพลง เขียนบทกลอนประกอบเพลง หรือแม้กระทั่งการแต่งกายตามแบบบุคคลในสังคมที่ตนชื่นชอบ และต้องการเอาอย่าง

สุชา จันทน์เอม (2540: 138) ได้สรุปลักษณะของวัยรุ่นที่ควรทราบไว้ ดังนี้

1. เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง (Period of Reconstruction) ในวัยนี้ความเจริญเติบโตทางร่างกายจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และจะค่อยช้าลงในตอนปลาย

2. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง (Period of Transformation) ในวัยนี้เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับชีวิตของวัยรุ่นมากมาย ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกนึกคิด

3. เป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ (Period of Independence) โดยเริ่มคิดพึ่งพาตนเอง อยากเรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตัวเองมากกว่าที่จะเรียนรู้จากคำสอน ชอบโต้เถียงถ้าได้รับการขัดขวางอย่างรุนแรง มักมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ และหาทางออกในทางผิด ๆ

4. เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหา (Period of Problems) โดยวัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งเรียกว่าวัยวิกฤต ปัญหาต่าง ๆ ในการปรับตัวมักเกิดขึ้นเสมอ มีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว วู่วาม แสดงออกทางด้านอารมณ์อย่างรุนแรง และรวดเร็ว อาจเรียกอีกอย่างว่า เป็นวัยพายุบุแคม และความเครียด (Strom and Stress)

แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการทางด้านร่างกาย

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545: 331) กล่าวถึง พัฒนาการทางกายว่าคือ ความงอกงาม เจริญ เติบโต ถึงขีดสมบูรณ์ เพื่อทำหน้าที่อย่างเต็มที่ ความเจริญเติบโตมีทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็นได้ง่าย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก รูปหน้า ส่วนสัดของร่างกาย ลักษณะเส้นผม ฯลฯ และความเจริญภายใน เช่น การทำงานของต่อมบางชนิด โครงกระดูกแข็งแรงขึ้น การผลิตเซลล์สืบพันธ์ในเด็กชาย การมีประจำเดือนของเด็กหญิง ฯลฯ ความเจริญเติบโตทางกายมีช่วงหนึ่งซึ่งเป็นระยะพัก เมื่อผ่านพ้นช่วงนี้ไปแล้วมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายรวดเร็ว ความสูงของเด็กตอนต้นปี และปลายปีมีความแตกต่างอย่างมาก เด็กที่มีรูปร่างผอมอาจมีรูปกายอ้วนขึ้นกว่าเดิม ระบบการย่อยอาหาร และการใช้ประโยชน์จากอาหารทำงานเร็ว และมากกว่าเดิม เพราะร่างกายกำลังเจริญเติบโต เด็กจึงหิวเก่ง กินเก่ง กินไม่เลือก ง่วงนอนบ่อย เป็นระยะเวลากำลังกินกำลังนอน กล้ามเนื้อของเด็กชายเจริญมากขึ้น อวัยวะเพศเริ่มทำงาน เสียงของเด็กชายแตก และห้าวขึ้น ตอนต้น ๆ ของวัยนี้ร่างกายของเด็กไม่ได้สัดส่วน เด็กรู้สึก

อึดอัด เก้งก้าง รู้สึกอ่อนไหวง่ายเกี่ยวกับสัดส่วนอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย การทำงานของกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสต่าง ๆ ของเด็กยังไม่เข้ารูปเข้ารอบ เด็กจึงเล่นกีฬา หรือทำงานที่ต้องใช้ความสามารถทางกล้ามเนื้อ ประสาทสัมผัส และการประสานงานของกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสได้ไม่สู้ดี สุขภาพโดยทั่วไปของเด็กวัยนี้ดีกว่าวัยที่ผ่านมา

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545: 334) ได้กล่าวถึงลักษณะทุติยภูมิทางเพศของวัยรุ่น คือ ลักษณะที่แบ่งแยกความเป็นชายหนุ่ม ความเป็นหญิงสาวที่เพิ่งเริ่มเจริญเติบโตเต็มที่ในระยะวัยแรกรุ่น เช่น ขนาดสะโพก ทรวงอกของหญิง เสียงที่แตกของชาย การผลิตเซลล์สืบพันธุ์ เป็นต้น เหตุการณ์นี้ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงแนวชีวิตย่างเข้าสู่ระยะวัยที่สามารถสร้างชีวิตใหม่แทนตัวได้ และการที่เด็กหญิงและเด็กชายได้รู้และสำนึกเช่นนี้โดยความรู้สึกตามธรรมชาติ หรือโดยการเรียนรู้ก็ตามมีอิทธิพลต่ออารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม ความใฝ่ฝันปรารถนา การเลือกอาชีพ การแสวงหาค่านิยม ความสนใจ การย่างเข้าสู่วัยรุ่น และการย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ความเจริญเติบโตของลักษณะทุติยภูมิทางเพศมีพัฒนาการ 3 ขั้นตอนจนกว่าจะเจริญเต็มที่ ได้แก่

1. Pre-Pubescence เป็นระยะที่ลักษณะทางเพศต่าง ๆ เริ่มพัฒนาเข้าสู่ขั้นที่สอง เช่น สะโพกเริ่มขยาย หน้าอกของเด็กหญิงเริ่มเจริญ เสียงเด็กชายเริ่มแตกห้าว แต่อวัยวะสืบพันธุ์ (Productive Organs) ยังไม่เริ่มทำหน้าที่

2. Pubescene เป็นระยะที่ลักษณะทางเพศส่วนต่าง ๆ ยังคงพัฒนาสืบไปอีก และอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มทำหน้าที่แต่ยังไม่สมบูรณ์ เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน เด็กชายเริ่มสามารถผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้

3. Post- Pubescence เป็นระยะที่ลักษณะทางเพศทุกส่วนเจริญเติบโตเต็มที่ อวัยวะสืบพันธุ์ของเด็กทั้งสองเพศทำหน้าที่ของมันได้ ถึงเวลานี้เป็นระยะที่เด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่แท้จริง

พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

โสภัณฑ์ นุชนาถ (2542: 98-99) เห็นว่า จากทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจท์ (Piaget) ได้จัดพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นไว้ว่าอยู่ในระยะที่ 4 คือ Formal Operation คือ ขั้นคิดในสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งจัดว่าเป็นพัฒนาการขั้นสูงสุดทางสติปัญญาของมนุษย์เรา นักจิตวิทยากล่าวว่า สติปัญญาของมนุษย์จะเจริญเต็มที่เมื่อมีอายุได้ประมาณ 15-16 ปี หลังจากนั้นจะเป็นการเพิ่มพูนทางประสบการณ์

เป็นส่วนใหญ่ เด็กวัยรุ่นคิดแบบผู้ใหญ่ได้แล้วมีเหตุมีผลสามารถคิดแบบวิทยาศาสตร์ ตั้งสมมติฐาน พิสูจน์สมมติฐานได้ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ด้วยปัญญาได้ การฝึกหัดให้เด็กรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองจะเป็นการสร้างความมีเหตุผล และความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันให้แก่เด็กมากขึ้น มีสมาธิดีขึ้น ช่วงสนใจยาวกว่าเดิม มีความกระตือรือร้นมากขึ้น มีความสามารถเพิ่มขึ้นหลายอย่าง สนใจผู้อื่น เข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางบุคลิกภาพ มีทัศนคติต่อบุคคล และสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี สามารถแสดงความคิดเห็นได้ รู้จักสังเกตความรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อตน ต้องการทำตนให้เป็นที่ประทับใจแก่คนอื่น พยายามหาข้อบกพร่องแก้ไข รู้จักวิพากษวิจารณ์ตนเองในบางครั้ง

พัฒนาการทางด้านอารมณ์

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 50-52) กล่าวถึง อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเป็นผลต่อเนื่องมาจากวัยแรกรุ่น และอาจทวีความรุนแรงขึ้นบ้าง ความรู้สึกของเด็กจะเป็นแบบตรงไปตรงมา เปิดเผย ไม่สามารถเก็บความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบได้ เด็กวัยรุ่นยังมีความเคลือบแคลงสงสัยตนเองในเรื่องต่าง ๆ อยู่ ในบางสถานการณ์จะมีพฤติกรรมแสดงความเป็นคนมีเหตุมีผล แต่บางครั้งก็มีพฤติกรรมทำตามใจตัวเอง เป็นเหตุให้เกิดความสับสน และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การที่วัยรุ่นมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายอาจมีสาเหตุมาจากสิ่งต่อไปนี้

1. สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นประการหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ขุ่นมัวง่าย อารมณ์ไม่คงเส้นคงวา เพราะเด็กมีความกังวลใจในบุคลิกภาพ เช่น ความอ้วน ความสูง ความเตี้ย ความผอม การมีสิวที่ใบหน้า เสียงที่เปลี่ยนไป เป็นต้น เนื่องจากสัดส่วนที่เปลี่ยนไปจากวัยเด็ก และมีรูปร่างใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ทำให้เด็กสนใจตนเองมากขึ้น ต้องการเลียนแบบผู้ใหญ่ทั้งพฤติกรรม และการแต่งกาย แต่ผู้ใหญ่มักไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่ต้องการให้เด็กแสดงความเป็นหนุ่ม หรือเป็นสาวเร็วเกินไป จึงทำให้เด็กวัยรุ่นมีข้อขัดแย้งกับพวกผู้ใหญ่ในเรื่องการแต่งกาย หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมเสมอ

2. สาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานของต่อมไร้ท่อ ซึ่งเป็นตัวการที่ทำให้เด็กมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายในทำให้เด็กวัยรุ่นมีพลังงานมาก และไม่ค่อยใช้พลังงานที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ เด็กวัยรุ่นบางคนอาจใช้เวลาส่วนตัวอยู่กับเพื่อนฝูงในการซ้อมดนตรี หรือเล่นกีฬา หรือเตร็ดเตร่ตามศูนย์การค้า ซึ่งบางครั้งไม่เป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ จึงมีการต่อว่า ซักถาม ทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นในบ้าน ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กยิ่งหนีออกจากบ้าน และเพิ่มปัญหาความขัดแย้งมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้น เมื่อต่อมเพศเริ่มทำงาน

เด็กวัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีการแต่งกายที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง มีพฤติกรรมที่เรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม

3. การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เนื่องจากการที่เด็กวัยรุ่นเริ่มก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ จำเป็นต้องเรียนรู้ถึงการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น การวางตัวในสังคม การแต่งกาย ความรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย การแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน และของผู้ใหญ่ สิ่งเหล่านี้มีผลให้เด็กวัยรุ่นมีความอึดอัดใจ คับข้องใจ เนื่องจากไม่มีความแน่ใจว่าตนจะทำได้ดีหรือไม่

สุชา จันทน์เอม (2540: 146) แบ่งประเภทอารมณ์ของวัยรุ่นได้ ดังนี้

1. ประเภทก้าวร้าวรุนแรง เช่น อารมณ์โกรธ อิจฉา เกลียดชัง

2. ประเภทเก็บกดเอาไว้ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าใจ กระอักกระอ่วนใจ สลดหดหู่ ขยะแขยง เสียใจ อารมณ์ประเภทนี้เป็นอันตรายต่อวัยรุ่นมากที่สุด

3. อารมณ์สนุก เช่น ความรัก ชอบ สุขสบาย พอใจ ตื่นเต้น

พัฒนาการทางด้านสังคม

ปพาณี ฐิติวัฒนา (2535: 79-80) กล่าวถึง พัฒนาการทางสังคมจากช่วงอายุระหว่าง 16 ปีถึง 25 ปี แบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ

ระยะแรก มักจะยึดตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง หรือถือเอาตนเองเป็นจุดเด่นจะเปรียบเทียบอะไรมักจะเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง จะคุยเฉพาะเรื่องของตนเองโดยไม่ยอมเข้าใจว่าสิ่งที่ตนพูดออกไปนั้นคนอื่นจะเข้าใจหรือไม่

ระยะที่สอง ระยะนี้คือ การปรับตัวที่คลายจากภาวะของระยะแรก เริ่มจะเข้าใจว่าสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่นั้นจะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และต้องมีความร่วมมือช่วยเหลือกัน

ระยะที่สาม เป็นระยะที่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ และบทบาทของตนและผู้อื่น นั่นคือ การยอมรับนับถือในสิทธิมนุษยชน มองเห็นว่าทุกคนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน แต่ละคนมีสิทธิเสรีภาพความคิดอ่านของตน และแทนที่จะให้ผู้อื่นฟังเรื่องราวความคิดเห็นของตนเองตามลำพังจะต้องฟังคนอื่นด้วย

พัฒนาการทางสังคมดังกล่าว กลุ่มจึงมีบทบาทมากที่สุดในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น วัยรุ่นต้องการรวมกลุ่มกัน ซึ่งกลุ่มที่เขาแสวงหาคือ กลุ่มเพื่อนร่วมวัยซึ่งมีทั้งเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ เขารู้สึกปลอดโปร่ง สบายใจ มีความสุข ได้กิน นอน เที่ยว เล่น เรียน ร่วมทุกข์สุขกับเพื่อนร่วมวัยของเขา การพบเพื่อนร่วมวัย หรือเพื่อนร่วมรุ่นนี้มีสภาพเหมือนดาบสองคม กล่าวคือ มีผลในการช่วยถ่ายทอดคุณค่า หรือค่านิยมและวิธีการระเบียบกฎเกณฑ์ที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ได้ ถ้ากลุ่มเพื่อนสนับสนุนบรรทัดฐานเหล่านั้น เช่น ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความ กล้าหาญ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเพื่อนกลายเป็นแรงที่ยั่วยุผลักดันให้บุคคลทดลอง หรือลองดีต่อข้อบังคับ ระเบียบวินัยที่ผู้ใหญ่ตั้งเอาไว้เช่น การหนีโรงเรียน การสูบบุหรี่ ติดยาเสพติด การเที่ยวเตร่ในสถานเริงรมย์ อันทำให้เกิดปัญหาตามมา

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540: 360–361) กล่าวว่า วัยรุ่นจัดเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นช่วงเวลาที่สำคัญ ดังนั้นความต้องการของวัยรุ่นนี้จึงมีความสำคัญไปด้วย ซึ่งความต้องการของวัยรุ่นสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องอยู่ใต้คำสั่งใคร เพราะวัยรุ่นเชื่อว่าลักษณะที่เป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่ คือ ความเป็นอิสระจากผู้ที่มีอำนาจเหนือตน

2. ต้องการมีตำแหน่ง (Status) รวมทั้งต้องการความสนับสนุน (Approval) ทั้งจากผู้ใหญ่และเพื่อนร่วมรุ่น

3. ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ ชอบความท้าทายที่ตื่นเต้น เกลียดความซ้ำซากจำเจ ชอบทดลองยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลอง ฉะนั้นระยะนี้วัยรุ่นมักชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ

4. ต้องการรวมพวกพ้องค่อนข้างสูง เพราะ การรวมพวกพ้องเป็นวิถีทางให้วัยรุ่นได้รับสนองความต้องการหลายประการ เช่น ความรู้สึกอบอุ่น การได้รับยกย่อง ความรู้สึกว่ามีผู้ที่เข้าใจตนและร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตน

5. ต้องการความรู้สึกมั่นคง อุ่นใจ และปลอดภัย เพราะวัยรุ่นมีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย สับสนและลังเลง่ายจึงมีความต้องการเช่นนี้ค่อนข้างสูง

6. ต้องการความถูกต้อง ความยุติธรรม เพราะถือว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อความถูกต้องยุติธรรมตามทัศนะของตนเป็นอย่างยิ่ง และอยากทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทั้งในแง่ส่วนบุคคล และสังคม

7. ต้องการความงดงามทางร่างกาย ไม่ว่าวัยรุ่นชาย หรือหญิงต่างต้องการให้ผู้อื่นรู้สึกชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณะของตนที่เหมาะสมตามเพศของตนทั้งสิ้น เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับของสังคมและดึงดูดใจเพศตรงข้าม ฉะนั้นจึงให้ความเอาใจใส่ต่อการออกกำลังกาย ลักษณะอาหารที่รับประทาน ทรงผม เสื้อผ้า เครื่องประดับ สุขภาพอนามัย ความงดงามทางกายนับเป็นส่วนหนึ่งของความภูมิใจ และความมั่นใจในตัวเองของวัยรุ่น

8. ต้องการประพฤติตนสมตามบทบาททางเพศ จุดประสงค์เหล่านั้นเป็นสิ่งลึกซึ้งมากในระยะนี้ผู้ที่มีความรู้สึกว่าตนเอง “ไม่สมเป็นชายชาตรี” หรือ “ไม่สมเป็นหญิงสาว” จะรู้สึกไม่แน่ใจและไม่สบายใจเกี่ยวกับตนเอง ความรู้สึกเช่นนี้ถ้าบังเกิดกับคนใดแล้วผู้นั้นย่อมพยายามแก้ไขทุกวิถีทาง โดยทั่วไปทั้งหญิงและชายวัยรุ่นพยายามประพฤติตนเพื่อให้ดูงดงามสมเป็นสุภาพสตรีหรือดูแข็งแรงบึกบึนสมชายชาตรีตามแบบที่ตนนิยม ส่วนผู้ที่รู้ตัวว่ามีบทบาททางเพศแบบลักเพศมักรวมกลุ่มกับผู้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ยิ่งสังคมปัจจุบันยอมรับสิ่งเหล่านี้อย่างเปิดเผย การรวมกลุ่มของบุคคลพวกนี้ในสังคมเพศยิ่งแน่นแฟ้น และเปิดเผยยิ่งขึ้น

9. ต้องการเลือกอาชีพ วัยรุ่นตอนปลายจะมองเห็นความสำคัญของอาชีพ และเข้าใจว่าอาชีพนำมาซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งอาชีพยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสภาวะความเป็นผู้ใหญ่

นอกจากความสนใจทั้ง 9 ด้านแล้ว สุพัตรา สุภาพ (2541: 43) ยังได้กล่าวถึงเรื่องความต้องการของวัยรุ่น ดังนี้

1. ต้องการความรัก ความรักในที่นี้มีหลายแบบ คือ รักพ่อแม่ญาติพี่น้อง รักเพื่อนรักพวกพ้อง ในขณะเดียวกันอยากให้เพื่อนรัก รักตัวเอง อยากดี อยากมีความสำเร็จ รักเพื่อนต่างเพศ เช่น หญิงรักชาย ชายรักหญิง ซึ่งเป็นความรักแบบหนุ่มสาว ฯลฯ

2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักออกมาในรูปของกิจกรรมกีฬา หรือการบันเทิง

3. ต้องการความเป็นอิสระ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยอยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่จึงอยากจะแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นจึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มาก้าวก่ายในชีวิตของตน ไม่ชอบให้ใครมาสอน มาคอยช่วยเหลือ บางคนจึงทำอะไรโดยผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

4. ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย อยากเด่นอยากดัง เช่น อยากเป็นนักกีฬาที่เก่งเป็นขวัญใจ ฯลฯ หรืออาจจะออกมาในแง่เทิดทูนนักกีฬา หรือดาวประจำคณะ หรือมหาวิทยาลัย หรือไม่ก็ตั้งชมรมต่าง ๆ เพื่อแสดงให้สังคมได้รู้ว่าเขาได้พยายามทำดีที่สุดแล้ว

5. มีอุดมคติสูง เพราะอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทางทฤษฎี ยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริงจึงละเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคติสูง (Idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ๆ (Pragmatist) ซึ่งบางครั้งก็อาจตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจมีอิทธิพล มีบารมีแสวงหาประโยชน์ได้ เพราะวัยรุ่นมักจะเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยงและมีพลังผลักดันสูง เชื่อคนง่าย โดยไม่คิดว่ามนุษย์ในโลกอาจมีวิธีการที่ลึกซึ้ง มีลักษณะไปในทางไม่สุจริตและอาจแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้

6. มีความสนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบัง และพูดคุยเฉพาะในกลุ่มเพศเดียวกันหาความรู้จากการได้ยินได้ฟังผู้อื่นพูด หรืออาจถูกบ้างผิดบ้าง หรือไม่ก็อ่านจากหนังสือเรื่องเพศที่มีขายตามท้องตลาด ซึ่งอาจจะเป็นหนังสือประเภทลามกเร้าความรู้สึกทางเพศก็ได้ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรัก และเรื่องเพศหนุ่มสาวมักจะชอบดู

นอกจากอยากรู้เรื่องเพศแล้วยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางทักท้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรงวิจิตรพิสดาร โดยมากมักจะรักโดยไม่มีอุดมการณ์ คือ ออกมาในรูปของการเพ้อฝัน และอาจจะเปลี่ยนแปลงและสิ้นสุดในตัวของมันเอง ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นความรักในแง่ของความรู้สึก ไม่เหมือนกับความรักของผู้ใหญ่ที่มีแนวโน้มยึดหลักความเป็นจริงเข้ามาประกอบด้วย

7. ต้องการรวมกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม เช่น เพื่อนชวนเดินขบวนแม้ไม่อยากเดินก็เดินด้วย เพราะกลัวเพื่อนจะไม่รักหรือว่าไม่มีสปิริต หรือไม่ก็ไม่กล้าขัดใจเพื่อน เป็นต้น

8. ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ คือ อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับบ้างว่ามีความสามารถหรือมีประโยชน์ต่อสังคม เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่ไม่ควรเพิกเฉยควรให้วัยรุ่นช่วยรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง จะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักความรับผิดชอบ เป็นตัวของตนเองหรือช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น

9. ต้องการแบบอย่างที่ดี วัยรุ่นในปัจจุบันแม้จะชอบอิสระก็ยังอยากได้คำแนะนำที่ดีจากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จะต้องเป็นปูชนียบุคคลที่ดี วัยรุ่นถึงจะมีแนวโน้มที่ดีได้ ผู้ใหญ่จะต้องคอยนำทางคอยตักเตือนเมื่อทำผิด และให้รางวัลเมื่อทำดี

10. ต้องการความปลอดภัยและมั่นคง คือ อยากได้หลักประกันว่าถ้าหากทำในสิ่งที่ดีจะไม่ถูกลงโทษ หรือไม่เป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นคิดว่าดีแล้วอาจจะไม่ดีในทรรศนะของผู้ใหญ่ก็ได้ แต่โดยทั่วไปแม้วัยรุ่นจะทำพลาดพลั้งไปบ้างสังคมมักจะให้อภัย เพราะสังคมถือว่ายังเป็นผู้ที่อยู่ในวัยเรียน นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ยังเป็นวัยที่ต้องพึ่งพาพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและจิตใจ

11. ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ความต้องการอาจรุนแรงและหาความพอใจในทางใดทางหนึ่งจนได้ ซึ่งผู้ใหญ่บางคนมักจะกีดกันห้ามไม่ให้หนุ่มสาวรับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทั้ง ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด เช่น อยากแต่งกายแปลก ๆ ตามสมัยนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ ฯลฯ ผลที่ตามมาคือ เกิดการซ่อนเร้นหลอกลวง และในที่สุดอาจจะเกิดการเสื่อมเสีย เพราะเป็นวัยที่ความรักกับความเกลียดยังใกล้กันมาก

12. ความรู้สึกรุนแรง เช่น ถ้าเกิดความสมหวังก็ชื่นชมซาบซึ้ง ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจ น้อยใจในวาสนาของตน ความรู้สึกนี้จะรุนแรงผิดธรรมดา บางครั้งก็อาจออกมาในรูปที่ว่า เพราะตัวเองผิด บางคนจึงอาจฆ่าตัวตายได้ถ้าเกิดผิดหวังในบางเรื่อง เช่น ความรัก การสอบไล่ตก หรือถูกพ่อแม่ดุด่าว่ากล่าว เป็นต้น

13. ต้องการมีอนาคต ต้องการความสำเร็จ เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งพาตนเอง ฝันถึงจุดหมายในอนาคต เช่น อยากเป็นหมอ เป็นวิศวกร เป็นนักปกครอง เป็นอาจารย์ เป็นสถาปนิก เป็นนักเศรษฐศาสตร์ เป็นนักเคมี เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจของวัยรุ่น

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 118) เห็นว่า ความสนใจของวัยรุ่นมีรากฐานมาจากความสนใจในวัยเด็ก แต่จะมีความแตกต่างและเพิ่มความเข้มข้นมากขึ้น ตลอดจนมีความชัดเจนขึ้น เด็กวัยรุ่นบางคนอาจจะมีความสนใจแตกต่างจากวัยเด็กโดยสิ้นเชิง เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปและบทบาทของสังคมที่ได้รับ ปัจจัยที่ทำให้ความสนใจของวัยรุ่นแต่ละคนแตกต่างกันนั้น ได้แก่ สุขภาพร่างกาย ความแตกต่างทางเพศ ระดับสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อม โอกาสในการเรียนรู้ ความสนใจของกลุ่มเพื่อน (พรพิมล เจียมนาครินทร์, 2539: 119-131 อ้างถึง Hurlock, 1973) ได้แบ่งประเภทของความสนใจพื้นฐานของวัยรุ่นอย่างกว้าง ๆ ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ความสนใจทางสังคม (Social Interests)

เมื่อเด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่นเด็กเริ่มสนใจกิจกรรมนอกบ้านมากกว่ากิจกรรมในบ้าน บ้านกลายเป็นสิ่งที่ซ้ำซาก จำเจ และไม่มีอะไรน่าสนใจ โลกกว้างที่น่าค้นคว้าจึงอยู่ที่สังคมภายนอก เด็กวัยรุ่นจะพยายามหาทางออกเที่ยวนอกบ้านกับกลุ่มเพื่อนที่ถูกใจ อย่างไรก็ตาม ความสนใจทางสังคมของเด็กแต่ละคนจะไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับโอกาส สถานการณ์ และกิจกรรมทางสังคม เด็กวัยรุ่นชอบงานเลี้ยงต่าง ๆ มาก เช่น งานเลี้ยงรับน้องใหม่ งานวันเกิดเพื่อน งานพบปะสังสรรค์ เพราะเป็นโอกาสที่จะได้แต่งกายสวยงาม โก้เก๋ และสนทนาในระหว่างกลุ่มเพื่อนสนิท

ความสนใจส่วนบุคคล

เป็นความสนใจที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวของตัวเอง และเป็นความสนใจที่แตกต่างไปตามนิสัย สภาพแวดล้อม และการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งแบ่งออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสนใจเกี่ยวกับตนเอง
2. ความสนใจในการแสวงหาความเป็นอิสระ
3. ความสนใจในอาชีพ
4. ความสนใจในการเรียน
5. ความสนใจทางศาสนา
6. ความสนใจในเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ
7. เด็กวัยรุ่นตอนปลายจะเป็นช่วงวัยที่ต้องการการแสวงหาจุดยืนของตนเอง
8. มีความสนใจการค้นคว้าหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ
9. มีความสนใจในการมีปรัชญาชีวิต แนวคิด หรืออุดมคติ

ความสนใจในเรื่องการนันทนาการ (Recreational Interest)

เมื่อเด็กผ่านช่วงวัยรุ่นตอนต้นมา การพักผ่อนหย่อนใจโดยใช้กำลังกายจะลดน้อยลง แต่จะสนใจในเรื่องบันเทิงมากขึ้น กิจกรรมที่เกิดจากการพักผ่อนมีเพียงจุดประสงค์เดียว คือ เพื่อให้ร่างกายผ่อนคลายความตึงเครียด และความกดดันที่เกิดจากโรงเรียน หรือเกิดจากงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำทางบ้าน วัยรุ่นจะเลือกกิจกรรมที่เขาชอบ และมีความถนัดมากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ความหมายของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

รติชน พีรยสถ์ (2543: 103) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ประเภทของการอบรมเลี้ยงดูลูกที่พ่อแม่ หรือผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก ประพฤติปฏิบัติต่อเด็กที่อยู่ในปกครองของตน ซึ่งรูปแบบของการอบรมเลี้ยงนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายประเภท

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (ม.ป.ป.: 25) กล่าวว่า รูปแบบของพ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูลูก ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ประเภทรักมากและปกป้องมากเกินไป

พ่อแม่แบบนี้จะให้การดูแลเอาใจใส่ ให้ความรักแก่ลูกอย่างมากมายเกินไป ไม่ยอมให้ลูกทำอะไรเลย เลี้ยงแบบ “ไข่ในหิน” ไม่ยอมให้ห่างสายตา เกรงและกลัวลูกจะพบอันตราย ความลำบาก ความเหนื่อยยาก ลูกไม่ต้องคิด ไม่ต้องตัดสินใจ ไม่ต้องทำอะไร พ่อแม่จะเป็นคนจัดการดูแลให้ทั้งหมด

การเลี้ยงดูลูกแบบนี้ ทำให้เด็กขาดทักษะในการช่วยเหลือตนเองได้น้อย ขาดประสบการณ์ในการคิด ตัดสินใจ ทำให้การพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นใจในตนเองมีน้อยมาก เพราะไม่เคยคิดตัดสินใจอะไร และทำอะไรด้วยตนเอง ทำให้เมื่อโตขึ้นบางคนอาจมีนิสัยเหมือนเด็ก ทำอะไรเองไม่ค่อยได้ ต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่เสมอ ต้องการคนมาช่วยเหลือในการคิด ตัดสินใจแทน หรือหากตนเองจำเป็นต้องคิด ต้องตัดสินใจ ต้องทำสิ่งใดด้วยตนเอง อาจตัดสินใจผิดพลาดและทำสิ่งต่างๆ ผิดพลาด อันเป็นเหตุเนื่องจากการขาดความรู้ และขาดประสบการณ์

รูปแบบที่ 2 ประเภทไม่ต้องการลูก

พ่อแม่แบบนี้จะไม่รักลูก เกลียดลูก เนื่องจากมีความคิด ความเชื่อบางอย่างฝังใจหรืออาจเกิดเนื่องจากการไม่พร้อมจะมีลูก หรือคิดและรู้สึกว่าการมีลูกแล้ว ทำให้พ่อแม่ต้องลำบากมากยิ่งขึ้น หรือในขณะแม่ตั้งครรภ์มีอาการไม่สบายมาก ทำงานไม่ได้ ทำให้รู้สึกทุกข์ทรมาน และเกิดความคิดรู้สึกว่าลูกคนนี้นำความทุกข์มาให้ ความคิด ความรู้สึกดังกล่าวอาจจะเกิดระหว่างตั้งครรภ์ หรือภายหลังคลอดแล้วก็ได้ พ่อแม่บางคนก็อาจซัดทอดว่าเป็นเพราะลูกคนนี้ทำให้ตนเอง ทำให้ครอบครัวลำบาก ทำให้พ่อแม่เกลียดลูกโทษลูกเป็นต้นเหตุ

พ่อแม่แบบนี้จะเลี้ยงลูกปฏิบัติต่อลูกด้วยความรุนแรง ทั้งวาจา สีหน้า ท่าทาง และพฤติกรรม ไม่สนใจลูก ทำให้ลูกขาดความรัก ขาดความอบอุ่น ส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นเด็กที่มีความกระด้างก้าวร้าว ชอบทะเลาะวิวาท หงุดหงิด ฉุนเฉียวง่าย มีลักษณะต่อต้านสังคมหรือมีความรู้สึกซึมเศร้า ขาดความมั่นใจ ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง มีปมด้อย ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต มีบุคลิกภาพแปรปรวน ติดสารเสพติด บุหรี่ เหล้า ยาบ้า สูดดมสาระเหย ติดการพนัน ก่อปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น ลักขโมย จี้ ปล้น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ฆ่า กลายเป็นอาชญากรสร้างความเดือดร้อนกับคนในสังคม

รูปแบบที่ 3 ประเภทตามใจมากจนไม่มีขอบเขต

พ่อแม่ประเภทนี้มักจะตามใจลูกทุกอย่างที่ขอ โดยเฉพาะวัตถุ ลูกจะได้ทุกอย่างตามที่ต้องการเท่าที่พ่อแม่พึงแสวงหามาให้ได้ และพ่อแม่ประเภทนี้อาจไม่มีเวลาในการดูแลอบรมสั่งสอน หรืออาจจะอบรมลูกอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไม่รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร เนื่องจากพ่อแม่ปล่อยลูกตามใจลูกทุกอย่าง

ผลของการเลี้ยงดูแบบนี้ จะเป็นผลเสียเมื่อลูกเข้าสู่สังคมนอกบ้าน จะมีปัญหาอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ยาก เกิดปัญหาในการปรับตัว เพราะเอาแต่ใจตนเอง ขาดความอดทน ไม่รู้จักกาละเทศะ ไม่รู้สิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควรส่งผลให้มีสัมพันธภาพที่ไม่ราบรื่นกับผู้อื่น อันจะนำไปสู่สาเหตุของการเกิดปัญหาอื่นมากมาย เช่น ปัญหาความก้าวร้าวรุนแรง สุขภาพจิตเสียหรือสุขภาพจิตเสื่อม

รูปแบบที่ 4 ประเภทวิตกกังวล หวาดกลัวเกินเหตุ

พ่อแม่แบบนี้มักจะชอบคิดเหตุการณ์ล่วงหน้าไปในทิศทางไม่ค่อยดี ประเภท “ตีตนไปก่อนไข้” พ่อแม่มักแสดงความคิด และพฤติกรรมที่มีความวิตกกังวลในตัวลูกมากเกินกว่าเหตุ จนทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลไปกับท่าทีของพ่อแม่ เช่น กลัวลูกจะเจ็บไข้ไม่สบาย ไม่ค่อยยอมให้ลูกไปเที่ยวข้างนอกกลัวโดนแดด โดนลม โดนฝน นอกจากนั้นแล้วพ่อแม่ประเภทนี้จะเปิดโอกาสให้ลูกได้แสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ เลือกทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองน้อยมาก เนื่องจากความรัก ความเป็นห่วง เกรงและกลัวลูกจะคิดตัดสินใจผิดพลาด

การเลี้ยงดูลูกแบบนี้ จะทำให้ลูกเติบโตเป็นเด็กที่มีแต่ความวิตกกังวล หวาดกลัว และห่วงใยในเหตุการณ์ต่าง ๆ จนทำให้ไม่มีความสุข ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

รูปแบบที่ 5 ประเภทเจ้าระเบียบ เข้มงวด

พ่อแม่ประเภทนี้จะเป็นคนเก่ง มีระเบียบแบบแผนและมีวินัยสูงมาก ต้องการให้ทุกอย่างเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมทุกอย่าง ไม่รู้จักผ่อนปรน ให้ต้องคอยชี้แจง บังคับ กำกับดูแลอยู่เสมอ ๆ หากว่าลูกทำไม่ได้ พ่อแม่ก็จะรู้สึกโกรธ ไม่พอใจ และตำหนิเด็กรุนแรง และคอยจุกจิกจู้จี้กับลูกแม้เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ

การเลี้ยงลูกแบบนี้ ทำให้เด็กพัฒนาไปเป็นเด็กที่เต็มไปด้วย “ความผิดหวังและมีปมด้อยในตนเอง” เนื่องจากถูกตำหนิติเตียนอยู่เสมอ ทำให้รู้สึกตลอดเวลาว่าตนเองไม่มีอะไรดี ไม่มีความ สามารถ เพราะทำอะไรไม่เคยถูกใจพ่อแม่เลย เติบโตขึ้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่ซึมเศร้า หงอยเหงา ขาดความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง

รูปแบบที่ 6 ประเภททางสายกลาง

พ่อแม่ประเภทนี้จะดำเนินทางสายกลาง คือ ไม่เข้มงวดมากเกินไป และให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ และการกระทำของลูกพอสมควรภายใต้ขอบเขตที่พ่อแม่กำหนด โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่เด็ก บางครั้งพ่อแม่ก็อาจให้ลูกได้ลองผิด ลองถูก และถ้าลูกทำถูกต้องเหมาะสม พ่อแม่จะชมเชยให้กำลังใจ แต่หากลูกทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจ และชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ โดยพ่อแม่จะไม่ซ้ำเติมลูก หากแต่จะให้กำลังใจลูกและคำชี้แนะแก่ลูก ซึ่งบางครั้งอาจจะมีการลงโทษแก่ลูก แต่เป็นการลงโทษที่มีเหตุผลและไม่ใช้อารมณ์

การเลี้ยงลูกแบบนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด คือ ไม่มากไปและไม่น้อยเกิดไป มีความรัก ความเอาใจใส่ ให้อิสระแก่ลูกพอควร มีการอบรมสั่งสอนให้รู้จักดีชั่ว และเข้าใจกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ของสังคม การเลี้ยงดูแบบนี้จะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล เคารพตนเอง เคารพผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

กันยา สุวรรณแสง (2538: 92) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กริยา อาการ บทบาท ลีลา ท่าที การประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ โสตสัมผัส จักษุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฆานสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540: 12) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) นั้นมีความหมายว่า ทุกสิ่งทุกประการที่ร่างกายแสดงออกจัดเป็นพฤติกรรม เช่น ยืน เดิน นั่ง นอน กิน ดื่ม ทำ พูด การแสดงท่าทางอื่น ๆ ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมทั้งนั้น

ลักขณา สริวัฒน์ (2544: 17) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก นึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจสังเกตเห็นได้โดยทางตรงหรือทางอ้อม เช่น การพูด การเคลื่อนไหว การทำงานของระบบต่าง ๆ ภายในร่างกาย การจำ การคิด ตลอดจนความรู้สึก ทัศนคติ เป็นต้น

ถวิล ธาราโภชน์ (2545:3) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) มีผู้สนใจศึกษากล่าวไว้หลายแนว ซึ่งแนวหนึ่งของเคแกน และซีแกล (Kagan and Segal, 1992 :5–6) ได้อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างมากมายที่เป็นการกระทำของร่างกายในแต่ละวัน โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้า หาว เหยียดแขนขา แต่งตัว และกินอาหารเช้า และไม่เพียงแต่เท่านั้นยังมีการกระทำอีกมากมายจนกระทั่งเรากลับไปที่เตียงนอน และนอนหลับ นั่นหมายความว่าตลอดวันหนึ่งที่ผ่านมาเราจะต้องเดิน พูด เรียน ทำงาน เล่น หัวเราะ หรือในบางครั้งก็ร้องไห้

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545: 20) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ การกระทำของมนุษย์หรือสัตว์ การกระทำที่ว่านี้รวมทั้งการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งผู้กระทำรู้สึกตัว และไม่รู้สึกตัวในขณะกระทำ รวมทั้งการกระทำที่สังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ด้วย

อุษณีย์ จิตตะปาโล และ นุตประวีณ์ เลิศกาญจนวัติ (2546: 20) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ หมายถึง อาการกระทำ หรือกิริยาที่แสดงออกมาทางร่างกาย กล้ามเนื้อสมอง ในทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก พฤติกรรมเป็นผลจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเมื่อมีสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้นมาเร้าในเวลาใดก็จะมีการตอบสนองเมื่อนั้น

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2547: 14) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง อากัปกิริย่า ท่าทางการแสดงออกของมนุษย์ และสัตว์ ทั้งที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว ทั้งที่มองเห็นหรือสัมผัสได้ และไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ด้วยตนเองหรือผู้อื่น และสามารถวัดได้โดยทางตรงหรือทางอ้อม

ดังนั้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคลต่อเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งการกระทำนั้นจะกระทำโดยรู้สึกตัว หรือไม่รู้สึกตัว โดยผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ หรือไม่ได้ก็ตาม แต่การกระทำ หรือการแสดงออกนั้นสามารถใช้เครื่องมือวัดได้

ประเภทของพฤติกรรม

อุษณีย์ จิตตะปาโล และ นุตประวีณ์ เลิศกาญจนวัติ (2546: 21) ได้แบ่งประเภทพฤติกรรมไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรมภายนอก หรือพฤติกรรมเปิดเผย (Overt Behavior) หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกที่บุคคลอื่นนอกเหนือจากเจ้าของพฤติกรรมรู้ สำหรับพฤติกรรมภายนอกนี้บุคคลอื่นต้องอาศัยการสังเกต (Observation) ไม่ว่าจะใช้ประสาทสัมผัสโดยตรง หรือใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตเพื่อได้ข้อมูลจึงมีการจำแนกพฤติกรรมภายนอกได้อีก 2 ประเภทย่อย ๆ คือ พฤติกรรมโมลาร์และพฤติกรรมโมเลกุล

1.1 พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่คนอื่นสามารถสังเกตได้โดยใช้ตาสังเกตเพียงอย่างเดียวก็รับรู้ได้อย่างมีความหมายต่อกระบวนการคิดมากกว่าประสาทสัมผัสเพราะตาสามารถส่งผลต่อประสาทสัมผัสอื่น ๆ ได้ทั้งหู จมูก เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่บุคคลอื่นต้องใช้เครื่องมือเพื่อช่วยในการสังเกตจึงจะเห็นได้ข้อมูลแม่นยำ ได้แก่ การเต้นของหัวใจ คลื่นสมอง ความดันของโลหิต เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน หรือพฤติกรรมปกปิด (Cover Behavior) หมายถึง พฤติกรรมปกปิดหรือการกระทำที่บุคคลอื่นไม่สามารถมองเห็นได้ หรือสังเกตได้ยาก เพราะการกระทำของอวัยวะที่อยู่ภายในร่างกาย เช่น ความคิด (Idea) อารมณ์ (Emotion) ความรู้สึก (Feeling) เป็นต้น

ที่มาของพฤติกรรม

ณรงค์ เสิ่งประชา (2541: 114-116) กล่าวถึง ที่มาของพฤติกรรมว่ามาจาก 2 แหล่ง คือ พฤติกรรมที่เป็นมาแต่กำเนิด และ พฤติกรรมเรียนรู้

1. พฤติกรรมที่เป็นมาแต่กำเนิด (Inherined Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ได้มาจากกรรมพันธุ์ โดยไม่จำเป็นต้องเรียนรู้มาก่อน เช่น พฤติกรรมแบบรีเฟลกซ์ (Reflexes)

2. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learned Behavior) แบ่งเป็น

2.1 ความเคยชิน (Habituation) คือ เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากความเคยชินต่อตัวกระตุ้น ซึ่งไม่ได้มีผลต่อตัวเอง

2.2 การเรียนรู้แบบมีเงื่อนไข (Condition Reflex) คือ การกำหนดตัวกระตุ้นใหม่ให้เข้าไปแทนที่ตัวกระตุ้นเดิมในการชักนำให้เกิดการตอบสนองชนิดเดียวกัน

2.3 การลองผิดลองถูก (Trial and Error) เช่น คนเรียนรู้ที่จะกินอาหาร โดยทดลองดูก่อนและเมื่อกินแล้วอร่อยก็จะกินต่อไป

2.4 การใช้เหตุผล (Reasoning) คือ พฤติกรรมที่อาศัยการเรียนรู้เก่า หรือประสบการณ์เก่าที่เคยประสบมา นำมาใช้ในสถานการณ์ใหม่

2.5 การเลียนแบบ เป็นมูลเหตุก่อให้เกิดพฤติกรรม มนุษย์อาจเลียนแบบจากเพื่อน จากพ่อแม่ จากคนใกล้ชิด เป็นผลให้เขามีพฤติกรรมตามอย่างบุคคลที่เขาสมาคม ยิ่งถ้าเขาพึงพอใจในบุคคลเหล่านั้นมาก เขาก็จะลอกเลียนพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ไว้มาก

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม

ถวิล ธาราโภชน์ (2543: 6-10) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมในทางบวก หรือลบ ย่อมจะเกิดขึ้นได้กับทุกคนในทุกเวลา และทุกสถานการณ์ โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเหล่านั้น และขณะนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ ดังนี้

1. ลักษณะด้านสรีระ

เป็นลักษณะพื้นฐานทางชีวะภาพของมนุษย์ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรม นับตั้งแต่พฤติกรรมอย่างง่าย เช่น เมื่อสึกหิวก็ไปหาอาหารมารับประทาง รู้สึกง่วงก็หาที่นอนเพื่อพักผ่อน ตลอดจนพฤติกรรมที่ซับซ้อนในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับ

ชีวิตประจำวันแทบทั้งสิ้น ฉะนั้นลักษณะทางสรีระของมนุษย์ในเชิงชีววิทยา ถือว่าเป็นปัจจัยเริ่มแรกที่วางรูปแบบของพฤติกรรมมนุษย์ทุกคนจัดว่าเป็นอินทรีย์ที่มีชีวิตอย่างหนึ่ง การทำหน้าที่สรีระในระบบอวัยวะต่าง ๆ จึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การทำงานของระบบต่อมต่าง ๆ ระบบประสาทสัมผัส ระบบประสาทส่วนกลาง โดยเฉพาะที่สำคัญยิ่ง ได้แก่ ส่วนสมองของมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการรู้สึก การคิด การจำ การรับรู้ และอื่น ๆ อีกมากมาย

2. ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม

ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องเรียนรู้ และพบสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดเวลาสิ่งแวดล้อมใดที่ปรากฏเด่นชัดกับบุคคล สิ่งแวดล้อมนั้นจะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพสิ่งแวดล้อม

3. ลักษณะทางด้านสังคม

เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน มนุษย์จึงมาอยู่รวมกันเป็นชุมชน หรือที่เราเรียกว่าสังคม เมื่อมีสังคมเกิดขึ้นคนในสังคมจำเป็นที่จะต้องมีข้อตกลงร่วมกัน เรียกว่า โครงสร้างทางสังคม เช่น สังคมโรงเรียน หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ในโรงเรียน ซึ่งจะมีครู อาจารย์ นักเรียน เจ้าหน้าที่ประจำฝ่าย และแผนกต่าง ๆ นักการภารโรง เพื่อให้การอยู่ร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเกิดประโยชน์แก่สังคม จึงต้องมีข้อกำหนดต่าง ๆ ขึ้นให้แต่ละคนปฏิบัติตาม เช่น การเคารพในสิทธิของผู้อื่น โดยการไม่ล่วงละเมิดในชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือเสรีภาพของผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งข้อกำหนดต่าง ๆ เหล่านี้คือ โครงสร้างของสังคมที่จะเป็นเหมือนสิ่งบังคับพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสม

สิ่งที่มีอิทธิพล หรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง มีสาเหตุมาจากหลายประการดังที่กล่าวมา ไม่ว่าจะเป็นกระแสความเจริญของสังคม การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตก การอยากรู้อยากลองในความแปลกใหม่ในกระแสวัฒนธรรมเหล่านั้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ผลักดันให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เป็นแฟชันสมัยนิยมด้วยความพอใจ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบในด้านอื่น ๆ

แนวคิดการขัดเกลาทางสังคม

ความหมายของการขัดเกลาทางสังคม

ยุบลวรรณ ประมวญรัฐการ (2543: 74) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่งได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนที่กลุ่มหนึ่ง ๆ กำหนดหรือวางไว้ เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

ปพาณี ฐิติวัฒนา (2544: 83) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม คือ กระบวนการ (Process) ที่สังคม หรือกลุ่มสั่งสอนโดยตรง หรือโดยอ้อมให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ และรับเอาระเบียบวิธีกฎเกณฑ์ ความประพฤติ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกของสังคมนั้น

สุพัตรา สุภาพ (2547: 38) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการทั้งทางตรง และทางอ้อมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ๆ เพื่อที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองด้วย

สรุป การขัดเกลาทางสังคม หมายถึง กระบวนการที่กลุ่มคนในสังคมสั่งสอน หรือปลูกฝังกฎระเบียบของสังคมให้กับสมาชิกของสังคมนั้น เพื่อที่จะนำไปปฏิบัติตนเองให้ถูกต้องตามที่สังคมกำหนด

ลักษณะการขัดเกลาทางสังคม

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ (2540: 84) แบ่งลักษณะการขัดเกลาทางสังคมเป็น 2 แบบ คือ

1. การอบรมสั่งสอนโดยตรง (Direct Socialization) คือ การขัดเกลาทางสังคมทางตรง เป็นกระบวนการที่สังคมมุ่งหวังจะให้บุคคลรับรู้ กฎ ระเบียบของสังคม รับรู้บทบาท สถานภาพของบุคคล รับรู้ความผิดชอบชั่วดี ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม รูปแบบการขัดเกลาจะอยู่ในรูปการบอกเล่า การอบรมสั่งสอน โดยการอบรมรูปแบบนี้มักปรากฏอยู่ในโครงสร้างครอบครัว โรงเรียน หรือวัด

2. การอบรมสั่งสอนโดยอ้อม (Indirect Socialization) คือ การขัดเกลาที่มิได้เจตนาจะก่อให้เกิดพฤติกรรมแก่บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งโดยตรง แต่พฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือไม่ได้จงใจ อันอาจเป็นผลจากการลอกเลียนแบบพฤติกรรมหรือแนวคิดโดยมิได้รู้ตัว

ความมุ่งหมายของการขัดเกลาทางสังคม

ปพาณี ฐิติวัฒนา (2544: 88-90) กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการขัดเกลาทางสังคมมีหลัก ดังนี้

1. การปลูกฝังระเบียบวินัยขั้นพื้นฐาน

การมีระเบียบวินัยถือเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต และกิจกรรมทางสังคมของการอยู่ร่วมกันของกลุ่ม จุดมุ่งหมายข้อนี้ทำให้บุคคลยอมรับระเบียบกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด แม้ว่าอาจจะฝืนใจ หรือไม่เต็มใจทำ ระเบียบวินัยจึงเป็นพื้นฐานที่บุคคลถูกขัดเกลาให้ประพฤติปฏิบัติ ดังนั้นจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการปลูกฝังระเบียบวินัยพื้นฐานผู้ใหญ่จึงควรทำเป็นแบบอย่าง มีความสม่ำเสมอและมีความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผล เพราะพื้นฐานเหล่านี้จะมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลอย่างมาก

2. การปลูกฝังความมุ่งหวังในชีวิตที่กลุ่มยอมรับ

โดยปกติระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่บุคคลไม่ค่อยอยากปฏิบัติ แต่ความมุ่งหวังจะช่วยให้บุคคลมีความมุ่งมั่น และยอมรับระเบียบวินัยที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อลุล่วงสู่ความต้องการในอนาคต ความลุล่วงที่ต้องการนั้น คือความมุ่งหวังที่บุคคลได้รับจากสังคม หรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้ถ่ายทอดคุณค่าทางสังคม (Social Values) นั้นมาถึงตัวบุคคล

3. การกำหนดบทบาทในสังคม

การกำหนดบทบาทในสังคม รวมทั้งทัศนคติต่าง ๆ ที่เข้ากับบทบาทนั้น ๆ บุคคลจะได้รับการอบรมให้รู้ระเบียบสังคมตั้งแต่วัยต้นของชีวิตในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เช่น ลักษณะการวางตัวให้มีพฤติกรรมอย่างไรต่อบุคคลอื่น ๆ ที่เขามีความสัมพันธ์ด้วย และถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะด้วย

4. การให้เกิดความชำนาญหรือทักษะ

การให้เกิดความชำนาญ หรือทักษะที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมกับคนอื่น ๆ จุดมุ่งหมายข้อนี้เป็นผลสุดท้ายที่ต่อเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายแต่ละข้อตามลำดับในสังคมที่มีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ วิธีการเรียนรู้มักเกิดจากการเลียนแบบถ่ายทอดกันลงมานับชั่วอายุคน โดยยึดหลักขนบธรรมเนียมประเพณีสืบต่อกันมา

องค์กรที่ให้การขัดเกลาทางสังคม

ปพาณี ฐิติวัฒนา (2544: 90-95) กล่าวถึง องค์ที่มีบทบาทให้การขัดเกลาทางสังคมมี 6 หน่วย คือ

1. ครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่มีหน้าที่ถ่ายทอดให้การเรียนรู้วัฒนธรรม และค่านิยมแก่สมาชิกของครอบครัว รวมทั้งกล่อมเกลาพฤติกรรม หรือบุคลิกภาพให้เป็นไปตามบทบาทและความคาดหวังของสังคม โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม หรือกล่าวได้ว่า “บ้านเป็นศูนย์กลางของการขัดเกลาทางสังคม โดยมีบิดามารดาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้” ครอบครัวไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในวัยเด็กเท่านั้น ช่วงอายุหัวเลี้ยวหัวต่อของบุคคล คือ เริ่มพ้นจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ซึ่งเรียกรวม ๆ ว่าวัยรุ่นนั้นสายสัมพันธ์ในครอบครัวสำคัญมาก โดยเฉพาะระเบียบวินัยกฎเกณฑ์ที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เป็นเด็กเล็ก ในช่วงวัยรุ่นบรรทัดฐานต่าง ๆ รวมทั้งความคาดหวังที่ครอบครัวต้องการจากเขาต้องชัดเจน อันจะเป็นฐานของสายสัมพันธ์ของวัยรุ่นต่อไปภายหน้า

เจริญ จันทร์มุ่ย (2548: 80) กล่าวว่า พ่อแม่จะอบรมบุตร 2 วิธี คือ ทางตรงและทางอ้อม

1. ทางตรง คือ ด้วยการบอกกล่าวอย่างแจ่มแจ้งพอควร ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ อะไรผิด อะไรถูก ซึ่งได้ผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพมาก เนื่องจากมีการชี้ทางและแนะแนวทางในการปฏิบัติแก่บุคคลอย่างจงใจและเจตนา เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถวางตัวได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อสถานการณ์หนึ่ง ๆ

2. ทางอ้อม คือ เป็นการอบรมโดยไม่รู้ตัว เป็นสิ่งที่เด็กได้รู้ได้เห็น และซึมซาบเข้าไปในจิตใจ ซึ่งเด็กอาจจะนำไปปฏิบัติในอนาคต หรือมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก

2. กลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนประกอบด้วยบุคคลที่มีอายุ และฐานะทางสังคมทัดเทียมกัน เมื่อเป็นเด็กได้แก่ กลุ่มเพื่อนเล่น ต่อมาได้แก่กลุ่มเพื่อนฝูงที่ร่วมเรียน ร่วมเที่ยว ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา และกลุ่มเพื่อนกลุ่มนี้เมื่อบุคคลเติบโตเป็นผู้ใหญ่แยกย้ายกันไปทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ แล้วเพื่อนร่วมรุ่นเหล่านี้ยังมีความสัมพันธ์สนุกสนานเหมือนเดิมถ้าได้พบปะสังสรรค์กันอีก กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญทางอ้อมมากในการขัดเกลาทางสังคมของบุคคล กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับบางอย่างบุคคลจำต้องทำตามเพื่อให้กลุ่มเพื่อนยอมรับ กลุ่มเพื่อนสอนให้บุคคลรู้จักอะลุ้มอล่วยช่วยเหลือกันและกัน สอนให้รู้จักรับผิดชอบร่วมมือในกิจกรรมร่วมกัน เช่น กลุ่มเพื่อนยังมีสภาพเหมือนดาบสองคม กล่าวคือ มีผลในการช่วยถ่ายทอดคุณค่า และวิธีการระเบียบกฎเกณฑ์ที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ได้ ถ้ากลุ่มเพื่อนสนับสนุนบรรทัดฐานเหล่านั้น เช่น ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความกล้าหาญ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเพื่อนอาจจะเป็นแรงที่ยั่วยุผลักดันให้บุคคลทดลอง หรือลองดีต่อข้อบังคับ ระเบียบวินัยที่ผู้ใหญ่ตั้งเอาไว้ เช่น การหนีโรงเรียน การสูบบุหรี่ การเที่ยวเตร่สถานเริงรมย์ในวัยที่ไม่สมควร เป็นต้น

3. โรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ เป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ คุณค่า และแนวความคิด ความเชื่อของบุคคล กล่าวได้ว่า ประสบการณ์ทางการศึกษาช่วยพัฒนาความสามารถ ทัศนคติ และรูปแบบพฤติกรรมอื่น ๆ ซึ่งมีคุณค่าทางบวกต่อสังคม ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากโรงเรียนอันเป็นประสบการณ์ที่ได้รับการคัดเลือก และควบคุมจะช่วยให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถที่จะศึกษา และพิจารณา เพื่อรับคุณค่าใหม่ตามความเปลี่ยนแปลงของสังคม

4. กลุ่มอาชีพ

เมื่อบุคคลผ่านพ้นการศึกษาจากโรงเรียนก็จะเริ่มประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองต่อไป บุคคลจะพบเพื่อนร่วมงานตามแต่อาชีพของตน ซึ่งมีระเบียบวิธีการแตกต่างกันออกไป บุคคลจำต้องเรียนรู้และรับไว้หากต้องการอยู่ในกลุ่มนั้น เช่น ข้าราชการพลเรือน นายแพทย์ นายทหาร ตำรวจ ทนายความ อาชีพธุรกิจเอกชน นักหนังสือพิมพ์ ฯลฯ ความเป็นสมาชิกในกลุ่มอาชีพใดอาชีพหนึ่งเป็นเวลานาน

อาจทำให้บุคคลผู้นั้นมีอุปนิสัยใจคอ ทัศนคติ ความต้องการของชีวิตแตกต่างไปจากที่เคยได้รับการฝึกฝนอบรมมาในระยะต้นของชีวิตได้

5. สื่อมวลชน

ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ และภาพถ่าย เป็นต้น สื่อทั้งหลายเหล่านี้ได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของบุคคลมาก โดยเฉพาะในสังคมที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ให้การขัดเกลาทางสังคมทั้งทางตรง และทางอ้อมอย่างมีคุณค่าและมีโทษด้วย โดยทั่วไปแล้วสื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ให้สาระ และข่าวสารเพื่อประโยชน์แก่การดำรงชีวิต การตัดสินใจ การคาดหวังต่อชีวิตของบุคคล

นอกจากหน้าที่ของสื่อมวลชนที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ณรงค์ เส็งประชา (2541: 166-167) ยังได้กล่าวถึงหน้าที่ของสื่อมวลชน คือ เป็นสื่อนำให้เกิดค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ และได้เรียนรู้พฤติกรรมแบบอย่างต่าง ๆ แล้วนำมาประพฤติปฏิบัติในสังคม

6. องค์กรศาสนา

นักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาอธิบายหน้าที่หลักของศาสนากว้าง ๆ ไว้สองประการดังนี้ คือ หน้าที่ต่อบุคคล และหน้าที่ต่อสังคม หน้าที่ต่อบุคคล คือ ศาสนาสนองความต้องการส่วนตัวของบุคคลในด้านการอยากรู้อยากเห็น การแสวงหาสิ่งที่เป็นสาระในชีวิต และการแสดงออกทางอารมณ์ หน้าที่ต่อสังคมมีหลายประการในส่วนของการขัดเกลาทางสังคม สถาบันศาสนาจะช่วยให้บุคคลมีการเรียนรู้ เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับบรรทัดฐาน และค่านิยมในสังคม และช่วยให้บุคคลมีอุดมคติในการดำรงชีวิต

สรุป องค์กรที่ให้การขัดเกลาทางสังคม คือ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน และให้แนวทางในการปฏิบัติตนของคนในสังคม เพื่อให้เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง โดยแต่ละหน่วยงานหรือแต่ละกลุ่มบุคคลก็จะมีหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป

แนวคิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ (2540: 173) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเวลาหนึ่งไปสู่อีกเวลาหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้โครงสร้างสังคมเปลี่ยนแปลงไป

สนธยา พลศรี (2545: 191) ได้ให้ความหมายว่า "การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบ และหน้าที่ของโครงสร้างสังคม คือ การจัดระเบียบหรือองค์กรทางสังคม และสถาบันทางสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม ความแตกต่างทางสังคม การขัดเกลาทางสังคม กลุ่มสังคม และสถาบันต่าง ๆ ในสังคม"

เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล (2547: 252) ได้ให้ความหมายว่า "การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของโครงสร้างทางสังคมและพฤติกรรมทางสังคม ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงมีทั้งการเพิ่มสิ่งใหม่ขึ้น และการสูญสลายไปของสิ่งเก่า มีทั้งพลังที่ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และพลังที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง บางส่วนเปลี่ยนแปลงช้าขณะที่บางส่วนเปลี่ยนแปลงได้เร็ว การเปลี่ยนแปลงในส่วนในส่วนหนึ่งมักส่งผลกระทบต่อส่วนอื่น ๆ ด้วย

สรุป การเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือ การที่ทำให้โครงสร้างภายในสังคมต่าง ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นมีระยะเวลาที่ไม่แน่นอน

ความหมายการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

นิยพรรณ วรรณศิริ (2531: 265) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม คือ การเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมที่บุคคลในสังคมได้เคยประพฤติปฏิบัติติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน ไปสู่แบบแผนใหม่ที่ยังไม่เคยชินมาก่อน

ณรงค์ เส็งประชา (2541: 207) กล่าวว่า "การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มนุษย์ได้กำหนดให้มีขึ้น ทั้งสิ่งที่เป็นวัตถุและสิ่งที่ไม่ใช้วัตถุที่นำเอามาใช้เป็นองค์ประกอบในการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม

สรุป การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม คือ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันที่เคยปฏิบัติสืบต่อกันมา และบุคคลได้นำไปปฏิบัติร่วมกันในสังคม

ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

ณรงค์ เส็งประชา (2541: 207) ได้อธิบายลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไว้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่ได้เกิดจากสาเหตุใดเพียงสาเหตุเดียว แต่มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น อุดมคติ เทคโนโลยี ศาสนา ค่านิยม เศรษฐกิจ

2. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม อาจเป็นไปอย่างช้า ๆ หรือเป็นไปอย่างรวดเร็วก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ปัจจัยที่เป็นแรงเสริม หรือต้านการเปลี่ยนแปลง

3. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เปรียบเสมือนภาพถ่ายปรากฏการณ์ทางสังคมในระยะหนึ่ง ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนั้นจะไม่ปรากฏในลักษณะรูปแบบเดิมอีก

4. พฤติกรรมของแต่ละบุคคล ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากขึ้น

5. พฤติกรรมฝืนสังคม หรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เพราะ สังคมย่อมจะต้องมีการปรับตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง

6. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่หลีกหนีไม่ได้ สังคมจะต้องมีปัจจุบันอยู่เสมอ

7. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม อาจเกิดขึ้นจากการกระทำต่อกันทางสังคมและมีปฏิกิริยาโต้ตอบกัน

8. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ย่อมมีทิศทางและเป้าหมายอย่างน้อยที่สุดก็เปลี่ยนจากของเก่าไปเป็นของใหม่

9. เราจะทราบทิศทางของการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเราสามารถทราบเป้าหมาย (Goal) และอุดมการณ์ (Ideology) ของผู้คนในสังคม

นอกจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมข้างต้น สนธยา พลศรี (2545: 193) ได้กล่าวเพิ่มเติม ดังนี้

1. เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้วมีผลต่อคนจำนวนมากในสังคม

2. เป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างหน้าที่ของสังคม และการเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และกลุ่มคน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างหน้าที่และการกระทำต่อกันของบุคคลแต่ละกลุ่มคน และการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนในสังคม

ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2533: 55) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาแล้วทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่พอใจ รังเกียจ ทั้งนี้เพราะ พฤติกรรมนั้นมีความผันแปรออกไปจากบรรทัดฐานของสังคม โดยการพิจารณาตัดสินทั้งในเชิงสถิติ และในเชิงบรรทัดฐานของสังคม

สนธยา พลศรี (2545: 243) กล่าวถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่กลุ่มคนในสังคมเห็นว่าละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม หรือผิดไปจากที่คนทั่วไปยึดถือปฏิบัติ ไม่ยอมรับเกิดการต่อต้านและลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น

มงคล หวังสุขใจ และ ชมพู โกติรัมย์ (2548: 156) กล่าวถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ไม่ดำเนินตามบรรทัดฐานที่สังคมวางไว้ โดยถือบรรทัดฐานของสังคมมาวัด เมื่อไม่ได้ตามมาตรฐานของสังคมก็กลายเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติจากวิถีทางของสังคม

สรุป พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลในสังคมเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามที่สังคมคาดหวังเอาไว้ บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมา สังคมจึงไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมนั้นได้ เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ผิด

ลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สนธยา พลศรี (2545: 243-244) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้

1. เป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมเพียงบางระดับ บางเวลา และบางบุคคล เช่น เมื่อไปเที่ยวเธคบุคคลจึงทำสีผม แต่งกายล้ำสมัย และสนุกสนานกันสุดเหวี่ยง

2. บุคคลควบคุมตนเองได้น้อยลง เนื่องจากสาเหตุสำคัญ คือ สถานการณ์กดดัน เช่น วิกฤติการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากอ่อนแอทางพฤติกรรมของบุคคล เช่น อุปนิสัยตามใจตนเอง จิตใจอ่อนแอหวั่นไหวง่ายจึงติดสุรายาเสพติด เป็นต้น

3. พฤติกรรมเบี่ยงเบนเชื่อมโยงต่อกันในระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มและองค์กร เช่น กลุ่มวัยรุ่นแก๊งโจร กลุ่มหญิงบริการทางเพศ เป็นต้น

4. พฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดจากการตัดสินใจของกลุ่มที่มีอำนาจในสังคม เช่น รัฐบาล กลุ่มจารีต

5. พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาสังคม

6. พฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม เพราะพฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่าง ทำให้เกิดค่านิยมใหม่ ระบบสังคมและวัฒนธรรมใหม่ได้

7. พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางประเภท เป็นเพียงการกระทำที่ผิดจากจารีตประเพณี หรือผิดแผกแตกต่างจากความคาดหวังของคนทั่วไป หรือเป็นการปฏิบัติที่คนส่วนใหญ่รู้สึกขวางหูขวางตาผิดปกติ วิตถารหรือเลว

8. ไม่สามารถกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ที่ตายตัวได้ว่า พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน เพราะการกระทำบางอย่างสำหรับกลุ่มหนึ่ง หรือยุคสมัยหนึ่งอาจเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่กลับเป็นพฤติกรรมปกติ หรือเป็นที่ยอมรับในอีกกลุ่มหนึ่ง หรือยุคสมัยหนึ่งก็ได้

สาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ณรงค์ เส็งประชา (2537: 65-66) กล่าวถึง สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้

1. เกิดจากผลการกระทำต่อกันทางสังคม ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการเลียนแบบ หรือการเอาอย่างพฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานนั้น ๆ

2. เกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยเฉพาะสัมพันธภาพแบบใกล้ชิด โดยเฉพาะกับบิดามารดากับบุตร ถ้าสัมพันธภาพเป็นแบบห่างเหิน ขาดความอบอุ่น ก็จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ง่ายขึ้น

3. บุคคลอยู่ในกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมของตนเอง เมื่อมาอยู่ในสังคมที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม และบรรทัดฐานของสังคมใหม่ ทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากคนอื่น ๆ กลายเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบนในวัยรุ่น

ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2533: 57) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีโอกาสของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ง่ายมากที่สุด พฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่นมีตั้งแต่ความเบี่ยงเบนระดับน้อย ๆ เช่น ดื้อรั้น ก้าวร้าวจนกระทั่งเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนระดับสูง เช่น การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในวัยรุ่นเกิดจาก 2 สาเหตุสำคัญ คือ ครอบครัว การคบเพื่อน และสื่อมวลชน การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวในด้านการไร้เหตุผล คือ การเลี้ยงดูแบบรักตามใจเกินไป และการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จะมีส่วนทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้มาก สำหรับ

เพื่อนก็มีอิทธิพลในการชักจูงให้กลุ่มเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้มากทีเดียว ดังจะเห็นได้จากสถิติแสดงสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและวัยรุ่นที่ศาลพิพากษาว่ามีความผิด ในปี 2520 จำนวน 2,028 ราย ทำผิดเนื่องจากคบเพื่อนเสเพลถึง 778 ราย ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุที่มีสถิติมากที่สุด ประการสุดท้าย การสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่ในรูปของภาพยนตร์ หนังสือต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่นได้มากเช่นกัน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิมพ์อุมา ตู้จินดา (2543: 102) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น ศึกษากรณีเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อตนเองสูง เพราะวัยรุ่นยึดเอาเพื่อนเป็นคนสำคัญ เป็นที่ปรึกษา เป็นกำลังใจ เป็นคนที่เข้าใจตน และมีความสุขเมื่อได้อยู่กับเพื่อน และอาจเป็นผู้ตัดสินใจแทนตนในบางครั้ง เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ของวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับ ซึ่งเป็นสถานพักผ่อนหย่อนใจของวัยรุ่นที่นิยมไปกับเพื่อนเป็นหลัก

ภากร กมลาศวิน (2543: 79) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบดิสโก้เธคต่อเยาวชนไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า การใช้บริการดิสโก้เธคมีความสัมพันธ์กับลักษณะที่พักจากการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 และนิยมไปใช้บริการดิสโก้เธคในวันศุกร์ถึงวันเสาร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.4

คันธรส พลเยี่ยม (2545: 92) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านตัวบุคคลในระดับมาก มีสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ที่มาจากด้านครอบครัวระดับน้อย และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากด้านตัวบุคคล ซึ่งสาเหตุด้านตัวบุคคลนั้น พบว่า นักเรียนต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ และเที่ยวเพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายความตึงเครียดอยู่ในระดับมาก ส่วนการอยากใกล้ชิดกับเพื่อนหรือเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อย ส่วนสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านครอบครัว พบว่า การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมากไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแล บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีความขัดแย้งกันทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายการอยู่บ้าน และบิดา

มารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รัก หรือมีความลำเอียงรักลูกไม่เท่ากันอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ที่เป็นสาเหตุในระดับมากคือ สถานเริงรมย์มีระบบแสง สี เสียงที่เร้าใจและดึงดูใจทำให้มีความสุข รวมทั้งบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของสถานเริงรมย์น่าสนใจดึงดูดใจทำให้อยากไปเที่ยว ส่วนการที่รับการชักชวนจากเพื่อน และกิจกรรมของสถานเริงรมย์ที่น่าสนใจ เช่น การสมนาคุณ การได้รับสิทธิพิเศษและการแจกรางวัลเป็นสาเหตุในระดับน้อย

จุฑารัตน์ เชิญอักษร (2545: 82) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิง วัยรุ่นมีพฤติกรรมด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงสูงมาก โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าอาทิตย์ละ 1 ครั้งขึ้นไป การไปเที่ยวในแต่ละครั้งนั้นไม่ได้คำนึงถึงว่าจะเป็นวันเสาร์อาทิตย์ หรือวันธรรมดา แต่วัยรุ่นจะไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยการตามกลุ่มเพื่อนไป ด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะดื่มแอลกอฮอล์ทุก ๆ ครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยมีความเชื่อว่าเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะเที่ยวสถานบันเทิงได้สนุกกว่าเดิม ด้านการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลังออกจากสถานบันเทิง การมีเพศสัมพันธ์นั้นจะมีทั้งเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกัน และที่เพิ่งรู้จักกันภายในสถานบันเทิง โดยเห็นว่าสถานบันเทิงไม่มีส่วนในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ แต่เกิดจากความพึงพอใจมากกว่า ด้านการใช้จ่ายเงิน วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินไม่จำกัด มากกว่าครั้งละ 500 บาทขึ้นไป รายได้ส่วนใหญ่จึงหมดไปกับการเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากวัยรุ่นไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยครั้งเกินไป

รจนา เพ็ชรดี (2545: 100-101) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น สามารถแยกอธิบายออกเป็นประเด็นดังนี้ การแต่งกาย กลุ่มวัยรุ่นนิยมแต่งกายมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. ตามสไตล์ของตนเอง โดยไม่ตามแฟชั่นมากที่สุด รองลงมาคือ การแต่งกายมาเที่ยวแบบง่าย ๆ ธรรมดาอะไรก็ได้ แต่งกายมาเที่ยวแบบหรูหรา แต่งกายมาเที่ยวแบบเปรี้ยวเซ็กซี่ และแต่งกายมาเที่ยวให้ดูเด่นสะดุดตาผู้อื่น การเดินทาง กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางมาเที่ยสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. โดยรถแท็กซี่มากที่สุด รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวโดยอาศัยรถเพื่อน และโดยรถส่วนตัว บุคคลที่วัยรุ่นมาด้วย กลุ่มตัวอย่างนิยมมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. กับเพื่อนสนิทหรือกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ช่วงวันเวลา กลุ่มตัวอย่างนิยมมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. ในวันศุกร์-วันเสาร์มากที่สุด กิจกรรมที่กระทำขณะอยู่ในสถานบันเทิง กิจกรรมด้านบวกที่กลุ่มวัยรุ่น

นิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ คือ การพูดคุยกับเพื่อน รองลงมาคือ เต้นรำ สั่งอาหารมากิน และนั่งเฉย ๆ ส่วนกิจกรรมด้านลบที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ คือ การดื่มแอลกอฮอล์ รองลงมา คือ การเข้าไปหาและทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ และการเสพยาตามลำดับ

ลักขณา ศรีสารคาม (2545: 77) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น เป็นการตอบสนองความต้องการ 4 ประการคือ 1) ความต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยการลิ้มลองอาหาร และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ได้ฟังเพลงที่ถูกใจ และนักดนตรีที่ชื่นชอบ ชมการแสดงดนตรีหรือแสดงอื่น ๆ เพื่อความบันเทิง มีการเต้นรำตามจังหวะดนตรี บริกรมีบุคลิกดี บรรยากาศที่แปลกใหม่ และแสงสีเสียงที่เร้าใจ 2) ความสนใจเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ เป็นความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง โดยสนใจรูปร่าง ผิวพรรณ หน้าตา ความสวยงามจากการแต่งกายด้วยเสื้อผ้า และเครื่องประดับที่ทันสมัย เพื่อดึงดูดความสนใจจากเพื่อนชาย หรือคนรัก 3) ความต้องการการรวมกลุ่ม เกิดจากความเหงา เพราะห่างไกลจากญาติพี่น้อง และเพื่อนที่เคยอยู่ร่วมกันเมื่อครั้งอยู่ภูมิลำเนาเดิม เมื่อมาเรียนหนังสือจะต้องเช่าหอพัก หรือที่พัก จึงต้องอยู่คนเดียวจึงเกิดความเหงา ว้าเหว่จึงต้องการเพื่อนไว้พูดคุยแก้เหงา เกิดความรู้สึกอบอุ่น 4) ความต้องการประสบการณ์ใหม่ โดยการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในการพบปะกับกลุ่ม และค่านิยมของวัยรุ่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีรูปทรงแปลกใหม่ให้เป็นจุดดึงดูดใจของเพื่อนชาย

จาริณี นันทวัฒน์ (2546: 64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า จำนวนเงินที่จ่ายในการใช้บริการแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 301-600 บาท รองลงมาต่ำกว่า 300 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-26 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่กำลังศึกษายังอยู่ในวัยเรียน และกลุ่มที่ทำงานอาจยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก ดังนั้นผู้ใช้บริการจึงมีทุนทรัพย์ในการใช้บริการไม่สูงมากนัก

เดช วัฒนาวิทยานุกูล (2546: 141) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักศึกษาสถาบันราชภัฏเลย พบว่า วัยรุ่นในจังหวัดเลยนิยมเที่ยวดิสโก้เธค ผับ คอฟฟี่ช็อป และคาราโอเกะ ร้อยละ 39.4 บุคคลที่ไปเที่ยวด้วย คือ เพื่อน ร้อยละ 84.5 ใช้เวลาอยู่ในสถานเริงรมย์มากกว่า 4 ชั่วโมง ร้อยละ 51.5 โดยมีกิจกรรมที่ปฏิบัติระหว่างอยู่ในสถานเริงรมย์ คือ เต้นรำ ร้องเพลง ฟังเพลง นั่งคุยกับเพื่อน และดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์

นลินี ศุภกรโกศัย (2546: 128) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนะของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการดิสโก้เธค : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการดิสโก้เธค เพราะ ผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหาสิ่งยึดเหนี่ยทางด้านจิตใจ เพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป นอกจากนี้เยาวชนวัยรุ่นบางคนมีเหตุผลในการไปเที่ยวสถานบริการดิสโก้เธคเหล่านั้น เพราะอยากรู้อยากเห็น อยากเป็นผู้ใหญ่ อยากทำสิ่งที่เลียนแบบผู้ใหญ่ และคิดว่าพฤติกรรมเหล่านั้นจะทำให้ผู้อื่นมองตนเองว่า เป็นผู้ใหญ่และการไปเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้น ทำให้เจอเพื่อนใหม่ต่างสถานบันเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น รวมถึงการที่วัยรุ่นเหล่านั้นต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ เพราะคิดว่าการไปเที่ยวจะทำให้เพื่อน ๆ ยอมรับ โดยกลายเป็นค่านิยมที่ผิด และเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น ทำให้มีการไปเที่ยวตามเพื่อน นอกจากนี้สถานบริการเหล่านี้ ยังเปิดโอกาสให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสามารถดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ สูบบุหรี่ได้เป็นตัวที่ดึงดูดให้วัยรุ่นไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ธนูศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547: 75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่น สรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติของวัยรุ่นมีทักศนคติว่าเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียดของคนในสังคม และคิดว่าคนที่ไปใช้สถานบริการเป็นคนทันสมัย จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นที่เข้าใจว่า สถานบริการเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียด การเข้าไปในสถานบริการจึงเป็นเรื่องที่ปกติ

บริเมธ เพราแก้ว (2547: 44-45) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกเที่ยวสถานบันเทิงของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคจะนิยมฟังเพลงแนวป็อป จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 63.15 รองลงมานิยมฟังเพลงแนวร็อก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.35

สิริมา เกตุพงศ์สุดา (2547: 65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของประชาชนในสังคมเมือง กรณีศึกษา: เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการแต่งกายจะแต่งตามแฟชั่น จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์มักดื่มในจำนวนนับไม่ถ้วนถึง 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ตัวเลขเหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงสื่อวัฒนธรรมทางตะวันตกที่แพร่เข้ามาอย่างเห็นได้ชัด การแต่งกายที่เป็นไปตามแฟชั่น และแต่งกายตามกันไม่ว่าจะเป็นสายเดี่ยว เกาะอก การนุ่งน้อยห่มน้อยที่กล้าเปิดเผยมากจึ้นของวัยรุ่น

อศัลยา คุ้มรักษ์ (2548: 122) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี ได้แก่ ไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ ไปเที่ยวเพื่อคลายเครียดจากการเรียน คิดเป็นร้อยละ 55.8 สำหรับการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ และเพื่อเข้าสังคมกับเพื่อนมีค่าใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และ 35.0 ตามลำดับ และการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความทันสมัยและเพื่อแต่งตัวตามแฟชั่นมีเพียงร้อยละ 5.3 และ 3.3 ตามลำดับ

จากการตรวจสอบเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร ดังภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

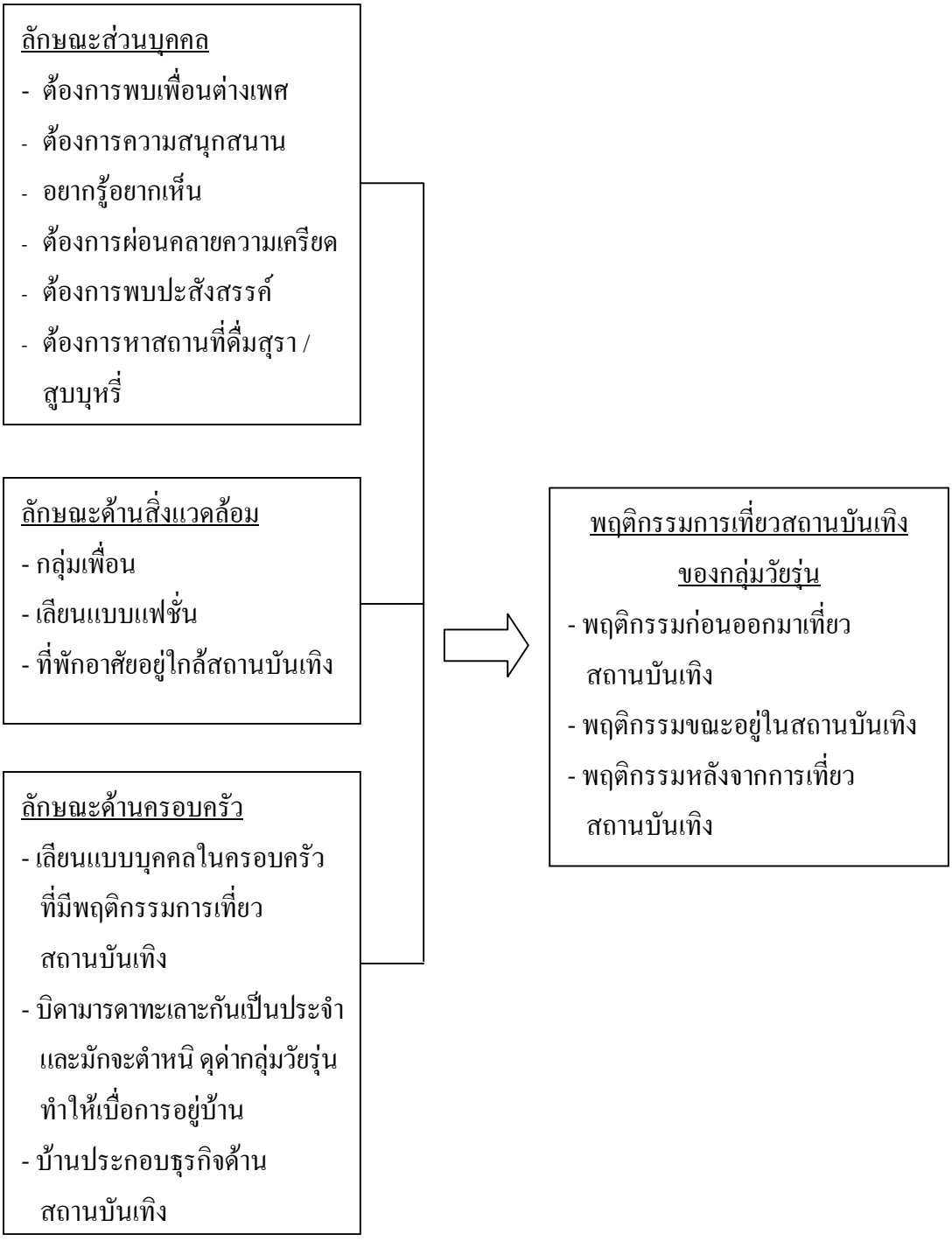

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัย พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน และพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน โดยมีวิธีการศึกษาวิจัยดังนี้

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร คือ การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ เช่น เอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (Internet) หนังสือ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัยให้สมบูรณ์

2. ศึกษาข้อมูลจากภาคสนาม คือ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยอาศัยกรอบคำถามจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และการสังเกต โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตจากกลุ่มตัวอย่างโดยตรง ทั้งการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

พื้นที่ศึกษา

เพื่ออธิบายพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองได้เป็นอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้เลือกพื้นที่ในการศึกษา คือ สถานบันเทิงรัชดา ซอย 4 เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก ย่านรัชดาเป็นพื้นที่ที่มีสถานบันเทิงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และเป็นศูนย์รวมของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองยามค่ำคืน รวมถึงบริเวณรัชดา ซอย 4 ยังเป็นบริเวณที่มีสถานบันเทิงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก มีร้านให้เลือกมากมายตามแต่ความสนใจ และความต้องการของกลุ่มวัยรุ่น รวมถึงยังเป็นสถานบันเทิงแห่งใหม่ที่เปิดดำเนินกิจการขึ้นแล้ว ได้รับความสนใจจากกลุ่มวัยรุ่นที่เข้าไปใช้ สถานบันเทิงในยามค่ำคืนเป็นจำนวนมาก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มวัยรุ่นทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่มาใช้บริการสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4 จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยเจาะจงเลือกกลุ่มตัวอย่างให้มีความเท่าเทียมกันในการที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน และกลุ่มวัยรุ่นที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด แต่ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน

การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างแบบ Snowball Technique คือ การที่ผู้วิจัยไปหาบุคคลที่รู้จัก หรือสนิทกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาเสียก่อน เมื่อผู้วิจัยได้ตัวอย่างแรกแล้ว ผู้วิจัยก็จะสร้างความสนิทสนมกับตัวอย่างแรกก่อน จากนั้นจึงขอความร่วมมือจากตัวอย่างแรกให้ช่วยหาบุคคลที่ตนเองรู้จัก และมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยต้องการ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน และรุ่นน้องที่สนิททั้งผู้ชายและผู้หญิง โดยให้บุคคลเหล่านี้ช่วยแนะนำรุ่นน้อง หรือเพื่อนที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงคนอื่น ๆ ให้รู้จัก ต่อจากนั้นก็ให้กลุ่มตัวอย่างคนต่อไปแนะนำคนอื่น ๆ ให้อีก

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้บอกถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยให้แก่กลุ่มตัวอย่างทราบก่อนที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างก็เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีความเต็มใจที่จะให้ข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้บอกกับกลุ่มตัวอย่างทุกคนว่าข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะชื่อจริงของกลุ่มตัวอย่างทางผู้วิจัยจะไม่เปิดเผยให้บุคคลอื่น ๆ ทราบ รวมถึงขออนุญาตในการเปิดเผยข้อมูลในการสัมภาษณ์ส่วนอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างก็รับทราบ และให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การบันทึกภาคสนามหรือการบันทึกปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview)

การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาอย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นหลัก ใช้ได้ทั่วไปกับผู้ให้ข้อมูลทุกระดับการศึกษา มีความยืดหยุ่น มีโอกาสซักถามคำถามหรือข้อสงสัยต่าง ๆ เพิ่มเติม หรืออธิบายขยายความ รวมถึงในขณะสัมภาษณ์ยังสามารถสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และความรู้สึกของผู้ตอบได้อีกด้วย

การสัมภาณ์แบบไม่เป็นทางการ การสัมภาษณ์แบบนี้นิยมใช้กันมาก เป็นวิธีการพูดคุยกันโดยที่ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการได้ข้อมูลเรื่องใด ผู้สัมภาษณ์จะปล่อยให้บรรยากาศของการสัมภาษณ์เป็นไปอย่างง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตอง ไม่เป็นทางการ ไม่มีความเคร่งครัดในขั้นตอนและลำดับของข้อคำถาม ทำให้ทราบระบบการคิด ท่าที ทัศนคติ และการให้ความหมายของบุคคลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกตามความเป็นจริง

ขั้นตอนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะสัมภาษณ์ และทำความเข้าใจกลุ่มตัวอย่างจากข้อมูลที่ได้รับ วางแผนการสัมภาษณ์โดยการเตรียมคำถาม กำหนดเวลาการสัมภาษณ์ เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อม

ขั้นเริ่มสัมภาษณ์ แนะนำตนเองต่อผู้ให้ข้อมูล ให้ความสำคัญและยกย่อง สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทักทายด้วยอัธยาศัยอันดี บอกวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ และขออนุญาตบันทึกข้อมูลจากผู้ถูกสัมภาษณ์

ขั้นสัมภาษณ์ ถามคำถามที่เตรียมไว้ ตั้งใจฟัง ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และเป็นคำพูดที่สุภาพ รวมถึงจะต้องปรับคำถามให้เหมาะสมกับจังหวะการสนทนาด้วย

ขั้นบันทึกข้อมูล จดบันทึกข้อมูลตามความเป็นจริง ตามลำดับหัวข้อในการสัมภาษณ์และบันทึกเฉพาะใจความสำคัญหลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ ตรวจทานการสัมภาษณ์ และลงบันทึกในส่วนที่ยังไม่ครบถ้วน เพื่อติดตามการสัมภาษณ์ในครั้งต่อไป

2. การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

การสังเกต หมายถึง การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่ปรากฏขึ้นอย่างเอาใจใส่ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งอื่น เป็นวิธีการเบื้องต้นในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ หรือพฤติกรรมของบุคคล รวมถึงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยอาศัยประสาทสัมผัสของผู้

สังเกตตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิและมีความน่าเชื่อถือมาก ประโยชน์ของการสังเกต คือ ช่วยทำให้การวิจัยบรรลุจุดมุ่งหมาย เป็นวิธีการที่สามารถวางแผนการสังเกตการณ์ได้อย่างเป็นระบบ

การสังเกตที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี 2 แบบ ดังนี้

การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) คือ การสังเกตที่ผู้วิจัยเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา และมีการร่วมกิจกรรมด้วยกัน ได้แก่ การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มตัวอย่าง

การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation) คือ การสังเกตโดยที่ผู้วิจัยจะไม่เข้าไปร่วมทำกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำอยู่ ผู้ถูกสังเกตจะไม่รู้ตัว เพราะถ้าผู้สังเกตรู้ตัวอาจมีผลกระทบต่อพฤติกรรมทำให้ผิดไปจากปกติได้ ได้แก่ การสังเกตการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การเข้าไปทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศในสถานบันเทิง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. สมุดจดบันทึกภาคสนาม
2. เทปบันทึกเสียง
3. กล้องถ่ายรูป
4. แบบสัมภาษณ์เชิงเจาะลึก

การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบข้อมูลในขณะที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลควบคู่กันไปตลอด โดยตรวจสอบดูว่าข้อมูลที่ได้เพียงพอและครอบคลุมหรือไม่ รวมถึงข้อมูลที่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยหรือไม่ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคลที่ต่างกัน คือ การเปลี่ยนแปลงแหล่งข้อมูลบุคคลที่ใช้หลากหลายออกไป เช่น เคยสัมภาษณ์นางสาว ก. ในเรื่องทัศนคติต่อสถานบันเทิงหลังจากนั้นก็เปลี่ยนเป็นการสัมภาษณ์นางสาว ข. ในเรื่องเดียวกัน เพื่อตรวจสอบว่าทัศนคติต่อสถานบันเทิงของหลาย ๆ บุคคลเป็นอย่างไร สอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร

2. การตรวจสอบข้อมูลในสถานที่ต่างกัน คือ การเปลี่ยนแปลงสถานที่ได้ข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากการพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างในห้องพัก และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคนเดียวกันในสถานที่อื่น ๆ เช่น ในสถานบันเทิง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยดังนี้คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน- เดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 เป็นช่วงของการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 - เดือนมกราคม พ.ศ. 2550 เป็นช่วงของการลงศึกษาในภาคสนาม และการจดบันทึกข้อมูล รวมถึงการรวบรวมข้อมูล ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนมีนาคม พ.ศ. 2550 เป็นช่วงของการวิเคราะห์ข้อมูล เดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550 เป็นช่วงของการนำเสนอวิทยานิพนธ์ การปรับปรุงแก้ไข และการจัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการนำเอาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางประกอบการวิเคราะห์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง และศึกษาทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นในการมาใช้บริการสถานบันเทิง รวมทั้งแสดงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยใช้วิธีการบรรยายเชิงพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองกรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษาวิจัยกับกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง จำนวน 30 คน จากสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด จำนวน 15 คน และกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นคนต่างจังหวัดที่ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดของผลการศึกษาวิจัย โดยครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ศึกษา ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ ข้อมูลด้านครอบครัว ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง และพฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

ด้านทำเลที่ตั้ง

สถานบันเทิงรัชดา ซอย 4 ตั้งอยู่ที่ถนนรัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ด้านลักษณะของร้านภายในพื้นที่ศึกษา

ร้านที่เปิดบริการอยู่ในบริเวณนี้ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะของร้านเป็นแบบก่อด้วยอิฐปูน และเป็นชั้นเดียว ส่วนใหญ่ร้านต่าง ๆ ก็จะสร้างติด ๆ กันเป็นแถวยาวออกไป ภายนอกของร้านจะมีชื่อร้านที่เป็นตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ มีการประดับแสงไฟหลากสีที่ตัวอักษรเพื่อความสวยงาม เพื่อความสะดุดตาแก่ผู้มาใช้บริการ นอกจากนั้นภายนอกร้านยังมีการ

ทาสี และการตกแต่งหน้าร้านที่สวยงาม บางร้านยังมีโต๊ะมีเก้าอี้อีกส่วนหนึ่งอยู่นอกร้าน ถ้าหากว่าคนที่มาใช้บริการมีความต้องการที่จะนั่งบริเวณด้านนอกร้าน หรือเมื่อโต๊ะภายในร้านมีคนนั่งอยู่จนหมดทุกโต๊ะแล้ว ก็จะสามารถมานั่งอยู่บริเวณด้านนอกของร้านได้อีกด้วย นอกจากนั้น ภายนอกของร้านยังสามารถได้ยินเพลงจากด้านในของร้านได้อย่างชัดเจน รวมถึงก่อนที่ผู้มาใช้บริการจะเข้าไปภายในร้านได้นั้น จะต้องได้รับการตรวจบัตรประชาชน การค้นกระเป๋า และการประทับตราสัญลักษณ์ของทางร้านก่อนเสมอ

ด้านในของร้าน ส่วนใหญ่จะมีการประดับด้วยโคมไฟ ตุ๊กตา ขวดสุรา ฯลฯ นอกจากนั้นภายในร้านยังมีจอโปรเจคเตอร์ และโทรทัศน์อยู่มากมาย มีการจัดวางโต๊ะไว้เกือบเต็มพื้นที่ภายในของร้าน แต่จะมีการเว้นที่ว่างไว้สำหรับเวที บูธดีเจ เคาร์เตอร์บาร์ และตามทางเดินต่าง ๆ ภายในร้าน โดยโต๊ะกับเก้าอี้ส่วนใหญ่จะทำจากไม้ ทาสีดำหรือสีน้ำตาลเป็นส่วนใหญ่ และนอกจากนั้นก็จะมีห้องน้ำอยู่ภายในของร้าน มีกระจกด้วย ซึ่งห้องน้ำก็จะมีหลายห้องให้ผู้ใช้บริการเลือกใช้ และภายในบริเวณห้องน้ำจะมีการเปิดไฟสว่างอยู่ตลอดเวลา

พนักงานภายในร้าน ส่วนใหญ่จะนิยมแต่งกายแบบเดียวกันทั้งหมด ซึ่งก็มักจะเป็นเสื้อที่มีชื่อร้าน หรือสัญลักษณ์ของทางร้านด้วย รวมถึงพนักงานยังแขวนป้ายชื่อ และหมายเลขประจำตัวเอาไว้อีกด้วย

รายชื่อของร้านภายในสถานบันเทิงแห่งนี้ คือ ร้านRhino ร้านEve69 ร้านGig Club ร้านKokok Pub ร้าน Nuania ร้าน Blue Bar ร้าน China Bar ร้าน Snop ร้านบางรัก ร้าน Pure Bar ร้าน Rad ร้าน Baku ร้าน Soda ร้านIce ร้าน Zalengs ร้าน Sama และร้าน Nooknan

ด้านสภาพแวดล้อม

แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ด้านกายภาพ และด้านสังคม

1. ด้านกายภาพ

สถานบันเทิงรัชดา ซ. 4 ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีทั้งความเจริญในทุกด้าน ทั้งในเรื่องของการศึกษาที่มีทั้งระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาอยู่หลายแห่ง ซึ่งสถานศึกษาบริเวณนี้ก็มีชื่อเสียงโด่งดัง มีที่พักอาศัยทั้งแบบอพาร์ตเม้นท์ หอพัก คอนโดมิเนียม บ้านเดี่ยว บ้านจัดสรรอยู่

รายรอบบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก มีอาคารสำนักงานหลากหลายบริษัท มีโรงแรมทั้งระดับหรูหราและระดับธรรมดาอยู่หลายแห่ง มีห้างสรรพสินค้าอยู่เป็นจำนวนมาก มีโรงภาพยนต์ และมีร้านอาหารขนาดใหญ่ตั้งอยู่ใกล้ ๆ มีสถานอาบอบนวดอยู่สองฝั่งถนนเรียงรายต่อจากสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก มีสถานที่สำคัญ ๆ ระดับประเทศตั้งอยู่ในบริเวณนี้ด้วย และมีสถานบันเทิงอีกหลายแห่งที่ตั้งอยู่ใกล้ ๆ กับสถานบันเทิงรัชดา ซ. 4 รวมถึงมีการคมนาคมขนส่งที่ทั้งสะดวก และทันสมัยผ่านสถานบันเทิงแห่งนี้

2. ด้านสังคม

สถานบันเทิงรัชดา ซ. 4 ตั้งอยู่บนพื้นที่ที่มีความเจริญ และความทันสมัย รวมถึงเป็นศูนย์รวมของสิ่งต่าง ๆ มากมาย ทั้งเรื่องการศึกษา การนันทนาการ แหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งจับจ่ายสินค้า สถานที่ทำงาน ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้บริเวณนี้เป็นชุมชนที่เป็นศูนย์รวมของคนที่มีความหลากหลาย ทั้งนักเรียนนักศึกษา คนทำงาน และนักท่องเที่ยว

ความเจริญและความทันสมัยข้างต้น ทำให้บริเวณนี้เป็นชุมชนที่คนส่วนใหญ่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี มีรายได้สูง เนื่องจากกลุ่มคนที่จะมาพักอาศัยอยู่ในบริเวณนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างแพง เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกบริษัทชั้นนำสร้างเป็นที่พักอาศัยที่หรูหรา ดังนั้นคนส่วนใหญ่ที่จะพักอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ได้จะต้องเป็นคนที่มีฐานะดี มีอาชีพการทำงานที่ได้ผลตอบแทนสูง จึงเป็นที่อยู่อาศัยของคนระดับกลางถึงระดับสูง

นอกจากนั้นการที่บริเวณนี้เป็นแหล่งของความเจริญ และความทันสมัย จึงทำให้เป็นศูนย์รวมของกลุ่มวัยรุ่นมากมายที่เดินทางมาบริเวณนี้ ทั้งกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมมาห้างสรรพสินค้า มาโรงภาพยนต์ และมาเที่ยวสถานบันเทิง

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย ลักษณะที่พักอาศัย รายได้ส่วนตัวต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ

(n = 30)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	16	53
หญิง	14	47
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา	3	10
ปริญญาตรี	18	60
ปริญญาโท	9	30
อาชีพ		
นักศึกษา	19	63
พนักงานบริษัทเอกชน	8	27
ไม่ได้ประกอบอาชีพ / ว่างงาน	3	10
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย		
อยู่กับบิดามารดา	12	40
อยู่กับญาติพี่น้อง	5	17
อยู่คนเดียว	10	33
อยู่กับบิดาหรือมารดา	3	10
ลักษณะที่พักอาศัย		
บ้านเดี่ยว	10	33
บ้านเช่า	4	13
อพาร์ตเม้นท์	11	37
คอนโด	2	7
อาคารชุด (ทาว์นเฮ้าส์)	3	10
รายได้ส่วนตัวต่อเดือน (บาท)		
ต่ำกว่า 5,000 ถึง 5,000	4	13
5,001 ถึง 10,000	8	27
10,001 ถึง 15,000	12	40
มากกว่า 15,000 ขึ้นไป	6	20

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 30)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มาของรายได้		
จากบิดามารดา	13	43
จากงานประจำ	8	27
จากบิดามารดาและจากการทำงานพิเศษ	9	30

ด้านเพศ

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวน 30 คน โดยแบ่งตามภูมิลำเนา คือ กลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 15 คน เป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 5 คน ส่วนกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดจำนวน 15 คน เป็นเพศชาย 6 คน และเพศหญิง 9 คน

ด้านระดับการศึกษา

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีระดับการศึกษาที่หลากหลาย โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละบุคคลมีเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อที่แตกต่างกัน โดยคนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และศึกษาจบแค่ระดับปริญญาตรี จำนวน 18 คน มีเหตุผลของแต่ละคน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หนูเรียนปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ เพราะหนูอยากเรียนในคณะที่เกี่ยวข้องกับที่เรียนมาตอนม. 6 เลยเข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยที่นี่”

ฟิวส์ (นามสมมุติ) (2543, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมเรียนจบปริญญาตรีมาได้ก็บุญแล้ว เพราะผมเป็นคนเรียนไม่เก่ง ถ้าจะให้ผมเรียนต่อคงไม่ไหว”

ส่วนกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 9 คน ซึ่งต่างก็เข้าศึกษาต่อด้วยความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล

ไอซ์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “พอหนูเรียนจบปริญญาตรีก็สอบเข้าเรียนต่อปริญญาโททันที เพราะไม่อยากทำงาน”

เกมส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “พอผมเรียนจบปริญญาตรี ผมก็จะต้องเรียนต่อปริญญาโททันที เพราะพ่อต้องการให้ผมเรียนต่อ เพื่อที่จะได้มีความรู้มาช่วยพ่อทำงานที่บริษัท”

กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา จำนวน 3 คน โดยเป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด และมีฐานะทางครอบครัวที่ไม่ค่อยดีนัก สังเกตได้จากสภาพบ้านเรือน เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และจะไม่ชอบการดื่มสุราที่มีราคาแพง เพราะจะทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง

ด้านอาชีพ

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีอาชีพที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีความพร้อม ความต้องการ และมีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มที่มีอาชีพเป็นนักศึกษา จำนวน 19 คน มีสาเหตุมาจากกำลังศึกษาอยู่ จึงทำให้ไม่สามารถเข้าไปสมัครทำงานได้ ส่วนกลุ่มที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 9 คน ส่วนใหญ่เมื่อศึกษาจบในระดับปริญญาตรีก็มีความจำเป็น มีความต้องการที่จะทำงาน เพื่อที่จะหาเงินให้ได้เป็นจำนวนมากเพื่อมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมถึงต้องการทำงานในอาชีพที่ใฝ่ฝัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

จอห์น (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “พอผมเรียนจบปริญญาตรี ผมก็สมัครเข้าทำงานที่บริษัททันที เพราะว่าผมอยากทำงานหาเงินมาใช้จ่าย มาซื้อของ”

แอนนี่ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “คนมันเคยทำงานมาก่อนพี่ พอหนูเรียนจบมีวุฒิแล้วเราก็สมัครเข้าทำงานในที่ดี ๆ ได้ และทำงานในที่ปัจจุบันก็ได้เงินดี ไม่เหนื่อยด้วย จะได้มีเงินมาผ่อนรถ มาซื้อของ”

แยม (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “เรียนจบมาก็ต้องทำงาน เพราะหนูไม่อยากขอเงินพ่อแม่ใช้อย่างเดียว”

ฟิวส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “พอผมเรียนจบ และน้าฝากงานให้ทำที่บริษัท ซึ่งก็เป็นแผนกที่ผมชอบด้วย ผมก็เข้าทำงานทันทีเลย เพราะโอกาสดี ๆ มีไม่บ่อย”

จากการสังเกต กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการสวมเสื้อผ้า เครื่องประดับ กระเป๋า รองเท้าที่มีราคาแพงเป็นส่วนใหญ่ โดยจะนิยมสินค้าที่เป็นของที่นำเข้าจากต่างประเทศ บางรายก็ขับรถยนต์ส่วนตัวมาเที่ยวสถานบันเทิง

ส่วนกลุ่มยังไม่ได้ประกอบอาชีพ หรือยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 3 คน เป็นคนที่ยังไม่มีความพร้อม หรือยังไม่มีความสนใจที่อยากจะทำงาน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

บอย (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ตอนนี้บอยยังไม่อยากทำงานพี่ เพราะถ้าทำงานด้วยเรียนพิเศษไปด้วยมันเหนื่อย เอาเป็นว่าเรียนพิเศษอย่างเดียวแล้วถ้าสอบผ่านก็ค่อยว่ากันอีกที)

ฟ้า (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ฟ้าเรียนจบปริญญาตรีแล้ว แต่ฟ้ายังไม่อยากทำงานพี่ เพราะไม่รู้จะทำอะไร อยากอยู่เฉย ๆ ไปก่อน”

ด้านบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 12 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และจะต้องอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

มาร์ค (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายว่า “ผมเป็นคนกรุงเทพ ผมอยู่บ้านกับพ่อ แม่ และน้องสาว”

กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 10 คน ให้เหตุผลว่า บ้านอยู่ต่างจังหวัดและไม่มีญาติพี่น้องพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงต้องอยู่คนเดียว รวมถึงต้องการความสะดวกสบาย ความเป็นอิสระ แต่บางคนให้เหตุผลว่า

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ตอนเข้ามากรุงเทพใหม่ ๆ หนูก็มาอยู่กับน้า แต่บ้านน้าหนูอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยมาก หนูเลยขอย้ายมาอยู่อาพาร์ตเม้นท์แทน เพราะอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยมากกว่า จะได้ไม่ต้องเหนื่อยเรื่องการเดินทางมาเรียน”

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 5 คน ให้เหตุผลว่า เนื่องจากมีญาติพี่น้องพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครก่อนหน้านั้นแล้ว จึงย้ายเข้ามาพักอาศัยอยู่ด้วย เนื่องจากบิดามารดาที่อยู่ต่างจังหวัดต้องการให้มีคนคอยดูแล รวมถึงได้พักอาศัยอยู่ในสถานที่ดี ๆ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

น้ำ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “พ่อกับแม่อยากให้ผมมาอยู่บ้านป้า เพราะบ้านป้าหลังใหญ่ มีหลายห้องนอน และพ่อกับแม่ของผมจะได้ไม่ต้องเป็นห่วง”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่กับบิดาหรือมารดา จำนวน 3 คน ให้เหตุผลว่า เนื่องจากบิดาหรือมารดาแยกกันอยู่ หรือบิดามารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต จึงทำให้ต้องอยู่กับคนที่เหลือ ซึ่งทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

เกมส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “แม่ของผมเลิกกับพ่อตั้งแต่ผมยังเด็ก ทิ้งผมให้อยู่กับพ่อและน้อง ๆ”

ด้านลักษณะที่พักอาศัย

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 11 คนมีลักษณะที่พักอาศัยเป็นอพาร์ตเม้นท์ ซึ่งจะมีลักษณะของห้องเป็นห้องเดี่ยวขนาดของห้องจะใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับราคา และสถานที่ตั้งของอาคาร โดยแต่ละห้องจะมีห้องน้ำภายในของตนเอง ซึ่งจะต้องจ่ายค่าเช่าห้องพักเป็นรายเดือน และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่พักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง 10 คน พักอาศัยอยู่แบบบ้านเดี่ยว และ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน พักอาศัยอยู่บ้านเช่า ซึ่งเป็นบ้านที่บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างขอเช่าพักอาศัยกับเจ้าของบ้านเดิม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่าง 3 คนพักอาศัยอยู่อาคารชุด (ทาว์นเฮ้าส์) โดยบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างซื้อทาว์นเฮ้าส์เป็นของตนเอง ซึ่งกลุ่มนี้มีทั้งที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา และพักอาศัยเพียงลำพัง เนื่องจาก บิดามารดาซื้อทาว์นเฮ้าส์ให้กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยเวลาเข้ามาศึกษาต่อ หรือทำงานในกรุงเทพมหานคร

และกลุ่มตัวอย่างที่เหลือจำนวน 2 คน พักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียม ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่ซื้อห้องพักเป็นของตนเอง ซึ่งก็มีราคาที่ค่อนข้างแพง เนื่องจากภายในคอนโดมิเนียมมีพื้นที่กว้างขวาง สะดวกสบาย และมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าแบบอพาร์เม้นท์ นอกจากนั้นกลุ่มที่พักคอนโดมิเนียมทั้งหมดก็จะเป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด

ด้านรายได้ส่วนตัวต่อเดือน

จากการสัมภาษณ์พบว่า รายได้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เนื่องจาก ว่าถ้าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครก็จะมีฐานะทางครอบครัวที่ดี บิดามารดามีธุรกิจเป็นของตนเอง ส่วนถ้าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ก็จะเป็นกลุ่มที่มีทางฐานะครอบครัวดีเหมือนกัน หรือบิดามารดามีอาชีพที่ทำรายได้เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างบางคนก็มีอาชีพการทำงานที่มั่นคง และมีรายได้สูง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “พ่อส่งเงินมาให้หนูใช้เดือนละหมื่นสองที่พ่อให้เงินหนูเยอะก็เพราะหนูมีค่าใช้จ่ายมาก หนูไม่กลัวหรอกว่าพ่อจะไม่มีเงินมาให้ เพราะพ่อทำงานได้เงินเยอะแยะ และหนูก็เป็นลูกคนเดียวด้วย”

เอ็กซ์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “ผมทำงานมีเงินเดือนประจำเดือนละ 20,000 บาท เพราะผมเป็นคนที่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน พอย้ายมาทำงานที่บริษัทใหม่หัวหน้าก็ให้เงินเดือนผมเยอะ”

แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างบางคนที่นอกจากบิดามารดาจะให้เงินใช้แล้ว กลุ่มคนเหล่านั้นก็จะทำงานพิเศษไปด้วย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ลูกแก้ว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “นอกจากพ่อกับแม่ส่งเงินมาให้หนูใช้แล้ว หนูก็ยังทำงานพิเศษเป็นพริตตี้ไปด้วย เพราะว่าเงินที่พ่อกับแม่ส่งมาให้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายของหนู หนูเลยหางานทำเพิ่ม”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางครอบครัวที่ไม่ร่ำรวย รายได้ของบิดามารดาในแต่ละเดือนก็มีจำนวนน้อย จึงทำให้มีเงินให้กลุ่มตัวอย่างใช้จ่ายในแต่ละเดือนไม่มากนัก

ด้านแหล่งที่มาของรายได้

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คนมีรายได้จากบิดามารดาให้ เนื่องจากว่ากลุ่มตัวอย่างบางคนยังศึกษาอยู่ และยังไม่ได้ทำงาน ดังนั้นจึงไม่มีรายได้จากการทำงานประจำ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ติว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “แม่เป็นคนส่งเงินมาให้ผมใช้ทุกเดือน ถ้าแม่ไม่ส่งเงินมาให้ผมคงไม่มีเงินใช้ เพราะผมยังเรียนอยู่ไม่ได้ทำงาน”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คนที่นอกจากจะได้รับเงินจากบิดามารดาแล้ว ยังมีรายได้จากการทำงานพิเศษด้วย เนื่องจากว่าบิดามารดาให้เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละเดือน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงต้องหารายได้พิเศษเพิ่ม เพื่อที่จะมีรายได้มาใช้จ่ายตามความต้องการของตนเอง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 8 คน มีรายได้มาจากการทำงานประจำ เพราะเมื่อศึกษาจบก็สมัครเข้าทำงานทันที เพื่อที่จะหาเงินใช้จ่ายในแต่ละเดือนด้วยตนเอง รวมถึงช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของบิดามารดา

ข้อมูลด้านครอบครัว

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย สถานภาพของบิดามารดา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ผลการศึกษามีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัว

(n = 30)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	20	67
บิดามารดาแยกกันอยู่	7	23
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	3	10
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู		
แบบเข้มงวด	7	23
แบบตามใจ	14	47
แบบอิสระ	9	30
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว		
อบอุ่น	17	57
ไม่อบอุ่น / ห่างเหิน	13	43

ด้านสถานภาพของบิดามารดา

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 20 คน บิดามารดาอยู่ร่วมกัน เพราะยังคงมีความรัก ความรับผิดชอบร่วมกัน แต่บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน บิดามารดาแยกกันอยู่ เนื่องจากว่าบิดาหรือมารดาเกิดปัญหาข้อขัดแย้ง หรือมีการทะเลาะกันเป็นประจำ จึงทำให้แก้ปัญหาโดยการแยกไปมีครอบครัวใหม่ ทิ้งให้กลุ่มตัวอย่างอยู่กับบิดา หรือมารดาเพียงฝ่ายเดียว เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

เจน (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “พ่อกับแม่เลิกของหนูเลิกกันตอนที่หนูอายุได้ 12 ปี เพราะพ่อไปมีผู้หญิงคนใหม่พอแม่รู้แม่ก็ทะเลาะกับพ่อ ในที่สุดพ่อก็ทิ้งหนูกับแม่ไปอยู่กับผู้หญิงคนใหม่”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 3 คน เกิดจากการที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตอย่างกะทันหันจากอุบัติเหตุ และโรคร้ายที่เป็นอยู่

จากการสังเกต กลุ่มตัวอย่างที่เล่าเรื่องของบิดามารดาที่แยกกันอยู่ หรือการที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีสีหน้าที่เศร้าลงไปทันที พูดจาติดขัด และถอนหายใจบ่อย ๆ รวมถึงแสดงสีหน้าโกรธ และไม่พอใจเมื่อพูดถึงสาเหตุที่บิดามารดาแยกกันอยู่

ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 14 คนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแบบตามใจ เนื่องจากว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนเดียว หรือเป็นลูกชายหรือลูกสาวคนเดียวในจำนวนพี่น้องทั้งหมด และเป็นลูกคนสุดท้อง จึงทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความรัก การเอาใจใส่ดูแลมากเป็นพิเศษ เมื่อต้องการสิ่งใดก็จะหามาให้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ซ่าส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “ผมเป็นน้องชายคนเล็กพ่อแม่กับพี่ ๆ ก็เลยต่างพากันรัก และเอาใจผม เพราะเขาเห็นว่าผมยังเด็ก ผมอยากได้อะไรเขาก็จะหามาให้”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระ เพราะบิดามารดให้อิสระในการคิด การตัดสินใจกระทำในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมีความเป็นอิสระไม่ถูกบังคับ อยากคิดอยากทำอะไรก็สามารถบอกกับบิดามารดา และทำได้ตามที่คิดเอาไว้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

มาร์ค (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “พ่อกับแม่ของผมไม่เคยที่จะบังคับให้ผมทำอะไรในสิ่งที่ผมไม่อยากทำ หรือไม่ชอบทำเลย ผมว่าดีนะที่พ่อกับแม่เลี้ยงผมแบบนี้มีอิสระดี เพราะถ้าบังคับให้ผมทำโน่นทำนี่ หรือห้ามโน่นห้ามนี่ ไม่อย่างนั้นผมคงอึดอัดตายแน่เลยพี่”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เนื่องจากว่า อยากให้กลุ่มตัวอย่างเป็นไปตามที่บิดามารดาคาดหวังเอาไว้ หรือต้องการให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่เหมือนกับพี่น้องคนอื่น ๆ ซึ่งก็ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความอึดอัด เพราะไม่มีอิสระในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ รวมถึงไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น

ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คนมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแบบอบอุ่น เนื่องจากบิดามารดา หรือคนในครอบครัวต่างให้ความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เมื่อกลุ่มตัวอย่างเกิดปัญหาก็จะช่วยกันหาทางแก้ไข และให้คำปรึกษาที่ดีเสมอ รวมถึงมีการติดต่อพูดคุย และพบเจอกันเป็นประจำ แม้ว่าจะไม่ได้อยู่บ้านด้วยกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “พ่อกับแม่ของหนูไม่เคยทะเลาะกันแบบรุนแรงให้หนูกับพี่สาวเห็นเลย พ่อเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี ส่วนแม่ก็เป็นแม่บ้านที่ดีเหมือนกัน เมื่อหนูมีปัญหาอะไรหนูก็จะปรึกษาทั้งพ่อกับแม่ และพี่สาวอยู่เป็นประจำ ซึ่งทั้งพ่อแม่กับพี่สาวก็จะให้การช่วยเหลือ และให้คำแนะนำที่ดีเสมอ หนูรู้สึกว่าหนูโชคดีที่ได้เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้ว่าฐานะทางบ้านของเราจะไม่ค่อยดีก็ตาม”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแบบไม่อบอุ่น หรือห่างเหิน เกิดจากที่บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือบิดามารดาเลี้ยงดูแบบเข้มงวด สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ไม่ค่อยพบปะพูดคุยกัน มีความแตกแยกด้านความคิดเห็น ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน หรือการที่กลุ่มตัวอย่างมักจะทะเลาะกับบิดามารดาบ่อย ๆ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ข้าวฟ่าง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) อธิบายให้ฟังว่า “บ้านข้าวฟ่างไม่อบอุ่นเหมือนกับคนอื่น ๆ หรอก ข้าวฟ่างทะเลาะกับพ่อแม่บ่อยมาก เพราะพ่อกับแม่ไม่เคยยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าวฟ่างเลย พ่อกับแม่มักจะมองว่าข้าวฟ่างเป็นคนไม่ดีเรียนหนังสือไม่เก่ง จึงทำให้พ่อกับแม่ไม่ค่อยรักไม่ค่อยสนใจข้าวฟ่าง”

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่เกี่ยวจข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมาจากลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัว ผลการศึกษามีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

(n = 30)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะส่วนบุคคล	14	47
ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม	9	30
ลักษณะด้านครอบครัว	4	23
รวม	30	100

จากการสัมภาษณ์พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คนมีจำนวน 14 คน มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนที่มาจากลักษณะส่วนบุคคล คือ มาจากกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพบเพื่อนต่างเพศ ต้องการความสนุกสนาน อยากรู้อยากลอง ต้องการผ่อนคลายความเครียด ต้องการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ต้องการเรียกร้องความสนใจ ต้องการหาสถานที่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ซ่าส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมไปเที่ยวเพราะผมต้องการผ่อนคลายความเครียดพี่ เพราะผมเรียนหนักมาก อ่านหนังสือก็เยอะพอสอบเสร็จก็เลยอยากไปผ่อนคลายเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ บ้าง”

ฟ้า (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ฟ้าอยากไปเที่ยว เพราะเห็นเพื่อนเล่าให้ฟังบ่อย ๆ ว่ามีคนหล่อ ๆ มาเที่ยวกันเยอะ และเพื่อนฟ้าก็มีแฟนหลายคนเลย รูปร่างหน้าตาดี ๆ ทั้งนั้น ฟ้าอยากมีบ้างก็เลยไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน มีลักษณะของการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนที่มาจากลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม คือ กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และเลียนแบบแฟชั่นการเที่ยวสถานบันเทิงจากกลุ่มวัยรุ่นในสังคม รวมถึงการที่มีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับสถานบันเทิง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

เจน (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หนูเที่ยวผับครั้งแรกในวันเกิดของวิ เพราะวิชวนหนู และเพื่อนทุกคนในกลุ่มไปด้วย หนูปฏิเสธเพื่อนมันไม่ได้ก็เลยต้องไปเที่ยวผับกับมันด้วย”

ติว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “มันเป็นเรื่องแฟชั่นพี่ในเมื่อเรามาอยู่ในสังคมใหม่เราก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งนั้น เขาเที่ยวกลางคืนกันเราก็ต้องทำตาม ถ้าเราไม่ไปเพื่อนมันก็จะหาว่าเราเชย”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีกจำนวน 4 คน มีลักษณะของการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนที่มาจากลักษณะด้านครอบครัว โดยเกิดจากการที่ครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดาเป็นประจำ บิดามารดาแสดงออกถึงพฤติกรรมรักลูกไม่เท่ากัน มีความลำเอียง และเกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง รวมถึงการที่ครอบครัวประกอบธุรกิจด้านความบันเทิง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมู (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หมูไม่อยากอยู่บ้านหรอกพี่ พ่อกับแม่ทะเลาะกันทุกวัน หมูเบื่อหมูก็เลยไม่อยากอยู่บ้านออกมาเที่ยวกับเพื่อนดีกว่า”

ฟิวส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมนะเที่ยวผับได้ทุกวันอยู่แล้วตั้งแต่ผมยังเด็ก เพราะที่บ้านของผมมีกิจการเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ ผมอยากไปวันไหนก็ไปได้”

เอ็กซ์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “พี่ชายผมก็ชอบเที่ยวกลางคืนเหมือนกัน ผมเห็นว่าเมื่อพี่เที่ยวได้ผมก็เที่ยวได้เหมือนกัน

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ความถี่ในการใช้บริการสถานบันเทิง (ในหนึ่งเดือน) ช่วงวันที่นิยมไปเที่ยวสถานบันเทิง บุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย พาหนะที่ใช้เดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิง การแต่งกายเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง และพฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ผลการศึกษามีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

(n = 30)

รูปแบบของพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการใช้บริการสถานบันเทิง (ในหนึ่งเดือน)		
1 ถึง 2 ครั้ง	5	17
3 ถึง 4 ครั้ง	8	27
5 ถึง 6 ครั้ง	13	43
มากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป	4	13
ช่วงวันที่นิยมไปเที่ยวสถานบันเทิง		
คืนวันศุกร์ และคืนวันเสาร์	21	70
ไม่จำกัด/ไปได้ทุกวัน ไม่แน่นอน	9	30
บุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย		
เพื่อน	22	73
เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก	2	7
พาหนะที่ใช้เดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิง		
รถแท็กซี่	15	50
รถยนต์ของตนเอง	11	37
รถยนต์ของเพื่อน/แฟน	4	13
การแต่งกายเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง		
แต่งกายแบบเซ็กซี่	11	37
แต่งกายตามแฟชั่น	3	10
แต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบรนด์เนม	10	33
แต่งกายตามสไตล์ของตนเอง	6	20
พฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
แต่งหน้า/ทำผม	14	47
นำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่	13	43
ไปหาซื้อเสื้อผ้า/เครื่องประดับ	10	33
นอนหลับพักผ่อน	9	30
โทรศัพท์จองโต๊ะ	17	57
พูดคุยเรื่องสถานบันเทิง	20	67

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 30)

รูปแบบของพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
โทรศัพท์ชวนเพื่อน	26	87
แวะรับเพื่อน	8	27
บอกให้ครอลครัวทราบ	7	23
รับประทานยาป้องกันอาการเมาค้าง	6	20

ด้านความถี่ในการใช้บริการสถานบันเทิง (ในหนึ่งเดือน)

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงสูง คือ ในหนึ่งเดือนจะเที่ยวสถานบันเทิง 5 ถึง 6 ครั้ง บางคนก็ 7 ถึง 8 ครั้ง เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมเที่ยวสถานบันเทิงทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยอย่างน้อยจะต้องไปเที่ยวสถานบันเทิงสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนก็ไปเที่ยวสัปดาห์ละ 2 ครั้ง โดยเฉพาะถ้าเดือนไหนมีเทศกาลที่สำคัญอยู่ด้วยก็จะยิ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยขึ้น เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ลูกแก้ว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ลูกแก้วไปได้ห้าหกวันเลยพี่ในหนึ่งเดือนนะ เมื่อก่อนลูกแก้วไปเที่ยวบ่อยกว่านี้อีกนี่ถือว่าลดลงแล้วนะ”

ติว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมไปได้ตามแต่ใจผมเลยพี่ เดือนหนึ่งก็ห้าหกครั้ง”

หมู (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “เดือนนึงหมูไปบ่อยนะพี่เจ็ดแปดครั้งเห็นจะได้”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือจำนวน 5 คนจะมีความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงน้อยแค่ 1 ถึง 2 ครั้งในหนึ่งเดือน เนื่องจากว่า ไม่มีความรู้สึกที่อยากจะเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยมากนัก และจะไปก็ต่อเมื่อเพื่อนชวนเท่านั้น ถ้าไม่มีคนชวนก็ไม่อยากจะไป

ด้านช่วงวันที่นิยมไปเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมไปเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์มากที่สุด จำนวน 21 คน เนื่องจากว่า มีคนไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ทำให้บรรยากาศคึกคักสนุกสนาน ซึ่งแตกต่างจากวันธรรมดาที่มีคนมาเที่ยวน้อย จึงทำให้ไม่สนุก รวมถึงเป็นช่วงที่หยุดทำงาน หรือหยุดเรียนเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้สะดวกในการไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

แอนนี่ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ตอนนี้หนูทำงานแล้วพี่ก็เลยเที่ยวได้เฉพาะคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์เท่านั้น จะเที่ยววันธรรมดาเหมือนแต่ก่อนไม่ได้แล้ว”

น้ำ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมชอบเที่ยวคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์พี่เพราะว่าคนเที่ยวเยอะสนุกดี ถ้าคนมาเที่ยวน้อยมันไม่สนุก”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือจำนวน 9 คน ซึ่งจะเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่จำกัดวันว่าจะเป็นวันไหนหรือไปได้ทุกวันไม่แน่นอน เพราะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะขึ้นอยู่กับความต้องการของตนเองและจากการชักชวนของกลุ่มเพื่อน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หนูไปได้ทุกวันพี่ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นคืนวันศุกร์ หรือคืนวันเสาร์แล้วแต่เพื่อนมันจะชวนไป”

ด้านบุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย

จากการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนมากที่สุด จำนวน 22 คน เพราะเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนจะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น ๆ เนื่องจากเป็นคนที่กลุ่มตัวอย่างสนิทด้วยมากที่สุด เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

บอย (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “บอยชอบไปเที่ยวกับเพื่อนผู้ชายมากกว่าเพราะสนุกดี และไม่เรื่องมาก”

ลูกแก้ว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ลูกแก้วชอบไปกับเพื่อนมากกว่า เพราะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น และเราก็ทำอะไรก็ได้อย่างที่เราอยากจะทำไม่ต้องเกรงใจใคร”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คนมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกับแฟน เพราะเป็นคนที่ไว้ใจได้มากที่สุด และคอยดูแลกลุ่มตัวอย่างได้ดี ซึ่งทั้งหมดจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 2 คนนิยมไปกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักจากในสถานบันเทิง เพราะ จะได้ถือโอกาสในช่วงที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการศึกษาลักษณะนิสัยของอีกฝ่ายหนึ่งไปด้วย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ข้าวฟ่าง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ข้าวฟ่างชอบไปกับเพื่อนชายที่เพิ่งรู้จักมากกว่า เพราะเราจะได้ดูว่าเขาเป็นคนอย่างไร น่าคบหรือไม่”

ด้านพาหนะที่ใช้เดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน นิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยใช้บริการของรถแท็กซี่มากที่สุด เพราะไม่มีรถยนต์ของตนเอง รวมถึงจะได้รับความสะดวกสบาย และความรวดเร็ว เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หนูจะนั่งรถแท็กซี่ไปเที่ยวประจำ เพราะมันง่าย และสะดวกดี อีกอย่างหนูนั่งไปกับเพื่อนด้วยเลยไม่ต้องกลัวว่าแท็กซี่มันจะทำอะไร”

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้รถยนต์ของตนเองในการเดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิง จำนวน 11 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางครอบครัวดี หรือมีงานประจำทำที่ได้รับเงินเดือนเป็นจำนวนมาก จึงสามารถที่จะหาเงินมาซื้อรถยนต์และมาผ่อนค่ารถยนต์เป็นรายเดือนได้ รวมถึงกลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่าการขับรถยนต์ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการแสดงถึงความร่ำรวย ความโก้หรู และการขับรถยนต์ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็สะดวก และปลอดภัยกว่าการนั่งรถแท็กซี่ โดยเฉพาะเวลาที่จะต้องนั่งไปเที่ยวสถานบันเทิง หรือกลับที่พักอาศัยเพียงลำพัง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

แยม (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ แยมก็จะขับรถของแยมไปเองทุกครั้งเลยพี่ เพราะมันก็สะดวกสบายดี เวลานั่งแท็กซี่มันน่ากลัวพี่ ยิ่งถ้าเราไปคนเดียวมันอันตราย”

ฟิวส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมจะขับรถของผมไปเองทุกครั้งพี่ เพราะมันสะดวกสบายดี และผมก็รู้ว่าผู้หญิงส่วนใหญ่นะเขาชอบผู้ชายขับรถไปเที่ยว เพราะมันดูดี ผมสังเกตได้นะเวลาที่ผู้หญิงเขารู้ว่าผมขับรถไป เขาก็จะทำท่าแบบสนใจผมทันทีประมาณนี้เลยพี่ทุกราย”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีกจำนวน 4 คนนิยมใช้รถยนต์ของเพื่อน หรือรถยนต์ของแฟน เนื่องจากว่าไม่มีรถยนต์ของตนเอง และเพื่อนหรือแฟนก็จะขับรถยนต์มารับไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง

ด้านการแต่งกายเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงทั้งหมดจำนวน 11 คน นิยมแต่งกายไปเที่ยวสถานบันเทิงแบบเซ็กซี่ เนื่องจากว่าต้องการเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง และผู้หญิงที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ก็แต่งกายแบบนี้ รวมถึงมองว่าการแต่งกายแบบนี้เหมาะสมกับรูปร่างหน้าตาของตนเองมากที่สุด เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หนูชอบใส่เสื้อผ้าแบบเซ็กซี่ ๆ พี่ เพราะมันทำให้เราดูดี ผู้ชายชอบมอง และผู้หญิงที่ไปเที่ยวส่วนใหญ่เขาก็แต่งตัวกันแบบนี้ทั้งนั้น สายเดี่ยว เกาะอก กางเกงยีนต์เอวต่ำ ๆ ไม่ก็กระโปรงยีนต์กับกางเกงยีนต์สั้น ๆ ถ้าเราไม่แต่งตามเขาเราก็เชยสิพี่”

ลูกแก้ว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “สำหรับลูกแก้วนะพี่มันต้องรัดรูปเซ็กซี่ ๆ หน่อยมันถึงจะดี ก็ลูกแก้วรูปร่างหน้าตาดีใส่อย่างนี้ล่ะเหมาะที่สุด”

จากการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่นิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบเซ็กซี่ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกคนก็มักจะแต่งกายแบบนี้ในตอนกลางวันด้วย เช่น การสวมเสื้อแบบรัดรูปโชว์สัดส่วน บางคนก็สวมเสื้อสายเดี่ยว ซึ่งก็เหมือนกันกับกางเกงหรือกระโปรง ทุกคนก็มักจะสวม

กางเกงหรือกระโปรงที่เข้ารูป กางเกงยีนต์ก็จะเป็นแบบเอวต่ำ ๆ กระโปรงยีนต์ก็เป็นกระโปรงยีนต์สั้นหรือกางเกงยีนต์ขาสั้นมากเหมือนกัน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คนนิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบรนด์เนมที่มีราคาแพง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายทั้งหมด เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมองว่าการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหรา มีราคาแพง ทำให้ตนเองดูดีและเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ซึ่งเป็นเพศชายทั้งหมดเหมือนกันที่นิยมแต่งกายตามสไตล์ของตนเองในการออกไปเที่ยวสถานบันเทิง คือ ส่วนใหญ่มักจะนิยมใส่เสื้อยืด กางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบ เนื่องจากว่ามีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด ไม่ต้องการที่จะแต่งตัวไปอวดหรือไปแข่งกับใคร

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีกจำนวน 3 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมดนิยมแต่งกายตามแฟชั่น คือ ถ้าขณะนั้นผู้หญิงที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่นิยมใส่แบบไหนไปมากที่สุด ก็จะแต่งตัวตามแบบนั้น

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ส่วนใหญ่นิยมแต่งกายไปเที่ยวสถานบันเทิงแบบเซ็กซี่ และแบบตามแฟชั่นมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ส่วนใหญ่นิยมแต่งกายไปเที่ยวสถานบันเทิงแบบหรูหรา หรือสวมเสื้อผ้ายี่ห้อดังราคาแพง และแบบตามสไตล์ของตนเองมากที่สุด

ด้านพฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์พบว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงมีหลากหลายพฤติกรรม ซึ่งก็แล้วแต่ความชอบ หรือความต้องการของแต่ละบุคคล บางคนก็ทำพฤติกรรมหลายพฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน นิยมโทรศัพท์ไปชวนเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยทุกครั้ง เนื่องจากว่า ต้องการชวนให้เพื่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนหลาย ๆ คนจะได้รับความสนุกสนานมากกว่าไปจำนวนน้อย ๆ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน นิยมที่จะพูดคุยเรื่องสถานบันเทิงก่อนออกไปเที่ยวทุกครั้ง เนื่องจากว่า จะต้องมีการพูดคุยเรื่องของสถานบันเทิง และทำการตกลงกันก่อนว่าจะไปเที่ยวสถานบันเทิงวันไหน ไปเที่ยวร้านอะไร จะต้องชวนใครไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยบ้าง รวมถึงจะต้องแต่งตัวแบบใด เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ หนูจะคุยกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยก่อนว่าจะไปวันไหน ร้านอะไร ไปกับใคร และจะแต่งตัวยังไง”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน นิยมที่จะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับทางร้าน หรือกับพนักงานที่ทำงานอยู่ที่ร้านก่อนเสมอ เพราะมีความต้องการที่จะเลือกที่นั่งในบริเวณที่ตนเองชอบได้ และไม่ต้องการให้เวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่มีโต๊ะให้นั่ง หรือต้องไปนั่งร่วมโต๊ะกับคนอื่นที่ไม่รู้จัก

ซ่าส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ก่อนผมออกไปเที่ยวผมจะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะที่ร้านไว้ก่อนพี่ ไม่งั้นเวลาเข้าไปแล้วจะไม่มีโต๊ะนั่ง และผมก็ไม่ชอบนั่งร่วมโต๊ะกับใคร”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน นิยมที่จะแต่งหน้า ทำผมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดก็เป็นผู้หญิงที่มีพฤติกรรมแบบนี้ เนื่องจากว่า การแต่งหน้า ทำผม สำหรับผู้หญิงถือได้ว่าเป็นการทำให้ตนเองดูสวยงาม ดูเป็นที่น่าสนใจของคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ตอนเย็นก่อนออกไปหนูจะต้องรีบแต่งหน้าทำผมก่อนพี่ เพราะหนูแต่งหน้าทำผมช้า บางทีก็เริ่มแต่งหน้าทำผมตั้งแต่ทุ่มนึงเลย ไม่งั้นไม่สวย ถ้าแต่งแบบรีบ ๆ ลวก ๆ”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คน นิยมที่จะนำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง เนื่องจากว่า มีความต้องการที่จะทราบว่าตนเองมีเสื้อผ้าแบบไหนอยู่บ้าง เมื่อนำมาใส่แล้วชุดไหนที่จะทำให้ตนเองดูสวยงาม รวมถึงเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเองว่าเมื่อสวมใส่แล้วจะเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

แอนนี่ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ถ้าหนูรู้ว่าหนูจะออกไปเที่ยววันไหน นะพี่ หนูจะเอาเสื้อผ้าออกมาจากตู้เลยล่ะ เอามาเลือกมาลองใส่ดูก่อนว่าใส่ตัวไหนแล้วสวย ใส่ตัวไหนแล้วเซ็กซี่”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน นิยมที่จะไปหาซื้อเสื้อผ้า หรือเครื่องประดับก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อนำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่แล้ว เกิดพบว่าเสื้อผ้าที่มีอยู่ใส่บ่อยแล้ว และมีแบบที่ไม่ทันสมัย ส่วนใหญ่ก็จะชวนเพื่อนหรือแฟนออกไปหาซื้อเสื้อผ้าก่อนตามบริเวณที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีเสื้อผ้าแบบที่ตนเองชื่นชอบ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ไอซ์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ถ้าหนูคุยกับเพื่อนแล้วว่าจะไปเที่ยววันไหนแน่ ๆ พอหนูกลับบ้านหนูก็จะเอาเสื้อผ้าออกมาดูว่าหนูมีเสื้อผ้าอะไรบ้าง ถ้าตัวไหนหนูรู้สึกว่าหนูใส่บ่อยแล้ว ของที่มีก็เป็นแบบที่ไม่ทันสมัย เชย ๆ หนูก็จะชวนแฟนหรือไม่ก็ชวนเพื่อนออกไปหาซื้อเสื้อผ้า หรือไม่ก็สร้อย กับต่างหู”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน นิยมที่จะนอนหลับพักผ่อนก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง หรือเมื่อมีโอกาส เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการที่ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงจะต้องอยู่จนดึก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกรงว่าจะเกิดอาการง่วงนอนเสียก่อน ดังนั้นจึงต้องนอนพักผ่อนก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อที่จะไม่ง่วงนอน เพราะถ้าหากเกิดอาการง่วงนอนก็จะทำให้ไม่ได้รับความสนุกสนานเมื่อยู่ในสถานบันเทิง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน นิยมที่จะแวะรับเพื่อนก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่าเพื่อนบางคนไม่มีรถยนต์ หรือไม่ชอบขับรถยนต์ตอนกลางคืน และเพื่อนบางคนก็พักอาศัยอยู่ระหว่างทางที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิง รวมถึงกลุ่มตัวอย่างต้องการที่จะมีเพื่อนนั่งรถไปด้วย

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน นิยมที่จะบอกให้ครอบครัวทราบก่อนเสมอว่าจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะไม่ต้องการให้บิดามารดา หรือคนในครอบครัวเป็นห่วง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

มาร์ค (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ก่อนผมจะออกจากบ้าน ผมจะต้องบอกพ่อกับแม่ผมก่อนทุกครั้ง เพราะผมไม่อยากให้พ่อกับแม่เป็นห่วง”

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่บอกให้บิดามารดา หรือคนในครอบครัวทราบก่อนว่าจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 6 คน และเป็นคนที่ต้องอยู่บ้านร่วมกับบิดามารดา ส่วนที่เหลืออีก 1 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด แต่มาพักอาศัยอยู่กับญาติและพี่น้องของตนเอง

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 6 คน นิยมที่จะรับประทานยาป้องกันอาการเมาค้างก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการที่จะให้เกิดอาการเมาค้างในวันรุ่งขึ้น เพราะวันรุ่งขึ้นกลุ่มตัวอย่างจะต้องไปทำกิจกรรม หรือไปทำธุระกับครอบครัว รวมถึงไม่ต้องการให้เสียเวลาอ่านหนังสือ เพราะถ้ามีอาการเมาค้างจะทำให้อ่านหนังสือไม่ได้

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย บริเวณร้านที่ชอบนั่งเป็นประจำ แนวเพลงที่ชื่นชอบ ชนิดของเครื่องดื่มที่นิยมดื่ม และพฤติกรรมที่นิยมทำขณะเที่ยวสถานบันเทิง ผลการศึกษามีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

(n = 30)

รูปแบบของพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
บริเวณร้านที่นิยมนั่งเป็นประจำ		
ตรงกลาง	13	43
ใกล้โต๊ะของผู้หญิง	5	17
ใกล้โต๊ะของผู้ชาย	3	10
บริเวณใดก็ได้ไม่จำกัด	9	30
แนวเพลงที่ชื่นชอบ		
แดนซ์	9	30
ฮิพฮ็อพ	17	57
อื่น ๆ	4	13
ชนิดของเครื่องดื่มที่นิยมดื่ม		
สุรา	22	73
น้ำอัดลม	3	10
ไวน์	5	17

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n = 30)

รูปแบบของพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมที่นิยมทำขณะอยู่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ทำความรู้จัก/ขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศ	23	77
เต้นรำ	29	97
มองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ	28	93
ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	22	73
สูบบุหรี่	14	47
ฟังเพลง	17	57
ร้องเพลง	7	23
คุยกับเพื่อน	15	50
เข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า	10	33
ฝากสุรากับทางร้าน	12	40

ด้านบริเวณร้านที่นิยมนั่งเป็นประจำ

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมนั่งบริเวณตรงกลางร้านมากที่สุด จำนวน 13 คน เนื่องจากว่า การได้นั่งโต๊ะบริเวณตรงกลางของร้าน ทำให้ได้รับความสนุกสนาน ได้บรรยากาศ ได้แสงสีมากกว่าบริเวณอื่น ๆ สามารถมองเห็นเวที และบูธดีเจได้อย่างชัดเจน รวมถึงบริเวณตรงกลางของร้านยังเป็นบริเวณที่คนส่วนใหญ่ภายในร้านมักจะมองมา จึงทำให้คนที่นั่งโต๊ะบริเวณนั้นได้รับความสนใจหรือถูกมองจากคนภายในร้าน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ฟ้า (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ฟ้าชอบนั่งตรงกลางพี่ มันสนุก ได้บรรยากาศ เห็นเวทีเห็นบูธดีเจชัดด้วย ถ้านั่งมุมอื่นมันจะมืดไม่สนุกไฟก็เข้าไม่ถึง”

ไอซ์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “นั่งตรงกลางนี่ล่ะดีที่สุดพี่ เด่นดี ใคร ๆ ก็ชอบมองมาที่นี่”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน นั่งบริเวณใดของร้านก็ได้ไม่จำกัด เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างมองว่าไม่ว่าจะนั่งโต๊ะอยู่บริเวณใดของร้านก็จะได้รับความสนุกสนานเท่า ๆ กัน และได้ยินเสียงเพลงเหมือนกันทุกที่ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

เกมส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมนั่งได้ทุกที่เลยพี่ นั่งที่ไหนก็เหมือนกันสนุกเท่า ๆ กัน”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน นิยมที่จะเลือกโต๊ะนั่งใกล้กับโต๊ะของผู้หญิง เนื่องจากว่า การได้นั่งโต๊ะบริเวณที่ใกล้กับโต๊ะของผู้หญิงอยู่ส่วนใหญ่ จะทำให้สามารถมองดู และทำความรู้จักได้ง่าย รวมถึงการมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้ว ถ้าไม่ได้นั่งใกล้กับผู้หญิงจะทำให้ขาดสีสัน และน่าเบื่อ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

น้ำ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “ผมต้องนั่งใกล้กับผู้หญิงเลยพี่ จะได้มองง่าย ๆ หน่อย ถ้าอยากเข้าไปพูดคุย เข้าไปขอเบอร์ก็เข้าไปได้ง่าย ถ้าไม่ได้นั่งใกล้มันก็เหมือนขาดสีสันเลยพี่”

แต่บางคนก็มีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป คือ ไม่อยากนั่งโต๊ะข้าง ๆ ผู้ชายที่อยู่กันมาก เพราะไม่อยากจะต้องคอยระวังตัวตลอดเวลา หรือกลัวว่าจะไปมีเรื่องชกต่อย ทะเลาะวิวาทกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

บอย (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “บอยไม่อยากนั่งใกล้ผู้ชายที่มากันเยอะพี่ มันน่ากลัว เพราะถ้าเราทำอะไรที่เขาไม่พอใจ ผมกลัวว่าจะต้องมีเรื่องกัน”

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชอบนั่งโต๊ะใกล้ ๆ กับโต๊ะของผู้หญิง จะเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายทั้งหมด

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 3 คน นิยมนั่งใกล้โต๊ะของผู้ชาย เนื่องจากว่า จะได้มองดูหรือได้ทำความรู้จักได้ง่าย เช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ชอบนั่งโต๊ะใกล้กับผู้หญิง

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชอบนั่งโต๊ะใกล้ ๆ กับโต๊ะของผู้ชาย จะเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทั้งหมด

ด้านแนวเพลงที่ชื่นชอบ

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คนชื่นชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบ เพราะมีจังหวะที่สนุกสนาน เมื่อทางร้านเปิดเพลงแนวนี้ก็จะทำให้บรรยากาศคึกคัก ชวนให้อยากเต้นรำ รวมถึงยังเป็นแนวเพลงที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการได้แก่

เจน (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “หนูว่าจังหวะมันสนุกดี เร้าใจ”

แอนนี่ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) ให้เหตุผลว่า “มันดีพี่ ฟังแล้วอยากเต้น”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คนชื่นชอบเพลงแนวแดนซ์ เนื่องจากว่า มีจังหวะที่สนุกสนาน ฟังแล้วทำให้อยากเต้นรำตามจังหวะเพลง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 4 คนชื่นชอบเพลงแนวป๊อบจำนวน 2 คน เพราะเป็นเพลงที่ฟังง่ายสบาย ๆ และชื่นชอบเพลงแนวร็อกอีก 2 คน เพราะมีจังหวะที่เร้าใจ

ด้านชนิดของเครื่องดื่มที่นิยมดื่ม

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมดื่มสุรามากที่สุดจำนวน 22 คน เนื่องจากว่าคนส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงนิยมดื่มกัน และเป็นเครื่องดื่มที่ทางร้านบังคับว่าจะต้องสั่ง รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วถ้าไม่ได้ดื่มสุรา จะทำให้เต้นรำไม่สนุก

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนนิยมดื่มไวน์ เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ดื่มสุรา หรือบางคนก็มองว่าสุรามีกลิ่นแรง ทำให้ดื่มยากและไม่อร่อยเหมือนดื่มไวน์

จากการสังเกต กลุ่มตัวอย่างที่นิยมดื่มไวน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะดื่มไวน์หลายรส ซึ่งแล้วแต่ว่าทางร้านจะมีไวน์ชนิดไหนจำหน่ายอยู่ หรือถ้าไวน์รสไหนหมดก็จะดื่มอีกรสหนึ่งแทน

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือจำนวน 3 คนนิยมดื่มน้ำอัดลม เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยดื่มสุรา หรือดื่มสุราได้จำนวนไม่กี่แก้วก็จะมีอาการเมาสุราทันที เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “หนูไม่กินเหล้าพี่ หนูกินไม่เป็น หนูกินแต่เป็บซื่อย่างเดียวเวลาไปเที่ยว”

เป้ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “เป้กินเหล้าไม่เก่งพี่สามสี่แก้วก็เมาแอ๋ ไม่รู้เรื่องกินเป็บซี่ดีกว่าไม่เมาด้วย”

ด้านพฤติกรรมที่นิยมทำขณะอยู่ในสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์พบว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมทำขณะอยู่ในสถานบันเทิงมีหลากหลายพฤติกรรม ซึ่งก็แล้วแต่ความชอบ หรือความต้องการของแต่ละบุคคล บางคนก็ทำพฤติกรรมหลาย ๆ พฤติกรรมในขณะที่อยู่ในสถานบันเทิง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 29 คนนิยมเต้นรำเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง เนื่องจากว่า เมื่อมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ยินเพลงที่ทางร้านเปิด โดยเฉพาะเป็นแนวเพลงที่ตนเองชื่นชอบ ก็จะทำให้อยากเต้นรำ รวมถึงเมื่อเห็นเพื่อนทุกคนที่ไปเที่ยวด้วยกันเต้นรำกันหมดทั้งโต๊ะ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “หนูไปเที่ยวก็เพราะอยากเต้นอยู่ห้องมันเต้นไม่มัน ยิ่งถ้าร้านเขาเปิดเพลงที่หนูชอบหนูก็จะเต้นไม่หยุดเลย”

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการเต้นรำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะชื่นชอบการเต้นรำทุกคน โดยเฉพาะถ้านักร้องร้องเพลง หรือทางร้านเปิดเพลงในแนวที่ตนเองชื่นชอบ กลุ่มตัวอย่างก็จะลุกจากโต๊ะขึ้นมาเต้นรำทันที และส่งเสียงร้องตะโกนด้วยความพอใจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างบางคนก็เต้นรำไม่ยอมหยุดเลย ตั้งแต่เมื่อเริ่มเต้นรำในเพลงแรก ๆ จนถึงเพลงสุดท้าย

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คนนิยมมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ เนื่องจากว่า การได้มาเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้ได้พบกับคนมากมาย และระยะห่างระหว่างคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็มีน้อย ทำให้มองเห็นได้ง่าย เพราะว่า ภายในสถานบันเทิงจะแคบมาก รวมถึงการมองคนที่อยู่ในสถานบันเทิงก็เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ไม่ต้องมีอาการเขินอาย เพราะไม่ใช่ที่สว่างหรือที่ที่จะต้องเกรงใจใคร ถ้าหากว่าเจอคนที่ถูกใจก็จะสามารถมองได้ทันที และการมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจก็เป็นเหมือนการเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่อาจจะเป็นนำไปสู่การได้เพื่อนใหม่ หรือการมีแฟน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “หนูชอบมองผู้ชายที่หน้าตาเหมือนดาราญี่ปุ่น หรือดาราเกาหลี หน้าตี๋หน่อยน่ารักดี ถ้าหนูเจอหนูก็จะชี้ให้เพื่อนดูด้วย”

เกมส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ผมชอบมองผู้หญิงที่หน้าตาสวย ๆ แต่งตัวเซ็กซี่ ๆ ผิวขาว ๆ หน่อย ผมว่าคนแบบนี้น่ามองที่สุด อยากคบเป็นแฟน”

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างเจอเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ กลุ่มตัวอย่างก็จะมองดูที่บุคคลคนนั้นบ่อย ๆ และพยายามส่งสายตาให้บุคคลคนนั้นรู้ว่าตนเองชื่นชอบอยู่ รวมถึงมีการบอกให้เพื่อนในกลุ่มที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันมองดูด้วย

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คนนิยมทำความรู้จัก หรือขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ เนื่องจากว่าถ้าเจอคนที่ตนเองชื่นชอบก็จะเข้าไปพูดคุย และเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ทุกครั้ง เพื่อที่จะได้ทำความรู้จัก ได้พูดคุย และนัดพบเจอกันได้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

จอห์น (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ถ้าผมเจอคนที่ผมชอบนะพี่ ผมก็จะชวนเพื่อนในกลุ่มไปเป็นเพื่อน และเดินไปขอชนแก้วกับเขาที่โต๊ะเลย จากนั้นก็ค่อยถามชื่อ ถามเบอร์โทรศัพท์”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คนนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งเครื่องดื่มที่นิยมดื่ม ส่วนใหญ่ก็คือ สุรา เนื่องจากว่า การมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ได้ดื่มสุรา จะทำให้ไม่ได้รับความสนุกสนาน นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเองก็ชื่นชอบการดื่มสุรา หรือเพื่อนชวนดื่ม รวมถึงการมาเที่ยวสถานบันเทิง

ทางร้านก็จะบังคับให้สั่งสุรามาดื่มทุกครั้ง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

น้ำ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ไปเที่ยวส่วนใหญ่ผมก็กินเหล้าพี่ ถ้าไปแล้วไม่กินเหล้ามันไม่สนุก”

จากการสังเกต กลุ่มตัวอย่างที่นิยมดื่มสุรา ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะนิยมดื่มสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ และเป็นสุราที่มีราคาแพง เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างมองว่ารสชาดดีกว่าสุราแบบอื่น ๆ กลิ่นไม่แรง ดื่มง่าย รวมถึงการดื่มสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศจะทำให้ตนเองดูดีในสายตาของคนรอบข้าง หรือดูมีรสนิยม

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คนนิยมการฟังเพลง เนื่องจากว่า ภายในสถานบันเทิงมีการเปิดเพลงหลากหลายแนว และเปิดเพลงเสียงดัง ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมีอารมณ์ร่วมกับเพลง เมื่อได้ฟังเพลงในสถานบันเทิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถฟังเพลงเสียงดังขนาดนี้ได้จากสถานที่อื่น

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนนิยมการพูดคุยกับเพื่อน เนื่องจากว่า เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงด้วยบรรยากาศ เสียงเพลง แสงสี และผู้คนมากมาย ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่ามีความสุข อยากพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึกกับกลุ่มเพื่อน รวมถึงการได้พูดคุยกันในสถานบันเทิงก็จะทำให้ได้บรรยากาศที่ดีกว่าการพูดคุยกันที่อื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คนนิยมการสูบบุหรี่ เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างบางคนก็มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เป็นประจำอยู่แล้ว ยิ่งมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วเห็นคนส่วนใหญ่สูบบุหรี่กันซึ่งดูเป็นเรื่องโก้หรูเมื่อทำอยู่ในสถานบันเทิง กลุ่มตัวอย่างก็จะสูบบุหรี่มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงไม่ได้เป็นสถานที่ห้ามสูบเหมือนสถานที่อื่น ๆ ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมีอิสระ และไม่ต้องคอยเกรงใจใคร

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมักจะสูบบุหรี่ที่เป็นบุหรี่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเห็นว่ามีรสชาดที่หลากหลาย กลิ่นไม่ฉุนทำให้สูบง่าย และดูโก้หรูเวลาที่สูบบุหรี่จากต่างประเทศ ซึ่งบุหรี่ที่นำเข้าก็จะมีหลากหลายราคาแล้วแต่กำลังการซื้อ และความชอบของแต่ละบุคคล ส่วนจำนวนการสูบบุหรี่ของแต่ละคนก็จะไม่เท่ากันโดยขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนจะมีความอยาก มีความต้องการมากน้อยเพียงใด

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน นิยมฝากสุรากับทางร้าน เนื่องจากว่า เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดบริการ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ายังมีสุราเหลืออยู่เป็นจำนวนมากจึงนำไปฝากไว้กับทางร้าน เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวสถานบันเทิงครั้งต่อไป เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ฟ้า (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ถ้าร้านใกล้ปิดฟ้าก็จะเอาเหล้าที่เหลือฝากไว้ที่ร้านก่อน ถ้ามาครั้งหน้าจะได้ไม่เสียค่าเปิดเหล้าเพิ่ม”

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการฝากสุรากับทางร้าน พบว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสุราเหลือมากกว่าครึ่งขวด และสถานบันเทิงใกล้ปิดแล้ว กลุ่มตัวอย่างมักจะเรียกพนักงานของทางร้านนำสุราไปฝากไว้ก่อนที่สถานบันเทิงจะปิดบริการเสมอ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน นิยมการเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่มองว่าการอยู่ในสถานบันเทิงเป็นเวลานาน รวมถึงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานบันเทิง ทำให้เครื่องสำอางค์ลบเลือน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงนิยมเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้าเนื่องจากมีแสงไฟที่สว่างกว่า ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการแต่งหน้าให้ดูสวยงามอยู่ตลอดเวลาสามารถดึงดูดความสนใจของเพื่อนต่างเพศได้ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการได้แก่

ไอซ์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “หนูชอบไปแต่งหน้าในห้องน้ำพี่ เวลาเที่ยวนาน ๆ แล้วเครื่องสำอางค์มันจะจาง หนูต้องเข้าไปแต่งเพิ่ม ยิ่งใกล้ปิดร้านต้องรีบเข้าไปแต่งเพิ่มเดี๋ยวไม่สวย”

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมนิยมการเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า พบว่า กลุ่มตัวอย่างมักจะเข้าห้องน้ำอยู่บ่อย ๆ ตลอดเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง รวมถึงจะมีการนำกระเป๋าเข้าไปด้วยทุกครั้ง และการไปเข้าห้องน้ำส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมักจะชวนเพื่อนไปด้วย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 7 คนนิยมการร้องเพลงในสถานบันเทิง เนื่องจากว่า ภายในสถานบันเทิงจะมีการเปิดเพลงเสียงดัง ทำให้มีความรู้สึกร่วมกับเพลง และอยากที่จะร้องเพลงตาม ซึ่งการร้องเพลงในสถานบันเทิงจะร้องเสียงดังเท่าไหร่ก็ไม่มีคนห้าม และไม่ทำให้ใครเดือดร้อน

จากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการร้องเพลงในสถานบันเทิง พบว่า เมื่อทางร้านเปิดเพลงแนวที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ นอกจากกลุ่มตัวอย่างจะร้องเพลงตามแล้ว กลุ่มตัวอย่างก็จะแสดงท่าทางชอบใจที่ทางร้านเปิดเพลงที่ชื่นชอบ เช่น ตะโกนเสียงดัง ยกมือขึ้นตามจังหวะเพลง กอดคอเพื่อนที่มาด้วยกัน ชวนเพื่อนร้องตาม รวมถึงร้องไห้ ถ้าหากว่าสถานบันเทิงเปิดเพลงที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตรงกับความรู้สึก หรือตรงกับเรื่องที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าในขณะนั้น

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย สถานที่แรกที่ไปหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ บุคคลที่กลับด้วย ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง (บาท) และพฤติกรรมที่นิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

(n = 30)

รูปแบบของพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่แรกที่ไปหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ		
ร้านอาหาร	18	60
อพาร์ตเม้นท์ของเพื่อน	7	23
กลับบ้านหรือที่พักอาศัยของตนเองทันที	3	10
กลับบ้านหรือที่พักอาศัยของแฟน	2	6
บุคคลที่กลับด้วย		
เพื่อน	14	47
แฟน	4	13
กลับคนเดียว	9	30
เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก	3	10
ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง (บาท)		
ต่ำกว่า 300 ถึง 300	11	37
301 ถึง 500	15	50
มากกว่า 500 ขึ้นไป	4	13

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n = 30)

รูปแบบของพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมที่นิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ไปรับประทานอาหาร	28	93
ไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อ	7	23
ไปส่งเพื่นต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก	6	20
ให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้าน/ที่พักอาศัย	8	27
ไปส่งเพื่อนที่บ้านหรือที่พักอาศัย	12	40
ไปหาสถานที่คุยกันกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก	8	27
ขอเบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศ	14	47
คุยโทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก	20	67

ด้านสถานที่แรกที่ไปหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน นิยมไปร้านอาหารทันทีที่สถานบันเทิงปิดบริการ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยเฉพาะการเต้นรำ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเหนื่อยและมีอาการหิว รวมถึงกลุ่มตัวอย่างบางคนก็จะมักไม่รับประทานอาหารก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากกลัวว่าถ้ารับประทานอาหารไปก่อน จะทำให้รูปร่างไม่สวย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมอก (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “พอหนูเดินออกจากร้านนะพี่ หนูจะชวนเพื่อนไปกินข้าวก่อนมันหิวพี่ เต้นก็เหนื่อย ยิ่งก่อนออกมาไม่ได้กินข้าวมาก่อน เพราะหนูกลัวว่าจะมีพุงเดี๋ยวไม่สวย”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน นิยมไปอพาร์ตเม้นท์ หรือคอนโดของเพื่อนทันทีที่สถานบันเทิงปิดบริการ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมักจะไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อที่ห้องของเพื่อน เพราะที่ห้องของเพื่อนจะมีความเป็นส่วนตัว มีขนาดห้องกว้าง และมีความสะดวกสบาย ทั้งในเรื่องของการมีร้านสะดวกซื้อที่จะสามารถหาซื้อสุรา หรือบุหรี่ได้ รวมถึยังสามารถที่จะหาอาหารรับประทานได้อีกด้วย และสามารถดื่มสุราได้เป็นจำนวนมาก โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของการกลับบ้านหรือที่พัก

อาศัย เพราะเมื่อมีอาการเมาสุรามากก็สามารถนอนพักที่ห้องของเพื่อนได้ทันที เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

แอนนี่ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “พอหนูเดินออกจากร้านนะพี่ หนูกับเพื่อนก็จะพากันไปกินเหล้าต่อที่คอนโดของของพี่กีฟ หรือไม่ก็คอนโดของเจี๊ยบ เพราะสะดวกดี ร้านก็เยอะ หาซื้อเหล้าซื้ออาหารก็ได้มีทุกอย่างเลย เมาเหล้าเสร็จก็ไม่ต้องกลับห้อง หนูก็จะนอนที่ห้องของพี่กีฟ หรือไม่ก็ห้องของเจี๊ยบเลย”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คนนิยมกลับที่บ้านหรือที่พักอาศัยของตนเองทันที เนื่องจากมีอาการเหนื่อย ง่วงนอน อยากพักผ่อน และกลัวว่าถ้าออกมาขึ้นรถแท็กซี่ช้า จะทำให้ไม่มีรถแท็กซี่มาส่ง ซึ่งทำให้ต้องรอรถแท็กซี่นานมากกว่าที่จะกลับบ้านหรือที่พักอาศัยได้ รวมถึงไม่ต้องการให้คนในครอบครัวเป็นห่วง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คนนิยมกลับบ้านหรือที่พักอาศัยของแฟนทันที เนื่องจากแฟนจะขับรถยนต์มารับที่สถานบันเทิงเมื่อสถานบันเทิงปิดบริการ และกลุ่มตัวอย่างก็จะนอนที่บ้านหรือที่พักอาศัยของแฟนด้วย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ฟ้า (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ฟ้าจะกลับกับพี่วุฒิ เพราะเขาจะมารับ และฟ้าก็จะนอนที่บ้านของเขาเลย”

ด้านบุคคลที่กลับด้วย

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน นิยมกลับกับเพื่อน เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกันกับเพื่อน หรือเพื่อนบางคนก็พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้กับบ้านหรือที่พักอาศัยของตนเอง รวมถึงสงสารเพื่อนไม่อยากให้เพื่อนนั่งรถแท็กซี่กลับ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หมู (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “หมูจะกลับพร้อมกับเอกเพื่อนผมพี่ เพราะผมพามันมาด้วย และบ้านของมันก็อยู่ใกล้กับบ้านของผม”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน นิยมกลับคนเดียว เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นคนที่มีรถยนต์เป็นของตนเอง ดังนั้นจึงไม่ต้องกลัวว่าจะเกิดอันตราย รวมถึงบ้านของกลุ่มตัวอย่างก็อยู่ไกลจากบ้านของเพื่อนคนอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน นิยมกลับกับแฟน เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีแฟนมารับกลับทันทีที่สถานบันเทิงปิด เพราะแฟนเป็นห่วงไม่อยากให้กลับคนเดียว รวมถึงกลุ่มตัวอย่างก็มักจะไปนอนค้างที่บ้านของแฟนด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 3 คน นิยมกลับกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่มีรถยนต์เป็นของตนเอง และการกลับกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักจะได้เป็นการทำความรู้จักกันมากขึ้น รวมถึงไม่ต้องเสียเงินค่ารถแท็กซี่อีกด้วย

ด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนจะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวน 301 ถึง 500 บาท เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มสุราที่มีราคาแพง จึงทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก รวมถึงค่าเครื่องดื่มต่าง ๆ ก็มีราคาแพง และจะสั่งมาเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากเหมือนกัน และส่วนใหญ่ก็จะไปเที่ยวกันจำนวนน้อย จึงทำให้เวลาออกค่าใช้จ่ายไม่มีเพื่อนช่วยออกค่าใช้จ่ายหลายคน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

แอนนี่ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ไปเที่ยวครั้งนึงก็ประมาณห้าร้อยนะพี่ เพราะหนูกับเพื่อนกินแต่เหล้านอกราคาแพง ๆ ยิ่งไปเที่ยวคนน้อย ๆ คนช่วยออกก็จะไม่มี”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คนจะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวนต่ำกว่า 300 ถึง 300 บาท เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะดื่มสุราที่มีราคาไม่แพง เมื่อเพื่อนทุกคนช่วยกันออกค่าใช้จ่าย จึงทำให้แต่ละคนเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ข้าวฟ่าง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ครั้งนึงโดยประมาณก็สามร้อยบาทนะพี่ เพราะพวกหนูกินเหล้าไม่แพง”

แต่ก็มีบางคนที่เสียค่าใช้จ่ายน้อย เพราะเป็นคนที่ไม่ดื่มสุรา ดังนั้นเพื่อนในกลุ่มจึงให้ช่วยออกเงินเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ไปเที่ยวครั้งนึงก็จะเสียเงินประมาณสองสามร้อยนะพี่ไม่เกินนี้ เพราะหนูเป็นคนไม่กินเหล้า เพื่อนมันเลยให้จ่ายตังค์น้อยกว่า”

กลุ่มตัวอย่างที่เหลือจำนวน 4 คนจะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวนมากกว่า 500 บาทขึ้นไป เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างจะดื่มสุราที่มีราคาแพง และมักจะดื่มสุราเป็นจำนวน 2 ขวดเสมอ จึงทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

บอย (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “บอยจะต้องจ่ายตังค์มากกว่าห้าร้อยทุกครั้งเลยพี่ เพราะบอยกับเพื่อนกินเหล้าแพงแถมยังเปิดเหล้าสองขวดด้วย เลยเสียเงินค่าเหล้าเยอะ”

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวนมากกว่า 500 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีฐานะทางครอบครัวที่ดี และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเงินจากการทำงาน หรือจากบิดามารดาให้เป็นจำนวนมาก

ด้านพฤติกรรมที่นิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คนนิยมไปรับประทานอาหาร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการเต้นรำอยู่ในสถานบันเทิง การนอนดึก รวมถึงพฤติกรรมที่ไม่นิยมรับประทานอาหารก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้หลังจากสถานบันเทิงปิดบริการกลุ่มตัวอย่างมีอาการหิว จึงต้องรับประทานอาหารหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการเป็นประจำ โดยกลุ่มตัวอย่างจะรับประทานที่ร้านอาหารใกล้ ๆ กับสถานบันเทิง หรือไม่ก็จะเป็นที่บ้านหรือที่พักอาศัยของตนเอง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ติว (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “พอผมออกมาจากร้านผมก็จะชวนเพื่อนไปกินข้าวก่อนเลยพี่ ไม่งั้นจะนอนไม่หลับ เพราะมันหิว”

น้ำ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “พอผมออกมาจากร้าน ผมจะชวนเพื่อนไปกินข้าวร้านใกล้ ๆ ก่อนเลยพี่”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 นิยมคุยโทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เนื่องจาก เวลาที่แลกเบอร์โทรศัพท์กันแล้ว หรือเวลาที่ขอเบอร์โทรศัพท์ไว้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายก็จะโทรศัพท์ไปหาคนที่ขอเบอร์โทรศัพท์ไว้ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงก็มักจะรับโทรศัพท์และพูดคุยกับคนที่ขอเบอร์เอาไว้ โดยอาจจะคุยโทรศัพท์ระหว่างที่อยู่ในร้านอาหาร เวลาที่ขับรถยนต์กลับบ้านหรือที่พักอาศัย รวมถึงเวลาก่อนเข้านอน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คนนิยมที่จะขอเบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศ เนื่องจาก เวลาที่สถานบันเทิงปิดแล้ว คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็จะต้องเดินออกมาจากร้านมากมาย ทำให้ง่ายต่อการมองเห็น ซึ่งบางคนก็ไม่ได้มาเที่ยวที่ร้านเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง แต่มาเจอกันเมื่อเดินผ่านไปร้านอาหาร ไปขึ้นรถแท็กซี่ หรือเวลาที่ไปลานจอดรถ รวมถึงตามทางออกของสถานบันเทิง จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เมื่อพบเจอคนที่ตนเองชื่นชอบก็จะเดินตามไปขอเบอร์โทรศัพท์ทุกครั้ง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ฟิวส์ (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ผมเป็นคนที่ถ้าเห็นคนที่ผมถูกใจเมื่อไหร่ ผมก็จะเดินเข้าไปขอเบอร์เลยพี่”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คนนิยมที่จะไปส่งเพื่อนที่บ้านหรือที่พักอาศัย เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาสถานบันเทิงพร้อมกันกับเพื่อน และบ้านหรือที่พักอาศัยของเพื่อนก็อยู่ใกล้ ๆ กันกับบ้านของกลุ่มตัวอย่าง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

มาร์ค (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “หลังจากผมกินข้าวกับฟอร์ตเสร็จ ผมก็จะขับรถไปส่งมันที่บ้าน เพราะมาด้วยกันและบ้านของมันก็อยู่ใกล้กับบ้านของผม”

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คนนิยมที่จะให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้าน หรือที่พักอาศัย เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างไม่มีรถยนต์เป็นของตนเอง จึงมักจะให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่ง เพื่อเป็นการทำความรู้จักให้มากขึ้น รวมถึงเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับด้วย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

หนุงหนิง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ถ้ามีผู้ชายขอไปส่งหนูที่ห้องหนูก็จะให้เขาไปส่ง เพราะหนูไม่ได้นั่งรถไปกับเขาคนเดียว หนูมีแนท กบ และมลไปด้วยจะได้ประหยัดค่าแท็กซี่ด้วยในตัวพี่”

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่นิยมให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้าน หรือที่พักอาศัยเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คนนิยมที่จะไปหาสถานที่คุยกันกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต้องการทำความรู้จักเพื่อนต่างเพศให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสถานที่นั้นจะเป็นตามร้านอาหารต่าง ๆ ทั้งร้านอาหารแบบหรูหรา และร้านอาหารแบบธรรมดา หรือไม่ก็จะเป็นที่บริเวณด้านล่างของอพาร์ตเม้นท์ของตนเอง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คนนิยมไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างยังมีความรู้สึกมีความต้องการที่จะดื่มสุราอีกถึงแม้ว่าสถานบันเทิงจะปิดบริการแล้ว โดยสถานที่ส่วนใหญ่ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมไปดื่มสุรากันต่อ คือ ตามคอนโดหรืออพาร์ตเม้นท์ของเพื่อน เพราะสะดวกสบาย เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ได้แก่

ข้าวฟ่าง (นามสมมุติ) (2549, สัมภาษณ์) เล่าให้ฟังว่า “ข้าวฟ่างจะไปห้องของพี่ ๆ กับเขาด้วยเหมือนกัน เพราะพี่ ๆ เขาจะพาเข้าฟ่างไปกินเหล้าต่อที่นั่นประจำ”

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 6 คนนิยมไปส่งเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เนื่องจากต้องการทำความรู้จักให้มากขึ้น และต้องการให้เพื่อนต่างเพศรู้ว่าตนเองมีรถยนต์ขับ ซึ่งเป็นการแสดงว่าตนเองมีฐานะดี เพื่อเป็นการดึงดูดให้เพื่อนต่างเพศคนนั้นชื่นชอบตนเอง รวมถึงต้องการทราบว่าเพื่อนต่างเพศพักอาศัยอยู่ที่ใด

จากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นิยมไปส่งเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก ทั้งหมดจะเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรถยนต์เป็นของตนเอง

ข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัว ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง และมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง ทั้งพฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง และพฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถนำมาวิจารณ์ได้ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร มาจากลักษณะส่วนบุคคลมากที่สุด กล่าวคือ

เนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพบเพื่อนต่างเพศ ต้องการความสนุกสนาน อยากรู้อยากลอง ต้องการผ่อนคลายความเครียด ต้องการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ต้องการเรียกร้องความสนใจ ต้องการหาสถานที่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการพบเพื่อนต่างเพศ คือ กลุ่มตัวอย่างเห็นเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมาแล้วมีแฟนรูปร่างหน้าตาดี มีฐานะร่ำรวย ซึ่งเป็นคนที่เพื่อนพบเจอในสถานบันเทิงแล้วแลกเบอร์โทรศัพท์ และโทรศัพท์ติดต่อกันจนคบเป็นแฟน เมื่อกลุ่มตัวอย่างเห็นก็มีความรู้สึกอยากมีแฟนหรืออยากคบคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นเรื่องโก้หรู สามารถอวดใคร ๆ ได้ ดังนั้นจึงทำให้อยากออกไปเที่ยวสถานบันเทิง กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการความสนุกสนาน คือ มาจากการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงได้เต้นรำ ได้ร้องเพลง ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความสนุกสนาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถทำได้ในสถานที่อื่นนอกจากสถานบันเทิง ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงตัดสินใจไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะเห็นว่าเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน กลุ่มตัวอย่างที่อยากรู้อยากลอง คือ กลุ่มตัวอย่างมักสงสัย และอยากรู้ว่าเหตุใดสถานบันเทิงจึงมีคนมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก และทุกครั้งที่กลับจากการเที่ยวสถานบันเทิงบุคคลรอบข้างมักจะมีเรื่องสนุก ๆ มาเล่าให้ฟังเสมอ รวมถึงมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ เพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการผ่อนคลายความเครียด คือ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการเที่ยวสถานบันเทิงสามารถช่วยผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะสามารถเต้นรำ ฟังเพลง ร้องเพลง และทำกิจกรรมอีกหลาย ๆ อย่างใน

สถานบันเทิง สิ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างหายเครียด กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่สำหรับนัดพบกับกลุ่มเพื่อนในเวลากลางคืนได้เป็นอย่างดี เพราะนอกจากเป็นการนัดพบพูดคุยกันแล้ว ยังสามารถทำกิจกรรมร่วมกันหลาย ๆ กิจกรรมที่ได้รับความสนุกสนานร่วมกันได้อีกด้วย รวมถึงเพื่อน ๆ ในกลุ่มยังนิยมการเที่ยวสถานบันเทิง ดังนั้น หากกลุ่มตัวอย่างต้องการพบเพื่อนในเวลากลางคืนก็จะต้องมาที่สถานบันเทิง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเรียกร้องความสนใจ คือ เพราะต้องการให้แฟนเห็นความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นจึงมาเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อประชดแฟนที่นิยมการเที่ยวสถานบันเทิง และมีผู้หญิงคนอื่นจนเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างต้องเลิกกับแฟน และกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการหาสถานที่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ คือ กลุ่มตัวอย่างมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ของความเป็นอิสระจะดื่มสุราหรือสูบบุหรี่อย่างไรก็ได้ โดยไม่ต้องมีคนมาคอยตำหนิ ดุด่าเหมือนเวลาทำที่บ้าน

จากผลการศึกษาข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดความต้องการของวัยรุ่นที่ สุพัตรา สุภาพ (2541: 43)ได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มวัยรุ่นต้องการความรัก คือ รักเพื่อนรักพวกพ้อง รักเพื่อนต่างเพศ เช่น หญิงรักชาย ชายรักหญิง ซึ่งเป็นความรักแบบหนุ่มสาว ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักออกมาในรูปการบันเทิง ต้องการรวมกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม รวมถึงต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่นที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540: 360) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ ชอบความท้าทายที่ตื่นเต้น เกลียดความซ้ำซากจำเจ ชอบทดลองยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลอง ฉะนั้นระยะนี้วัยรุ่นมักชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ รวมถึงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคันธรส พลเยี่ยม (2545: 92) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากด้านตัวบุคคล ซึ่งสาเหตุด้านตัวบุคคลนั้น พบว่า นักเรียนต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ และเที่ยวเพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายความตึงเครียดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา ศรีสารคาม (2545: 77) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น เป็นการตอบสนองความต้องการ 4 ประการ คือ 1) ความต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน 2) ความสนใจเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ 3) ความต้องการการรวมกลุ่ม 4) ความต้องการประสบการณ์ใหม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อศัลยา คุ้มรักษ์ (2548: 122) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผล

การศึกษาพบว่า เหตุผลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี ได้แก่ ไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความสนุกสนาน รองลงมาคือ ไปเที่ยวเพื่อคลายเครียดจากการเรียน สำหรับการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ และเพื่อเข้าสังคมกับเพื่อนมีค่าใกล้เคียงกัน

2. จากการศึกษาพบว่า ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร มาจากลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ

กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และเลียนแบบแฟชั่นการเที่ยวสถานบันเทิงจากกลุ่มวัยรุ่นในสังคม รวมถึงการที่มีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับสถานบันเทิง

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อน คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างถูกชักชวนให้ไปเที่ยวสถานบันเทิง กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ หรือถูกบังคับ ดังนั้นจึงต้องไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน เพื่อต้องการการยอมรับจากคนในกลุ่ม การเลียนแบบแฟชั่นการเที่ยวสถานบันเทิง คือ การที่กลุ่มตัวอย่างมองว่าเมื่อมาอยู่ในสังคมเมืองอย่างกรุงเทพมหานคร การทำตัวให้เหมือนกับวัยรุ่นส่วนใหญ่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ไม่อย่างนั้นจะถูกสังคมมองว่าเป็นคนที่ไม่ทันสมัย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสถานบันเทิงเพราะมีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับสถานบันเทิง คือ การที่กลุ่มตัวอย่างได้พบเห็นสถานบันเทิงอยู่เป็นประจำ ได้เห็นคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ก็จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกมีความต้องการมีความสนใจที่อยากจะไปเที่ยวสถานบันเทิง

จากผลการศึกษาข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดการขัดเกลาทางสังคมที่ปพาณี ฐิติวัฒนา (2544: 94-95) ได้กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนยังมีสภาพเหมือนดาบสองคม กล่าวคือ มีผลในการช่วยถ่ายทอดคุณค่า และวิธีการระเบียบกฎเกณฑ์ที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ได้ ถ้ากลุ่มเพื่อนสนับสนุนบรรทัดฐานเหล่านั้น เช่น ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความกล้าหาญ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเพื่อนอาจจะเป็นแรงที่ยั่วยุผลักดันให้บุคคลทดลอง หรือลองดีต่อข้อบังคับ ระเบียบวินัยที่ผู้ใหญ่ตั้งเอาไว้ เช่น การหนีโรงเรียน การสูบบุหรี่ การเที่ยวเตร่สถานเริงรมย์ในวัยที่ไม่สมควร และสอดคล้องกับแนวคิดความต้องการของวัยรุ่นที่สุพัตรา สุภาพ (2541: 43) กล่าวว่า วัยรุ่นต้องการการรวมกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีความสำคัญมากเป็นวัยที่ต้องการให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงต้องทำตามเพื่อน สอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมเรื่องของสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ถวิล ธาราโภชน์ (2543: 10) ได้กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพล หรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมการเที่ยวสถาน-

บันเทิง มีสาเหตุมาจากหลายประการดังที่กล่าวมา ไม่ว่าจะเป็นกระแสความเจริญของสังคม การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตก การอยากรู้อยากลองในความแปลกใหม่ในกระแสวัฒนธรรมเหล่านั้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ผลักดันให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เป็นแฟชั่นสมัยนิยมด้วยความพอใจ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบในด้านอื่น ๆ และสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่สนธยา พลศรี (2545: 243) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม เพราะพฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่าง ทำให้เกิดค่านิยมใหม่ระบบสังคมและวัฒนธรรมใหม่ได้ รวมถึงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิมพ์อุมา ตู้จินดา (2543: 102) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น ศึกษากรณีเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อตนเองสูง เพราะวัยรุ่นยึดเอาเพื่อนเป็นคนสำคัญ เป็นที่ปรึกษา เป็นกำลังใจ เป็นคนที่เข้าใจตน และมีความสุขเมื่อได้อยู่กับเพื่อน และอาจเป็นผู้ตัดสินใจแทนตนในบางครั้ง เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องต่าง ๆของวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับ ซึ่งเป็นสถานพักผ่อนหย่อนใจของวัยรุ่นที่นิยมไปกับเพื่อนเป็นหลัก

3. จากการศึกษาพบว่า ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมาของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร จากลักษณะด้านครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ

เกิดจากการที่ครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดาเป็นประจำ บิดามารดาแสดงออกถึงพฤติกรรมรักลูกไม่เท่ากัน มีความลำเอียง และเกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง รวมถึงการที่ครอบครัวประกอบธุรกิจด้านความบันเทิง

ทั้งนี้เนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการอยู่บ้านทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกเบื่อหน่าย กลุ่มตัวอย่างจึงออกจากบ้านมาเที่ยวนอกบ้านกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาแสดงออกถึงพฤติกรรมรักลูกไม่เท่ากัน มีความลำเอียง คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าบิดามารดามักจะตำหนิ ดุด่า และมองว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นคนไม่ดี ซึ่งต่างจากพี่น้องคนอื่น ๆ ในครอบครัวที่บิดามารดาจะรักและเอาใจใส่มากกว่า จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความรู้สึกเสียใจ และหันมาเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อประชดบิดามารดา รวมถึงการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นคนในครอบครัวออกไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ แล้วไม่ถูกคนในบ้านตำหนิ ดุด่า กลุ่มตัวอย่างก็เลียนแบบคนในครอบครัวบ้าง และการที่กลุ่มตัวอย่างมีครอบครัวที่ประกอบธุรกิจด้านความบันเทิงทำให้กลุ่ม

ตัวอย่างได้คลุกคลีกับสภาพแวดล้อมแบบนี้มาตั้งแต่เด็ก ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ และเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นเรื่องธรรมดา

จากผลการศึกษาข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมในเรื่องของที่มาของพฤติกรรมที่ ณรงค์ เส็งประชา (2541: 116) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้มาจากการเลียนแบบ ซึ่งมนุษย์อาจเลียนแบบมาจากพ่อแม่ จากคนใกล้ชิด เป็นผลให้เขามีพฤติกรรมตามอย่างที่บุคคลที่เขาสมาคมยิ่งเขาพึงพอใจในบุคคลเหล่านั้นมาก เขาก็จะลอกเลียนพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในวัยรุ่นที่ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2537: 57) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวในด้านการไร้เหตุผล รวมถึงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคันธรส พลเยี่ยม (2545: 92) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านครอบครัว พบว่า การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมาก ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแล บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีความขัดแย้งกันทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายการอยู่บ้าน และบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รัก หรือมีความลำเอียงรักลูกไม่เท่ากันอยู่ในระดับมาก

4. จากการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ในเรื่องของพฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการในการใช้บริการสถานบันเทิงในหนึ่งเดือน จำนวน 5-6 ครั้ง ทั้งนี้เนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกสัปดาห์ บางสัปดาห์ก็ไปเที่ยวสถานบันเทิงถึง 2 ครั้ง ซึ่งการไปเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละเดือนจะมีจำนวนครั้งมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง การชักชวนจากกลุ่มเพื่อนรวมถึงในช่วงเทศกาลต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างจะนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงในคืนวันศุกร์ และคืนวันเสาร์มากที่สุด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ การเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์เป็นวันที่มีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าจะทำให้สนุกสนานมากกว่าไปเที่ยวในวันธรรมดาที่มีคนไปเที่ยวจำนวนน้อย และเป็นวันหยุดเรียนหรือวันหยุดทำงาน จึงทำให้สะดวกในการมาเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภากร กมลาศวิน (2543: 79) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบดิสโก้เธคต่อเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาพบว่า การใช้บริการดิสโก้เธคมีความสัมพันธ์กับลักษณะที่พักจากการศึกษา ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมไปใช้บริการดิสโก้เธคในวันศุกร์ถึงวันเสาร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.4 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฑารัตน์ เชิญอักษร

(2545: 82) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการศึกษาพบว่า ด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิง วัยรุ่นมีพฤติกรรมด้านความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงสูงมาก โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าอาทิตย์ละ 1 ครั้งขึ้นไป

ผลการศึกษายังพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนมากที่สุด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไปเที่ยวกับเพื่อนได้รับความสนุกสนานมากกว่าไปกับบุคคลอื่น ๆ เนื่องจากเพื่อนเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมด้วยมากที่สุด เพื่อนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อนมีความชอบมีความต้องการที่เหมือนกัน พูดคุยกันรู้เรื่อง และการได้อยู่กับเพื่อนก็จะรู้สึกเป็นอิสระมากกว่าอยู่กับบุคคลอื่น อยากทำอะไรก็สามารถทำได้ โดยไม่ต้องเกรงใจใคร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเดช วัฒนาวิทยานุกูล (2546: 141) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น: กรณีศึกษานักศึกษาสถาบันราชภัฏเลย พบว่า บุคคลที่ไปเที่ยวด้วย คือ เพื่อน ร้อยละ 84.5

ผลการศึกษายังพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้บริการของรถแท็กซี่เป็นพาหนะที่ใช้เดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุด รองลงมาคือ รถยนต์ส่วนตัวและรถยนต์ของเพื่อนหรือของแฟน เนื่องจาก การใช้บริการรถแท็กซี่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าได้รับความสะดวกสบายในการเดินทาง เพราะถึงแม้จะไม่มีรถยนต์เป็นของตนเอง หรือไม่มีรถยนต์ของเพื่อนมารับ แต่กลุ่มตัวอย่างก็สามารถเดินทางมาเที่ยวสถานบันเทิงได้ รวมถึงปัจจุบันมีรถแท็กซี่ให้บริการมากมายทั่วกรุงเทพมหานคร และมีอยู่ตลอดเวลา ยิ่งโดยเฉพาะเวลาที่สถานบันเทิงปิดบริการ จะมีรถแท็กซี่มาคอยรับผู้โดยสารอยู่บริเวณด้านหน้าของสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรจนา เพ็ชรดี (2545: 100-101) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางมาเที่ยสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. โดยรถแท็กซี่มากที่สุด รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวโดยอาศัยรถเพื่อน และโดยรถส่วนตัว

ผลการศึกษายังพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนิยมแต่งกายแบบเซ็กซี่ หรือแบบโชว์รูปร่างมากที่สุด รองลงมาคือ แต่งกายตามแฟชั่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศชายนิยมการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบรนด์เนม มากที่สุด รองลงมาคือ แต่งกายตามสไตล์ของตนเอง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงต้องการแต่งกายให้เป็นที่ดึงดูด หรือเป็นที่สนใจของบุคคลที่พบเห็น โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายแบบเซ็กซี่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะสวมเสื้อผ้าที่มีเนื้อผ้าบาง และรัดรูปทำให้เห็นรูปร่างและสัดส่วนได้อย่างชัดเจน เช่น สวมเสื้อสายเดี่ยว เกาะอก กางเกงหรือกระโปรงสั้น

กางเกงเอวต่ำ ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศชายก็มีความต้องการที่จะเป็นที่สนใจของเพื่อนต่างเพศเช่นกัน เพราะการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพงและเป็นเสื้อผ้ายี่ห้อดัง จะทำให้คนที่พบเห็นมองว่าเป็นคนที่ดูดี มีฐานะร่ำรวย ทำให้อยากรู้จักพูดคุยและอยากคบหา สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่นที่ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540: 360-361) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นมีความต้องการความงดงามทางร่างกาย ไม่ว่าวัยรุ่นชาย หรือหญิงต่างต้องการให้ผู้อื่นรู้สึกชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณะของตนที่เหมาะสมตามเพศของตนทั้งสิ้น เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับของสังคมและดึงดูดใจเพศตรงข้าม ฉะนั้นจึงให้ความเอาใจใส่ต่อเสื้อผ้า ความงดงามทางกายนับเป็นส่วนหนึ่งของความภูมิใจ และความมั่นใจในตัวเองของวัยรุ่น

นอกจากนั้นผลการศึกษายังพบว่า พฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย การโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย การนิยมพูดคุยเรื่องสถานบันเทิง การนิยมโทรศัพท์จองโต๊ะกับทางร้าน การนิยมแต่งหน้าทำผม การนิยมนำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่ การนิยมไปหาซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับ การนอนหลับพักผ่อนก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง การแวะรับเพื่อน การบอกให้ครอบครัวทราบ การรับประทานยาป้องกันอาการเมาสุราค้าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมทำมากที่สุด คือ การโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย เพราะ กลุ่มตัวอย่างต้องการชวนเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย เนื่องจาก การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนจะได้รับความสนุกสนาน โดยเฉพาะถ้าไปเที่ยวกันหลาย ๆ คนจะได้รับความสนุกสนานมากกว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนจำนวนน้อย ๆ รองลงมาคือ พูดคุยเรื่องสถานบันเทิง เพราะ การพูดคุยเรื่องสถานบันเทิง ก็สืบเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีการรวมตัวกันตามมหาวิทยาลัยหรือในที่ทำงานแล้ว ทำให้กลุ่มตัวอย่างพูดคุยกันถึงเรื่องเที่ยวสถานบันเทิง และเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างอยากออกมาเที่ยวสถานบันเทิง การนิยมโทรศัพท์จองโต๊ะกับทางร้าน คือ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมั่นใจว่าจะได้นั่งโต๊ะบริเวณที่ตนเองชื่นชอบ หรือมั่นใจได้ว่าเวลาที่เข้าไปในสถานบันเทิงจะมีโต๊ะนั่งเป็นของกลุ่มตนเองและไม่ต้องเข้าไปขออาศัยร่วมโต๊ะกับคนอื่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการนั่งบริเวณที่ไม่ชื่นชอบหรือการนั่งร่วมโต๊ะกับบุคคลที่ไม่รู้จัก จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับความสนุกสนานอย่างเต็มที่ โดยการที่กลุ่มตัวอย่างจะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะในตอนเย็นของวันที่จะไปเที่ยว กลุ่มตัวอย่างบางคนก็จะจองโต๊ะกับทางร้าน บางคนก็จองโต๊ะกับพนักงานเสริฟ์ของทางร้านที่ตนเองรู้จัก การนิยมแต่งหน้าทำผม เป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทุกคนจะต้องทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการที่แต่งหน้าทำผมสวยงาม จะทำให้กลุ่มตัวอย่างเป็นคนที่สนใจของคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งจะทำให้ตนเองดูดี และมี

ความมั่นใจในตัวเอง การนิยมนำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่ ก็จะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับกลุ่มตัวอย่างได้อีกทางหนึ่งว่ากลุ่มตัวอย่างสวมเสื้อผ้าแบบใดถึงจะเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง รวมทั้งถ้าเห็นว่าเสื้อผ้าที่มีอยู่เป็นเสื้อผ้าแบบที่ไม่ทันสมัยแล้ว หรือสวมใส่บ่อยก็จะสามารถหาซื้อใหม่ได้ทัน การนิยมไปหาซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างได้สวมเสื้อผ้าและได้ใส่เครื่องประดับที่ทันสมัย และยังไม่เคยใส่มาก่อน ซึ่งถือได้ว่าเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตนเองได้อีกทางหนึ่ง การนอนหลับพักผ่อนก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีอาการง่วงนอนเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความสนุกสนานอย่างเต็มที่ เนื่องจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้จะต้องอยู่จนกว่าสถานบันเทิงจะปิดบริการ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดึกมาก การแวะรับเพื่อน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะแวะรับเพื่อนเพราะ เพื่อนมีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับกลุ่มตัวอย่าง และต้องการมีเพื่อนร่วมเดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย ซึ่งจะทำให้ไม่เหงาและปลอดภัยมากกว่าเดินทางไปเพียงลำพัง การบอกให้ครอบครัวทราบ ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือพักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง เนื่องจากการจะออกมาเที่ยวสถานบันเทิงในตอนกลางคืนก็จะต้องขออนุญาตคนในครอบครัวก่อน รวมถึงไม่อยากให้คนในครอบครัวเป็นห่วง และการรับประทานยาป้องกันอาการเมาค้าง ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถสนุกสนานได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการดื่มสุราโดยไม่ต้องกังวลว่าจะดื่มมากน้อยเพียงใด วันรุ่งขึ้นกลุ่มตัวอย่างก็จะไม่มีอาการเมาสุราค้าง

5. จากการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนในเรื่องของพฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร พบว่า

ด้านบริเวณร้านที่นิยมนั่งเป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างนิยมนั่งตรงกลางของร้านมากที่สุด รองลงมาคือ นั่งบริเวณใดก็ได้ไม่จำกัด นั่งบริเวณใกล้โต๊ะของผู้หญิง และนั่งบริเวณใกล้โต๊ะของผู้ชาย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ การที่ตัวอย่างได้นั่งตรงกลางของร้านจะทำให้ได้รับความสนุกสนาน ได้บรรยากาศ ได้เห็นเวทีอย่างชัดเจน และได้รับความสนใจหรือถูกมองจากคนภายในร้านมากกว่าบริเวณอื่น ๆ ซึ่งก็ตรงตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง

ผลการศึกษายังพบว่า ด้านแนวเพลงที่ชื่นชอบ กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบแนวเพลงฮิพฮ็อพมากที่สุด รองลงมาคือ แนวเพลงเดนซ์ แนวเพลงป็อบและแนวร็อก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าแนวเพลงฮิพฮ็อพเป็นแนวเพลงที่มีจังหวะดนตรีที่สนุกสนานเร้าใจ ชวนให้อยากเต้นรำ รวมถึงยังเป็นแนวเพลงที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ ซึ่งขัดแย้งกับผลงานวิจัยของบริเมธ

เพราแก้ว (2547: 44-45) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกเที่ยวสถานบันเทิงของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคจะนิยมฟังเพลงแนวป๊อป จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 63.15 รองลงมานิยมฟังเพลงแนวร็อก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.35

ผลการศึกษายังพบว่า ด้านชนิดของเครื่องดื่มที่นิยมดื่ม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมดื่มสุรามากที่สุด รองลงมาคือ ไวน์ และน้ำอัดลม สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าคนส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ดื่มสุรากัน และเป็นเครื่องดื่มที่ทางร้านบังคับว่าจะต้องสั่ง รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วถ้าไม่ได้ดื่มสุรา จะทำให้เต้นรำไม่สนุก โดยสุราที่กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และมีราคาแพงเมื่อเทียบกับสุราที่ผลิตในประเทศ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศมีรสชาดดี ดื่มง่าย ไม่มีกลิ่นฉุน และการดื่มสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศกลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นเรื่องโก้หรู ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฑารัตน์ เชิญอักษร (2545: 82) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นส่วนใหญ่จะดื่มแอลกอฮอล์ทุก ๆ ครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยมีความเชื่อว่าเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะเที่ยวสถานบันเทิงได้สนุกกว่าเดิม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสิริมา เกตุพงศ์สุดา (2547: 65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของประชาชนในสังคมเมือง กรณีศึกษา: เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์มักดื่มในจำนวนนับไม่ถ้วนถึง 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ผลการศึกษายังพบว่า ด้านพฤติกรรมที่นิยมทำขณะอยู่ในสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย การเต้นรำ การมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ การทำความรู้จักหรือการขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การฟังเพลง การคุยกับเพื่อน การสูบบุหรี่ การฝากสุรากับทางร้าน การเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า และการร้องเพลง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมการเต้นรำมากที่สุด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะเมื่อกลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ยินเพลงที่ทางร้านเปิด โดยเฉพาะเป็นแนวเพลงที่ตนเองชื่นชอบ ก็จะทำให้อยากเต้นรำ รวมถึงเมื่อเห็นเพื่อนทุกคนที่ไปเที่ยวด้วยกันเต้นรำกันหมดทั้งโต๊ะ และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนิยมการเต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน เพื่อดึงดูดความสนใจของเพื่อนต่างเพศ การมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจกลุ่มตัวอย่างมองว่าการได้มาเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้ได้พบกับคนมากมาย และระยะห่างระหว่างคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็มีน้อย ทำให้มองเห็นได้ง่าย เพราะว่า ภายในสถานบันเทิงจะแคบมาก รวมถึงการมองคนที่อยู่ในสถานบันเทิงก็เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ไม่ต้องมี

อาการเขินอาย เพราะไม่ใช่ที่สว่างหรือที่ที่จะต้องเกรงใจใคร ถ้าหากว่าเจอคนที่ถูกใจก็จะสามารถมองได้ทันที โดยเมื่อกลุ่มตัวอย่างพบเจอเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจก็จะมีอาการที่สังเกตได้ คือ การมองและการส่งยิ้มไปที่บุคคลนั้นบ่อย ๆ และเมื่อบุคคลนั้นหันมามอง กลุ่มตัวอย่างก็จะยกแก้วขึ้นดื่มเพื่อเป็นการทักทาย รวมถึงกลุ่มตัวอย่างมักจะบอกเพื่อนในกลุ่มให้ทราบ และชี้ให้ดูบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ การทำความรู้จักหรือการขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศ คือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างเจอคนที่ตนเองชื่นชอบก็จะเดินเข้าไปขอชนแก้ว จากนั้นจึงค่อยชวนพูดคุย และขอเบอร์โทรศัพท์ กลุ่มตัวอย่างบางคนก็นิยมให้เพื่อน หรือพนักงานเสริฟ์ของทางร้านเข้าไปขอชื่อ และเบอร์โทรศัพท์ให้ รวมถึงกลุ่มตัวอย่างบางคนก็นิยมเดินตามเพื่อนต่างเพศที่ตนเองถูกใจเวลาเดินไปเข้าห้องน้ำ โดยจะยืนรอด้านนอกและเมื่อบุคคลนั้นเดินออกมาก็จะเข้าไปพูดคุย และเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการได้ทำความรู้จักหรือขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศที่ตนเองถูกใจเป็นการนำพาไปสู่ความสัมพันธ์แบบเพื่อน หรือแบบแฟนก็ได้ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ได้ดื่มสุรา จะทำให้ไม่ได้รับความสนุกสนาน นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเองก็ชื่นชอบการดื่มสุรา หรือเพื่อนชวนดื่ม ซึ่งปริมาณการดื่มของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป โดยเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอาการมึนเมาจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง พูดมากกว่าปกติหรือบางคนก็พูดน้อยลง หัวเราะเสียงดัง เดินโซเซ ชอบมองเพื่อนต่างเพศบ่อย ๆ เมื่อทางร้านเปิดเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบก็จะตะโกนส่งเสียงพอใจ และร้องเพลงตาม รวมถึงมีการเต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน การฟังเพลง กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบเพราะ ภายในร้านมีการเปิดเพลงเสียงดัง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างก็ชื่นชอบที่จะฟังเพลงเสียงดังอยู่แล้ว รวมถึงทางร้านมักจะเปิดเพลงตามแนวเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ และเป็นเพลงที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น การพูดคุยกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างมองว่า การได้พูดคุยกับเพื่อนในสถานบันเทิง จะทำให้ได้บรรยากาศที่ดีกว่าการพูดคุยกันในสถานที่อื่น ๆ เนื่องจากภายในร้านมีบรรยากาศที่สวยงาม มีระบบแสงสีเสียงที่ทันสมัย รวมถึงภายในร้านที่มีแต่ความสนุกสนาน กลุ่มตัวอย่างที่นิยมการสูบบุหรี่ เพราะกลุ่มตัวอย่างบางคนก็มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เป็นประจำอยู่แล้วและกลุ่มตัวอย่างมองว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเป็นสิ่งโก้หรู โดยบุหรี่ที่สูบส่วนใหญ่จะเป็นบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศ มีหลากหลายรสชาด และปริมาณการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป บางคนสูบบุหรี่เป็นจำนวนมาก บางคนก็สูบบุหรี่เพียงแค่พอให้เป็นเรื่องโก้หรูเท่านั้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเป็นเรื่องธรรมดา และสถานบันเทิงเป็นสถานที่ของความเป็นอิสระในการสูบบุหรี่ จะสูบบุหรี่มากเพียงใดก็สามารถทำได้ไม่มีใครมาคอยควบคุม การนิยมฝากสุรากับทางร้าน เพราะเมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดบริการ แต่สุราที่กลุ่มตัวอย่างดื่มยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก กลุ่มตัวอย่างก็จะฝากสุรากับทางร้าน เมื่อกลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวสถานบันเทิงครั้งต่อไป ก็จะสามารถนำสุราที่ฝากไว้มาดื่มได้อีก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวสถานบันเทิงครั้งต่อไป

ด้วย การนิยมเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงส่วนใหญ่เห็นว่า การอยู่ในสถานบันเทิงเป็นเวลานาน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานบันเทิงจะทำให้เครื่องสำอางค์ลบเลือน ดังนั้น จึงต้องเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า เนื่องจากภายในห้องน้ำมีแสงไฟที่สว่างกว่าภายในร้าน นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงยังมองว่า การแต่งหน้าให้ดูสวยงามอยู่ตลอดเวลาเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของเพื่อนต่างเพศได้เป็นอย่างดี และการนิยมร้องเพลงในสถานบันเทิง กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบเพราะ การเปิดเพลงเสียงดังภายในสถานบันเทิง และการเปิดเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกร่วมกับเพลง และทำให้อยากที่จะร้องเพลงตาม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเดช วัฒนาวิทยานุกูล (2546: 141) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักศึกษาสถาบันราชภัฏเลย พบว่า มีกิจกรรมที่ปฏิบัติระหว่างอยู่ในสถานเริงรมย์ คือ เต้นรำ ร้องเพลง ฟังเพลง นั่งคุยกับเพื่อน

6. จากการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนในเรื่องของพฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถาน-บันเทิงของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร พบว่า

ด้านสถานที่แรกที่ไปหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ กลุ่มตัวอย่างนิยมไปร้านอาหารทันทีที่สถานบันเทิงปิดบริการมากที่สุด รองลงมาคือ นิยมไปอพาร์ตเม้นท์ หรือคอนโดของเพื่อนทันที นิยมกลับที่บ้าน หรือที่พักอาศัยของตนเองทันที และนิยมกลับบ้านหรือที่พักอาศัยของแฟนทันที เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยเฉพาะการเต้นรำ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเหนื่อยและมีอาการหิว รวมถึงกลุ่มตัวอย่างบางคนก็จะมักไม่นิยมรับประทานอาหารเย็นก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากกลัวว่าถ้ารับประทานอาหารไปก่อน จะทำให้รูปร่างไม่สวย ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่นิยมไปอพาร์ตเม้นท์ หรือคอนโดของเพื่อนทันทีไปเพื่อหาสถานที่ดื่มสุราต่อ กลุ่มตัวอย่างที่นิยมกลับที่บ้านหรือที่พักอาศัยของตนเองทันที เนื่องจากมีอาการเหนื่อย ง่วงนอน อยากพักผ่อน รวมถึงไม่ต้องการให้คนในครอบครัวเป็นห่วง และกลุ่มตัวอย่างที่นิยมกลับบ้านหรือที่พักอาศัยของแฟนทันที เพราะแฟนมารับกลับหลังสถานบันเทิงปิดทันที

ผลการศึกษายังพบว่า ด้านบุคคลที่กลับด้วย ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมกลับกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ นิยมกลับคนเดียว นิยมกลับกับแฟน และนิยมกลับกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกันกับเพื่อน หรือเพื่อนบางคนก็พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้กับบ้านหรือที่พักอาศัยของตนเอง รวมถึงสงสารเพื่อนไม่อยากให้เพื่อนนั่งรถแท็กซี่กลับ ส่วนการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกลับคนเดียว เพราะกลุ่มวัยรุ่นทั้งหมดเป็นคนที่มีรถยนต์เป็นของตนเอง ดังนั้นจึงไม่ต้องกลัวว่าจะเกิดอันตราย รวมถึงบ้านของกลุ่มตัวอย่างก็อยู่ไกลจาก

บ้านของเพื่อนคนอื่น ๆ และนิยมกลับกับแฟน เพราะแฟนมารับกลับทันทีที่สถานบันเทิงปิด ส่วนนิยมกลับกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เนื่องจากว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่มีรถยนต์เป็นของตนเอง และการกลับกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักจะได้เป็นการทำความรู้จักกันมากขึ้น รวมถึงไม่ต้องเสียเงินค่ารถแท็กซี่อีกด้วย

ผลการศึกษายังพบว่า ด้านค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวน 301 ถึง 500 บาทมากที่สุด รองลงมาคือ เสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวน ต่ำกว่า 300 ถึง 300 บาท และจะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งจำนวนมากกว่า 500 บาทขึ้นไปเป็นจำนวนน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การไปเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งจะต้องมีค่าใช้จ่ายทั้งเรื่องของการค่ารถแท็กซี่ ค่าสุราและเครื่องดื่มต่าง ๆ และค่าอาหาร ซึ่งการไปเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งการจะเสียค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับชนิดของสุรา คือ ถ้าเป็นสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศก็จะเสียค่าใช้จ่ายมากว่าสุราที่ผลิตในประเทศ และปริมาณของการดื่มสุราถ้ากลุ่มตัวอย่างดื่มสุราหลายขวดก็จะเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นด้วย โดยค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้ง กลุ่มตัวอย่างจะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่า ๆ กันซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจาริณี นันทวัฒน์ (2546: 64) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสถาน-บันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า จำนวนเงินที่จ่ายในการใช้บริการแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 301-600 บาท

ผลการศึกษายังพบว่า ด้านพฤติกรรมที่นิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ ประกอบด้วย การนิยมไปรับประทานอาหาร การนิยมคุยโทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก การนิยมที่จะขอเบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศ การนิยมไปส่งเพื่อนที่บ้านหรือที่พักอาศัย การนิยมไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อ การนิยมไปหาสถานที่คุยกันกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก การนิยมที่จะให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้าน หรือที่พัก และการนิยมไปส่งเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมไปรับประทานอาหารมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อสถานบันเทิงปิดให้บริการกลุ่มตัวอย่างจะมีอาการหิว ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงนิยมรับประทานอาหารก่อนกลับเข้าบ้านหรือที่พักอาศัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมักจะไปรับประทานอาหารยังร้านอาหารที่อยู่ใกล้ ๆ กับสถานบันเทิงหรือร้านที่อยู่บริเวณทางกลับบ้าน โดยอาหารที่รับประทานส่วนใหญ่จะเป็นพวกข้าวต้ม โจ๊ก ก๋วยเตี๋ยว หรืออาหารตามสั่งต่าง ๆ การนิยมคุยโทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก คือ กลุ่มตัวอย่างจะคุยกับเพื่อนต่างเพศที่กลุ่มตัวอย่างขอเบอร์โทรศัพท์ได้ โดยอาจจะคุยระหว่างที่อยู่ที่ร้านอาหาร

หรือระหว่างที่ขับรถยนต์กลับบ้าน และก่อนเข้านอน การนิยมที่จะขอเบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศ เมื่อกลุ่มตัวอย่างออกมานอกร้าน และเจอเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจก็จะเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ทันที ไม่ว่าจะเป็นบริเวณลานจอดรถ ร้านอาหารหรือตามทางเข้าออกในสถานบันเทิง การนิยมไปส่งเพื่อนที่บ้านหรือที่พักอาศัย เพราะกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเมื่อเพื่อนมีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ใกล้กันก็ควรที่จะเดินทางกลับด้วยกัน รวมถึงจะได้มีความปลอดภัย และมีเพื่อนคลายเหงา การนิยมไปหาสถานดื่มสุราต่อ ก็มาจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าการดื่มสุราในขณะที่อยู่ในสถานบันเทิงยังดื่มได้ไม่เต็มที่ ดังนั้นจึงต้องหาสถานที่ดื่มสุราต่อที่อพาร์ตเม้นท์ของเพื่อน การนิยมไปหาสถานที่คุยกันกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เพราะกลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นการทำความรู้จักกันให้มากขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้นิสัยของอีกฝ่าย โดยสถานที่ที่นิยมไป คือ ร้านอาหารหรือบริเวณด้านล่างของอพาร์ตเม้นท์ของเพื่อนต่างเพศที่ตนเองไปส่ง และการนิยมที่จะให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้าน หรือที่พัก ก็มาจากการที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเห็นว่าการให้เพื่อนต่างเพศไปส่งเป็นการทำความรู้จักกันให้มากขึ้นอีกทางหนึ่ง รวมถึงเป็นการประหยัดค่ารถแท็กซี่ และทำให้กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทราบถึงฐานะทางการเงินของเพื่อนต่างเพศ โดยดูจากรถยนต์ที่ขับไปส่ง ส่วนการนิยมไปส่งเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก กลุ่มตัวอย่างเพศชายมองว่าเป็นการทำความรู้จักกันให้มากขึ้น และต้องการทราบว่าเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักพักอาศัยอยู่ที่ใด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน และศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมในเรื่องของการนิยมเที่ยวสถานบันเทิง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน และพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง ศึกษาจากสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานคร โดยรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกตามกรอบแนวคำถามที่ได้สร้างขึ้น และจากการสังเกต ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิงในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ระดับการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีอยู่ รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท และระดับอนุปริญญา ด้านอาชีพ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับอนุปริญญา รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน และไม่ได้ประกอบอาชีพหรือว่างงาน

ผลการศึกษาพบว่า ด้านบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่คนเดียว พักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง และพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ด้านลักษณะของที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่อพาร์ตเม้นท์มากที่สุด เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ดังนั้นจึงต้องเช่าห้องพักเป็นที่อยู่อาศัยระหว่างที่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร รองลงมาคือพักอาศัยอยู่แบบบ้านเดี่ยว พักอาศัยอยู่บ้านเช่า และพักอาศัยอยู่อาคารชุด (ทาว์นเฮ้าส์)

ผลการศึกษาพบว่า ด้านรายได้ส่วนตัวต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 ถึง 15,000 บาทมากที่สุด เพราะ กลุ่มตัวอย่างมีฐานะทางครอบครัวที่ดีและมีรายได้จากการประกอบอาชีพที่สูง รองลงมาคือ 5,001-10,000 บาท มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป และต่ำกว่า 5,000-5,000 บาท

ผลการศึกษาพบว่า ด้านแหล่งที่มาของรายได้ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีรายได้มาจากบิดามารดาให้ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่จึงไม่มีรายได้จากการทำงานประจำ รองลงมาคือ จากบิดามารดาให้รวมกับการทำงานพิเศษ และจากการทำงานประจำ

ข้อมูลด้านครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า ด้านสถานภาพของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน รองลงมา คือ บิดามารดแยกกันอยู่ เนื่องจาก การหย่าร้าง และแยกทางไปมีครอบครัวใหม่ และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต

ผลการศึกษาพบว่า ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ เนื่องจาก เป็นบุตรเพียงคนเดียวหรือเป็นบุตรคนสุดท้อง รองลงมา คือ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระ และอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

ผลการศึกษาพบว่า ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแบบอบอุ่น รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแบบไม่อบอุ่นหรือห่างเหิน เกิดจากการที่บิดามารดาแยกทางกัน และบิดามารดาเลี้ยงดูแบบเข้มงวด รวมถึงบิดามารดามักจะตำหนิ ดุด่า กลุ่มวัยรุ่นอยู่เป็นประจำ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมาจากลักษณะส่วนบุคคลมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพบเพื่อนต่างเพศ ต้องการความสนุกสนาน อยากรู้อยากลอง ต้องการผ่อนคลายความเครียด ต้องการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ต้องการเรียกร้องความสนใจ ต้องการหาสถานที่ดื่มสุราและสูบบุหรี่

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมาจากลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เกิดจากการที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการชักชวนให้ไปเที่ยวสถานบันเทิงจากกลุ่มเพื่อน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน การเลียนแบบแฟชั่นการเที่ยวสถานบันเทิงจากกลุ่มวัยรุ่นในสังคม รวมถึงการที่มีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้กับสถานบันเทิง

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมาจากลักษณะด้านครอบครัวน้อยที่สุด ซึ่งเกิดจากการที่ครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดาเป็นประจำ บิดามารดาแสดงออกถึงพฤติกรรมรักลูกไม่เท่ากัน มีความลำเอียง และเกิดจากการเลียนแบบสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง รวมถึงการที่ครอบครัวประกอบธุรกิจด้านความบันเทิง

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการใช้บริการสถานบันเทิง เป็นจำนวน 5-6 ครั้งต่อเดือนมากที่สุด เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกสัปดาห์ ซึ่งบางสัปดาห์ก็ไปเที่ยวสถานบันเทิงถึง 2 ครั้ง รองลงมา คือ เข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงเป็นจำนวน 3-4 ครั้ง 1-2 ครั้ง และมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงในคืนวันศุกร์ และคืนวันเสาร์มากที่สุด เนื่องจาก มีคนมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ทำให้บรรยากาศคึกคัก สนุกสนานและเป็นวันหยุดเรียนหรือวันหยุดทำงานของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างจะไปเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่จำกัดวัน หรือไปได้ทุกวันไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง และการชักชวนจากกลุ่มเพื่อน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนมากที่สุด เพราะ การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนกลุ่มตัวอย่างมองว่า จะทำให้ได้รับความสนุกสนานมากกว่าไปกับบุคคลอื่น ๆ เนื่องจาก เป็นบุคคลที่สนิทสนมกับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด และเป็นบุคคลที่พูดคุยกันรู้เรื่อง รวมถึงมีอิสระในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ รองลงมา คือ นิยมไปกับแฟน และนิยมไปกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยใช้บริการของรถแท็กซี่มากที่สุด เนื่องจาก ได้รับความสะดวกสบาย และบุคคลที่ไม่มีรถยนต์เป็นของตนเอง หรือไม่มีเพื่อนมารับก็สามารถเดินทางไปเที่ยวสถานบันเทิงได้ รองลงมา คือ นิยมเดินทางโดยรถยนต์ของตนเอง และนิยมเดินทางโดยรถยนต์ของเพื่อนหรือของแฟนน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนิยมการแต่งกายเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงแบบเซ็กซี่ หรือสวมเสื้อผ้าที่โชว์รูปร่างมากที่สุด เพราะ การแต่งตัวแบบนี้จะทำให้เป็นที่สนใจของคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ เนื่องจากมีการโชว์สัดส่วนหรือโชว์รูปร่างให้เห็นอย่างชัดเจน รองลงมา คือ นิยมแต่งกายตามแฟชั่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศชายนิยมการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบแบรนด์เนม เพราะ ต้องการดึงดูดความสนใจของเพื่อนต่างเพศ และการแต่งตัวแบบนี้จะทำให้ตนเองดูดี และดูเป็นคนที่มีฐานะร่ำรวย รองลงมา คือ นิยมแต่งกายตามสไตล์ของตนเอง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่นิยมกระทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยมากที่สุด เพราะ ต้องการให้เพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนหลาย ๆ คนจะได้รับความสนุกสนานมากกว่าไปกับเพื่อนจำนวนน้อย รองลงมา คือ นิยมพูดคุยเรื่องสถานบันเทิงก่อนไปเที่ยว การโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับทางร้าน เพื่อที่เวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงจะได้นั่งตรงบริเวณที่ตนเองชื่นชอบ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงทุกคนมักจะนิยมแต่งหน้า ทำผม ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง เพราะ ผู้หญิงทุกคนการแต่งหน้าทำผมให้สวยงามก็จะเป็นที่ดึงดูดความสนใจของคนรอบข้าง โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศได้เป็นอย่างดี การนิยมการนำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่เพื่อที่จะดูว่าเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วสวมชุดไหนถึงจะดูดีและเป็นที่สนใจของเพื่อนต่างเพศมากที่สุด การนิยมไปหาซื้อเสื้อผ้าและเครื่องประดับ เมื่อเห็นว่าเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่มีอยู่ไม่ทันสมัย และใส่บ่อยแล้ว การนิยมการนอนหลับพักผ่อนก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงต้องอยู่จนถึงดึกกลุ่มตัวอย่างกลัวว่าจะเกิดอาการง่วงนอนก่อน ซึ่งจะทำให้ไม่ได้รับความสนุกสนานเท่าที่ควร การนิยมแวะรับเพื่อน คือ การที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเพื่อนมีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ใกล้กันและเป็นทางผ่านที่จะไปสถานบันเทิง การบอกให้ครอบครัวทราบก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อไม่ต้องการให้คนในครอบครัวเป็นห่วงเวลาที่จะต้องกลับบ้านดึก ๆ และการนิยมรับประทานยาป้องกันอาการเมาค้าง เพื่อที่กลุ่มตัวอย่างจะสามารถดื่มสุราได้เต็มที่ และตอนเช้าจะได้ทำกิจกรรมอย่างอื่นได้ โดยไม่เกิดอาการปวดศีรษะ

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมนั่งตรงกลางของร้านมากที่สุด เนื่องจาก เป็นบริเวณที่สามารถมองเห็นเวที เข้าถึงบรรยากาศและแสงสีได้ดีกว่าบริเวณอื่น รวมถึงเป็นบริเวณที่ได้รับความสนใจจากคนภายในร้านมากที่สุด รองลงมา คือ นั่งบริเวณใดก็ได้ไม่จำกัด รวมถึงนั่งบริเวณใกล้โต๊ะของผู้หญิง และนั่งบริเวณใกล้โต๊ะของผู้ชาย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบแนวเพลงฮิพฮ็อพมากที่สุด เนื่องจาก เป็นแนวเพลงที่มีดนตรีที่สนุกสนาน ฟังแล้วมีความรู้สึกคึกคัก และทำให้อยากเต้นรำ รองลงมา คือ แนวเพลงเดนซ์ และแนวเพลงป็อบหรือแนวเพลงร็อก

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มสุรามากที่สุด เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างมองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ดื่มสุรา จะทำให้ไม่ได้รับความสนุกสนานเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง หรือเวลาที่เต้นรำ นอกจากนั้นกลุ่มเพื่อนก็จะบังคับให้ดื่ม และกลุ่มตัวอย่างบางคนก็ชื่นชอบการดื่มสุรามากเป็นพิเศษอยู่แล้ว รองลงมา คือ ไวน์ และน้ำอัดลม

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำขณะอยู่ในสถานบันเทิง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างนิยมการเต้นรำมากที่สุด เพราะ การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วดีเจหรือทางร้านเปิดเพลงที่ตนเองชื่นชอบก็จะทำให้อยากเต้นรำ รวมถึงการที่เพื่อนในกลุ่มที่ไปเที่ยวด้วยกันก็เต้นรำกันหมด และการที่ภายในร้านมีบรรยากาศ มีเสียงเพลง มีเสียงสีที่สวยงาม ก็จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกอยากเต้นรำ รองลงมาคือ นิยมมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิง การมองดูเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจสามารถทำได้ง่าย เนื่องจากภายในสถานบันเทิงต้องอยู่กันอย่างเบียดเสียด รวมถึงการที่แสงไฟไม่สว่างมากนักทำให้ไม่ต้องเขินอายเวลาที่มอง การนิยมทำความรู้จักหรือการขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อนต่างเพศ เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการทำความรู้จักหรือการเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ในสถานบันเทิงเป็นเรื่องที่ง่าย และคนส่วนใหญ่ก็นิยมทำกันเพียงแค่กล้าที่จะเดินเข้าไปทักทาย กล้าที่จะส่งสายตา ส่งยิ้ม รวมถึงการเข้าไปชนแก้วก็จะทำให้ได้ทำความรู้จักและได้เบอร์โทรศัพท์แล้ว การนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ได้ดื่มสุราถือว่าไม่ได้รับความสนุกสนานอย่างเต็มที่และไม่ได้มาถึงสถานบันเทิงอย่างแท้จริง การนิยมฟังเพลง เพราะ กลุ่มตัวอย่างมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่เปิดเพลงเสียงดังได้ซึ่งเป็นสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างชอบที่จะฟังเพลงเสียงดัง การนิยมคุยกับเพื่อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการคุยกับเพื่อนในสถานบันเทิงจะได้บรรยากาศมากกว่าคุยกับเพื่อนในสถานที่อื่น ๆ การนิยมสูบ

บุหรี่ คือ กลุ่มตัวอย่างมองว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเป็นเรื่องโก้หรู การนิยมฝากสุรากับทางร้าน เพราะเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงอีกครั้งจะได้ไม่เสียเงินค่าเปิดสุราอีก การนิยมเข้าห้องน้ำเพื่อแต่งหน้า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมองว่าเป็นการทำตัวให้ดูสวยสดใสอยู่ตลอดเวลาเพื่อที่จะเป็นที่สนใจของเพื่อนต่างเพศ และการนิยมร้องเพลง เนื่องจาก สถานบันเทิงเปิดเพลงเสียงดัง และการเปิดเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชอบก็ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีอารมณ์ร่วมกับเพลงทำให้อยากร้องเพลง

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมไปร้านอาหารเป็นสถานที่แรกที่ไปหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ เพราะ กลุ่มตัวอย่างมีอาการเหนื่อยจากการเต้นรำ รวมถึงการที่กลุ่มตัวอย่างไม่นิยมรับประทานอาหารก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิง และการอยู่จนดึกถึงเวลา 02.00 น. ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการหิว ดังนั้นจึงต้องหาอาหารรับประทานก่อนจึงจะสามารถนอนหลับพักผ่อนได้ รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างนิยมไปอพาร์ตเม้นท์หรือคอนโดของเพื่อน เพื่อไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อ การกลับบ้านหรือที่พักอาศัยของตนเองทันที และการไปที่บ้านหรือที่พักอาศัยของบุคคลที่เพิ่งรู้จัก

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมกลับกับเพื่อนมากที่สุด เพราะกลุ่มตัวอย่างมีบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับเพื่อน รวมถึงการเดินทางมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันตั้งแต่แรก และการกลับกับเพื่อนจะทำให้ไม่รู้สึกเหงา มีความปลอดภัยมากกว่าการกลับคนเดียว รองลงมา คือ นิยมกลับคนเดียว นิยมกับกลับแฟน และนิยมกลับกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง เป็นจำนวน 301 ถึง 500 บาทมากที่สุด เพราะ กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นสุราที่มีราคาแพง รวมถึงต้องเสียค่าเครื่องดื่มเป็นจำนวนมาก รองลงมา คือ จะเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งจำนวนต่ำกว่า 300 ถึง 300 บาท และเสียค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งจำนวนมากกว่า 500 บาทขึ้นไป

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนิยมทำหลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างนิยมไปรับประทานอาหารมากที่สุด เพราะอาการหิวเนื่องจากนอนดึก อ่อนเพลียจากการเต้นรำ รวมถึงไม่ได้รับประทานอาหารเย็น รองลงมา คือ การนิยมคุยโทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เนื่องจาก เมื่อได้เบอร์โทรศัพท์มาแล้วก็คุยกันต่อเพื่อเป็นการทำความรู้จักกันให้มากยิ่งขึ้น การนิยมขอเบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศ เพราะ การออกมาข้างนอกจะทำให้เห็นบุคคลที่กลุ่ม

ตัวอย่างสนใจได้ง่าย การนิยมไปส่งเพื่อนที่บ้านหรือที่พักอาศัย เพราะกลุ่มตัวอย่างเดินทางมาเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกับเพื่อนจึงต้องกลับพร้อมกัน การนิยมไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อ เพราะกลุ่มตัวอย่างมองว่าการดื่มสุราในสถานบันเทิงยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ดังนั้นจึงออกมาดื่มต่อที่ห้องพักของเพื่อน การนิยมไปหาสถานที่คุยกันกับเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เพราะจะเป็นการทำความรู้จักกันให้มากยิ่งขึ้น การนิยมให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้านหรือที่พักอาศัย เพราะเป็นการทำความรู้จักกันให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นการประหยัดค่ารถแท็กซี่ และการนิยมไปส่งเพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จัก เพื่อเป็นการทำความรู้จักกันให้มากยิ่งขึ้น และต้องการทราบว่าพักอาศัยอยู่ที่ใด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยออกเป็นในส่วนของครอบครัว ผู้ประกอบการ-สถานบันเทิง และนักเรียนนักศึกษา

ครอบครัว

1. ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสถานบันเทิง เพราะมีสาเหตุมาจากการที่บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ หรือ การที่บิดามารดาแสดงออกถึงพฤติกรรมรักลูกไม่เท่ากัน มีความลำเอียง ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างเบื่อการอยู่บ้านเป็นสาเหตุให้กลุ่มตัวอย่างชวนเพื่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อคลายความเบื่อหน่าย หรือความน้อยใจที่มีต่อบิดามารดา ดังนั้น บิดามารดาไม่ควรแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้บุตรพบเห็น หรือแสดงอาการลำเอียงหรือเข้าข้างบุตรคนใดคนหนึ่งมากจนเกินไป รวมถึงควรที่จะมีการพูดคุยกันด้วยเหตุผลเมื่อเห็นว่าบุตรมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาในทำนองน้อยใจ หรือแสดงพฤติกรรมประชดบิดามารดา บิดามารดาจึงไม่ควรมองข้ามพฤติกรรมเหล่านี้ เนื่องจาก จะเป็นสาเหตุทำให้บุตรออกไปเที่ยวสถานบันเทิงได้

2. ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสถานบันเทิง เพราะมีสาเหตุ ดังนั้น บิดามารดาเมื่อพบว่าบุตรคนใดมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงก็ควรที่จะกล่าวตักเตือน บอกถึงผลเสียที่จะตามมา พยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านั้น เพื่อที่จะไม่ให้บุตรคนอื่น ๆ นำพฤติกรรมแบบนั้นไปเลียนแบบ

ผู้ประกอบการสถานบันเทิง

1. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสถานบันเทิง เพราะมีสาเหตุมาจากการพักอาศัยอยู่บริเวณใกล้กับสถานบันเทิง เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างเห็นป้ายโฆษณาสถานบันเทิงขนาดใหญ่และมีเป็นจำนวนมาก รวมถึงการติดป้ายโฆษณารายการสินค้าโปรโมชั่นแบบต่าง ๆ ของสถานบันเทิง ซึ่งมีข้อความในการเชิญชวนให้มาใช้บริการสถานบันเทิง ดังนั้น กลุ่มผู้ประกอบการไม่ควรที่จะติดป้ายโฆษณาตามถนน หรือในบริเวณที่เห็นได้ง่าย เพราะหากเยาว์ชนที่อายุยังไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนดให้มาเที่ยวสถานบันเทิงได้ มาพบเห็นก็จะเป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกอยากเข้ามาเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งบุคคลที่อายุยังน้อยเมื่อมาเที่ยวสถานบันเทิงก็ย่อมมีความเสี่ยงในการเกิดอันตราย และเป็นการเพิ่มปัญหาให้กับสังคม เช่น ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ ปัญหายาเสพติด

2. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ก็นิยมทำกัน รวมถึงไม่มีคนคอยห้ามปราม จึงทำให้ภายในสถานบันเทิงจึงมีกลิ่นควันบุหรี่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นอันตรายต่อผู้มาใช้บริการที่สูดอากาศภายในร้านเข้าไป ดังนั้น ผู้ประกอบการควรที่จะให้ความสนใจในเรื่องของเครื่องปรับอากาศ ติดตั้งเครื่องดูดควันให้มากขึ้น เพื่อที่จะเป็นการระบายอากาศภายในร้าน และไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพของผู้มาใช้บริการ

นักเรียนนักศึกษา

1. ผลการศึกษาพบว่า การแต่งกายเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนิยมการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบเซ็กซี่ หรือการสวมเสื้อผ้าที่โชว์รูปร่าง ซึ่งเสื้อผ้าแบบนี้ส่วนใหญ่จะเป็นแบบที่รัดรูป หรือทำจากเนื้อผ้าที่มีลักษณะบาง ซึ่งหากนักเรียนนักศึกษาแต่งกายแบบนี้ในตอนกลางคืนจะมีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายเป็นอย่างมาก เช่น เป็นการยั่วยุอารมณ์ของเพศตรงข้าม ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของเพศสัมพันธ์

2. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประเภทสุรามากที่สุด เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าจะทำให้เวลามาเที่ยวสถานบันเทิง จะทำให้ได้รับความสนุกสนานอย่างเต็มที่ และมองว่าการมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ดื่มสุราจะทำให้ไม่ได้มาถึงสถานบันเทิงอย่างแท้จริง ซึ่งหากนักเรียนนักศึกษาดื่มสุราโดยเฉพาะในเวลาตอนกลางคืน จะทำให้ได้รับอันตรายเป็นอย่างมาก เนื่องจาก การดื่มสุราจะทำให้เสียการควบคุมตนเอง เป็นเหตุให้เกิดปัญหาในเรื่องของเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงอาจทำให้เกิดการทำแท้งขึ้นได้

3. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายนิยมที่จะเข้าไปทำความรู้จักและขอเบอร์โทรศัพท์กับเพื่อนต่างเพศ เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างชายมองว่าจะเป็นการชักนำไปสู่ความสัมพันธ์แบบเป็นแฟน ซึ่งหากว่านักเรียนนักศึกษาที่เป็นผู้หญิงให้เบอร์โทรศัพท์กับเพศชายในสถานบันเทิง ก็เหมือนเป็นการชักนำไปสู่การพบเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ ตามที่ได้พูดคุยกันไว้ ถ้าหากมีการนัดพบกันในสถานบันเทิงก็จะเป็นการเพิ่มอันตรายแก่นักเรียนนักศึกษาผู้หญิง เพราะ การนัดเจอกันในสถานบันเทิงจะมีการดื่มสุรา ซึ่งทำให้เสียการควบคุมตนเอง จนอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศได้

4. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง เนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นเรื่องโก้หรู และคนส่วนใหญ่ก็นิยมทำกันเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง ดังนั้น หากนักเรียนนักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิง ถึงแม้ว่าจะไม่สูบบุหรี่ก็จะได้ควันพิษจากบุหรี่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลต่อสุขภาพร่างกายเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับระบบหายใจ

5. ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนิยมให้เพื่อนต่างเพศที่เพิ่งรู้จักไปส่งที่บ้านหรือที่พักอาศัย รวมถึงนิยมการไปหาสถานที่พูดคุยกันต่อหลังสถานบันเทิงปิดบริการ ซึ่งหากนักเรียนนักศึกษากระทำพฤติกรรมแบบนี้โดยเฉพาะในช่วงเวลากลางคืน อาจทำให้เกิดปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ หรือปัญหาการอาชญากรรมต่าง ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นในเมืองศึกษาจากสถานบันเทิงย่านรัชดา กรุงเทพมหานครเท่านั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า น่าที่จะมีการศึกษากลุ่มบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงในแง่ของวิถีชีวิตที่หลากหลายซับซ้อนภายใต้บริบทของเมือง โดยทำการศึกษากลุ่มคนต่าง ๆ เช่น กลุ่มของพนักงานเสริฟ์ภายในร้านว่ามีความจำเป็น และวิถีชีวิตกลางคืนเหมาะสม หรือสอดคล้องกับความต้องการอย่างไร หรือทำการศึกษากับกลุ่มคนวัยทำงานที่มีอายุมากกว่า 25 ปี เพื่อทำความเข้าใจวิถีชีวิตของผู้คนที่มีความหลากหลายในสังคมเมืองให้มากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่มีต่อสถานบันเทิงในเรื่องของความจำเป็นของสถานบันเทิงที่มีต่อคนในสังคม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากมีผลการการวิจัยหลายเล่มที่ทำการศึกษาเรื่องของสถานบันเทิง จึงทำให้ทราบว่ากลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคมมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่คนส่วนใหญ่นิยมเข้าไปใช้บริการกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งแต่ละบุคคลก็มี

เหตุผลที่แตกต่างกันออกไป แต่โดยภาพรวมแล้วสถานบันเทิงในความหมายของคนในสังคมเป็นอย่างไรยังไม่มีการวิจัยที่สามารถชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในเรื่องนี้ได้

3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าต่อไปในเรื่องของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กลุ่มวัยรุ่นได้แสดงออกในการมาใช้บริการสถานบันเทิง เช่น พฤติกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมทำก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิง พฤติกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมทำขณะเที่ยวสถานบันเทิง และพฤติกรรมที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมทำหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิงเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อทำความเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่ตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าวได้มากขึ้น เนื่องจาก สังคมในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา พฤติกรรมที่เคยทำอยู่ในปัจจุบันในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรมหลาย ๆ อย่าง และพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงตามค่านิยมใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา

4. ควรทำการศึกษาในเรื่องของอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมการนิยมเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น เนื่องจาก ปัจจุบันสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ ได้เข้ามามีอิทธิพล หรือเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับสื่อด้านอินเตอร์เน็ทที่ปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

5. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Study) โดยศึกษากลุ่มวัยรุ่นในเมืองของสังคมต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อให้ได้ภาพรวมของพฤติกรรมที่เป็นวิถีชีวิตวัยรุ่นในสังคมยุคใหม่ภายใต้บริบท และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกัน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

โกศล วงศ์สวรรค์, สุธีลา ตุลยะเสถียร, และสถิต วงศ์สวรรค์. 2537. **ปัญหาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: อมรการพิมพ์.

คันธรส พลเยี่ยม. 2545. **พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จาริณี นันทวัฒน์. 2546. **พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี**. การศึกษาปัญหาพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จุฑารัตน์ เชิญอักษร. 2545. **พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล. 2547. **มนุษย์กับสังคม.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ณรงค์ เส็งประชา. 2541. **มนุษย์กับสังคม.** กรุงเทพมหานคร: โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์.

ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. 2533. **เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม หน่วยที่ 1.** กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์.

เดช วัฒนาวิทยานุกูล. 2546. **พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น: กรณีศึกษานักศึกษาสถาบันราชภัฏเลย.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตรเพื่อการพัฒนา, สถาบันราชภัฏเลย.

ทัศนีย์ ลิ้มมั่นจริง. 2535. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ถวิล ธาราโภชน์. 2545. **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

ธนูศิลป์ ดวงแก้วงาม. 2547. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

นลินี ศุภกรโกศัย. 2546. **ทัศนะของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการดิสโก้เธค : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศงเคราะห์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นิยพรรณ วรรณศิริ. 2531. **มานุยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม.** ม.ป.ท.

บริเมธ เพราแก้ว. 2547. **พฤติกรรมการเลือกเที่ยวสถานบันเทิงของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร**. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2547**. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟพริ้นท์ จำกัด.

พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539. **พัฒนาการวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด.

พิมพ์อุมา ตู้จินดา. 2543. **ทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น ศึกษากรณีเขตกรุงเทพมหานคร**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภากร กมลาศวิน. 2543. **ผลกระทบดิสโก้เธคต่อเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มงคล หวังสุขใจ และ ชมพู โกติรัมย์. 2548. **สังคมวิทยาเบื้องต้น.** นนทบุรี: บริษัทเอส.อาร์. พริ้นติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.

มลวิภา ทรงวุฒิศีล. 2533. **จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ยุบลวรรณ ประมวญรัฐการ. 2543. **มนุษย์กับสังคม.** กรุงเทพมหานคร: แผนกตำราและคำสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

รจนา เพ็ชรดี. 2545. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ.ของวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รติชน พีรยสถ์. 2543. **การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอมี เทรดดิ้ง.

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ. 2540. **สังคมวิทยาเบื้องต้น.** กรุงเทพมหานคร: บริษัทธนาเพรส แอนด์ กราฟฟิค จำกัด.

ลักขณา ศรีสารคาม. 2545. **การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนคร-ขอนแก่น**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยคดีศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. 2543. **จิตวิทยาการปรับตัว.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วิทยา อรรถโยโค. 2548. **มนุษย์กับสังคม.** มหาสารคาม: โรงพิมพ์อภิชาติการพิมพ์.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540. **จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สนธยา พลศรี. 2545. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

สิริมา เกตุพงศ์สุดา. 2547. **พฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของประชาชนในสังคมเมือง กรณีศึกษา: เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาเมือง, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

สุชา จันทน์เอม. 2536**. จิตวิทยาพัฒนาการ.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัตรา สุภาพ. 2541. **สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

โสภัณฑ์ นุชนาถ. 2542. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี.

อศัลยา คุ้มรักษ์. 2548. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุษณา เจริญไวย. 2536. **เอกสารคำสอนวิชา 1051104 จิตวิทยาวัยรุ่น.** เลย: ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏเลย.

อุษณีย์ จิตตะปาโล และ นุตประวีณ์ เลิศกาญจนวัติ. 2546. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จิตรวัฒน์.

อัมพวัน อัมพรสินธุ์. 2544. **เอกสารประกอบการสอนรายวิชาจิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น.** ม.ป.ท.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนที่รัชดา ซอย 4

แผนที่รัชดา ซอย 4

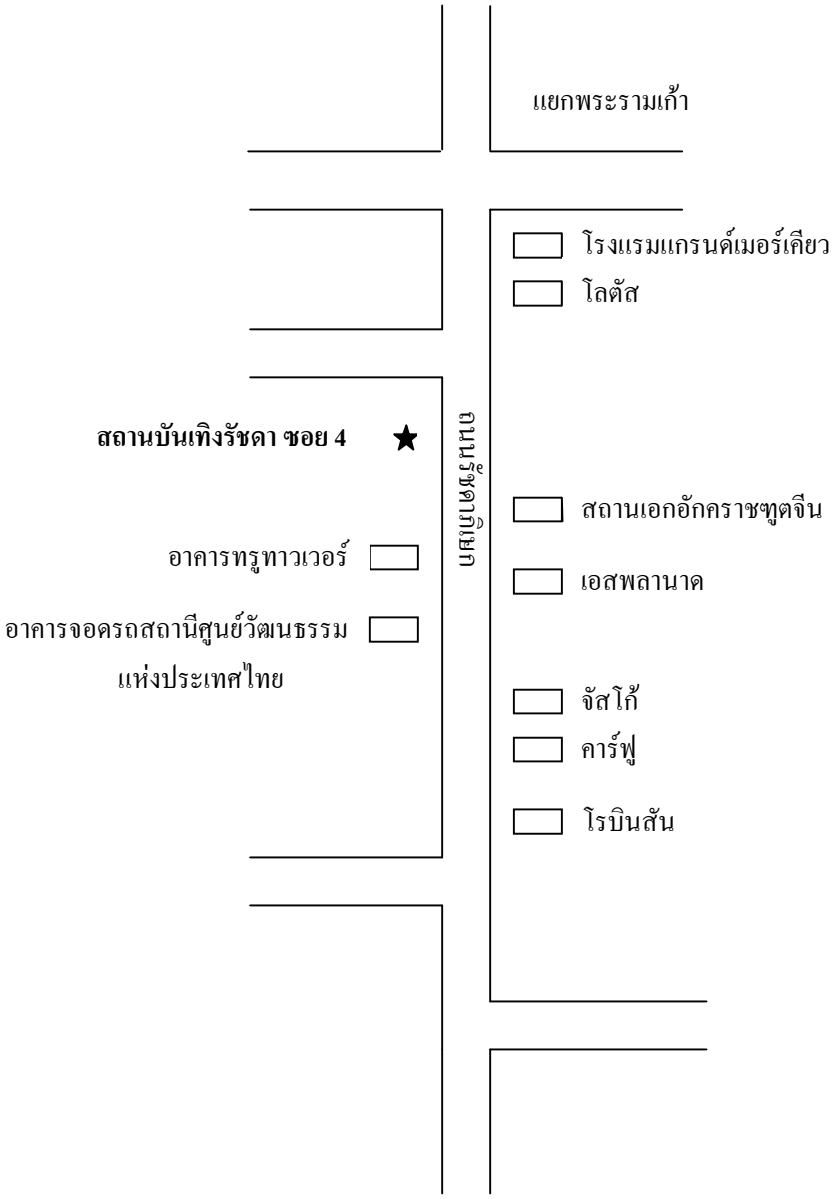

★ **สถานบันเทิงรัชดา ซอย 4**

▭ **สถานที่สำคัญต่างๆ**

ภาคผนวก ข

แผนผังร้านภายในรัชดา ซอย 4

แผนผังร้านภายในรัชดา ซอย 4

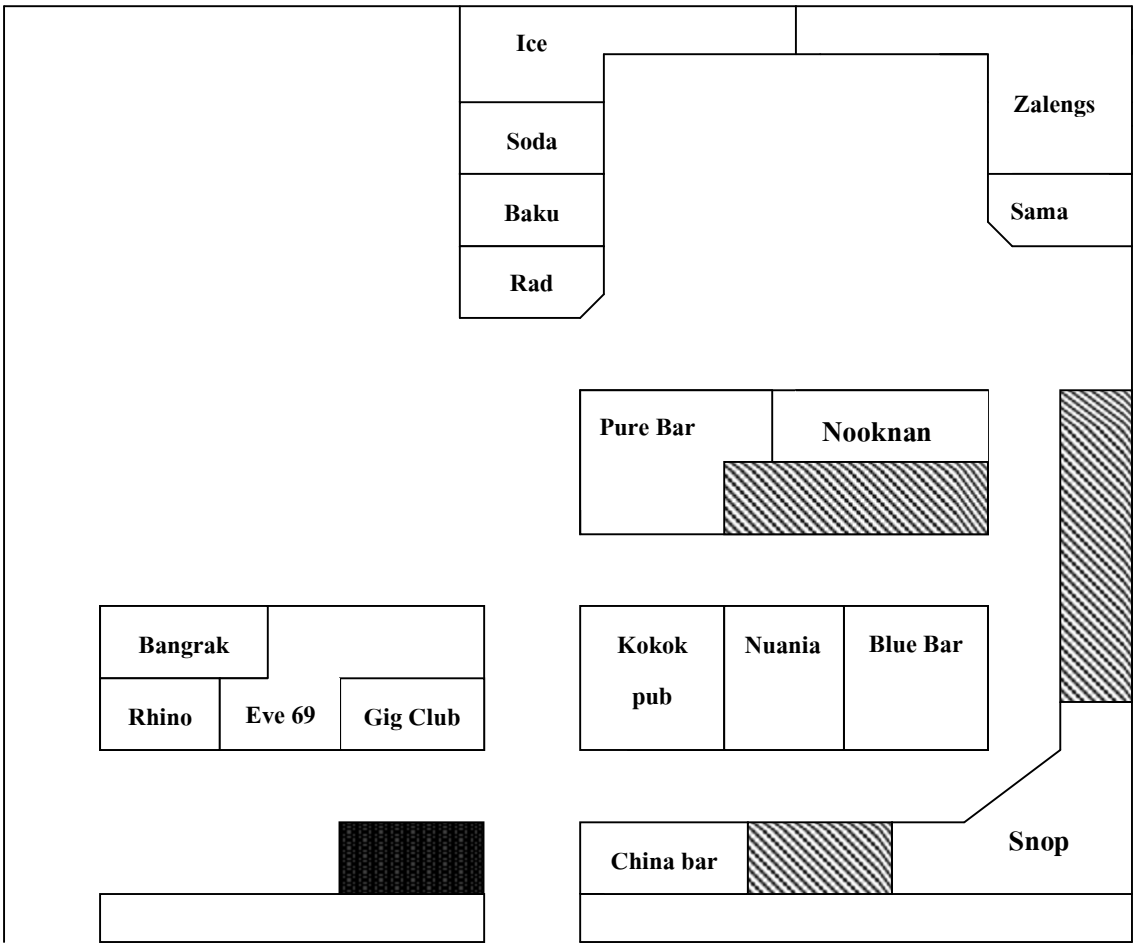

ร้านที่เปิดให้บริการ

ร้านที่ยังไม่เปิดให้บริการ

ห้องน้ำ

ภาคผนวก ค

สภาพแวดล้อมสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4

สภาพแวดล้อมโดยรวมสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4

สถานบันเทิงรัชดา ซอย 4 ตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นศูนย์กลางของความเจริญและความทันสมัยหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ เส้นทางการคมนาคม ห้างสรรพสินค้า โรงแรม โรงภาพยนตร์ อาคารสำนักงานต่าง ๆ ดังนั้นบริเวณนี้จึงเป็นศูนย์รวมของทั้งนักท่องเที่ยว พนักงานบริษัทต่าง ๆ นักเรียนนักศึกษา รวมถึงบุคคลทั่วไป

True Money
true

better together
ที่จอดรถอีก 70 ม.

ทางเข้า-ออกด้านหน้าสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4

สถานบันเทิงรัชดา ซอย 4 มีทางเข้า-ออกทั้งด้านหน้าและด้านใน ด้านหน้าจะมีซุ้มประตูขนาดใหญ่ตั้งอยู่ โดยตัวซุ้มประตูจะมีชื่อร้านที่เปิดให้บริการติดอยู่เพื่อให้ผู้มาใช้บริการทราบว่ามีร้านใดให้บริการบ้าง

ทางเข้า-ออกด้านในสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4

ทางเข้า-ออกด้านในจะมี 2 ทาง คือ ด้านทิศเหนือกับด้านทิศใต้ โดยบริเวณทางเข้า-ออกจะมีร้านค้าตั้งอยู่ขนาบ 2 ข้างทาง และด้านหน้าทางเข้า-ออกด้านในจะมีลานจอดรถไว้บริการผู้มาใช้บริการสถานบริการด้วย

สภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงรัชดา ซอย 4

ร้านส่วนใหญ่ที่เปิดให้บริการจะเป็นแบบอาคารชั้นเดียว โดยปลูกสร้างติด ๆ กัน และแบ่งเป็นตอน ๆ บริเวณด้านในยังมีลานจอดรถไว้บริการผู้มาใช้บริการสถานบันเทิงอีกด้วย

ภาคผนวก ง

แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

แนวทางการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

1.1 เพศ
1.2 อายุ
1.3 ศาสนา
1.4 การศึกษา
1.5 ภูมิลำเนา
1.6 อาชีพ
1.7 รายได้ต่อเดือน
1.8 แหล่งที่มาของรายได้
1.9 ลักษณะที่พักอาศัย
1.10 บุคลิกลักษณะ
1.11 นิสัยใจคอ
1.12 ลักษณะการพูด
1.13 การแต่งกาย
1.14 สิ่งที่ชอบ เช่น งานอดิเรก สถานที่ต่าง ๆ การพักผ่อน ฯ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัว

2.1 อาชีพของสมาชิกในครอบครัว
2.2 สถานภาพสมรสของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
2.3 จำนวนพี่น้องทั้งหมด และเพศของพี่น้อง
2.4 ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว
2.5 ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้ให้ข้อมูล
2.6 ความคิดเห็นต่อครอบครัวของตนเอง

ส่วนที่ 3 ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

3.1 ความคิดเห็นต่อสถานบันเทิง และความคิดเห็นต่อบุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง

3.2 ความคิดเห็นต่อคำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน”

3.3 การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา

3.4 สมาชิกในครอบครัวกับการมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง

3.5 การรับรู้ของสมาชิกในครอบครัวต่อการเที่ยวสถานบันเทิง

3.6 ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท

3.7 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

3.8 กิจกรรมที่ทำเมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อน

3.9 ความสำคัญของการเข้ากลุ่มเพื่อน

3.10 การรับรู้เรื่องราวของสถานบันเทิงจากใคร หรือจากแหล่งใด

3.11 สาเหตุของการออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

4.1 พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

4.1.1 การแต่งกาย

4.1.2 พาหนะที่ใช้เดินทางไปสถานบันเทิง

4.1.3 บุคคลส่วนใหญ่ที่มักไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย

4.1.4 วันเวลาที่นิยมไปเที่ยวสถานบันเทิง

4.1.5 ร้านที่นิยมไปเที่ยว

4.1.6 พฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

4.2 พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

4.2.1 แนวเพลงที่ชื่นชอบ

4.2.2 บริเวณที่ชอบนั่ง

4.2.3 ประเภทของเครื่องดื่ม

4.2.4 ปริมาณของเครื่องดื่ม

4.2.5 ระยะเวลาในการอยู่ในสถานบันเทิง

4.2.6 พฤติกรรมที่นิยมทำเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง

4.3 พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

4.3.1 สถานที่ไปเมื่อสถานบันเทิงปิด

4.3.2 เวลาที่กลับที่พักอาศัย

4.3.3 บุคคลที่กลับด้วย

4.3.4 สถานที่พักอาศัยหลังเที่ยวสถานบันเทิง

4.3.5 พฤติกรรมที่นิยมทำเมื่อสถานบันเทิงปิด

ส่วนที่ 5 ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

5.1 ด้านสุขภาพร่างกาย

5.2 ด้านการศึกษา/ด้านอาชีพการงาน

5.3 ด้านค่าใช้จ่าย

5.4 ด้านครอบครัว

5.5 ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

ส่วนที่ 6 แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

6.1 ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตแบบนักเที่ยวกลางคืน

6.2 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง

6.3 การวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

ภาคผนวก จ

กรณีศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

กรณีศึกษาโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ผู้วิจัยได้นำเสนอกรณีศึกษาทั้งหมด 20 รายจากกรณีศึกษาทั้งหมด 30 ราย โดยผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสาเหตุการเที่ยวสถานบันเทิงแตกต่างกัน ดังนี้ กรณีที่ 1 หมอก มีสาเหตุมาจากอยากมีชีวิตอิสระในการใช้ชีวิตแบบวัยรุ่น กรณีที่ 2 เจน มีสาเหตุมาจากการชักชวนจากกลุ่มเพื่อน กรณีที่ 3 แยม มีสาเหตุมาจากการบังคับ และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน กรณีที่ 4 ฟิวส์ มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย คือ บ้านประกอบธุรกิจด้านความบันเทิง กรณีที่ 5 ซ่าส์ มีสาเหตุมาจากความต้องการผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษา กรณีที่ 6 แอนนี่ มีสาเหตุมาจากความอยากรู้ อยากลอง กรณีที่ 7 หนุงหนิง มีสาเหตุมาจากความต้องการความสนุกสนาน กรณีที่ 8 ลูกแก้ว มีสาเหตุมาจากต้องการเรียกร้องความสนใจ และประชดแฟน กรณีที่ 9 ติว มีสาเหตุมาจากการเลียนแบบแฟชั่น กรณีที่ 10 น้ำ มีสาเหตุมาจากต้องการหาสถานที่ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ กรณีที่ 11 บอย มีสาเหตุมาจากความต้องการพบเพื่อนต่างเพศ กรณีที่ 12 เอ็กซ์ มีสาเหตุมาจากการเลียนแบบบุคคลในครอบครัวที่มีพฤติกรรมเที่ยวสถานบันเทิง กรณีที่ 13 เป้ มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย คือ มีบ้านอยู่ใกล้กับสถานบันเทิง กรณีที่ 14 เกมส์ มีสาเหตุมาจากมีเวลาว่างมากไม่มีกิจกรรมอย่างอื่นทำ กรณีที่ 15 หมู มีสาเหตุมาจากเบื่อการอยู่บ้าน เนื่องจากบิดามารดาทะเลาะกัน กรณีที่ 16 มาร์ค มีสาเหตุมาจากต้องการพบปะสังสรรกับกลุ่มเพื่อน กรณีที่ 17 ข้าวฟ่าง มีสาเหตุมาจากต้องการประชดบิดามารดา กรณีที่ 18 ฟ้า มีสาเหตุมาจากต้องการพบเจอเพื่อนต่างเพศ และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน กรณีที่ 19 ไอซ์ มีสาเหตุมาจากการเลียนแบบแฟชั่นการเที่ยวสถานบันเทิง กรณีที่ 20 จอห์น มีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากลอง

กรณีศึกษารายที่ 1 หมอก

หมอก* เป็นหญิงสาวอายุ 21 ปี รูปร่างผอมบาง ส่วนสูงประมาณ 160 เซนติเมตร ผมยาวผิวสองสี หมอกเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี เป็นคนพูดช้าแต่คุยสนุก หมอกเป็นคนใจร้อน โกรธง่ายหายเร็ว เวลาโกรธมาก ๆ หมอกจะนิ่งไม่พูดคุยกับใคร แต่หมอกเป็นคนใจดีชอบช่วยเหลือเพื่อนทั้งเรื่องเรียน และเรื่องเงิน รวมถึงหมอกจะเป็นที่ปรึกษาของเพื่อน ๆ ในกลุ่มเสมอ ปัจจุบันหมอกกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยหมอกเลือกเรียนในสายวิทยาศาสตร์ เพราะหมอกชอบเรียนในด้านนี้ และต้องการต่อยอดจากที่เรียนมาในระดับมัธยมศึกษา หมอกเป็นคนที่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ 2.50–3.00

---

* หมายเหตุ: นามสมมติ

ปัจจุบันหมอกพักอาศัยอยู่ในอพาตท์เม้นท์ย่านรัชดาภิเษก โดยหมอกอาศัยอยู่ตามลำพัง เพราะหมอกเป็นคนที่มีนิสัยชอบความสะดวกสบาย ไม่ชอบอยู่ร่วมห้องกับใคร และเวลาจะทำอะไรก็ไม่ต้องเกรงใจใคร ค่าเช่าห้องพักของหมอกอยู่ที่เดือนละ 4,500 บาท โดยแต่ละเดือนพ่อจะเป็นคนส่งเงินมาให้หมอกเดือนละ 12,000 บาท เมื่อมีปัญหาเงินไม่พอกับค่าใช้จ่ายหมอกจะขอยืมจากญาติพี่น้องที่เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากว่า ถ้าขอจากที่บ้านพ่อมักจะบ่นเสมอแต่พ่อก็จะส่งมาให้ทุกครั้ง แต่หมอกไม่อยากถูกพ่อดูว่าเป็นเด็กไม่รู้จักโต ไม่รู้จักใช้เงิน

ค่าใช้จ่ายของหมอกส่วนใหญ่จะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้า และเครื่องสำอาง หมอกเป็นคนที่แต่งตัวเก่ง โดยหมอกชอบแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่รัดรูป และมีสีสันสดใส สถานที่ที่หมอกชอบไปหาซื้อเสื้อผ้า คือ ในห้างสรรพสินค้าเวลาที่มีการลดราคา หรือบริเวณหน้าราม คำแหง และบริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ หมอกเป็นคนที่ไม่ยึดติดกับการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบรนด์เนมมากนัก แต่จะต้องเป็นเสื้อผ้าที่สวย ถูกใจ และกำลังได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน วันหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์หมอกก็จะนัดเพื่อนๆ ที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกันออกไปเดินเล่นในห้างสรรพสินค้า ไปดูภาพยนต์ ไปรับประทานอาหาร รวมทั้งไปเลือกซื้อเสื้อผ้า เครื่องสำอางต่าง ๆ และตอนกลางคืนหมอกกับเพื่อนมักจะนัดรวมกลุ่มกันที่สถานบันเทิง

ข้อมูลด้านครอบครัว

หมอกเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของหมอกอยู่ทางภาคเหนือ หมอกเป็นลูกสาวคนเดียว ฐานะทางบ้านของหมอกถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะดีเมื่อเทียบกับครอบครัวอื่น ๆ ในหมู่บ้านเดียวกัน พ่อของหมอกมีอาชีพค้าขาย รายได้แต่ละเดือนค่อนข้างสูง ดังนั้นพ่อจึงเป็นกำลังสำคัญในการหาเลี้ยงครอบครัว

พ่อเป็นคนเข้มงวดในการเลี้ยงลูกมาก สมัยเด็กตั้งแต่เข้าเรียนประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้นหมอกไม่เคยได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อน หรือออกไปเล่นที่บ้านของเพื่อนบ่อยนัก เพราะพ่อจะให้หมอกเล่นอยู่ที่บ้านหรือไม่ก็ให้พาเพื่อนมาเล่นที่บ้านเท่านั้น บ่อยครั้งที่หมอกแอบหนีพ่อออกไปเที่ยวบ้านเพื่อน ซึ่งมักจะเกิดขึ้นบ่อยตอนหมอกเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แต่พอพ่อรู้พ่อก็จะดุด่าและใช้คำพูดที่รุนแรงกับหมอกเสมอ พ่อไม่ได้แค่ดุหมอกเพียงคนเดียวพ่อดุเพื่อนของหมอกด้วย เวลาที่พ่อเห็นว่ามีเพื่อนของหมอกขับรถมอเตอร์ไซด์มารับหมอกที่บ้าน จนบ้างครั้งเพื่อนของหมอกถึงกลับโกรธพ่อและโกรธหมอกด้วย

ที่โรงเรียนเพื่อนมักจะไม่ค่อยให้หมอกเข้ากลุ่มด้วย เพราะว่าเวลาเพื่อนไปเที่ยวที่ไหนเป็นกลุ่มหมอกจะไม่ได้ไปกับเพื่อนด้วยเสมอ ทำให้เพื่อนในกลุ่มไม่พอใจ และเห็นว่าหมอกไม่ใช่คนในกลุ่ม บางครั้งหมอกแอบร้องไห้ในห้องน้ำที่โรงเรียน เพราะไม่มีเพื่อนพูดคุยด้วย

ถึงแม้ว่าพ่อจะเป็นคนที่เข้มงวดในการเลี้ยงลูกมาก แต่ถ้าเป็นเรื่องเงินไม่ว่าหมอกขอเงินพ่อเท่าไหร่พ่อก็จะให้ตามที่หมอกขอทุกครั้ง หรือถ้าหมอกอยากได้อะไรพ่อก็จะหาซื้อมาให้ตลอด แต่สิ่งที่ทำให้หมอกไม่เข้าใจในตัวพ่อก็คือ ทำไมพ่อต้องคอยกีดกัน บังคับไม่ให้หมอกคบกับเพื่อน ซึ่งพ่อมักจะพูดเสมอว่าคบเพื่อนพวกนี้จะได้อะไรมีแต่จะทำให้เสียคนมากเท่านั้น

แม่ของหมอกเป็นแม่บ้าน มีหน้าที่ทำงานบ้านและคอยเลี้ยงดูหมอกเท่านั้น แม่เป็นคนที่เรียบร้อย ใจเย็น ขี้สงสาร เวลาที่หมอกโดนพ่อดุด่าเรื่องคบเพื่อนแล้วหมอกร้องไห้ แม่ก็จะแอบร้องไห้ด้วยเสมอ และแม่ก็จะขึ้นมาปลอบใจหมอกที่ห้องนอน หมอกไม่เคยเห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกันรุนแรงสักครั้ง มีบางครั้งที่พ่อมักจะพูดจาเสียงดังดุแม่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่แม่ก็ไม่เคยเถียงพ่อเลย แม่จะทำเป็นว่าแม่ไม่ได้ยิน และไม่สนใจ

พอหมอกเรียนจบมัธยมศึกษาตอนต้น พ่อจึงส่งหมอกไปเรียนในโรงเรียนประจำที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของภาคเหนือ หมอกรู้สึกเหมือนว่าพ่อต้องการให้หมอกถูกกักบริเวณ เพราะโรงเรียนประจำในความคิดของหมอกคือ คุกหรือห้องขังที่ที่ทำให้หมอกหมดอิสระภาพ หมอกจึงรู้สึกโกรธพ่อมากที่พ่อส่งหมอกมาเรียนที่นี่ ทำให้ความรู้สึกดี ๆ ที่หมอกเคยมีให้พ่อแม้มันจะมีแค่น้อยนิดก็หมดลง หมอกจึงไม่ค่อยพูดคุยกับพ่อเวลาที่เจอหน้าพ่อ หมอกจะพูดคุยแต่กับแม่ และโทรศัพท์คุยกับแม่คนเดียว แต่หมอกจะคุยกับพ่อแค่เรื่องเงินเท่านั้น

พอหมอกเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนประจำ หมอกได้มีโอกาสเข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานครจากคำชวนของน้าสาว เพราะน้าสาวมีบ้านอยู่ในกรุงเทพมหานคร ยิ่งทำให้หมอกกับพ่อเจอกันน้อยลง หมอกไม่ค่อยกลับบ้าน เพราะไม่อยากเจอหน้าพ่อ แต่หมอกจะโทรศัพท์คุยกับแม่เสมอ หรือเมื่อมีเรื่องอะไรไม่สบายใจก็จะปรึกษากับแม่ตลอด มาถึงตอนนี้หมอกรู้สึกว่าหมอกกับพ่อห่างเหินกันมาก ยิ่งมารู้ตอนหลังว่าตอนที่หมอกเรียนอยู่ที่โรงเรียนประจำพ่อนอกใจแม่พ่อไปมีภรรยาอีกคนถึงแม้จะไม่ได้มีเป็นการเปิดเผย แต่หมอกรู้สึกว่าพ่อทรยศแม่ พ่อไม่รักแม่ ซึ่งหมอกรักแม่มากใครที่ทำให้แม่เสียใจหมอกจะเกลียดคนนั้น

ปัจจุบันพ่อก็ยังอยู่บ้านร่วมกันกับแม่ แม่ก็ทำเป็นเหมือนไม่มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น แต่ป้าบอกว่าแม่ไม่ต้องการให้หมอกอยู่ในสภาพบ้านแตก แม่อยู่ได้ก็เพื่อหมอก และตอนนี้แม่ก็อายุมากแล้ว จะออกไปหาเงินเลี้ยงหมอกก็คงหาไม่ไหว และอีกอย่างแม่ก็ยังรักพ่ออยู่

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

หมอกได้เข้ามาเรียนระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ระยะแรกหมอกพักอาศัยอยู่กับน้าสาว แต่การเดินทางจากบ้านน้าสาวมายังมหาวิทยาลัยต้องใช้ระยะเวลานาน ซึ่งทำให้บางครั้งหมอกต้องเข้าห้องเรียนสาย ทำให้หมอกเรียนไม่ทันเพื่อน พอขึ้นเรียนปีที่ 2 หมอกจึงขอให้แม่ไปพูดกับพ่อให้หมอกได้ไปอยู่อพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ มหาวิทยาลัย ซึ่งพ่อก็ยินยอม เมื่อหมอกได้ย้ายจากบ้านน้าสาวมาอยู่อพาร์ตเม้นท์ ทำให้หมอกมีเวลาได้เจอเพื่อนที่มหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น เพราะอพาร์ตเม้นท์ของเพื่อนหมอกก็อยู่ใกล้ ๆ กับอพาร์ตเม้นท์ที่หมอกพักอาศัยอยู่

เมื่อหมอกสามารถเจอเพื่อนได้มากขึ้น ไปไหนมาไหนกับเพื่อนได้มากขึ้น ทำให้หมอกรู้ว่าชีวิตในวัยเด็กของหมอกขาดสีสัน ขาดเรื่องสนุก ๆ หลาย ๆ เรื่อง เรื่องที่เด็กควรที่จะได้เรียนรู้จากการเข้ากลุ่มเพื่อน ทำให้หมอกติดเพื่อนมากทำอะไรก็ต้องทำร่วมกันกับเพื่อนแทบจะเรียกได้ว่าเพื่อนคือทุกอย่างของหมอก

หมอกกับเพื่อนในกลุ่มซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่มาจากต่างจังหวัดเหมือนกัน เมื่อเข้ามากรุงเทพมหานครต่างก็รู้สึกได้ทันทีว่า กรุงเทพมหานครมีสถานที่ที่น่าเที่ยวน่าสนใจมากมาย ซึ่งแตกต่างจากบ้านเกิดของตนเองอย่างสิ้นเชิง ประกอบกับอพาร์ตเม้นท์ที่หมอกกับเพื่อน ๆ พักอาศัยอยู่ในแหล่งที่มีสถานบันเทิงเกิดขึ้นอย่างมากมาย ทำให้แทบทุกวันหมอกจะต้องผ่านสถานที่เหล่านี้หมอกอยากเข้าไปเที่ยวเหมือนกัน เพราะเห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบไป แต่หมอกไม่รู้ว่าจะต้องทำตัวอย่างไรเมื่ออยู่ในผับ

อิน*เป็นเพื่อนที่เรียนคณะเดียวกันแต่อยู่คนละกลุ่มกับหมอก อินเป็นคนกรุงเทพมหานครและหมอกมาสนิทกับอินเมื่อตอนเรียนภาษาอังกฤษที่ต้องนั่งเรียนใกล้กัน ทำให้หมอกกับอินสนิทกันมากยิ่งขึ้น อินเป็นคนที่หมอกเห็นว่าเป็นคนแต่งตัวเก่ง คุยสนุก และเป็นคนที่มั่นใจในตนเองสูง เนื่องจากอินเป็นคนกรุงเทพมหานคร ทำให้อินรู้จักเส้นทางต่าง ๆ ได้ดีกว่าหมอกและเพื่อน ๆ ทำให้เวลาที่หมอกและเพื่อนจะออกไปเที่ยวที่ไหนจะต้องโทรศัพท์ถามเส้นทางจากอินก่อน และบางครั้ง

อินก็จะไปกับหมอกและเพื่อน ๆ ทำให้อินจึงกลายมาเป็นเพื่อนสนิทในกลุ่มเดียวกันกับหมอกในที่สุด

อินเป็นคนที่มีเพื่อนมากทั้งเพื่อนเรียน และเพื่อนเที่ยว อินเป็นคนที่มีประสบการณ์การเที่ยวผับมาก่อน เนื่องจากว่าอินเคยไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนของอิน และทุกครั้งที่อินไปเที่ยวกลับมาอินก็จะมาเล่าเรื่องสนุก ๆ ต่าง ๆ ที่อินเจอในผับให้หมอกและเพื่อน ๆ ฟังที่มหาวิทยาลัยเสมอ อินทำให้หมอกรู้ว่าอินก็เป็นเด็กเที่ยวกลางคืนเหมือนกัน เพราะอินรู้จักสถานที่เที่ยวกลางคืนมากมาย อินไปเที่ยวผับแทบจะทุกที่ที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่น แต่ถึงแม้ว่าอินจะเที่ยวผับกลับมาถึงบ้านดึกแค่ไหน หรือว่าไปเที่ยวบ่อยเท่าไหร่การเรียนของอินก็ไม่ได้ตกลงเลย ทำให้หมอกและเพื่อน ๆ อยากไปเที่ยวผับแบบอินบ้าง อินจึงเป็นเพื่อนคนแรกที่พาหมอกและเพื่อน ๆ ไปเที่ยวผับ และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาหมอกกับเพื่อน ๆ จึงไปเที่ยวผับกันบ่อยขึ้น แม้ว่าบางครั้งจะไม่มีอินไปด้วย

หมอกเห็นว่าผับเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน เป็นสถานที่ที่เราสามารถทำอะไรก็ได้ตามแต่ใจอยากจะทำ ไม่มีใครมาคอยบังคับ จะเต้นท่าไหนร้องเพลงเสียงดังอย่างไรก็ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน อีกทั้งภายในผับยังมีบรรยากาศที่ชวนให้มีความสุข ทั้งแสงสีที่สวยงามเพลงก็เป็นเพลงที่ชื่นชอบ ซึ่งหมอกไม่สามารถหาได้จากในอพาร์ตเม้นท์ หรือในบ้านของตนเอง

หมอกเห็นว่าคนที่ไปเที่ยวผับเป็นคนที่รักความสนุกสนานเหมือนกัน เพราะในผับเราสามารถเต้นรำ หรือร้องเพลงได้อย่างเสรี หมอกไม่ชอบนักกับคำว่า “เด็กเที่ยวกลางคืน” แล้วมีคนตีความหมายว่าเป็นเด็กใจแตก เป็นเด็กมั่วสุม เป็นเด็กเหลือขอ ซึ่งทุกความหมายล้วนสื่อในด้านลบทั้งนั้น หมอกเห็นว่าถึงแม้จะชอบเที่ยวกลางคืนก็จริง แต่ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นคนไม่ดี

หมอกไปเที่ยวกลางคืนโดยที่พ่อแม่ไม่เคยทราบมาก่อน เพราะหมอกไม่เคยบอก และไม่อยากให้พ่อแม่รู้ เนื่องจากไม่อยากโดนพ่อดุด่า และไม่อยากทำให้แม่เสียใจ พ่อกับแม่เป็นคนหัวโบราณคงไม่สามารถยอมรับเรื่องนี้ได้โดยง่าย หมอกจึงเลือกที่จะปิดบังพ่อแม่

สาเหตุที่ทำให้หมอกออกไปเที่ยวกลางคืนตามผับต่าง ๆ นั้น หมอกเห็นว่ามาจากการที่หมอกอยากที่จะทำอะไรได้อย่างอิสระไม่ต้องถูกพ่อคอยบังคับ อยากมีชีวิตเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ เหมือนวัยรุ่นทั่ว ๆ ไป อยากชดเชยสิ่งที่ขาดหายไปในวัยเด็ก

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

หมอกจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่จำกัดวันว่าจะต้องเป็นวันไหน โดยทุกครั้งที่ออกไปเที่ยวส่วนใหญ่หมอกจะออกไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนสนิทที่เป็นผู้หญิงที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน โดยบางครั้งภายในกลุ่มอาจมีแฟนของเพื่อนมาด้วย ซึ่งหมอกก็จะสนิทกับแฟนของเพื่อนทุกคน หมอกเห็นว่าการมาเที่ยวผับจะต้องมากับคนที่เราสนิทด้วยเท่านั้น เพราะจะสนุกได้อย่างเต็มที่ ในแต่ละเดือนหมอกจะออกมาเที่ยวสถานบันเทิงประมาณเดือนละ 5-6 ครั้งโดยเฉลี่ย แต่ก็มีบางสัปดาห์ที่หมอกออกมาเที่ยวติดต่อกันเป็นเวลาหลายวันอย่างวันไหนที่หมอกปิดภาคเรียน หรือว่ามีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน หมอกจะออกมาเที่ยวได้ 3-4 คืนต่อสัปดาห์

ก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิง หมอกและเพื่อน ๆ มักจะนัดกันมาหาซื้อเสื้อผ้าก่อน บริเวณที่หมอกและเพื่อน ๆ นิยมมาหาซื้อเสื้อผ้าก็เป็นบริเวณแถวแยกห้วยขวาง เนื่องจากว่าร้านค้าบริเวณนี้จะขายเสื้อผ้าที่ออกแนวเซ็กซี่เหมาะสำหรับใส่ออกไปเที่ยวกลางคืน มีหลายร้านให้เลือกซื้อ และราคาก็ไม่แพง เสื้อผ้าที่หมอกนิยมใส่ไปเที่ยวผับจะต้องออกแนวเซ็กซี่ เช่น มีผ้าลูกไม้ หรือมีผ้าซีทรู และส่วนใหญ่จะเป็นสายเดี่ยว สีที่ชอบใส่ก็จะเป็นโทนสีดำ ส่วนกางเกงก็จะต้องเป็นกางเกงยีนที่เข้ารูป ขาสั้นบ้าง ขายาวบ้างแล้วแต่สภาพอากาศ รองเท้าก็จะต้องเป็นรองเท้าส้นสูงเท่านั้น หมอกเห็นว่าการแต่งกายแบบนี้จะทำให้หมอกดูโดดเด่น เป็นที่สนใจของคนที่พบเห็น หมอกไม่เคยคิดว่าการแต่งตัวในลักษณะนี้จะออกแนวโป๊เปลือย เพราะทุกคนที่ไปเที่ยวในที่แบบนี้ก็แต่งตัวแบบนี้กันทุกคน และหมอกยังมองว่ามันเป็นแฟชั่นที่ต้องทำตาม ถ้าไม่แต่งตัวแบบนี้คนที่พบเห็นก็จะบอกว่าเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันสมัย

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งหมอกจะต้องแต่งหน้า ทำผม เพื่อให้ดูสวยสะดุดตา โดยหมอกจะเริ่มแต่งตัว แต่งหน้า และทำผมเวลาประมาณ 19.00 น. เนื่องจากว่าหมอกเป็นคนที่แต่งตัวช้า การแต่งหน้าหมอกจะแต่งหน้าให้เข้มกว่าที่เคยแต่งในตอนกลางวัน เพราะในสถานบันเทิงจะมีแค่ไฟสลัว ๆ เท่านั้น ถ้าหากไม่แต่งหน้าหรือแต่งหน้าไม่เข้มหน้าก็จะซีดดูไม่สดใส สิ่งที่หมอกให้ความสำคัญมากในการแต่งหน้าก็คือ ดวงตา หมอกจะต้องเขียนขอบตาให้เป็นเส้นสวยงามเพื่อเน้นดวงตาให้ดูกลมโต มาสคาร่าต้องเป็นสีดำและจะต้องเป็นแบบที่เพิ่มความหนาของขนตาด้วย อีกสิ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือ ริมฝีปาก หมอกจะต้องทาสีแดงหรือสีชมพู เพื่อให้ริมฝีปากดูโดดเด่น ส่วนเรื่องของทรงผมหมอกจะทำผมตามแฟชั่นที่ดารานิยมทำกัน โดยทรงผมหมอกก็ทำเองแต่ก็มีบางครั้งที่หมอกจะไปทำที่ร้านทำผม

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่หมอกและเพื่อน ๆ จะทำก่อนออกไปเที่ยวตามผับต่าง ๆ คือ หมอกจะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะที่ร้านไว้ก่อนเสมอ โดยหมอกจะพยายามทำความรู้จักกับพนักงานของร้านนั้น ๆ ก่อนแล้วขอเบอร์โทรศัพท์ของพนักงานคนนั้นเอาไว้ และเมื่อจะไปทุกครั้งก็จะโทรศัพท์บอกพนักงานคนนั้นให้ช่วยจองโต๊ะเอาไว้ให้ โดยเฉพาะคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ที่จะต้องจองโต๊ะไว้ล่วงหน้าก่อนเสมอไม่เช่นนั้นจะไม่ได้นั่งตรงกลางของร้าน ซึ่งการขอเบอร์โทรศัพท์ของพนักงานเป็นสิ่งที่หมอกเคยเห็นจากอินมาก่อน

หมอกและเพื่อน ๆ จะออกจากอพาร์ตเม้นท์ช่วงเวลาประมาณ 21.00 น. โดยหมอกจะโทรศัพท์บอกเพื่อนว่าแต่งตัวเสร็จแล้ว และให้เพื่อนนั่งรถแท็กซี่มารับหมอกที่อพาร์ตเม้นท์ เพราะอพาร์ตเม้นท์ของหมอกเป็นทางผ่านที่จะไปสถานบันเทิงอยู่แล้ว หมอกเห็นว่าการนั่งรถแท็กซี่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่ง่าย และสะดวก

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อหมอกและเพื่อน ๆ เข้ามาถึงในบริเวณร้าน หมอกจะเลือกโต๊ะนั่งให้อยู่บริเวณตรงกลางของร้านเสมอ เพราะหมอกเห็นว่าเป็นบริเวณที่สนุกที่สุดสามารถเข้าถึงแสงสี เสียงเพลงได้มากกว่าบริเวณอื่น ๆ ของร้าน ซึ่งเพื่อนในกลุ่มก็คิดแบบเดียวกันกับหมอก

หมอกชอบร้านที่เปิดเพลงแนวแดนซ์มากที่สุด เพราะ ฟังแล้วสนุกชวนให้อยากลุกจากโต๊ะออกมาเต้น โดยจะชอบเพลงแดนซ์ของศิลปินต่างประเทศมากกว่าเพลงแดนซ์ ของศิลปินไทย รวมถึงหมอกชอบการเปิดเพลงจากแผ่นมากกว่าการเล่นดนตรีสด เพราะหมอกเห็นว่าการเปิดเพลงจากแผ่นได้อารมณ์ความสนุกมากกว่าการที่มีจะมีคนมาร้องแล้วร้องไม่เหมือนกับต้นฉบับ

หมอกและเพื่อน ๆ มักจะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา เป็บซี่ โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง โดยสุราที่สั่งมักจะเป็นสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และเป็นสุราที่มีขนาดขวดใหญ่ คือ ขนาด 1 ลิตร เนื่องจากว่าสุราขนาดขวดใหญ่จะทำให้เพียงพอต่อการดื่มในหนึ่งคืนของหมอกและเพื่อน ๆ แต่ก็มีบางครั้งที่หมอกและเพื่อน ๆ จะเปิดสุราขวดเล็กพิ่มอีก 1 ขวด โดยหมอกจะดื่มสุราผสมเป็บซี่เท่านั้น เพราะหมอกเห็นว่าเมื่อผสมเป็บซี่จะดื่มได้ง่ายกว่าผสมกับโซดา และน้ำเปล่า และทุกครั้งที่มีการสั่งเครื่องดื่มหมอกจะมีการให้ทิปกับพนักงานเสริฟ์เสมอเป็นจำนวนเงินครั้งละ 10-20 บาท

ปริมาณการดื่มสุราที่จะทำให้หมอกเริ่มจะเมาได้คือ จะต้องดื่มประมาณ 6-8 แก้วขึ้นไป โดยเมื่อหมอกเริ่มมีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการพูดคุยเสียงดัง ชวนเพื่อน ๆ ชนแก้วบ่อยครั้งขึ้น เต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน และเริ่มมองหาผู้ชายที่ชื่นชอบ หมอกเห็นว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ดื่มสุราจะทำให้ไม่ได้บรรยากาศ เต้นรำไม่สนุก และคนที่สอนให้หมอกดื่มสุราก็คือ อิน

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงหมอกชอบมองผู้ชายที่หน้าตาดี ๆ แบบผู้ชายญี่ปุ่น ผิวขาว แต่งตัวสะอาด หมอกไม่ชอบผู้ชายที่แต่งตัวแบบที่เรียกว่า เด็กแนว เพราะหมอกเห็นว่าเป็นคนที่ดูมีพฤติกรรมที่รุนแรง ไม่น่าคบหา หมอกจะมองผู้ชายที่มาเป็นกลุ่มแบบผู้ชายล้วนมากกว่าแบบที่มีผู้หญิงอยู่ด้วย เพราะถ้ามีผู้หญิงอยู่ด้วยก็อาจจะมีผู้ชายในกลุ่มนั้นคนไหนก็ได้ที่เป็นแฟนกับผู้หญิงคนนั้น และหมอกไม่ชอบคนที่มีแฟนแล้ว เมื่อหมอกเจอผู้ชายที่ชอบหมอกก็จะชี้ให้เพื่อนในกลุ่มดูและหมอกจะมองที่ผู้ชายคนนั้นบ่อย ๆ แล้วจะเดินผ่านที่ที่ผู้ชายคนนั้นอยู่จากนั้นก็จะพยายามส่งยิ้มให้ เพื่อให้ผู้ชายคนนั้นรู้ว่าหมอกสนใจเขาอยู่ แต่หมอกก็ไม่ได้ทำแบบนั้นบ่อย ๆ หรือทุกครั้งเวลาที่ไปเที่ยว แต่จะทำเมื่อเจอคนที่ถูกใจมาก ๆ เท่านั้น

ขณะที่หมอกอยู่ในสถานบันเทิงจะมีผู้ชายมาพูดคุยทำความรู้จักอยู่เสมอ โดยผู้ชายเหล่านี้จะเข้ามาโดยการเข้ามาชนแก้วกับหมอก หรือกับเพื่อนหมอกก่อนจากนั้นก็ถามชื่อ และพยายามขอเบอร์โทรศัพท์ หมอกจะให้เบอร์โทรศัพท์ของตนเองก็ต่อเมื่อคนที่มาขอเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีเท่านั้น ส่วนคนที่หมอกไม่ชอบหมอกจะแกล้งให้เบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนแทน หมอกมีความรู้สึกว่าการที่มีผู้ชายมาขอเบอร์โทรศัพท์เป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นเครื่องยืนยันถึงรูปร่างหน้าตาว่าหมอกเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีจึงทำให้มีคนสนใจอยากรู้จัก หากว่าคืนไหนไปเที่ยวแล้วไม่มีผู้ชายมาขอเบอร์โทรศัพท์หมอกจะรู้สึกแย่ ไม่สบายใจ และพยายามหาข้อบกพร่องของตนเองเสมอ

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง หมอกมักจะชอบเดินเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ เพื่อไปแต่งหน้าที่ห้องน้ำเป็นประจำ เพราะเวลาที่ดื่มสุรา หรือเต้นรำจะทำให้เครื่องสำอางจางลงจึงต้องแต่งหน้าเพิ่มบ่อย ๆ และเมื่อใกล้ถึงเวลาที่สถานบันเทิงจะปิดให้บริการ หมอกและเพื่อน ๆ จะรีบดื่มสุราให้หมดขวด ถ้าสุราเหลือน้อยกว่าครึ่งขวด แต่ถ้าสุราในขวดเหลือมากกว่าครึ่งขวดหมอกก็จะเรียกพนักงาน เพื่อนำสุราไปฝากกับทางร้านเอาไว้ และนำมาใช้สำหรับมาเที่ยวครั้งต่อไปอีก

เมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่างทั้งร้านเป็นสัญญาณว่าทางร้านกำลังจะปิดให้บริการแล้ว หมอกและเพื่อน ๆ จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แต่จะนั่งพูดคุยกัน และมองผู้ชายที่อยู่ในร้าน รวมถึงเพื่อนั่งรอให้ผู้ชายมาขอเบอร์โทรศัพท์ซึ่งการกระทำเช่นนี้ก็มักจะได้ผลเสมอ โดยจะมีผู้ชายเข้ามาพูดคุยและเข้ามาขอเบอร์โทรศัพท์ของหมอกบ่อย ๆ

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อหมอกออกจากร้านก็จะชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มออกไปรับประทานอาหารที่ร้านใกล้ ๆ กันกับสถานบันเทิง หมอกเห็นว่าการเต้นรำในสถานบันเทิงทำให้เหนื่อย หิว และที่สำคัญก่อนออกจากอพาร์ตเม้นท์มาสถานบันเทิงหมอกมักจะไม่รับประทานอาหารมาก่อน เพราะหมอกเห็นว่าจะทำให้เวลาใส่เสื้อผ้าแล้วจะไม่สวย และจะทำให้ดูอ้วน โดยอาหารที่หมอกจะรับประทานเป็นประจำก็คือก๋วยเตี๋ยว และโจ๊ก

ในขณะที่รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ อยู่ ถ้ามีผู้ชายที่เคยขอเบอร์โทรศัพท์ของหมอกเมื่อตอนที่อยู่ในสถานบันเทิงโทรศัพท์มา หมอกมักจะชวนให้ผู้ชายคนนั้นออกมารับประทานอาหารด้วย เพราะถ้าผู้ชายมาด้วยหมอกและเพื่อน ๆ จะได้ไม่ต้องเสียค่าอาหาร เนื่องจากหมอกเห็นว่าผู้ชายที่เจอในสถานบันเทิงมักจะต้องการทำทุกอย่างเพื่อเอาใจผู้หญิง และต้องการโชว์ความร่ำรวยของตนเอง

หมอกและเพื่อน ๆ จะกลับอพาร์ตเม้นท์เมื่อเวลาประมาณ 03.00 น. โดยส่วนใหญ่หมอกก็จะนั่งรถแท็กซี่กลับกับเพื่อน ๆ ที่กลับทางเดียวกัน แต่ก็มีบางครั้งที่หมอกให้ผู้ชายที่ขอเบอร์โทรศัพท์ในสถานบันเทิงเป็นคนมาส่ง แต่หมอกจะไม่นั่งรถยนต์มากับผู้ชายเพียงสองคน หมอกจะชวนเพื่อนที่กลับทางเดียวกันมาด้วย เพราะไม่ต้องการให้ผู้ชายคนนั้นมาทำเรื่องไม่ดีกับตนเอง หมอกเห็นว่าการมีผู้ชายมาส่งที่อพาร์ตเม้นท์ก็ไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายเสมอไป หากแต่เราต้องรู้จักระวังตัวไม่นั่งรถยนต์กับผู้ชายสองต่อสอง ไม่ชวนขึ้นห้องของเรา และไม่ไปกับผู้ชายถ้าเขาชวนไปเที่ยวต่อที่อื่น

ในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง หมอกกับเพื่อน ๆ มักจะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย โดยการรวมเงินไว้ที่คนใดคนหนึ่งก่อน จากนั้นเมื่อเที่ยวเสร็จในแต่ละครั้งก็จะรวบรวมค่าใช้จ่ายทั้งค่ารถแท็กซี่ ค่าสุรา ค่าเครื่องดื่มต่าง ๆ ค่าอาหาร มาช่วยกันจ่ายเท่า ๆ กัน โดยเฉลี่ยแล้วค่าใช้จ่ายตกประมาณครั้งละ 300-500 บาท แต่จะถูกลงถ้าไปครั้งหน้าแล้วไม่ต้องเปิดสุรา เพราะค่าเปิดสุราในสถานบันเทิงนั้นแพงมากเมื่อเทียบกับราคาสุราที่ขายกันข้างนอก

เมื่อกลับมาถึงอพาร์ตเม้นท์ หมอกมักจะต้องรีบอาบน้ำก่อน เพราะหมอกเห็นว่าภายในสถานบันเทิงมีกลิ่นบุหรี่ที่แรงมาก และเมื่อหมอกเต้นก็จะมีเหงื่อออกมาไม่ว่าคืนนั้นหมอกจะเมามากแค่ไหนหมอกก็จะอาบน้ำก่อนเข้านอนเสมอ เพราะถ้าไม่อาบน้ำหมอกก็จะไม่หายเมา และเวลาตื่นมาก็จะไม่สดชื่น จากนั้นก็จะคุยโทรศัพท์กับผู้ชายที่ขอเบอร์โทรศัพท์ของหมอกในสถานบันเทิง

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของหมอก เพราะหมอกเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิงมีผลทำให้ร่างกายของหมอกอ่อนเพลีย ไม่สดชื่น โดยเฉพาะวันที่หมอกจะต้องไปเรียนแล้วต้องตื่นนอนแต่เช้า และถ้าไปเที่ยวติดต่อกันหลาย ๆ วันหมอกจะมีอาการเจ็บคอได้ง่าย เนื่องจากการดื่มสุราเป็นจำนวนมาก มีบางครั้งเหมือนกันที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมาแล้วมีอาการเป็นไข้ไม่สบาย

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาหมอก เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ต้องนอนดึกมาก ทำให้ตื่นนอนไปเรียนไม่ทันบางครั้งก็ขาดเรียน ทำให้มีบางวิชาที่เรียนไม่ทันเพื่อน แต่หมอกเห็นว่าเรื่องเข้าเรียนไม่ทัน หรือเรื่องขาดเรียนไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพราะหมอกรู้จักเพื่อนที่เรียนเก่งในห้อง คือ ดาว* ถ้าวันไหนดาวเห็นหมอกไม่ไปเรียนดาวก็จะเอาสมุดจดบันทึกของเธอเอามาให้หมอกดูว่าวันนี้เรียนอะไรไปบ้าง และมาช่วยหมอกทบทวนบทเรียนเวลาใกล้สอบเสมอ ทำให้ผลการเรียนของหมอกไม่ลดลงจากเดิม

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของหมอก เพราะในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง เนื่องจากว่าสุราที่หมอก และเพื่อน ๆ ดื่มเป็นสุราที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้ค่าเปิดสุราค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับสุราที่ผลิตในประเทศ แต่หมอกก็ไม่คิดที่จะดื่มสุราที่ผลิตในประเทศ เพราะหมอกเห็นว่ารสชาดไม่ดีเหมือนสุราจากต่างประเทศ ทำให้ค่าใช้จ่ายบางเดือนเพิ่มสูงขึ้นมากจนบางครั้งหมอกต้องขอยืมเงินจากญาติ และจากเพื่อน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของหมอก เพราะทั้งพ่อและแม่ไม่มีใครรู้ว่าหมอกเที่ยวสถานบันเทิง และดื่มสุรา แต่ถ้าพ่อกับแม่รู้ว่าหมอกออกไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยๆ พ่อกับแม่คงเสียใจมาก และอาจถูกพ่อดุด่า หรือมองว่าหมอกเป็นคนไม่ดี ส่วนแม่ก็คงคุยกับหมอกน้อยลง เพราะพ่อกับแม่ไม่ชอบคนที่ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

หมอกมองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีผู้ชายมาทำความรู้จัก มาขอเบอร์โทรศัพท์ เป็นเรื่องที่ดี ทำให้หมอกได้เจอผู้ชายเยอะขึ้น และสามารถเลือกคนที่จะมาเป็นแฟนได้มากขึ้น เพราะหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิงในครั้งนั้นหมอกก็จะติดต่อกับผู้ชายที่มาขอเบอร์โทรศัพท์ โดยการพูดคุยกันทางโทรศัพท์ก่อนเพื่อให้รู้จักกันมากขึ้น หลังจากนั้นก็จะนัดกันไปรับประทานอาหาร ไปดูภาพยนต์ ถ้าคนไหนนิสัยไม่ดีหมอกก็จะไม่ติดต่อด้วยอีก แต่ถ้าผู้ชายคนไหนหมอกเห็นว่าเป็นคนที่เข้ากับหมอกได้ และนิสัยดีหมอกก็จะคบเป็นแฟน หมอกก็เคยมีแฟนที่เจอกันในสถานบันเทิงเหมือนกัน ส่วนการจะคบกันนานหรือไม่นั้นหมอกมองว่าเป็นเรื่องของความพึงพอใจของหมอก บางคนก็คบเป็นปีเช่น พี่ที* แต่บางคนก็คบกันได้ไม่กี่เดือนก็เลิกไป

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

หมอกมองว่าการได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้หมอกได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ความสนุกสนาน และที่สำคัญคือ ได้ประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลายทั้งประสบการณ์ที่ดี และไม่ดี ถ้าหากหมอกไม่ได้ออกไปเที่ยวหมอกก็คงไม่ได้เรียนรู้อะไรอีกหลายอย่าง หมอกไม่ได้ส่งเสริมให้คนออกมาเที่ยวเพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิตเหมือนกับหมอก หากแต่การเพิ่มประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคนไม่เหมือนกัน สิ่งที่ทุกคนทำอยู่ในปัจจุบันก็สามารถเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเองได้แล้ว

ในอนาคตหมอกมองว่าหมอกคงจะเที่ยวสถานบันเทิงน้อยลง เนื่องจากว่าเมื่อเราโตขึ้นการที่จะมีเพื่อนที่ชวนแต่จะเที่ยวสถานบันเทิงแบบนี้ก็จะน้อยลง เพราะทุกคนก็จะมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้น ถ้ามีเวลาว่างจากที่เคยนัดเจอกันในสถานบันเทิงก็คงเปลี่ยนมาเป็นเจอกันตามร้านค้าอาหาร หรือตามห้างสรรพสินค้าแทน และสิ่งสำคัญที่ทำให้หมอกอยากเที่ยวสถานบันเทิงให้น้อยลง เพราะหมอกไม่อยากทำให้พ่อแม่เสียใจไปมากกว่านี้ และอยากตั้งใจเรียนให้มากขึ้น

ส่วนเรื่องการคบเพื่อนที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน ในอนาคตหมอกก็จะยังคงคบหากับเพื่อนกลุ่มนี้อยู่ เนื่องจากว่ากลุ่มเพื่อนที่คบอยู่ในปัจจุบันถึงแม้ว่าจะชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่เพื่อนกลุ่มนี้ก็เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ รวมถึงเป็นคนที่รักและคอยช่วยเหลือหมอกอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่หมอกจะต้องเลิกคบกับเพื่อนกลุ่มนี้

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป หมอกได้วางแผนเอาไว้ว่าเมื่อเรียนระดับปริญญาตรีจบแล้ว ก็จะขออนุญาตพ่อกับแม่เรียนต่อในระดับปริญญาโททันที เพราะการเรียนจบแค่ระดับปริญญาตรีหมอกเห็นว่าไม่เพียงพอแล้ว สำหรับการดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน

กรณีศึกษารายที่ 2 เจน*

เจน เป็นหญิงสาวอายุ 23 ปี เจนเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว ผมยาว ส่วนสูงประมาณ 165 เซนติเมตร เจนเป็นคนคุยเก่ง มีอารมณ์ขัน และเป็นคนเปิดเผย เวลาพูดคุยกับเจนถ้ามีคำถามหรือสงสัยเรื่องใดต้องถามเจนตรง ๆ เจนไม่ชอบคนพูดอ้อมค้อม เพราะจะทำให้เสียเวลา และเสียอารมณ์ เจนเป็นคนใจร้อน โกรธง่ายหายเร็ว แต่เมื่ออยู่กับแฟนและเพื่อนเจนจะเป็นคนใจเย็น สุขุม เพราะไม่อยากโดนแฟนทิ้ง และไม่อยากเสียเพื่อนไป

ปัจจุบันเจนเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยของเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เจนเรียนในระดับปริญญาตรีปีนี้เป็นปีที่ 4 แล้ว เจนเรียนด้านบริหารซึ่งเป็นด้านที่เจนชอบและใฝ่ฝัน แต่เจนเรียนได้ไม่เก่งเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้คือ 2.00-2.50 นอกจากเจนจะเรียนแล้วเจนยังทำงานไปด้วย เจนทำงานประจำเป็นพนักงานรับโทรศัพท์ของโรงแรมแห่งหนึ่ง รายได้ต่อเดือนอยู่ที่ประมาณ 12,000-15,000 บาท ถึงเจนจะเรียนไม่เก่งแต่เจนเป็นคนพูดภาษาอังกฤษได้ดีจึงทำให้เจนได้งานประจำทำที่โรงแรมแห่งนี้

เจนพักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์ย่านรามคำแหง เจนเป็นคนที่ชอบความสะดวกสบายเจนจึงเช่าห้องพักอยู่คนเดียว ค่าห้องพักอยู่ที่เดือนละ 4,000 บาท โดยแต่ละเดือนคนที่จ่ายค่าห้องพักให้เจนคือ พี่บอย* พี่บอยเป็นแฟนของเจนที่คบกันมาได้ประมาณปีหนึ่งแล้ว พี่บอยเป็นเจ้าของกิจการส่งออกสินค้าหลายชนิด ซึ่งเมื่อมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเจนจะขอเงินจากพี่บอย โดยไม่ขอเงินจากทางบ้าน เพราะที่บ้านก็มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอเหมือนกัน

ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของเจนจะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้า เครื่องสำอางต่าง ๆ เพราะเจนชอบใช้สินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากเจนเห็นว่าเพื่อนที่มหาวิทยาลัยก็ใช้กันถ้าเจนไม่ใช้ตามเพื่อนเจนก็จะถูกมองว่าเป็นคนไม่ทันสมัย เจนชอบแต่งตัวแนวเซ็กซี่ใส่เสื้อบาง ๆ กางเกงขาสั้น เจนเห็นว่าไม่ใช่เรื่องน่าอายที่จะแต่งตัวแบบนี้ เพราะคนอื่นก็ใส่กันบางคนหน้าตาไม่สวยเลยก็ยังใส่ เจนชอบไปซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้า เพราะเจนเห็นว่าจะได้เสื้อผ้าที่เป็นของดี เป็นของมียี่ห้อ ซึ่งเจนมักจะใช้เวลาในวันหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์ออกไปเดินตามห้างสรรพสินค้า โดยไปกับเพื่อนบ้างไป

กับพี่บอยบ้าง โดยเฉพาะถ้าไปกับพี่บอยเจนไม่ต้องจ่ายเงินเองพี่บอยจะเป็นคนจ่ายค่าเสื้อผ้าค่าเครื่องสำอางให้

เมื่อเลิกเรียนหรือเลิกจากการทำงาน เจนมักจะนัดเพื่อนในกลุ่มประมาณ 4-5 คนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง แต่ถ้าวันไหนเพื่อนไม่อยากไป หรือว่าเพื่อนบางคนติดธุระเจนก็มักจะไปเที่ยวกับวิ* เพราะวิเป็นคนที่ไม่เคยปฏิเสธเวลาเจนชวนไปเที่ยวเลย และขวัญเองก็เป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนกัน โดยทุกครั้งก่อนที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงเจนจะต้องโทรศัพท์ไปบอกพี่บอยก่อนเสมอ เพราะไม่อยากทะเลาะกับพี่บอย

ข้อมูลด้านครอบครัว

เจนเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของเจนอยู่ทางภาคเหนือ โดยครอบครัวของเจนมีสมาชิกอยู่ทั้งหมด 4 คน คือ ตา แม่ น้องชาย และเจน แต่ปัจจุบันบ้านของเจนมีแค่ตา กับน้องชายเท่านั้นที่พักอาศัยอยู่ เพราะว่าแม่แต่งงานใหม่แล้ว และก็ย้ายเข้ามาทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ส่วนพ่อของเจนก็แยกทางกับแม่ของเจนตั้งแต่เจนยังเด็ก ซึ่งปัจจุบันพ่อก็มีครอบครัวใหม่แล้ว และไม่เคยติดต่อมาหาเจนกับแม่อีกเลย

ปัจจุบันฐานะที่บ้านของเจนไม่ค่อยดีมากนักแต่ก็พอมีพอกิน โดยคนที่หาเลี้ยงครอบครัวก็คือ แม่ โดยแม่จะส่งเงินมาให้ตาทุกเดือนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในบ้าน และค่าเทอมของน้องชาย ถึงแม้ว่าแม่จะแต่งงานใหม่แล้วแต่แม่ก็ยังคงไม่ลืมตากับน้องชาย ส่วนเจนนั้นแม่ก็ส่งเงินมาให้ใช้บ้างแต่ก็ไม่มากนัก เพราะว่าแม่เห็นว่าเจนโตแล้วและก็มีงานประจำทำ และทุกเดือนเจนก็จะส่งเงินให้ตาใช้เหมือนกันเดือนละประมาณ 1,000-1,500 บาท

ตาเป็นคนที่เจนรักมากที่สุด เพราะว่าตาเป็นเลี้ยงดูเจนมาตั้งแต่เด็ก เนื่องจากว่าเมื่อพ่อกับแม่ของเจนแยกทางกันเมื่อเจนอายุ 10 ปี พ่อก็ย้ายออกจากบ้านและไม่ติดต่อเจนกับแม่อีกเลย ส่วนแม่เมื่อแยกทางกับพ่อแล้วแม่ก็เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร เพราะเมื่อขาดพ่อไปที่บ้านก็ประสบปัญหาเรื่องเงิน เนื่องจากว่าพ่อเป็นกำลังสำคัญในการหาเลี้ยงครอบครัว ดังนั้นแม่จึงต้องเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานครทิ้งให้เจนกับน้องชายอยู่กับตาที่บ้านเพียงสองคน

ตาเป็นคนที่มีอารมณ์ขัน คุยเก่ง และใจดี ตาเลี้ยงดูเจนกับน้องชายแบบให้อิสระ ตาไม่เคยดุด่าหรือว่าตีเจนกับน้องชายเลย เจนจึงคิดว่าตาคือพ่อของเจน ส่วนพ่อที่แท้จริงของเจน ๆ คิดว่าพ่อได้

เสียชีวิตไปแล้ว ทุกครั้งที่เจนท้อแท้หมดกำลังใจเจนจะต้องโทรศัพท์ไปคุยกับตาที่บ้านเสมอ เพราะตาจะคอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาที่ดีแก่เจน ตามองว่าเจนเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งเป็นคนเก่ง แม้จะไม่เก่งเรื่องเรียนแต่ก็เก่งในเรื่องของการดำรงชีวิต ส่วนแม่เจนไม่อยากที่จะรบกวนแม่มากนัก เพราะว่าแม่มีครอบครัวใหม่แล้ว

เจนเห็นว่าครอบครัวของเจนเป็นครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบเหมือนครอบครัวอื่น ๆ ไม่มีพ่อแม่อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน เจนจึงเหมือนคนที่อยู่ในสภาพบ้านแตก แต่เจนยังโชคดีที่เจนมีตาที่คอยรัก คอยห่วงใย แต่ถ้าวันไหนตาไม่อยู่แล้วเจนคงขาดคนที่รัก และสำคัญมากที่สุดในชีวิตไป

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

เจนเรียนจบระดับอนุปริญญาจากวิทยาลัยในตัวจังหวัด หลังจากนั้นเจนจึงอยากเข้ามาเรียนต่อให้จบระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร เพราะเจนเห็นว่าถ้าเจนมาเรียนที่กรุงเทพมหานครเจนสามารถที่จะทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยได้ และการทำงานในกรุงเทพมหานครก็มีรายได้ดีกว่าทำงานในต่างจังหวัด นอกจากนั้นเจนจะได้ไม่ต้องเป็นภาระเลี้ยงดูของแม่มากนัก

เจนเข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานครพร้อมกับเพื่อนจากวิทยาลัยเดียวกันอีกสองคน คือ ทราย* กับมด* ซึ่งทั้งทรายและมดเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของเจน โดยมีน้าสาวของทรายเป็นคนหางานให้ทั้งเจน ทราย และมด ซึ่งน้าสาวของทรายก็ทำงานอยู่ในโรงแรมเดียวกันกับเจนในปัจจุบัน ระยะแรกเจนพักอาศัยอยู่กับทรายและมดในอพาร์ตเม้นท์ที่ใกล้กับที่ทำงาน เจนทำงานได้ประมาณ 1 ปีเจนจึงมีเงินเก็บมากพอที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

เจนเข้าเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันพร้อมกับทราย และมด แต่พอเรียนได้ไม่ถึงปีทราย และมดก็ลาออกจากมหาวิทยาลัย เนื่องจากว่าทรายและมดเป็นคนเรียนไม่เก่งจึงสอบตกหลายวิชา ดังนั้นทรายและมดจึงเลิกเรียนและออกไปทำงานเพียงอย่างเดียว เมื่อทรายและมดลาออกจากมหาวิทยาลัยเจนจึงไม่มีเพื่อนเลยเวลาไปเรียน แต่แล้วเจนก็เจอกับวิ* วิเป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ในห้องเดียวกันแต่อยู่คนละกลุ่ม วิเป็นคนที่ชวนเจนเข้ามาอยู่ในกลุ่มของวิ โดยกลุ่มของวิมีเพื่อนอยู่ทั้งหมด 7 คนเป็นผู้หญิง 5 คน ผู้ชาย 2 คน

กลุ่มของวิเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อนในกลุ่มจะเป็นคนที่คุยเก่ง กล้าแสดงออก ชอบคุยเสียงดังและไม่สนใจว่าคนรอบข้างจะคิดอย่างไร ช่วงแรกเจนดูเป็นคนเรียบร้อยมากสำหรับเพื่อนในกลุ่ม เพราะ

ตอนที่อยู่กับทราย และมดทั้งสองคนเป็นคนเรียบร้อย เพื่อนในกลุ่มโดยเฉพาะวิ ดา* และเอ็ม* จึงเป็นคนที่คอยดูแลเจนทั้งเรื่องเสื้อผ้าการแต่งกาย ทรงผม และเครื่องประดับต่าง ๆ โดยวิ ดา และเอ็มจะเอาเสื้อผ้า เครื่องประดับต่าง ๆ ที่มีอยู่มาให้เจนใช้ โดยเพื่อน ๆ ในกลุ่มทุกคนต้องการให้เจนเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อให้เจนดูดีขึ้น เพราะเจนเป็นคนที่รูปร่างหน้าตาดีอยู่แล้วเพียงแต่แต่งตัวไม่เก่ง และเวลาที่ไปไหนมาไหนด้วยกันเจนจะได้ไม่ดูแตกต่างจากเพื่อนในกลุ่ม

เจนรู้สึกมีความสุขมากเมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อนกลุ่มใหม่ เจนได้ทำอะไรหลายอย่างที่เจนไม่เคยทำ และเพื่อน ๆ ในกลุ่มถึงแม้คนภายนอกจะดูว่าเป็นคนเกเร แต่สำหรับเจนแล้วทุกคนในกลุ่มจะดีกับเจนมาก เมื่อเจนมีปัญหาเรื่องเงินเพื่อนในกลุ่มก็จะคอยช่วยเหลือ มีเรื่องทุกข์ใจหรือมีปัญหาเรื่องอะไรก็จะคอยให้คำปรึกษา

เจนไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกในงานวันเกิดของวิ ซึ่งวิชวนเพื่อนทุกคนไปด้วย ครั้งแรกที่ไปเที่ยวเจนรู้สึกตื่นเต้น ไม่รู้จะแต่งตัวอย่างไร และไม่รู้จะทำตัวอย่างไรเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง เพราะเจนยังไม่เคยเที่ยวสถานบันเทิงมากก่อนเคยแต่ได้ยินคนอื่นพูดกันเท่านั้น วิ ดา และเอ็มจึงเป็นคนจัดการเรื่องการแต่งตัวของเจนทั้งหมด หลังจากงานวันเกิดของวิ เจนก็มีโอกาสได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงอีกหลายครั้ง ซึ่งเจนรู้สึกชอบมากและอยากไปเที่ยวบ่อย ๆ ในสถานบันเทิงเจนเห็นเพื่อนในกลุ่มทั้งหญิงและชายดื่มสุรา และสูบบุหรี่กันทุกคน ตอนแรกเจนไม่ดื่มสุรา และไม่สูบบุหรี่แต่พอไปเที่ยวบ่อย ๆ เพื่อนในกลุ่มก็สอนให้เจนดื่มสุรา และสูบบุหรี่จนเจนคิดว่าเจนติดมันเสียแล้ว

เจนเห็นว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่สนุกสนาน เป็นสถานที่ที่ใช้สำหรับการพบปะสังสรรค์ได้เป็นอย่างดี ทุกครั้งที่เข้ามาเที่ยวสถานบันเทิงเจนจะมีความสุขมาก โดยเจนมองคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงว่าเป็นคนที่รักความสนุกสนาน เป็นคนที่ขี้เหงาไม่ชอบการอยู่คนเดียว และเป็นคนเจ้าชู้ เจนไม่ชอบนักกับการที่ใครจะบอกว่าเจนเป็นเด็กเที่ยวกลางคืนแล้วมองว่าเด็กเที่ยวกลางคืนเป็นคนไม่ดี เป็นคนเกเร เป็นเด็กใจแตก เจนอยากให้คนมองว่าไม่ใช่ทุกคนที่เป็นคนไม่ดี คนดี ๆ ก็มีที่ไปเที่ยวเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนจากการทำงาน

เจนมีความสุขจากการได้ใช้ชีวิตแบบนี้กับเพื่อน ๆ เจนมองว่าเพื่อนคือ คนที่ทำให้ชีวิตเรามีความสุขสนุกสนาน เป็นคนที่คอยรับฟังปัญหาของเราได้ทุกเรื่อง ถ้าชีวิตเจนขาดเพื่อนเจนมองว่าชีวิตคงขาดสีสัน และดูน่าเบื่อ เจนไม่เคยมองว่าเพื่อนในกลุ่มเป็นคนไม่ดี ถึงแม้ว่าเพื่อนของเจนจะเป็นคนที่สอนให้เจนรู้จักการเที่ยวสถานบันเทิง รู้จักการดื่มสุรา รู้จักกับการสูบบุหรี่ แต่สิ่งเหล่านี้เจนกลับมองว่ามันเป็นประสบการณ์ชีวิตอีกรูปแบบหนึ่ง

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

เจนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเฉลี่ยแล้วเดือนละประมาณ 5-6 ครั้ง และไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นคืนวันศุกร์ หรือคืนวันเสาร์เสมอไปเจนสามารถไปเที่ยวได้ทุกวัน โดยทุกครั้งที่ออกไปเที่ยวส่วนใหญ่แล้วเจนจะไปกับวิ ดา เอ็ม และเพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่ม แต่ก็มีบางครั้งที่เจนไปเที่ยวกับพี่บอย และเพื่อนของพี่บอย แต่เจนชอบไปเที่ยวกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยมากที่สุด เพราะเจนคิดว่าไปกับเพื่อนสนุกกว่าไปกับแฟน ไปกับเพื่อนเจนอยากจะเต้น อยากจะร้องเพลง อยากจะดื่มสุรา สูบบุหรี่ มองผู้ชาย หรือทำอะไรก็ได้โดยไม่ต้องเกรงใจแฟน

ก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิง เจนมักโทรศัพท์ไปชวนเพื่อน ๆ และจะบอกให้เอ็มมาพักอยู่ด้วยที่อพาร์ตเม้นท์ เพราะบ้านของเอ็มอยู่ไกลจากแหล่งที่เที่ยวสถานบันเทิง และปัจจุบันเจนได้แยกห้องออกมาจากทราย และมดแล้ว เพราะว่าพี่บอยต้องการให้เจนอยู่อย่างสบายไม่ต้องคอยเกรงใจใคร และพี่บอยก็ต้องการความเป็นส่วนตัว เจนชอบแต่งตัวให้ดูเซ็กซี่โดยที่เจนจะใส่กางเกงขาสั้น เสื้อสายเดี่ยวบางครั้งก็ใส่เสื้อเกาะอก เจนมองว่าการแต่งตัวแบบนี้จะทำให้เป็นที่สนใจของคนที่พบเห็น และเจนก็เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีจึงแต่งตัวแบบนี้ได้ ซึ่งก็จะดูไม่น่าเกลียดเหมือนบางคน รวมถึงเพื่อนในกลุ่มของเจนที่เป็นผู้หญิงทุกคนก็มักจะแต่งตัวแบบนี้กัน

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งเจนจะต้องแต่งหน้าให้เข้มกว่าที่เคยแต่งในตอนกลางวัน และเอ็มก็มักจะเป็นคนที่เข้ามาช่วยเจนแต่งหน้า ทำผม ทำเล็บเสมอ เอ็มเป็นคนที่แต่งหน้า และทำผมทำเล็บเก่ง เพราะที่บ้านเคยเปิดร้านเสริมสวยมาก่อน โดยเจนจะแต่งหน้าและทำผมตามแฟชั่นที่ดารานิยมทำกัน โดยที่จะดูตามนิตยสารต่าง ๆ ก่อนออกไปเที่ยวในเย็นวันนั้นเจนมักจะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับทางร้านไว้ก่อนเสมอ เพราะว่าไม่ต้องการให้เวลาไปถึงแล้วไม่มีโต๊ะนั่ง หรือว่าได้ที่นั่งไม่อยู่ภายในบริเวณของร้าน และนอกจากนั้นเจนก็จะโทรศัพท์ขออนุญาตกับพี่บอยไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน

โดยเมื่อเจน และเอ็มแต่งตัวเสร็จส่วนใหญ่จะนั่งรถแท็กซี่ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะว่าสะดวกสบาย แต่มีบางครั้งที่พี่บอย หรือวิเป็นคนขับรถมารับ ซึ่งเจนก็เห็นว่าการนั่งรถยนต์มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่โก้หรูกว่าการนั่งรถแท็กซี่ เพราะจะทำให้เจนดูดี มีฐานะ เจนมักจะออกจากอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 22.00 น. และนัดเจอกับเพื่อนที่ไปด้วยคนอื่น ๆ บริเวณหน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเจนและเพื่อน ๆ เข้ามาในร้าน เจนมักจะได้โต๊ะนั่งบริเวณตรงกลางร้านเสมอ เพราะว่าโทรศัพท์มาจองไว้แล้ว เจนมองว่าการนั่งตรงกลางร้านทำให้เจนได้รับบรรยากาศที่ดี ทั้งในเรื่องของแสงสี เสียงเพลง รวมถึงการได้นั่งตรงกลางร้านยังเป็นบริเวณที่คนในร้านสนใจมองมากที่สุด

เจนชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบ เพราะเป็นแนวเพลงที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ภายในปัจจุบัน และมีจังหวะที่สนุกสนานเร้าใจ โดยเจนชอบเพลงที่เป็นของนักร้องชาวต่างชาติมากกว่าเพลงที่เป็นของศิลปินไทย รวมถึงเจนชอบการเปิดเพลงจากแผ่นมากกว่าการเล่นดนตรีสด เพราะว่าส่วนใหญ่แล้ววงดนตรีที่มาเล่นมักจะเล่นเพลงที่เก่า ไม่ทันสมัย แต่มีสิ่งหนึ่งที่เจนชอบจากวงดนตรีก็คือ ถ้านักร้องนำมีรูปร่างหน้าตาดีเจนว่าก็พอจะฟังได้

เจนและเพื่อน ๆ มักจะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา ไวน์ เป็บซี่ โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง โดยสุราที่สั่งมักจะเป็นสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยเจนจะดื่มสุราผสมเป็บซี่ และโซดา หรือบางครั้งเจนก็จะดื่มไวน์อย่างเดียว และทุกครั้งที่มีการสั่งเครื่องดื่มเจนจะมีการให้ทิปกับพนักงานเสริฟ์เสมอเป็นจำนวนเงินครั้งละ 10-20 บาท ปริมาณการดื่มสุราที่จะทำให้เจนเริ่มจะเมาได้นั้นขึ้นอยู่กับว่าในแก้วมีการใส่สุราน้อยแค่ไหน ถ้าใส่สุราในแก้วมากเจนก็จะดื่มได้ประมาณ 6-8 แก้ว แต่ถ้าใส่สุราในแก้วน้อยเจนก็จะดื่มได้ประมาณ 10-12 แก้ว โดยเมื่อเจนเริ่มมีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง ซึม พูดน้อยลง สูบบุหรี่บ่อยขึ้น ส่วนจำนวนปริมาณของจำนวนบุหรี่ที่เจนสูบไม่แน่นอนมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่อารมณ์ขณะนั้นของเจน ซึ่งจะอยู่ที่ประมาณ 6-10 มวน เจนเห็นว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ดื่มสุรา หรือไวน์จะทำให้ไม่ได้บรรยากาศ และถ้าไม่เมาก็จะเต้นรำไม่สนุก

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงเจนชอบมองผู้ชายที่หน้าตาดี ๆ แบบผู้ชายญี่ปุ่น ผิวขาว แต่งตัวเท่ ๆ ใส่กางเกงยีนต์ เสื้อเชิร์ตแบบพอดีตัว ส่วนผู้หญิงเจนก็ชอบมองเหมือนกัน โดยเฉพาะผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาดี แต่งตัวสวย ๆ เจนจะมองแล้วนำรูปแบบของการแต่งหน้า ทรงผม เสื้อผ้ามาใช้เป็นแบบในการแต่งตัว แต่งหน้าในครั้งต่อไปของเจน โดยเจนจะชอบมองผู้ชายที่มาเป็นกลุ่มแบบผู้ชายล้วน เพราะว่าถ้ามีผู้หญิงอยู่ในกลุ่มด้วยเจนรู้สึกว่าผู้หญิงคนนั้นจะไม่ชอบให้ใครเข้ามายุ่งกับผู้ชายในกลุ่มของตน หรือบางครั้งก็จะแสดงอาการหึงหวงออกมา

เมื่อเจนเจอผู้ชายที่ชอบเจนจะบอกให้เพื่อนในกลุ่มทราบ และชี้ให้เพื่อนในกลุ่มดู และเจนจะมองที่ผู้ชายคนนั้นบ่อย ๆ แล้วเมื่อผู้ชายคนนั้นรู้ตัวว่าเจนมองอยู่ หรือหันมาสบตาเจนพอดีเจนก็

จะหลบสายตา และทำเป็นไม่สนใจ เพื่อให้ผู้ชายคนนั้นคิดว่าเป็นเรื่องบังเอิญก่อน หลังจากนั้นเมื่อผู้ชายคนนั้นเริ่มมองเจนกลับมาบ้างเจนก็จะยกแก้วของตนเองขึ้นดื่ม เพื่อแสดงการทักทาย ถ้าผู้ชายคนนั้นยกแก้วขึ้นดื่มตอบเจนก็จะยิ้มให้ เพื่อให้ผู้ชายคนนั้นรู้ว่าเจนสนใจเขาอยู่ และเมื่อมีผู้ชายแบบที่เจนชื่นชอบเดินผ่านโต๊ะที่เจนนั่งอยู่ เจนก็จะสะกิดเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ เจนให้มองดูผู้ชายคนนั้นด้วย

ขณะที่เจนอยู่ในสถานบันเทิง เมื่อเจนเจอผู้ชายที่เจนชอบ และผู้ชายคนนั้นมีท่าทีชอบเจนตอบกลับเหมือนกัน เจนจะชี้นิ้วออกไปนอกร้านเพื่อให้ผู้ชายคนนั้นเดินตามมา และไปเจอกันที่หน้าร้าน จากนั้นก็จะมีการถามชื่อ และแลกเบอร์โทรศัพท์กัน แต่ถ้าเจนอยู่ที่โต๊ะแล้วมีผู้ชายที่เจนไม่ได้มองเข้ามาพูดคุย หรือมาขอชนแก้วด้วย เจนจะมองก่อนว่าผู้ชายคนนั้นหน้าตาดีหรือปล่าว แต่งตัวเป็นอย่างไร ถ้าหน้าตาดีแต่งตัวดีเจนก็จะพูดด้วย แต่ถ้าหน้าตาไม่ดีแต่งตัวไม่ใช่ในแบบที่เจนชอบ เจนก็จะไม่พูดด้วยและจะสะกิดให้เพื่อนคนอื่นมาพูดแทน และพยายามทำตัวออกห่างให้ผู้ชายคนนั้นรู้ว่าเจนไม่ชอบ และไม่ต้องการคุยด้วย เจนมีความรู้สึกว่าเมื่อมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีผู้ชายเข้ามาพูดคุยทำความรู้จัก หรือขอเบอร์โทรศัพท์เป็นเรื่องที่ดี เพราะถือได้ว่าเจนเป็นคนรูปร่างหน้าตาดีจึงมีคนมาชอบ

เจนรู้ว่าการที่ผู้ชายมาชอบในสถานบันเทิงถือได้ว่าเป็นความชอบเพราะอารมณ์มากกว่า ไม่ใช่เป็นความชอบที่มาจากความรู้สึกดี ๆ แต่เจนก็ไม่สนใจว่าใครจะมาชอบเจนแบบไหนก็ตามขอแค่คืนนั้นมีคนมาพูดคุย มาขอเบอร์โทรศัพท์ก็พอแล้ว

สิ่งที่เจนชอบทำมากที่สุดเมื่ออยู่ในสถานบันเทิงก็คือ การเต้นรำ การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ เพราะเมื่ออยู่ที่นี่เจนสามารถทำอะไรก็ได้ตามความพอใจ ไม่มีใครมาสนใจ หรือถ้าจะมีคนสนใจเจนก็จะไม่ใส่ใจ ส่วนการที่ได้มองผู้ชายที่ชื่นชอบ หรือได้พูดคุยและแลกเบอร์โทรศัพท์กัน เจนมองว่ามันเป็นผลพลอยได้มากกว่า หรือเรียกได้ว่าเป็นกำไรของการมาเที่ยว

เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงใกล้จะปิด เจนมักจะรีบชวนเพื่อนเดินออกจากสถานบันเทิงก่อน เพราะไม่อยากเดินเบียดกับใคร โดยเฉพาะเวลาที่ต้องนั่งรถแท็กซี่กลับเองต้องรีบมาขึ้นรถแท็กซี่ก่อน เพราะถ้าออกมาตอนสถานบันเทิงปิดพอดีจะทำให้ไม่มีรถแท็กซี่มาส่ง เนื่องจากคนเยอะและต้องรอนานกว่าจะได้กลับอพาร์ตเม้นท์

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเจนออกจากร้านก็จะชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มออกไปรับประทานอาหารที่ร้านใกล้ ๆ กันกับสถานบันเทิงก่อน เพราะการเต้นรำมาก ๆ หรือการนอนดึกทำให้เจนรู้สึกหิว และถ้าไม่ได้รับประทานอะไรก่อนนอนเจนก็จะนอนไม่หลับ โดยอาหารที่เจนและเพื่อน ๆ มักจะรับประทานเสมอก็คือ ก๋วยเตี๋ยว

ในขณะที่รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ อยู่ ถ้ามีผู้ชายมาขอเบอร์โทรศัพท์ของเจน เจนก็มักจะชวนให้ผู้ชายคนนั้นมารับประทานอาหารด้วยกัน เพราะถ้าผู้ชายมารับประทานอาหารด้วยเจนและเพื่อน ๆ จะได้ไม่ต้องเสียค่าอาหาร เนื่องจากเจนเห็นว่าผู้ชายที่เจอในสถานบันเทิงมักจะต้องการทำทุกอย่างเพื่อเอาใจผู้หญิง และเพื่อให้ผู้หญิงเห็นว่าตนเองมีฐานะร่ำรวย โดยเจนก็จะให้เบอร์โทรศัพท์ของเจนเสมอเมื่อผู้ชายคนนั้นจ่ายเงินค่าอาหารให้เจนและเพื่อน ๆ เพราะเห็นว่าเป็นค่าตอบแทนส่วนเจนรับโทรศัพท์ของผู้ชายคนนั้นหรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับหน้าตา ถ้าผู้ชายคนนั้นหน้าตาดีเจนก็จะรับโทรศัพท์ และพูดคุยด้วย แต่ถ้าหน้าตาไม่ดีเจนก็จะไม่รับโทรศัพท์เลยเวลาที่ผู้ชายคนนั้นโทรศัพท์มา

เจนและเพื่อน ๆ จะกลับบ้าน หรืออพาร์ตเม้นท์เมื่อเวลาประมาณ 02.30 น. โดยส่วนใหญ่เจนก็จะนั่งรถแท็กซี่กลับกับเอ็ม แต่ก็มีบางครั้งถ้าพี่บอยยังไม่นอนพี่บอยก็จะขับรถมารับ หรือถ้าวียังไม่เมาวิก็จะขับรถมาส่ง แต่ก็มีบางครั้งที่เจนแอบให้ผู้ชายที่ขอเบอร์โทรศัพท์จากสถานบันเทิงเป็นคนขับรถมาส่ง แต่ไม่บ่อยนักเพราะกลัวว่าพี่บอยจะรู้

ในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง เจนกับเพื่อน ๆ มักจะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย โดยการรวมเงินไว้ที่คนใดคนหนึ่งก่อน จากนั้นเมื่อเที่ยวเสร็จในแต่ละครั้งก็จะรวบรวมค่าใช้จ่ายทั้งค่าสุรา ค่าเครื่องดื่มต่าง ๆ ค่าอาหาร มาช่วยกันจ่ายเท่า ๆ กัน โดยเฉลี่ยแล้วค่าใช้จ่ายตกประมาณครั้งละ 300-500 บาท แต่จะจ่ายเงินน้อยลงถ้าไปเที่ยวกันหลายคน เพราะจะมีคนช่วยออกค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

เมื่อกลับมาถึงอพาร์ตเม้นท์ เจนมักจะต้องรีบอาบน้ำก่อน แต่ถ้าวันไหนเจนเมามากเจนก็จะไม่อาบน้ำ แต่เจนจะเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนแล้วค่อยนอน เพราะเจนเห็นว่าเสื้อผ้าที่ใส่ไปเที่ยวมักจะมีกลิ่นบุหรี่ติด และกลิ่นเหงื่อ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนนอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของเจน เพราะเจนเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ต้องเข้านอนดึก ๆ ทำให้มีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอร่างกายอ่อนแอเป็นไข้หวัดได้ง่าย รวมถึงทำให้ดวงตาหมองคล้ำ ใบหน้าอิดโรย ทำอะไรก็เหมือนคนไม่มีเรี่ยวแรง โดยวันนั้นทั้งวันเจนจะรู้สึกว่าร่างกายขาดความสดชื่น กะปรี้กระเปร่า และจะเป็นมากเมื่อคืนไหนเกิดอาการเมาสุราอย่างหนัก

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของเจน เพราะออกไปการเที่ยวสถานบันเทิงมีผลทำให้เจนเข้าเรียนสาย หรือขาดเรียน เพราะว่านอนตื่นสาย ทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน และผลการเรียนบางวิชาตกต่ำต้องสอบซ่อมบ่อย ๆ

ส่วนด้านอาชีพการงาน การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่ได้ส่งผลกระทบถึงการทำงานมากนัก เพราะไม่ว่าเจนจะนอนดึกแค่ไหนเจนก็จะไปทำงานเสมอ เนื่องจากกลัวถูกหัวหน้าดุ และไม่อยากถูกหักเงินเดือน แต่การทำงานในวันนั้นประสิทธิภาพจะไม่ดีเท่ากับวันที่ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิง

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของเจน เพราะเจนเห็นว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยมากเท่าไหร่เงินใช้จ่ายในแต่ละเดือนก็จะลดลง หรือบางเดือนเจนก็จะไม่มีเงินพอใช้จนถึงสิ้นเดือน แต่เจนก็ยังมีพี่บอยที่คอยให้เงินเจนเสมอเวลาที่เจนไม่มีเงินใช้ ทำให้เจนหมดปัญหาเรื่องเงินไม่มีใช้ได้เมื่อยังมีพี่บอยอยู่

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของเจน เพราะที่บ้านทั้งตา แม่ และน้องชายไม่มีใครรู้ว่าเจนเที่ยวสถานบันเทิง เจนดื่มสุราและสูบบุหรี่ แต่ถ้า

ตารู้ว่าเจนหมดเงินไปกับการเที่ยวสถานบันเทิงมากเพียงใด ตาคงจะเสียใจมาก เพราะตาคาดหวังในตัวของเจนไว้สูงมากว่าเจนเป็นคนดี เป็นคนเรียบร้อย และเมื่อยิ่งรู้ว่าตอนที่เจนอยู่ในสถานบันเทิงแล้วสูบบุหรี่ ดื่มสุราตาคงโกรธเจนมาก

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

เจนมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีผู้ชายมาสนใจในตัวของเจน เจนมองว่ามันเป็นเรื่องที่ดีไม่ว่าผู้ชายคนนั้นจะมองเจนแล้วคิดในด้านดี หรือไม่ดีก็ตาม ในด้านดีหมายถึง ผู้ชายคนนั้นมองว่าเราเป็นคนรูปร่างหน้าตาดี น่าคบหาพูดคุย ทำความรู้จัก หรือว่าอยากเป็นเพื่อนจนถึงอยากคบเป็นแฟน ส่วนในด้านที่ไม่ดีหมายถึง อยากรู้จักเพื่อมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวเท่านั้น เจนไม่สนใจว่าผู้ชายคนนั้นจะคิดอะไรอยู่ขอให้มีคนเข้ามาสนใจในตัวของเจนก็พอ

โดยความสัมพันธ์ของเจนกับผู้ชายที่พบกันในสถานบันเทิงนั้น เริ่มจากการถูกใจในรูปร่างหน้าตา หรือไม่ก็ฐานะความร่ำรวย หลังจากนั้นก็จะมีการแลกเบอร์โทรศัพท์ และพูดคุยกันเพื่อทำความรู้จักอีกฝ่ายหนึ่งให้มากยิ่งขึ้น ต่อจากนั้นก็จะมีการนัดพบกันตามร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า และโรงภาพยนตร์

การไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เจนได้รู้จักคนมากขึ้น ทั้งรู้จักกันในฐานะเพื่อนจนถึงพัฒนาความสัมพันธ์มาเป็นแฟน เจนเคยมีแฟนที่พบกันในสถานบันเทิงหลายคน แต่ส่วนใหญ่จะคบเป็นแฟนได้ไม่นานบางคนไม่เกินสองถึงสามเดือนก็เลิกกันไป เพราะนิสัยส่วนตัวบางอย่างเข้ากันไม่ได้ และมีเวลาศึกษาดูใจกันน้อย

ส่วนในกรณีของพี่บอยเจนก็เจอพี่บอยในสถานบันเทิงเหมือนกัน และเริ่มต้นความสัมพันธ์เหมือนกับผู้ชายคนอื่น ๆ เพียงแต่พี่บอยไม่เหมือนผู้ชายคนอื่น ๆ ที่เจนเคยคบเป็นแฟนมาก็ตรงที่พี่บอยเป็นผู้ชายที่มีอายุมากกว่าเจนหลายปี มีวุฒิภาวะของความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ชายคนอื่นๆ ที่เจนเคยคบเป็นแฟน พี่บอยไม่ใช่คนไร้เหตุผล ไม่ใช่คนเจ้าอารมณ์ และที่สำคัญไม่ใช่คนเจ้าชู้ จึงทำให้เจนคบพี่บอยเป็นแฟนได้นานกว่าคนอื่น ๆ ดังนั้นเจนจึงมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่นัดพบของคนที่อยากมีแฟน ซึ่งจะเป็นแฟนในระยะสั้น หรือว่าเป็นแฟนในระยะยาวนั้นขึ้นอยู่กับว่าเราเจอคนดีและเลือกคบคนถูกหรือไม่

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

เจนมองว่าการได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เจนชีวิตของเจนในแต่ละวันมีความสนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ได้พบเจอคนมากมายและที่สำคัญทำให้เจนได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างแบบที่ห้องเรียน หรือว่าที่บ้านเจนไม่สามารถให้ได้ ซึ่งเจนมองว่าการได้ใช้ชีวิตแบบนี้เป็นเรื่องที่ดี

แม้ว่าเจนจะชอบใช้ชีวิตแบบการเที่ยวสถานบันเทิงมากเพียงใดก็ตาม ในอนาคตเจนก็คิดจะเลิกพฤติกรรมนี้ โดยเวลาว่างส่วนใหญ่เจนจะทุ่มเทให้กับการทำงาน และกับการเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และเมื่อมีเพื่อนมาชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงเจนก็จะปฏิเสธไม่ไปเที่ยวด้วย เพราะเจนเห็นว่าเมื่อเรามีอายุมากขึ้น ความรับผิดชอบของเราก็จะต้องเพิ่มมากขึ้น การใช้ชีวิตแบบนี้ไปวัน ๆ ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีกับตัวของเจนเองมากนัก

ด้านการศึกษา ในอนาคตเจนอยากเรียนให้จบปริญญาตรีเหมือนดังที่ตั้งความหวังเอาไว้เสียก่อน เพื่อให้เป็นของขวัญให้ตา และเจนก็จะขยันทำงานให้มากขึ้น ใช้จ่ายเงินให้น้อยลง เพื่อให้มีเงินเหลือเก็บพอที่จะเรียนต่อในระดับปริญญาโทต่อไป แต่ถ้าเจนมีเงินเก็บไม่มากไม่พอที่จะเรียนต่อได้เจนก็จะตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด ส่วนพี่บอยเจนไม่คิดถึงขั้นว่าจะได้แต่งงานมีครอบครัวด้วยกัน เพราะเจนมองว่าอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน

กรณีศึกษารายที่ 3 แยม*

แยมเป็นหญิงสาวอายุ 24 ปี แยมเป็นคนที่มีรูปร่างสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวสีแทน ผมยาว แยมเป็นคนร่าเริง คุยเก่ง กล้าแสดงออก และเป็นคนเปิดเผย ปัจจุบันแยมทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยแยมเรียนจบระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของแยมอยู่ที่เดือนละประมาณ 15,000 บาท แยมทำงานที่บริษัทแห่งนี้เป็นเวลาเกือบ 2 ปีแล้ว โดยแยมทำหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายขายของบริษัทแห่งนี้

แยมพักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ แยมพักอาศัยอยู่กับน้องชายที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานคร โดยมีพ่อกับแม่เป็นคนช่วยผ่อนค่าห้องให้แยม ซึ่งแต่ละเดือนพ่อกับแม่จะช่วยออกเงินให้เป็นจำนวนเดือนละ 3,000 บาท ส่วนที่เหลืออีก 3,000 บาท แยมเป็นคนรับผิดชอบ

ในการออกค่าใช้จ่ายเอง ซึ่งส่วนใหญ่รายได้ที่แยมได้รับต่อเดือนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายตลอดทั้งเดือน แต่ถ้าช่วงไหนที่แยมใช้จ่ายเงินมากจนมีเงินไม่พอใช้ในเดือนนั้นแยมจะขอยืมจากเพื่อนที่ทำงานเป็นส่วนใหญ่

ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของแยมจะหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้า แยมชอบแต่งตัวตามแฟชั่น ถ้ามีเสื้อผ้าแบบไหนที่กำลังได้รับความนิยมแยมก็จะต้องมักไปซื้อมาใส่เสมอ แยมเห็นว่าการได้แต่งตัวแบบนี้ถือได้ว่าแยมเป็นคนทันสมัย เวลาไปไหนก็จะได้ไม่อายใคร และไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นเสื้อผ้าที่เป็นของแบรนด์เนมเสมอไป บริเวณที่แยมชอบไปหาซื้อเสื้อผ้าส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ สวนจตุจักร และห้างสรรพสินค้าที่ใกล้กับที่พักอาศัย

เมื่อถึงวันหยุดเสาร์อาทิตย์ แยมมักจะชวนเพื่อนทั้งเพื่อนจากที่ทำงาน หรือเพื่อนที่เรียนจบปริญญาตรีมาด้วยกันไปเดินเลือกซื้อเสื้อผ้า ไปดูภาพยนต์ ไปโยนโบว์ลิ่ง และไปรับประทานอาหารเป็นประจำ เนื่องจากแยมเห็นว่าวันหยุดควรที่จะออกไปทำกิจกรรมข้างนอก เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานมากกว่าที่จะอยู่คอนโดเพียงลำพัง และสถานที่หนึ่งที่แยมมักจะนิยมชวนเพื่อนไปเป็นประจำช่วงคืนวันศุกร์และวันเสาร์ คือ สถานบันเทิง เพราะแยมเห็นว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสำหรับใช้ผ่อนคลายความเครียดได้ดีที่สุด

ข้อมูลด้านครอบครัว

แยมเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของแยมอยู่ทางภาคเหนือ ครอบครัวของแยมมีสมาชิกอยู่ทั้งหมด 4 คน คือ พ่อ แม่ น้องชาย และแยม ปัจจุบันที่บ้านของแยมมีแค่พ่อกับแม่เท่านั้นที่อยู่บ้าน เพราะแยมมาเรียนและก็ทำงานในกรุงเทพมหานคร ส่วนน้องชายเพิ่งเข้ามาเรียนในระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานครได้ประมาณสองปี

ครอบครัวของแยมมีฐานะปานกลาง พ่อกับแม่มีอาชีพรับราชการครู โดยสอนในโรงเรียนมัธยมของอำเภอ นอกจากนั้นที่บ้านยังทำสวนลำไยเป็นอาชีพเสริม พ่อเป็นคนที่คุยเก่ง มีอารมณ์ขันและใจดี จึงทำให้พ่อเป็นครูที่ลูกศิษย์รักมาก ส่วนแม่ก็เป็นคนคุยเก่ง เรียบร้อย และใจเย็น รวมถึงเป็นแม่บ้านที่ดี เพราะแม่จะคอยดูแลทุกคนในบ้านอย่างทั่วถึง ทั้งเรื่องอาหาร เรื่องสุขภาพ เรื่องการแต่งกาย และแม่ยังเป็นผู้ที่คอยให้คำปรึกษากับทุกคนในบ้านได้เป็นอย่างดี

ในครอบครัวแยมจะสนิทสนมทั้งพ่อและแม่ เนื่องจากว่า พ่อและแม่เป็นคนที่เข้าใจในตัวของแยมมากที่สุด มีปัญหาอะไรแยมก็จะปรึกษาทั้งพ่อและแม่ และไม่ว่าแยมจะมีเรื่องอะไรแยมก็จะไม่ปกปิดพ่อและแม่ แยมจะบอกพ่อและแม่ทุกเรื่องทั้งเรื่องเรียน เรื่องการทำงาน รวมไปถึงเรื่องแฟน แต่กับน้องชายแยมจะไม่สนิทสนมด้วยเหมือนพ่อกับแม่ เพราะว่าน้องชายของแยมมีนิสัยที่ชอบแกล้งแยม และคอยนำเรื่องไม่ดีต่าง ๆ ของแยมไปเล่าให้พ่อกับแม่ฟัง ซึ่งมักจะทำให้แยมโดนพ่อกับแม่ดุเสมอ

พ่อกับแม่เลี้ยงดูแยมแบบให้อิสระในการคิดการตัดสินใจ ซึ่งแยมมองว่าเป็นการเลี้ยงดูที่ดีที่สุด เพราะถ้าพ่อกับแม่เลี้ยงแยมแบบเข้มงวดแยมคงไม่มีความสุข แยมมองว่าครอบครัวของแยมเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เจอหน้าพ่อกับแม่บ่อย ๆ แต่ว่าทุกวันพ่อกับแม่ก็จะโทรศัพท์มาคุยด้วยเสมอ และถ้าเป็นช่วงปิดภาคเรียนพ่อกับแม่ก็จะมาเยี่ยมแยมกับน้องชายที่กรุงเทพมหานคร

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

แยมเรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนประจำอำเภอที่พ่อกับแม่ของแยมเป็นครูสอนอยู่ที่นั่น เมื่อแยมเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วแยมมีความคิดที่อยากจะมาเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาที่กรุงเทพมหานคร เพราะแยมเห็นว่ามหาวิทยาลัยที่มีอยู่ใกล้บ้านยังไม่ดีพอเท่ากับในกรุงเทพมหานคร และเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ก็นิยมที่จะเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร แยมจึงขออนุญาตพ่อกับแม่เข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานคร

ระยะแรกแยมพักอาศัยอยู่บ้านของป้า และมีป้าคอยขับรถรับส่งแยมไปมหาวิทยาลัย เพราะว่าแยมยังไม่รู้จักเส้นทางในกรุงเทพมหานคร และระยะทางจากบ้านป้าไปมหาวิทยาลัยก็ไกลมาก จึงทำให้แยมต้องตื่นนอนแต่เช้า และมีบางวันที่แยมเข้าเรียนหนังสือไม่ทันเวลาเพื่อนของแยมคือนก* จึงชวนแยมให้มาพักอยู่อพาร์ตเม้นท์เดียวกันกับนก ซึ่งอยู่ใกล้มหาวิทยาลัย แยมจึงขออนุญาตพ่อกับแม่ย้ายมาอยู่อพาร์ตเม้นท์แทน

เพื่อนในกลุ่มของแยมตอนเรียนปริญญาตรีมี 5 คน คือ แยม นก แมว* นัท* และลิลลี่* แยมเช่าห้องพักอยู่คนเดียว เพราะแยมชอบความเป็นส่วนตัว นกและแมวพักอยู่ห้องเดียวกัน ส่วนนัทและลิลลี่อยู่บ้าน เพราะทั้งสองคนเป็นคนกรุงเทพมหานคร หลังเลิกเรียนและวันหยุดต่าง ๆ แยมและเพื่อน ๆ จะนัดกันออกไปซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ รวมถึงออกไปเดินซื้อของที่บริเวณตลาดนัดจตุจักร แยมชอบไปไหนมาไหนกับกลุ่มเพื่อน เพราะแยมเห็น

ว่าไปกับเพื่อนแล้วสนุก เนื่องจากว่าเพื่อนในกลุ่มของแยมส่วนใหญ่ทุกคนเป็นคนคุยเก่ง ร่าเริง และชอบเรื่องความสวยความงามเหมือนกัน

ตอนเรียนระดับปริญญาตรีแยมติดเพื่อนมาก เพราะว่าแยมจะอยู่กับเพื่อนตลอดเวลาไม่ว่าจะรับประทาน ไปเดินซื้อของ ไปเรียนแยมก็จะไปกับเพื่อนเสมอ แยมเห็นว่าเพื่อนเปรียบเสมือนคนสำคัญที่จะขาดไม่ได้ ถ้าขาดเพื่อนชีวิตของแยมก็ขาดสีสัน ขาดความสนุกสนาน ในกลุ่มนัทและลิลลี่จะเป็นคนที่แยมเห็นว่าเป็นผู้หญิงที่ทั้งสวย และเก่ง ทั้งสองคนมีผู้ชายมาตามจีบมากมายดังนั้นในแต่ละวันทั้งนัท และลิลลี่จะเล่าเรื่องของผู้ชายที่เข้ามาจีบเธอให้ฟังเป็นประจำ

โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ชายที่เข้ามาจีบนัท และลิลลี่จะเป็นคนที่เจอกันในสถานบันเทิง เพราะทุกคืนวันหยุดนัท และลิลลี่จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งเสมอ โดยตอนแรกที่นัท และลิลลี่ชวนแยมไปเที่ยวแยมไม่อยากไป เพราะแยมไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงมาก่อน และแยมกลัวว่าจะเกิดเรื่องไม่ดีขึ้นกับแยม แต่เมื่อแยมเห็นนัท และลิลลี่ไปเที่ยวกลับมาก็จะมีเรื่องสนุก ๆ มาเล่าให้ฟังเป็นประจำ และก็ไม่เคยเกิดเรื่องไม่ดีขึ้นกับนัท และลิลลี่ นอกจากนั้นยังทำให้ทั้งสองคนได้รู้จักกับผู้ชายหน้าตาดี ๆ มากมาย

แยมจำได้ว่าแยมไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกในวันสอบวันสุดท้ายของปีที่สอง ซึ่งนัท และลิลลี่เป็นคนชวนไปอีก แต่คราวนี้เป็นการบังคับว่าทั้งแยม นก และแมวต้องไปด้วย แยมตัดสินใจอยู่นานแต่ก็ตอบตกลง เพราะแยมกลัวว่านัทกับลิลลี่จะโกรธ และเลิกคบ เนื่องจากว่าเคยชวนแยมหลายครั้งแล้วแต่แยมปฏิเสธ

หลังจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงในครั้งนั้น แยมก็มีโอกาสได้ไปเที่ยวอีกหลายครั้งจนปัจจุบันแยมไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งที่มีโอกาส และทุกครั้งที่แยมอยากจะไป แยมมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน และเป็นสถานที่ที่คอยสร้างความสุขให้กับแยม โดยเฉพาะคนส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวสถานบันเทิง แยมมองว่าเป็นคนที่รักความสนุกสนาน ชอบการเต้นรำ ชอบเสียงเพลง และชอบความเป็นอิสระ

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” แยมเห็นว่าถ้ามีคนมาบอกว่าแยมเป็นคนแบบนั้น แยมก็ยอมรับว่าแยมเป็นเด็กเที่ยวกลางคืนเหมือนกัน และไม่โกรธที่มีคนพูดกับแยมแบบนี้ เพราะแยมก็เที่ยวสถานบันเทิงจริง ๆ และก็เที่ยวบ่อยด้วย ส่วนใครจะคิดว่าแยมเป็นคนไม่ดีอย่างไรแยมไม่เคยใส่ใจ

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

แยมชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงในวันศุกร์ และวันเสาร์มาก เพราะแยมเห็นว่ามีคนไปเที่ยวเยอะ และสนุกกว่าวันธรรมดาที่มีคนมาเที่ยวน้อย โดยส่วนใหญ่แยมจะไปเที่ยวกับเพื่อนที่เรียนจบปริญญาตรีมาด้วยกัน คือ นัทกับลิลลี่ ส่วนนกได้กลับไปทำงานที่ต่างจังหวัด และแมวก็แต่งงานมีครอบครัวแล้ว นอกจากนั้นในบางครั้งแยมก็จะไปกับเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน โดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนแยมจะไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง แต่อาจจะมากกว่านั้นถ้าในเดือนนั้นมีช่วงเทศกาล หรือว่างานวันเกิดของเพื่อน แต่ตอนที่เรียนปริญญาตรีอยู่แยมเคยไปเที่ยวติดต่อกัน 4-5 วันในหนึ่งสัปดาห์

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงแยมชอบนำเสื้อผ้าของตนเองมาลองใส่ดูก่อนว่าตัวไหนที่แยมใส่แล้วสวย และดูโดดเด่นเวลาอยู่ในสถานบันเทิง เสื้อผ้าที่แยมชอบใส่เวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงต้องเป็นแบบตามแฟชั่นที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น เช่น ปัจจุบันนิยมใส่กางเกงยีนต์ขาสั้น แยมก็จะใส่กางเกงยีนต์ขาสั้นไปเที่ยวเสมอ ส่วนเสื้อแยมชอบใส่เสื้อสายเดี่ยว แยมมองว่าการได้ใส่เสื้อผ้าที่โชว์รูปร่างของตนเองเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้ตนเองเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง

แยมต้องแต่งหน้า ทำผม ทำเล็บก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง โดยแยมชอบแต่งหน้าทำผมตามแบบดาราที่แยมเห็นจากในนิตยสาร แยมมองว่าถ้าไม่ได้แต่งหน้า ไม่ได้ทำผม ไม่ได้ทำเล็บมันจะทำให้แยมดูไม่เป็นที่สนใจของคนรอบข้าง เพราะส่วนใหญ่คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็มักจะแต่งหน้า ทำผม ทำเล็บกันทุกคน เนื่องจากผู้หญิงส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็มักจะแข่งกันแต่งตัว แต่งหน้า ทำผมให้สวยที่สุด เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ชายที่อยู่ในสถานบันเทิงกันทุกคน และแยมก็เห็นว่าส่วนใหญ่ผู้ชายก็ชอบมองผู้หญิงที่เป็นแบบนั้นจริง ๆ

ในตอนเย็นของวันที่แยมจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง แยมจะโทรศัพท์ชวนเพื่อน และบอกให้นัทจองโต๊ะไว้ด้วย เพราะนัทจะสนิทกับพนักงานเสริฟ์ของร้านเป็นอย่างดี เนื่องจากไปเที่ยวบ่อย และให้ทิปพนักงานเป็นประจำ ทำให้นัทมีเบอร์โทรศัพท์ของพนักงานเสริฟ์ในร้านที่นัทชอบเที่ยวทุกร้าน หรือถ้าวันไหนแยมไม่ได้ไปกับนัท แยมก็ให้นัทโทรศัพท์ไปจองโต๊ะให้ก่อนเสมอ

แยมจะขับรถยนต์ไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง เนื่องจากว่าสะดวกสบาย และปลอดภัยกว่าการนั่งรถแท็กซี่ โดยแยมจะขับรถยนต์ออกจากคอนโดมิเนียมเวลาประมาณ 22.00 น. โทรศัพท์บอกเพื่อน ๆ ให้มาเจอกันที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเข้าไปในร้าน แยมและเพื่อน ๆ จะชอบนั่งตรงกลางของร้าน เพราะแยมเห็นว่าเป็นบริเวณที่เป็นที่สนใจของคนรอบข้าง และสามารถมองเห็นเวทีได้อย่างชัดเจน รวมถึงสามารถซึมซับบรรยากาศภายในร้านได้ดีที่สุด โดยการได้เข้าถึงแสงสีมากกว่าคนที่นั่งอยู่ส่วนอื่น ๆ ของร้าน เนื่องจากว่าถ้ามาเที่ยวแล้วได้โต๊ะนั่งที่อยู่ในมุมมืดต่าง ๆ ของร้านจะทำให้ไม่ได้บรรยากาศ และทำให้ไม่สนุก

แยมชอบเพลงแนวแดนซ์ มากที่สุด เพราะสนุกและเมื่อได้ฟังแล้วจะทำให้แยมอยากเต้นรำ ซึ่งแยมเห็นว่าสถานบันเทิงเหมาะสำหรับเพลงในแนวนี้ที่สุด แยมชอบการเปิดเพลงจากแผ่นพอ ๆ กับการเล่นดนตรีสด เนื่องจากว่าการเปิดเพลงจากแผ่นทำให้ได้อารมณ์ความสนุก และเร้าใจ รวมถึงเต้นรำได้สนุก ส่วนการเล่นดนตรีสด แยมมองว่ามีจุดที่น่าสนใจอยู่ที่ตัวของนักร้องนำ ถ้านักร้องนำเป็นผู้ชายที่รูปร่างหน้าตาดีก็จะทำให้เวลาที่ร้องเพลงอยู่บนเวทีดูดี และดึงดูดความสนใจจากแยมได้มากยิ่งขึ้น มีบางครั้งที่แยมชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงเพราะว่าแยมสนใจนักร้องนำและต้องการเห็นหน้านักร้องคนนั้นบ่อย ๆ

แยมและเพื่อน ๆ มักจะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา เป็ปซี่ โซดา และน้ำแข็ง รวมถึงอาหารที่เป็นเมนูแนะนำจากทางร้าน โดยสุราที่แยมและเพื่อน ๆ สั่งมักจะเป็นสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เพราะแยมเห็นว่าสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศมีรสชาดดีกว่าสุราที่ผลิตในประเทศ และการที่ดื่มสุราต่างประเทศก็จะทำให้เราดูดีในสายตาของคนอื่น ทั้งในเรื่องรสนิยม และแสดงถึงความมีฐานะทางการเงินที่ดี

แยมจะชอบดื่มสุราผสมกับเป็ปซี่มากที่สุด เพราะดื่มง่ายกว่าผสมกับโซดากับน้ำเปล่า แยมถูกเพื่อนในที่ทำงานเดียวกันมองว่าเป็นคนที่ดื่มสุราเก่ง เนื่องจากดื่มได้มาก และเป็นคนที่เมายาก ซึ่งคนที่สอนให้แยมดื่มสุราก็คือ นัทกับลิลลี่ ซึ่งเพื่อนทั้งสองคนนี้แยมเห็นว่าดื่มสุราได้เก่งกว่าแยมเสียอีก และเนื่องจากที่แยมดื่มสุราได้มากจึงทำให้แยมเป็นคนที่เข้าห้องน้ำบ่อย ซึ่งแยมไม่ชอบการเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ นัก เพราะจะทำให้แยมต้องเสียจังหวะในการเต้น และต้องไปรอต่อคิวเข้าห้องน้ำเป็นเวลานาน เมื่อแยมมีอาการเมาจะสังเกตได้จากการเต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน พูดคุยและหัวเราะเสียงดัง เดินโซเซ และชอบมองผู้ชายบ่อย ๆ

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง แยมชอบมองผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาน่ารักแบบดาราญี่ปุ่น และแต่งตัวสะอาด แยมไม่ชอบผู้ชายที่ใส่ต่างหู เพราะดูเหมือนไม่ใช่ผู้ชายแท้ ๆ เมื่อแยมเจอผู้ชายที่แยมชอบ แยมจะมองผู้ชายคนนั้นบ่อย ๆ และก็ส่งยิ้มให้เป็นระยะ เพื่อให้ผู้ชายคนนั้นรู้ว่าแยมสนใจเขาอยู่ และถ้าเขามีท่าทีชอบแยมตอบกลับมาเหมือนกันแยมก็จะชี้นิ้วออกไปข้างนอกร้านเพื่อให้เขาออกมาคุยกันที่นอกร้าน และแลกเบอร์โทรศัพท์กัน แต่ถ้าผู้ชายคนนั้นไม่มีทีท่าว่าจะชอบแยมตอบ แยมก็จะไม่มองผู้ชายคนนั้นอีก และจะขอเปลี่ยนเก้าอี้กับเพื่อนเพื่อไม่ให้ต้องเจอหน้าผู้ชายคนนั้น และเมื่อมีผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาดีเดินผ่านมายังโต๊ะที่แยมนั่งอยู่ แยมก็จะมองและส่งยิ้มให้พร้อมกับสะกิดเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ให้ดูผู้ชายคนนั้นด้วย

ขณะที่แยมอยู่ในสถานบันเทิง เมื่อมีผู้ชายเข้ามาพูดคุย หรือเข้ามาขอเบอร์โทรศัพท์ของแยม แยมจะรู้สึกดีใจ เพราะมันทำให้แยมรู้สึกได้ว่ามีคนสนใจแยม รวมถึงแยมก็เป็นคนที่สวยหรือน่ารักในสายตาของผู้ชาย ทุกครั้งที่มีผู้ชายเข้ามาพูดคุย หรือมาขอเบอร์โทรศัพท์ แยมจะมองก่อนว่าผู้ชายคนนั้นมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ถ้าผู้ชายคนนั้นเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี แยมก็จะพูดคุยด้วยและให้เบอร์โทรศัพท์ของแยม แต่ถ้าผู้ชายคนนั้นรูปร่างหน้าตาไม่ใช่แบบที่แยมชอบ แยมก็จะนั่งนิ่งไม่พูดคุยด้วย และก็ไม่ให้เบอร์โทรศัพท์ของแยมกับผู้ชายคนนั้น แยมมองว่าเรามีสิทธิ์ที่จะเลือกพูดคุย หรือเลือกที่จะให้หรือไม่ให้เบอร์โทรศัพท์กับใครก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของเรา แยมมองว่าแยมไม่อยากเป็นคนที่ถูกเลือก แต่อยากเป็นคนที่เลือกเองมากกว่า

สิ่งที่แยมชอบมากที่สุดเวลาอยู่ในสถานบันเทิงก็คือ การได้มองดูคนที่เราชอบ คนที่เราถูกใจ ยิ่งถ้าผู้ชายคนนั้นมีทีท่าว่าจะชอบเราตอบกลับด้วยก็จะทำให้แยมดีใจมาก และอยากทำความรู้จัก ส่วนการเต้นรำ การได้ฟังเพลง หรือการได้ดื่มสุรา แยมมองมันเป็นสิ่งที่เราจะต้องได้รับ และได้กระทำอยู่แล้วเมื่อตัดสินใจจะไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่ามันเป็นสถานที่ที่มีไว้สำหรับกระทำสิ่งนี้โดยเฉพาะ

สถานบันเทิงโดยส่วนใหญ่จะปิดตอนเวลา 02.00 น. ซึ่งเมื่อสถานบันเทิงปิดแยมก็จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แยมจะถือโอกาสในช่วงที่ภายในร้านเปิดไฟสว่างมองหาคนที่แยมชอบ และเมื่อเจอคนที่แยมชอบคนที่แยมถูกใจ แยมก็จะมองและส่งยิ้มให้ ถ้าผู้ชายคนนั้นมีทีท่าสนใจในตัวแยม แยมก็จะเขียนชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์ของแยมให้พนักงานเสิร์ฟเอาไปให้ผู้ชายคนนั้น และถ้าผู้ชายคนนั้นโทรศัพท์มาหาแยม แยมก็จะชวนให้ผู้ชายคนนั้นไปรับประทานอาหารด้วยกันหลังจากร้านปิดแล้ว

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อแยมออกมาจากร้าน แยมจะขับรถยนต์พาเพื่อนไปรับประทานอาหารที่ร้านใกล้ ๆ กับสถานบันเทิง ซึ่งอาหารที่แยมชอบรับประทานหลังจากเที่ยวสถานบันเทิงก็คือ ข้าวต้ม โจ๊ก หรือก๋วยเตี๋ยว เพราะอาหารแบบที่มีน้ำร้อน ๆ จะทำให้แยมหายเจ็บคอ ถ้ามีผู้ชายที่แยมชอบมารับประทานอาหารด้วยแยมก็อยู่นั่งคุยกับผู้ชายคนนั้นต่อที่ร้าน แต่ถ้าไม่มีแยมก็จะขับรถยนต์ไปส่งเพื่อนที่มีที่พักอาศัยอยู่ใกล้กันกับแยม หลังจากนั้นก็จะขับรถยนต์กลับคอนโดมิเนียมทันที

โดยส่วนใหญ่แยมจะกลับถึงคอนโดมิเนียมเวลาประมาณ 03.00 น. แต่อาจจะกลับถึงคอนโดมิเนียมช้าไปบ้างถ้าต้องนั่งคุยกับผู้ชายที่แยมชอบที่ร้านอาหาร ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งอยู่ที่ไม่เกินครั้งละ 500 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายทั้งหมดแยมและเพื่อน ๆ จะช่วยกันออกเท่า ๆ กัน

เมื่อกลับถึงคอนโดมิเนียม แยมจะรีบล้างหน้า และอาบน้ำก่อนเสมอ เพราะแยมแต่งหน้าเยอะมาก ถ้าไม่ล้างหน้าออกก็จะทำให้แยมมีสิวขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่แยมไม่ชอบมาก รวมถึงในสถานบันเทิงมีแต่กลิ่นของบุหรี่ ซึ่งจะติดอยู่ตามเสื้อผ้าและเส้นผม เมื่ออาบน้ำเสร็จแยมจะคุยโทรศัพท์กับผู้ชายที่ให้เบอร์โทรศัพท์เอาไว้จากนั้นจึงจะเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของแยม เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ แยมมองว่ามีผลทำให้ร่างกายเกิดการอ่อนเพลีย ใบหน้าไม่ผ่องใส ไม่สดชื่น ไม่ค่อยมีสมาธิที่จะทำอะไร นอกจากอยากนอนพักผ่อนเพียงอย่างเดียว

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อด้านอาชีพการทำงาน เนื่องจากแยมมักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงในวันคืนวันศุกร์ และคืนวันเสาร์ หรือไม่ก็ไปในวันหยุดเทศกาล หรือวันหยุดชดเชยต่าง ๆ ซึ่งแยมไม่ต้องตื่นแต่เช้าไปทำงาน

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของแยม เพราะค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เพื่อนในกลุ่มที่ไปด้วยทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันอยู่แล้วและถ้าคืนไหนมีเพื่อนไปเที่ยวด้วยหลายคนค่าใช้จ่ายก็จะยิ่งน้อยลง เพราะมีคนช่วยออกเงินเยอะขึ้น ซึ่งแยมเคยนับเงินที่ใช้ในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละเดือนตกประมาณเดือนละไม่เกิน 3,500 บาท เมื่อเทียบกับรายได้ในแต่ละเดือนที่แยมได้รับแยมถือค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ในเกณฑ์ที่แยมจะจ่ายได้ และไม่สร้างปัญหาเรื่องเงินไม่พอใช้จ่ายในแต่ละเดือน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของแยม เนื่องจากว่าพ่อกับแม่ทราบว่าแยมไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะว่าแยมเป็นคนบอกพ่อกับแม่ แต่พ่อกับแม่ก็ไม่ได้ดุด่าเพียงแต่บอกว่าอย่าดื่มเหล้ามากจนขาดสติ และให้ดูแลตัวเองให้ดี ซึ่งตั้งแต่แยมเที่ยวสถานบันเทิงมาก็ไม่เคยมีเรื่องที่ทำให้พ่อกับแม่ต้องเสียใจ แยมดีใจที่พ่อกับแม่ให้ความไว้วางใจในตัวของแยม พ่อกับแม่จะบอกแยมเสมอว่าแยมโตแล้วสามารถดูแลตนเองได้

ส่วนน้องชายของแยม ทุกครั้งที่เห็นแยมแต่งตัวออกจากคอนโดมิเนียมไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน น้องชายของแยมก็ไม่ได้คัดค้าน เนื่องจากว่าน้องชายของแยมก็ไปเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนกันกับแยม ทั้งแยมและน้องชายต่างเข้าใจซึ่งกันและกันว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ต่างคนต่างชอบ เมื่อไม่มีใครทำเรื่องเสียหาย ไม่มีใครทำให้พ่อแม่เสียใจ การไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ไม่ใช่สิ่งที่ต้องห้ามปราม

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

แยมมองว่าการที่เราได้รู้จักผู้ชายในสถานบันเทิงไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย หรือไม่ใช่ว่าผู้ชายทุกคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนไม่ดี แยมมองว่าอยู่ที่ตัวของเราเองมากกว่าว่าจะเลือกคบ หรือว่าเลือกรู้จักกับคนไหน เพราะเราสามารถเลือกได้

การที่แยมได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีผู้ชายมาทำความรู้จัก มาขอเบอร์โทรศัพท์ ทำให้แยมได้รู้จักคนมากขึ้น และได้ประสบการณ์ในหลายเรื่องทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดี ซึ่งแยมมองว่ามันเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเอง ทำให้แยมโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น โดยผู้ชายส่วนใหญ่ที่แยมเจอในสถานบันเทิง แยมมักจะเริ่มทำความรู้จักโดยการพูดคุยทางโทรศัพท์เสียก่อน เพื่อให้รู้จักตัวของผู้ชายคนนั้นให้มากขึ้น และหลังจากนั้นค่อยนัดเจอกันตามห้างสรรพสินค้า โรง-ภาพยนต์ หรือร้านอาหาร รวมถึงในสถานบันเทิง

แยมได้มีเพื่อนผู้ชายเพิ่มมากขึ้นจากการมาเที่ยวสถานบันเทิง เช่น โจ* แม็ค* และแชมป์* ซึ่งปัจจุบันก็ยังคบกันเป็นเพื่อนอยู่ และทั้งสามคนก็จะคอยช่วยเหลือแยมเวลาที่แยมมีปัญหาด้วย นอกจากนั้นแฟนของแยมบางคนก็เป็นคนที่เจอกันในสถานบันเทิง และก็คบเป็นแฟนกันมาหลายปี อย่างเช่น พี่มอส* วิน* และแทน* ถึงแม้ทั้งสามคนแยมจะเลิกคบเป็นแฟนไปแล้ว แต่ความรู้สึกดี ๆ ก็ยังมีอยู่ และปัจจุบันก็ยังคงคบกันแบบเพื่อนสามารถพูดคุย และให้การช่วยเหลือเมื่อยามที่เกิดปัญหาได้

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การออกไปเที่ยวสถานบันเทิงแยมมองว่าเป็นเรื่องที่ดีสำหรับตัวของแยม เพราะว่าเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้แยมมีความสุข สนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความเครียด รวมถึงได้รู้จักคนเพิ่มมากขึ้น ในอนาคตแยมยังไม่คิดที่จะลด หรือเลิกพฤติกรรมการไปเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่าแยมยังมีความสุขกับการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ และการไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับตัวของแยม และครอบครัว

ด้านการทำงานและการศึกษา แยมวางแผนไว้ว่าจะเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยในปีหน้า เพราะแยมอยากเรียนต่อในระดับปริญญาโท และพ่อกับแม่ก็สนับสนุน ส่วนเพื่อนแยมก็จะยังคงคบเพื่อนกลุ่มเดิม ทั้งเพื่อนที่เรียนปริญญาตรีด้วยกัน และเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน เนื่องจากว่าเป็นคนที่แยมสนิทด้วยที่สุด แยมเห็นว่าการที่เพื่อนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี หรือเป็นเหตุผลให้แยมต้องเลิกคบกับเพื่อน เพราะเพื่อนไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับแยม

กรณีศึกษารายที่ 4 ฟิวส์*

ฟิวส์เป็นชายวัยรุ่นอายุ 23 ปี รูปร่างผอมบาง ผิวขาว ส่วนสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ฟิวส์เป็นคนคุยเก่ง พูดจาไพเราะ ช่างประจบเอาใจ มีความเป็นกันเอง และเป็นคนค่อนข้างเปิดเผย แต่ฟิวส์มีข้อเสียคือ เป็นคนเจ้าชู้ ชอบเปลี่ยนแฟนบ่อย ๆ การมีแฟนคนเดียวและคบกันนาน ๆ ฟิวส์มองว่าเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ

ฟิวส์เรียนจบระดับปริญญาตรีจากคณะนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยการเรียนในระดับปริญญาตรีฟิวส์ใช้เวลาในการเรียนถึง 5 ปีจึงจะสำเร็จการศึกษา เนื่องจากว่าฟิวส์เป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง ขาดเรียนบ่อยจึงไม่มีสิทธิ์สอบในหลายวิชา ทำให้ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำมากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ โดยปัจจุบันฟิวส์ทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งการที่ฟิวส์ได้มาทำงานในบริษัทนี้ได้ เพราะว่าน้าสาวเป็นคนฝากเข้าทำงานให้ และฟิวส์ก็ชอบทำงานในบริษัทนี้มาก เนื่องจากเป็นความใฝ่ฝันและตรงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาในระดับปริญญาตรี

ปัจจุบันฟิวส์พักอาศัยอยู่ในทาว์นเฮ้าส์ย่านลาดพร้าวเพียงลำพัง ทาว์นเฮ้าส์แห่งนี้พ่อซื้อให้ฟิวส์ตั้งแต่เข้ามาเรียนระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร รายได้ที่ฟิวส์ได้รับจากการเป็นพนักงานบริษัทอยู่ที่เดือนละ 12,000 บาท แต่ถ้าเดือนไหนฟิวส์ต้องออกไปทำงานต่างจังหวัดฟิวส์ก็จะได้รับเงินเพิ่มประมาณ 3,000-5,000 บาท หลายคนมองว่าฟิวส์ทำงานสบายและได้เงินเดือนมาก แต่ฟิวส์ก็ยังไม่พอใช้จ่ายในแต่ละเดือน เมื่อฟิวส์มีปัญหาเรื่องเงินฟิวส์มักจะขอจากพ่อเสมอ ซึ่งพ่อก็บ่นบ้างแต่ก็ส่งมาให้ทุกครั้ง

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของฟิวส์หมดไปกับเรื่องเสื้อผ้า และเรื่องเที่ยวกลางคืน ฟิวส์เป็นคนที่ชอบการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบรนด์เนม โดยของทุกอย่างที่ฟิวส์ใช้ไม่ว่าจะเป็นเสื้อ กางเกง รองเท้า เข็มขัด นาฬิกา แว่นตา ต้องเป็นของที่นำเข้าจากต่างประเทศ ฟิวส์มองว่าการได้แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบรนด์เนมทำให้ฟิวส์รู้สึกมั่นใจในตัวเอง รวมถึงฟิวส์มองว่าเป็นมันเสน่ห์อย่างหนึ่งของฟิวส์ที่ทำให้คนอื่นเข้ามาสนใจในตัวฟิวส์ ซึ่งสถานที่ที่ฟิวส์มักจะไปเดินเลือกซื้อเสื้อผ้าคือ ตามห้าง สรรพสินค้าต่าง ๆ ส่วนเรื่องเที่ยวกลางคืน ฟิวส์มักจะชวนเพื่อน ๆ ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำทุกสัปดาห์

ข้อมูลด้านครอบครัว

ฟิวส์เป็นคนต่างจังหวัด โดยบ้านของฟิวส์อยู่ทางภาคตะวันออก ฟิวส์เป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัว ซึ่งครอบครัวของฟิวส์มีสมาชิกทั้งหมด 3 คน คือ พ่อ แม่ และฟิวส์ บ้านของฟิวส์มีฐานะร่ำรวย เพราะพ่อของฟิวส์มีกิจการหลายอย่างอยู่ที่ต่างจังหวัด เช่น ร้านอาหาร ร้านคาราโอเกะ และสถานอาบอบนวด ส่วนแม่ของฟิวส์เป็นแม่บ้าน

พ่อเป็นคนที่ทำงานเก่ง และขยัน ซึ่งการที่ครอบครัวของฟิวส์มีฐานะดีได้นั้นส่วนใหญ่ก็มาจากการทำงานของพ่อทั้งหมด พ่อเป็นคนที่ใจดี และมีอารมณ์ขัน ทำให้พ่อมีเพื่อนมากมายทั้งเพื่อนที่บ้าน และเพื่อนที่กรุงเทพมหานคร พ่อเลี้ยงดูฟิวส์แบบตามใจมาตั้งแต่เด็กฟิวส์อยากได้อะไรพ่อก็จะหามาให้ ขอเงินมากเท่าไหร่พ่อก็ไม่เคยดุด่า หรือว่าไม่ให้เงิน ฟิวส์จึงสนิทกับพ่อมาก แต่พ่อก็มีข้อเสียตรงที่พ่อเป็นคนเจ้าชู้ ทำให้พ่อมีผู้หญิงหลายคน แต่ฟิวส์ก็ไม่ได้โกรธหรือไม่พอใจ เพราะฟิวส์มองว่ามันเป็นความสุขของพ่อ พ่อมีสิทธิ์ที่จะทำอะไรก็ได้เมื่อเงินส่วนใหญ่พ่อก็เป็นคนหาและมันก็ไม่ได้ส่งผลเสียต่อฟิวส์ รวมถึงฐานะทางบ้านของฟิวส์ก็ดีเหมือนเดิม และก็ยังคงมีเงินใช้ไม่ขัดสน

ส่วนแม่ แม่เป็นคนที่เรียบร้อย และเป็นคนมีเหตุผล ทุกครั้งที่พ่อคอยตามใจฟิวส์แม่ก็จะห้ามปรามบ้าง เพราะแม่ไม่อยากให้ฟิวส์ติดนิสัยรักสบาย และไม่ยอมโตเป็นผู้ใหญ่ แม่กับพ่อไม่เคยทะเลาะกันให้ฟิวส์เห็น แม้ว่าแม่จะทราบว่าพ่อมีผู้หญิงหลายคนแม่ก็ไม่ได้ดุด่าพ่อ เพราะแม่บอกฟิวส์ว่ามันเป็นความสุขของพ่อ และที่เรามีเงินใช้ทุกวันนี้ได้ก็เพราะพ่อ รวมถึงแม้พ่อจะมีผู้หญิงหลายคนแต่พ่อก็ให้เกียรติและรักแม่เหมือนเดิม พ่อไม่เคยให้ผู้หญิงเหล่านั้นมาสร้างความเดือดร้อนให้แม่กับฟิวส์

ฟิวส์มองว่าครอบครัวของฟิวส์เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้ว่าพ่อจะมีผู้หญิงหลายคนก็ตามแต่เรื่องเหล่านั้นก็ไม่ได้สร้างปัญหาให้กับครอบครัวของฟิวส์ พ่อก็ยังคงรัก และอยู่ร่วมกันกับแม่และฟิวส์เหมือนเดิม รวมถึงเมื่อฟิวส์มีปัญหาอะไรพ่อกับแม่ก็คอยให้คำปรึกษา และให้การช่วยเหลือทุกครั้ง

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ตอนเด็ก ๆ ฟิวส์จะติดพ่อมาก พ่อทำอะไรหรือพ่อจะไปที่ไหนฟิวส์มักอยากที่จะออกไปกับพ่อด้วย ซึ่งถ้าฟิวส์ไม่ได้ออกไปกับพ่อฟิวส์ก็ร้องไห้เสียงดัง รวมถึงวันไหนที่พ่อไม่กลับมานอนที่บ้านฟิวส์ก็จะร้องไห้ และโทรศัพท์ไปขอร้องให้พ่อกลับมานอนที่บ้าน ซึ่งบางครั้งพ่อก็กลับมาบางครั้งพ่อก็ไม่กลับมา โดยพ่อจะบอกเสมอว่าติดธุระ งานยุ่งมาก ยิ่งทำให้ฟิวส์คิดมากกลัวว่าพ่อจะทิ้งฟิวส์ไป

ครอบครัวของฟิวส์ทำธุรกิจเกี่ยวกับด้านความบันเทิงตั้งแต่ฟิวส์ยังเด็ก ฟิวส์จำได้ว่าฟิวส์มารู้ตัวว่าที่บ้านนอกจากเปิดร้านอาหารแล้วยังเปิดร้านคาราโอเกะ และอาบอบนวดอีกด้วย เมื่อตอนที่

ฟิวส์เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และได้มีโอกาสตามพ่อไปร้านคาราโอเกะ รวมถึงอาบอบนวด ซึ่งทำให้ฟิวส์รู้ว่าทำไมบางคืนพ่อถึงไม่กลับไปนอนที่บ้าน

ฟิวส์ไม่เคยโกรธ หรือเกลียดพ่อที่พ่อทำธุระกิจแบบนั้น แต่ฟิวส์กลับชอบและมองว่ามันเป็นธุระกิจที่ทำรายได้ให้ครอบครัวอย่างมากมาย ฟิวส์รู้สึกว่าทุกคนที่มาเที่ยวที่ร้านต่างมีความสุข สนุกสนาน รวมถึงพ่อก็มีความสุขมากเมื่อได้มาที่นี่ ทำให้ฟิวส์อยากที่จะใช้ชีวิตแบบนี้ รวมถึงช่วงนั้นเป็นช่วงที่ฟิวส์กำลังก้าวสู่ความเป็นวัยรุ่น ความอยากรู้อยากลองจึงมีมาก โดยเฉพาะในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ ฟิวส์จะชวนเพื่อนชายในชั้นเรียนมาเที่ยวที่ร้านคาราโอเกะของตนเองเป็นประจำ ซึ่งพ่อกับแม่ก็ทราบแต่ก็ไม่เคยคัดค้าน เพราะถือว่าปลอดภัยกว่าออกไปเที่ยวที่อื่น

หลังจากนั้นฟิวส์กับเพื่อนจึงเริ่มออกไปเที่ยวตอนกลางคืนมากยิ่งขึ้น ทั้งตามร้านคาราโอเกะและสถานบันเทิงในตัวจังหวัด ซึ่งสถานบันเทิงในตัวจังหวัดก็เป็นร้านที่เพื่อนของพ่อเป็นเจ้าของกิจการอยู่ ดังนั้นพ่อจึงไม่ห่วงฟิวส์มากนัก ส่วนแม่ก็คอยแต่เตือนว่าให้ฟิวส์ระวังตัวอย่าไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร การที่ฟิวส์ใช้ชีวิตกับเพื่อนในตอนกลางคืนทั้งในร้านคาราโอเกะ และสถานบันเทิง ทำให้ฟิวส์ได้มีโอกาสดื่มสุรา และสูบบุหรี่ ซึ่งฟิวส์ก็มองว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

เมื่อฟิวส์ได้มีโอกาสมาเรียนระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร ทำให้ฟิวส์มีอิสระในการออกไปเที่ยวสถานบันเทิงมากขึ้น รวมถึงสถานบันเทิงในกรุงเทพมหานครยังมีมากมายหลายร้าน และแต่ละร้านก็มีความแปลกใหม่แตกต่างจากที่บ้านของฟิวส์มาก ทั้งเรื่องความสวยงามของตัวร้าน ระบบแสงสีเสียง ทำให้ฟิวส์อยากที่จะไปเที่ยวมากยิ่งขึ้น รวมถึงเพื่อนในคณะที่ฟิวส์สนิทด้วยส่วนใหญ่ทั้งมิกซ์* อ้น* เค* ดอม* และนนท์* ต่างก็ชอบการเที่ยวสถานบันเทิงกันทุกคน ดังนั้นทุกวันหยุดหรือเทศกาลต่าง ๆ ฟิวส์และเพื่อน ๆ ทั้งเพื่อนจากต่างจังหวัด และเพื่อนที่เรียนในคณะเดียวกันก็จะนัดเที่ยวสถานบันเทิงกันเป็นประจำ

ฟิวส์เห็นว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่ทำให้คนเราได้พบความสนุกสนาน ถ้ามีความทุกข์หรือมีปัญหาเรื่องใด เมื่อได้มาเที่ยวสถานบันเทิงก็จะทำให้ลืมความทุกข์ลืมปัญหาเหล่านั้นได้ทันที รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นที่ที่เราสามารถทำอะไรก็ได้ตามที่เราอยากจะทำ เพราะในสถานบันเทิงไม่มีกฎข้อบังคับว่าเราห้ามทำอะไร และสถานบันเทิงยังเป็นศูนย์รวมของผู้คนจำนวนมาก ทำให้เราได้มีโอกาสพบเจอคนมากมายหลากหลายรูปแบบ

ฟิวส์มองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนที่รักความสนุกสนาน ไม่ชอบการอยู่อย่างเงียบเหงา รักการเข้าสังคม ชอบความเป็นอิสระ คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” ฟิวส์มองว่าก็เป็นคำที่ใช้เรียกบุคคลที่มีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนบ่อย ๆ ซึ่งถ้ามีคนมาเรียกฟิวส์แบบนั้นฟิวส์ก็รู้สึกเฉย ๆ เพราะฟิวส์ไม่สนใจว่าคนที่พูดจะคิดอย่างไร ถึงแม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะคิดไปในทางไม่ดี แต่ฟิวส์มองว่ามันอยู่ที่ตัวของฟิวส์มากกว่า ฟิวส์จะเป็นคนดีหรือไม่ดีนั้นมันขึ้นอยู่ที่การกระทำของฟิวส์ และฟิวส์คนเดียวเท่านั้นที่จะตัดสินได้ว่าตนเองเป็นคนอย่างไร

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ฟิวส์จะชอบออกไปเที่ยวสถานบันเทิงในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ เพราะมีคนเที่ยวเยอะมากกว่าวันธรรมดา นอกจากนั้นฟิวส์ก็จะชอบออกไปเที่ยวสถานบันเทิงในวันที่มีเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันวาเลนไทน์ วันฮาโลวีน วันคริสต์มาส วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ เนื่องจากว่าภายในสถานบันเทิงจะมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจต่าง ๆ มากมาย โดยส่วนใหญ่ฟิวส์จะไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนผู้ชายที่เรียนจบปริญญาตรีมาด้วยกัน แต่ก็มีบางครั้งที่ฟิวส์จะไปกับเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน ฟิวส์มองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายจะสนุกมากกว่าการไปเที่ยวกับเพื่อนผู้หญิง เพราะฟิวส์สามารถทำอะไรก็ได้โดยไม่ต้องเกรงใจเพื่อนผู้หญิง เช่น ฟิวส์จะพาผู้หญิงคนอื่นมานั่งที่โต๊ะด้วยก็ได้

โดยปกติในหนึ่งเดือนฟิวส์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสมัยที่ฟิวส์เรียนปริญญาตรีอยู่ถือได้ว่าน้อยมาก เพราะเมื่อก่อนฟิวส์จะออกไปเที่ยวสัปดาห์ละ 3-4 วันได้โดยไม่เหนื่อย

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ฟิวส์จะโทรศัพท์ชวนเพื่อน และนัดเพื่อนก่อนเสมอว่าจะไปร้านไหน และจะไปเจอกันเวลาเท่าไหร่ โดยส่วนใหญ่ในตอนเย็นของวันที่ฟิวส์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงฟิวส์มักจะนอนหลับประมาณ 2-3 ชั่วโมงก่อนออกไปเที่ยว เพราะการที่ฟิวส์นอนหลับก่อนจะทำให้เวลาที่ไปเที่ยวในตอนกลางคืนไม่ง่วงนอน และอยู่ได้จนดึก โดยปกติฟิวส์จะอาบน้ำแต่งตัวก่อนไปเที่ยวเวลาประมาณ 21.00 น. จากนั้นฟิวส์จะเอาเสื้อผ้ามาลองใส่ก่อนว่าใส่ตัวไหนแล้วทำให้ฟิวส์ดูดีที่สุด

ฟิวส์ชอบแต่งตัวแบบให้ดูดีเน้นเสื้อผ้าที่เป็นของแบนด์เนม โดยฟิวส์ชอบใส่เสื้อเชิร์ตสีดำ หรือไม่ก็สีขาว ทั้งแบบแขนสั้นและแขนยาว ฟิวส์มองว่าการใสเสื้อโทนสีดำ สีขาวจะทำให้ฟิวส์ดูเด่น เพราะฟิวส์เป็นคนผิวขาว ส่วนกางเกงฟิวส์จะใส่กางเกงยีนต์ เพราะสะดวก และเหมาะกับการใส่เที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุด ส่วนรองเท้าก็จะเป็นรองเท้าผ้าใบเป็นส่วนใหญ่

ฟิวส์จะขับรถยนต์ไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง เพราะสะดวก สบาย และส่วนใหญ่ผู้หญิงที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็มักจะชอบผู้ชายที่ขับรถยนต์ไป เพราะผู้หญิงจะคิดว่าคน ๆ นั้นมีฐานะที่ดีซึ่งฟิวส์ก็มองว่าการขับรถยนต์ไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้มีผู้หญิงมาชอบฟิวส์มากมาย โดยฟิวส์จะขับรถยนต์ออกจากทาว์นเฮ้าส์เวลาประมาณ 22.00 น. และวันไหนที่นนท์* ไม่ได้ขับรถยนต์ไปฟิวส์ก็จะไปรับนนท์ที่บ้านก่อน เพราะบ้านของนนท์อยู่ใกล้กับทาว์นเฮ้าส์ของฟิวส์ ส่วนเพื่อนคนอื่น ๆ ฟิวส์ก็จะนัดเจอกันที่หน้าร้าน

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อฟิวส์เข้ามาในสถานบันเทิง ฟิวส์จะเรียกพนักงานเสริฟ์ให้ช่วยหาโต๊ะให้ก่อน ซึ่งจะเป็นบริเวณไหนของร้านก็ได้ ฟิวส์มองว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเลือกโต๊ะเฉพาะตรงกลางร้าน หรือตรงหน้าบูธดีเจ เพราะไม่ว่าจะอยู่ตรงไหนก็สนุกได้เหมือนกันขอแค่ให้ได้อยู่ในร้านก็พอ ซึ่งเพื่อน ๆ ในกลุ่มทุกคนก็คิดเช่นเดียวกันกับฟิวส์ และที่สำคัญไม่อยากแย่งโต๊ะกับคนอื่น เพราะคนส่วนใหญ่นิยมเลือกโต๊ะนั่งตรงกลางร้านเสมอ

ฟิวส์ชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบ เพราะเพลงในแนวนี้จะทำให้เกิดอารมณ์คึกคัก สนุกสนาน โดยเฉพาะเพลงที่เป็นของศิลปินชาวต่างชาติฟังแล้วจะสนุก และได้อารมณ์มากกว่าเพลงของศิลปินไทย ฟิวส์ชอบการเล่นดนตรีสดมากกว่าการเปิดเพลงจากแผ่น เพราะจะได้ดูการแสดง และทำให้ไม่น่าเบื่อ

เครื่องดื่มที่ฟิวส์และเพื่อน ๆ นิยมสั่ง คือ สุรา โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง โดยฟิวส์จะผสมสุรากับโซดาและน้ำเปล่า ซึ่งสุราที่สั่งมักจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องเป็นสุราที่ราคาแพงเมื่อเทียบกับสุราที่นำเข้ายี่ห้ออื่น ๆ เพราะการดื่มสุราที่มีราคาแพงจะมีรสชาดดีกว่าสุราที่มีราคาถูก ฟิวส์เป็นคนที่ดื่มสุราได้เก่ง และเป็นคนเมายาก เนื่องจากว่าฟิวส์ดื่มสุรามานานแล้ว แต่เมื่อฟิวส์มีอาการมึนเมาจะสังเกตได้จากอาการพูดน้อยลง หน้าแดง และดื่มสุราหรือสูบบุหรี่บ่อยขึ้นกว่าปกติ นอกจากนั้นทุกครั้งที่มีการสั่งเครื่องดื่มฟิวส์และเพื่อน ๆ มักจะให้ทิปแก่พนักงานเสริฟ์เสมอ โดยเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ 10-20 บาท ฟิวส์มองว่าการให้ทิปแก่พนักงานเสริฟ์เป็นเรื่องที่ถือว่าสมควรทำ เพราะพนักงานเสริฟ์บริการดี และฟิวส์ก็สงสารพนักงานเสริฟ์

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ฟิวส์จะชอบมองผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่ รูปร่างหน้าตาดี ผมยาว ผิวขาว ฟิวส์มองว่าผู้หญิงแบบนั้นดูเป็นคนมีเสน่ห์ น่าค้นหา เมื่อฟิวส์เจอผู้หญิงที่ชอบฟิวส์จะบอกให้เอส* เป็นคนไปถามชื่อ และขอเบอร์โทรศัพท์มาให้ เพราะเอสจะเป็นคนที่กล้าเข้าไปหาผู้หญิงมากที่สุดในกลุ่ม ซึ่งเมื่อเพื่อนในกลุ่มชอบผู้หญิงคนไหนก็จะให้เอสเป็นคนไปขอเบอร์โทรศัพท์เหมือนกัน บ่อยครั้งที่อยู่ในสถานบันเทิงแล้วมีผู้หญิงเข้ามาพูดคุยกับฟิวส์ และมาขอเบอร์โทรศัพท์ของฟิวส์ก่อนที่ฟิวส์จะให้เบอร์โทรศัพท์ฟิวส์จะมองก่อนว่าผู้หญิงคนนั้นหน้าตาเป็นอย่างไร ถ้าหน้าตาดีฟิวส์ก็จะให้เบอร์โทรศัพท์ แต่ถ้าหน้าตาไม่ดีก็จะปฏิเสธและบอกว่ามีแฟนแล้ว

ในแต่ละคืนที่ฟิวส์ไปเที่ยวสถานบันเทิง ฟิวส์มักจะได้เบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงหลายคน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นคนที่ฟิวส์ชื่นชอบ และอยากทำความรู้จัก สิ่งที่ฟิวส์ทำนอกจากการขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงแล้ว ส่วนใหญ่ฟิวส์ก็จะนั่งอยู่ที่โต๊ะดื่มสุรา สูบบุหรี่ เต้นรำ นั่งคุยกับเพื่อน หรือไม่ก็ดูฟุตบอลที่ทางร้านเปิดให้ดู โดยฟิวส์จะสูบบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่และจะสูบบุหรี่ได้ทุกรส ทั้งรสชาดแบบเย็น แบบอ่อน หรือแบบเข้มข้น ซึ่งเพื่อนในกลุ่มของฟิวส์ส่วนใหญ่ก็จะสูบบุหรี่กันทุกคน ถ้าบุหรี่ของฟิวส์หมดฟิวส์ก็จะขอจากเพื่อน

เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงปิดให้บริการคือเวลาประมาณ 02.00 น. ฟิวส์และเพื่อน ๆ จะยังไม่รีบออกไปจากร้าน ฟิวส์จะนั่งอยู่ที่โต๊ะกับเพื่อน ๆ ก่อนแล้วมองหาผู้หญิงที่ชอบอีก ถ้าเจอก็จะให้เพื่อนไปขอเบอร์โทรศัพท์ให้ นอกจากนั้นถ้าสุราที่โต๊ะยังเหลืออยู่อีก ฟิวส์และเพื่อน ๆ ก็จะนำสุราเทใส่แก้วของเพื่อนทุกคน และต้องดื่มจนหมด

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อออกมานอกร้าน ถ้าฟิวส์เจอผู้หญิงที่ชอบอีกก็จะให้เพื่อนเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ให้อีกเหมือนเดิม นอกจากนั้นฟิวส์ก็จะโทรศัพท์ชวนผู้หญิงที่ฟิวส์ให้เพื่อนขอเบอร์โทรศัพท์ไปรับประทานอาหารด้วยกัน ซึ่งฟิวส์ก็จะเลือกคนที่ฟิวส์มองดูว่าสวยที่สุดในกลุ่มที่ฟิวส์ขอเบอร์โทรศัพท์ แต่ถ้าผู้หญิงคนนั้นไม่ไปฟิวส์ก็จะขอไปส่งที่บ้าน หรืออพาร์ตเม้นท์ของผู้หญิงคนนั้นแทน

โดยก่อนกลับทาว์นเฮ้าส์ ฟิวส์มักจะชวนเพื่อน ๆ ไปรับประทานอาหารก่อน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นข้าวต้ม หรือโจ๊กใกล้กับสถานบันเทิง ถ้ามีผู้หญิงที่ฟิวส์ชวนมารับประทานอาหารด้วย ฟิวส์ก็จะเป็นคนออกค่าอาหารทั้งหมด โดยบางครั้งเพื่อนของฟิวส์บางคนก็ชวนผู้หญิงที่ขอเบอร์โทรศัพท์จากสถานบันเทิงมารับประทานอาหารด้วยเหมือนกัน และไปส่งผู้หญิงคนนั้นที่บ้าน หรือที่อพาร์ตเม้นท์ด้วยเหมือนกันกับฟิวส์

โดยส่วนใหญ่ฟิวส์และเพื่อน ๆ จะแยกกันกลับที่พักอาศัย หรือแยกทางกันไปส่งผู้หญิงต่อที่บ้านหรือที่อพาร์ตเม้นท์ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งประมาณ 500 บาท และเพื่อนในกลุ่มทุกคนก็จะช่วยกันออกเท่า ๆ กัน ฟิวส์จะขับรถยนต์กลับมานอนที่ทาว์นเฮ้าส์เวลาประมาณ 03.00-03.30 น. เพราะฟิวส์ไม่ชอบนอนห้องของคนอื่น ซึ่งฟิวส์จะต้องอาบน้ำก่อนเข้านอนและจะคุยโทรศัพท์กับผู้หญิงที่ขอเบอร์โทรศัพท์ไว้หลังจากนั้นก็จะเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของฟิวส์ เนื่องจากฟิวส์มองว่าการเที่ยวสถานบันเทิงส่งผลต่อการนอนหลับพักผ่อน เพราะจะต้องนอนดึกมากทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อย ส่งผลให้ร่างกายอ่อนแอ เป็นไข้หวัดได้ง่าย รวมถึงเมื่อเป็นแล้วก็หายป่วยได้ยาก

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของฟิวส์ เพราะตอนที่ฟิวส์เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี เนื่องจากฟิวส์เป็นคนเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยมาก จึงทำให้นอนตื่นสาย ทำให้ต้องขาดเรียนเป็นประจำ ดังนั้นการไปเที่ยวสถานบันเทิงจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ฟิวส์ต้องเรียนถึง 5 ปีจึงจะสำเร็จการศึกษา

ด้านอาชีพการงานในปัจจุบัน การเที่ยวสถานบันเทิงไม่ได้มีผลกระทบต่อการทำงาน เนื่องจากว่าส่วนใหญ่ฟิวส์ก็จะเที่ยวสถานบันเทิงเฉพาะวันหยุดทำงานเท่านั้น

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของฟิวส์ เนื่องจากว่าค่าใช้จ่ายที่ฟิวส์หมดไปในแต่ละเดือนส่วนมากจะมาจากค่าเสื้อผ้า การเที่ยวสถานบันเทิงไม่ได้ส่งผลกระทบมากนัก เพราะส่วนใหญ่แล้วค่าใช้จ่ายในการเที่ยวแต่ละครั้งเพื่อน ๆ ทุกคนก็จะช่วยกันออกเงินเท่า ๆ กัน ซึ่งเมื่อทุกคนช่วยกันออกค่าใช้จ่าย รายจ่ายคงแต่ละคนก็ไม่มากนัก

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงของฟิวส์ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของฟิวส์ เพราะทุกครั้งที่ฟิวส์ไปเที่ยวฟิวส์ก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับพ่อและแม่ รวมถึงพ่อกับแม่ก็ทราบว่าฟิวส์เที่ยวสถานบันเทิง พ่อกับแม่ก็ไม่ได้ดุด่าเพียงแต่บอกว่าให้ดูแลตนเองให้ดี อย่าดื่มสุราให้มากนัก รวมถึงอย่าขับรถยนต์เวลาเมาสุรา

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

ฟิวส์มองว่าการได้รู้จักผู้หญิงจากในสถานบันเทิงไม่ใช่เรื่องเลวร้าย หรือว่าคนที่ฟิวส์รู้จักจากสถานบันเทิงจะเป็นคนไม่ดีทุกคน คนดี ๆ ที่ฟิวส์รู้จักจากสถานบันเทิงก็มีหลายคนเหมือนกัน บางคนฟิวส์ก็คบถึงขั้นเป็นแฟน แต่บางคนก็คบแค่เป็นเพื่อนสนิท หรือเพื่อนเที่ยวเท่านั้น ดังนั้นฟิวส์จึงมองว่าการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ฟิวส์เจอคนเยอะมากขึ้น และเจอคนหลากหลายรูปแบบ รวมถึงช่วยสร้างประสบการณ์ชีวิตให้กับฟิวส์

โดยส่วนใหญ่เมื่อฟิวส์ได้รู้จักชื่อ และได้เบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงที่ฟิวส์ชอบจากสถานบันเทิง ฟิวส์มักจะโทรศัพท์ไปพูดคุยกับผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ เพื่อให้รู้จักตัวตนของผู้หญิงคนนั้นให้มากขึ้น จากนั้นฟิวส์ก็จะพยายามโทรศัพท์ไปชวนผู้หญิงคนนั้นมารับประทานอาหาร ไปดู-ภาพยนต์ด้วยกัน รวมถึงชวนมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วย ซึ่งฟิวส์จะถือโอกาสนี้ศึกษานิสัยใจคอของผู้หญิงคนนั้นด้วย ถ้าผู้หญิงคนนั้นนิสัยดี และสามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนของฟิวส์ได้ ฟิวส์ก็จะคบเป็นแฟน เช่น น้องมิว* น้องแนน* น้องจ๋า* และใบเตย* แต่ว่าจะคบนานหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของฟิวส์ เช่น ถ้าฟิวส์เบื่อ หรือฟิวส์รู้สึกว่าผู้หญิงคนนั้นหึงหวงฟิวส์มากเกินไปจนฟิวส์ขาดอิสระภาพฟิวส์ก็จะเลิกคบ และมองหาผู้หญิงคนใหม่

ฟิวส์มองว่าการที่ฟิวส์มีแฟนหลายคน และชอบเปลี่ยนแฟนบ่อย ๆ ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะการที่เราไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ ทำให้เราได้เจอและได้รู้จักผู้หญิงมากมาย ซึ่งทำให้เรามีทางเลือกมากขึ้น ใครที่ทำให้เราไม่พอใจเราก็สามารถหาคนใหม่มาทดแทนได้ รวมถึงฟิวส์ยังไม่คิดที่จะจริงจังกับใคร เนื่องจากว่าฟิวส์ยังอายุน้อยมีสิทธิ์เลือกอีกมาก ดังนั้นจึงไม่อยากที่จะผูกมัดกับใคร

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ฟิวส์มีความสุข ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ได้รู้จักคนมากมายหลายรูปแบบ และเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเองอีกวิธีหนึ่ง ดังนั้นฟิวส์จึงเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิงให้ประโยชน์มากกว่าให้โทษกับฟิวส์ ทำให้ฟิวส์ยังไม่คิดถึงเรื่องที่จะลด หรือเลิกพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง

ด้านการคบเพื่อน ฟิวส์มองว่าเพื่อนที่คบอยู่ในปัจจุบันก็เป็นเพื่อนที่ฟิวส์คบมานาน บางคนคบมาตั้งแต่อยู่ต่างจังหวัด บางคนก็คบมาต้องแต่เรียนปริญญาตรี ซึ่งฟิวส์จะมีความรู้สึกที่ดีกับเพื่อนมาก การที่ไปไหนมาไหนแล้วมีเพื่อนไปด้วยทำให้ฟิวส์มีความสุข ถึงแม้ว่าเพื่อนที่ฟิวส์คบส่วนใหญ่จะชอบเที่ยวสถานบันเทิงกันแทบจะทุกคน แต่ฟิวส์มองว่ามันก็ไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือการคบเพื่อนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงจะนำความเดือดร้อนมาให้ ดังนั้นฟิวส์จึงไม่คิดที่จะเลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้

ส่วนด้านการทำงานฟิวส์มองว่าฟิวส์คงจะทำงานนี้ไปเรื่อย ๆ และยังไม่คิดที่จะเปลี่ยนงานใหม่ เพราะมันเป็นงานที่ฟิวส์รัก และใฝ่ฝันอยากจะทำมาตั้งแต่เด็ก ส่วนเรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปฟิวส์ยังไม่ได้วางแผนที่จะเรียนต่อ เนื่องจากฟิวส์ยังอยากที่จะใช้ชีวิตให้คุ้มค่า และสนุกกับมันให้มากกว่านี้ รวมถึงไม่อยากเป็นการเพิ่มภาระให้กับตนเอง ส่วนพ่อกับแม่ก็เข้าใจในตัวฟิวส์ และไม่เคยบังคับให้ฟิวส์เรียนต่อ ซึ่งฟิวส์จะเรียนต่อหรือไม่นั้นพ่อกับแม่ให้ฟิวส์เป็นคนตัดสินใจเอง

กรณีศึกษารายที่ 5 ซ่าส์*

ซ่าส์เป็นชายหนุ่มอายุ 23 ปี รูปร่างหน้าตาดี ส่วนสูง 175 เซนติเมตร ผิวขาว ผมยาวระดับไหล่ ซ่าส์เป็นคนคุยเก่ง สนุกสนาน และเป็นคนมีอารมณ์ขัน ซ่าส์ชอบให้มีคนมองซ่าส์ และชมว่าหน้าตาดี ซ่าส์ถือได้ว่าเป็นคนที่หลงตนเองมาก รวมถึงเป็นคนที่รักความสวยความงาม โดยซ่าส์จะพกแป้ง ลิปปาล์ม และหวีเสมอ ซ่าส์ไม่ได้เป็นคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพียงแต่เป็นคนที่ให้ความสนใจเรื่องของหน้าตา และรูปลักษณ์ภายนอกมาก

ปัจจุบันซ่าส์ทำงานเป็นพนักงานของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง โดยซ่าส์ทำงานอยู่ในแผนกประชาสัมพันธ์ของบริษัท รายได้ต่อเดือนประมาณ 20,000 บาท ซ่าส์พักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมย่านพัฒนาการ โดยซ่าส์พักอาศัยอยู่ตามลำพัง ซึ่งคอนโดมิเนียมแห่งนี้พี่สาวของซ่าส์เป็นคนซื้อให้ซ่าส์ตอนที่ซ่าส์มาเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่กรุงเทพมหานคร ซ่าส์ไม่มีปัญหาเรื่องทางการเงิน

เนื่องจากว่ารายได้แต่ละของซ่าส์ก็มีจำนวนมาก และพี่สาวของซ่าส์ก็ส่งเงินมาให้ซ่าส์ใช้เป็นประจำทุกเดือน ๆ ละประมาณ 10,000 บาท

ซ่าส์เป็นคนที่ชอบการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เป็นของมียี่ห้อดัง ๆ ทั้งยี่ห้อที่เป็นของต่างประเทศและของที่ผลิตในประเทศ รวมถึงบ่อยครั้งที่พี่สาว และพี่ชายของซ่าส์ได้ส่งเสื้อผ้าจากต่างประเทศมาให้ซ่าส์ใช้อยู่เป็นประจำ ซ่าส์มองว่าการได้แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มียี่ห้อจะทำให้ซ่าส์ดูดีในสายตาของผู้พบเห็น นอกจากเสื้อผ้าที่พี่ชายส่งมาให้แล้ว ซ่าส์ยังชอบการออกไปเดินหาซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะเวลาที่ทางห้างสรรพสินค้ามีการลดราคาสินค้าเป็นพิเศษ ซึ่งทำให้เวลาช่วงวันหยุดของซ่าส์ส่วนใหญ่จะอยู่ในห้างสรรพสินค้า ทั้งการรับประทานการอาหาร การดูภาพยนตร์ การโยนโบว์ลิ่ง และการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รวมถึงในสนามกอล์ฟ

โดยส่วนใหญ่ซ่าส์มักจะนัดเพื่อน ๆ ในกลุ่มทั้งเพื่อนจากที่เรียนจบปริญญาตรีมาด้วยกันและเพื่อนที่ทำงานไปทำกิจกรรมข้างนอกเสมอ แต่ถ้าวันไหนที่ซ่าส์ไม่ได้ออกไปทำกิจกรรมข้างนอกซ่าส์ก็จะเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์อยู่ที่คอนโดมิเนียม นอกจากนั้นสถานที่ที่ซ่าส์และเพื่อน ๆ ชอบไปในช่วงกลางคืนก็คือ สถานบันเทิง ซึ่งทุกครั้งที่เป็นวันหยุดซ่าส์ก็จะนัดเพื่อน ๆ ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำ

ข้อมูลด้านครอบครัว

ซ่าส์เป็นคนต่างจังหวัด บ้านของซ่าส์อยู่ทางภาคเหนือ โดยครอบครัวของซ่าส์มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย และซ่าส์ ครอบครัวของซ่าส์ถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะดี พ่อกับแม่มีกิจการร้านค้าเป็นของตนเอง พี่สาวอยู่ต่างประเทศเนื่องจากว่าแต่งงานกับผู้ชายชาวต่างประเทศ และมีธุรกิจร้านอาหารเป็นของตนเอง ส่วนพี่ชายก็ไปช่วยพี่สาวทำงานที่ร้านอาหาร

ซ่าส์เป็นน้องคนสุดท้องของครอบครัว ทำให้ทุกคนในครอบครัวต่างก็รักและตามใจซ่าส์ทุกอย่าง พ่อเป็นผู้นำครอบครัวที่ดี และเป็นคนมีเหตุผล ส่วนแม่เป็นคนคุยเก่ง ใจดี พี่สาวและพี่ชายก็เป็นพี่ที่รักซ่าส์ และคอยให้คำปรึกษากับซ่าส์เสมอเมื่อซ่าส์มีปัญหาต่าง ๆ เนื่องจากว่าทั้งพี่สาวและพี่ชายมีอายุไม่ห่างจากซ่าส์มากนัก ดังนั้นปัญหาส่วนใหญ่ที่มักเกิดกับวัยรุ่นทั้งพี่สาว และพี่ชายจึงเป็นคนที่เข้าใจซ่าส์ และให้คำปรึกษาได้ดี

ปัจจุบันที่บ้านของซ่าส์ที่ต่างจังหวัดจึงมีเพียงแค่พ่อกับแม่อาศัยอยู่เท่านั้น แต่ทั้งพี่สาว พี่ชาย และซ่าส์ต่างก็จะโทรศัพท์ไปพูดคุยกับพ่อและแม่เป็นประจำ รวมถึงช่วงเทศกาลที่สำคัญอย่างเช่น วันสงกรานต์ พี่สาวกับสามี และพี่ชายก็จะกลับมาเยี่ยมพ่อกับแม่เป็นประจำทุกปี รวมถึงซ่าส์ก็จะกลับบ้านในช่วงนั้นด้วย แต่ซ่าส์จะกลับบ้านไปเยี่ยมพ่อกับแม่บ่อยกว่าพี่สาวและพี่ชาย คือถ้าช่วงไหนซ่าส์มีวันหยุดติดต่อกันหลายวันซ่าส์ก็จะกลับไปเยี่ยมพ่อกับแม่ที่ต่างจังหวัดเสมอ

ซ่าส์มองว่าครอบครัวของซ่าส์เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ทุกคนรักใคร่สามัคคีกัน โดยเฉพาะในหมู่ของพี่น้อง ถึงแม้ว่าพ่อกับแม่จะมองว่าซ่าส์เป็นลูกที่ไม่เอาไหนที่สุดในบ้าน คือ เป็นคนที่ใช้เงินเก่ง ชอบเล่นเกมส์ และเที่ยวเตร่ แต่พ่อกับแม่ก็รักซ่าส์และมองว่าซ่าส์ก็เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ คือ ซ่าส์เรียนหนังสือเก่งได้เกรดเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 ตลอดช่วงเวลาที่เรียนระดับปริญญาตรี และสามารถหางานทำเองได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อกับแม่ภูมิใจมาก

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ซ่าส์ได้เข้ามาเรียนระดับปริญญาตรีหลังจากที่เรียนจบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในตัวจังหวัด ระยะแรกที่เข้ามาเรียนซ่าส์พักอยู่กับพี่ชายที่คอนโดมิเนียมที่พี่สาวซื้อเอาไว้ให้ ตอนนั้นพี่ชายก็กำลังใกล้จะเรียนจบระดับปริญญาตรีแล้ว ซึ่งช่วงที่ซ่าส์พักอยู่กับพี่ชายซ่าส์จะเป็นคนที่ขยันเรียนมาก และได้เกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูง เนื่องจากว่าพี่ชายของซ่าส์จะเป็นคนที่ช่วยสอนหนังสือให้เวลามีเวลาว่าง และเวลาใกล้สอบ ดังนั้นจึงทำให้ช่วงสองปีแรกของการเข้ามาเรียนซ่าส์เป็นคนที่สนใจแต่การเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

หลังจากที่พี่ชายของซ่าส์เรียนจบปริญญาตรีแล้ว และต้องย้ายไปช่วยงานพี่สาวกับสามีที่ร้านอาหารที่ต่างประเทศ ทำให้ซ่าส์ต้องอยู่อยู่คอนโดมิเนียมเพียงลำพัง รวมถึงขาดคนที่จะมาช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนหนังสือ ซ่าส์รู้สึกว่าการเรียนหนังสือโดยขาดพี่ชายเป็นเรื่องที่หนักมาก และยิ่งทำให้ซ่าส์เริ่มเครียดจากการเรียนมากยิ่งขึ้น

กรณีของซ่าส์เป็นแบบเดียวกับโดม* โดมเป็นเพื่อนของซ่าส์ตั้งแต่เข้าเรียนในปีแรก ซึ่งทั้งซ่าส์และโดมถือได้ว่าเป็นคนที่เรียนเก่งที่สุดในกลุ่ม โดยโดมก็ขาดพี่สาวที่จะคอยช่วยเหลือเรื่องของการเรียน เนื่องจากพี่สาวของโดมแต่งงานและต้องย้ายไปอยู่กับสามีที่ต่างจังหวัด ทำให้ทั้งซ่าส์และโดมเจอปัญหาเดียวกัน และเมื่อเรียนในปีที่สามซึ่งบทเรียนส่วนใหญ่จะค่อนข้างยากยิ่งทำให้ทั้งซ่าส์และโดมเครียดมากทั้งสองคน

ต๊ะ* จิม* และเคน* เป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ในคณะเดียวกันกับซ่าส์ แต่ทั้งสามคนเป็นเพื่อนที่อยู่กันคนละกลุ่มกับซ่าส์ ทุกครั้งที่ไปเรียนและช่วงที่ใกล้สอบซ่าส์เห็นทั้งสามคนไม่เคยเครียดมากเหมือนอย่างซ่าส์กับโดม ส่วนผลการเรียนของทั้งสามคนก็ไม่แตกต่างจากซ่าส์มากนักทั้ง ๆ ที่ทั้งสามคนเป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงมาก เพราะทุกครั้งที่ไปเที่ยวกลับมาซ่าส์เห็นทั้งสามคนมักจะมีเรื่องมาพูดคุยกันอย่างสนุกสนานที่ห้องเรียนเสมอ

เมื่อซ่าส์สอบปลายภาคเสร็จในวันสุดท้ายของปีที่สาม ซ่าส์จึงอยากผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนและจากการสอบบ้าง ดังนั้นซ่าส์จึงชวนโดมออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับพวกของต๊ะ จิม และเคน ซึ่งซ่าส์ก็มองว่าการออกไปเที่ยวในครั้งนั้นทำไปเพื่อผ่อนคลายความเครียดก็เท่านั้น แต่หลังจากที่ซ่าส์ได้ออกไปเที่ยวกับพวกของต๊ะแล้ว ทำให้ซ่าส์เกิดชอบที่จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงมากยิ่งขึ้น เพราะไปเที่ยวแล้วทำให้ซ่าส์สนุกและได้ผ่อนคลายความเครียด ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาทำให้ทุกวันหยุดเสาร์อาทิตย์ และเทศกาลสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ซ่าส์จะต้องออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับโดม และพวกของต๊ะเสมอจนทำให้ซ่าส์สนิทกับพวกของต๊ะ และกลายเป็นเพื่อนสนิทกันจนถึงปัจจุบัน

เพื่อนในความรู้สึกของซ่าส์ คือ คนที่เวลาที่ซ่าส์อยู่ด้วยแล้วมีความสุข เป็นคนที่สามารถทำให้เราผ่อนคลายความเครียด ความทุกข์ และความกังวลใจไปได้ รวมถึงเป็นที่ปรึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งเพื่อนที่ซ่าส์คบอยู่ในปัจจุบันทั้งเพื่อนที่เรียนจบปริญญาตรีมาด้วยกัน และเพื่อนในที่ทำงานต่างก็เป็นเพื่อนที่ซ่าส์คบด้วยแล้วมีแต่ความสุข ความสนุกสนาน

ซ่าส์มองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน เป็นสถานที่ที่ใช้ผ่อนคลายความเครียดได้เป็นอย่างดี รวมถึงใช้เป็นที่พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ๆ โดยซ่าส์มองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนที่รักความสนุกสนาน เป็นคนที่ต้องการผ่อนคลายความเครียด เป็นคนที่ขี้เหงาไม่ชอบการอยู่คนเดียว จนถึงเป็นคนที่รักความเป็นอิสระ

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” คำ ๆ นี้สำหรับซ่าส์แล้วซ่าส์ไม่ได้รู้สึกว่ามันจะทำให้ตัวของซ่าส์กลายเป็นคนไม่ดีสายตาของคนใกล้ตัว เนื่องจากว่าคนใกล้ตัวของซ่าส์ทุกคนก็มองว่าซ่าส์เป็นคนดี ถึงแม้ว่าซ่าส์จะเป็นคนที่เที่ยวสถานบันเทิงบ่อยมาก ๆ แต่ซ่าส์ก็ไม่เคยทำให้เสียการเรียน หรือเสียการงาน รวมถึงไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร ส่วนคนที่ซ่าส์ไม่รู้จักซ่าส์ก็จะไม่สนใจว่าคน ๆ นั้นจะคิดว่าซ่าส์เป็นคนอย่างไร เพราะไม่เคยที่จะให้ความสำคัญกับบุคคลเหล่านี้ ขอแค่คนใกล้ตัวของซ่าส์เข้าใจในตัวซ่าส์ก็พอ

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนซ่าส์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณเดือนละ 4 ครั้ง โดยนิยมไปช่วงคืนวันศุกร์ และคืนวันเสาร์ จำนวนการเที่ยวในปัจจุบันของซ่าส์ลดลงจากจำนวนการเที่ยวในสมัยที่ซ่าส์เรียนปีสี่มาก เพราะแต่ก่อนซ่าส์จะเที่ยวติดต่อกัน 3-4 วันในหนึ่งสัปดาห์ โดยทุกครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงซ่าส์มักจะไปกับกลุ่มเพื่อนที่เรียนจบปริญญาตรีมาด้วยกัน เช่น โดม มาร์ค เคน และจิม แต่ก็มีบางครั้งที่ไปกับเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน รวมถึงในบางครั้งก็ไปพร้อมกันกับแฟนถ้าช่วงนั้นซ่าส์เกิดคบผู้หญิงคนไหนแบบจริงจัง ซึ่งการไปเที่ยวกับเพื่อนซ่าส์มองว่าไปเที่ยวแล้วสนุกมากกว่าไปเที่ยวกับแฟน เนื่องจากว่าถ้าไปกับแฟนซ่าส์จะไม่สามารถมองผู้หญิงคนอื่นได้ และเวลาจะดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมถึงพูดคุยกับเพื่อนก็จะต้องเกรงใจแฟน ซึ่งทำให้ซ่าส์อึดอัดมาก

เมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง ซ่าส์จะแต่งตัวตามสไตล์ของตนเอง ไม่ตามแฟชั่น โดยสวมเสื้อเชิร์ตทั้งแบบแขนสั้น และแขนยาว หรือเสื้อยืดแขนสั้น ส่วนกางเกงจะเป็นกางเกงยีนต์ ซ่าส์มองว่าการที่ซ่าส์แต่งตัวแบบนี้จะทำให้ซ่าส์ดูดี และเป็นที่สนใจของผู้หญิง รวมถึงจะได้กลมกลืนกับคนที่ไปเที่ยวส่วนใหญ่ และเป็นตัวของตัวเองที่สุด

โดยก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ซ่าส์มักจะพิถีพิถันกับเรื่องของทรงผมมาก เพราะซ่าส์เป็นคนที่รักผม และซ่าส์ก็มองว่าผมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ซ่าส์มีเสน่ห์ ซึ่งซ่าส์มักจะไดร์ผมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง รวมถึงทาแป้ง และทาลิปปาล์ม ซ่าส์มองว่าการที่ซ่าส์ทาแป้ง ทาลิปไม่ใช่เรื่องแปลกในปัจจุบัน เพราะซ่าส์เคยเห็นผู้ชายทำบ่อย ๆ เวลาอยู่ในห้องน้ำที่สถานบันเทิง

ทุกครั้งก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ถ้ายังพอมีเวลาอยู่ซ่าส์มักจะนอนพักผ่อนก่อนเสมอประมาณ 1-2 ชั่วโมง เพราะจะได้สดชื่นเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิง และซ่าส์จะโทรศัพท์ชวนเพื่อน ๆ รวมถึงซ่าส์จะโทรศัพท์จองโต๊ะที่สถานบันเทิงไว้ก่อนเสมอ เพราะเวลาไปถึงจะได้มีโต๊ะนั่ง เนื่องจากซ่าส์และเพื่อนในกลุ่มไม่ชอบเวลาที่เข้าไปในร้านแล้วไม่มีโต๊ะนั่งแล้วต้องไปขอโต๊ะจากคนอื่น ซึ่งคนที่ไปส่วนใหญ่จะไม่เต็มใจให้โต๊ะ รวมถึงซ่าส์และเพื่อนก็ไม่อยากอยู่ร่วมโต๊ะกับคนอื่น

ซ่าส์จะขับรถยนต์ออกจากคอนโดมิเนียมเวลาประมาณ 22.00 น. และบางครั้งก็จะแวะไปรับเคน เพราะบ้านเคนอยู่ใกล้กับคอนโดมิเนียมของซ่าส์ โดยส่วนใหญ่แล้วซ่าส์จะโทรศัพท์นัดเพื่อนทุกคนให้ไปเจอกันที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

บริเวณที่ซ่าส์และเพื่อนชอบนั่งมากที่สุดในร้านก็คือ บริเวณตรงกลางของร้าน เนื่องจากว่าเป็นบริเวณที่ซ่าส์คิดว่าได้บรรยากาศความสนุกสนาน แสงสี และเสียงเพลงมากกว่าบริเวณอื่น ๆ ของร้าน ดังนั้นซ่าส์และเพื่อน ๆ จึงต้องโทรศัพท์มาจองโต๊ะก่อนไว้ล่วงหน้า เนื่องจากว่าคนส่วนใหญ่ที่มีเที่ยวสถานบันเทิงก็ชอบนั่งตรงกลางของร้าน

ซ่าส์ชอบเพลงแนวแดนซ์มากที่สุด เพราะมีจังหวะเพลงที่สนุกสนาน คึกคัก เร้าใจ ส่วนแนวการเล่นดนตรีซ่าส์ชอบแบบเล่นดนตรีสดมากกว่าการเปิดเพลงจากแผ่น เพราะซ่าส์รู้สึกว่าได้อารมณ์ความสนุกมากกว่า รวมถึงได้ดูการแสดงด้วย ซึ่งจะทำให้ไม่น่าเบื่อ โดยเฉพาะถ้าวงที่เล่นดนตรีเป็นศิลปินที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเพลงที่เล่นไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นเพลงของศิลปินไทย หรือว่าเพลงจากศิลปินจากต่างประเทศอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น เพราะซ่าส์ฟังได้ทุกประเภท

ซ่าส์และเพื่อน ๆ จะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา เป็บซี่ โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง รวมถึงอาหารที่เป็นเมนูแนะนำจากทางร้านเสมอ สุราที่ซ่าส์และเพื่อน ๆ ชอบดื่มส่วนใหญ่จะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ และมียี่ห้อที่โด่งดัง เพราะซ่าส์ชอบรสชาดของสุราจากต่างประเทศ เนื่องจากว่ามีรสชาติที่กลมกล่อม ส่วนสุราที่ซ่าส์ดื่มซ่าส์มักจะผสมกับโซดา และน้ำเปล่าเสมอซ่าส์ไม่ชอบผสมกับเป็บซี่เหมือนเพื่อนบางคน เพราะมีรสหวาน และทำให้กลบรสชาดของสุราจนหมด แต่ก็มีบางครั้งที่ซ่าส์ชอบดื่มแบบไม่ต้องผสมอะไร คือ ในแก้วมีแค่สุรากับน้ำแข็งเท่านั้น ส่วนบุหรี่ซ่าส์ชอบสูบบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศ และเมื่ออยู่ในสถานบันเทิงซ่าส์จะสูบบุหรี่มากกว่าอยู่ข้างนอกประมาณ 8-10 มวน เพราะซ่าส์มองว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงไม่ใช่เรื่องผิด และไม่ต้องคอยระวังว่าใครจะไม่พอใจ เนื่องจากคนส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวก็จะสูบบุหรี่กันเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงเมื่อซ่าส์มีอาการมึนเมาซ่าส์ก็จะมีความรู้สึกอยากสูบบุหรี่มากขึ้นด้วย

ซ่าส์เป็นคนที่ดื่มสุราได้เก่ง เพราะดื่มสุราได้หลายแก้วและไม่มีอาการเมามากเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ แต่ซ่าส์จะมีอาการแค่หน้าแดงเท่านั้นที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน รวมถึงจะเต้นรำและร้องเพลงอยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่ซ่าส์และเพื่อน ๆ สั่งอาหารหรือเครื่องดื่มในร้าน เมื่อมีเศษเงินเหลือจากการทอนของทางร้านซ่าส์ก็จะให้พนักงานเสริฟ์ที่ยกอาหารหรือเครื่องดื่มมาให้เสมอ เพราะถือว่าเป็นค่าตอบแทนที่บริการซ่าส์

ขณะที่อยู่ในสถานบันเทิง นอกจากซ่าส์จะดื่มสุรา สูบบุหรี่ และเต้นรำแล้ว ซ่าส์ยังชอบมองผู้หญิงที่มาเที่ยวสถานบันเทิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี โดยส่วนใหญ่แล้วซ่าส์จะชอบมองผู้หญิงที่ตัวเล็ก ผิวขาว ผมยาว เนื่องจากว่าซ่าส์มองว่าเป็นผู้หญิงที่น่ารัก น่าทะนุถนอม และซ่าส์ก็ไม่ชอบผู้หญิงที่สูงมากนัก เมื่อซ่าส์เจอผู้หญิงที่ซ่าส์ชอบซ่าส์จะเรียกพนักงานเสริฟ์มา และบอกให้พนักงานเสริฟ์ไปขอชื่อ และเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนนั้นมา ถ้าได้ชื่อและเบอร์โทรศัพท์มาแล้วซ่าส์ก็จะให้เงินแก่พนักงานเสริฟ์เป็นค่าตอบแทน และเมื่อมีผู้หญิงที่หน้าตาดีเดินผ่านโต๊ะของซ่าส์ ซ่าส์ก็จะมองตามและคอยดูว่าผู้หญิงคนนั้นนั่งอยู่โต๊ะไหน เพื่อจะได้ให้พนักงานเสริฟ์ไปขอเบอร์โทรศัพท์ให้

เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงปิดเวลา 02.00 น. ซ่าส์จะรีบเดินออกจากร้านพร้อมเพื่อน ๆ เพราะถ้าออกจากร้านช้าจะทำให้เอารถออกจากที่จอดรถลำบาก และรถจะติดหน้าสถานบันเทิงเป็นเวลานาน

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อซ่าส์เดินออกจากร้าน ซ่าส์จะโทรศัพท์หาผู้หญิงคนที่ซ่าส์ให้พนักงานเสริฟ์ขอเบอร์โทรศัพท์ให้ และชวนผู้หญิงคนนั้นไปรับประทานอาหารด้วยกัน ซึ่งเมื่อสถานบันเทิงปิดบริการซ่าส์และเพื่อน ๆ จะขับรถยนต์ออกไปรับประทานอาหารต่อยังร้านที่ยังเปิดอยู่ ส่วนใหญ่จะเป็นร้านบริเวณถนนลาดพร้าว อาหารที่ซ่าส์และเพื่อน ๆ ชอบรับประทานคือโจ๊ก และก๋วยเตี๋ยว

เมื่อซ่าส์รับประทานอาหารเสร็จ ถ้ามีผู้หญิงมากับซ่าส์ด้วยซ่าส์ก็จะขับรถยนต์ไปส่งผู้หญิงคนนั้นที่บ้าน หรือที่พักของผู้หญิงคนนั้นก่อน ซึ่งซ่าส์ถือว่าการที่ได้ชวนผู้หญิงมารับประทานอาหารถือได้ว่าเป็นการให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยดูว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นคนอย่างไร และเหมาะที่จะพูดคุยหรือคบหาได้หรือปล่าว รวมถึงการขับรถยนต์ไปส่งก็เป็นการทำความรู้จักผู้หญิงคนนั้นให้มากขึ้น และเมื่อส่งผู้หญิงถึงบ้านหรือที่พักแล้ว ซ่าส์ก็จะขับรถยนต์กลับคอนโดมิเนียมทันที

ซ่าส์จะกลับถึงคอนโดมิเนียมเวลาประมาณ 03.30-04.00 น. ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงทั้งค่าเครื่องดื่มและค่าอาหาร ซ่าส์และเพื่อน ๆ จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน โดยส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประมาณครั้งละ 500 บาท และเมื่อซ่าส์กลับถึงคอนโดมิเนียม ซ่าส์ก็จะรีบสระผมอาบน้ำ และคุยโทรศัพท์กับผู้หญิงที่ขอเบอร์โทรศัพท์เอาไว้ก่อนเข้านอนเสมอ

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของซ่าส์ เพราะซ่าส์เป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรง ถึงแม้ว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงจะทำให้ซ่าส์ต้องนอนดึก แต่ซ่าส์ก็จะนอนตื่นสายกว่าทุกวัน ซึ่งซ่าส์ก็ถือว่าเป็นการชดเชยที่ดี นอกจากนั้นซ่าส์ยังมีการรับประทานอาหารเสริมเพิ่มอีกด้วย

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การเที่ยวสถานบันเทิงไม่ได้มีผลกระทบต่ออาชีพการงานของซ่าส์ เนื่องจากว่าซ่าส์ มักจะเที่ยวในวันหยุด จึงทำให้ไม่รบกวนเวลาการทำงานของซ่าส์

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อด้านค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของซ่าส์ เพราะว่าในแต่ละเดือนซ่าส์ได้รับเงินเดือน และเงินประจำจากที่พี่สาวส่งมาให้เป็นจำนวนมาก จึงทำให้ซ่าส์มีเงินเพียงพอใช้จ่ายในแต่ละเดือน รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งเพื่อนทุกคนก็ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายกันทุกคน

4. ด้านครอบครัว

การเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของซ่าส์ เนื่องจากว่าถึงแม้ทั้งพ่อ แม่ พี่สาว และพี่ชายจะรู้ว่าซ่าส์ชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่ซ่าส์ก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง และครอบครัว และถึงแม้จะมีบางครั้งที่พ่อกับแม่จะบ่นบ้างแต่ก็ไม่ทำให้พ่อกับแม่เลิกรักซ่าส์

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

ซ่าส์มองว่าการที่ได้รู้จักผู้หญิงจากการเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่จะเป็นคนไม่ดีทุกคน แต่ถ้าเราเจอคนไม่ดีเราก็สามารถเลิกคบได้ เนื่องจากว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสถานบันเทิงเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีเหตุผลส่วนใหญ่มาจากความพึงพอใจจากรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น ส่วนความรู้สึกว่าเป็นคนดีนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อพูดคุย หรือทำความรู้จักกันได้เป็นระยะเวลานาน ถ้าเจอกันครั้งแรกแล้วผู้หญิงคนนั้นมีพฤติกรรมที่เราไม่ชอบเราก็สามารถเลิกติดต่อได้ โดยไม่ทำให้เสียความรู้สึกมากนัก

การไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ซ่าส์ได้พบเจอคนมากมาย ทั้งคนที่พบแล้วมีการพัฒนาความสัมพันธ์ต่อจนถึงขั้นเป็นแฟนกันก็มีหลายคน ส่วนคนไหนที่รู้จักแล้วและรู้สึกว่าการคบแบบเป็นเพื่อนจะดีที่สุดก็จะทำให้เราได้เพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น ส่วนความสัมพันธ์ของคนที่ซ่าส์เจอในสถานบันเทิงจะนานเพียงใดขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในการคบกันของทั้งซ่าส์ และคนนั้น

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การใช้ชีวิตแบบเที่ยวกลางคืน ซ่าส์มองว่าเป็นเรื่องที่ดีไม่เสียหายอะไร เพราะนอกจากเราจะได้ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน หรือจากปัญหาต่าง ๆ แล้ว ยังทำให้เราสนุก และได้รู้จักคนอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น รวมถึงยังถือได้ว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเองอีกด้วย ส่วนในอนาคตข้างหน้าซ่าส์มองว่าซ่าส์ก็ยังคงเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ แต่อาจจะเที่ยวลดลงบ้างแต่ไม่ถึงขั้นเลิกเที่ยวเลย

ด้านการคบเพื่อน เพื่อนที่ซ่าส์คบอยู่ในปัจจุบันซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่ชอบการเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนกัน ซ่าส์ก็ยังรู้สึกว่าเพื่อนกลุ่มนี้ยังเป็นคนที่ซ่าส์สนิทด้วยที่สุด และเป็นเพื่อนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมานาน ทำให้ซ่าส์ไม่เคยคิดที่จะเลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะการที่เพื่อนชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่ว่าเพื่อนจะเป็นคนไม่ดี หรือไม่น่าคบหา

ด้านการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปซ่าส์ยังไม่ได้คิดถึงขั้นนั้น ซ่าส์ยังยากที่จะทำงานตรงนี้ให้ดีที่สุดก่อน และต้องการเพิ่มประสบการณ์การทำงานของตนเองให้มากขึ้น แต่ในอนาคตข้างหน้าซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนบางครั้งซ่าส์อาจจะเรียนต่อระดับปริญญาโทก็เป็นได้

กรณีศึกษารายที่ 6 แอนนี่*

แอนนี่เป็นหญิงสาวอายุ 24 ปี แอนนี่เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ผิวสองสี ผมยาว ส่วนสูง 170 เซนติเมตร แอนนี่เป็นคนที่คุยเก่ง ร่าเริง เข้ากับคนง่าย และเป็นคนที่มีนิสัยเปิดเผยชอบการพูดตรง ๆ รวมถึงเป็นคนที่พูดจาโน้มน้าวคนอื่นได้เก่ง เนื่องจากว่าแอนนี่เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี จึงทำให้แอนนี่ได้ทำงานเป็นประชาสัมพันธ์ของสถานบันเทิงแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครตอนที่แอนนี่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี ปัจจุบันแอนนี่ทำงานเป็นพนักงานประจำของโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันแอนนี่พักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ กับโรงพยาบาล แอนนี่พักอาศัยอยู่เพียงลำพัง เพราะแอนนี่ต้องการความเป็นส่วนตัว ค่าเช่าห้องพักเดือนละ 4,000 บาท โดยรายได้ในแต่ละเดือนของแอนนี่มาจากการทำงานประจำในโรงพยาบาล ซึ่งแอนนี่ได้รับเงินเดือน ๆ ละประมาณ 20,000 บาท โดยในแต่ละเดือนเมื่อแอนนี่มีปัญหาด้านการเงินแอนนี่จะขอยืมเงินจากพี่ชายเป็นส่วนใหญ่ เพราะพี่ชายเป็นคนที่แอนนี่สามารถขอยืมเงินได้ง่าย และพี่ชายก็จะให้เงินแอนนี่ทุกครั้งที่แอนนี่ขอ ซึ่งบางครั้งพี่ชายก็บอกแอนนี่ว่าไม่ต้องหาเงินมาคืน

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของแอนนี่จะหมดไปกับเรื่องการผ่อนรถยนต์ และค่าเสื้อผ้าเครื่องสำอางค์ โดยในแต่ละเดือนแอนนี่จะต้องจ่ายค่าผ่อนรถยนต์เดือนละ 6,000 บาทเป็นประจำทุกเดือน นอกจากนั้นแอนนี่ยังชอบใช้เสื้อผ้าเครื่องสำอางค์ที่เป็นของมียี่ห้อ เพราะแอนนี่มองว่าการได้ใช้ของมียี่ห้อจะทำให้ตนเองดูดีสายตาคนอื่น รวมถึงแอนนี่เชื่อว่าของมียี่ห้อเป็นของที่มีคุณภาพดี ดังนั้นแอนนี่จึงยอมจ่ายเงินแพง ๆ เพื่อซื้อของเหล่านี้ โดยสถานที่ที่แอนนี่นิยมไปซื้อเสื้อผ้าเครื่องสำอางค์ส่วนใหญ่จะเป็นที่ห้างสรรพสินค้า เพราะเป็นศูนย์รวมของสินค้ามียี่ห้อ และภายในห้างสรรพสินค้าก็มีอากาศที่เย็นสบายกว่าการออกไปเดินซื้อของข้างนอก

ข้อมูลด้านครอบครัว

แอนนี่เป็นคนต่างจังหวัด บ้านของแอนนี่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบครัวของแอนนี่มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่ชาย 2 คน และแอนนี่ เนื่องจากแอนนี่เป็นลูกสาวคนเดียวในบ้าน ทั้งพ่อแม่และพี่ชายต่างก็รัก และเลี้ยงดูแอนนี่แบบตามใจ ครอบครัวของแอนนี่ถือได้ว่ามีฐานะดี โดยพ่อเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษาในตัวจังหวัด แม่ทำงานเป็นพนักงาน

พนักงานบัญชีในโรงพยาบาลของรัฐบาลในจังหวัด ส่วนพี่ชายคนโตทำงานเป็นวิศวกร พี่ชายคนรองก็เปิดร้านอินเตอร์เน็ตอยู่ในตัวจังหวัด

พ่อเป็นคนที่แอนนี่กลัวมากที่สุดในบ้าน เนื่องจากว่าพ่อเป็นคนที่มีนิสัยพูดน้อย เงียบขรึม และเป็นคนเจ้าระเบียบเมื่อพ่ออยู่บ้าน ส่วนแม่เป็นคนที่มีนิสัยร่าเริง คุยเก่ง พี่ชายคนโตเป็นคนที่สุภาพ เรียนเก่ง และเป็นคนที่มีเหตุผล พี่ชายคนรองเป็นคนที่เข้ากับแอนนี่ได้ดีมากกว่าพี่ชายคนโต เพราะพี่ชายคนรองเป็นคนที่คุยเก่ง และมีอารมณ์ขัน รวมทั้งมีอายุที่ห่างจากแอนนี่ไม่มากนัก ดังนั้นเมื่อมีปัญหาอะไรส่วนใหญ่นอกจากแม่แล้วแอนนี่ก็จะปรึกษากับพี่ชายคนรอง

ครอบครัวแอนนี่เป็นครอบครัวที่อบอุ่น เพราะฐานะทางบ้านก็ดี พ่อแม่พี่ชายก็มีอาชีพการงานที่มั่นคง แต่ครอบครัวของแอนนี่ก็มีปัญหาในเรื่องของความเจ้าชู้ของพ่อ เนื่องจากว่าพ่อเป็นคนที่มีภรรยาหลายคน ดังนั้นปัญหาการทะเลาะส่วนใหญ่ของพ่อกับแม่ก็จะมาจากปัญหาเรื่องนี้ โดยเมื่อตอนที่แอนนี่ยังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแอนนี่เคยไปมีเรื่องทะเลาะ และชกต่อยกับผู้หญิงของพ่อหลายครั้ง เพราะแอนนี่ไม่พอใจที่ผู้หญิงเหล่านั้นมาทำให้พ่อกับแม่ของแอนนี่ต้องทะเลาะกัน แต่การกระทำของแอนนี่ก็ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาอะไร เพราะปัจจุบันพ่อก็ยังคบกับผู้หญิงคนนั้นอยู่

ปัจจุบันครอบครัวของแอนนี่ก็ยังคงอยู่ร่วมกัน แม้ว่าพ่อจะมีภรรยาหลายคนแต่พ่อก็ยังคงอยู่กับแม่ แม่ก็ยอมรับในปัญหานี้มากขึ้นทะเลาะกับพ่อน้อยลง เพราะแม่ทำใจได้บ้างแล้ว ส่วนพี่ชายทั้งสองคนก็ไม่อยากทำให้พ่อกับแม่ไม่สบายใจ เพราะถึงแม้ว่าพ่อจะเป็นคนเจ้าชู้ แต่พ่อก็ยังคงดูแลครอบครัวเป็นอย่างดี ส่วนแอนนี่ก็ไม่ได้คิดมากกับเรื่องนี้แล้ว เพราะอย่างไรก็ไม่สามารถแก้ไขเรื่องนี้ได้จึงได้แต่ทำใจยอมรับเหมือนแม่กับพี่ชาย

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ครอบครัวของแอนนี่มีสมาชิกในครอบครัวหนึ่งคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิง คือ พี่ชายคนรอง ซึ่งแอนนี่เห็นพี่ชายคนรองไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำทุกคืนตอนที่แอนนี่ยังเรียนอยู่ที่ต่างจังหวัด และทุกครั้งที่พี่ชายคนรองกลับจากการเที่ยวสถานบันเทิง พี่ชายคนรองก็จะเล่าเรื่องที่พี่ชายเจอในสถานบันเทิงคืนนั้นให้แอนนี่ฟังเป็นประจำ และแอนนี่ก็จะรบเร้าให้พี่ชายคนรองเล่าเรื่องให้ฟังทุกครั้งที่พี่ชายไปเที่ยวเหมือนกัน แอนนี่รู้สึกว่าทุกครั้งที่พี่ชายคนรองไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมา พี่ชายจะมีเรื่องเล่าสนุกมากมายมาเล่าให้แอนนี่ฟัง และทุกครั้งที่กลับจากการเที่ยวสถานบันเทิงพี่ชายก็จะดูมีความสุขสนุกสนานมากกว่าตอนอยู่ที่บ้านเสียอีก

แอนนี่เคยขอพ่อกับแม่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับพี่ชายคนรองบ้าง แต่พ่อกับแม่ปฏิเสธไม่ให้แอนนี่ไปกับพี่ชายคนรอง ดังนั้นตอนแอนนี่ยังเรียนอยู่ที่ต่างจังหวัดแอนนี่จึงยังไม่มีโอกาสออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเลยสักครั้ง พอแอนนี่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาจากต่างจังหวัด และมีโอกาสเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร แอนนี่ไม่ต้องอยู่บ้านที่มีพ่อแม่คอยควบคุมความประพฤติ แอนนี่จึงมีอิสระที่จะไปไหนมาไหนได้ตามความพึงพอใจประกอบกับการเข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองใหญ่ และมีสถานบันเทิงมากมาย จึงทำให้แอนนี่มีความรู้สึกอยากรู้ว่าภายในสถานบันเทิงเป็นอย่างไรทำไมเมื่อพี่ชายคนรองไปเที่ยวแล้วจึงดูมีความสุขสนุกสนาน และทำให้แอนนี่อยากลองเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงดูสักครั้ง

แอนนี่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกเมื่อตอนเรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 เพราะแอนนี่ได้ย้ายจากบ้านของลุงที่แอนนี่พักอาศัยอยู่ในช่วงปีแรกมาเป็นพักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์แทน เนื่องจากว่าบ้านของลุงมีลูกหลายคน ทำให้แอนนี่ไม่ได้รับความสะดวกสบายเวลาอยู่ที่บ้านของลุง และแอนนี่ก็มีเรื่องทะเลาะกันกับลูกสาวของลุงเป็นประจำ ดังนั้นแอนนี่จึงขออนุญาตพ่อกับแม่มาอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยแทน เมื่อแอนนี่ย้ายออกมาอยู่เพียงลำพัง จึงทำให้แอนนี่ไม่มีคนมาคอยควบคุมความประพฤติ ดังนั้นตอนกลางคืนแอนนี่จึงสามารถออกมาเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ ที่เรียนอยู่ในคณะเดียวกันได้

ช่วงแรกที่แอนนี่เที่ยวสถานบันเทิง แอนนี่แค่อยากรู้อยากลองเที่ยวสถานบันเทิงดูว่าเป็นอย่างไร ทำไมทั้งพี่ชายและวัยรุ่นคนอื่น ๆ อีกมากมายจึงชอบเที่ยวสถานบันเทิง แอนนี่ไม่เคยคิดเลยว่าตนเองจะต้องกลายมาเป็นคนที่ชื่นชอบการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นชีวิตจิตใจ คือ ทุกคืนต้องมีความรู้สึกอยากเที่ยวสถานบันเทิง และต้องหาทางไปเที่ยวสถานบันเทิงให้ได้ ถึงแม้ว่าคืนนั้น เพื่อน ๆ ในกลุ่มจะไม่อยากออกไปเที่ยว แต่แอนนี่ก็สามารถออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเพียงลำพังได้ ยิ่งตอนที่แอนนี่รู้จักกับเพื่อนกลุ่มใหม่ที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนกัน จึงทำให้แอนนี่มีโอกาสได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยขึ้น

แอนนี่เห็นว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน เป็นสถานที่ที่มีไว้สำหรับผ่อนคลายความเครียดจากเรื่องต่าง ๆ เป็นสถานที่แห่งความอิสระเสรี เป็นสถานที่ที่มีไว้สำหรับพบปะผู้คนมากมาย และเป็นสถานที่แห่งความรื่นเริง แอนนี่มองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็เป็นคนธรรมดาทั่วไปไม่ได้แตกต่างจากคนที่ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งคนส่วนใหญ่คิดว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงต้องเป็นคนไม่ดี เป็นคนไม่น่าคบ เป็นคนที่สังคมไม่ต้องการ เป็นคนที่มีปัญหา แต่จริง ๆ แล้วก็ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นแบบนั้น แอนนี่มองว่าคือคนที่มีความต้องการการพึ่งพาอะไร

บางอย่าง เพื่อให้คน ๆ นั้นได้มีความสุขสนุกสนาน เพียงแต่ ๆ ละคนก็มีความต้องการการพึ่งพาในลักษณะ หรือสถานที่ที่แตกต่างกันเท่านั้น

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” สำหรับแอนนี่มองว่ามันคือคำพูดที่คนส่วนใหญ่ใช้สื่อความหมายในทางลบ หรือในทางที่ไม่ดีกับบุคคลที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง แต่ถ้ามีคนพูดว่าแอนนี่เป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเด็กเที่ยวกลางคืน แอนนี่ก็รู้สึกเฉย ๆ เพราะใครจะเรียกก็เรียกไปแอนนี่ไม่ได้สนใจกับคำพูดเหล่านั้น การจะเป็นคนดีหรือไม่ดีแอนนี่เห็นว่ามันต้องมาจากการกระทำของเรามากกว่า ไม่ใช่แค่คำพูดก็สามารถมาตัดสินความผิดถูกได้

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนแอนนี่จะเที่ยวสถานบันเทิงประมาณเดือนละ 5-6 ครั้ง ซึ่งจำนวนครั้งของการไปเที่ยวสถานบันเทิงในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับตอนที่แอนนี่เรียนในระดับปริญญาตรีถือได้ว่าน้อยมาก เพราะตอนที่แอนนี่ยังเรียนอยู่แอนนี่ไปเที่ยวสถานบันเทิงติดต่อกันหลายวันในหนึ่งสัปดาห์ บางสัปดาห์แอนนี่เที่ยวสถานบันเทิงติดต่อกันถึง 3-4 วัน ซึ่งการไปเที่ยวในตอนนั้นแอนนี่มักจะไปได้ทุกวันโดยไม่เจาะจงว่าจะต้องเป็นวันไหน โดยขึ้นอยู่กับความต้องการของแอนนี่และการชักชวนของกลุ่มเพื่อน

ปัจจุบันแอนนี่ต้องทำงานในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จึงทำให้การที่จะเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนอย่างในอดีตต้องเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งปัจจุบันแอนนี่มักจะนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ โดยบุคคลที่แอนนี่มักจะชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยก็คือ กลุ่มเพื่อน ทั้งเพื่อนที่เรียนระดับปริญญาตรีมาด้วยกัน และเพื่อนที่ทำงาน เนื่องจากว่าการไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่สนิทจะทำให้ได้รับความสนุกสนานมากกว่า

เมื่อจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงแอนนี่มักชอบแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่โชว์รูปร่าง หรือเสื้อผ้าในแนวเซ็กซี่ เช่น เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก โดยเนื้อผ้ามักเป็นเนื้อผ้าที่บาง ส่วนกางเกงมักจะเป็นกางเกงยีนต์ขายาวที่มีลักษณะแบบเอวต่ำ และรัดรูป ส่วนสีของเสื้อผ้าที่นิยมสวมใส่คือ สีดำ สีขาว เพราะการแต่งตัวในแนวเซ็กซี่ถ้าได้ใส่เสื้อสีดำ หรือสีขาวจะทำให้ดูสวยและโดดเด่น โดยสถานที่ที่แอนนี่มักนิยมไปหาซื้อเสื้อผ้าเอาไว้ใส่สำหรับไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่จะเป็นที่บริเวณตลาดห้วยขวาง และตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ

สิ่งที่แอนนี่ชอบทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง คือ การโทรศัพท์ไปชวนเพื่อน ๆ และการเข้าร้านเสริมสวย เพื่อให้พนักงานของที่ร้านสระผม ไดร์ผม รวมถึงทำทรงแบบผมดัดเป็นลอนก่อนเสมอ แต่บางครั้งถ้าแอนนี่ไม่มีเวลา หรือที่ร้านเสริมสวยมีคนเยอะแอนนี่ก็จะสระผมและทำผมเอง เพราะที่ห้องของแอนนี่มีอุปกรณ์ทำผม นอกจากสระผมและทำทรงผมแล้วแอนนี่ยังชอบทำเล็บ โดยการทาสีเล็บทั้งเล็บมือและเล็บเท้าก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง ซึ่งสีที่แอนนี่นิยมทาก็คือ สีดำ นอกจากนั้นก็จะมีสีแดง หรือสีชมพูบ้างแล้วแต่สีของเสื้อผ้าที่แอนนี่สวมใส่ในคืนนั้น ส่วนการแต่งหน้าแอนนี่จะแต่งหน้าให้เข้มกว่าในตอนกลางวัน เพราะตอนกลางคืนไฟในสถานบันเทิงจะไม่สว่าง ถ้าไม่แต่งหน้าให้เข้มก็จะทำให้ใบหน้าซีดหมดความสวยงาม โดยเฉพาะบริเวณริมฝีปากต้องทาลิปสติกสีแดง เพราะการดื่มสุราจะทำให้สีของลิปสติกจางลง ดังนั้นการทาสีแดงจะช่วยให้ริมฝีปากดูสดใสอยู่ตลอดเวลามากกว่าการทาสีอื่น

นอกจากการแต่งหน้า ทำผม ทาเล็บแล้ว แอนนี่ยังชอบนำเสื้อผ้าออกมาลองสวมใส่ดูก่อนว่าใส่ชุดไหนแล้วจะดูสวย ดูเซ็กซี่ นอกจากนั้นแอนนี่ก็จะนอนหลับพักผ่อนก่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง เพราะเวลาไปเที่ยวจะได้สดชื่นไม่ง่วงนอน และใบหน้าก็จะดูผ่องใส แอนนี่จะขับรถยนต์ออกจากอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 22.00 น. โดยแอนนี่จะขับรถยนต์ไปสถานบันเทิงเพียงลำพังเป็นส่วนใหญ่ แต่ในบางครั้งแอนนี่ก็จะขับรถยนต์ออกไปรับเพื่อนที่อยู่อพาร์ตเม้นท์ที่เป็นทางผ่านระหว่างอพาร์ตเม้นท์ของแอนนี่กับสถานบันเทิงด้วย และนัดเจอเพื่อน ๆ ที่บริเวณหน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเข้าไปในร้านแอนนี่ไม่เจาะจงว่าจะต้องนั่งมุมไหนของร้านเป็นพิเศษ เนื่องจากว่าแอนนี่สามารถนั่งได้ทุกมุมไม่ว่าจะเป็นตรงกลาง ด้านข้าง หรือด้านหน้าของร้าน ซึ่งแอนนี่มองว่าไม่ว่าจะนั่งมุมไหนของร้านก็สนุกได้เหมือนกัน เพราะว่าได้ยินเสียงเพลง และได้บรรยากาศเท่า ๆ กัน ซึ่งแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ที่ชอบนั่งตรงกลางของร้านมากกว่า

แอนนี่ชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบ เพราะมีจังหวะที่สนุกสนานทำให้อยากเต้นรำ และกำลังเป็นแนวเพลงที่ได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ ส่วนแนวการเล่นดนตรีภายในร้านแอนนี่ชอบทั้งแบบเล่นดนตรีสด และแบบเปิดเพลงจากแผ่น เพราะการเล่นดนตรีสดทำให้ได้ดูการแสดงไปด้วย ทำให้ไม่น่าเบื่อ โดยเฉพาะถ้านักร้องนำของวงมีหน้าตาดีก็จะทำให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนการเปิดเพลงจาก

แผ่นก็ทำให้เสียงร้อง และดนตรีเป็นแบบของต้นฉบับ ซึ่งทำให้สนุกได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีการผิดพลาดของเสียงร้อง และดนตรี

แอนนี่และเพื่อน ๆ จะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา น้ำอัดลม โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง รวมถึงอาหาร และขนมต่าง ๆ โดยแอนนี่ดื่มสุราได้ทั้งสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ และสุราที่ผลิตในประเทศ ทั้งนี้เพราะว่าสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศจะมีรสชาดอ่อนนุ่ม ดื่มง่าย ส่วนที่สุราที่ผลิตในประเทศจะมีรสชาติที่แรงกว่าสุราจากต่างประเทศ และทำให้เมาง่ายกว่า ซึ่งแอนนี่จะผสมสุรากับโซดาเท่านั้น เพราะเมื่อนำสุรามาผสมกับโซดาจะได้รสชาดที่เข้มข้นมากกว่า แต่บางครั้งที่แอนนี่ก็ดื่มสุราโดยไม่ผสมอะไรเลย จึงทำให้แอนนี่มีอาการเมาเร็วกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ โดยเมื่อแอนนี่มีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากแอนนี่จะพูดมากกว่าปกติ พูดคุยเสียงดังมากขึ้น เดินโซเซ และมักจะเต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงนอกจากแอนนี่จะดื่มสุราแล้วแอนนี่ยังสูบบุหรี่อีกด้วย โดยแต่ละคืนแอนนี่จะสูบประมาณ 6-8 มวน โดยอาจมากกว่านี้ได้ถ้าวันนั้นแอนนี่มีอาการเครียดจากการทำงาน หรือมีเรื่องที่ไม่สบายใจ ซึ่งบุหรี่ที่แอนนี่สูบส่วนใหญ่จะเป็นบุหรี่ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เพราะมีรสชาดที่นุ่มและอ่อนกว่าบุหรี่ที่ผลิตในประเทศ โดยแอนนี่จะชอบสูบบุหรี่ที่ให้รสชาดเย็น ๆ เป็นส่วนใหญ่ เพื่อน ๆ ในกลุ่มส่วนใหญ่ทั้ง พี่กีฟ* พี่มิลค์* อิม* เจี๊ยบ* เฟิรน์* และเปิ้ล* ต่างก็สูบบุหรี่กันทุกคน ซึ่งเพื่อนกลุ่มนี้เป็นเพื่อนที่เรียนระดับปริญญาตรีมาด้วยกัน และเป็นคนที่สอนให้แอนนี่รู้จักการสูบบุหรี่

นอกจากการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และนั่งคุยกับเพื่อนแล้ว แอนนี่ก็การชอบเต้นรำมากเวลาอยู่ในสถานบันเทิง โดยแอนนี่จะเต้นรำด้วยท่าทางที่เซ็กซี่ ยั่วยวน เพื่อต้องการเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง รวมถึงเพื่อน ๆ ในกลุ่มก็จะเต้นในลักษณะนี้กันทุกคน ซึ่งท่าเต้นส่วนใหญ่ก็จะดูจากในมิวสิควีดิโอเพลงต่าง ๆ และจากคนที่เต้นรำกันในสถานบันเทิง แอนนี่เป็นคนที่เข้าห้องน้ำไม่บ่อยเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ แต่ทุกครั้งที่แอนนี่เข้าห้องน้ำก็จะส่องกระจกของทางร้านเพื่อแต่งหน้า และหวีผมเสมอ

ผู้ชายที่แอนนี่ชอบมองเวลาอยู่ในสถานบันเทิง ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายที่รูปร่างสูง หน้าตาดี และแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดูภูมิฐาน โดยไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นผู้ชายที่อายุน้อยกว่า หรือว่าอายุเท่ากันเสมอไป โดยจะเป็นผู้ชายที่อายุมากกว่าก็ได้ถ้าผู้ชายคนนั้นมีลักษณะแบบที่แอนนี่ชอบ เมื่อแอนนี่เจอผู้ชายคนที่แอนนี่ชอบ แอนนี่ก็จะชี้ให้เพื่อน ๆ ที่มาเที่ยวด้วยดู จากนั้นแอนนี่ก็จะมองที่

ผู้ชายคนนั้นบ่อยขึ้น เมื่อผู้ชายคนนั้นมองมาเจอแอนนี่ก็จะส่งยิ้มให้ หรือไม่ก็ถ้าผู้ชายคนนั้นเดินผ่านโต๊ะที่แอนนี่นั่งอยู่แอนนี่ก็จะพูดทักทาย และชมว่าผู้ชายคนนั้นหน้าตาดี แอนนี่มองว่าการพูดคุยกับผู้ชายก่อนไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะถ้าไม่เริ่มพูดก่อนโอกาสที่จะทำความรู้จักก็จะน้อยลง ซึ่งเราอาจจะไม่เจอผู้ชายคนนั้นอีกแล้วก็ได้ ถ้าพลาดโอกาสทำความรู้จักในครั้งนี้

เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการเวลาประมาณ 01.30 น. แอนนี่จะดูที่ขวดสุราว่ามีสุราเหลืออยู่มากน้อยเท่าใด ถ้าสุราในขวดเหลืออยู่ไม่ถึงครึ่งแอนนี่ก็จะรีบเทใส่แก้วให้เพื่อน ๆ ทุกคน จากนั้นก็จะบอกให้เพื่อน ๆ รีบดื่มให้หมด เพราะไม่อยากให้สุราเหลือทิ้งเอาไว้ อีกประการหนึ่งแอนนี่ไม่ชอบฝากสุราที่เหลือไว้กับทางร้าน ถ้าปริมาณของสุราที่เหลือมีไม่มาก ดังนั้นจึงบังคับให้เพื่อน ๆ ช่วยกันดื่มให้หมด

เมื่อสถานบันเทิงปิดบริการเวลา 02.00 น. แอนนี่จะรีบชวนเพื่อน ๆ ออกจากร้านก่อน เพราะไม่อยากเดินเบียดเสียดตอนออกจากร้าน นอกจากนั้นการนำรถยนต์ออกจากบริเวณที่จอดรถก็จะทำได้ลำบาก และจะเสียเวลาเนื่องจากรถจะติดบริเวณด้านหน้าของสถานบันเทิงเป็นเวลานาน

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อแอนนี่และเพื่อน ๆ เดินออกจากร้าน แอนนี่และเพื่อน ๆ จะพากันไปหาสถานที่ดื่มสุราต่อส่วนใหญ่จะเป็นคอนโดของพี่กีฟ หรือเจี๊ยบ เพราะห้องมีขนาดใหญ่สะดวกสบาย และไม่ไกลมากนัก รวมถึงคอนโดของทั้งสองคนยังมีร้านสะดวกซื้ออยู่ใกล้ ๆ ทำให้ง่ายต่อการซื้อสุรา บุหรี่ และเครื่องดื่มต่างๆ ด้วย และคอนโดของทั้งสองคนยังมีร้านอาหารที่ยังเปิดบริการอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งปริมาณการดื่มสุราของแอนนี่จะดื่มมากกว่าตอนที่อยู่ในสถานบันเทิงอีก ถ้าดื่มสุราแล้วมีอาการเมาก็ไม่ต้องกังวลเรื่องการขับรถยนต์กลับอพาร์ตเม้นท์ เพราะแอนนี่ก็จะนอนค้างที่คอนโดของทั้งสองคน และก็จะกลับอพาร์ตเม้นท์ของตนเองในตอนบ่ายของวันรุ่งขึ้น

นอกจากกลุ่มเพื่อน ๆ แล้ว บางครั้งแอนนี่และเพื่อน ๆ ในกลุ่มบางคนก็ชวนผู้ชายที่เจอกันในสถานบันเทิงคนที่ทั้งแอนนี่ และเพื่อน ๆ ถูกใจมาดื่มสุราต่อที่คอนโดด้วย ซึ่งแอนนี่มองว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไรเพราะไม่ได้อยู่กันตามลำพัง รวมถึงเป็นการศึกษาดูใจอีกฝ่ายไปด้วยว่าเป็นคนอย่างไร โดยมีเพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยดูด้วยอีกทีหนึ่ง

เมื่อสถานบันเทิงปิดบริการแล้ว ถ้าไม่ได้มีนัดไปดื่มสุราต่อที่ห้องของเพื่อนเมื่อแอนนี่รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้ว แอนนี่ก็จะขับรถยนต์กลับอพาร์ตเม้นท์เพียงลำพัง ซึ่งแอนนี่จะกลับถึงอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 03.00 น. เมื่อกลับถึงห้องแล้วโดยส่วนใหญ่แอนนี่ก็จะรีบเปลี่ยนเสื้อผ้า เช็ดเครื่องสำอาง และล้างหน้าแปรงฟันเท่านั้น แอนนี่จะไม่อาบน้ำเพราะแอนนี่จะรู้สึกเหนื่อยมากอยากนอนพักผ่อนเร็ว ๆ และจะตื่นมาอาบน้ำอีกทีตอนบ่าย ๆ

ในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งแอนนี่และเพื่อน ๆ จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดเท่า ๆ กัน โดยเฉลี่ยแล้วประมาณครั้งละ 500 บาท การที่ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งเป็นราคาที่ค่อนข้างแพงก็เพราะแอนนี่และเพื่อน ๆ ดื่มสุราที่มีราคาแพง และบางครั้งก็มีการดื่มสุราเป็นจำนวนหลายขวด

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของแอนนี่ เพราะแอนนี่เป็นคนเที่ยวบ่อยจึงทำให้ต้องนอนดึก ๆ เลยมีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ และทุกครั้งที่ไปเที่ยวก็จะมีการดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็นจำนวนมาก ซึ่งทั้งสุราและบุหรี่ก็ส่งผลเสียต่อร่างกาย รวมถึงแอนนี่เป็นคนที่ไม่ชอบออกกำลังกายจึงทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยได้ง่าย และเมื่อมีอาการเจ็บป่วยแล้วก็จะหายช้า โดยส่วนใหญ่แล้วร่างกายก็จะมีอาการอ่อนเพลีย เจ็บคอ ไอ และเป็นไข้หวัด

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านอาชีพการทำงานของแอนนี่ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ จะทำให้แอนนี่เจ็บป่วยได้ง่ายเป็นผลให้ต้องหยุดงานเป็นประจำ ถึงแม้ว่าแอนนี่จะเที่ยวเฉพาะวันหยุดก็ตาม แต่อาการเจ็บป่วยก็จะหายช้าทำให้รบกวนเวลาการทำงาน

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของแอนนี่ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งนอกจากจะมีการดื่มสุราในสถานบันเทิงแล้วยังมีการไปดื่มสุรา

ต่อที่คอนโดของเพื่อนอีกด้วย จึงทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อสุราเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงเป็นผลให้เงินเดือนประจำที่ได้รับในแต่ละเดือนบางครั้งไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเป็นเหตุให้แอนนี่จะต้องขอยืมเงินจากพี่ชายเป็นประจำ

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของแอนนี่เพราะคนในครอบครัวทุกคนก็ทราบว่าแอนนี่ชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่การเที่ยวสถานบันเทิงของแอนนี่ก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับคนในครอบครัว ถึงแม้ว่าบางครั้งแอนนี่จะต้องขอยืมเงินจากพี่ชายบ่อย ๆ แต่พี่ชายก็ไม่ดุด่า หรือบอกให้แอนนี่เลิกเที่ยวสถานบันเทิง แอนนี่มองว่าที่ทุกคนในบ้านไม่มีใครดุด่าแอนนี่เรื่องเที่ยวสถานบันเทิง เพราะทุกคนในบ้านรักและตามใจแอนนี่ทุกคนสิ่งไหนที่แอนนี่ทำแล้วมีความสุขทุกคนก็จะไม่ห้าม ซึ่งก็มีสาเหตุมาจากไม่ต้องการให้แอนนี่คิดมากเรื่องของพ่อจนกลายเป็นคนเก็บกดและมีปัญหา

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีคนมาทำความรู้จักมาขอเบอร์โทรศัพท์ หรือการที่แอนนี่เป็นคนไปขอทำความรู้จักกับผู้ชายก่อนในสถานบันเทิงแอนนี่มองว่าไม่ใช่เรื่องแปลก หรือเรื่องเสียหายอะไร การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วทำให้เราได้รู้จักคนมากขึ้นถือได้ว่าเป็นกำไรชีวิตอย่างหนึ่งของแอนนี่ ซึ่งการใช้ชีวิตประจำวันในปัจจุบันก็ไม่สามารถทำให้แอนนี่ได้รู้จักคนมากขึ้นเหมือนอย่างการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ทั้งในอดีตและปัจจุบันแอนนี่เคยทำความรู้จักกับผู้ชายในสถานบันเทิงมากมาย ตั้งแต่การพูดคุยทางโทรศัพท์ การนัดเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ จนพัฒนาความสัมพันธ์จากแค่คนรู้จักมาเป็นแฟนก็มีหลายคน แต่บางคนก็คบแค่เป็นเพื่อนเท่านั้น เช่น พี่กาย* พี่แมน* มิ้นท์* และอีกหลายคนต่างก็เคยเป็นแฟนของแอนนี่ที่เจอกันในสถานบันเทิง ซึ่งมีความสัมพันธ์ถึงขั้นอยู่ร่วมห้องกันมาแล้วแต่ก็เลิกลากันไปในที่สุด และถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ทั้งแบบแฟนและแบบเพื่อนจะไม่ยั่งยืน แต่แอนนี่ก็ไม่ได้เสียใจอะไรมากนัก และถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของคนที่พบเจอกันในสถานบันเทิง รวมถึงเมื่อต้องพบเจอผู้ชายที่เคยคบกันเป็นแฟนอีกครั้งไม่ว่าจะเจอกันสถานที่ใดก็ตาม แอนนี่ก็จะทักทายพูดคุยเหมือนเป็นเพื่อนธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

แอนนี่มองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงถือได้ว่าเป็นเรื่องดีสำหรับแอนนี่ ทำให้แอนนี่ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ผ่อนคลายความเครียด ได้ทำอะไรได้อย่างเป็นอิสระทั้งการดื่มสุราและการสูบบุหรี่ รวมถึงได้ฟังเพลง ได้เต้นรำ และที่สำคัญได้รู้จักเพื่อนต่างเพศมากยิ่งขึ้น ซึ่งการเที่ยวสถานบันเทิงก็ถือได้ว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้แอนนี่ได้อีกทางหนึ่ง ทำให้แอนนี่มองโลกได้กว้างขึ้นและสามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้

ในอนาคตแอนนี่ยังไม่คิดถึงเรื่องการลด หรือเลิกพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เพราะแอนนี่มองว่าแอนนี่ยังไม่ถึงวัยที่จะต้องคิดมากขนาดนั้น แค่มีชีวิตที่มีความสุขสนุกสนานเหมือนอย่างทุกวันก็เพียงพอแล้ว ในเรื่องของการคบเพื่อนก็เช่นเดียวกัน แอนนี่ก็ยังไม่คิดที่จะเลิกคบกับเพื่อนที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันเป็นประจำ เพราะเพื่อนทุกคนที่แอนนี่คบก็เป็นคนดีกันทุกคน ถึงแม้ว่าจะมีพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสม ทั้งเรื่องของการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และเรื่องในเรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศ แต่ทุกคนก็เป็นคนรับผิดชอบในหน้าที่การงานเป็นอย่างดี รวมถึงเพื่อนทุกคนก็ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้แก่แอนนี่เลย

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปแอนนี่มีความคิดที่อยากจะเรียนต่อเหมือนเพื่อน ๆ บางคนเช่นกัน แต่แอนนี่เป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่งและเป็นคนที่ไม่ขยันอ่านหนังสือ จึงทำให้แอนนี่ได้แต่เพียงแค่คิดเอาไว้เท่านั้น ส่วนเรื่องอาชีพการทำงาน แอนนี่ยังอยากที่จะทำงานประจำในปัจจุบันให้ดีที่สุดก่อน เพื่อสะสมประสบการณ์ทำงานให้ได้มากกว่านี้ ส่วนการจะเปลี่ยนสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนอาชีพนั้นแอนนี่ยังไม่ได้วางแผนเอาไว้

กรณีศึกษารายที่ 7 หนุงหนิง*

หนุงหนิงเป็นหญิงสาว อายุ 21 ปี รูปร่างผอมบาง ผิวขาว ผมยาว ส่วนสูงประมาณ 160 เซนติเมตร หนุงหนิงเป็นคนที่มีหน้าตาน่ารัก คุยเก่ง และมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อคนรอบข้าง ทำให้หนุงหนิงเป็นคนที่มีเพื่อนเยอะ หนุงหนิงเป็นคนใจเย็น และมักทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเชื่องช้าแต่ก็เป็นคนขยัน รวมถึงเป็นคนที่รักสัตว์เป็นชีวิตจิตใจ ปัจจุบันหนุงหนิงเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะมนุษย์ศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร หนุงหนิงเป็นคนที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนประมาณ 2.50-3.00

ปัจจุบันหนุงหนิงพักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัย โดยหนุงหนิงพักอาศัยอยู่เพียงลำพัง เนื่องจากว่าหนุงหนิงเป็นคนที่ชอบความเป็นส่วนตัวจึงไม่ชอบอยู่ร่วมห้องกับใคร ค่าเช่าอพาร์ตเม้นท์ของหนุงหนิงเดือนละ 2,500 บาท ซึ่งรายได้ในแต่ละเดือนส่วนใหญ่จะมาจากพ่อแม่เป็นคนจ่ายให้เดือนละ 6,000 บาท และรายได้ส่วนหนึ่งมาจากการหางานพิเศษทำเอง ซึ่งก็จะได้ค่าจ้างตามจำนวนผลงานที่ทำได้ โดยรายได้ส่วนนี้จะได้ประมาณเดือนละ 2,000 บาท เมื่อมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายหนุงหนิงจะขอยืมเงินจากพี่สาวเป็นส่วนใหญ่ เพราะไม่อยากรบกวนพ่อกับแม่มากนัก

โดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของหนุงหนิงจะหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้า และของสะสมที่หนุงหนิงชื่นชอบเป็นส่วนใหญ่ สถานที่ที่หนุงหนิงนิยมออกไปหาซื้อเสื้อผ้าส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณร้านค้าหน้ารามคำแหง ตลาดตะวันนา และอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โดยเสื้อผ้าส่วนใหญ่ที่หนุงหนิงเลือกซื้อก็จะเป็นเสื้อผ้าแบบแฟชั่นที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น และมีราคาไม่แพง หนุงหนิงเป็นคนที่ไม่นิยมเสื้อผ้าที่เป็นของนำเข้าจากต่างประเทศเหมือนเพื่อนคนอื่น เนื่องจากว่าเสื้อผ้าเหล่านี้เป็นเสื้อผ้าที่มีราคาแพงมาก ถ้าหนุงหนิงซื้อก็จะส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในเดือนนั้นทำให้ต้องขอยืมเงินจากพี่สาวอีก

การแต่งกายตามแฟชั่นหนุงหนิงมองว่าไม่จำเป็นจะต้องเป็นสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศเท่านั้น เพราะเสื้อผ้าที่มีขายอยู่ในท้องตลาดทั่วไปก็มีความสวยงาม และมีคุณภาพที่ดีเหมือนกัน รวมถึงยังมีราคาที่ไม่แพง ทำให้ไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน อีกทั้งยังสามารถซื้อได้หลายตัว และเปลี่ยนตามแฟชั่นไปได้เรื่อย ๆ ดังนั้นจึงทำให้ในช่วงตอนเย็นหลังเลิกเรียน และวันหยุดต่าง ๆ หนุงหนิงจะชวนเพื่อน ๆ ออกมาเดินหาซื้อเสื้อผ้าเป็นส่วนใหญ่

ข้อมูลด้านครอบครัว

หนุงหนิงเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของหนุงหนิงอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบครัวของหนุงหนิงมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ พ่อ แม่ พี่สาว และหนุงหนิง เนื่องจากหนุงหนิงเป็นลูกสาวคนเล็กดังนั้นทุกคนในบ้านจึงเลี้ยงดูแบบตามใจ ครอบครัวของหนุงหนิงมีฐานะปานกลาง โดยพ่อของหนุงหนิงรับราชการเป็นพนักงานบัญชีในที่ทำการอำเภอ ส่วนแม่มีอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า และพี่สาวเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

พ่อเป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา เป็นคนขยันทำงานมาก และชอบปลูกต้นไม้ ดอกไม้ แม่เป็นคนคุยเก่ง พูดจาโน้มน้าวผู้อื่นได้ดีโดยเฉพาะกับลูกค้าที่มาตัดเย็บเสื้อผ้า แม่เป็นคนขี้สงสาร และใจดี ส่วนพี่สาวเป็นคนที่ขยันทำงานมากเหมือนพ่อ และเป็นคนที่มีเหตุผล ทั้งพ่อแม่และพี่สาวต่างก็เป็นคนที่ชอบเลี้ยงสัตว์เหมือนกันโดยเฉพาะแมว ซึ่งที่บ้านเลี้ยงแมวไว้เป็นจำนวนมาก

หนุงหนิงมองว่าถึงแม้ครอบครัวของตนเองจะมีฐานะไม่ร่ำรวยเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ แต่ครอบครัวของหนุงหนิงก็เป็นครอบครัวที่อบอุ่น พ่อแม่ไม่เคยมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งให้พี่สาวและหนุงหนิงเห็นเลย พ่อก็เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี ส่วนแม่ก็เป็นแม่บ้านที่ดีเหมือนกัน ส่วนพี่สาวถึงแม้ว่าจะไม่ได้เจอกันบ่อย ๆ เพราะพี่สาวมาทำงานในกรุงเทพมหานครตั้งแต่หนุงหนิงยังเรียนมัธยมศึกษา แต่พี่สาวก็มาเยี่ยมที่บ้านเป็นประจำ ส่งเงินมาให้พ่อกับแม่และหนุงหนิงใช้ทุกเดือน เมื่อหนุงหนิงมาเรียนต่อในกรุงเทพมหานครก็ได้พี่สาวช่วยเหลือทุกอย่าง

เมื่อหนุงหนิงเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร พ่อกับแม่ก็จะโทรศัพท์มาพูดคุยกับหนุงหนิงแทบทุกวัน ทำให้หนุงหนิงรู้สึกไม่เหงา นอกจากนั้นเมื่อหนุงหนิงมีปัญหาอะไรก็จะโทรศัพท์ไปปรึกษาทั้งพ่อแม่และพี่สาวเป็นประจำ และทุกคนก็จะให้กำลังใจพร้อมกับคำปรึกษาที่ดีเสมอ รวมถึงเมื่อหนุงหนิงปิดภาคเรียนหนุงหนิงก็จะกลับบ้านไปเยี่ยมพ่อกับแม่ทุกครั้ง และถ้าพี่สาวลางานได้ก็จะกลับไปเยี่ยมพ่อแม่พร้อมกัน

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

เมื่อหนุงหนิงเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาจากต่างจังหวัด หนุงหนิงจึงเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร ซึ่งช่วงปีแรกที่หนุงหนิงเข้ามาเรียนหนุงหนิงพักอาศัยอยู่กับพี่สาวที่อพาร์ตเม้นท์แต่อพาร์ตเม้นท์ของพี่สาวอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยมาก จึงทำให้การเดินทางจากอพาร์ตเม้นท์มามหาวิทยาลัยใช้เวลานาน ซึ่งทำให้หนุงหนิงต้องเข้าเรียนสายเป็นประจำ ดังนั้นหนุงหนิงจึงขออนุญาตพ่อกับแม่ย้ายออกมาอยู่อพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยแทน

เพื่อนในกลุ่มของหนุงหนิงทั้งแนท* กบ* ผิง* มล* ต้นหลิว* และโรส* ต่างก็เป็นเพื่อนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงมากตั้งแต่ตอนที่หนุงหนิงรู้จักครั้งแรกแล้วมีเพียงหนุงหนิงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยเที่ยวสถานบันเทิงเลย เนื่องจากตอนนั้นหนุงหนิงยังมีความรู้สึกที่ยังไม่อยากเที่ยวสถานบันเทิงเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่อันตราย และพี่สาวคงไม่ยอมให้หนุงหนิงออกไปเที่ยวสถานบันเทิง แต่เมื่อ

หนุงหนิงย้ายเข้ามาอยู่อพาร์ตเม้นท์ใกล้กับมหาวิทยาลัยเพียงลำพัง ทำให้หนุงหนิงมีโอกาสได้พบปะกับเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์เดียวกันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเพื่อน ๆ ในกลุ่ม เช่น แนท กบ และมล ซึ่งเป็นเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์เดียวกันกลับมาจากการเที่ยวสถานบันเทิง ทุกคนจะมีเรื่องสนุกมาเล่าให้หนุงหนิงฟังทุกครั้ง

หนุงหนิงไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกเมื่อตอนสอบปลายภาคของปีที่สองเสร็จ โดยหนุงหนิงอยากไปเต้นรำ ไปฟังเพลง และไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนเท่านั้น ซึ่งหนุงหนิงมองว่าการไปเที่ยวเพื่อต้องการความสนุกสนานอย่างเดียว และไปแค่ครั้งเดียวคงไม่ทำให้หนุงหนิงอยากไปเที่ยวบ่อยเหมือนเพื่อน ๆ แต่เมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมา ทำให้หนุงหนิงรู้สึกว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่ทำให้หนุงหนิงมีความสุขสนุกสนานมาก หนุงหนิงได้ทำอะไรที่หนุงหนิงอยากทำหลายอย่าง โดยเฉพาะการเต้นรำซึ่งหนุงหนิงชอบมาก และเคยแอบเต้นรำคนเดียวที่ห้องเป็นประจำ แต่การเต้นรำที่ห้องแตกต่างจากการเต้นรำในสถานบันเทิงมาก เพราะในสถานบันเทิงมีแสงสีที่สวยงาม เสียงเพลงที่ดังกระหึ่ม และผู้คนมากมายเต้นรำกันอย่างสนุกสนาน จึงทำให้หนุงหนิงชอบที่จะไปเต้นรำที่สถานบันเทิงมาก

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเมื่อเพื่อน ๆ ไปเที่ยวสถานบันเทิงกัน หนุงหนิงก็จะขอไปกับเพื่อน ๆ ด้วยทุกครั้ง เพราะหนุงหนิงชอบที่ได้ไปฟังเพลง ร้องเพลง และเต้นรำที่สถานบันเทิงมาก โดยเฉพาะเมื่อไปกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มจะทำให้ได้รับความสนุกสนานเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้หนุงหนิงจะไม่ดื่มสุราหรือสูบบุหรี่เหมือนเพื่อนบางคน แต่หนุงหนิงก็สามารถไปเที่ยวสถานบันเทิงได้ เพราะแค่ได้ฟังเพลง ได้ร้องเพลง ได้เต้นรำหนุงหนิงก็ได้รับความสุขความสนุกสนานมากแล้ว

หนุงหนิงมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่สามารถสร้างความสนุกสนานได้ เมื่อเราเครียดจากปัญหาการเรียนเมื่อได้มาเที่ยวสถานบันเทิงความเครียดของเราก็จะลดลงได้ รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นที่สำหรับไว้พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนได้เป็นอย่างดี เพราะภายในร้านมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ทั้งแสงสี และเสียงเพลง โดยหนุงหนิงมองว่าคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนที่ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากเรื่องต่าง ๆ ต้องการความสนุกสนาน และต้องการการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” หนุงหนิงมองว่าเป็นคำที่สื่อความหมายในทางด้านลบ เพราะคนที่พูดส่วนใหญ่มักจะมองว่าคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนไม่ดี เป็นเด็กใจแตก เป็นเด็กมีปัญหา เป็นเด็กที่ไม่มีพฤติกรรมรุนแรงก้าวร้าว ถ้ามีคนมาพูดกับหนุงหนิงว่าหนุง

หนิงเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน หนุงหนิงจะรู้สึกไม่พอใจ เพราะหนุงหนิงเห็นว่าคนที่พูดเป็นคนที่ต้องการใส่ร้ายหนุงหนิงว่าเป็นคนไม่ดี ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วเวลาที่หนุงหนิงไปเที่ยวสถานบันเทิงหนุงหนิงก็ไม่ได้ทำในสิ่งที่ไม่ดี

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนหนุงหนิงจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 2 ครั้ง แต่บางครั้งถ้าเดือนไหนมีวันสำคัญ เช่น วันเกิดเพื่อน หรือเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันวาเลนไทน์ วันฮาโลวีน วันคริสต์มาส วันลอยกระทง รวมถึงวันหยุดราชการที่มีการหยุดติดต่อกันหลายวันหนุงหนิงก็จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยครั้งขึ้น และหนุงหนิงก็ไม่ได้กำหนดว่าจะต้องไปเที่ยววันไหนแน่นอนขึ้นอยู่กับการชักชวนของกลุ่มเพื่อน

โดยส่วนใหญ่หนุงหนิงจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัย ซึ่งก็จะมีเพื่อนที่ไปด้วยกันเป็นประจำ คือ แนท กบ ผิง มล ต้นหลิว และโรส หนุงหนิงมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนที่สนิทจะได้รับความสนุกสนานมากกว่า เพราะเป็นคนที่รู้ใจกัน มีความชอบเหมือนกัน และพูดคุยกันรู้เรื่อง แต่ก็มีบางครั้งที่เพื่อนบางคน เช่น ต้นหลิวกับโรสมักจะพาเพื่อนผู้ชายที่ทั้งสองคนกำลังคบหามาเที่ยวด้วยเสมอ แต่หนุงหนิงก็ไม่ได้รู้สึกไม่พอใจ หรือโกรธเพื่อน เพราะหนุงหนิงคิดว่ามันคือความสุขของเพื่อน และผู้ชายเหล่านั้นก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับหนุงหนิงกับเพื่อนคนอื่น ๆ ซึ่งบางครั้งหนุงหนิงก็จะชวนผู้ชายที่หนุงหนิงคบอยู่มาเที่ยวด้วยเป็นบางครั้ง

ก่อนไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่หนุงหนิงกับเพื่อน ๆ มักจะพูดคุยกันก่อนที่มหาวิทยาลัย และตกลงกันว่าจะไปที่ร้านไหน ชวนใครไปบ้าง รวมถึงจะแต่งตัวอย่างไร โดยส่วนใหญ่ตอนเย็นของวันนั้น หนุงหนิงจะชวนแนท กบ และมล มาช่วยกันเลือกเสื้อผ้าที่จะใส่ไปเที่ยวในตอนกลางคืน ซึ่งทั้งแนท กบ และมลเป็นเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์เดียวกัน โดยเสื้อผ้าที่หนุงหนิงและเพื่อน ๆ นิยมใส่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อผ้าที่รัดรูป เช่น เสื้อสายเดี่ยว กางเกงยีนต์เอวต่ำ ซึ่งหนุงหนิงจะนิยมใส่เสื้อสายเดี่ยวที่มีสีสันสดใส หนุงหนิงมองว่าการได้ใส่เสื้อผ้าที่รัดรูปทำให้หนุงหนิงดูเป็นผู้หญิงที่น่ารัก และเซ็กซี่ รวมถึงเป็นที่สนใจของผู้ชายที่พบเห็น เพราะผู้ชายส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงต่างก็ชอบมองผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่เป็นส่วนใหญ่

ตอนเย็นของวันนั้นหลังจากที่เลือกเสื้อผ้าได้แล้ว หนุงหนิงจะนอนหลับก่อนเสมอ เพราะเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงจะได้ไม่มีอาการเพลีย และง่วงนอน จากนั้นก็จะรีบอาบน้ำ สระผม และไปร้านเสริมสวยที่อยู่ข้างล่างอพาร์ตเม้นท์ เพื่อให้พนักงานที่ร้านช่วยไดร์ผมให้ก่อนเป็นประจำ หลังจากนั้นก็จะไปแต่งหน้าที่ห้องของแนท เพราะแนทเป็นคนที่แต่งหน้าเก่งและทุกครั้งที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงหนุงหนิงจะให้แนทช่วยแต่งหน้าให้ทุกครั้ง โดยหนุงหนิงจะแต่งหน้าให้เข้มกว่าตอนกลางวันที่ไปมหาวิทยาลัย เนื่องจากภายในสถานบันเทิงมีแสงไฟแค่สลัว ๆ ดังนั้นจึงต้องแต่งหน้าให้เข้มกว่าปกติ ซึ่งหนุงหนิงมองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่แต่งหน้าให้สวยจะทำให้ไม่มีผู้ชายเข้ามาสนใจ เพราะการแต่งหน้าให้สวยถือได้ว่าเป็นจุดหนึ่งที่ดึงดูดความสนใจได้มากพอ ๆ กับการแต่งกาย

หนุงหนิงจะออกจากอพาร์ตเม้นท์พร้อมกันกับแนท กบ ผิง และมลทุกครั้ง โดยส่วนใหญ่หนุงหนิงและเพื่อน ๆ จะนั่งรถแท็กซี่ออกจากอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 21.00 น. ซึ่งบางครั้งอาจจะต้องออกจากอพาร์ตเม้นท์เร็วกว่านี้ คือเวลาประมาณ 20.30 น. เพราะจะต้องรีบไปจองโต๊ะก่อนโดยเฉพาะถ้าจะไปเที่ยวในคืนวันศุกร์ และคืนวันเสาร์ เนื่องจากมีคนไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก และจะนัดเจอเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ภายในร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเข้ามาภายในร้าน หนุงหนิงและเพื่อน ๆ จะรีบเข้าไปหาโต๊ะนั่งก่อนเสมอ โดยจะนิยมเลือกบริเวณตรงกลางของร้าน และบริเวณที่โต๊ะรอบข้างเป็นผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ เพราะจะได้ถือโอกาสมองผู้ชายไปด้วย รวมถึงการได้โต๊ะนั่งตรงกลางของร้านจะได้รับบรรยากาศ แสง สี เสียงได้ดีกว่าบริเวณอื่น แต่ถ้าไม่ได้โต๊ะตรงกลางของร้านหนุงหนิงกับเพื่อนก็จะเลือกนั่งด้านข้างของร้านแทน

หนุงหนิงชองเพลงแนวฮิพฮ็อพมากที่สุด เพราะมีจังหวะที่สนุกสนานและทำให้รู้สึกอยากเต้นรำ รวมถึงเพลงแนวนี้หนุงหนิงจะเต้นรำได้ แต่ถ้าเป็นเพลงในแนวอื่น ๆ เช่น แนวร็อก หนุงหนิงจะเต้นรำไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าจะเต้นรำท่าไหนกลัวว่าถ้าเต้นรำบางท่าออกไปแล้วจะกลายเป็นตัวตลกภายในร้าน ส่วนแนวการเล่นดนตรีหนุงหนิงชื่นชอบการเปิดเพลงจากแผ่นมากกว่า เพราะการเปิดเพลงจากแผ่นทำให้ได้อารมณ์ ได้ความรู้สึกที่ดีกว่า และจะต้องเป็นเพลงของต้นฉบับจริง ๆ ไม่ใช่การนำเพลงของต้นฉบับมาดัดแปลงใหม่ ส่วนการเล่นดนตรีสดซึ่งส่วนใหญ่จะมีแทบทุกร้าน หนุงหนิงจะชอบดูเฉพาะนักร้องนำที่มีหน้าตาดีเท่านั้น

หนุงหนิงเป็นคนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ถึงแม้ว่าเวลาที่เข้ามาในร้านเพื่อนในกลุ่มจะดื่มสุรากันทุกคน หนุงหนิงจะดื่มน้ำอัดลมแทนทุกครั้ง และหนุงหนิงก็ไม่สูบบุหรี่เหมือนต้นหลิวกับโรส รวมถึงเพื่อนในกลุ่มก็ไม่มีใครบังคับให้หนุงหนิงดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ เนื่องจากเพื่อนในกลุ่มทุกคนมองว่าหนุงหนิงเป็นคนเรียบร้อย นิสัยดีจึงไม่อยากทำให้หนุงหนิงเสียคนแค่หนุงหนิงมาเที่ยวด้วยก็พอแล้ว

หนุงหนิงจะลุกจากโต๊ะมาเต้นรำก็ต่อเมื่อเพื่อนทุกคนในโต๊ะเต้นรำกันหมด และเวลาที่ดีเจเปิดเพลงที่หนุงหนิงชื่นชอบ รวมถึงหนุงหนิงจะร้องเพลงตามเมื่อดีเจเปิดเพลงที่หนุงหนิงชื่นชอบเหมือนกัน แต่ถ้าเพื่อนในกลุ่มไม่เต้นรำกันทุกคน หรือดีเจเปิดเพลงที่หนุงหนิงไม่ชอบหนุงหนิงก็จะนั่งที่โต๊ะพูดคุยกับเพื่อน หรือมองหาผู้ชายหน้าตาดีแบบที่หนุงหนิงชื่นชอบ หนุงหนิงเป็นคนที่มักจะเดินไปเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ เพราะหนุงหนิงจะชอบไปแต่งหน้าที่ในห้องน้ำ เนื่องจากว่ามีไฟที่สว่างมากกว่าภายในร้าน โดยหนุงหนิงจะชวนเพื่อนในกลุ่มไปเป็นเพื่อนด้วยเสมอ

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง หนุงหนิงชอบมองผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาน่ารัก ตัวสูง แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด หนุงหนิงมองว่าผู้ชายแบบนี้เป็นผู้ชายที่มีเสน่ห์น่าค้นหา แต่เนื่องจากหนุงหนิงเป็นคนขี้อายเวลาเจอผู้ชายแปลกหน้า ส่วนใหญ่หนุงหนิงจะไม่กล้าพูดคุยด้วยได้แต่ส่งยิ้มให้เขารู้ว่าหนุงหนิงสนใจอยู่เท่านั้น หรือไม่ก็ชี้ให้เพื่อนในกลุ่มดู แต่ถ้ามีผู้ชายหน้าตาไม่ใช่แบบที่หนุงหนิงชอบเข้ามาพูดคุยทำความรู้จัก หรือจะมาชนแก้วกับหนุงหนิง หนุงหนิงจะบอกให้เพื่อนช่วยพูดคุยให้แทน แต่ถ้าเป็นผู้ชายที่มีหน้าตาแบบที่หนุงหนิงชอบ หนุงหนิงก็จะพูดคุยทำความรู้จัก และบอกชื่อพร้อมให้เบอร์โทรศัพท์เวลาที่ผู้ชายคนนั้นขอด้วย และเมื่อมีผู้ชายหน้าตาดีเดินผ่านมาที่โต๊ะที่หนุงหนิงนั่งอยู่ หนุงหนิงก็จะมองและส่งยิ้มให้พร้อมกับสะกิดเพื่อนที่นั่งอยู่ข้าง ๆให้มองดูผู้ชายคนนั้นด้วย

เมื่อใกล้ถึงเวลาที่สถานบันเทิงจะปิดบริการเวลาประมาณ 01.30 น. หนุงหนิงก็จะรีบไปเข้าห้องน้ำแต่งหน้าก่อนออกจากร้านเสมอ เพราะกลัวว่าเวลาที่สถานบันเทิงเปิดไฟสว่างแล้วตัวเองจะดูหน้าตาไม่สวย และเมื่อสถานบันเทิงปิดบริการและเปิดไฟสว่างแล้ว หนุงหนิงกับเพื่อนจะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน เพราะจะนั่งมองดูผู้ชายก่อน และรอคนมาขอเบอร์โทรศัพท์ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมีผู้ชายมาขอเบอร์โทรศัพท์ของหนุงหนิงเกือบทุกครั้ง รวมถึงรอรับบัตรฝากสุราที่ฝากไว้กับทางร้านด้วย

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อหนุงหนิงเดินออกจากร้าน หนุงหนิงก็จะแยกย้ายกับผิง ต้นหลิว และโรส เพราะเพื่อนทั้งสามคนต้องขับรถยนต์กลับบ้าน ซึ่งบ้านของแต่ละคนก็อยู่ไกล แต่ก็มีบางครั้งที่ผิงกับต้นหลิวจะขับรถยนต์มาส่งหนุงหนิงกับแนท กบ และมลที่อพาร์ตเม้นท์ แต่ส่วนใหญ่แล้วหนุงหนิงก็มักจะกลับกับแนท กบ และมล ก่อนกลับอพาร์ตเม้นท์หนุงหนิงกับเพื่อนอีกสามคนก็จะมารับประทานอาหารยังร้านที่เปิดขายใกล้ ๆ กับสถานบันเทิงที่หนุงหนิงไปเที่ยวก่อนเสมอ โดยอาหารที่หนุงหนิงรับประทานส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาหารพวกก๋วยเตี๋ยว หรือข้าวต้ม

เมื่อมีผู้ชายที่หนุงหนิงเคยให้เบอร์โทรศัพท์เอาไว้โทรศัพท์มาชวนไปรับประทานอาหารด้วย หนุงหนิงก็จะไปพร้อมกับพาแนท กบ และมลไปด้วย รวมถึงถ้ามีผู้ชายที่หนุงหนิงเคยให้เบอร์โทรศัพท์เอาไว้โทรศัพท์มาขอขับรถยนต์ไปส่งหนุงหนิงที่อพาร์ตเม้นท์ หนุงหนิงก็จะให้ผู้ชายคนนั้นไปส่งทุกครั้งเหมือนกัน ซึ่งหนุงหนิงมองว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เพราะไม่ได้ไปเพียงลำพัง รวมทั้งยังช่วยประหยัดค่าอาหาร ค่ารถแท็กซี่อีกด้วย นอกจากนั้นยังเป็นการทำความรู้จักผู้ชายคนนั้นได้มากยิ่งขึ้น

ส่วนในเรื่องของค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อนทุกคนที่ไปเที่ยวก็จะช่วยกันออกเงินเท่า ๆ กันยกเว้นหนุงหนิง ทั้งนี้เพราะว่าหนุงหนิงเป็นคนที่ไม่ดื่มสุราเพื่อน ๆ จึงเก็บเงินจากหนุงหนิงน้อยกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ โดยค่าใช้จ่ายของหนุงหนิงในการเที่ยวแต่ละครั้งทั้งเรื่องของค่าเครื่องดื่ม ค่าอาหาร ค่ารถยนต์แท็กซี่จะอยู่ที่ประมาณครั้งละ 200-300 บาท

หนุงหนิงจะกลับถึงอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 03.00 น. เมื่อกลับมาถึงห้องหนุงหนิงก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และคุยโทรศัพท์กับผู้ชายที่เคยให้เบอร์โทรศัพท์เอาไว้ ซึ่งบางครั้งก็คุยโทรศัพท์จนถึงตอนเช้ากว่าจะได้นอนก็เวลาประมาณ 06.00 น.

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของหนุงหนิง เพราะเนื่องจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้หนุงหนิงต้องนอนดึก จึงทำให้มีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอเลยทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย และเจ็บป่วยได้ง่าย เช่น เป็นไข้หวัด

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของหนุงหนิง เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ จะทำให้หนุงหนิงต้องตื่นสาย และเข้าเรียนไม่ทันเวลา ทำให้หนุงหนิงเรียนไม่ทันเพื่อนในบางวิชา แต่หนุงหนิงก็จะเรียนพิเศษเพิ่มเติม จึงทำให้เกรดเฉลี่ยไม่ลดลงมากนัก

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของหนุงหนิง เพราะถึงแม้การไปเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งหนุงหนิงจะจ่ายเงินน้อยกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ แต่รายได้ในแต่ละเดือนที่หนุงหนิงได้รับก็มีไม่มากนัก ดังนั้นจึงทำให้บางเดือนหนุงหนิงจะต้องขอเงินเพิ่มจากพี่สาว หรือไม่ก็ขอยืมเงินจากเพื่อน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของหนุงหนิง เพราะคนในครอบครัวไม่มีใครทราบเลยว่าหนุงหนิงชอบเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากหนุงหนิงไม่เคยบอกพ่อแม่ หรือว่าพี่สาว และพอถึงตอนเย็นก่อนที่หนุงหนิงจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน หนุงหนิงก็จะโทรศัพท์ไปคุยกับพ่อแม่ก่อนเสมอ ซึ่งทำให้ช่วงกลางคืนพ่อกับแม่ก็ไม่โทรศัพท์มาหาหนุงหนิงอีก จึงไม่รู้ว่าตอนนั้นหนุงหนิงอยู่ที่ไหน

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีคนมาทำความรู้จักมาขอเบอร์โทรศัพท์ หนุงหนิงมองว่าไม่ใช่เรื่องที่เสียหายอะไร หนุงหนิงกลับมองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้เราได้รู้จักคนอื่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น และยังถือได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้กับตัวเองในการเลือกคบผู้ชายสักคนมาเป็นแฟนเพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงจะทำให้เราได้รู้จักกับผู้ชายหลายคน ทำให้เรามีตัวเลือกเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ตั้งแต่หนุงหนิงเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงจนถึงปัจจุบัน หนุงหนิงเคยคบผู้ชายที่เจอกันในสถานบันเทิงเป็นแฟนมาแล้ว 2 คน คือ พี่ต๊ะ* กับก้อง* โดยความสัมพันธ์ก็จะเริ่มจากการพูดคุยทางโทรศัพท์ก่อน จากนั้นก็นัดเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ เมื่อรู้สึกว่าผู้ชายคนนั้นเป็นคนที่เราชื่นชอบ

อย่างมาก และรู้สึกขาดเขาไม่ได้หนุงหนิงก็จะคบเป็นแฟน ซึ่งก็จะมีการไปเที่ยวกันสองต่อสอง ทั้งไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมถึงบ้านหรือหอพักของผู้ชายคนนั้น แต่ก็มีผู้ชายหลายคนเช่นกันที่คบกันได้แค่ไม่ถึงเดือนก็เลิกกันไป เพราะว่านิสัยบางอย่างเข้ากันไม่ได้ และขาดการศึกษาดูใจเป็นระยะเวลานาน ๆ ซึ่งหนุงหนิงก็เข้าใจว่าการที่คบกับผู้ชายบางคนได้ไม่ถึงเดือนก็เลิกกันไปเป็นเพราะ คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ก็จะให้ความสนใจกันตรงที่รูปร่างหน้าตาก่อนเท่านั้น ส่วนเรื่องอย่างอื่นก็ค่อยมาเรียนรู้กันทีหลัง แต่ถ้านิสัยไปด้วยกันไม่ได้ก็เลิกกันไป โดยถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของคนที่เจอกันในสถานบันเทิง

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

หนุงหนิงมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้หนุงหนิงมีความสุข สนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนหนังสือ และที่สำคัญได้พบเจอผู้คนมากมาย ซึ่งบางคนก็กลายมาเป็นแฟน บางคนก็กลายมาเป็นเพื่อนใหม่ นอกจากนั้นยังเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเอง ทำให้ตนเองได้เรียนรู้สังคมภายนอกได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ในอนาคตหนุงหนิงยังไม่ได้คิดว่าจะเลิกพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง แต่ก็คิดที่จะลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เพราะเมื่อโตขึ้นความรับผิดชอบก็คงต้องมากขึ้น ดังนั้นจะมาเที่ยวบ่อย ๆ เหมือนตอนที่เรียนอยู่คงไม่ได้ ส่วนเรื่องการคบเพื่อนก็เหมือนกัน คือหนุงหนิงจะไม่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนทุกครั้งเวลาที่เพื่อนชวน แต่จะเป็นแค่เรื่องเที่ยวสถานบันเทิงเท่านั้นที่หนุงหนิงจะไม่ไปกับเพื่อน

ส่วนเรื่องการคบเพื่อนที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน ในอนาคต หนุงหนิงก็จะยังคงคบเพื่อนกลุ่มนี้อยู่และคงจะไม่เลิกคบ เพราะเพื่อนที่คบอยู่ในปัจจุบันทุกคนก็ดีต่อหนุงหนิงเวลาที่หนุงหนิงมีปัญหาอะไรเพื่อน ๆ ก็จะคอยช่วยเหลืออยู่เสมอ ส่วนการที่จะเลิกคบเพื่อน เพราะเพื่อนเป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงหนุงหนิงมองว่ามันไม่ใช่ประเด็นสำคัญ การตัดสินใจว่าใครจะเป็นคนที่น่าคบหรือไม่น่าคบหาคงต้องดูจากความจริงใจมากกว่า

ด้านการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต หนุงหนิงอยากที่จะเรียนต่อให้สูงขึ้นหมือนกัน เพราะปัจจุบันการจะจบแค่ระดับปริญญาตรีถือได้ว่ายังไม่เพียงพอสำหรับในยุคปัจจุบัน แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับว่าฐานะทางบ้านของหนุงหนิงเอื้ออำนวยหรือไม่ แต่ถ้าฐานะทางบ้านไม่เอื้ออำนวย หนุงหนิงก็จะทำงานเก็บเงินไปก่อนสักปี หรือสองปีแล้วค่อยมาเรียนต่อก็ยังไม่สายเกินไป

กรณีศึกษารายที่ 8 ลูกแก้ว*

ลูกแก้วเป็นหญิงสาวอายุ 22 ปี รูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว ผมยาว ส่วนสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ลูกแก้วเป็นคนคุยเก่ง มีนิสัยเป็นกันเอง และเป็นคนเปิดเผย ลูกแก้วเป็นคนที่มั่นใจในตัวเองสูง เนื่องจากว่าลูกแก้วเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ดังนั้นไม่ว่าจะทำอะไรลูกแก้วก็จะไม่กลัวว่าคนรอบข้างจะมองว่าไม่ดี ปัจจุบันลูกแก้วเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ลูกแก้วเป็นคนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยแต่ละภาคการเรียนอยู่ที่ประมาณ 2.50-3.00

ปัจจุบันลูกแก้วพักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัย ลูกแก้วพักอาศัยอยู่กับปลาย* ซึ่งเป็นหลานสาวที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานครเหมือนกัน โดยปลายเรียนในโรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่ง และพึ่งเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกับลูกแก้วได้เพียง 1 ปีเท่านั้น ค่าเช่าอพาร์ตเม้นท์ของลูกแก้วอยู่ที่เดือนละ 5,000 บาท โดยค่าใช้จ่ายภายในห้องพักแต่ละเดือนลูกแก้วและปลายก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

รายได้ในแต่ละเดือนของลูกแก้วจะได้มาจากพ่อกับแม่ และการทำงานพิเศษ โดยพ่อกับแม่จะส่งเงินมาให้ลูกแก้วเดือนละ 8,000 บาท ส่วนเงินจากการทำงานพิเศษคือ การเป็นพรีเซ็นเตอร์แนะนำสินค้าประเภทต่าง ๆ หรือพริตตี้ (Pretty) นั้นจะได้รับเงินประจำที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละเดือนนั้น จะมีลูกค้าที่พึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของลูกแก้ว และติดต่อทางบริษัทให้เข้าไปทำงานนั้นเป็นจำนวนกี่งาน โดยเฉลี่ยก็จะได้รับเงินครั้งละประมาณ 1,000-1,500 บาทต่อหนึ่งงาน ซึ่งในแต่ละเดือนเงินจากการทำงานพิเศษในส่วนนี้ก็จะเป็นเงินประมาณ 10,000 บาท

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของลูกแก้วจะหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้า และเครื่องสำอางต่าง ๆ เพราะลูกแก้วเป็นคนที่ใช้แต่ละที่มียี่ห้อ และเป็นสินค้าที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ถึงแม้ว่าจะวันจะได้รับเงินในแต่ละเดือนเป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ซึ่งเมื่อลูกแก้วมีปัญหาเรื่องของค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ลูกแก้วก็จะขอยืมเงินจากพี่สาวเป็นส่วนใหญ่ เพราะพี่สาวเป็นคนที่มีฐานะครอบครัวที่ดี และไม่เคยปฏิเสธเวลาที่ลูกแก้วขอยืมเงินเลยสักครั้ง ซึ่งบางครั้งพี่สาวก็จะให้เงินลูกแก้วเลยโดยไม่ต้องให้ลูกแก้วนำเงินมาใช้คืน

ข้อมูลด้านครอบครัว

ลูกแก้วเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของลูกแก้วอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบครัวของลูกแก้วมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ พ่อ แม่ พี่สาว และลูกแก้ว ครอบครัวของลูกแก้วมีฐานะปานกลาง พ่อกับแม่มีอาชีพรับราชการเป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาในตัวจังหวัด ส่วนพี่สาวแต่งงานกับผู้ชายชาวต่างชาติ และมีหน้าที่เป็นแม่บ้านเท่านั้น ซึ่งพี่สาวของลูกแก้วมีฐานะทางครอบครัวที่ดี เพราะสามีของพี่สาวมีบริษัทนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

พ่อกับแม่เลี้ยงดูลูกแก้วแบบให้อิสระในคิด หรือการตัดสินใจกระทำ เพราะต้องการให้ลูกแก้วเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล พ่อกับแม่ของลูกแก้วเป็นคนที่คุยเก่ง มีอารมณ์ขัน เป็นคนมีเหตุผล และเป็นคนที่ขยันทำงานเป็นอย่างมาก จึงทำให้พ่อกับแม่ของลูกแก้วเป็นคนที่มีเพื่อนเยอะ รวมถึงมีลูกศิษย์ที่เคารพรักมากมาย ส่วนพี่สาวก็เป็นคนที่ร่าเริง สนุกสนาน มีนิสัยใจดีชอบช่วยเหลือผู้อื่น โดยเฉพาะกับคนในครอบครัวไม่ว่าพ่อแม่ หรือลูกแก้วต้องการสิ่งใด และมีปัญหาในเรื่องใด พี่สาวก็จะช่วยเหลือทุกครั้งไม่เคยปฏิเสธ รวมถึงสามีของพี่สาวก็เป็นคนดีรักครอบครัวของพี่สาวทุกคน และคอยให้การช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาเหมือนกัน

ลูกแก้วมองว่าครอบครัวของลูกแก้วเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ทุกคนในครอบครัวมีความรักความสามัคคีต่อกัน เมื่อมีปัญหาทุกคนก็พร้อมที่จะช่วยเหลือทุกเมื่อ ดังนั้นเมื่อลูกแก้วมีปัญหาทุกข์ใจในเรื่องใดก็จะปรึกษาพ่อแม่ และพี่สาวเสมอ ซึ่งทุกคนก็จะคอยให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาที่ดีเสมอ เมื่อลูกแก้วต้องเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร ลูกแก้วก็จะโทรศัพท์พูดคุยกับพ่อแม่ และพี่สาวเสมอ รวมถึงเมื่อปิดภาคเรียน หรือวันสำคัญต่าง ๆ ลูกแก้วก็จะกลับบ้านไปเยี่ยมพ่อกับแม่พร้อมกับพี่สาวทุกครั้ง

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

เมื่อลูกแก้วเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาจากต่างจังหวัด ลูกแก้วก็มีโอกาสเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร และเมื่อเข้าเรียนในปีแรกลูกแก้วก็ได้เจอกับพี่จอห์น* ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่เรียนอยู่คณะเดียวกัน พี่จอห์นเป็นรุ่นพี่ที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 โดยพี่จอห์นเข้ามาจีบลูกแก้วและลูกแก้วก็ตัดสินใจคบพี่จอห์นเป็นแฟน โดยช่วงปีแรกที่ลูกแก้วคบกับพี่จอห์น พี่จอนห์นเป็นคนนิสัยดี เป็นคนมีเหตุผล เอาใจลูกแก้วทุกอย่าง ไม่ว่าพี่จอห์นจะไปไหนจะทำอะไรพี่จอห์นก็จะบอกลูกแก้วทุกครั้ง จึงทำให้

ลูกแก้วตัดสินใจย้ายเข้ามาอยู่คอนโดมิเนียมกับพี่จอห์น เพราะคิดว่าพี่จอห์นคือคนที่ลูกแก้วรัก และอยากอยู่ด้วยกันตลอดเวลา

แต่เมื่อลูกแก้วคบกับพี่จอห์นได้แค่ปีที่สอง ลูกแก้วก็รู้สึกว่าพี่จอห์นเริ่มเปลี่ยนไป พี่จอห์นเริ่มติดเพื่อนมากยิ่งขึ้น ไม่ค่อยกลับคอนโดมิเนียม และไม่โทรศัพท์มาบอกลูกแก้วทำให้ลูกแก้วต้องอยู่คอนโดมิเนียมเพียงลำพังบ่อย ๆ พอลูกแก้วโทรศัพท์ไปหาพี่จอห์นก็ไม่รับ และปิดเครื่อง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาลูกแก้วก็เริ่มทะเลาะกับพี่จอห์นบ่อยมากขึ้น ซึ่งบางครั้งพี่จอห์นก็ทำร้ายร่างกายของลูกแก้วด้วย ลูกแก้วมาทราบภายหลังว่าที่พี่จอห์นไม่กลับคอนโดมิเนียม เพราะพี่จอห์นไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน และไปชอบผู้หญิงคนอื่นที่เจอในสถานบันเทิง ทำให้ลูกแก้วเสียใจมากจนคิดอยากจะฆ่าตัวตาย ลูกแก้วจะโทรศัพท์ไปปรึกษากับพ่อแม่ หรือพี่สาวก็ไม่ได้ เพราะกลัวว่าจะทำให้พ่อแม่ และพี่สาวต้องเสียใจ

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ลูกแก้วก็เริ่มที่จะเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัยบ้าง เพราะต้องการประชดพี่จอห์น และต้องการเรียกร้องความสนใจ รวมถึงอยากให้พี่จอห์นเห็นความสำคัญของลูกแก้วบ้าง แต่แล้วสิ่งที่ลูกแก้วทำก็ไม่ได้ผล เพราะในที่สุดพี่จอห์นก็บอกเลิกกับลูกแก้ว ลูกแก้วจึงต้องย้ายออกมาจากคอนโดมิเนียม และมาเช่าอพาร์ตเม้นท์ใกล้กับมหาวิทยาลัยแทน ซึ่งตั้งแต่เลิกกับพี่จอห์นลูกแก้วก็เริ่มดื่มสุรา เริ่มสูบบุหรี่ และเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยมากขึ้น

ลูกแก้วมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่สำหรับวัยรุ่น เพราะเป็นศูนย์รวมของคนวัยเดียวกัน เป็นสถานที่ที่สามารถทำอะไรก็ได้ตามที่อยากจะทำ เป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน และเป็นสถานที่ที่มีไว้สำหรับผ่อนคลายความเครียด ลูกแก้วมองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนที่ชอบความสนุกสนาน เป็นคนที่มีความเครียดจากปัญหาต่าง ๆ เป็นคนรักการเข้ากลุ่ม เป็นคนขี้เหงา และเป็นคนที่มีความชอบเหมือน ๆ กัน

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” สำหรับลูกแก้วมองว่าเป็นคำพูดที่สื่อความหมายในทางไม่ดี เพราะคนที่พูดส่วนใหญ่มองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนที่มีปัญหาในชีวิต เป็นคนเสเพล เป็นคนขี้เมา เป็นคนใจง่าย เป็นเด็กใจแตก และเป็นคนไม่ดีไม่น่าคบหา ซึ่งถ้ามีคนบอกว่าลูกแก้วเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน ลูกแก้วจะรู้สึกเฉย ๆ เพราะลูกแก้วไม่ได้สนใจกับคำพูด หรือความหมายเหล่านั้น ใครจะคิดอย่างไรก็แล้วแต่คน ๆ นั้นจะคิด เพราะไม่มีสิทธิ์ไปห้ามความคิดของใครได้ แต่ตัวเราเป็นคนที่รู้จักตัวเองได้ดีที่สุดว่าตัวเองเป็นคนอย่างไร รวมถึงคนในครอบครัวเข้าใจ และรักเราก็พอแล้ว

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนลูกแก้วจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง และไม่จำกัดวันว่าจะต้องไปเที่ยววันไหน คือ ลูกแก้วจะไปเที่ยวได้ทุกวันที่ลูกแก้วอยากจะไป และเมื่อมีเพื่อน ๆ ชวน โดยส่วนใหญ่ลูกแก้วก็จะไปกับกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัย และกลุ่มเพื่อนที่ทำงานพิเศษด้วยกัน กลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัยที่ไปด้วยกันเป็นประจำก็จะมีกุ้ง* กีตาร์* เปียโน* นิค* และเวย์* ส่วนเพื่อนที่ทำงานพิเศษด้วยกันก็จะมีพี่มะปราง* แอนนา* และแพท* รวมถึงปลายก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ลูกแก้วชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันเป็นประจำ ลูกแก้วมองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนที่เราสนิทจะทำให้สนุกมากกว่าไปกับคนอื่น และมีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่ใจอยากจะทำ

ก่อนที่จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ลูกแก้วและเพื่อน ๆ ก็จะพูดคุยกันก่อนที่มหาวิทยาลัยหรือที่ทำงาน ซึ่งจะตกลงกันว่าจะไปเที่ยวที่ร้านไหน และจะนัดเจอกันเวลาเท่าไหร่ ส่วนปลายลูกแก้วก็จะโทรศัพท์ไปบอกปลายก่อนในตอนกลางวันของวันนั้น การที่ปลายสามารถไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ ของลูกแก้วได้ เพราะปลายก็มีอายุใกล้เคียงกันกับลูกแก้ว และปลายก็เป็นคนที่มีอัธยาศัยดีจึงเข้ากับเพื่อน ๆ ของลูกแก้วได้ทุกคน

เสื้อผ้าที่ลูกแก้วชอบใส่ไปเที่ยวสถานบันเทิง ส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อผ้าที่โชว์รูปร่าง และเป็นเสื้อผ้าที่รัดรูปเป็นส่วนใหญ่ ทั้งเสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะ กางเกงทั้งแบบขาสั้นและขายาว ซึ่งเสื้อที่ลูกแก้วใส่ส่วนใหญ่จะมีลักษณะของเนื้อผ้าที่บาง และมีสีสันสดใส ลูกแก้วมองว่าการได้แต่งตัวที่โชว์รูปร่างเป็นการแต่งตัวที่ทำให้ลูกแก้วดูดี และเป็นที่สนใจของคนรอบข้าง รวมถึงลูกแก้วก็เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีจึงสวมใส่เสื้อผ้าประเภทนี้ได้เป็นอย่างดี โดยสถานที่ที่ลูกแก้วชอบไปหาซื้อเสื้อผ้าเป็นประจำส่วนใหญ่ก็จะเป็นตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ หรือบริเวณที่มีร้านค้าเสื้อผ้าของวัยรุ่นจำหน่วยอยู่มาก เช่น บริเวณสยามสแควร์

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ลูกแก้วก็จะนำเสื้อผ้าชุดต่าง ๆ มาลองสวมใส่ดูก่อน และให้ปลายเป็นคนช่วยดูว่าใส่เสื้อผ้าชุดไหนแล้วดูดี จากนั้นก็จะไปทำผม ทำเล็บที่ร้านเสริมสวยที่อยู่บริเวณด้านหน้าของอพาร์ตเม้นท์เป็นประจำ ส่วนการแต่งหน้าลูกแก้วจะแต่งหน้าเอง และจะแต่งหน้าให้เข้มกว่าตอนกลางวันเวลาที่ไปเรียนที่มหาวิทยาลัย การแต่งหน้าเป็นเรื่องที่ลูกแก้วให้ความสำคัญมาก และใช้เวลาในการแต่งหน้านานมาก

ลูกแก้วจะขับรถยนต์ออกจากอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 22.00 น. และจะออกไปพร้อมกับปลาย ซึ่งการที่ลูกแก้วไม่จำเป็นจะต้องออกจากอพาร์ตเม้นท์เร็ว เพราะเพื่อนของลูกแก้วจะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับพนักงานที่ร้านไว้ก่อนแล้ว และจะนัดเจอเพื่อน ๆ ที่บริเวณหน้าร้านที่จะไปเที่ยวเสมอ หรือถ้าลูกแก้วไปช้าลูกแก้วก็จะไปเจอเพื่อนที่โต๊ะที่จองไว้

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเข้าไปในบริเวณร้าน ลูกแก้วและเพื่อน ๆ จะเดินไปหาพนักงานของร้านที่โทรศัพท์มาจองโต๊ะเอาไว้ ซึ่งลูกแก้วและเพื่อน ๆ จะรู้จักกับพนักงานของร้านทุกร้านที่ไปเที่ยว เนื่องจากไปเที่ยวเป็นประจำ และให้ทิปแก่พนักงานทุกครั้ง รวมถึงบางร้านลูกแก้วและเพื่อน ๆ ก็จะรู้จักกับเจ้าของร้านนั้น โดยบริเวณที่ลูกแก้วและเพื่อน ๆ ชอบนั่งมากที่สุด คือ บริเวณตรงกลางของร้าน เพราะเป็นบริเวณที่ดีที่สุด สามารถมองเห็นร้านได้รอบด้าน และเป็นบริเวณที่เป็นที่สนใจของคนภายในร้าน

ลูกแก้วชอบเพลงแนวแดนซ์มากที่สุด เพราะมีจังหวะที่สนุก ทำให้อยากลุกขึ้นมาเต้นรำ ส่วนแนวการเล่นดนตรีลูกแก้วชอบทั้งการเปิดเพลงจากแผ่น และการเล่นดนตรีสด เพราะทั้งสองอย่างก็ให้ความสนุกสนานเท่า ๆ กัน การเปิดเพลงจากแผ่นก็จะได้อารมณ์แบบเหมือนฟังจากต้นฉบับ ส่วนการเล่นดนตรีสดก็จะทำให้เราได้ดูการแสดง ทำให้เราไม่เบื่อหน่ายโดยเฉพาะถ้าวงดนตรีที่เล่นมีนักร้องนำ หรือนักดนตรีที่มีหน้าตาดี

เครื่องดื่มที่ลูกแก้วชอบดื่มเวลาอยู่ในสถานบันเทิง คือ สุราผสมกับโซดาและน้ำอัดลม โดยสุราจะต้องเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศเท่านั้น เพราะจะมีรสชาดที่ไม่รุนแรงเหมือนสุราที่ผลิตในประเทศ ทำให้ดื่มง่ายและไม่มีกลิ่นฉุน ลูกแก้วเป็นคนที่ดื่มสุราได้เยอะมาก และเวลาที่ลูกแก้วมีอาการมึนเมาสุรา ลูกแก้วจะมีอาการพูดมาก คุยเสียงดัง หน้าแดง และจะเต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน ซึ่งถ้าลูกแก้วมีอาการมึนเมาลูกแก้วจะเต้นรำตลอดเวลา และสอดส่ายสายตามองหาผู้ชายที่ลูกแก้วชื่นชอบ รวมถึงลูกแก้วก็จะสูบบุหรี่ไปด้วยเป็นส่วนใหญ่ โดยบุหรี่ที่ลูกแก้วสูบจะเป็นบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศ และมีรสเย็น ๆ ซึ่งปริมาณการสูบบุหรี่จะมาก หรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอารมณ์ของลูกแก้วขณะนั้น คือถ้ายังไม่เมามากก็จะสูบน้อย แต่ถ้าเมามากก็จะเริ่มสูบเยอะขึ้น โดยจะสูบบุหรี่เฉลี่ยประมาณ 10 มวน และเพื่อน ๆ ในกลุ่มทุกคน รวมถึงปลายก็สูบบุหรี่ด้วยเช่นกัน ถ้าบุหรี่ของลูกแก้วหมดลูกแก้วก็จะขอจากเพื่อน ๆ ในกลุ่ม

ผู้ชายที่ลูกแก้วชอบมองเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง คือ ผู้ชายที่มีหน้าตาดีพอใช้ไม่ถึงกับว่าจะหล่อมาก หรือน่ารักมาก รูปร่างต้องสูงกว่าลูกแก้ว และต้องเป็นคนที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดูดีราคาแพง ลูกแก้วมองว่าผู้ชายที่ลูกแก้วจะคบหา หรือทำความรู้จักด้วยไม่จำเป็นจะต้องหน้าตาดีมาก แต่จะต้องเป็นคนที่มีฐานะร่ำรวย เมื่อลูกแก้วเจอผู้ชายแบบที่ลูกแก้วชอบ ลูกแก้วก็จะส่งสายตาให้บ่อย ๆ พร้อมกับส่งยิ้มให้ ซึ่งผู้ชายส่วนใหญ่ที่เห็นลูกแก้วมองและส่งยิ้มให้ก็จะยิ้มตอบและยกแก้วขึ้นดื่มเพื่อเป็นการทักทายทุกคน บางคนก็จะมาหาลูกแก้วที่โต๊ะเพื่อมาถามชื่อ และขอเบอร์โทรศัพท์ของลูกแก้ว บางคนก็ให้เพื่อน หรือพนักงานที่ร้านพูดคุยถามชื่อ และขอเบอร์โทรศัพท์ของลูกแก้วแทน ซึ่งลูกแก้วก็ให้เบอร์โทรศัพท์กับผู้ชายทุกคนที่ลูกแก้วชื่นชอบ แต่ถ้ามีผู้ชายที่ลูกแก้วไม่ชอบเข้ามาพูดคุย หรือขอเบอร์โทรศัพท์ลูกแก้วก็จะตอบปฏิเสธไป

ลูกแก้วเป็นคนที่เข้าห้องน้ำบ่อย เพราะเวลาที่ลูกแก้วดื่มสุรามาก ๆ ลูกแก้วจะต้องเข้าห้องน้ำไปปัสสาวะ รวมถึงไปแต่งหน้าที่ห้องน้ำด้วย และถ้าขณะนั้นลูกแก้วมีอาการเมามากลูกแก้วก็จะเข้าไปอาเจียนในห้องน้ำก่อน เพื่อให้อาการมึนเมาลดลง และก็จะได้ผลทุกครั้งเวลาที่อาเจียนแล้วลูกแก้วก็จะหายมึนเมา แต่ถ้าลูกแก้วยังไม่อยากเข้าห้องน้ำลูกแก้วก็จะทาลิปสติกอยู่ที่โต๊ะก่อน เพราะว่าเวลาดื่มสุราลิปสติกจะหลุดออกง่าย ทำให้ริมฝีปากซีดไม่สวยงาม โดยเวลาจะเข้าห้องน้ำลูกแก้วก็สามารถไปเข้าห้องน้ำคนเดียวได้โดยไม่ต้องบอกให้เพื่อนตามไปด้วย

เมื่อใกล้เวลาที่สถานบันเทิงจะปิดให้บริการ ลูกแก้วและเพื่อน ๆ จะดูว่าสุราในขวดเหลือปริมาณมากเท่าใด ถ้าเหลือน้อยกว่าครึ่งขวดลูกแก้วและเพื่อน ๆ ก็จะรีบดื่มให้หมด แต่ถ้าเหลือมากกว่าครึ่งแก้ว ลูกแก้วก็จะนำสุราไปฝากกับพนักงานที่ร้านไว้ก่อน เพื่อนำมาดื่มต่อเวลามาเที่ยวอีกครั้ง ซึ่งปริมาณสุราที่ลูกแก้วและเพื่อน ๆ ดื่มส่วนใหญ่จะมากกว่า 1 ขวดเสมอ แต่ไม่เกิน 2 ขวด เมื่อไฟในสถานบันเทิงเปิด ลูกแก้วและเพื่อน ๆ จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน ส่วนใหญ่ก็จะนั่งฟังเพลง นั่งคุยกัน และสูบบุหรี่ รวมถึงนั่งมองผู้ชายที่อยู่ในสถานบันเทิงด้วย

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อลูกแก้วเดินออกมาจากร้าน ลูกแก้วก็จะชวนเพื่อน ๆ ไปรับประทานอาหารยังร้านที่อยู่ใกล้ ๆ กันกับสถานบันเทิง ถ้ามีผู้ชายคนที่ลูกแก้วเคยให้เบอร์โทรศัพท์เอาไว้โทรศัพท์มาหา ลูกแก้วก็จะชวนผู้ชายคนนั้นไปรับประทานอาหารด้วยกัน โดยอาหารที่รับประทานส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาหารพวกข้าวต้ม หรืออาหารตามสั่งต่าง ๆ ลูกแก้วมองว่าการที่ชวนผู้ชายคนนั้นมารับประทานอาหาร

ด้วยเป็นการทำความรู้จักกันให้มากขึ้น รวมถึงต้องการให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยกันดูว่าผู้ชายคนนั้นเป็นคนอย่างไร น่าคบหาหรือไม่

เมื่อรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว ส่วนใหญ่เพื่อน ๆ ทุกคนก็จะแยกย้ายกันกลับที่พักอาศัยของตน โดยลูกแก้วก็จะขับรถยนต์กลับอพาร์ตเม้นท์พร้อมกันกับปลายถ้าคืนนั้นปลายมาเที่ยวด้วย แต่ถ้าปลายไม่มาลูกแก้วก็จะขับรถยนต์กลับเพียงลำพัง ลูกแก้วจะขับรถยนต์กลับถึงอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 03.00-03.30 น. ส่วนค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวสถานบันเทิงทั้งหมดทั้งค่าเครื่องดื่มและค่าอาหาร ลูกแก้วก็จะช่วยกันออกเท่า ๆ กัน โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะอยู่ที่ประมาณครั้งละ 500 บาท

เมื่อกลับมาถึงอพาร์ตเม้นท์ ลูกแก้วก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และคุยโทรศัพท์กับผู้ชายที่ลูกแก้วให้เบอร์โทรศัพท์เอาไว้ก่อนแล้วค่อยเข้านอน ซึ่งบางครั้งกว่าจะได้เข้านอนก็ถึงตอนเช้าแล้ว

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของลูกแก้ว เพราะเนื่องจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ลูกแก้วต้องนอนดึก จึงทำให้มีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอเป็นผลทำให้ร่างกายเกิดอาการอ่อนเพลีย ไม่กระปรี้กะเปร่า และง่วงนอน

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของลูกแก้ว เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ จะทำให้หนุงหนิงต้องตื่นสาย และเข้าเรียนไม่ทันเวลา ทำให้ลูกแก้วไม่ได้ฟังอาจารย์สอนและทำให้ลูกแก้วไม่เข้าใจในบทเรียนนั้น ซึ่งก็มีบางครั้งที่ลูกแก้วสอบตกในบางวิชา ทำให้ต้องสอบซ่อมบ่อย ๆ แต่ผลการเรียนก็ไม่ได้ตกลงจากเดิมมากนัก

ส่วนด้านอาชีพการทำงาน การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อด้านอาชีพการทำงานของลูกแก้ว เพราะลูกแก้วรักอาชีพนี้มาก จึงเอาใจใส่ต่อการทำงานเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าจะต้องนอนดึกบ้างบางครั้ง แต่ลูกแก้วก็จะตื่นไปทำงานทุกครั้งไม่เคยขาด

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของลูกแก้ว เพราะค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับค่าเสื้อผ้า และค่าเครื่องสำอาง ถือได้ว่าน้อยมาก และการไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งเพื่อน ๆ ทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของลูกแก้ว เพราะคนในครอบครัวมองว่าลูกแก้วโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว และสามารถรับผิดชอบตนเองได้ รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับคนในครอบครัว

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

ลูกแก้วมองว่าการที่มาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีผู้ชายเข้ามาทำความรู้จัก มาขอเบอร์โทรศัพท์เป็นเรื่องที่ดี เพราะถือได้ว่าเราเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีเป็นที่สนใจของคนที่พบเห็นและทำให้เราได้รู้จักคนมากยิ่งขึ้น รวมถึงมีผู้ชายมาให้เลือกคบเป็นแฟนได้หลายคน ซึ่งการจะทำความรู้จัก หรือคบหากับผู้ชายที่เจอกันในสถานบันเทิงเป็นแฟนไม่ใช่เรื่องแปลง หรือเป็นเรื่องที่น่าเสียหาย เพราะคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นคนไม่ดีทุกคน

ในอดีตลูกแก้วเคยมีแฟนที่คบกันอย่างจริงจังตั้งแต่ตอนเรียนปี 1 คือ พี่จอห์น ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่เรียนอยู่คณะเดียวกัน และคบกันมาได้เป็นระยะเวลาถึง 2 ปี แต่ก็เลิกกันไป ซึ่งทำให้ลูกแก้วมองว่าสถานที่ที่เจอกันครั้งแรกไม่ใช่ตัวกำหนดความสัมพันธ์ ไม่ว่าคนเราจะเจอกันที่ใดก็สามารถเลิกกันได้ ดังนั้นเมื่อมีคนที่ลูกแก้วชื่นชอบเข้ามาทำความรู้จักลูกแก้วก็จะไม่ค่อยปฏิเสธ ซึ่งนอกจากจะพูดคุยทางโทรศัพท์แล้วก็จะมีการนัดเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ตามร้านอาหาร โรงภาพยนต์ หรือในบริเวณห้างสรรพสินค้า และสถานบันเทิง

ตั้งแต่ที่ลูกแก้วเลิกกับพี่จอห์น ลูกแก้วก็ยังไม่เคยคบผู้ชายเป็นแฟนจริงจังอย่างพี่จอห์นเลย แต่ก็มีบางคน เช่น พี่ก้าว* พี่เดย์* พี่แจ็ค* ซึ่งเป็นพี่ที่เจอในสถานบันเทิงเหมือนกัน และเจอกันตั้งแต่ตอนที่ลูกแก้วยังเรียนอยู่ปี 3 และยังคงพูดคุย และเจอกันบ่อย ๆ โดยพี่ทั้งสองคนนี้เป็นคนที่ใจดีและมีความเป็นผู้ใหญ่ รวมถึงมีฐานะทางบ้านที่ร่ำรวย เมื่อลูกแก้วมีปัญหาพี่ทั้งสองคนนี้ก็คอย

ช่วยเหลือทุกครั้ง โดยไม่คิดรังเกียจว่าลูกแก้วเป็นเด็กที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่ก็มีผู้ชายหลายคนเหมือนกันที่ลูกแก้วรู้จักกันจากในสถานบันเทิงแล้วมีนิสัยที่ไม่ดี เช่น ติดยาเสพติด เล่นการพนัน มีนิสัยเจ้าชู้ ซึ่งถ้าลูกแก้วเห็นรู้แก้วก็จะเลิกติดต่อทันที และเมื่อเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ ลูกแก้วก็จะทำเป็นมองไม่เห็น และไม่ทักทาย

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

ลูกแก้วมองว่าการได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้นอกจากลูกแก้วจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ลูกแก้วยังได้รับประสบการณ์มากมายจากสถานที่แห่งนี้ ทำให้ลูกแก้วรู้จักคนมากขึ้น รู้จักการเลือกคบคน รู้จักการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และมองโลกในมุมที่กว้างขึ้น

ในอนาคตลูกแก้วยังไม่ได้คิดว่าจะเลิกพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง แต่คิดว่าคงลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงให้น้อยลงบ้าง เพราะเมื่อเราโตขึ้นการที่จะมีเวลามาเที่ยวสถานบันเทิงคงน้อยลง เนื่องจากมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น และถึงตอนนั้นเมื่ออายุมากขึ้นก็คงไม่กล้ามาเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ เพราะกลัวถูกมองว่าอายุมากแล้ว ซึ่งสถานบันเทิงจะเป็นสถานที่สำหรับของวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่

ส่วนเรื่องการคบเพื่อนที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน ในอนาคตลูกแก้วก็จะยังคงคบหากับเพื่อนกลุ่มนี้อยู่ โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัย เพราะเพื่อนทุกคนเป็นคนดี ถึงแม้ว่าจะชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่เพื่อน ๆ ก็ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร รวมถึงเป็นเพื่อนที่ลูกแก้วรักและสนิทด้วยมากที่สุด จึงไม่มีความจำเป็นหรือไม่มีเหตุผลให้ต้องเลิกคบกัน

เรื่องการศึกษาต่อหรือเรื่องอาชีพการทำงาน ในอนาคตเมื่อลูกแก้วเรียนจบระดับปริญญาตรี ลูกแก้วก็จะทำงานเป็นพริตตี้อย่างเต็มตัว ซึ่งเป็นอาชีพที่ลูกแก้วรักและอยากทำมากที่สุด ส่วนเรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ลูกแก้วยังไม่ได้วางแผนเอาไว้ แต่ก็มีความคิดที่อยากจะเรียนต่อเหมือนกัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และเพื่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการทำงานในอนาคต

กรณีศึกษารายที่ 9 ติว*

ติวเป็นชายหนุ่มอายุ 21 ปี รูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว ผมสั้น ส่วนสูง 175 เซนติเมตร ติวเป็นคนที่คุยเก่ง ร่าเริง สนุกสนาน แต่ก็เป็นคนขี้อายในบางครั้ง เนื่องจากว่าติวเป็นคนที่รูปร่างหน้าตาดี จึงทำให้ในแต่ละวันมีผู้หญิงโทรศัพท์มาหาติวบ่อย ๆ รวมถึงเพื่อนในคณะเดียวกัน เพราะว่าติวเป็น

คนที่รักเพื่อนมาก เวลาที่เพื่อนมีปัญหาเรื่องอะไรติวก็จะเป็นคนที่คอยให้คำปรึกษาและคอยให้กำลังใจเพื่อนอยู่เสมอ จึงทำให้ติวเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ในคณะทุกคน

ปัจจุบันติวกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีสี่ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ติวเรียนคณะนิติศาสตร์ ติวเป็นคนที่ขยันอ่านหนังสือมากจึงทำให้ผลการเรียนเฉลี่ยของติวอยู่ที่ 3.50 การที่ติวตั้งใจเรียนมาก เพราะว่าติวมีความใฝ่ฝันว่าติวอยากเป็นผู้พิพากษา ซึ่งการที่จะเป็นผู้พิพากษาได้นอกจากจะเป็นคนที่ต้องมีจรรยาบรรณแล้วก็จะต้องเป็นคนที่มีความรู้มาก

ติวพักอาศัยอยู่ในอพาร์ตเม้นท์ย่านสะพานใหม่ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัย เพราะจะได้เดินทางสะดวก โดยติวพักอาศัยอยู่เพียงลำพัง ซึ่งภายในอพาร์ตเม้นท์แห่งนี้เพื่อน ๆ ในคณะของติวก็พักอยู่หลายคน ค่าห้องพักของติวอยู่ที่เดือนละ 4,000 บาท โดยส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในแต่ละเดือนของติวแม่จะเป็นคนส่งมาให้ โดยแต่ละเดือนแม่จะส่งเงินมาให้ติวเดือนละประมาณ 20,000 บาท เนื่องจากว่าแม่ส่งเงินมาให้ติวใช้เป็นจำนวนมากจึงทำให้ติวไม่มีปัญหาทางการเงิน

ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของติวจะหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้า เนื่องจากว่าติวเป็นคนที่ชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มียี่ห้อ และเป็นเสื้อผ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ รวมถึงของทุกอย่างที่ติวใช้ต้องเป็นของมียี่ห้อเช่นกัน ทั้งรองเท้า กระเป๋า นาฬิกา แว่นตา หรือพวกเครื่องสำอางต่าง ๆ ติวมองว่าการใช้ของมียี่ห้อไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เพราะของมียี่ห้อนอกจากสวมใส่แล้วจะทำให้เราดูดีแล้วยังเป็นของที่มีคุณภาพดีอีกด้วย โดยสถานที่ที่ติวมักจะชอบไปซื้อเสื้อผ้าและเครื่องใช้ต่าง ๆ จึงมักจะเป็นที่ห้างสรรพสินค้าเป็นส่วนใหญ่

ข้อมูลด้านครอบครัว

ติวเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของติวอยู่ทางภาคตะวันออก ครอบครัวของติวมีทั้งหมด 4 คน คือ ยาย แม่ น้องชาย และติว แต่ปัจจุบันที่บ้านมีแค่ยาย กับน้องชายอยู่เท่านั้น เนื่องจาก ว่าติวต้องมาเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่กรุงเทพมหานคร แม่ก็แต่งงานใหม่และย้ายไปอยู่กับสามีที่ต่างประเทศ ส่วนพ่อของติวนั้นได้เลิกกับแม่ตั้งแต่ติวอายุได้ 10 ปี และพ่อก็ไม่เคยติดต่อกลับมาหาแม่ ติว และน้องชายอีกเลย

ติวอาศัยอยู่กับยายมาตั้งแต่เด็ก เนื่องจากว่าพอแม่เลิกกับพ่อแม่ก็ออกไปหางานทำที่ต่างจังหวัดนาน ๆ จึงจะกลับมาเยี่ยม แม่ของติวเป็นคนขยันและทำงานเก่ง ตลอดเวลาที่พ่อจากติวและน้องชายไปก็มีแม่ที่เป็นกำลังสำคัญของบ้านในการหาเงินมาเลี้ยวดูติวกับน้องชาย ครอบครัวของติวมีฐานะทางบ้านที่ดี เพราะส่วนหนึ่งมาจากว่ายายเป็นคนที่มีที่ดินมาก และให้คนเช่าทำนา ทำสวน และอีกส่วนหนึ่งก็มาจากการทำงานของแม่ ยิ่งปัจจุบันแม่แต่งงานใหม่และสามีของแม่ก็เป็นคนที่มีฐานะร่ำรวย จึงทำให้ครอบครัวของติวมีฐานะดีขึ้นกว่าเดิมมาก

ติวถูกยายเลี้ยงดูมาแบบตามใจ เนื่องจากว่ายายสงสารที่ติวกับน้องชายถูกพ่อทิ้งตั้งแต่ยังเด็ก ส่วนแม่ไม่ว่าติวกับน้องชายอยากได้อะไรแม่ก็จะหามาให้ ติวไม่เคยโกรธแม่ที่แม่เลิกกับพ่อแล้วไปแต่งงานใหม่ ติวมองว่ามันเป็นความสุขของแม่ รวมถึงการตัดสินใจแต่งงานใหม่ของแม่เป็นการตัดสินใจที่ถูก เพราะสามีใหม่ของแม่ก็เป็นคนดีและไม่เคยรังเกียจที่แม่เคยแต่งงาน และมีลูกมาก่อน

แม่กับยายเป็นคนที่ติวรักมากที่สุด เพราะแม่กับยายเลี้ยงดูติวกับน้องชายมาเป็นอย่างดี แม่เป็นผู้หญิงเก่งที่ติวเคารพนับถือ ส่วนยายก็เป็นคนที่รักติว ตลอดเวลาที่ติวอยู่กับยาย ยายไม่เคยดุด่าหรือทุบตีติวกับน้องชายเลย ยายเป็นคนที่คุยเก่ง มีอารมณ์ขัน และเป็นคนที่มีสุขภาพที่แข็งแรง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันยายจะมีอายุมากแล้วก็ตาม

เมื่อติวเข้ามาเรียนในกรุงเทพมหานครติวก็จะโทรศัพท์ไปพูดคุยกับยาย และน้องชายเสมอ และช่วงไหนที่ติวปิดภาคเรียนติวก็จะกลับบ้านไปหายายกับน้องชาย ส่วนแม่ติวก็จะโทรศัพท์คุยกับแม่บ้างเหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่แม่จะเป็นคนโทรศัพท์มาคุยกับติวทุกสัปดาห์ ติวจะเจอกับแม่ในวันหยุดช่วงปิดภาคเรียนของเดือนเมษายนของทุกปี เพราะแม่จะให้ติวกับน้องชายไปหาแม่ที่ต่างประเทศ แต่ถ้าปีไหนติวกับน้องชายไม่ได้ไปแม่กับสามีก็จะมาหาติวที่บ้านที่ต่างจังหวัด

ติวมองว่าครอบครัวของติวถึงแม้จะไม่มีพ่อก็เป็นครอบครัวที่อบอุ่น เพราะเมื่อติวมีปัญหาอะไรติวก็ยังมีแม่กับยายคอยให้คำปรึกษา ส่วนสามีใหม่ของแม่ก็รักติวและน้องชายมากเหมือนว่าติวกับน้องชายเป็นลูกของเขาจริง ๆ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ติวมีความคิดว่าอยากที่จะมาเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่กรุงเทพมหานครตั้งแต่เมื่อติวยังเรียนอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต่างจังหวัด เพราะติวเห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นสถานที่ที่มีความเจริญในทุก ๆ ด้าน และเมื่อได้ไปอยู่คงทำให้ติวมีความสุขสนุกสนานมากกว่าการอยู่ที่ต่างจังหวัด รวมถึงเด็กวัยรุ่นที่ต่างจังหวัดก็นิยมเข้ามาเรียนต่อระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร

เมื่อติวได้เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร ติวพยายามที่จะทำตัวให้เป็นเหมือนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร คือ แต่งตัวตามแฟชั่นที่วัยรุ่นชายนิยมกัน เครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องเป็นสิ่งที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ทั้งโทรศัพท์มือถือ นาฬิกาข้อมือ กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค รวมถึงรถยนต์ และสถานที่ต่าง ๆ ที่วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครนิยมไปกันติวก็จะสถานที่เหล่านั้นด้วย เช่น สยามสแคว์ ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ และสถานบันเทิงติวมองว่าการเข้ามาอยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครเราควรทำตัวให้กลมกลืนกับวัยรุ่นที่อยู่ที่นี่ เพราะถ้าเราทำตัวแตกต่าง หรือแปลกแยก จะทำให้เราไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และเป็นคนที่ไม่ทันยุคสมัย

ติวไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกเมื่อตอนเรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 เพราะก่อนหน้านั้นอายุของติวยังไม่สามารถเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงได้ ซึ่งเมื่ออายุครบกำหนดสามารถเข้าสถานบันเทิงได้ ติวและเพื่อน ๆ ในกลุ่มจึงออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนกับวัยรุ่นส่วนใหญ่ที่นิยมไปเที่ยวกัน ติวมองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงของติวเป็นเรื่องของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และทำตามแฟชั่นของกลุ่มวัยรุ่นที่นิยมทำกัน เพราะถ้าไม่อยากถูกมองว่าเป็นคนเชย ล้าหลัง หรือเป็นคนไม่ทันสมัยก็สมควรทำในสิ่งที่คนส่วนใหญ่นิยมทำกัน

ติวมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ของความสนุกสนาน เมื่อได้เข้าไปเที่ยวก็จะพบแต่ความสนุก เป็นสถานที่ที่เหมาะสำหรับใช้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะวิชาที่ติวเรียนอยู่ในปัจจุบันเป็นวิชาที่ต้องมีการอ่าน การท่องจำมาก จึงทำให้เมื่ออ่านหนังสือเป็นเวลานานเกิดความเครียดขึ้นมาได้ และทำให้ความสามารถในการทำความเข้าใจในบทเรียนลดลง ดังนั้นจึงต้องหาสถานที่ที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดบ้าง นอกจากนั้นสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่สำหรับพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ๆ ได้ดีพอ ๆ กับที่มหาวิทยาลัย แต่ที่มหาวิทยาลัยติวไม่สามารถร้องเพลง เต้นรำ ดื่มสุราได้ และเป็นสถานที่ของการนัดพบเพื่อนต่างเพศได้เป็นอย่างดี

ส่วนคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิง ติวมองว่าเป็นคนที่รักความสนุกสนาน ต้องการผ่อนคลายความเครียดจากเรื่องเรียน หรือจากเรื่องการทำงาน เป็นคนที่ต้องการความเป็นอิสระ รักเสียงเพลง ชอบการเต้นรำ ชอบการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน และเป็นคนขี้เหงาไม่ชอบการอยู่คนเดียว

คำว่า “เด็กเที่ยวกลางคืน” หรือ “นักเที่ยวกลางคืน” ติวมองว่าคนส่วนใหญ่จะให้ความหมายไปในทางด้านลบเป็นส่วนใหญ่ เพราะคนส่วนใหญ่มองว่าบุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นบุคคลที่ไม่น่าคบหา เป็นคนเสเพล เป็นคนขี้เกียจ เป็นคนไม่เอาไหน เป็นเด็กใจแตก เป็นเด็กมีปัญหา ถ้ามีคนพูดว่าติวเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน ติวก็รู้สึกเฉย ๆ เพราะว่าติวไม่ได้เป็นคนแบบนั้น ส่วนใครจะคิดว่าติวเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ความคิดของคน ๆ นั้น เนื่องจากเราไม่สามารถห้ามความคิดของใครได้

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ติวจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยไม่จำกัดว่าเป็นวันไหนแล้วแต่ความต้องการของติวและเพื่อน ๆ โดยในหนึ่งเดือนติวจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง และส่วนใหญ่จะออกไปเที่ยวกับเพื่อนสนิทในคณะเป็นส่วนใหญ่ ติวมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนสนิทจะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น ๆ ที่เรารู้จักแต่ไม่สนิทด้วย ดังนั้นถ้ามีเพื่อนคนอื่นที่ติวไม่สนิทด้วยมาชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงติวก็มักจะปฏิเสธเสมอ

การออกไปเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งติวกับเพื่อน ๆ มักจะพูดคุยกันก่อนในขณะที่อยู่มหาวิทยาลัย และตกลงกันว่าจะไปเที่ยวที่ร้านไหน โดยส่วนใหญ่ร้านที่ติวและเพื่อน ๆ ชอบไปก็จะเป็นร้านที่คนนิยมเข้าไปใช้บริการกันมาก เนื่องจากติวและเพื่อน ๆ ไม่ชอบร้านที่คนน้อย ๆ เพราะจะไม่สนุก รวมถึงร้านไหนที่มีกิจกรรมน่าสนใจในแต่ละคืนติวกับเพื่อน ๆ ก็จะชอบไปเหมือนกัน เช่น การมีศิลปินที่ติวและเพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบมาเปิดแสดงคอนเสริต์ที่ร้าน

ทุกครั้งที่ติวออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ติวจะชอบแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มียี่ห้อเหมือนเดิม เสื้อจะเป็นเสื้อเชริต์แขนยาวหรือแขนสั้นก็ได้ ส่วนกางเกงจะเป็นกางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบเสมอ ติวมองว่าการที่ติวได้แต่งกายด้วยเสื้อผ้ามียี่ห้อจะทำให้ติวดูเป็นคนที่น่าสนใจสำหรับคนที่พบเห็นและเพื่อน ๆ ของติวส่วนใหญ่ก็จะแต่งกายแบบเดียวกันกับติว

โดยตอนเย็นก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ติวก็จะทำกิจกรรมตามปกติที่ทำทุกวัน คือ การเล่นฟุตบอล เพราะติวและเพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบการเล่นฟุตบอลในตอนเย็นมาก เมื่อติวกับเพื่อน ๆ เลิกเรียนก็จะไปเล่นฟุตบอลที่สนามในหมู่บ้านของแบงค์* ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ เมื่อเลิกเล่นฟุตบอลประมาณ 19.00 น. ติวก็จะรีบขับรถยนต์มาอาบน้ำ และรับประทานอาหารที่อพาร์ตเม้นท์ก่อน รวมถึงบางครั้งติวก็จะรับประทานอาหารเสริมป้องกันอาการเมาค้าง เพราะถ้าไม่รับประทานจะทำให้วันรุ่งขึ้นติวจะมีอาการอ่อนเพลีย และไม่มีแรงอ่านหนังสือต่อ

ติวจะขับรถยนต์ออกจากอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 22.00 น. และติวจะไปพร้อมกับโต้ง* และแทน* เพื่อนที่อยู่อพาร์ตเม้นท์เดียวกัน โดยก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งติวและเพื่อน ๆ จะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับพนักงานเสริฟ์คนที่ติวและเพื่อน ๆ รู้จักก่อนเสมอ ติวและเพื่อนคนอื่น ๆ จะนัดเจอกันที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

บริเวณที่ติวและเพื่อนชอบนั่ง และชอบโทรศัพท์มาจองกับพนักงานเสริฟ์เสมอคือ บริเวณตรงกลางของร้าน เพราะเป็นบริเวณที่เห็นการแสดงบนเวทีได้ชัดเจน และสามารถเข้าถึงแสงสีได้ดีกว่าบริเวณอื่นของร้าน รวมถึงติวยังรู้สึกว่าการได้โต๊ะนั่งตรงกลางทำให้ติวสนุกมากกว่าบริเวณอื่น ซึ่งคนส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็อยากที่จะได้โต๊ะนั่งตรงกลางของร้าน

ติวชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมากที่สุด เพราะมีจังหวะที่สนุกสนาน ซึ่งจะเป็นเพลงฮิพฮ็อบของศิลปินไทยหรือศิลปินจากต่างประเทศก็ได้ โดยแนวการเล่นดนตรีของทางร้านที่ติวชอบจะเป็นแบบเล่นดนตรีสด เพราะจะได้ดูการแสดงของนักดนตรีไปด้วย ส่วนการเปิดเพลงจากแผ่นของทางร้านติวก็ชอบเหมือนกัน โดยเฉพาะถ้าทางร้านเปิดแผ่นด้วยแนวดนตรีที่เหมือนกัน และต่อเนื่อง แต่ส่วนใหญ่ทางร้านจะเปิดเพลงแต่ละแนวสลับกันไปเป็นส่วนใหญ่

เครื่องดื่มที่ติวและเพื่อน ๆ สั่งเวลาอยู่ในสถานบันเทิง คือ สุรายี่ห้อดังจากต่างประเทศ เบียร์ น้ำอัดลม โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง รวมถึงอาหารที่เป็นเมนูแนะนำจากทางร้าน และขนมคบเคี้ยวต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่เมื่อมาเที่ยวสถานบันเทิง ติวและเพื่อน ๆ จะดื่มสุราประมาณ 2 ขวดเสมอ ในการสั่งเครื่องดื่มและอาหารทุกครั้ง ติวและเพื่อน ๆ จะให้ทิปแก่พนักงานเสริฟ์เป็นประจำ โดยเครื่องดื่มที่ติวมักจะดื่ม คือ สุราผสมกับโซดา แต่ก็มีบางครั้งที่ติวดื่มเบียร์บ้าง ติวเป็นคนไม่สูบบุหรี่เหมือนกับเพื่อนในกลุ่ม เช่น แบงค์ โต้ง แทน หนุ่ม* และวี* ซึ่งเพื่อนทั้ง 5 คนนี้เป็นเพื่อนสนิทในคณะ และเป็นเพื่อนที่เที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันทุกครั้ง

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ติวชอบมองผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่ และรูปร่างหน้าตาดี ติวมองว่าผู้หญิงในสถานบันเทิงส่วนใหญ่ก็จะนิยมแต่งตัวในแนวเซ็กซี่เพื่อที่จะทำตัวให้ดูโดดเด่น และเป็นที่สนใจของผู้ที่พบเห็น ซึ่งติวก็มองว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร และก็ไม่ใช่เรื่องผิดที่ติวชอบมอง โดยส่วนใหญ่เวลาที่ติวอยู่ในสถานบันเทิงมักจะมีผู้หญิงเข้ามาพูดคุยด้วยอยู่เสมอ ซึ่งถ้าผู้หญิงมาพูดคุยทำความรู้จักเฉย ๆ ติวก็จะพูดคุยด้วย แต่ถ้าผู้หญิงคนนั้นขอเบอร์โทรศัพท์ติวก็จะปฏิเสธและบอกว่ามีแฟนแล้ว

ในการมาเที่ยวสถานบันเทิงนอกจากติวจะดื่มสุราแล้ว ติวยังชอบฟังเพลง และเต้นรำบ้าง บางครั้งที่ทางร้านเปิดเพลงที่ติวชอบ หรือเพื่อน ๆ ในกลุ่มต่างพากันลุกขึ้นเต้นรำหมดทุกคน โดยเฉพาะช่วงที่จะถึงเวลาใกล้ปิดร้าน เมื่อติวมีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง พูดคุยเสียงดัง หัวเราะบ่อย ๆ และชวนเพื่อนในกลุ่มชนแก้วบ่อยขึ้น

เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงปิด เพื่อน ๆ ของติวก็จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน เพราะเพื่อนบางคนก็จะพูดคุยทำความรู้จักกับผู้หญิงที่ตนชื่นชอบอยู่ แต่ติวก็จะนั่งอยู่ที่โต๊ะดื่มสุราเฉย ๆ เมื่อมีผู้หญิงเข้ามาพูดคุยด้วยติวก็จะพูดคุยด้วย แต่ถ้ามาขอเบอร์โทรศัพท์ติวก็จะปฏิเสธ และบอกว่ามีแฟนแล้วเช่นกัน

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อติวและเพื่อน ๆ ออกมาจากร้าน ติวและเพื่อน ๆ ก็จะขับรถยนต์ออกไปรับประทานอาหาร ซึ่งอาหารส่วนใหญ่ก็จะเป็นพวกโจ๊ก และก๋วยเตี๋ยว และหลังจากนั้นติวก็จะขับรถยนต์กลับอพาร์ตเม้นท์พร้อมกับโต้ง และแทน โดยส่วนใหญ่ติวจะกลับถึงอพาร์ตเม้นท์เวลาประมาณ 03.00 น. และรีบอาบน้ำเข้านอน แต่ก็มีบางครั้งที่แบงค์จะขับรถยนต์กลับมาพร้อมกับติว และมานอนที่ห้องติว เนื่องจากว่าแบงค์ไม่อยากทะเลาะกับพี่สาวเวลากลับบ้านดึก

ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้ง ทั้งค่าเครื่องดื่ม และค่าอาหารอยู่ที่ประมาณ 500-600 บาท และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไปเที่ยวด้วยกันก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน แต่ก็มีบางครั้งที่ติว และแบงค์เป็นคนออกค่าใช้จ่ายเพียงสองคน เพราะเพื่อนบางคนมีเงินเหลือน้อย ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นการไปเที่ยวสถานบันเทิงในช่วงใกล้สิ้นเดือน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพของติว เพราะติวเป็นคนที่ร่างกายแข็งแรง เนื่องจากออกกำลังกาย เช่น เล่นฟุตบอลทุกเย็น แต่การไปเที่ยวสถานบันเทิงอาจทำให้ร่างกายของติวอ่อนเพลียบ้างในวันที่กลับจากการเที่ยวสถานบันเทิง แต่ถ้าได้พักผ่อนและออกไปเล่นฟุตบอลอาการอ่อนเพลียก็จะหายไป

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียนของติว เพราะผลการเรียนของติวไม่เคยตกเลยในช่วงที่ติวเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากว่าติวจะเที่ยวเฉพาะช่วงที่ยังไม่มีการสอบ และติวจะอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนเสมอเป็นประจำทุกวัน ส่วนการไปเที่ยว

สถานบันเทิงในบางครั้งอาจทำให้ติวเข้าเรียนสายบ้าง แต่ติวก็จะขอสมุด และเทปบันทึกเสียงของเพื่อนมาจดบันทึกเสมอ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของติว เพราะแม่ส่งเงินมาให้ติวใช้เป็นจำนวนมาก และการไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เพื่อนทุกคนก็ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของติวกับคนในครอบครัว เพราะทุกคนที่บ้านทั้งแม่ และยายต่างก็ทราบว่าติวเที่ยวสถานบันเทิง แต่แม่กับยายก็ไม่เคยห้าม เพียงแต่บอกให้ติวดูแลตัวเองให้ดี และอย่าขับรถยนต์เวลาที่เมาสุรา รวมถึงทั้งแม่และยายก็มองว่าติวเป็นคนเป็นที่มีความรับผิดชอบ โดยดูได้จากผลการเรียนที่ไม่เคยตกเลยแม้ว่าติวจะเที่ยวสถานบันเทิงด้วย

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีคนที่ติวสนใจ หรือมีคนที่เข้ามาพูดคุยกับติว ติวมองว่ามันเป็นเรื่องที่ธรรมดา และไม่มีความผูกพันธ์ที่ลึกซึ้ง เนื่องจากว่าในอดีตติวเคยสนใจและทำความรู้จักกับผู้หญิงหลายคนที่อยู่ในสถานบันเทิง และมีการพบเจอกันหลายครั้งจนติวคิดว่ารู้จักกับผู้หญิงเหล่านั้นดีแล้ว จนกระทั่งคบผู้หญิงคนนั้นเป็นแฟน แต่แล้วความสัมพันธ์ก็จบลงในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งก็เป็นแบบนี้กับผู้หญิงอีกหลายคนที่ติวคบเป็นแฟนที่เจอกันในสถานบันเทิง จนทำให้ในปัจจุบันติวไม่คิดที่จะคบผู้หญิงที่ติวเจอในสถานบันเทิงเป็นแฟนเลย นอกจากแค่รู้จักชื่อ และทักทายกันบ้างเมื่อเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงติวมองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะนอกจากจะทำให้ได้รับความสนุกสนานแล้วยังได้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้เป็นอย่างดี ในอนาคตติวคิดว่าติวคงลดจำนวนการไปเที่ยวสถานบันเทิงลง แต่ไม่ถึงกับว่าเลิกเที่ยวสถานบันเทิงเลย เนื่องจากว่าถ้าติวเรียนต่อหรือทำงานไปความรับผิดชอบก็จะมากขึ้น การที่จะมีเวลาว่างมาเที่ยวได้อย่างในปัจจุบันคงหาเวลายาก

ในอนาคตเมื่อติวเรียนจบระดับปริญญาตรีติวจะเรียนต่อในระดับเนติบัณฑิต ซึ่งเป็นสิ่งที่ติวตั้งความหวังเอาไว้ ส่วนจะเรียนต่อที่ประเทศไทยหรือต่างประเทศนั้นก็ขึ้นอยู่กับโอกาส และความพร้อมอีกส่วนหนึ่ง ส่วนเพื่อนที่ติวคบอยู่ในปัจจุบันทั้งแบงค์ โต้ง แทน หนุ่ม และวี ติวก็จะคบต่อไป เพราะเพื่อนกลุ่มนี้เป็นเพื่อนที่ติวรัก และสนิทด้วยมากที่สุด ถึงแม้ว่าทุกคนจะเป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่ก็ไม่ใช่คนที่ไม่ดีหรือไม่น่าคบหา ดังนั้นการที่จะตัดสินว่าเพื่อนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนไม่ดี และไม่น่าคบหาไม่ใช่สิ่งที่ถูก เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มเพื่อนติวส่วนใหญ่ก็จะไปเพื่อความสนุกสนาน และเพื่อผ่อนคลายความเครียดเท่านั้น ส่วนด้านอื่น ๆ ที่เพื่อน ๆ ของติวต้องรับผิดชอบทุกคนก็ยังคงทำหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี

กรณีศึกษารายที่ 10 น้ำ*

น้ำเป็นชายหนุ่ม อายุ 24 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวคล้ำ ส่วนสูงประมาณ 180 เซนติเมตร น้ำเป็นคนที่คุยเก่ง พูดจาไพเราะ มีนิสัยเป็นกันเอง และเป็นคนเปิดเผย ปัจจุบันน้ำกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 2 คณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร น้ำเป็นคนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 3.00 แต่ก็มีบางภาคการศึกษาที่ผลการเรียนของน้ำตกลงไปบ้าง

ปัจจุบันน้ำพักอาศัยอยู่บ้านป้าพร้อมกับพี่สาว และน้องสาว รายได้ในแต่ละเดือนของน้ำมาจากพ่อกับแม่เป็นส่วนใหญ่ โดยพ่อกับแม่จะส่งเงินมาให้น้ำใช้เดือนละประมาณ 8,000 บาท แต่ถ้าเดือนไหนที่น้ำมีปัญหาเรื่องเงินไม่พอใช้ น้ำก็จะขอยืมเงินจากพี่สาวเป็นประจำ เนื่องจากว่าพี่สาวเป็นคนที่ขอยืมเงินได้ง่าย และพี่สาวก็มีงานประจำทำแล้ว ซึ่งก็ได้รับเงินเดือนประจำเป็นจำนวนมาก

โดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของน้ำจะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้า อาหาร และการออกไปเที่ยวสถานบันเทิง น้ำเป็นคนแต่งตัวด้วยเสื้อแบบง่าย ๆ สบาย ๆ เช่น เสื้อยืด กางเกงยีนต์ รองเท้าผ้าใบ ซึ่งสถานที่ที่น้ำมักจะออกไปหาซื้อเสื้อผ้า คือ บริเวณสวนจตุจักร และห้างสรรพสินค้า น้ำมองว่าไม่จำเป็นที่จะต้องแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มียี่ห้อดัง ๆ เสมอไป เพราะเสื้อผ้าที่ราคาถูกกว่าก็สามารถใส่สบาย และสวยงามพอ ๆ กับเสื้อผ้าที่มียี่ห้อ รวมถึงราคาก็ยังไม่แพง

ข้อมูลด้านครอบครัว

น้ำเป็นคนต่างจังหวัด บ้านของน้ำอยู่ทางภาคตะวันออก ครอบครัวของน้ำมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่สาว น้องสาว และน้ำ ครอบครัวของน้ำมีฐานะปานกลาง พ่อกับแม่ประกอบอาชีพค้าขาย พี่สาวทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง และเป็นอาจารย์สอนพิเศษ ส่วนน้องสาวก็กำลังเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

พ่อเป็นคนใจดี คุยเก่ง และขยันทำงาน แม่เป็นคนใจดีเหมือนพ่อ ทำงานบ้านเก่ง และขยันช่วยพ่อทำงาน ซึ่งทั้งพ่อและแม่ต่างก็รักน้ำ พี่สาว และน้องสาวเท่า ๆ กัน โดยพ่อกับแม่จะเลี้ยงดูลูกทุกคนแบบตามใจ เมื่อลูกต้องการอะไรพ่อกับแม่ก็จะพยายามหามาให้ ส่วนพี่สาวเป็นคนที่เจ้าระเบียบ เป็นคนมีหลักการมีเหตุผล เป็นคนจริงจังกับการทำงาน แต่ก็รักน้ำและน้องสาว น้องสาวเป็นคนที่ชอบเอาแต่ใจตนเอง รักความสวยงาม และเป็นคนที่ทะเลาะกับน้ำบ่อยที่สุด

คนในครอบครัวของน้ำมองว่าน้ำเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง และชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่ก็เป็นคนที่มีความรับผิดชอบในการเรียน รวมถึงเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่วแน่ ซึ่งมองได้จากการที่น้ำสามารถเรียนต่อในระดับปริญญาโทได้ น้ำมองว่าครอบครัวของน้ำเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อยู่บ้านกับพ่อและแม่ แต่พ่อกับแม่ก็จะมาเยี่ยม และโทรศัพท์มาหาลูก ๆ เสมอ เมื่อน้ำปิดภาคเรียนพร้อมกับน้องสาว น้ำก็จะกลับบ้านที่ต่างจังหวัดพร้อมกับน้องสาวเสมอ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

น้ำเริ่มดื่มสุรา และสูบบุหรี่ตอนเรียนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เพราะน้ำเริ่มรู้จัก และคบเพื่อนกลุ่มใหม่ โดยเพื่อนคนที่สอนให้น้ำรู้จักการดื่มสุรา และสูบบุหรี่ คือ ไมค์* คิม* และกอล์ฟ* ซึ่งเพื่อนทั้งสามคนเป็นคนที่เรียนอยู่ในคณะเดียวกันกับน้ำ โดยน้ำชอบเล่นฟุตบอลตอนเย็นหลังเลิกเรียนมาก จึงทำให้หลังจากการเล่นฟุตบอลเสร็จเพื่อนในกลุ่มก็จะชวนน้ำให้ไปเที่ยวที่อพาร์ตเม้นท์ของตนเองไมค์ก่อน เพราะอพาร์ตเม้นท์ของไมค์อยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัย

เมื่อไปถึงอพาร์ตเม้นท์ของไมค์ นอกจากน้ำจะไปเล่นเกมส์ และพูดคุยกันแล้ว เพื่อน ๆ ของน้ำทั้งสามคนยังชอบนำสุรา และบุหรี่มาสูบที่ห้องด้วย และเพื่อน ๆ ก็จะชวนน้ำให้ลองดื่มสุราและสูบบุหรี่ด้วย ซึ่งน้ำก็ลองตามที่เพื่อน ๆ ชวน เพราะอยากรู้ อยากลองว่าจะเป็นอย่างไร หลังจากนั้น

เป็นต้นมาหลังจากเลิกเล่นฟุตบอลในตอนเย็นน้ำจะยังไม่รีบกลับบ้าน แต่จะไปอพาร์ตเม้นท์ของไมค์ก่อน เพื่อไปดื่มสุราและสูบบุหรี่

เมื่อพี่สาวกับป้าของน้ำทราบว่าน้ำสูบบุหรี่ก็ดุด่าน้ำ และห้ามน้ำไม่ให้สูบบุหรี่ที่บ้านอีก เพราะป้ากลัวว่าลูกชายของป้าจะเลียนแบบพฤติกรรมการสูบบุหรี่จากน้ำ ดังนั้นเวลาที่น้ำอยู่บ้านน้ำจะไม่ได้สูบบุหรี่เลย จึงทำให้น้ำเริ่มที่จะไม่ชอบอยู่บ้าน โดยส่วนใหญ่น้ำก็จะไปอยู่ที่อพาร์ตเม้นท์ของไมค์ และจะกลับบ้านประมาณ 21.00 น.

น้ำเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงตอนเรียนปีที่ 2 เพราะเพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงแล้ว ช่วงแรกน้ำก็ยังไม่กล้าไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะกลัวว่าพี่สาวกับป้าจะดุด่า แต่แล้วน้ำก็แอบตามเพื่อนไปเที่ยวสถานบันเทิง เพราะว่าเวลาอยู่ที่บ้านน้ำไม่สามารถดื่มสุรา หรือสูบบุหรี่ได้ ดังนั้นน้ำจึงไปตามเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ เพื่อหวังว่าจะได้ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ เพราะในสถานบันเทิงใครจะดื่มสุรา หรือสูบบุหรี่มากเท่าไรก็ไม่มีใครดุด่า เมื่อพี่สาวกับป้าทราบก็ดุด่าน้ำ แต่น้ำก็ให้เหตุผลว่าเพราะเมื่ออยู่ที่บ้านน้ำไม่สามารถดื่มสุรา หรือสูบบุหรี่ได้ ดังนั้นน้ำจึงอยากออกไปดื่มสุรา และสูบบุหรี่ข้างนอก

หลังจากนั้นเป็นต้นมา น้ำจึงเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ บ่อยมากยิ่งขึ้น และเริ่มชินกับคำดุด่าของพี่สาวกับป้าแล้ว สุดท้ายพี่สาวกับป้าก็ไม่สามารถห้ามน้ำไม่ให้เที่ยวสถานบันเทิงได้ จึงได้แต่บอกให้น้ำดูแลตัวเองให้ดี และถ้าจะกลับบ้านดึก หรือไปนอนค้างห้องเพื่อนก็ให้โทรศัพท์มาบอกพี่สาวกับป้าก่อน

น้ำมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่สำหรับพบปะกับเพื่อนต่างเพศได้เป็นอย่างดี เป็นสถานที่แห่งความอิสระใครอยากดื่มสุรา อยากสูบบุหรี่ อยากเต้นรำ อยากร้องเพลง หรืออยากจีบผู้หญิงก็สามารถทำได้ และเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน ส่วนคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง น้ำมองว่าก็เป็นคนที่ชอบการพบปะกับเพื่อนต่างเพศ เป็นคนที่ชอบความสนุกสนาน เป็นคนที่รักการเต้นรำ รักการฟังเพลง เป็นคนขี้เหงา และเป็นคนที่ต้องการการผ่อนคลายความเครียด

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” น้ำมองว่าเป็นคำที่คนส่วนใหญ่ใช้เรียกคนที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง และเป็นคำที่มีความหมายในทางด้านลบ ถ้ามีคนบอกว่าน้ำเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน น้ำก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่ได้โกรธหรือไม่พอใจ เพราะน้ำก็มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงจริง ๆ ส่วนใครจะคิดว่าน้ำเป็นคนไม่ดีอย่างไรน้ำไม่ได้สนใจ

เพราะมันเป็นความคิดส่วนบุคคลใครจะคิดอย่างไรก็ได้ น้ำมองว่าแค่คนในครอบครัวเข้าใจในตัวของน้ำก็เพียงพอ

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนน้ำจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยเฉลี่ยประมาณ 5-6 ครั้ง ซึ่งจำนวนครั้งของการเที่ยวสถานบันเทิงในปัจจุบันเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเมื่อตอนที่น้ำเรียนอยู่ระดับปริญญาตรีถือได้ว่าน้อยมาก เพราะแต่ก่อนน้ำจะเที่ยวสถานบันเทิงสัปดาห์ละ 3-4 วัน โดยส่วนใหญ่น้ำก็จะนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนมากกว่า เพราะเวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนจะสนุกมากกว่า เนื่องจากเพื่อนเป็นคนที่สนิทด้วยมากที่สุด เข้าใจเรามากที่สุด และเป็นคนที่มีความชอบ มีพฤติกรรมที่คล้ายกัน

น้ำนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงในวันศุกร์ และวันเสาร์ เพราะมีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ทำให้สนุกมากกว่าวันอื่น ๆ ที่มักจะมีคนมาเที่ยวน้อย เนื่องจากว่าน้ำไม่ชอบเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิงแล้วมีคนเป็นจำนวนน้อย ซึ่งจะทำให้ไม่ได้บรรยากาศ และภายในร้านก็จะดูไม่คึกคัก

เมื่อต้องออกไปเที่ยวสถานบันเทิง น้ำก็จะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าตามสไตล์ของตนเองแบบง่าย ๆ สบาย ๆ เหมือนปกติธรรมดา คือ เสื้อยืด กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ เพราะน้ำเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องแต่งตัวให้ดูหรูหราเหมือนอย่างคนส่วนใหญ่ที่นิยมใส่เสื้อเชิรต์ หรือเสื้อผ้าที่มียี่ห้อ และสวมรองเท้าหนัง น้ำมองว่ามันไม่เป็นตัวของตัวเอง ซึ่งน้ำก็ยังคิดอีกว่าผู้หญิงที่เที่ยวสถาน-บันเทิงก็ไม่ใช่ว่าทุกคนจะชื่นชอบคนที่การแต่งตัวเป็นสำคัญ เพราะน้ำก็มีผู้หญิงมาชอบมากเหมือนกันเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง

น้ำและเพื่อน ๆ มักจะพูดคุยเรื่องการไปเที่ยวสถานบันเทิงเมื่ออยู่ที่มหาวิทยาลัยก่อน แต่ถ้าวันไหนที่น้ำหรือเพื่อนในกลุ่มบางคนไม่ได้ไปเรียน เพื่อนในกลุ่มก็จะเป็นคนโทรศัพท์มาชวนให้ออกไปเที่ยวด้วยทุกครั้ง และก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงน้ำก็ยังคงทำตัวเหมือนวันปกติที่ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิง คือ ตอนเย็นก็ไปเล่นฟุตบอลกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยเหมือนทุกวัน และกลับบ้านมาอาบน้ำ รับประทานอาหารแล้วถึงค่อยออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งไม่เหมือนกับเพื่อนบางคนที่จะต้องรีบกลับบ้าน หรืออพาร์ตเม้นท์เพื่อไปนอนพักผ่อน หรือไปหาซื้อเสื้อผ้า แต่ถ้าน้ำไม่

กลับบ้านตอนเย็นหลังเลิกเรียน น้ำก็จะมาอพาร์ตเม้นท์ของเพื่อนเพื่อมาอาบน้ำ และเปลี่ยนเสื้อผ้าพร้อมกับนั่งรถแท็กซี่ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกับเพื่อน

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง น้ำจะต้องโทรศัพท์บอกพี่สาวก่อนเสมอ เพราะไม่อยากให้พี่สาวเป็นห่วงเวลาที่น้ำกลับเข้าบ้านดึก ๆ หรือถ้าน้ำไม่กลับไปนอนที่บ้านน้ำก็จะโทรศัพท์บอกพี่สาวว่าจะนอนที่ห้องของเพื่อน โดยส่วนใหญ่น้ำจะออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.30 น. และจะโทรศัพท์นัดเจอกับเพื่อนที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยว ซึ่งน้ำมักจะนั่งรถแท็กซี่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเสมอ เพราะสะดวก และรวดเร็ว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อน้ำเข้าไปภายในร้าน น้ำและเพื่อน ๆ มักจะเลือกโต๊ะนั่งบริเวณที่ใกล้กับโต๊ะที่มีผู้หญิงอยู่เป็นส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณใดของร้านก็ได้ เพราะน้ำชอบมองผู้หญิงที่อยู่ในร้าน และถ้าได้นั่งโต๊ะใกล้กับผู้หญิงก็จะสามารถทำความรู้จักได้ง่าย ซึ่งถ้าไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วไม่ได้นั่งโต๊ะใกล้กับผู้หญิงมันก็จะขาดสีสัน และขาดสิ่งชวนมอง

น้ำชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมากที่สุด เพราะเพลงมีจังหวะที่สนุก เร้าใจ ฟังแล้วอยากเต้นรำตาม ส่วนแนวร็อก และแนวแดนซ์ น้ำก็ชื่นชอบรองลงมา ส่วนแนวการเล่นดนตรีภายในร้าน น้ำชอบการเล่นดนตรีสดมาก เพราะจะได้ดูการแสดง การร้องเพลง และการเล่นดนตรีของนักร้องมืออาชีพ ซึ่งค่อนข้างหาดูได้ยากจากข้างนอก แต่จะหาดูได้ง่ายเมื่อมาเที่ยวสถานบันเทิง เพราะปัจจุบันทุกร้านก็จะมีวงดนตรีมีเล่นเสมอ

น้ำและเพื่อน ๆ จะนิยมสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา โซดา และน้ำแข็ง โดยสุราจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ หรือสุราที่ผลิตในประเทศก็ได้ ซึ่งแล้วแต่ว่าวันที่ไปเที่ยวนั้นเพื่อนในกลุ่มมีเงินมากน้อยเพียงใด น้ำมองว่าการดื่มสุราไม่ว่าจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ หรือสุราที่ผลิตในประเทศเมื่อดื่มแล้วก็เกิดอาการมึนเมาได้เหมือนกัน และไม่เห็นด้วยกับแฟชั่นที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมดื่มแต่สุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ น้ำเป็นคนที่ดื่มสุราเก่ง เนื่องจากสามารถดื่มได้หลายแก้ว และมีอาการเมาสุราช้ากว่าเพื่อนคนอื่นในกลุ่ม แต่เมื่อน้ำมีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากน้ำเริ่มเต้นรำบ่อย ๆ มีอาการเต้นรำแบบกระโดดโลดเต้น ร้องเพลงเสียงดัง และสูบบุหรี่แบบมวนต่อมวน คือ เมื่อสูบมวนหนึ่งหมดแล้วก็สูบอีกมวนหนึ่งทันที

นอกจากการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การเต้นรำ และการร้องเพลงแล้ว น้ำยังชอบมอง และเข้าไปทำความรู้จักผู้หญิงที่มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำ โดยผู้หญิงที่น้ำชอบมองและชอบเข้าไปทำความรู้จักส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่ ใส่เสื้อผ้าแบบโชว์รูปร่าง หน้าตาดี ผิวขาว ซึ่งเมื่อน้ำเจอผู้หญิงแบบที่น้ำชื่นชอบน้ำก็จะชี้ให้เพื่อนในกลุ่มดู และห้ามไม่ให้เพื่อนในกลุ่มจีบผู้หญิงคนนั้น จากนั้นน้ำก็จะชวนอ้น* ไปเป็นเพื่อนทำความรู้จักกับผู้หญิงคนนั้นที่โต๊ะ ซึ่งน้ำก็จะถือแก้วสุราไปด้วย จากนั้นก็จะขอชนแก้ว พูดคุย และถามชื่อพร้อมกับขอเบอร์โทรศัพท์ แต่ก็ไม่ใช่ทุกครั้งที่น้ำจะได้เบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงทุกคน เพราะผู้หญิงบางคนก็บอกปฏิเสธน้ำ

เมื่อน้ำกลับมาที่โต๊ะพร้อมกับเบอร์โทรศัพท์ น้ำก็จะรีบโทรศัพท์ไปยังเบอร์ที่ผู้หญิงคนนั้นให้ไว้ เพื่อจะดูว่าเป็นเบอร์ของผู้หญิงคนนั้นจริงหรือไม่พร้อมกับรีบพิมพ์ชื่อ และลักษณะของผู้หญิงคนนั้นเอาไว้เวลาที่กลับไปที่บ้านจะได้จำได้ว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร และเมื่อน้ำเห็นว่าผู้หญิงคนนั้นก็มีท่าทางชอบน้ำเหมือนกันน้ำก็จะเดินไปหาผู้หญิงคนนั้นที่โต๊ะ และไปเต้นรำกับผู้หญิงคนนั้นด้วย รวมถึงน้ำก็จะพาผู้หญิงคนนั้นมาที่โต๊ะของน้ำ เพื่อแนะนำให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มรู้จัก และเมื่อมีผู้หญิงที่แบบที่น้ำชื่นชอบเดินผ่านมาที่โต๊ะที่น้ำนั่งอยู่ น้ำก็จะมองตามและชี้ให้เพื่อนดู รวมถึงบางครั้งน้ำก็จะเดินตามผู้หญิงคนนั้นไปที่หน้าห้องน้ำ และรอให้ผู้หญิงคนนั้นเดินออกมาแล้วจึงเข้าไปพูดคุยและขอเบอร์โทรศัพท์

เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงใกล้ปิด และทางร้านเริ่มเปิดไฟสว่างขึ้น น้ำและเพื่อน ๆ จะรีบดื่มสุราให้หมดขวด ซึ่งน้ำไม่ชอบที่จะฝากสุราไว้กับทางร้าน เพราะสุราถ้าเปิดไว้นานจะเสียรสชาติ นอกจากนั้นน้ำและเพื่อน ๆ จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แต่จะนั่งพูดคุยกันและมองดูผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี รวมถึงถ้าน้ำเจอคนที่น้ำชอบน้ำก็จะเข้าไปทำความรู้จัก และขอเบอร์โทรศัพท์

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อน้ำเดินออกจากร้านพร้อมกับเพื่อน ๆ ระหว่างทางที่จะเดินไปยังร้านอาหารที่อยู่ใกล้ ๆ กับสถานบันเทิง หรือไปขึ้นรถแท็กซี่ ถ้าน้ำเจอผู้หญิงที่น้ำชอบน้ำก็จะเข้าไปพูดคุย และเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์อีก โดยร้านอาหารที่น้ำชอบไปรับประทานกับเพื่อน ๆ เป็นประจำส่วนใหญ่จะเป็นร้านอาหารตามสั่ง เพราะมีอาหารให้เลือกมาก

เมื่อน้ำรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว ถ้าน้ำยังไม่มีอาการเมาสุรามากนัก น้ำก็จะนั่งรถแท็กซี่ไปอพาร์ตเม้นท์ของอ้นพร้อมกับเพื่อนคนอื่น ๆ อีก เพื่อที่จะไปดื่มสุราต่อที่ห้องของอ้นเพราะอ้นอยู่คนเดียว ห้องก็มีขนาดใหญ่ และมีร้านสะดวกซื้อที่สามารถหาซื้อสุรา โซดาและน้ำแข็งได้ รวมถึงอพาร์ตเม้นท์ของอ้นก็อยู่ใกล้กับบ้านป้าของน้ำ ทำให้น้ำสะดวกในการเดินทางกลับบ้าน โดยน้ำจะอยู่ดื่มสุราที่ห้องของอ้นจนถึงเวลาประมาณ 05.00 น. แล้วจึงค่อยนั่งรถแท็กซี่กลับบ้าน แต่ถ้าวันไหนที่น้ำโทรศัพท์ขออนุญาตพี่สาวมานอนค้างที่ห้องอ้นน้ำก็จะดื่มสุราต่อจนถึงเช้า หรือว่าจนกว่าน้ำจะเมาสุราแล้วหลับไป โดยค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงของน้ำในแต่ละครั้งจะอยู่ที่ประมาณ 300-500 บาท และค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งเพื่อนในกลุ่มก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

เมื่อน้ำกลับถึงบ้าน ถ้าน้ำไม่มีอาการเมาสุรามากน้ำก็จะอาบน้ำก่อนเข้านอน แต่ถ้าน้ำมีอาการเมาสุรามากน้ำก็จะรีบเปลี่ยนเสื้อผ้า และเข้านอนทันที

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของน้ำ เพราะน้ำเป็นคนที่มีร่างกายแข็งแรง และเป็นคนที่ชอบออกกำลังกายทุกเย็น คือ การเล่นฟุตบอล รวมถึงน้ำเป็นคนที่กินอาหารเสริมเพื่อสุขภาพเป็นประจำ และน้ำก็ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ เมื่อมีอาการเมาสุราหรือมีอาการอ่อนเพลียถ้าน้ำได้นอนหลับพักผ่อนอาการเหล่านี้ก็จะหายไปในวันรุ่งขึ้น

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของน้ำ เพราะเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมา น้ำก็จะพูดคุยโทรศัพท์กับผู้หญิงที่น้ำขอเบอร์โทรศัพท์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ทำรายงานต่าง ๆ เสร็จช้า และต้องไปรบกวนให้เพื่อนผู้หญิงที่มหาวิทยาลัยช่วยทำให้เสมอ ซึ่งบางครั้งก็ส่งทันกำหนด แต่บางครั้งก็ส่งช้าและโดนอาจารย์ตักเตือน

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของน้ำ เพราะเนื่องจากน้ำและเพื่อน ๆ เป็นคนที่ดื่มสุรามาก และดื่มหลายขวด จึงทำให้เสียค่าเปิดสุราแพงมาก ซึ่งเป็นผลให้บางเดือนเงินประจำเดือนที่พ่อกับแม่ให้ต้องหมดก่อนถึงสิ้นเดือน และน้ำก็จะต้องไปขอยืมเงินจากพี่สาวทุกครั้ง

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของน้ำ โดยเฉพาะกับน้องสาว เพราะถ้าน้ำจะสั่งสอนน้องสาวในเรื่องต่าง ๆ น้องสาวก็จะถกเถียง และแสดงท่าทางไม่พอใจ พร้อมกับบอกว่าน้ำเป็นคนที่นิสัยไม่ดีชอบเที่ยวกลางคืน ดังนั้นน้องสาวจึงไม่เชื่อฟังน้ำเพราะคิดว่าน้ำเป็นคนไม่ดี แต่ในส่วนของพ่อแม่ และพี่สาวก็ไม่ได้มีผลกระทบอะไรเพราะพ่อกับแม่เริ่มเข้าใจ และทำใจยอมรับได้

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วน้ำสามารถเข้าไปทำความรู้จัก หรือขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงในสถานบันเทิงได้ น้ำมองว่าผู้หญิงที่ให้เบอร์โทรศัพท์ก็เป็นผู้หญิงธรรมดาทั่ว ๆ ไปเหมือนกับผู้หญิงที่ไม่ได้เที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งไม่เหมือนกับเพื่อนในกลุ่มบางคนที่มองว่าผู้หญิงที่ให้เบอร์โทรศัพท์กับผู้ชายส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงใจง่าย และไม่น่าคบ

การไปเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้ง น้ำสามารถเข้าไปพูดคุย และเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงได้หลายคน ซึ่งบางครั้งน้ำก็ได้เบอร์โทรศัพท์กลับ 5-6 เบอร์ และน้ำก็จะเริ่มโทรศัพท์ไปหาผู้หญิงในตอนกลางวันของอีกวันหนึ่งหลังจากที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมาแล้ว โดยน้ำจะเริ่มโทรศัพท์หาผู้หญิงคนที่มีหน้าตาสวยที่สุดก่อนเสมอ หลังจากนั้นก็จะดูว่าผู้หญิงคนไหนพูดคุยได้ดี และไม่มีปัญหาเวลาที่น้ำโทรศัพท์ไปหา เช่น ชอบปิดเครื่องบ่อย ๆ บอกว่าไม่ว่างเป็นประจำ ชอบปฏิเสธคำเชิญชวน หรือว่าคุยได้ไม่นานก็วางสายโดยไม่ทราบสาเหตุ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้น้ำมองว่าผู้หญิงคนนั้นคงจะมีแฟน หรือมีคนที่คบหาอยู่แล้วจึงไม่สะดวกที่จะพูดคุยกับน้ำ

หลังจากพูดคุยกันแล้ว น้ำก็จะชวนผู้หญิงคนนั้นออกมารับประทานอาหารข้างนอก ชวนออกมาดูภาพยนต์ ชวนออกมาโยนโบว์ลิ่ง หรือชวนออกมาเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า ซึ่งถ้าผู้หญิงคนนั้นเป็นคนที่น้ำเห็นว่าเป็นคนที่นิสัยดี น้ำก็จะชวนผู้หญิงคนนั้นให้มาทำความรู้จักกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม แต่ถ้าน้ำเห็นว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นคนนิสัยไม่ดี น้ำก็จะไม่พามาแนะนำให้เพื่อน ๆ รู้จัก และจะเลิกติดต่อในทันที

น้ำมองว่าการที่สัมพันธภาพของน้ำกับผู้หญิงที่เจอกันในสถานบันเทิงเป็นความสัมพันธ์ในระยะสั้นนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะการที่เราเจอกันครั้งแรกเราไม่ได้ประทับใจที่ความดีของเขา แต่เราประทับใจเพราะรูปร่างหน้าตา ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่บางคนทำความรู้จักกันได้ไม่ถึงสัปดาห์ก็เลิกติดต่อกันไป ซึ่งน้ำก็มองว่าน้ำก็สามารถหาคนใหม่มาทดแทนได้ ตราบใดที่น้ำยังคงเที่ยวสถานบันเทิงอยู่

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

น้ำมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้น้ำนอกจากจะได้รับความสนุกสนานแล้ว การไปเที่ยวสถานบันเทิงยังทำให้น้ำได้รู้จักคนอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น ทำให้เพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้บุคคลต่าง ๆ ได้มากขึ้น และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ และให้ประสบการณ์ชีวิตหลายด้านทั้งด้านที่ดี และด้านที่ไม่ดี

ในอนาคตน้ำยังไม่คิดที่เลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เพราะน้ำมองว่าสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่ให้สิ่งดี ๆ มากกว่าสิ่งที่ไม่ดีอยู่ และน้ำก็ยังไม่ถึงช่วงอายุที่จะต้องรับผิดชอบอะไรมากมาย จึงจะต้องเลิกหรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง

ในเรื่องของการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป น้ำยังไม่ได้วางแผนที่จะเรียนต่อในระดับปริญญาเอก เพราะน้ำอยากทำงานก่อนเพื่อหาประสบการณ์ และจะได้เป็นการลดภาระในการเลี้ยงดูจากพ่อกับแม่ ส่วนเรื่องของการคบเพื่อนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิง น้ำมองว่าเพื่อนทุกคนที่น้ำคบอยู่ในปัจจุบันนี้ก็เป็นคนดีทุกคน และเป็นคนที่น้ำไว้ใจมากที่สุดคนหนึ่ง ถึงแม้ว่าเพื่อนส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่ทุกคนก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับน้ำ หรือกับคนอื่น ๆ ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเลิกคบเพื่อนเหล่านี้

กรณีศึกษารายที่ 11 บอย*

บอย* เป็นชายหนุ่ม อายุ 22 ปี รูปร่างสมส่วน ผมยาว ผิวขาว ส่วนสูงประมาณ 175 เซนติเมตร บอยเป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาดี พูดจาไพเราะ ช่างเอาอกเอาใจ เนื่องจากบอยเป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาดี จึงทำให้มีผู้หญิงสนใจในตัวของบอยมาก ทุกวันจะมีผู้หญิงโทรศัพท์มาหาบอยหลายคน แต่ยังไม่มีใครที่บอยคบจริงจังสักคน ดังนั้นเพื่อนในกลุ่มจึงเรียกบอยว่าเป็นผู้ชายเจ้าชู้ที่สุดในกลุ่ม

ปัจจุบันบอยยังไม่ได้ประกอบอาชีพ เพราะบอยเรียนพิเศษด้านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปสอบวัดความรู้ด้านภาษาอังกฤษสำหรับใช้เรียนต่อในต่างประเทศ บอยเรียนจบระดับปริญญาตรีจากคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร บอยเป็นคนที่เรียนเก่งในหลายวิชายกเว้นวิชาภาษาอังกฤษ ผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 3.00-3.50

บอยพักอาศัยอยู่บ้านพร้อมครอบครัว รายได้ในแต่ละเดือนของบอยมาจากพ่อกับแม่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในแต่ละเดือนพ่อกับแม่จะให้เงินบอยเดือนละประมาณ 12,000 บาท แต่ถ้าเดือนไหนบอยมีปัญหาเรื่องของค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ บอยจะขอเงินจากปู่และพี่สาวเพิ่ม เพราะปู่และพี่สาวเป็นคนที่ใจดี และจะให้เงินทุกครั้งเวลาที่บอยขอ รวมถึงไม่บ่นเวลาที่บอยขอเงินเพิ่ม ซึ่งต่างจากพ่อกับแม่ที่จะคอยบ่นเสมอเมื่อบอยขอเงินเพิ่ม

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของบอยส่วนใหญ่จะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และ เรื่องการนัดพบกับเพื่อนต่างเพศ เช่น ค่ารับประทานอาหาร ค่าบัตรชมภาพยนต์ ฯลฯ บอยเป็นคนที่ชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เป็นของนำเข้าจากต่างประเทศ นอกจากเสื้อผ้าแล้วของใช้ต่าง ๆ ของบอย เช่น นาฬิกา โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค น้ำหอม ฯลฯ จะต้องเป็นของที่นำเข้าจากต่างประเทศเหมือนกัน บอยมองว่าการได้แต่งตัวด้วยเสื้อผ้า หรือการใช้สิ่งของต่าง ๆ ที่มีราคาแพงและเป็นของที่นำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้คนรอบข้างมองว่าบอยเป็นคนที่มีรสนิยมที่ดี เป็นคนที่น่าคบหา และเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม รวมถึงของที่นำเข้าจากต่างประเทศส่วนใหญ่จะมีคุณภาพที่ดีมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน

กิจกรรมที่บอยมักจะชอบทำเป็นประจำนอกจากการเรียนพิเศษ คือ การนัดพบกับกลุ่มเพื่อนและการนัดพบกับเพศตรงข้าม โดยการนัดพบกับกลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่จะมีการรวมกลุ่มกันตามอพาร์ตเม้นท์ หรือบ้านที่เพื่อนพักอาศัยอยู่ เพื่อพูดคุย และเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ รวมถึงการนัดพบ

กับกลุ่มเพื่อนตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ และบริเวณสยามสแคว์ เพื่อเลือกซื้อเสื้อผ้าและอุปกรณ์เครื่องใช้ รวมถึงการนัดพบทั้งกลุ่มเพื่อน และเพื่อนต่างเพศที่สถานบันเทิงเป็นประจำทุกคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์

ข้อมูลด้านครอบครัว

บอยเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของบอยมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ ปู่ พ่อ แม่ น้าชาย พี่สาว และบอย ครอบครัวของบอยมีฐานะดี โดยครอบครัวของบอยประกอบธุรกิจส่วนตัวที่มีการทำติดต่อกันมานานหลายรุ่น ซึ่งปัจจุบันทั้งพ่อ แม่ และน้าชายก็ประกอบธุรกิจนี้อยู่ ส่วนพี่สาวกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และช่วยครอบครัวประกอบธุรกิจของครอบครัวด้วย

ปู่เป็นคนใจดี คุยเก่ง และเป็นคนที่สามารถให้คำปรึกษาที่ดีกับสมาชิกทุกคนในบ้าน และเลี้ยงดูบอยแบบตามใจ เพราะบอยเป็นหลานชายคนเดียว พ่อเป็นคนที่เงียบขรึม ขยันทำงาน และเป็นคนมีเหตุผล แม่เป็นคนเรียบร้อย ทำงานเก่งทั้งงานบ้านและธุรกิจของครอบครัว น้าชายเป็นคนร่าเริง มีอารมณ์ขันและเป็นคนที่บอยสนิทด้วยอีกคนหนึ่ง ส่วนพี่สาวเป็นคนใจดี เรียบร้อย ขยันทำงานและขยันเรียน และเป็นคนที่เรียนหนังสือเก่ง

คนในครอบครัวมองว่าบอยเป็นคนที่เรียนหนังสือเก่ง แต่ขี้เกียจ เป็นคนเจ้าชู้คบผู้หญิงหลายคน และเป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิง แต่คนในครอบครัวก็มักจะชื่นชมบอยในบางเรื่องเหมือนกัน เช่น เป็นคนที่รักครอบครัว เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ และเป็นคนที่ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนหรือทำให้ครอบครัวเสื่อมเสียชื่อเสียง ถึงแม้ว่าจะเป็นคนเจ้าชู้และชอบเที่ยวสถานบันเทิงก็ตาม

บอยมองว่าครอบครัวของบอยเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น ถึงแม้ว่าจะมีคนหลายวัยมาอยู่รวมกัน แต่ก็ไม่เคยทะเลาะหรือมีปัญหาเกิดขึ้นเลย เพราะทุกคนที่อยู่ในบ้านต่างก็มีความรัก ความเคารพซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียม และให้การช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทุกเรื่องเมื่อสมาชิกครอบครัวคนใดคนหนึ่งมีปัญหา หรือมีเรื่องไม่สบายใจ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

บอยเป็นคนที่มีเพื่อนมากทั้งเพื่อนที่เป็นคนกรุงเทพมหานคร และเพื่อนที่เป็นคนต่างจังหวัด เพื่อนของบอยโดยเฉพาะเพื่อนที่เป็นคนกรุงเทพมหานครจะเป็นคนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเพื่อนกลุ่มนี้จะเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงตั้งแต่เริ่มเรียนระดับปริญญาตรีปีแรก ๆ ซึ่งทุกครั้งที่เพื่อนกลุ่มนี้กลับจากการเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อน ๆ ก็จะมีเรื่องมาพูดคุยให้บอยฟังเสมอ โดยเฉพาะเรื่องของผู้หญิงที่เจอในสถานบันเทิง

หนึ่ง* เวฟ* และฟลุ๊ค* เป็นเพื่อนที่ชอบพาผู้หญิงที่เจอในสถานบันเทิงมาให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มรู้จักเป็นประจำ ซึ่งบอยเห็นว่าผู้หญิงที่เพื่อนทั้งสามคนพามารู้จัก ส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี บอยมีความคิดที่อยากจะเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนเพื่อน ๆ เหมือนกัน แต่ช่วงแรกที่บอยไม่ได้ไปเที่ยว เพราะ บอยยังไม่กล้าที่จะขออนุญาตคนในครอบครัว

บอยไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกตอนเรียนปีสอง เพราะบอยเห็นว่าเป้ และเวฟมีแฟนที่หน้าตาดีทั้งที่เพื่อนทั้งสองคนเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาไม่ดี แต่บอยซึ่งเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีกว่าแต่ยังไม่มีแฟน บอยคิดว่าสถานบันเทิงมีผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาดีอยู่เยอะ ดังนั้นบอยจึงอยากไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ บ้างเผื่อว่าบอยจะได้เจอผู้หญิงที่หน้าตาดีและคบเป็นแฟน

บอยมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่สำหรับเอาไว้พบปะพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ เพราะว่าคนส่วนใหญ่ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างก็มาเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อจุดประสงค์นี้ และสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน เนื่องจากว่ามีเพลงให้ฟังมากมาย ระบบเสียงก็ดังกระหึ่ม ระบบแสงสีก็สวยงาม ทำให้สามารถร้องเพลง และเต้นรำได้อย่างสนุกสนานมากกว่าสถานที่อื่น ๆ

บอยมองว่าคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนขี้เหงาไม่ชอบการอยู่เพียงลำพัง เป็นคนชอบความสนุกสนาน เป็นคนชอบการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน และเป็นคนที่อยากพบหรืออยากมีเพื่อนต่างเพศ รวมถึงเป็นคนที่ชื่นชอบความเป็นอิสระที่สามารถทำอะไรก็ได้ที่เราไม่สามารถทำได้เมื่ออยู่ข้างนอกสถานบันเทิง และไม่ต้องคอยสนใจว่าคนรอบข้างที่พบเห็นจะรู้สึกอย่างไร

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” บอยมองว่าคนส่วนใหญ่มักจะให้ความหมายกับคำสองคำนี้ในทางด้านลบ เพราะคนส่วนใหญ่จะคิดว่าคนที่เที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนมีปัญหาชีวิต เป็นเด็กใจแตก เป็นคนใจง่าย เป็นคนเสเพล และเป็นคนไม่ดี ถ้ามีคนมาบอกว่าบอยเป็นนักเที่ยว

กลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน บอยก็จะรู้สึกไม่พอใจ เพราะบอยไม่ได้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีแบบนั้น และครอบครัวบอยก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร รวมถึงทุกวันนี้บอยก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับคนรอบข้างที่บอยรู้จัก และไม่ได้ทำตัวให้เป็นปัญหาของสังคม

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนบอยจะไปเที่ยวสถานบันเทิงเฉลี่ยประมาณ 5-6 ครั้ง ซึ่งปัจจุบันบอยไปเที่ยวสถานบันเทิงน้อยกว่าตอนที่ยังเรียนอยู่มาก เพราะปัจจุบันบอยเริ่มที่จะเบื่อการเที่ยวสถานบันเทิงบ้างแล้ว ส่วนใหญ่บอยจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนทั้งเพื่อนที่เป็นคนกรุงเทพมหานครและเพื่อนที่เป็นคนต่างจังหวัด เพราะการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนโดยเฉพาะเพื่อนชายจะได้รับความสนุกสนานมากกว่า พูดคุยกันรู้เรื่อง เข้าใจกันง่าย และเป็นคนที่ไม่เรื่องมาก

ปกติบอยจะนิยมเที่ยวสถานบันเทิงในช่วงวันศุกร์ และวันเสาร์ เพราะเป็นวันที่มีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงมากมาย และก็เป็นวันที่เมื่อกลับจากเที่ยวสถานบันเทิงแล้วบอยไม่ต้องไปเรียนพิเศษ รวมถึงไม่ต้องไปช่วยที่บ้านทำงาน บอยและเพื่อน ๆ มักจะพูดคุยกันก่อนที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยจะตกลงว่าจะไปเที่ยวที่ร้านไหน และจะไปเจอกันกี่โมง รวมถึงโทรศัพท์ชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย ซึ่งเวลาที่เหลือบอยก็จะทำตัวตามปกติเหมือนอย่างที่ทำอยู่เป็นประจำ เช่น อ่านหนังสือทบทวนบทเรียนและเล่นฟุตบอลหรือเล่นบาสเกตบอลในหมู่บ้าน

เมื่อบอยจะไปเที่ยวสถานบันเทิง บอยจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เป็นของมียี่ห้อ และนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ โดยบอยจะสวมเสื้อเชิร์ตทั้งแบบแขนสั้นและแขนยาว กางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบ บอยมองว่าการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มียี่ห้อจะทำให้บอยดูดี และเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม และบอยเห็นว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงถึงแม้จะเป็นสถานที่ที่เรามีอิสระในการทำอะไรก็ได้ แต่การแต่งกายที่ดีก็ถือได้ว่าเป็นการให้เกียรติกับสถานที่ด้วย

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง บอยจะต้องบอกให้คนในครอบครัวทราบก่อนเสมอ เพราะไม่อยากให้ทุกคนเป็นห่วง ซึ่งก่อนออกจากบ้านบอยโดยเฉพาะถ้าบอยจะไปเที่ยวในวันเสาร์บอยก็จะรับประทานอาหารเสริมเพื่อป้องกันอาการเมาค้างด้วย เพราะวันอาทิตย์จะเป็นวันรวมญาติซึ่งจะมีกิจกรรมทำร่วมกันตั้งแต่เช้า บอยจะขับรถยนต์ออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.30 น. หลังจากนั้นก็จะขับรถยนต์แวะไปรับเพื่อนที่พักอาศัยอยู่บริเวณที่เป็นทางผ่านที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำ

และถ้าบอยชวนผู้หญิงที่บอยคบอยู่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วย บอยก็จะขับรถยนต์ไปรับผู้หญิงคนนั้นด้วย

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อบอยเข้าไปในสถานบันเทิง บอยและเพื่อน ๆ จะเลือกโต๊ะนั่งใกล้ ๆ กับบริเวณที่มีผู้หญิงนั่งอยู่เป็นส่วนใหญ่ เพราะบอยและเพื่อน ๆ จะได้มองและทำความรู้จักผู้หญิงกลุ่มนั้น และเมื่อมาเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้นั่งโต๊ะใกล้ ๆ กับผู้หญิง จะทำให้ไม่น่าเบื่อและไม่ต้องกังวลว่าจะมีเรื่องกับผู้ชายโต๊ะข้าง ๆ

บอยชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมากที่สุด เพราะเป็นเพลงที่มีจังหวะสนุกสนานเหมาะสำหรับการฟัง และการเต้นรำในสถานบันเทิงมากที่สุด แต่บอยก็ชอบเพลงร็อกเหมือนกันแต่ในสถานบันเทิงไม่ชอบเปิดเพลงในแนวนี้ ส่วนแนวการเล่นดนตรีภายในร้าน บอยชอบการเล่นดนตรีสดมาก เพราะว่าจะได้ดูการแสดง การเล่นดนตรี และการร้องเพลงแบบสด ๆ รวมถึงถ้าวงดนตรีวงนั้นเป็นวงที่มีชื่อเสียงในการเล่นดนตรีในสถานบันเทิง และมีนักร้องนำผู้หญิงที่น่าตาดีด้วย บอยมองว่าการที่นักร้องนำมีรูปร่างหน้าตาดีก็จะเป็นจุดดึงดูดความสนใจได้อีกด้วย

บอยและเพื่อน ๆ มักจะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา โซดา และน้ำแข็งเป็นประจำ โดยสุราที่บอยและเพื่อน ๆ นิยมดื่มจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพราะบอยเห็นว่ามีรสชาติที่ดีกว่า ซึ่งบอยและเพื่อน ๆ จะสั่งสุรามา 2 ขวดเสมอเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิง และเมื่อมีเศษเงินที่เหลือจากการทอนเงินของทางร้าน บอยก็จะให้เศษเงินนั้นกับพนักงานเสริฟ์ที่นำเครื่องดื่มมาให้เสมอ เพราะถือว่าเป็นค่าตอบแทนที่บริการบอยและเพื่อน ๆ

บอยเป็นคนที่ดื่มสุราได้เก่ง โดยบอยสามารถดื่มได้ 10-15 แก้วในหนึ่งคืน ซึ่งจะสามารถสังเกตได้ว่าบอยเมาแล้วจากอาการหน้าแดง ตาแดง พูดคุยน้อยลง เต้นรำบ่อยขึ้น และชอบมองผู้หญิงบ่อย ๆ แต่ถ้าคืนนั้นมีผู้หญิงที่บอยพามาเที่ยวอยู่ด้วย บอยก็จะเต้นรำพร้อมกับแสดงความเป็นเจ้าของผู้หญิงคนนั้นด้วย เช่น การโอบกอด การหอมแก้ม บอยเป็นคนที่ไม่สูบบุหรี่ถึงแม้ว่าเพื่อนในกลุ่มทุกคนจะสูบบุหรี่ เนื่องจากว่าคนในครอบครัวขอร้องไม่ให้สูบบุหรี่

นอกจากการดื่มสุรา การฟังเพลง การเต้นรำแล้ว เมื่อมีผู้หญิงที่บอยชื่นชอบเดินผ่านมายังโต๊ะที่บอยกับเพื่อนนั่งอยู่ บอยก็จะสะกิดเพื่อนให้มองตามและคอยมองว่าผู้หญิงคนนั้นนั่งโต๊ะไหน และมีผู้ชายอยู่ร่วมโต๊ะด้วยหรือไม่ ถ้าไม่มีบอยก็จะให้พนักงานเสริฟ์เข้าไปถามชื่อ และขอเบอร์โทรศัพท์มาให้ และถ้าผู้หญิงให้บอยก็จะให้เงินแก่พนักงานเสริฟ์เป็นค่าตอบแทนที่ไปขอเบอร์โทรศัพท์มาให้ หรือถ้าผู้หญิงที่นั่งโต๊ะข้าง ๆ หน้าตาดีบอยก็จะชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มเข้าไปทำความรู้จักพูดคุยกับผู้หญิงกลุ่มนั้น โดยการเข้าไปขอชนแก้วจากนั้นจึงค่อยพูดคุยและขอเบอร์โทรศัพท์

เมื่อกลับมาที่โต๊ะบอยก็จะรีบพิมพ์ชื่อ และลักษณะของผู้หญิงคนนั้นลงในโทรศัพท์ทันที เพราะเวลาที่จะโทรศัพท์หาอีกทีจะได้นึกออกว่าเป็นผู้หญิงคนไหน เนื่องจากว่าในแต่ละคืนบอยก็มักจะขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงไว้หลายคน แต่ถ้ามีผู้หญิงมาพูดคุยหรือเข้ามาขอเบอร์โทรศัพท์ของบอยก่อน บอยก็จะดูว่าผู้หญิงคนนั้นรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ถ้ารูปร่างหน้าตาดีบอยก็จะพูดคุยและให้เบอร์โทรศัพท์ แต่ถ้ารูปร่างหน้าตาไม่ดีก็จะบอกว่ามีแฟนแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่บอยจะไม่ชอบผู้หญิงที่เข้ามาทำความรู้จักกับบอยก่อน เพราะบอยมองว่าเป็นผู้หญิงที่กล้าจนเกินไป และจะทำให้บอยกลัวไม่กล้าที่จะคบหาด้วย

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดเวลาประมาณ 01.30 น. บอยและเพื่อน ๆ ก็จะรีบดื่มสุราให้หมดขวด เพราะไม่อยากฝากสุราไว้กับทางร้าน เนื่องจากสุราที่เปิดฝาแล้วเมื่อจะนำมาดื่มอีกทีก็จะทำให้รสชาดเปลี่ยนไป หลังจากนั้นเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่างเวลาประมาณ 02.00 น. บอยก็จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แต่จะนั่งคุยกับเพื่อน ๆ และมองดูว่ามีผู้หญิงรูปร่างหน้าตาดีอยู่อีกหรือไม่ ถ้ามีก็จะเข้าไปพูดคุยและขอเบอร์โทรศัพท์อีก แต่ถ้าคืนไหนมีผู้หญิงที่บอยชวนมาเที่ยวมาด้วย บอยก็จะไม่เข้าไปพูดคุย หรือขอเบอร์โทรศัพท์ผู้หญิงคนอื่น เพราะไม่อยากให้ผู้หญิงคนนั้นรู้สึกไม่ดี และเสียใจ

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อบอยและเพื่อน ๆ เดินออกจากร้าน บอยจะชวนเพื่อน ๆ ไปรับประทานอาหารก่อนกลับที่พักอาศัยเป็นประจำ โดยร้านอาหารที่บอยชอบพาเพื่อนมารับประทานเป็นประจำส่วนใหญ่จะเป็นร้านอาหารพวกโจ๊ก หรือข้าวต้ม และเมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วบอยก็จะแยกทางกลับบ้าน แต่ถ้าคืนนั้นมีผู้หญิงที่บอยชวนมาเที่ยวสถานบันเทิงมาด้วย บอยก็จะขับรถยนต์ไปส่งผู้หญิงที่บ้านหรือที่พักอาศัยก่อน

ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งของบอยอยู่ที่ประมาณ 500-600 บาท และเพื่อน ๆ ที่มาเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันทุกคนจะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันเสมอ การที่ในแต่ละครั้งค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงมีราคาแพง เพราะ บอยกับเพื่อน ๆ มักจะสั่งสุรามาดื่มเป็นจำนวน 2 ขวดเสมอ และสุราที่บอยกับเพื่อน ๆ ดื่มก็เป็นสุราที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นสุราที่มีราคาค่อนข้างแพง

บอยมักจะขับรถยนต์กลับบ้านคนเดียวเป็นประจำ บอยจะกลับถึงบ้านเวลาประมาณ 03.00 น. หลังจากนั้นก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า รับประทานวิตามิน และอาหารเสริมก่อนจากนั้นก็จะเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของบอย เพราะบอยเป็นคนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เนื่องจากเล่นกีฬาและรับประทานวิตามินเสริมเป็นประจำ รวมถึงบอยก็ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อด้านการศึกษาหรือการทำงานของบอย เพราะบอยเรียนจบแล้ว และถึงแม้จะมีเรียนพิเศษแต่บอยก็ไปเที่ยวเฉพาะวันที่หยุดเรียนพิเศษ รวมถึงบอยยังไม่ได้ทำงานจึงไม่ต้องกังวลเรื่องนี้

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของบอย เพราะค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงที่บอยจ่ายไปน้อยกว่าค่าเสื้อผ้าที่บอยซื้อมาก เนื่องจากว่าในการไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง เพื่อนทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของบอย เพราะทุกคนในครอบครัวต่างก็ทราบว่าบอยเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากก่อนออกจากบ้านบอยก็จะบอกทุกครั้ง และคนในบ้านส่วนใหญ่ก็เห็นว่าบอยเป็นผู้ใหญ่แล้วสามารถรับผิดชอบตัวเองได้ รวมถึงทุกครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมาก บอยก็ไม่เคยสร้างเรื่องเดือดร้อนให้กับสมาชิกในครอบครัว

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วมีคนเข้ามาทำความรู้จัก หรือเข้ามาขอเบอร์โทรศัพท์ของบอยมองว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาไม่เสียหายอะไร รวมถึงเมื่อบอยเจอคนที่บอยชื่นชอบบอยก็สามารถเข้าไปพูดคุย หรือเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ได้ เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีความผิดอะไรหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับใคร นอกจากนั้นเมื่อเราได้รู้จักคนมากเท่าไหร่มันก็ถือได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แสดงความเป็นมิตรกับบุคคลรอบข้าง รวมถึงถ้าบุคคลคนนั้นเป็นคนที่มีนิสัยดีเราก็จะได้เพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น

ทุกครั้งที่บอยขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนนั้นได้ บอยก็จะโทรศัพท์ไปพูดคุยกับผู้หญิงเหล่านั้นเป็นประจำ บางวันก็โทรศัพท์ไปหาผู้หญิงหลาย ๆ คน เพราะบอยมองว่าการได้พูดคุยกับคนมากมาย ทำให้เราได้เรียนรู้นิสัยใจคอของคนได้หลายประเภท และผู้หญิงทุกคนก็จะมีลักษณะการพูดคุยที่ไม่เหมือนกัน ทำให้แต่ละคนมีเสน่ห์แตกต่างกันออกไป และทำให้บอยหายจากอาการเบื่อหน่ายในแต่ละวันได้ ยิ่งถ้าผู้หญิงคนไหนที่บอยคุยด้วยแล้วทำให้บอยสนุก ไม่เครียดบอยก็จะโทรศัพท์หาผู้หญิงคนนั้นเป็นประจำ แต่ถ้าคนไหนที่คุยแล้วทำให้บอยรู้สึกไม่สนุก หรือเป็นคนคุยไม่เก่งบอยก็จะไม่โทรศัพท์ไปหาผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ หลังจากนั้นก็ค่อย ๆ ลดการโทรศัพท์ลงและเลิกติดต่อไปในที่สุด

เมื่อบอยรู้สึกว่าผู้หญิงคนไหนพูดคุยด้วยแล้วทำให้บอยสนุกสนาน ไม่เครียดบอยก็จะโทรศัพท์นัดเจอกับผู้หญิงเหล่านั้น โดยสถานที่ที่นัดเจอกันส่วนใหญ่ก็จะเป็นตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ตามร้านอาหาร โรงภาพยนต์ และสถานบันเทิง ซึ่งบอยมองว่าการที่เราได้พบเจอกันก็เป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอของอีกฝ่ายได้เป็นอย่างดี รวมถึงจะทำให้เราตัดสินใจได้ว่าจะคบผู้หญิงคนนั้นในระดับไหน คือ คบเป็นแฟน คบเป็นเพื่อน หรือว่าคบแบบสนุก ๆ ไม่ได้คิดอะไร

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

บอยมองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้บอยได้รู้จักคนมากขึ้น ทำให้บอยรู้ว่าคนในสังคมมีความแตกต่างกันมาก ทั้งเรื่องของความคิดเห็น นิสัยใจคอ และความประพฤติ ซึ่งจะทำให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับคนในสังคมอื่นได้ดี เมื่อเราได้เจอคนหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการไปเที่ยวสถานบันเทิงยังทำให้บอยได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความเครียด

ในอนาคตบอยยังไม่ได้คิดว่าจะเลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เนื่องจากว่า บอยยังมองเห็นด้านดีของการไปเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ และบอยยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง

ในเรื่องของการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง บอยมองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเลิกคบ หรือทำตัวห่างเหินจากเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเพื่อนทุกคนของบอยที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงในความคิดของบอยทุกคนยังเป็นคนดี และไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ในอนาคตบอยวางแผนเอาไว้ว่าจะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ เพราะสมาชิกในครอบครัวทุกคนก็สนับสนุน และบอยก็มีความฝันว่าอยากไปเรียนต่อที่ต่างประเทศเหมือนกัน บอยมองว่าการที่ได้ไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ นอกจากจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้แล้วยังเป็นการเพิ่มประสบการณ์ในชีวิตอีกด้วย

กรณีศึกษารายที่ 12 เอ็กซ์*

เอ็กซ์เป็นชายหนุ่มอายุ 24 ปี เอ็กซ์เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว ส่วนสูงประมาณ 175 เซนติเมตร เอ็กซ์เป็นคนร่าเริง คุยเก่ง และมีอารมณ์ขัน แต่เอ็กซ์ก็เป็นคนใจร้อน มีนิสัยชอบเอาแต่ใจตนเอง ปัจจุบันเอ็กซ์กำลังเรียนระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 2 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และเอ็กซ์ยังทำงานประจำเป็นพนักงานของบริษัทคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่งอีกด้วย เอ็กซ์เป็นคนเรียนเก่ง ขยันทั้งเรื่องเรียนและทำงาน เนื่องจากเอ็กซ์จะต้องเรียนหนังสือไปด้วยทำงานไปด้วย แต่ผลการเรียนของเอ็กซ์ก็ยังอยู่ในระดับที่ดี คือ เกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ประมาณ 3.00-3.50

ปัจจุบันเอ็กซ์พักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา รายได้ในแต่ละเดือนของเอ็กซ์มาจากการทำงานประจำ ซึ่งรายได้จากการทำงานประจำอยู่ที่เดือนละประมาณ 20,000 บาท เอ็กซ์เป็นคนที่ไม่มีปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน เพราะเอ็กซ์ได้รับเงินเดือนประจำเป็นจำนวนมาก และเอ็กซ์ก็ไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัยเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ

เอ็กซ์เป็นคนที่ชอบการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง และเป็นเสื้อผ้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนอกจากเสื้อผ้าแล้วอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ของเอ็กซ์ก็ต้องเป็นของที่มีราคาแพงเหมือนกัน ดังนั้นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของเอ็กซ์จึงหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้า และสินค้านำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ สถานที่ที่เอ็กซ์นิยมไปเดินเลือกซื้อเสื้อผ้า คือ บริเวณสยามสแควร์ และตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ซึ่งเอ็กซ์มักจะชวนเพื่อน ๆ ไปด้วยทุกครั้ง โดยเฉพาะช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์หลังเลิกเรียน

ข้อมูลด้านครอบครัว

เอ็กซ์เป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิด ครอบครัวของเอ็กซ์มีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่สาว น้องสาว และเอ็กซ์ ครอบครัวของเอ็กซ์มีฐานะดี พ่อกับแม่ประกอบธุรกิจส่วนตัว พี่ชายช่วยพ่อกับแม่ทำงานด้วย ส่วนน้องสาวกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พ่อกับแม่เป็นคนใจดี คุยเก่ง ขยันทำงาน เป็นคนมีเหตุผล และรักลูกทุก ๆ คน พี่ชายเป็นคนร่าเริง มีอารมณ์ขัน และเป็นคนที่เอ็กซ์สนิทด้วยมากที่สุด เนื่องจากพี่ชายเป็นคนที่มีอายุใกล้เคียงกันกับเอ็กซ์ ดังนั้นจึงเป็นคนที่เข้าใจเอ็กซ์มากที่สุด รวมถึงเมื่อเอ็กซ์มีปัญหาอะไรเอ็กซ์ก็จะปรึกษากับพี่ชายเสมอ ส่วนน้องสาวก็เป็นคนเรียบร้อย พูดไม่เก่ง และเป็นคนขยันเรียนหนังสือมาก พ่อกับแม่เลี้ยงดูเอ็กซ์และลูก ๆ ทุกคนแบบให้อิสระในการคิด การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เสมอ ซึ่งเอ็กซ์มองว่าเป็นสิ่งที่ดีกับเอ็กซ์มากที่สุด

สมาชิกในครอบครัวทุกคนมองว่าเอ็กซ์เป็นคนใจร้อน ชอบเอาแต่ใจตัวเอง แต่ก็เป็นคนที่มีความรับผิดชอบในการเรียนและการทำงานสูง ถึงแม้ว่าเอ็กซ์จะชอบเที่ยวสถานบันเทิงด้วยแต่เอ็กซ์ก็ไม่ได้ทำให้เสียการเรียนและเสียการทำงาน เอ็กซ์มองว่าครอบครัวของเอ็กซ์เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ทุกวันหยุดสมาชิกในครอบครัวจะมีกิจกรรมทำร่วมกันเสมอ และเมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งของบ้านมีปัญหาทุกคนก็พร้อมที่จะให้คำปรึกษา และให้การช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

พี่ชายของเอ็กซ์เป็นคนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนกัน โดยเอ็กซ์เห็นพี่ชายออกจากบ้านไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำเมื่อตอนที่พี่ชายยังเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี และทุกครั้งที่พี่ชายกลับจากการเที่ยวสถานบันเทิงเอ็กซ์ก็จะรบเร้าให้พี่ชายเล่าเรื่องที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงให้ฟัง เอ็กซ์เห็นว่าพี่ชายมีเรื่องสนุก ๆ มาเล่าให้ฟังทุกครั้ง และเวลาที่พี่ชายจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงและตอนที่พี่ชายกลับมาจากการเที่ยวสถานบันเทิง เอ็กซ์สังเกตเห็นว่าพี่ชายจะดูมีท่าทางที่มีความสุขมากกว่าปกติเวลาที่พี่ชายอยู่บ้าน

เอ็กซ์สนิทกับพี่ชายมาก เพราะว่าเอ็กซ์นอนห้องเดียวกันกับพี่ชายมาตั้งแต่เด็ก ๆ เอ็กซ์มองว่าพี่ชายของเอ็กซ์เป็นฮีโร่ในใจของเอ็กซ์ตลอดมา เนื่องจากว่าพี่ชายเป็นคนเก่ง ทั้งเรื่องเรียนและเรื่องการทำงานดังนั้นพี่ชายของเอ็กซ์จึงมักจะได้รับคำชมเชยจากพ่อกับแม่เสมอ ดังนั้นเอ็กซ์จึงอยากเป็นแบบพี่ชายไม่ว่าพี่ชายจะทำอะไรเอ็กซ์ก็มักจะเลียนแบบเสมอ รวมถึงเรื่องการเที่ยวสถานบันเทิงด้วย

เอ็กซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกตอนเรียนปริญญาตรีปีที่ 2 เพราะเอ็กซ์เห็นว่าเอ็กซ์สามารถเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิงได้แล้ว และเพื่อนในกลุ่มทุกคนก็ชอบการเที่ยวสถานบันเทิงกันทุกคน นอกจากนั้นเอ็กซ์ยังเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เพราะพี่ชายของเอ็กซ์ก็มีพฤติกรรมแบบนี้เหมือนกัน และก็ไม่มีใครดุด่าหรือห้ามปรามพี่ชายเลย รวมถึงพี่ชายก็ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วทำให้เสียการเรียน ดังนั้นเอ็กซ์จึงทำตามที่พี่ชายเคยปฏิบัติมา

เอ็กซ์มองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่เมื่อเข้าไปแล้วจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งเรื่องของการฟังเพลง ร้องเพลง และการเต้นรำ นอกจากนั้นสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ของความเป็นอิสระเสรี คือ เอ็กซ์อยากดื่มสุรา หรืออยากสูบบุหรี่ก็ทำได้ เพราะไม่ได้มีกฎหรือข้อห้ามใด ๆ ไม่เหมือนกับที่บ้าน หรือสถานที่ต่าง ๆ ภายนอก และคนส่วนใหญ่ก็มีพฤติกรรมแบบนี้เหมือนกัน รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่สำหรับผ่อนคลายความเครียดได้ด้วย โดยคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เอ็กซ์มองว่าเป็นคนที่ชอบความเป็นอิสระ ต้องการความสนุกสนาน ต้องการพบเพื่อนต่างเพศ เป็นคนขี้เหงา และเป็นคนที่ชื่นชอบการพบปะสังสรรค์

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” เอ็กซ์มองว่าเป็นคำที่คนส่วนใหญ่ใช้เรียกคนที่มีพฤติกรรมชอบการเที่ยวสถานบันเทิง และมองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคน

รักสนุก เป็นเด็กมีปัญหาด้านครอบครัว เป็นเด็กติดยา เป็นเด็กที่เกเร ถ้ามีคนบอกว่าเอ็กซ์เป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน เอ็กซ์จะรู้สึกเฉย ๆ ไม่โกรธหรือไม่พอใจ เพราะเอ็กซ์เห็นว่าคนส่วนใหญ่จะพูดอะไรก็ได้ตามความคิดเห็นของเขา และเอ็กซ์เห็นว่าคนที่พูดส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ไม่เคยเที่ยวสถานบันเทิง จึงทำให้มองคนที่เที่ยวสถานบันเทิงแค่ภายนอกเท่านั้น โดยไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วคน ๆ นั้นเป็นคนอย่างไร

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนเอ็กซ์จะเที่ยวสถานบันเทิงเฉลี่ยประมาณ 5-6 ครั้ง ส่วนใหญ่เอ็กซ์จะนิยมเที่ยวในวันศุกร์กับวันเสาร์ เพราะเอ็กซ์เห็นว่ามีคนมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างจากวันธรรมดาที่มีคนมาเที่ยวกันน้อย นอกจากนั้นเมื่อถึงวันเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันสิ้นปี วันฮาโลวีน วันลอยกระทง วันคริสต์มาส ฯลฯ เอ็กซ์ยังชอบที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงอีกด้วย เพราะถ้าไปเที่ยวสถานบันเทิงในช่วงเทศกาลเหล่านี้บรรยากาศทั้งภายนอก และภายในร้านจะมีบรรยากาศที่ดีมากกว่าวันธรรมดาทั่ว ๆ ไป เนื่องจากว่าทางร้านจะตกแต่งร้านใหม่ รวมถึงภายในร้านยังมีกิจกรรมใหม่ ๆ อีกด้วย

ส่วนใหญ่เอ็กซ์จะนิยมเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกับกลุ่มเพื่อน ทั้งเพื่อนที่เรียนระดับปริญญาตรี เพื่อนที่เรียนระดับปริญญาโท และเพื่อนจากที่ทำงานประจำด้วยเป็นประจำ เอ็กซ์มองว่าการได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนจะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น เพราะเพื่อนที่เราสนิทด้วยเราสามารถเข้ากับบุคคลเหล่านั้นได้ดี พูดคุยกันรู้เรื่อง ซึ่งทำให้เวลาที่จะเที่ยวด้วยจะไม่น่าเบื่อ

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เอ็กซ์และเพื่อน ๆ จะพูดคุยกันที่มหาวิทยาลัย หรือที่ทำงานก่อน ส่วนเพื่อนที่เรียนระดับปริญญาตรีมาด้วยกันเอ็กซ์และเพื่อน ๆ ก็จะพูดคุยทางโทรศัพท์ก่อนเสมอ เพื่อที่จะพูดคุยตกลงกันว่าจะไปเที่ยววันไหน ร้านใด และจะไปเจอกันกี่โมง และหลังจากนั้นเอ็กซ์ก็จะทำตัวตามปกติเหมือนทุก ๆ วัน คือ หลังเลิกงานหรือหลังเลิกเรียนเอ็กซ์ก็จะกลับบ้าน จากนั้นก็อาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และรับประทานอาหารก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง

เมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง เอ็กซ์จะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่เหมือนปกติทุกวัน แต่จะไม่ใส่เสื้อยืดเหมือนวันธรรมดา เอ็กซ์จะแต่งตัวด้วยเสื้อเชิร์ตแขนยาวเป็นส่วนใหญ่ กางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบเสมอ เอ็กซ์จะเป็นคนที่พิถีพิถันในการเลือกเสื้อผ้าใส่ไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง โดยก่อนจะไปเที่ยวเอ็กซ์ก็จะนำเสื้อผ้าที่มีอยู่ออกมาลองใส่ดูก่อนและดูว่าใส่เสื้อกับกางเกงตัวไหนแล้วเอ็กซ์ดูดีที่สุด แต่ถ้าเอ็กซ์เห็นว่าเริ่มใส่เสื้อผ้าที่ซ้ำ ๆ กันบ้าง

แล้ว วันต่อไปเอ็กซ์ก็จะรีบไปหาซื้อเสื้อผ้าตัวใหม่มาเก็บไว้เผื่อเอาไว้ใส่เที่ยวสถานบันเทิงครั้งต่อไป และจะได้ไม่มีใครจำได้ว่าใส่เสื้อผ้าซ้ำกันหลายครั้ง

เอ็กซ์จะขับรถยนต์ออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.30 น. ซึ่งก่อนออกจากบ้านเอ็กซ์จะต้องแจ้งให้ทางบ้านทราบก่อนเสมอ เพราะไม่ต้องการให้สมาชิกที่บ้านเป็นห่วง และจะบอกด้วยว่าจะกลับมานอนที่บ้านด้วยหรือไม่ ถ้าวันไหนเอ็กซ์ชวนผู้หญิงที่เอ็กซ์คบหาอยู่มาเที่ยวสถานบันเทิงด้วย เอ็กซ์ก็จะไปรับผู้หญิงคนนั้นที่บ้าน หรือที่หอพักก่อนที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยเอ็กซ์จะนัดเจอเพื่อน ๆ ก่อนเข้าสถานบันเทิงเป็นประจำ

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเอ็กซ์และเพื่อน ๆ เดินเข้าไปภายในร้าน เอ็กซ์และเพื่อน ๆ มักจะเลือกโต๊ะนั่งที่อยู่ใกล้กันกับโต๊ะที่มีกลุ่มผู้หญิงนั่งอยู่ส่วนใหญ่ ซึ่งจะเป็นบริเวณใดของร้านก็ได้ เอ็กซ์มองว่าการได้นั่งโต๊ะข้าง ๆ กับผู้หญิงจะทำให้มีโอกาสได้ทำความรู้จักกับผู้หญิงที่อยู่โต๊ะข้าง ๆ ด้วย รวมถึงเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ก็จะชอบเลือกนั่งโต๊ะที่อยู่ข้าง ๆ กับกลุ่มผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่เหมือนกัน

เอ็กซ์เป็นคนที่ฟังเพลงได้ทุกแนว แต่ถ้าเอ็กซ์อยู่ในสถานบันเทิงเอ็กซ์จะชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมากกว่า เพราะว่าเป็นแนวเพลงที่มีจังหวะสนุกสนาน คึกคัก เมื่อฟังแล้วทำให้อยากลุกขึ้นเต้นรำตามจังหวะเพลง ส่วนแนวการเล่นดนตรีของทางร้าน เอ็กซ์ชอบการเล่นดนตรีสดมาก เพราะว่าจะได้ดูการแสดงของวงดนตรีด้วย โดยเฉพาะในปัจจุบันตามร้านต่าง ๆ ก็จะมีวงดนตรีมาเล่นที่ร้านเป็นจำนวนหลายวงในหนึ่งคืน และแต่ละวงที่เล่นดนตรีอยู่ในปัจจุบันก็เป็นวงดนตรีที่ร้องเพลง และเล่นดนตรีได้ดีไม่แพ้กับมืออาชีพเลย ซึ่งจะทำให้เราไม่เบื่อ

เอ็กซ์และเพื่อน ๆ จะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็ง ซึ่งสุราจะต้องเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศด้วย เนื่องจากเอ็กซ์เห็นว่าสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศมีรสชาดดีดื่มง่ายกว่า โดยเอ็กซ์จะดื่มสุราผสมกับน้ำอัดลมเท่านั้น เพราะเอ็กซ์ไม่ชอบการผสมกับโซดา เนื่องจากจะทำให้รสชาดไม่อร่อย และทำให้ดื่มยาก เอ็กซ์เป็นคนที่ดื่มสุราได้ปริมาณมากเหมือนกัน เพราะในแต่ละคืนเอ็กซ์จะดื่มสุราประมาณ 10-15 แก้ว และเมื่อเอ็กซ์มีอาการมึนเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง ตาแดง และจะลุกขึ้นเต้นรำบ่อย ๆ ซึ่งเมื่อเอ็กซ์ยังไม่เมาสุราเอ็กซ์จะยังไม่ลุกขึ้นเต้นรำ

นอกจากการดื่มสุรา และการเต้นรำแล้ว เอ็กซ์ยังชอบฟังเพลงและร้องเพลงในสถานบันเทิงอีกด้วย เนื่องจากว่าภายในสถานบันเทิงจะมีระบบเสียงที่ดี เปิดเพลงเสียงดัง และทำให้มีอารมณ์ร่วมไปกับเพลง ๆ นั้นด้วยจนต้องร้องเพลงตาม นอกจากนั้นเอ็กซ์ก็จะชอบสูบบุหรี่เวลาที่อยู่ในสถานบันเทิงเป็นอย่างมาก เพราะเวลาอยู่ที่บ้านหรืออยู่ในทีทำงานเอ็กซ์จะไม่มีอิสระในการสูบบุหรี่มากนัก เนื่องจากต้องคอยเกรงใจสมาชิกในครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน

โดยบุหรี่ที่เอ็กซ์ชอบสูบจะเป็นบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และเอ็กซ์จะนิยมสูบบุหรี่ที่มีรสชาดเย็น ๆ ด้วย เนื่องจากว่าสูบง่ายกว่ารสชาดแบบอื่น ๆ ส่วนปริมาณการสูบบุหรี่ในแต่ละครั้งจะไม่แน่นอนว่าเป็นจำนวนเท่าใด แต่เอ็กซ์จะสูบมากกว่า 10 มวนเสมอ เอ็กซ์มองว่ายิ่งสูบบุหรี่มากเท่าใด เอ็กซ์ก็จะดื่มสุรามากขึ้นเท่านั้น เพราะการสูบบุหรี่จะทำให้เอ็กซ์รู้สึกคอแห้งจึงต้องดื่มสุราเพื่อลดอาการนั้น และยิ่งทำให้เอ็กซ์มีอาการเมาสุราเร็วขึ้น ซึ่งเอ็กซ์มองว่าถ้าไม่มีอาการเมาสุราเอ็กซ์ก็จะเต้นรำ หรือว่าอยู่ในสถานบันเทิงไม่สนุก และถ้าบุหรี่ของเอ็กซ์หมดเอ็กซ์ก็จะขอจากเพื่อนด้วย

เอ็กซ์เป็นคนที่ชอบผู้หญิงที่หน้าตาน่ารัก ผิวขาว ตัวเล็ก ๆ ซึ่งเอ็กซ์มองว่าดูน่าทะนุถนอม เมื่อเอ็กซ์อยู่ในสถานบันเทิงแล้วเอ็กซ์เจอผู้หญิงแบบที่เอ็กซ์ชื่นชอบ เอ็กซ์ก็จะมองที่ผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ แต่จะไม่เข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงคนนั้นที่โต๊ะ เนื่องจากว่าเอ็กซ์ไม่กล้าที่จะเข้าไปหาเพราะยังมีผู้หญิงอยู่ในโต๊ะอีกหลายคน แต่เอ็กซ์จะคอยมองว่าผู้หญิงคนนั้นเดินออกไปนอกร้านหรือว่าเดินออกไปเข้าห้องน้ำหรือไม่ ถ้าผู้หญิงเดินออกมาจากโต๊ะเอ็กซ์ก็จะรีบตามไป และเข้าไปพูดคุยทำความรู้จักพร้อมกับแลกเบอร์โทรศัพท์ด้วยเสมอ

ทุกครั้งที่เอ็กซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วเอ็กซ์พาผู้หญิงที่เอ็กซ์คบหาไปด้วย เอ็กซ์ก็จะไม่ไปทำความรู้จัก หรือว่าขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนอื่น เพราะเอ็กซ์ไม่อยากให้ผู้หญิงคนนั้นเสียใจ นอกจากนั้นเอ็กซ์ก็จะคอยดูแลผู้หญิงคนนั้นเป็นอย่างดี เช่น ตามไปส่งเวลาเข้าห้องน้ำ ชวนพูดคุยตลอดเวลาเพื่อให้ผู้หญิงไม่รู้สึกเบื่อหน่าย คอยบริการเทสุรา และหาอาหารหรือขนมต่าง ๆ มาให้รับประทานเสมอ รวมถึงชวนผู้หญิงคนนั้นร้องเพลง และเต้นรำด้วยกันเสมอ เมื่อเต้นรำก็จะโอบกอดผู้หญิงคนนั้นตลอดเวลา

เมื่อใกล้ถึงเวลาที่สถานบันเทิงปิดให้บริการ เอ็กซ์ก็จะรีบเข้าห้องน้ำ และรีบดื่มสุราให้หมดขวด เพราะไม่อยากฝากสุราไว้กับทางร้าน และเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่างเอ็กซ์และเพื่อน ๆ ก็จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แต่จะนั่งดื่มสุรา สูบบุหรี่ และพูดคุยกันที่โต๊ะอยู่ รวมถึงนั่งมองผู้หญิงที่อยู่ในสถานบันเทิงขณะนั้นด้วย เพราะเมื่อทางร้านเปิดไฟสว่างก็จะเห็นหน้าชัดมากยิ่งขึ้น

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเอ็กซ์และเพื่อน ๆ เดินออกจากร้าน ถ้าคืนไหนเอ็กซ์ขออนุญาตพ่อกับแม่มานอนค้างที่อพาร์ตเม้นท์ของอ็อฟ* หรืออพาร์ตเม้นท์ของพี่ว่าน* เอ็กซ์ก็จะขับรถยนต์มาพร้อมกับเพื่อน ๆ ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน เพื่อมาดื่มสุราต่อกันที่อพาร์ตเม้นท์ของเพื่อนทั้งสองคน เนื่องจากว่าเพื่อนทั้งสองคนอยู่อพาร์ตเม้นท์เพียงลำพัง ห้องมีขนาดใหญ่ และมีร้านอาหารที่อยู่ใกล้ ๆ กับอพาร์ตเม้นท์เป็นจำนวนมาก รวมถึงบริเวณนั้นยังมีร้านสะดวกซื้อที่สามารถหาซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้อีกด้วย

ถ้าเอ็กซ์พาผู้หญิงที่เอ็กซ์คบหามาเที่ยวสถานบันเทิงด้วย เอ็กซ์ก็จะชวนผู้หญิงคนนั้นไปที่อพาร์ตเม้นท์ของอ็อฟและพี่ว่านด้วย แต่ถ้าผู้หญิงคนนั้นไม่ไปด้วยเอ็กซ์ก็จะขับรถยนต์ไปส่งผู้หญิงคนนั้นที่บ้าน หรือที่ห้องพักก่อน จากนั้นก็จะขับรถยนต์ตามมาหาเพื่อน ๆ ที่อพาร์ตเม้นท์ โดยค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของเอ็กซ์จะอยู่ที่ประมาณครั้งละ 500 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายทั้งหมดเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไปเที่ยวด้วยกันจะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันทุกคน เพราะถือว่ามาเที่ยวด้วยกัน

ถ้าคืนไหนเอ็กซ์ไม่ได้ขออนุญาตพ่อกับแม่มานอนค้างที่อพาร์ตเม้นท์ของเพื่อน เมื่อสถานบันเทิงปิดเอ็กซ์ก็จะขับรถยนต์ไปส่งเพื่อน และไปรับประทานอาหารพร้อมกับเพื่อนเท่านั้น จากนั้นก็จะรีบขับรถยนต์กลับบ้าน โดยส่วนใหญ่เอ็กซ์จะกลับถึงบ้านเวลาประมาณ 03.00-03.30 น. หลังจากนั้นเอ็กซ์ก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของเอ็กซ์ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เอ็กซ์นอนดึก และมีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย ง่วงนอนบ่อย ๆ สมองไม่ปลอดโปร่ง รวมถึงเอ็กซ์จะไม่สดชื่นตลอดทั้งวัน รวมถึงการดื่มสุราและสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงมาก ๆ ทำให้เมื่อร่างกายเจ็บป่วยก็จะหายช้ากว่าปกติ

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษา และการทำงานของเอ็กซ์ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ต้องนอนดึกเลยมีเวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้วันรุ่งขึ้นเอ็กซ์มีอาการอ่อนเพลียไม่อยากอ่านหนังสือ บางครั้งก็ไปเรียนสายทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ส่วนเมื่อต้องไปทำงานเอ็กซ์ก็จะไม่สดชื่น ทำงานเชื่องช้า สมองไม่ปลอดโปร่งทำให้ทำงานได้ไม่เต็มที่

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของเอ็กซ์ เพราะในแต่ละเดือนเอ็กซ์ได้รับเงินเดือนประจำเป็นจำนวนมาก และการไปเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งเพื่อนทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันทุกคน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของเอ็กซ์ เพราะ ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งเอ็กซ์ก็จะบอกพ่อกับแม่ก่อนเสมอ และเมื่อเอ็กซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงบางครั้งเอ็กซ์ก็ไปเที่ยวกับพี่ชายแล้วพี่ชายก็รู้ว่าเอ็กซ์ไม่ได้มีพฤติกรรมที่น่าเป็นห่วงหรือมีพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อตนเอง และครอบครัว

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ทำความรู้จักกับคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิง เอ็กซ์มองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้เราได้รู้จักคนในสังคมมากยิ่งขึ้น ได้เพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น รวมถึงบางครั้งก็ได้พบเจอคนที่ถูกใจ ซึ่งบางครั้งคนที่พบเจอในสถานบันเทิงก็เป็นคนที่ทำให้เอ็กซ์รู้สึกว่าเมื่ออยู่ด้วยแล้วมีความสุข สนุกสนาน

ทุกครั้งที่เอ็กซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วเอ็กซ์ได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ เอ็กซ์ก็จะโทรศัพท์ไปพูดคุยกับผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ ซึ่งอาจจะคุยไม่นานเพราะเอ็กซ์มีเวลาน้อย แต่ก็จะโทรศัพท์ไปหาเป็นระยะ เพื่อให้ผู้หญิงคนนั้นรู้ว่าเอ็กซ์รู้สึกดี ๆ กับผู้หญิงคนนั้นอยู่ หลังจากนั้นเมื่อเอ็กซ์มีเวลาว่างเอ็กซ์ก็จะชวนผู้หญิงคนนั้นไปรับประทานอาหาร ไปดูภาพยนตร์ รวมถึงถ้าผู้หญิง

คนไหนที่เอ็กซ์เห็นว่าเป็นคนที่นิสัยดี หรือมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ซึ่งเวลาอยู่กับเพื่อนเอ็กซ์จะไม่ทำให้เพื่อนเอ็กซ์รู้สึกเบื่อหน่าย เอ็กซ์ก็จะพาผู้หญิงคนนั้นมาพบเจอ หรือมาทำกิจกรรมร่วมกับเอ็กซ์และเพื่อน ๆ ด้วย เพื่อเป็นการศึกษาดูใจเพื่อที่จะเลือกคบหาผู้หญิงคนนั้นได้ถูกว่าจะคบหาในระดับไหน

ผู้หญิงที่เอ็กซ์พบเจอในสถานบันเทิง ส่วนใหญ่ถึงแม้เอ็กซ์จะเลือกคบในระดับเพียงแค่เป็นเพื่อน หรือว่าเป็นแค่คนช่วยแก้เหงา รวมถึงคบได้ในระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น แต่ก็มีบางคน เช่น น้ำฝน* จอย* และลูกหว้า* ที่เอ็กซ์คบได้ในระยะเวลาที่ยาวนานเป็นปี และคบเป็นแฟนจริง ๆ ถึงแม้ว่าปัจจุบันนี้ทั้งสามคนเอ็กซ์จะเลิกคบเป็นแฟนแล้ว แต่เอ็กซ์ก็ยังสามารถโทรศัพท์ไปพูดคุยหรือชวนออกมารับประทานอาหารด้วยได้เสมอ เพราะเอ็กซ์และผู้หญิงทั้งสามคนยังคงรู้สึกดี ๆ ต่อกันอยู่ถึงแม้จะลดระดับความสัมพันธ์เหลือแค่ความเป็นเพื่อนเท่านั้น

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

เอ็กซ์มองว่าการที่เอ็กซ์ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงนอกจากทำให้เอ็กซ์ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้เอ็กซ์ได้รู้จักคนอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นการเพิ่มประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างและแปลกใหม่ให้กับเอ็กซ์ได้เสมอ เพราะสถานบันเทิงเป็นศูนย์รวมของหลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เอ็กซ์ได้รู้จักโลกในยุคสมัยปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น

ในอนาคตเอ็กซ์ยังไม่ได้คิดว่าจะลด หรือเลิกพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เนื่องจากว่าเอ็กซ์มองว่าเอ็กซ์ยังอายุไม่มากนักมีโอกาสที่จะหาประสบการณ์ได้อีกเยอะ และสถานบันเทิงในความคิดเห็นของเอ็กซ์ยังมองว่าเป็นสถานที่ที่จำเป็นสำหรับเอ็กซ์อยู่ เพื่อใช้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนและจากการทำงาน

เรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง ในอนาคตเอ็กซ์ไม่เคยคิดที่จะเลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเพื่อนที่เอ็กซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยบ่อย ๆ เป็นคนที่มีนิสัยที่ดี เป็นคนที่รักเอ็กซ์และให้ความช่วยเหลือเอ็กซ์อยู่เสมอ จึงทำให้ไม่มีความจำเป็นที่จะเลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เมื่อเอ็กซ์เรียนจบระดับปริญญาโทเอ็กซ์ก็คิดว่าจะหยุดอยู่แค่นี้ เพราะอยากที่จะออกมาทำงานให้มากขึ้น เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของครอบครัว และเอ็กซ์ก็ยังมองว่าเมื่อเอ็กซ์เรียนจบถึงแค่ระดับนี้ ทั้งเอ็กซ์และสมาชิกทุกคนในครอบครัวก็ภูมิใจมากแล้ว

**กรณีศึกษารายที่ 13 เป้*

เป้* เป็นชายหนุ่มอายุ 20 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวขาว ผมสั้น ส่วนสูงประมาณ 180 เซนติเมตร เป้เป็นคนใจเย็น คุยเก่ง ร่าเริง และเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จึงทำให้เป้เป็นคนที่มีเพื่อนมากมาย ทั้งเพื่อนผู้ชาย และเพื่อนผู้หญิง ปัจจุบันเป้กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่สาม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป้เป็นคนที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง โดยเกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ประมาณ 2.50-3.00

ปัจจุบันบอยพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา ในแต่ละเดือนเป้ได้รับเงินเดือนจากบิดามารดาเป็นจำนวนเดือนละประมาณ 5,000 บาท ถ้าเดือนไหนเป้มีเงินไม่พอใช้จ่ายเป้จะขอยืมเงินจากเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ เพราะเพื่อนเป็นคนที่ขอยืมเงินได้ง่าย ส่วนถ้าขอเงินเพิ่มจากบิดามารดาก็จะถูกบิดามารดาบ่น และดุด่า

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของเป้จะหมดไปกับเรื่องการรับประทานอาหารเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเรื่องเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้น เป้เป็นคนที่ไม่ยึดติดกับการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพงและเป็นของที่นำเข้าจากต่างประเทศ เพราะเป้เห็นว่าเสื้อผ้าเหล่านั้นมีราคาแพงมากเกินไป และไม่มีความจำเป็นที่เป้จะต้องแต่งตัวแบบนั้น เป้เป็นคนที่แต่งตัวแบบง่าย ๆ สบาย ๆ คือ สวมเสื้อยืด กางเกงยีนต์ และรองเท้าผ้าใบเป็นส่วนใหญ่ เป้มองว่าการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบบง่าย ๆ สบาย ๆ ดูเป็นตัวของเป้เองมากที่สุด

วันหยุดเสาร์อาทิตย์เป้มักจะชวนเพื่อน ๆ ไปเดินหาซื้อเสื้อผ้า และของใช้ต่าง ๆ บริเวณสวนจตุจักร หรือไม่ก็ที่บริเวณคลองถมเป็นประจำ เพราะเป็นสถานที่ที่มีของราคาไม่แพง เสื้อผ้าก็สวยงามและมีราคาถูก รวมถึงการเดินทางไปสถานที่เหล่านี้ใช้เวลาไม่นาน และเดินทางได้สะดวก นอกจากนั้นถ้าเป้ไม่ได้ออกไปข้างนอกเป้ก็จะอ่านหนังสือ และฟังเพลงอยู่บ้าน

ข้อมูลด้านครอบครัว

เป้เป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของเป้มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ บิดา มารดา พี่สาว และเป้ ครอบครัวของเป้มีฐานะปานกลาง บิดาและมารดาประกอบอาชีพค้าขาย ส่วนพี่สาวทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

บิดาเป็นคนใจร้อน หงุดหงิดและโมโหง่าย จึงทำให้เป้ไม่อยากที่จะอยู่ใกล้ ๆ รวมถึงบิดายังเป็นคนที่ชอบดุเป้เป็นประจำ ซึ่งบางครั้งเป้ก็มองว่าบิดาเป็นคนที่ไร้เหตุผล ส่วนมารดาเป็นคนใจดี เรียบร้อย ขยันทำงาน และเป็นคนคุยเก่ง ส่วนพี่สาวเป็นคนมีเหตุผล ร่าเริง และเป็นคนที่เมื่อเป้มีปัญหาอะไรเป้ก็มักจะปรึกษาพี่สาวของเป้เสมอ เนื่องจากว่าพี่สาวเป็นคนที่คอยให้กำลังใจและคอยให้คำปรึกษาที่ดีแก่เป้เสมอ รวมทั้งพี่สาวยังมีอายุที่ใกล้เคียงกับเป้ทำให้พี่สาวเข้าใจเป้มากที่สุด

สมาชิกในครอบครัวมองว่าเป้เป็นคนที่ใจร้อน ชอบทะเลาะถกเถียงกับบิดา เป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง และเป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงมาก แต่เป้ก็ยังเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูงโดยเฉพาะเรื่องเรียน ซึ่งครอบครัวเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เป้ถูกเลี้ยงจากบิดามารดามาแบบเข้มงวด จึงทำให้เป้ไม่มีอิสระในการคิด หรือการตัดสินใจกระทำอะไรด้วยตนเอง ซึ่งเป้มองว่ามันเป็นเรื่องที่บางครั้งก็ทำให้เป้รู้สึกอึดอัด แต่เป้ก็ไม่ได้เสียใจมากนักเพราะรู้ว่าการที่บิดามารดาคอยห้ามคอยบังคับไม่ให้ทำอะไร เพราะบิดามารดารักและเป็นห่วงเป้

เป้มองว่าครอบครัวของเป้เป็นครอบครัวที่ไม่มีความอบอุ่น เพราะสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่มีความห่างเหินกันมากโดยเฉพาะบิดามารดา เนื่องจากว่าบิดามารดามักจะยุ่งอยู่กับการประกอบอาชีพทั้งวัน จึงทำให้ไม่มีเวลาให้กับครอบครัว ประกอบกับทุกครั้งที่เป้เจอกับบิดาเป้ก็จะต้องมีเรื่องทะเลาะกับบิดาบ่อย ๆ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

บ้านของเป้อยู่บริเวณรัชดาภิเษก ซึ่งเป็นบริเวณที่มีสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ทุกวันที่เป้เดินทางจากบ้านเพื่อไปยังมหาวิทยาลัย เป้ก็จะพบเจอกับสถานบันเทิง และป้ายโฆษณาให้มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมากตลอดสองข้างทาง ซึ่งเป้ต้องพบเจอกับสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่เป้ยังเป็นเด็ก โดยเฉพาะถ้าเป้ออกจากบ้านตอนกลางคืน เป้ก็จะเห็นสถานที่เหล่านี้มีคนมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก พร้อมกับร้านที่มีบรรยากาศที่สวยงาม

เป้มีความคิดที่อยากจะเที่ยวสถานบันเทิงตั้งแต่เป้ยังเด็ก ๆ แต่เป้ไม่สามารถเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงเหล่านั้นได้ เพราะว่าเป้ยังมีอายุที่ไม่ถึงเกณฑ์ตามที่สถานบันเทิงกำหนดไว้ ดังนั้นเป้จึงได้แค่คิด และมองเวลาที่เป้จะต้องเดินทางผ่านสถานที่เหล่านั้น

เป้เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกตอนที่เป้อายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เพราะเป้สามารถที่จะเข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงได้แล้ว ซึ่งเป้ก็ชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มซึ่งมีอายุครบ 20 ปีเป็นส่วนใหญ่ไปฉลองการเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกด้วยกัน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเป้และเพื่อน ๆ ก็มักจะไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำทุกคืนวันเสาร์

เป้มองว่าสถานบันเทิงเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น เพราะเป็นสถานที่ที่มีวัยรุ่นเป็นจำนวนมากมาใช้บริการในแต่ละคืน ซึ่งสถานที่นี้ก็เป็นสถานที่ของความเป็นอิสระใครอยากจะทำอะไรก็ทำได้ ทั้งดื่มสุรา สูบบุหรี่ เสพยาเสพติด เล่นการพนัน หรือแม้กระทั่งทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศได้อย่างง่ายดาย

เป้มองว่าคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนรักความสนุก ชอบการเต้นรำ การดื่มสุรา และการสูบบุหรี่ รวมถึงมีความต้องการแสวงหาความรักแบบวัยรุ่น โดยเฉพาะผู้หญิงที่มาเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงที่ใจง่าย เจ้าชู้ และรักความสนุกสนาน

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” เป้มองว่าเป็นคำที่มีความหมายในด้านลบในความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในสังคม เพราะคนในสังคมจะมองว่าเด็กที่มีพฤติกรรมเที่ยวสถานบันเทิงเป็นเด็กเกเร เป็นเด็กใจแตก เป็นเด็กมีปัญหา ถ้ามีคนบอกว่าเป้เป็นนักเที่ยวกลางคืนหรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน เป้จะรู้สึกไม่พอใจ เนื่องจากว่าเป้ไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อความสนุกสนานเฉย ๆ เป้ไม่ได้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีอย่างอื่นเลย

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนเป้จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 4 ครั้ง โดยส่วนใหญ่เป้จะเที่ยวสถานบันเทิงในวันเสาร์ เพราะเป็นวันที่มีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก รวมถึงเป็นวันที่เป้ไม่มีการเรียน ทุกครั้งที่เป้ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป้มักจะชอบไปกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป้เห็นว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคนที่เราสนิทด้วยจะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น และเพื่อนก็เป็นคนที่อยู่ด้วยแล้วทำให้เป้มีความสุขสนุกสนาน

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เป้มักจะพูดคุยกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยก่อนเสมอ เพื่อตกลงกันว่าจะไปเที่ยวที่ร้านไหน มีใครไปเที่ยวบ้าง นัดเจอกันที่หน้าร้านเวลาเท่าใด และโทรศัพท์ชวนเพื่อน ๆ หลังจากนั้นเป้ก็จะทำกิจกรรมตามปกติที่เป้ทำอยู่ทุกวัน เช่น การไปเล่นฟุตบอลที่มหาวิทยาลัย

พร้อมกับเพื่อน ๆ เมื่อถึงตอนเย็นของวันที่จะออกไปเที่ยวเป้ก็จะโทรศัพท์บอกให้เพื่อนมารับที่บ้านเป็นประจำ

เป้จะแต่งตัวไปเที่ยวสถานบันเทิงตามสไตล์ของตัวเอง คือ เสื้อยืด กางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบเป็นประจำ เป้มองว่าไม่จำเป็นต้องแต่งกายด้วยเสื้อผ้าราคาแพงเพื่อไปอวดใคร เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงควรเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด และเป้ก็เห็นว่าถึงแม้ว่าตนเองจะไม่ได้แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง แต่ก็มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสนใจมาทำความรู้จักกับเป้อยู่ตลอดเวลา

เป้จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกับอาร์* เป็นประจำ เพราะอาร์พักอาศัยอยู่อพาร์ตเม้นท์ใกล้ ๆ กันกับบ้านของเป้ โดยอาร์จะขับรถยนต์มารับเป้เวลาประมาณ 21.30 น. และจะนัดไปเจอเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เป้จะเดินเข้าไปในร้านพร้อมกับเพื่อน ๆ เมื่อเข้าไปในร้านเป้มักจะมองหาบริเวณที่มีโต๊ะของกลุ่มผู้หญิงนั่งอยู่เป็นส่วนใหญ่ และเมื่อเจอเป้กับเพื่อน ๆ ก็จะเลือกนั่งโต๊ะบริเวณนั้น ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นบริเวณตรงกลางร้านเสมอไป เป้มองว่าการได้นั่งโต๊ะใกล้ ๆ กับกลุ่มผู้หญิงทำให้เป้สามารถมอง และให้เพื่อนเข้าไปทำความรู้จักได้ง่าย รวมถึงการนั่งโต๊ะใกล้ ๆ กับกลุ่มผู้หญิงทำให้ไม่ต้องกังวลว่าจะมีเรื่องกับผู้ชายโต๊ะข้าง ๆ หลังจากนั้นเมื่อเข้าไปในร้านเป้ก็จะปิดโทรศัพท์ทุกครั้ง เพราะไม่ต้องการให้ใครโทรศัพท์เข้ามารบกวนเวลาการเที่ยวสถานบันเทิงของเป้

เป้ชอบเพลงแนวป็อบมากที่สุด เพราะเป็นเพลงที่ฟังสบาย ๆ และมีจังหวะที่สนุกสนาน ส่วนแนวการเล่นดนตรีของทางร้าน เป้ชอบการเล่นดนตรีสดมาก เพราะจะได้อารมณ์มากกว่า รวมถึงได้ดูการร้องเพลง การเล่นดนตรีด้วย ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และในปัจจุบันตามร้านต่าง ๆ ก็มีวงดนตรีมาเล่นที่ร้านเป็นจำนวนหลายวง ซึ่งแต่ละวงก็ร้องเพลงและเล่นดนตรีได้ดีมาก

เมื่อเข้าไปในร้านเพื่อน ๆ ของเป้มักจะสั่งเครื่องดื่มประเภทสุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็งเป็นประจำ โดยสุราที่เพื่อน ๆ สั่งมักจะเป็นสุราที่ผลิตในประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีราคาไม่แพง แต่เป้เป็นคนที่ไม่ดื่มสุรา ดังนั้นเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิงเป้จึงมักจะดื่มแค่น้ำอัดลมเป็นประจำ แต่ถ้าเป้ถูกเพื่อนบังคับให้ดื่มสุราเป้ก็จะดื่มได้ประมาณ 3-4 แก้วแล้วเป้ก็จะมีอาการเมาสุรา โดยเมื่อเป้

มีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง พูดคุยเสียงดัง และเมื่อวงดนตรีเล่นเพลงหรือดีเจเปิดเพลงที่เป้ชื่นชอบเป้ก็จะตะโกนส่งเสียงพอใจ และร้องเพลงตาม

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงเป้ชอบมองผู้หญิงที่หน้าตาน่ารัก รูปร่างเซ็กซี่ ผิวขาว ๆ เป้มองว่าผู้หญิงแบบนั้นเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์มาก ๆ และเมื่อเป้เจอผู้หญิงที่เป้ชื่นชอบเป้ก็จะมองที่ผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ และจะมองดูว่ามีคนมาจีบผู้หญิงคนนั้นเยอะหรือไม่ รวมถึงมากับใคร ถ้าเป้เห็นว่าผู้หญิงคนนั้นไม่มีผู้ชายมาด้วย เป้ก็จะชี้ให้เพื่อนในกลุ่มดูและบอกให้เพื่อนในกลุ่มให้เดินเข้าไปถามชื่อ และเบอร์โทรศัพท์ให้เป้ด้วย เนื่องจากว่าเป้ไม่กล้าและอายเวลาที่ต้องเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิง ซึ่งในแต่ละคืนเป้ก็ให้เพื่อนไปขอเบอร์โทรศัพท์ผู้หญิงให้หลายคน

สิ่งที่เป้ชอบทำเวลาที่เป้อยู่ในสถานบันเทิง คือ การได้มองเพื่อนต่างเพศ การเต้นรำ การฟังเพลง การร้องเพลง และการนั่งคุยกับกลุ่มเพื่อน เป้มองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยไม่ดื่มสุรา และไม่สูบบุหรี่ก็ทำให้เป้สนุกได้เหมือนกัน และเมื่อสถานบันเทิงปิดให้บริการเป้และเพื่อน ๆ ก็จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน เพราะเป้จะนั่งคุยกันกับเพื่อน ๆ ก่อน และจะนั่งมองดูผู้หญิงที่อยู่ในสถานบันเทิงด้วย

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเป้และเพื่อน ๆ เดินออกจากร้าน เป้และเพื่อน ๆ จะยังไม่รีบกลับบ้านหรือที่พักอาศัย เพราะเป้และเพื่อน ๆ จะออกมายืนมองดูผู้หญิงอยู่ตรงทางเข้าออกของสถานบันเทิง และเมื่อเป้เจอคนที่เป้ชื่นชอบเป้ก็จะบอกให้เพื่อนเข้าไปทำความรู้จัก และขอเบอร์โทรศัพท์ให้เสมอ หลังจากนั้นเป้ก็จะชวนเพื่อน ๆ ไปรับประทานอาหารยังร้านที่อยู่ใกล้ ๆ กันกับสถานบันเทิง ซึ่งอาหารที่เป้รับประทานเป็นส่วนใหญ่จะเป็นอาหารพวกโจ๊ก หรือก๋วยเตี๋ยว

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จ เป้ก็จะกลับบ้านพร้อมกับอาร์เสมอ โดยอาร์จะขับรถยนต์ไปส่งเป้ที่บ้านเวลาประมาณ 03.00 น. ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งของเป้อยู่ที่ประมาณครั้งละ 200 บาท โดยส่วนใหญ่เพื่อน ๆ ในกลุ่มจะออกค่าใช้จ่ายมากกว่าเป้เสมอ เพราะว่าคนอื่น ๆ ดื่มสุราด้วย แต่เป้ไม่ได้ดื่มสุราเพื่อน ๆ จึงให้เป้จ่ายเงินน้อยที่สุด

เมื่อเป้กลับถึงบ้านเป้ก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และโทรศัพท์ไปพูดคุยกับผู้หญิงที่เป้ของเบอร์โทรศัพท์มาได้เป็นประจำ ซึ่งบางครั้งเป้ก็คุยโทรศัพท์จนถึงสว่างแล้วค่อยเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของเป้ เพราะเป้เป็นคนที่มีโรคหอบหืด เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงเป็นเวลานาน ๆ จะทำให้เป้มีอาการหายใจติดขัด เมื่อกลับมาถึงบ้านก็จะต้องรีบพ่นยาเสมอ นอกจากนั้นการที่เป้ต้องนอนดึก ทำให้ร่างกายของเป้อ่อนเพลีย และไม่สดชื่น

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของเป้ เพราะการที่เป้พักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้เมื่อเป้จะอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนเป้จะรู้สึกง่วงนอน และทำให้เป้ไม่ได้อ่านหนังสือเป็นประจำ รวมถึงถ้าวันไหนที่เป้ไปเที่ยวในวันที่เป้ไม่ได้หยุดเรียน เมื่อเข้าห้องเรียนเป้ก็จะมีอาการง่วงนอน ทำให้เรียนหนังสือไม่รู้เรื่องบ่อย ๆ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของเป้ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก และถึงแม้ว่าในแต่ละครั้งเป้จะจ่ายเงินน้อยกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ แต่เนื่องจากว่าในแต่ละเดือนบิดามารดาให้เงินเป้ใช้ไม่มากนัก จึงทำให้เป้มีเงินไม่พอใช้จ่ายในแต่ละเดือน และต้องยืมเงินจากเพื่อน ๆ เป็นประจำ

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของเป้ เพราะสมาชิกในครอบครัวไม่ชอบให้เป้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง และทุกครั้งที่เป้กลับจากการเที่ยวสถานบันเทิง เป้มักจะถูกบิดาดุเสมอ รวมถึงมารดาและพี่สาวก็จะต้องคอยเป็นห่วงเป้อยู่ตลอดเวลาจนกว่าเป้จะกลับถึงบ้าน

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ เป้มองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะได้รู้จักคนอื่น ๆ ในสังคมมากยิ่งขึ้น ทำให้เป้ได้เจอบุคคลที่หลากหลาย รวมถึงทำให้เป้ได้รู้จักการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ดี

การที่เป้ได้ทำความรู้จักและขอเบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศเวลาที่เป้ไปเที่ยวสถานบันเทิงนั้น เป้มองว่าความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นจากความพึงพอใจในรูปร่างหน้าตานั้นไม่ใช่เรื่องที่เสียหายอะไร เนื่องจากว่าตั้งแต่เป้เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงมา ถึงแม้ว่าเป้จะพึ่งเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่นานนัก แต่เป้ก็ได้ทำความรู้จักกับผู้หญิงมากมาย ซึ่งบางคนเป้ก็คบแบบเป็นเพื่อนคนหนึ่ง บางคนก็คบแบบเป็นเพื่อนแก้เหงา แต่ก็มีบางคนที่เป้คบแบบเป็นแฟน

เป้มองว่าการได้รู้จักกันและพัฒนาความสัมพันธ์เป็นรูปแบบต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่ดี ทำให้เราได้เพื่อนหลากหลายรูปแบบ รวมถึงได้เจอคนที่ถูกใจและคบเป็นแฟน ถึงแม้ว่าบางคนที่เป้รู้จักจากในสถานบันเทิงจะมีระยะเวลาของความสัมพันธ์ในระยะเวลาสั้น ๆ เมื่อเลิกคบหาหรือเลิกติดต่อกันแล้ว ถ้าบังเอิญพบเจอกันในสถานที่ต่าง ๆ เป้และคน ๆ นั้นก็จะยังทักทายกันเหมือนเดิม เพราะทุกคนที่เป้เลิกคบหาหรือเลิกติดต่อต่างก็จากกันด้วยความรู้สึกที่ดี ๆ เป็นส่วนใหญ่

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

เป้มองว่าการที่เป้ได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เป้ได้ประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย ทั้งเรื่องที่ดีและเรื่องที่ไม่ดี ซึ่งเป้มองว่าการที่ได้เจอประสบการณ์ที่หลากหลาย จะทำให้เรารู้จักแก้ปัญหาเมื่อเจอกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดี รวมถึงทำให้ในอนาคตเราสามารถถ่ายทอดประสบการณ์เหล่านี้ให้กับบุคคลรุ่นต่อ ๆ ไปได้

ในอนาคตเป้คิดว่าจะลดจำนวนการเที่ยวสถานบันเทิงลง แต่ยังไม่คิดที่จะเลิกพฤติกรรมนี้ เพราะเป้มองว่าสถานบันเทิงยังเป็นสิ่งที่จำเป็นสำคัญเป้อยู่ เนื่องจากว่าสังคมของเป้ในอนาคตก็ยังคงต้องพบเจอกับสิ่งเหล่านี้ แต่เมื่อเราเติบโตขึ้นภาระหน้าที่ของเราก็เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการลดจำนวนการเที่ยวสถานบันเทิงลงจึงเป็นเรื่องที่ต้องทำเหมือนกัน

เรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง ในอนาคตเป้มองว่าไม่จำเป็นที่จะเลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเป้จะแบ่งเพื่อนที่คบอยู่ในปัจจุบันเป็นหลายระดับ ทั้งเพื่อนแท้ เพื่อนเที่ยว ซึ่งเพื่อนทั้งสองแบบนี้ก็มีความจำเป็นและความสำคัญแตกต่างกันออกไป ดังนั้นการดำเนินชีวิตของเราในอนาคตจึงต้องเกี่ยวข้องกับเพื่อนทั้งสองแบบ รวมถึงการจะทำตัวห่างเหินหรือเลิกคบเพื่อนบางกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงนั้น เป้มองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำแบบนั้น เพราะสถานที่ไม่สามารถที่จะกำหนดความดีความเลวของบุคคลได้เสมอไป

ส่วนในเรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ในอนาคตเป้ยังไม่ได้วางแผนว่าจะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพราะเป้อยากทำงานช่วยแบ่งเบาภาระของครอบครัวมากกว่า และอยากทำงานในสายอาชีพที่เป้ชอบด้วย

กรณีศึกษารายที่ 14 เกมส์*

เกมส์เป็นชายหนุ่มอายุ 24 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวขาว ผมสั้น ส่วนสูง 180 เซนติเมตร เกมส์เป็นคนคุยเก่ง ร่าเริง เป็นคนเปิดเผย และชอบความท้าทาย โดยเกมส์มักจะชื่นชอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเร็ว เช่น การขับรถแข่ง เกมส์ก็เป็นคนใจร้อน โมโหง่าย และเอาแต่ใจตนเอง เมื่อเกมส์เห็นว่าบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้เป็นอย่างที่เกมส์คาดหวังเอาไว้ ปัจจุบันเกมส์กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ชั้นปีที่สอง คณะบริหารของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เกมส์เป็นที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ประมาณ 2.50-3.00

ปัจจุบันเกมส์พักอาศัยอยู่บ้านของบิดา โดยรายได้ในแต่ละเดือนของเกมส์ได้มาจากบิดาจ่ายให้เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในแต่ละเดือนบิดาจะให้เงินเกมส์เดือนละประมาณ 20,000 บาท แม้ว่าเกมส์จะได้รับเงินเดือนประจำเป็นจำนวนมาก แต่บางเดือนเกมส์ก็ต้องขอเงินจากบิดาเพิ่ม เพราะว่าเกมส์มักจะใช้เงินหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้า เครื่องประดับต่าง ๆ รวมถึงเรื่องของการตกแต่งรถยนต์

เกมส์เป็นคนที่ชื่นชอบสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศมาก โดยเฉพาะเรื่องของเสื้อผ้าการแต่งกาย เกมส์เป็นคนที่จะเลือกซื้อเสื้อผ้าเฉพาะสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศเท่านั้น เนื่องจากเกมส์เห็นว่าการได้สวมใส่เสื้อผ้าเหล่านี้จะทำให้เกมส์เป็นคนที่ดูดี มีฐานะร่ำรวย และคนรอบข้างทุกคนของเกมส์ก็มักจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าแบบนี้ทั้งสิ้น กิจกรรมที่เกมส์ชอบทำในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ คือ การชวนเพื่อน ๆ ไปเดินเลือกซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ รวมถึงการเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์กับเพื่อนที่บ้านของตนเอง และบ้านของเพื่อน รวมถึงการไปสนามแข่งรถเพื่อดูการแข่งขัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องของรถยนต์กับกลุ่มสมาชิก และไปฝึกซ้อมการขับรถแข่งกับกลุ่มเพื่อน นอกจากนั้นในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ก็จะนัดเจอเพื่อนตามสถานบันเทิง

ข้อมูลด้านครอบครัว

เกมส์เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด ครอบครัวของเกมส์มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ บิดา น้องสาว น้องชาย และเกมส์ ครอบครัวของเกมส์มีฐานะร่ำรวย บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ซึ่งเป็นธุรกิจที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษหลายรุ่น น้องสาวกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนน้องชายก็กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บิดาเป็นคนที่ใจดี มีเหตุผล ขยันทำงาน และมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี จึงทำให้บิดามีเพื่อน มีลูกน้องเป็นจำนวนมาก แต่บิดาก็เป็นคนที่มีนิสัยเจ้าชู้และมีผู้หญิงหลายคน น้องสาวเป็นคนเรียบร้อย น่ารัก ขยันเรียนและขยันช่วยบิดาทำงาน ส่วนน้องชายเป็นคนที่มีนิสัยเกเร เรียนหนังสือไม่เก่ง ชอบทะเลาะกับบิดาเป็นประจำ และเป็นเด็กที่ติดเกมส์คอมพิวเตอร์อย่างมาก ส่วนมารดานั้นได้แยกทางกับบิดาและแต่งงานมีครอบครัวใหม่พร้อมกับย้ายไปอยู่ที่ต่างประเทศเรียบร้อยแล้ว รวมถึงไม่ได้ติดต่อกลับมาหาบิดาและลูก ๆ อีกเลย

สมาชิกในครอบครัวมองว่าเกมส์เป็นคนที่ใจร้อน ใช้เงินสิ้นเปลือง และโมโหง่ายแม้แต่เรื่องเล็กน้อย แต่ก็เป็นคนที่มีความรับผิดชอบทั้งเรื่องการเรียน การช่วยบิดาทำงาน และการดูแลน้อง ๆ เนื่องจากเกมส์เป็นลูกชายคนโตของครอบครัว ดังนั้นทั้งบิดาและญาติ ๆ ต่างก็เลี้ยงดูเกมส์แบบตามใจ เมื่อเกมส์ต้องการอะไรทั้งบิดาและญาติ ๆ จะหามาให้เสมอ

เกมส์มองว่าครอบครัวของเกมส์เป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น เนื่องจากว่าขาดมารดาตั้งแต่เด็ก จึงทำให้เกมส์และน้อง ๆ ต่างก็รู้สึกน้อยใจในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก รวมถึงการที่บิดาต้องทำงานและการที่บิดามีผู้หญิงมากมาย จึงทำให้ไม่มีเวลามาพบหน้ากันบ่อย ๆ เลยทำให้เกิดความห่างเหินเกิดขึ้นในครอบครัว

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ครอบครัวของเกมส์ส่วนใหญ่เมื่อทุกคนเลิกทำงาน หรือเลิกเรียนแล้ว ส่วนใหญ่ก็จะมีโลกส่วนตัวของแต่ละคน โดยบิดาก็จะออกไปสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน น้องสาวก็จะเก็บตัวอยู่แต่ในห้อง น้องชายก็จะนั่งเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์กับเพื่อน ๆ ในห้องของตนเองเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ในตอนเย็นของทุกวันไม่ค่อยได้มีเวลาพบปะพูดคุยกันมากเท่าไหร่

ช่วงเย็นเกมส์หลังเลิกเรียนเกมส์ก็จะเล่นบาสเกตบอลกับกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัยก่อนกลับบ้านเป็นประจำ และก็จะกลับบ้านในช่วงค่ำ ๆ เพราะไม่อยากกลับบ้านเร็ว เนื่องจากว่าไม่มีกิจกรรมอย่างอื่นทำ และไม่มีใครในบ้านที่สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้ จึงทำให้เกมส์รู้สึกการเบื่อหน่ายกับการอยู่บ้านในช่วงกลางคืนเป็นอย่างมาก เพราะเกมส์จะต้องอยู่เพียงลำพัง

เกมส์เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงเมื่อตอนที่เกมส์เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 นื่องจากว่าเกมส์มีความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการที่จะต้องอยู่บ้านทำกิจกรรมเพียงลำพัง ดังนั้นเกมส์จึงพยายามออกไปข้างนอกเพื่อหากิจกรรมอย่างอื่นทำ ซึ่งเพื่อน ๆ ในกลุ่มของเกมส์ต่างก็นิยมการเที่ยวสถานบันเทิงกันอยู่ก่อนหน้านั้นแล้ว จึงทำให้เกมส์อยากออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ บ้าง เพื่อเป็นการแก้เหงา ซึ่งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเกมส์ก็จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำกับกลุ่มเพื่อนทุกครั้งที่เกมส์รู้สึกเบื่อหน่ายกับการอยู่ที่บ้าน

เกมส์มองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่ช่วยคลายความเหงาได้เป็นอย่างดี เป็นสถานที่สำหรับพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน เป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน มีเพลงสนุก ๆให้ฟังตลอดเวลา มีบรรยากาศที่สวยงาม และเป็นสถานที่ที่เป็นศูนย์รวมของกลุ่มคนวัยเดียวกัน

คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ เกมส์มองว่าเป็นคนที่ขี้เหงา ไม่ชอบการอยู่คนเดียว รักเสียงเพลง ชอบความสนุกสนาน ชอบความเป็นอิสระ ชอบการพบปะสังสรรค์ และต้องการพบหาเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” เกมส์มองว่าเป็นคำที่ใช้เรียกบุคคลที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ และเป็นคำที่คนส่วนใหญ่มักจะให้ความหมายในทางด้านลบเสมอ เช่น เป็นเด็กมีปัญหา เป็นเด็กเกเร เป็นคนที่ไม่น่าคบหา เป็นคนรักสนุก และเป็นคนเจ้าชู้ใจง่าย ถ้ามีคนบอกว่าเกมส์เป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน เกมส์จะรู้สึกเฉย ๆ ไม่รู้สึกดีใจหรือเสียใจ เพราะเกมส์เห็นว่าเกมส์ก็เป็นคนที่ชอบการเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ เหมือนกัน ส่วนใครจะคิดว่าเกมส์เป็นคนไม่ดีอย่างไรเกมส์ไม่สนใจ เพราะคนเหล่านั้นไม่ได้มีความสำคัญกับชีวิตของเกมส์

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนเกมส์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 6-7 ครั้ง และก็มักจะไปกับกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ ทั้งเพื่อนที่เรียนระดับปริญญาตรี และเพื่อนที่เรียนระดับปริญญาโท เกมส์เห็นว่าการได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนจะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น เพราะเป็นคนที่สนิทด้วย พูดคุยกันรู้เรื่อง มีความชอบเหมือน ๆ กัน และไม่เรื่องมาก โดยส่วนใหญ่เกมส์มักจะเที่ยวสถานบันเทิงในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์เป็นส่วนใหญ่ รวมถึงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ด้วย เพราะเป็นวันที่มีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ทำให้สนุกมากกว่าวันอื่น ๆ ที่มีคนมาเที่ยวน้อย

ส่วนใหญ่ก่อนที่เกมส์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง เกมส์มักจะพูดคุยกับเพื่อนก่อนเสมอว่าจะไปเที่ยวที่ร้านไหน จะชวนใครไปบ้าง รวมถึงโทรศัพท์ชวนเพื่อน ๆ หลังจากนั้นเกมส์ก็จะทำตัวตามปกติเหมือนทุกวัน คือ ตอนเย็นก็มักจะไปเล่นบาสเกตบอลกับเพื่อน ๆ เป็นประจำ และกลับบ้านมารับประทานอาหาร อาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนออกไปเที่ยวเสมอ

เสื้อผ้าที่เกมส์มักจะสวมใส่ไปเที่ยวสถานบันเทิง ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเสื้อผ้าที่หรูหรามีราคาแพง และเป็นเสื้อผ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งเกมส์มักจะสวมเสื้อเชิรต์ทั้งแบบแขนสั้นและแบบแขนยาว สวมกางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบ เกมส์จะเป็นคนที่พิถีพิถันในเรื่องของการสวมเสื้อผ้า รวมถึงเรื่องของทรงผมด้วย เพราะเกมส์มองว่าการที่เราแต่งตัวดีก็ทำให้เราเป็นที่สนใจของบุคคลรอบข้าง ซึ่งเกมส์ก็เห็นว่ามันเป็นแบบนั้นจริง ๆ เนื่องจากว่าเวลาที่เกมส์ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงก็มักจะมีผู้หญิงเข้ามาทำความรู้จักเป็นจำนวนมาก

เกมส์จะขับรถยนต์ออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.30 น. และก็จะแวะไปรับเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ใกล้ ๆ กันเป็นประจำ และก็จะนัดเจอเพื่อนคนอื่น ๆ ที่บริเวณหน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเกมส์และเพื่อน ๆ เดินเข้าไปในร้าน เกมส์มักจะเรียกพนักงานเสริฟ์ให้มาช่วยหาโต๊ะให้ ซึ่งจะเป็นบริเวณใดของร้านก็ได้ โดยเกมส์มองว่าไม่จำเป็นที่จะต้องนั่งตรงกลางของร้านเสมอไป เพราะไม่ว่าจะนั่งบริเวณไหนภายในร้านก็สนุกเหมือน ๆ กัน

เกมส์ชอบเพลงแนวฮิพฮ็อพมากที่สุด เพราะเพลงมีจังหวะที่สนุกสนาน เร้าใจ ทำให้อยากที่จะเต้นรำ ส่วนแนวการเล่นดนตรี เกมส์ชอบการเล่นดนตรีสดมาก เพราะจะได้ดูการแสดงการเล่นดนตรี โดยเฉพาะวงที่ร้องเพลงและเล่นดนตรีได้ดีเกมส์ก็จะชอบมากเป็นพิเศษ รวมถึงการได้ดูการแสดงบนเวทีทำให้ไม่น่าเบื่ออีกด้วย

เครื่องดื่มที่เกมส์และเพื่อน ๆ มักจะสั่งเป็นประจำ คือ สุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็ง โดยสุราที่สั่งมักจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และมีราคาที่แพง ส่วนเครื่องดื่มที่เกมส์ชอบดื่ม คือ สุราผสมกับโซดา เนื่องจากว่าเมื่อนำสุราผสมกับโซดาจะได้รสชาดที่ดีกว่าผสมอย่างอื่น และไม่กลบรสชาดของสุราด้วย เกมส์เป็นคนที่ดื่มสุราได้จำนวนหลายแก้ว แต่ละคืนปริมาณการดื่มจะไม่เท่ากัน ซึ่งเฉลี่ยแล้วประมาณ 10 กว่าแก้วขึ้นไป โดยเมื่อเกมส์มีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง พูดคุยเสียงดัง เต้นรำบ่อย ๆ และถ้าดีเจเปิดเพลงหรือนักร้องร้องเพลงที่เกมส์ชื่นชอบเกมส์ก็จะตะโกนส่งเสียงพอใจ และร้องเพลงตาม

นอกจากการดื่มสุราแล้ว เกมส์ยังชอบการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงด้วย โดยเกมส์มักจะสูบบุหรี่ที่เป็นของนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพราะเกมส์เห็นว่ามีรสชาดที่ดี ซึ่งเกมส์จะสูบบุหรี่ที่มีรสชาดไม่เข้มมากหรือไม่เย็นมาก คือจะมีรสชาดอ่อน ๆ เนื่องจากว่าจะสูบง่ายกว่า และปริมาณการสูบบุหรี่ก็ไม่แน่นอนแต่จะประมาณคืนละ 8-10 มวน เกมส์มองว่ายิ่งสูบบุหรี่มากเท่าไหร่เกมส์ก็จะต้องดื่มสุรามากขึ้นเท่านั้น เพราะการสูบบุหรี่จะทำให้เกมส์รู้สึกคอแห้ง และยิ่งทำให้เกมส์มีอาการเมาสุรามากขึ้นด้วย

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง เกมส์มักชอบมองผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี แต่งตัวเซ็กซี่ ผิวขาว ซึ่งเกมส์มองว่าผู้หญิงแบบนี้เป็นคนที่น่ามองและน่าคบหาเป็นอย่างมาก แต่เกมส์จะไม่เข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงเอง โดยเมื่อเกมส์เจอคนที่เกมส์ชอบเกมส์ก็จะบอกให้พนักงานเสริฟ์ไปขอเบอร์โทรศัพท์มาให้ ซึ่งถ้าพนักงานขอชื่อและเบอร์โทรศัพท์มาได้เกมส์ก็จะให้เงินเป็นค่าตอบแทน

เมื่อสถานบันเทิงใกล้จะปิดให้บริการ เกมส์และเพื่อน ๆ จะรีบดื่มสุราให้หมดขวด และเกมส์ก็จะรีบเดินเข้าห้องน้ำก่อนออกไปนอกร้านเสมอ และเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่าง เกมส์ก็จะรีบชวนเพื่อน ๆ เดินออกจากร้าน เพราะไม่อยากเดินเบียดกับคนอื่น ๆ

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อเกมส์เดินออกจากร้าน เกมส์ก็จะรีบชวนเพื่อน ๆ ขับรถยนต์ออกจากสถานบันเทิงก่อน เพราะถ้าออกมาช้ารถยนต์ก็จะขับออกยาก เกมส์มักจะขับรถยนต์โดยไม่ปิดกระจกรถเวลาที่เกมส์ขับอยู่ในสถานบันเทิง และเกมส์ก็จะเปิดเพลงเสียงดังด้วย นอกจากนั้นเวลาที่ขับรถยนต์อยู่ในสถานบันเทิงเกมส์ก็จะขับช้า ๆ เพื่อมองดูผู้หญิง แต่เกมส์ก็ไม่เคยชวนผู้หญิงขึ้นรถมาด้วย และถ้ามีผู้หญิงมาขอขึ้นรถเกมส์ก็จะบอกปฏิเสธทุกครั้ง

และเมื่อเกมส์ขับรถยนต์ผ่านสถานบันเทิงมาแล้วเกมส์ถึงค่อยปิดกระจกรถ หลังจากนั้นก็จะชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มขับรถยนต์ไปรับประทานอาหารต่อ ซึ่งร้านที่ไปรับประทานอาหารส่วนใหญ่ก็จะเป็นร้านที่นอกจากมีอาหารให้รับประทานแล้วยังสามารถฟังเพลงได้อีกด้วย และมีบรรยากาศที่สวยงาม และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จ เกมส์ก็จะขับรถยนต์ไปส่งเพื่อนที่บ้านก่อนเสมอ

ส่วนเรื่องของค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงในแต่ละครั้งประมาณครั้งละ 500-600 บาท เนื่องจากว่าเกมส์และเพื่อน ๆ ดื่มสุราที่สถานบันเทิงเป็นจำนวน 2 ขวดเสมอ และสุราก็มีราคาแพง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก และค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกันทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

เมื่อส่งเพื่อนกลับบ้านเรียบร้อยแล้ว เกมส์ก็มักจะโทรศัพท์หาผู้หญิงที่เกมส์ขอเบอร์โทรศัพท์ไว้ เพราะเกมส์อยากมีเพื่อนคุยเวลาขับรถยนต์กลับบ้าน เพื่อจะได้ไม่ง่วงนอน และเมื่อเกมส์ขับรถยนต์ถึงบ้านแล้วเกมส์ก็จะวางสาย ซึ่งเกมส์จะขับรถยนต์ถึงบ้านเวลาประมาณ 03.30-04.00 น. หลังจากนั้นก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้าและเข้านอนทันที

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของเกมส์ เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ ทำให้เมื่อตื่นนอนจะมีอาการอ่อนเพลีย ง่วงนอนบ่อย ๆ และไม่สดชื่น รวมถึงเมื่อมีอาการเป็นไข้หวัดก็จะหายช้ากว่าปกติ

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของเกมส์ เพราะเมื่อกลับจากการเที่ยวสถานบันเทิงร่างกายก็จะอ่อนเพลีย ง่วงนอนบ่อย ๆ ทำให้ไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ และเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงในวันที่ไม่ใช่วันหยุดเรียนก็จะทำให้เกมส์นอนตื่นสาย และไปเรียนไม่ทันเวลา หรือบางครั้งก็ขาดเรียน

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของเกมส์ เพราะค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงเมื่อเทียบกับรายได้ที่เกมส์ได้รับถือว่าน้อยมาก และเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไปด้วยก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของเกมส์ เพราะทุกคนในครอบครัวมองว่าเกมส์เป็นผู้ใหญ่แล้ว และก็มีความรับผิดชอบ ดังนั้นการที่เกมส์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงบ้างก็ไม่เสียหายอะไร รวมทุกครั้งที่เกมส์ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมาก็ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับสมาชิกทุกคนในครอบครัว

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ หรือเพื่อนเพศเดียวกัน เกมส์มองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้เราได้เพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เราได้เจอคนที่หลากหลาย และความสัมพันธ์ที่เริ่มก่อตัวจากในสถานบันเทิงบางครั้งก็นำไปสู่การรู้จักคนดี ๆ ในสังคมอีกหลายคน

การที่เกมส์ได้รู้จักชื่อและได้เบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศที่อยู่ในสถานบันเทิง เกมส์มองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะผู้หญิงบางคนที่เกมส์รู้จักจากในสถานบันเทิงก็เป็นคนที่มีนิสัยดี และบางคน เช่น หน่อย* โอ๋* และใบม่อน* ก็กลายมาเป็นเพื่อนสนิทที่ยังคบหากันอยู่ในปัจจุบัน แต่ก็มีบางส่วนที่เมื่อเกมส์พูดคุย และนัดเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ แล้ว ทำให้เกมส์รู้สึกว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นคนที่ไม่ใช่ผู้หญิงที่สามารถเข้ากับเกมส์ เข้ากับสมาชิกในครอบครัว รวมถึงเข้ากับเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้ เกมส์ก็จะเลิกติดต่อเลิกคบหาเหมือนกัน

เกมส์มองว่าการที่เราได้รู้จักผู้หญิงจากในสถานบันเทิงแล้วพัฒนาความสัมพันธ์มาเป็นแฟนก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร เพราะถ้าคนไหนที่เกมส์เห็นว่าเป็นคนที่สามารถเข้ากับเกมส์และคนรอบข้างของเกมส์ได้ รวมถึงเป็นคนที่ไม่มีนิสัยเจ้าชู้ และไม่มีความหึงหวงมากจนเกินไป เกมส์ก็สามารถคบเป็นแฟนได้ส่วนระยะเวลาที่คบนั้นจะนานเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของทั้งสองฝ่าย โดยส่วนใหญ่เมื่อเกมส์เลิกคบกับผู้หญิงคนนั้นเป็นแฟนแล้ว เมื่อต้องเจอผู้หญิงคนนั้นตามสถานที่ต่าง ๆ อีกเกมส์ก็จะไม่ทักทาย หรือเข้าไปทำความรู้จักอีก เนื่องจากว่าถือว่าเลิกกันไปแล้ว ความรู้สึกดี ๆ ก็หมดลงไปด้วย

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

เกมส์มองว่าการที่เกมส์ได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้นอกจากเกมส์จะได้รับความสนุกสนาน และคลายความเบื่อหน่ายลงได้แล้ว ยังทำให้เป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเองได้อีกด้วย เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เกมส์ได้พบเจอสิ่งต่าง ๆ มากมาย ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เราได้เรียนรู้ว่าสังคมในความเป็นจริงเป็นอย่างไร รวมถึงทำให้เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมเหล่านั้นได้ด้วย

ในอนาคตเกมส์ยังไม่ได้คิดว่าจะต้องเลิกหรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง เพราะเกมส์ยังเห็นว่าสถานบันเทิงยังเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเกมส์อยู่ โดยเฉพาะเวลาที่เกมส์เหงา เกมส์เบื่อ เกมส์ก็ยังมีสถานบันเทิงเป็นที่ผ่อนคลายความรู้สึกต่าง ๆ ได้ดี

ส่วนเรื่องของการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ในอนาคตเกมส์ไม่ได้คิดว่าจะเลิกหรือทำตัวออกห่างจากเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเพื่อนแบบต่าง ๆ ที่เกมส์คบหาอยู่ต่างก็มีจุดดีกันคนละแบบ ซึ่งการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงก็ทำให้เกมส์ได้ผ่อนคลายความเครียด ความเบื่อหน่าย และเป็นเพื่อนที่คอยสร้างความสนุกสนานให้กับเกมส์

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ในอนาคตเกมส์ยังไม่คิดถึงขั้นเรียนในระดับปริญญาเอก เพราะเกมส์ยังไม่รู้ว่าอนาคตต่อไปจะเป็นอย่างไร บางทีเกมส์อาจจะช่วยบิดาทำงานที่บ้าน หรือไม่ก็ออกไปทำงานหาประสบการณ์ข้างนอกก่อน ซึ่งเกมส์มองว่าการเรียนจบแค่ระดับปริญญาโทก็ถือว่าเพียงพอกับเกมส์แล้ว

กรณีศึกษารายที่ 15 หมู*

หมูเป็นชายหนุ่ม อายุ 20 ปี หมูเป็นคนหน้าตาดี รูปร่างสมส่วน ผมสั้น ผิวขาว ส่วนสูงประมาณ 180 เซนติเมตร หมูเป็นคนใจดี คุยเก่ง ร่าเริง มีนิสัยเป็นกันเอง และเป็นคนเปิดเผย ปัจจุบันหมูกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร หมูเป็นคนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ เกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ประมาณ 2.00-2.50

ปัจจุบันหมูพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา รายได้ในแต่ละเดือนของหมูจึงมาจากบิดามารดาให้เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในแต่ละเดือนหมูจะได้รับเงินเดือนประมาณ 15,000 บาท แต่ถ้าเดือนไหนหมูมีปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่าย หมูก็จะขอเงินจากพี่สาวทั้งสองคนเป็นประจำ เนื่องจากว่าพี่สาวทั้งสองคนเป็นคนที่หมูสามารถขอเงินได้โดยง่าย และไม่ต้องนำเงินมาคืน รวมถึงไม่ถูกพี่สาวทั้งสองคนดุด้วย

รายได้ในแต่ละเดือนของหมูจะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้าเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าหมูชอบใส่เสื้อผ้าที่มีราคาแพง และเป็นเสื้อผ้าที่มียี่ห้อที่โด่งดัง โดยหมูมองว่าสังคมรอบข้างของหมูทุกคนต่างก็นิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าประเภทนี้ทั้งสิ้น และเมื่อสวมใส่เสื้อผ้าประเภทนี้จะทำให้หมูรู้สึกมีความมั่นใจในตัวเอง รวมถึงไม่ต้องกลัวว่าจะถูกมองว่าเชย โดยสถานที่ที่หมูมักจะไปเลือกซื้อเสื้อผ้าส่วนใหญ่ก็จะเป็นตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ และบริเวณสยามสแควร์

กิจกรรมที่หมูชอบทำในวันหยุดนอกจากไปหาซื้อเสื้อผ้าแล้ว หมูยังชอบไปชมภาพยนตร์ ไปสนามแข่งรถเพื่อดูการแข่งขัน ไปเล่นรักบี้ที่มหาวิทยาลัย และนัดพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนที่บริเวณสยามสแควร์ และที่สถานบันเทิงเป็นประจำ

ข้อมูลด้านครอบครัว

หมูเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของหมูมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ บิดา มารดา พี่สาวสองคน และหมู ครอบครัวของหมูมีฐานะดี บิดาประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว มารดาเป็นแม่บ้าน พี่สาวคนแรกแต่งงานกับชายชาวต่างชาติ และทำหน้าที่เป็นแม่บ้านเพียงอย่างเดียว ส่วนพี่สาวคนรองทำงานเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

บิดาเป็นใจดี มีเหตุผล และขยันทำงาน มารดาเป็นคนใจร้อน ขี้ระแวงว่าบิดาจะไปมีผู้หญิงคนอื่น เป็นคนโมโหง่ายโดยเฉพาะกับบิดา ส่วนพี่สาวทั้งสองคนของหมูเป็นคนใจดี รักและเป็นห่วงหมูมาก รวมถึงเป็นคนที่เข้าใจหมูมากที่สุด และเป็นคนที่เมื่อหมูปัญหาอะไรหมูก็จะมาปรึกษากับพี่สาวทั้งสองคนเสมอ

หมูถูกเลี้ยงดูมาแบบตามใจจากคนในครอบครัว เพราะหมูเป็นลูกชายคนเล็กและเป็นลูกชายคนเดียวในบ้าน ซึ่งทุกคนจะรักและตามใจหมูทุกอย่าง เมื่อหมูต้องการสิ่งใดทุกคนครอบครัวก็จะหามาให้เสมอ หมูมองว่าการที่หมูถูกคนในครอบครัวเลี้ยงดูแบบตามใจ ทำให้หมูรู้สึกดีมาก เพราะเมื่อหมูต้องการสิ่งใดก็จะมีคนหามาให้ รวมถึงหมูจะทำพฤติกรรมอะไรก็ไม่มีใครดุด่า

คนในครอบครัวมองว่าหมูเป็นเด็กที่ไม่รู้จักโต หมูเป็นคนที่เอาแต่ใจตนเอง ใช้จ่ายเงินสิ้นเปลือง แต่ก็เป็นคนที่ใจดี ชอบช่วยเหลือพี่สาวทั้งสองคน และก็ไม่เคยทะเลาะกับพี่สาวทั้งสองคนเลย หมูมองว่าครอบครัวของหมูยังเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่น เพราะถึงแม้ว่าบิดามารดามักจะทะเลาะกันบ่อย ๆ ถึงขั้นรุนแรงเป็นประจำ แต่หมูก็ยังมีพี่สาวทั้งสองคนที่คอยให้ความรัก ความอบอุ่น และให้การช่วยเหลือหมูอยู่เป็นประจำ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

บิดามารดาของหมูมักจะมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ทุกวัน เนื่องจากว่ามารดาระแวงสงสัยว่าบิดาจะมีผู้หญิงหลายคน ซึ่งทำให้เวลาที่บิดากลับจากการทำงานมาที่บ้านมารดามักจะหาเรื่องทะเลาะกับบิดาเสมอ ซึ่งบางครั้งถ้าบิดาทนไม่ไหวบิดาก็จะขับรถยนต์ออกจากบ้านไปหาสถานที่สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนต่อ และจะกลับมาบ้านเมื่อตอนดึกแล้ว เหตุการณ์แบบนี้หมูเห็นมาตั้งแต่เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว

หมูมีความรู้สึกว่าชินกับเหตุการณ์เหล่านั้นแล้ว แต่บางครั้งเหตุการณ์เหล่านั้นก็ทำให้หมูเบื่อการอยู่บ้าน เพราะไม่ต้องการได้ยินบิดามารดาทะเลาะกัน ดังนั้นจึงทำให้เวลาตอนเย็นหลังจากที่หมูเลิกเรียน และกลับบ้านมาอาบน้ำมารับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว หมูก็จะขออนุญาตจากพี่สาว เพื่อขับรถยนต์ออกไปหาเพื่อนที่อยู่บ้านใกล้ ๆ กันเป็นประจำ

หมูเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงทันทีที่หมูอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เพราะหมูสามารถเข้ามาใช้บริการสถานบันเทิงโดยไม่ผิดกฎหมายได้แล้ว และหมูก็รู้สึกว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่อีกแห่งหนึ่งนอกจากบ้านของเพื่อนที่หมูสามารถมาได้เวลาที่ไม่ต้องการเห็น หรือไม่ต้องการได้ยินบิดามารดาทะเลาะกัน ซึ่งทำให้หมูเกิดความเบื่อหน่ายที่จะอยู่ที่บ้าน

หมูมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่ทำให้คลายความเบื่อหน่าย เป็นสถานที่สำหรับสร้างความสนุกสนานให้กับหมู รวมถึงยังเป็นสถานที่ที่มีไว้สำหรับพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนได้เป็นอย่างดี และเป็นสถานที่ที่มีความอิสระอยากดื่มสุรา อยากสูบบุหรี่มากเท่าใดก็ได้ไม่มีใครมาคอยดุด่าเหมือนที่บ้าน

หมูมองว่าคนที่มาเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนที่รักความสนุก ต้องการผ่อนคลายความเบื่อหน่าย หรือความเครียดจากเรื่องต่าง ๆ เป็นคนที่ต้องการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน เป็นคนที่ชื่นชอบการเต้นรำ การดื่มสุราและการสูบบุหรี่ รวมถึงเป็นคนที่ต้องการพบเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” หมูมองว่าเป็นคำที่ใช้เรียกวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ และเป็นคำที่มีความหมายด้านลบเพียงอย่างเดียว ซึ่งถ้ามีคนบอกว่าหมูเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน หมูก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่คิดอะไรเพียงแต่ต้องปฏิเสธไปก่อน เพราะถ้าไม่ปฏิเสธไปคนส่วนใหญ่ก็จะคิดว่าหมูยอมรับว่าเป็นคนแบบนั้นจริง ๆ ซึ่งเมื่อหมูปฏิเสธไปแล้วคนเหล่านั้นจะคิดอย่างไรต่อก็เรื่องของเขา

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนหมูจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 7-8 ครั้ง ส่วนใหญ่ก็จะไปเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์ เพราะมีคนมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากหมูมองว่าถ้ามีคนมาเที่ยวน้อยก็จะไม่สนุก บรรยากาศภายในร้านก็จะเงียบเหงาไม่คึกคัก ทุกครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงหมูก็จะไปเที่ยวกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ เพราะเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนจะสนุกมากว่าไปกับคนอื่น เนื่องจากว่าเป็นคนที่หมูสนิทด้วย และมีความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี พูดคุยกันรู้เรื่อง

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง หมูก็จะพูดคุยกับเพื่อนก่อนเสมอว่าจะไปร้านไหน และก็จะโทรศัพท์ไปชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากว่าการไปเที่ยวหลาย ๆ คนจะสนุกมากกว่า หลังจากนั้นหมูก็จะทำตัวตามปกติ คือ ออกไปเล่นกีฬากับเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัย และกลับบ้านมาอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า พร้อมกับประทานอาหารก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อหมูจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง หมูก็จะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพงเหมือนปกติ ซึ่งหมูจะใส่เสื้อไปเที่ยวสถานบันเทิงได้ทั้งเสื้อเชิร์ต และเสื้อยืดแล้วแต่อารมณ์คงหมูในวันนั้น ส่วนกางเกงก็จะเป็นกางเกงยีนต์ และสวมรองเท้าผ้าใบเสมอ นอกจากนั้นก็จะต้องพิถีพิถันในเรื่องของทรงผมด้วย คือ จะต้องมีการใส่เจลและจัดแต่งทรงผมให้ดูสวยงาม รวมถึงมีการฉีดพรมน้ำหอมก่อนออกจากบ้านด้วย ซึ่งการฉีดน้ำหอมหมูก็มองว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเวลาอยู่ใกล้กับคนอื่น ๆ จะได้มีกลิ่มตัวที่หอม

ก่อนออกจากบ้านหมูก็จะขออนุญาตพี่สาวก่อนเสมอ เพื่อที่จะไม่ให้พี่สาวต้องเป็นห่วง หมูจะขับรถยนต์ออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.00 น. และจะขับรถยนต์ไปรับเอก* ทุกครั้ง เพราะบ้านของเอกอยู่ใกล้กับบ้านของหมู หลังจากนั้นก็จะขับรถยนต์ไปเจอเพื่อน ๆ ที่สถานบันเทิง

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อหมูเดินเข้าไปในร้านพร้อมกับเพื่อน ๆ หมูจะให้พนักงานหาโต๊ะนั่งให้ก่อน โดยจะเป็นบริเวณใดของร้านก็ได้ หมูมองว่าการอยู่ในสถานบันเทิงไม่ว่าจะอยู่มุมไหนของร้านก็จะได้รับความสนุกสนานเท่า ๆ กัน

หมูชื่นชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมาก เพราะมีดนตรีที่สนุกสนาน เร้าใจ และเมื่อฟังอยู่ในสถานบันเทิงจะทำให้รู้สึกคึกคัก อยากลุกขึ้นมาเต้นรำ ส่วนแนวการเล่นดนตรีของทางร้าน หมูชอบการเล่นดนตรีจากแผ่นมากกว่า เพราะจะได้มีความต่อเนื่อง และส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพลงของศิลปินจากต่างประเทศที่หมูชื่นชอบ

เครื่องดื่มที่หมูและเพื่อน ๆ นิยมสั่งเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง คือ สุรา น้ำอัดลม โซดา น้ำเปล่า และน้ำแข็ง รวมถึงอาหารและขนมต่าง ๆ ด้วย ซึ่งหมูมักจะดื่มสุราผสมกับโซดาเป็นประจำ เนื่องจากหมูเพิ่งหัดดื่มสุราจึงทำให้หมูเป็นคนที่มีอาการเมาสุราได้ง่าย เมื่อหมูมีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง ตัวแดง พูดคุยกับเพื่อนเสียงดัง เต้นรำแบบไม่ยอมหยุด ร้องเพลงตลอดเวลา รวมถึงถ้าดีเจเปิดเพลงที่หมูชื่นชอบหมูก็จะตะโกนส่งเสียงชอบใจ และกระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนานกับกลุ่มเพื่อน

นอกจากการดื่มสุรา การเต้นรำ การร้องเพลง และการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนแล้ว หมูยังสูบบุหรี่อีกด้วย ซึ่งบุหรี่ที่หมูสูบส่วนใหญ่ก็จะเป็นบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เพราะมีรสชาติ

ที่ดี และเป็นบุหรี่ที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่น รวมถึงเมื่อสูบบุหรี่ที่นำเข้าจากต่างประเทศ จะทำให้คนอื่นที่มองดูรู้สึกว่าหมูเป็นคนที่มีรสนิยมที่ดี โดยปริมาณในการสูบบุหรี่ของหมูจะไม่มากนัก คือ ประมาณไม่เกิน 10 มวนต่อการเที่ยวสถานบันเทิงหนึ่งครั้ง

หมูชอบมองผู้หญิงที่อยู่ในสถานบันเทิงที่มีหน้าตาน่ารัก ตัวเล็ก ๆ ไม่สูงมากนัก ผิวขาว ผมยาว เมื่อหมูเจอคนที่หมูชื่นชอบหมูก็จะบอกให้เพื่อนเข้าไปช่วยขอเบอร์โทรศัพท์ให้ เพราะหมูไม่กล้าที่เข้าไปขอเอง รวมถึงเมื่อมีผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาดี แต่งตัวเซ็กซี่เดินผ่านมาที่โต๊ะหมูก็จะสะกิดให้เพื่อน ๆ มองตามด้วย แต่ถ้ามีผู้หญิงเข้ามาขอชนแก้วหรือเข้ามาพูดคุยทำความรู้จักกับหมูก่อน หมูก็จะดูว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นผู้หญิงแบบที่หมูชื่นชอบหรือไม่ ถ้าไม่ใช่หมูก็จะสะกิดให้เพื่อนช่วยบอกปฏิเสธผู้หญิงคนนั้นให้แทน

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการ หมูก็จะรีบชวนเพื่อน ๆ ให้ดื่มสุราให้หมดแก้ว และรีบเทสุราที่เหลือในขวดออกมาดื่มให้หมด หลังจากนั้นเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่าง ซึ่งเป็นการบอกว่าสถานบันเทิงปิดให้บริการแล้ว หมูกับเพื่อน ๆ จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แต่จะนั่งอยู่ที่โต๊ะเพื่อพูดคุยกับเพื่อน และมองดูผู้หญิงที่อยู่ในสถานบันเทิงด้วย เนื่องจากว่าการที่สถานบันเทิงเปิดไฟสว่างจะทำให้เห็นหน้าของผู้หญิงได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เมื่อหมูมองเห็นว่าผู้หญิงคนไหนมีรูปร่างหน้าตาแบบที่หมูชื่นชอบ หมูก็จะรีบชวนเพื่อน ๆ เดินออกนอกร้าน เพื่อเดินตามไปขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนนั้น

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อหมูเดินออกจากร้านพร้อมกับเพื่อน ๆ หมูกับเพื่อนก็จะเดินไปยืนอยู่ตรงบริเวณทางเข้าออกสถานบันเทิง เพื่อไปมองดูผู้หญิงที่เดินออกจากสถานบันเทิง ถ้าหมูเจอผู้หญิงที่หมูชื่นชอบหมูก็จะให้เพื่อนไปช่วยขอเบอร์โทรศัพท์ให้อีก และทุกครั้งที่ได้เบอร์โทรศัพท์มาหมูก็รีบพิมพ์ชื่อและลักษณะที่สำคัญของผู้หญิงคนนั้นลงไป เพื่อที่เวลาจะโทรศัพท์ไปหาจะได้จำได้ว่าเป็นคนไหน เนื่องจากว่าในแต่ละคืนหมูก็ให้เพื่อนไปขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงให้หลายคนเหมือนกัน และต่อจากนั้นก็จะแยกทางกับเพื่อนคนอื่น ๆ

หลังจากนั้นหมูก็จะขับรถยนต์ออกจากสถานบันเทิงพร้อมกับเอก ซึ่งเมื่อหมูยังขับรถยนต์อยู่ภายในบริเวณที่มีคนเที่ยวสถานบันเทิงเดินอยู่ หรือยืนอยู่ข้างถนน หมูก็จะเปิดกระจกด้านข้างทั้งสองด้านตรงด้านที่หมูนั่ง และด้านที่เอกนั่งด้วยเสมอ เพื่อมองดูผู้หญิงที่อยู่สองข้างทาง รวมถึงหมูก็

จะเปิดเพลงในรถยนต์เสียงดัง เพื่อดึงดูดความสนใจ ต่อจากนั้นถ้าเอกยังไม่อยากกลับบ้าน หมูก็จะขับรถยนต์พาเอกไปดูสถานบันเทิงที่อยู่ใกล้ ๆ กับร้านที่หมูไปเที่ยวด้วย หลังจากนั้นก็จะพาเอกไปรับประทานอาหารยังร้านอาหารที่อยู่ใกล้ ๆ บ้าน โดยอาหารที่รับประทานส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาหารพวกโจ๊ก หรือก๋วยเตี๋ยว เมื่อรับประทานอาหารเสร็จก็จะขับรถยนต์ไปส่งเอกที่บ้าน

ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของหมูอยู่ที่ประมาณครั้งละ 500 บาท และค่าใช้จ่ายทั้งหมดเพื่อนในกลุ่มที่มาเที่ยวด้วยกันทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน แต่ก็มีบางครั้งที่หมูจะออกเงินมากกว่าเพื่อนคนอื่น ถ้าเพื่อน ๆ ในกลุ่มมีเงินไม่มากนัก

หมูขับรถยนต์มาถึงบ้านเวลาประมาณ 03.00-03.30 น. หลังจากนั้นหมูก็จะรีบอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า และถ้าหมูยังไม่ง่วงนอนหรือคืนนั้นหมูมีอาการเมาสุราไม่มากนัก หมูก็จะโทรศัพท์ไปหาผู้หญิงที่หมูขอเบอร์โทรศัพท์เอาไว้ก่อนแล้วจึงค่อยเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของหมู โดยเฉพาะวันรุ่งขึ้นหมูจะมีอาการอ่อนเพลีย ง่วงนอนบ่อย ๆ และบางครั้งก็ทำให้หมูรู้สึกไม่สดชื่นไปตลอดทั้งวัน

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของหมู เนื่องจากว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้หมูไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน และไม่อยากอ่านหนังสือเวลาที่กลับจากการเที่ยวสถานบันเทิง เพราะหมูจะง่วงนอนทั้งวัน โดยเฉพาะถ้าคืนไหนหมูออกไปเที่ยวในคืนที่ไม่ใช่วันหยุด หมูก็จะตื่นสายจนขาดเรียนเป็นประจำ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของหมู เพราะค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เพื่อน ๆ ทุกคนที่ไปด้วยก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน และเมื่อหมูมีเงินไม่พอใช้หมูก็สามารถขอเงินจากพี่สาวทั้งสองคนได้

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของหมู เนื่องจากว่าพี่สาวทั้งสองคนเข้าใจหมูว่าหมูไปเที่ยวสถานบันเทิงเพราะอะไร และทุกครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงหมูก็จะบอกให้พี่สาวทราบทุกครั้ง รวมถึงหมูก็จะกลับมานอนที่บ้านเสมอ ส่วนบิดามารดาก็ไม่ได้ดุด่าหรือห้ามปรามอะไร เพราะทุกครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมาหมูก็ไม่เคยนำความเดือดร้อนมาให้บิดามารดาเลย

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ หมูมองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะได้รู้จักคนอื่น ๆ มากขึ้น ทำให้เราได้เจอคนหลากหลายลักษณะทั้งคนที่ดีและคนที่ไม่ดี ซึ่งทำให้เป็นการเพิ่มประสบการณ์ในชีวิตให้กับตนเองอีกทางหนึ่งด้วย ส่วนสัมพันธภาพที่เกิดขึ้นกับคนที่รู้จักกันในสถานบันเทิงนั้นจะมีระยะเวลาในการคบหากันยาวนานเพียงใดนั้นไม่สามารถกำหนดได้แน่นอน

หมูมองว่าบางคนอาจจะโทรศัพท์ไปคุยกันแค่ครั้งเดียวแล้วก็เลิกติดต่อไปเลย หรือบางคนก็โทรศัพท์พูดคุยกันทุกวัน นัดเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ อยู่บ่อย ๆ แต่ก็คบหาพูดคุยกันได้แค่ไม่ถึงเดือนก็เลิกลากันไป รวมถึงบางคนก็พัฒนาความสัมพันธ์จากแค่คนรู้จักธรรมดาคนหนึ่งกลายมาเป็นเพื่อนที่สนิทกันได้ หรือบางคนก็พัฒนาความสัมพันธ์มากขึ้นไปกว่านั้นจนคบเป็นแฟน

หมูมองว่าการที่ความสัมพันธ์ที่ก่อตัวขึ้นจากสถานบันเทิงส่วนใหญ่จะเป็นความสัมพันธ์ในระยะเวลาอันสั้นนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะส่วนใหญ่คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีความรัก ความต้องการ ความสนใจอยู่เพียงแค่ครู่เดียวเท่านั้น เมื่อคน ๆ นั้นทำให้เราไม่ชอบหรือไม่พอใจเราก็สามารถคบเลิกคบ และหาคนใหม่มาแทนได้ ซึ่งการหาคนใหม่มาทดแทนโดยเฉพาะเวลาที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเราก็สามารถหาได้โดยง่าย แค่มีความรู้สึกชอบพอก็สามารถทำความรู้จักกันได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การเที่ยวสถานบันเทิงหมูมองว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเอง เป็นการได้หลีกหนีจากสิ่งที่เบื่อหน่าย เป็นการสร้างความสนุกสนานให้เกิดขึ้นกับตนเองได้ในเวลาอันรวดเร็วและง่ายดาย รวมถึงยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนแนบแน่นมากยิ่งขึ้น เนื่องจากว่าได้พบปะสังสรรค์กันบ่อย ๆ

ในอนาคตหมูยังไม่ได้คิดว่าจะเลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เนื่องจากว่าหมูยังเพิ่งที่จะเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่นาน และหมูยังมีอายุน้อยจึงมีโอกาสและเวลาในการเที่ยวสถานบันเทิงอีกมาก นอกจากนั้นการไปเที่ยวสถานบันเทิงยังให้ประโยชน์กับหมูอย่างมาก

เรื่องของการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง หมูมองว่าการคบเพื่อนกลุ่มนี้ก็ไม่ได้ทำให้เราเสียหายอะไร ในทางตรงกันข้ามเพื่อนกลุ่มนี้ยังทำให้เราได้ผ่อนคลายความเครียดความเบื่อหน่ายจากสิ่งต่าง ๆ ได้ดี รวมถึงทำให้เราอยู่ด้วยแล้วมีแต่ความสนุกสนาน การที่จะเลิกหรือทำตัวห่างเหินกับเพื่อนกลุ่มนี้หมูมองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำแบบนั้นไม่ว่าจะเป็นในปัจจุบันหรือในอนาคต

ในอนาคตหมูยังไม่ได้วางแผนไว้ว่าจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปหรือไม่ เพราะหมูยังต้องดูองค์ประกอบอีกหลายอย่างก่อน เช่น ความรู้สึกอยากหรือความต้องการในขณะนั้น ความจำเป็นว่ามีมากน้อยเพียงใด และผลการเรียนเฉลี่ยของหมูจะสามารถเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไปหรือไม่

กรณีศึกษารายที่ 16 มาร์ค*

มาร์คเป็นชายหนุ่ม อายุ 21 ปี มาร์คเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ผมสั้น ผิวขาว ส่วนสูงประมาณ 175 เซนติเมตร มาร์คเป็นคนร่าเริง คุยเก่ง พูดจาไพเราะ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนเปิดเผยและเป็นคนที่ตรงต่อเวลา เนื่องจากมาร์คเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี และเป็นคนที่มีนิสัยที่ดี ดังนั้นมาร์คจึงมีเพื่อนทั้งเพื่อนผู้ชาย และเพื่อนผู้หญิงเป็นจำนวนมาก รวมถึงมาร์คยังมีผู้หญิงที่คอยตามจีบมาร์คมากมายเหมือนกัน

ปัจจุบันมาร์คกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร รวมถึงเนื่องจากมาร์คเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีจึงทำให้มาร์คได้เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของมหาวิทยาลัยถึง 2 ปีติดต่อกัน มาร์คเป็นคนที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง โดยเกรดเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ประมาณ 2.50-3.00

ปัจจุบันมาร์คพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา โดยในแต่ละเดือนรายได้ส่วนใหญ่ของมาร์คจะมาจากบิดามารดาเป็นคนให้ ซึ่งในแต่ละเดือนบิดามารดาจะให้เงินมาร์คเป็นจำนวนเงินประมาณ 10,000 บาท โดยรายได้ในแต่ละเดือนที่มาร์คได้รับก็เพียงพอกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละเดือน แต่เมื่อมาร์คต้องการสิ่งใดเพิ่มเติมมาร์คก็จะขอเงินจากบิดามารดาเพิ่ม

รายได้ในแต่ละเดือนของมาร์คจะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้าเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่ามาร์คเป็นคนที่ชอบแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง ซึ่งมาร์คมองว่าการได้แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพงและเป็นเสื้อผ้าที่มียี่ห้อดัง จะทำให้มาร์คดูดีในสายตาของคนรอบข้าง โดยเฉพาะในวันหยุดเรียนมาร์คก็จะชวนเพื่อน ๆ ออกไปเดินหาซื้อเสื้อผ้าที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เป็นประจำ

กิจกรรมที่มาร์คชอบทำเป็นประจำ คือ การฟังเพลง การเล่นโบว์ลิ่ง การชมภาพยนต์ และการไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งมาร์คมองว่ากิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ช่วยทำให้มาร์คผ่อนคลายความเครียดจากเรียน หรือจากปัญหาต่าง ๆ ได้ และยังได้รับความสนุกสนานด้วย

ข้อมูลด้านครอบครัว

มาร์คเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของมาร์คมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ บิดา มารดา น้องสาว และมาร์ค ครอบครัวของมาร์คมีฐานะปานกลาง บิดาประกอบอาชีพรับราชการ มารดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนน้องสาวกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บิดาเป็นคนเงียบขรึม แต่เป็นคนใจดี และมีเหตุผล มารดาเป็นคนคุยเก่ง ใจเย็น และมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี จึงทำให้มารดาเป็นคนที่มีเพื่อนมาก ส่วนน้องสาวเป็นเด็กที่เรียนหนังสือเก่ง ขยันช่วยบิดามารดาทำงานบ้าน เป็นเด็กเรียบร้อย พูดจาไพเราะและไม่เคยทะเลาะกับมาร์คเลย บิดามารดาของมาร์คเลี้ยงดูมาร์คและน้องสาวแบบให้อิสระในการคิด และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มาร์คมองว่าการเลี้ยงดูแบบนี้เป็นการเลี้ยงดูที่เหมาะสมสำหรับมาร์คมาก ทำให้มาร์คไม่รู้สึกอึดอัดหรือถูกบังคับมากเกินไป

มาร์คมองว่าครอบครัวของมาร์คเป็นครอบครัวที่อบอุ่น เนื่องจากว่าบิดามารดาไม่เคยทะเลาะกัน เมื่อมาร์คมีปัญหาอะไรบิดามารดาก็จะให้คำปรึกษาที่ดีเสมอ และบิดามารดาไม่เคยที่จะบังคับให้มาร์คทำอะไรในสิ่งที่มาร์คไม่ชอบทำ รวมถึงคนในครอบครัวของมาร์คไม่เคยที่จะมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างรุนแรง

คนในครอบครัวมองว่ามาร์คเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง โดยเฉพาะเรื่องของการเรียน เพราะถึงแม้มาร์คจะเรียนไปด้วยทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยไปด้วยก็ไม่ทำให้เสียการเรียน รวมถึงมาร์คเป็นพี่ชายที่ดีสำหรับน้องสาว มีความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นคนมีเหตุผล ถึงแม้ว่ามาร์คจะชอบออกจากบ้านมาเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนบ่อย ๆ แต่ก็ไม่เคยมีพฤติกรรมที่ไม่ดี และสร้างความเดือดร้อนให้กับคนในครอบครัว

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

มาร์คเป็นคนที่ชื่นชอบการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และการรวมกลุ่มกับเพื่อนเป็นอย่างมาก โดยไม่จำกัดว่าจะเป็นช่วงหลังเลิกเรียนหรือช่วงวันหยุดมาร์คก็จะต้องไปรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ เสมอ ไม่ว่าจะเป็นที่มหาวิทยาลัย ที่บ้านหรือที่หอพักของเพื่อน บริเวณสยามสแคว์ หรือว่าตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ

มาร์คมองว่าการที่ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนเป็นสิ่งที่สนุกสนาน และการใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเรียนมหาวิทยาลัยถือได้ว่าเป็นช่วงเวลาของการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ที่ดีหลาย ๆ อย่าง โดยมากมาร์คจะรวมกลุ่มกับเพื่อนในตอนกลางวันเป็นส่วนใหญ่ และจะกลับบ้านในช่วงค่ำ ๆ เนื่องจากว่าไม่ต้องการให้คนในครอบครัวเป็นห่วง ซึ่งช่วง 2 ปีแรกในมหาวิทยาลัยมาร์คก็จะปฏิบัติตัวแบบนี้

มาร์คเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงเมื่อตอนมาร์คเรียนชั้นปีที่ 3 เนื่องจากว่าเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ส่วนใหญ่เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงกันแทบทุกคนไม่เฉพาะแค่เพื่อนผู้ชายเท่านั้น แต่เพื่อนผู้หญิงก็เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงกันแล้ว มาร์คมีความรู้สึกว่าการได้พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนในสถานที่ที่แปลกใหม่ก็เป็นเรื่องที่สนุกสนาน รวมถึงช่วงเวลากลางคืนก็สามารถมีสถานที่ที่ทำให้ได้พบเจอกลุ่มเพื่อนได้อีกด้วย จึงทำให้มาร์คเริ่มที่จะขออนุญาตบิดามารดาออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนบ่อยขึ้น ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมามาร์คก็เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนบ่อยมากขึ้น

มาร์คมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่เหมาะสำหรับการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนในตอนกลางคืนได้เป็นอย่างดี เป็นสถานที่ที่มีความสนุกสนาน เป็นสถานที่ที่ได้พบเจอคนมากมาย และเป็นสถานที่ที่วัยรุ่นในปัจจุบันต้องมาเที่ยว รวมทั้งยังเป็นสถานที่ที่ช่วยผ่อนคลายความเครียดจากเรื่องต่าง ๆ ได้ดี

มาร์คมองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนที่ต้องการการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ต้องการผ่อนคลายความเครียดด้วยการฟังเพลง การร้องเพลง และการเต้นรำ รวมถึงเป็นคนที่ไม่ชอบการอยู่เพียงลำพัง เป็นคนที่ต้องการหากิจกรรมอย่างอื่นทำในช่วงเวลากลางคืนเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ส่วนคนที่มาสถานบันเทิงบางส่วนมาเพื่อต้องการหาเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ ซึ่งมาร์คมองว่าก็เป็นเรื่องธรรมดาและก็ถือว่าเป็นผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นจากการมาเที่ยวสถานบันเทิง

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” มาร์คมองว่าสังคมให้ความหมายกับคำ ๆ นี้ในด้านลบ คือ มักจะหมายความถึงบุคคลที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ เป็นคนขี้เมา เป็นคนมีปัญหาชีวิต เป็นคนไม่ดี และเป็นเด็กเกเร ถ้ามีคนบอกว่ามาร์คเป็นนักเที่ยวกลางคืนหรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน มาร์คก็ไม่รู้สึกอะไร เพราะมาร์คเห็นว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ก็เป็นกันไม่ใช่มีมาร์คเพียงคนเดียว ส่วนใครจะตีความหมายในทางด้านลบนั้นมาร์คมองว่าเป็นเรื่องของความคิดส่วนบุคคล และไม่มีความจำเป็นที่มาร์คจะต้องใส่ใจคำพูดเหล่านี้

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนมาร์คจะออกมาเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง โดยมาร์คชอบออกมาเที่ยวสถานบันเทิงในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์มากที่สุด เนื่องจากว่ามีคนมาเที่ยวเป็นจำนวนมากซึ่งจะทำให้บรรยากาศในสถานบันเทิงดูคึกคักมากกว่าวันธรรมดา นอกจากนั้นเมื่อมีเทศกาลสำคัญต่าง ๆ มาร์ก็จะออกมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วย เช่น วันสิ้นปี วันขึ้นปีใหม่ วันฮาโลวีน วันคริสต์มาส รวมถึงวันเกิดเพื่อน ๆ โดยส่วนใหญ่มาร์คจะมาเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อน เพราะจะสนุกมากกว่ามาเที่ยวกับคนอื่น ส่วนแฟนมาร์คก็จะมาเที่ยวด้วยเป็นบางครั้ง เนื่องจากว่าแฟนของมาร์คไม่ชอบการมาเที่ยวสถานบันเทิง และบิดามารดาของแฟนก็ไม่ชอบให้ออกมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วย

ก่อนออกมาเที่ยวสถานบันเทิงมาร์คก็จะพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนที่มหาวิทยาลัยก่อน โดยจะตกลงกันว่าจะไปที่ร้านไหน และจะชวนใครไปด้วยบ้าง รวมถึงให้เพื่อนโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับทางร้านไว้ก่อนเสมอ หลังจากนั้นมาร์คก็จะทำตัวตามปกติเหมือนทุกวัน คือ ตอนเย็นหลังเลิกเรียน

ก็จะไปเล่นบาสเกตบอลกับเพื่อน ๆ หลังจากนั้นก็จะแยกย้ายกันกลับบ้าน เพื่อไปอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และรับประทานอาหารก่อนที่จะออกมาเจอกันที่สถานบันเทิง

มาร์คจะแต่งตัวไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยเสื้อผ้าที่มีหรูหรา และมีราคาแพงเหมือนเดิม ส่วนใหญ่มาร์คก็จะสวมเสื้อเชิร์ตแขนยาว ซึ่งก็จะเป็นสีดำเป็นส่วนใหญ่ กางเกงจะเป็นกางเกงสเลค หรือกางเกงยีนต์นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าวันนั้นมาร์คจะไปเที่ยวที่ร้านไหน ถ้าเป็นร้านที่มีลักษณะที่หรูหรา คนเที่ยวส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนที่ค่อนข้างมีฐานะมาร์คก็จะใส่กางเกงสเลค แต่ถ้าเป็นร้านที่ไม่หรูหรา และคนมาเที่ยวก็เป็นคนที่หลากหลายมาร์คก็จะใส่กางเกงยีนต์ ส่วนรองเท้าก็จะเป็นรองเท้าหนัง หรือรองเท้าผ้าใบแล้วแต่ร้านที่จะไปด้วยเหมือนกัน

มาร์คเป็นคนที่พิถีพิถันในเรื่องของการแต่งกายมากไม่ใช่เฉพาะแต่เสื้อผ้าเท่านั้น เรื่องของทรงผมมาร์คก็ให้ความสำคัญเช่นกัน คือ มาร์คจะต้องใส่เจลและจัดแต่งทรงผมให้ดูดีก่อนถึงจะออกไปข้างนอกได้ ส่วนเรื่องของกลิ่นกายมาร์คก็จะใส่ใจเป็นพิเศษเช่นกัน คือ มาร์คจะต้องมีการฉีดน้ำหอมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง มาร์คมองว่าการที่เราใส่ในการการแต่งกายเป็นพิเศษ และแม้แต่เรื่องเล็กน้อยต่าง ๆ ก็จะทำให้มาร์ครู้สึกมั่นใจเวลาอยู่นอกบ้าน รวมถึงจะเป็นที่สนใจของคนรอบข้างที่พบเห็นเสมอ

โดยมาร์คจะขับรถยนต์ออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.00 น. และจะขับรถยนต์ไปรับฟอร์ต* เพื่อนที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยเดียวกันและมีบ้านอยู่ใกล้ ๆ กับมาร์คเสมอ โดยก่อนออกจากบ้านมาร์คก็จะบอกบิดามารดาให้ทราบ เพราะไม่อยากให้บิดามารดาเป็นห่วง และถ้าแฟนมาร์คไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยมาร์คก็จะขับรถยนต์ไปรับด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าแฟนมาร์คไม่ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยมาร์คก็จะโทรศัพท์ไปบอกว่าจะออกจากบ้านแล้วเสมอ มาร์คและเพื่อน ๆ จะนัดเจอกันที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยวทุกครั้ง ซึ่งเมื่อเพื่อนมากันหลายคนแล้วก็จะเดินเข้าไปในร้าน ส่วนคนที่มาไม่ทันก็จะให้ตามเข้าไปในร้านทีหลัง

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อมาร์คและเพื่อน ๆ เดินเข้าไปในร้านแล้ว มาร์คจะเรียกพนักงานให้ช่วยหาโต๊ะนั่งที่มาร์คกับเพื่อนโทรศัพท์จองไว้แล้วให้ก่อน ซึ่งบริเวณที่มาร์คและเพื่อน ๆ จะเลือกนั่งเป็นประจำ คือ บริเวณตรงกลางของร้าน เพราะเป็นบริเวณที่มีมาร์คคิดว่าสนุกมากที่สุด เนื่องจากว่าอยู่ตรงกลางของร้าน

จึงเป็นที่สนใจของคนในร้าน สามารถเข้าถึงแสงสีได้ดีกว่าบริเวณอื่น ๆ และสามารถมองเห็นเวทีและบูธดีเจได้ดี นอกจากนั้นยังสามารถมองเห็นจอโปรเจ็กเตอร์ของทางร้านได้ดีอีกด้วย

เครื่องดื่มที่มาร์คและเพื่อน ๆ นิยมสั่งเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง คือ สุรา น้ำอัดลม โซดา น้ำเปล่า น้ำแข็ง อาหาร และป๊อบคอร์น ซึ่งสุราที่มาร์คและเพื่อน ๆ สั่งมักจะเป็นสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ โดยมาร์คจะดื่มสุราผสมกับโซดาทุกครั้ง มาร์คเป็นคนดื่มสุราไม่เก่ง คือ เมื่อดื่มได้ไม่ถึง 10 แก้วมาร์คก็จะมีอาการเมาสุรา โดยเมื่อมาร์คมีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากอาการหน้าแดง ตาแดง พูดคุยน้อยลง และเมื่อดีเจเปิดเพลงหรือนักร้องร้องเพลงที่มาร์คชื่นชอบมาร์คก็จะร้องเพลงตาม และเต้นรำด้วย รวมถึงมาร์คก็จะเดินเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ

มาร์คชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมากที่สุด เนื่องจากว่ามีดนตรีที่สนุกสนาน เร้าใจเหมาะแก่การฟังและเต้นรำเมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ส่วนแนวการเล่นดนตรีมาร์คชอบการเปิดเพลงจากแผ่นมากกว่า เพราะให้ความรู้สึกเหมือนฟังจากต้นฉบับจริง ๆ รวมถึงได้อารมณ์ความสนุกสนามมากกว่า

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงมาร์คชอบมองผู้หญิงที่หน้าตาน่ารัก ผมยาว ผิวขาว ตัวเล็ก ๆ และเมื่อมีผู้หญิงที่มาร์คชื่นชอบนั่งอยู่โต๊ะใกล้ ๆ หรือเดินผ่านมาที่โต๊ะมาร์คก็จะสะกิดเรียกเพื่อนให้มองดูผู้หญิงคนนั้นด้วย และก็จะมองที่ผู้หญิงคนนั้นบ่อย ๆ ซึ่งถ้าผู้หญิงคนนั้นหันมาเจอมาร์คพอดีมาร์คก็จะยิ้มให้ จากนั้นก็จะให้เพื่อนไปช่วยขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนนั้นมาให้ แต่ถ้าคืนนั้นแฟนของมาร์คมาเที่ยวสถานบันเทิงด้วย เมื่อมาร์คเจอผู้หญิงแบบที่มาร์คชื่นชอบมาร์คก็จะแค่มองเฉย ๆ เพราะไม่อยากทะเลาะกับแฟน รวมถึงเมื่อแฟนมาด้วยมาร์คก็จะไม่ดื่มสุรามาก และเมื่อแฟนเดินไปเข้าห้องน้ำก็จะตามไปส่งด้วยทุกครั้ง

ขณะที่อยู่ในสถานบันเทิงเมื่อมีผู้หญิงเข้ามาพูดคุย หรือเข้ามาขอชนแก้วด้วยกับมาร์ค มาร์คก็จะพูดคุยและชนแก้วดื่มกับผู้หญิงคนนั้น เพราะถือว่าให้เกียรติที่เขาเข้ามาพูดคุยด้วย แต่ถ้าผู้หญิงคนนั้นมาขอเบอร์โทรศัพท์ด้วย มาร์คก็จะดูก่อนว่าผู้หญิงคนนั้นหน้าตาน่ารักหรือไม่ ถ้าไม่ใช่มาร์คก็จะปฏิเสธและบอกว่ามีแฟนแล้ว แต่ถ้าผู้หญิงคนนั้นหน้าตาน่ารักมาร์คก็จะให้เบอร์โทรศัพท์

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการ มาร์คกับเพื่อน ๆ จะรีบดื่มสุราให้หมดขวด เพราะไม่อยากเดินถือขวดสุราออกนอกร้าน โดยปกติมาร์คกับเพื่อนก็จะสั่งสุรามาเปิด 2 ขวดเสมอ และถ้าขวดที่ 2 อยู่มากก็จะเรียกพนักงานเสริฟ์เอาสุราไปฝากไว้กับทางร้าน และเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่างมาร์คกับเพื่อน ๆ ก็จะรีบเดินออกจากร้าน และไปที่จอดรถทันที

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อมาถึงรถยนต์มาร์คก็จะแยกย้ายกับเพื่อนคนอื่น ๆ นอกจากฟอร์ตซึ่งมากับมาร์คและจะกลับบ้านพร้อมกันเสมอ ต่อจากนั้นมาร์คก็จะพาฟอร์ตมารับประทานอาหารยังร้านที่อยู่ใกล้ ๆ บ้านเป็นประจำ โดยอาหารที่นิยมรับประทานก็จะเป็นอาหารพวกโจ๊ก และก๋วยเตี๋ยว หลังจากนั้นก็จะขับรถยนต์ไปส่งฟอร์ตที่บ้าน รวมถึงถ้ามีแฟนมาด้วยก็จะขับรถยนต์ไปส่งแฟนที่บ้านก่อน ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของมาร์คประมาณ 500 บาท และเพื่อนทุกคนที่ไปเที่ยวด้วยกันจะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันทุกคน

ในขณะที่ขับรถยนต์กลับบ้าน มาร์คก็จะโทรศัพท์หาผู้หญิงที่มาร์คขอเบอร์โทรศัพท์เอาไว้เพื่อคุยเป็นเพื่อนเวลาขับรถยนต์กลับบ้าน แต่ถ้าแฟนมาร์คโทรศัพท์มาพอดีมาร์คก็จะรีบวางสายและบอกว่ากำลังคุยโทรศัพท์กับเพื่อนอยู่ และจะโทรศัพท์หาแฟนอีกทีเมื่อถึงบ้านเรียบร้อยแล้ว มาร์คจะขับรถยนต์ถึงบ้านเวลาประมาณ 03.00 น. และหลังจากนั้นก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และโทรศัพท์หาแฟนก่อนจากนั้นก็จะเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของมาร์ค เพราะการนอนดึกจะทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย เนื่องจากพักผ่อนไม่เพียงพอ รวมถึงถ้าคืนไหนมาร์คมีอาการเมาสุรามากวันรุ่งขึ้นก็จะรู้สึกไม่สดชื่นตลอดทั้งวัน

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อด้านการศึกษาของมาร์ค เพราะมาร์คไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงในวันที่จะต้องมีเรียนในวันรุ่งขึ้น รวมถึงมาร์คก็ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของมาร์ค เพราะเพื่อนทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันทุกครั้ง และถ้าเดือนไหนมาร์คใช้เงินหมดก่อนสิ้นเดือนมาร์คก็สามารถขอเงินเพิ่มจากบิดามารดาได้

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของมาร์ค เพราะคนในครอบครัวมองว่ามาร์คสามารถรับผิดชอบต่อตัวของมาร์คเองได้ รวมถึงรู้ว่ามาร์คไปเที่ยวสถานบันเทิงเพื่อพบปะกับกลุ่มเพื่อน และเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น ซึ่งก็ไม่ได้ทำพฤติกรรมที่นำความเสื่อมเสียมาให้แก่ครอบครัว และทุกครั้งที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงมาร์คก็จะขออนุญาตจากบิดามารดาก่อนเสมอ รวมถึงมาร์คก็จะกลับมานอนที่บ้านทุกครั้ง

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ มาร์คมองว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดี คือ ทำให้เราได้รู้จักคนหลายหลายประเภทที่มีอยู่ในสังคม และทำให้เรารู้จักปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้ดี ส่วนข้อเสีย คือ ทำให้เราต้องทะเลาะกับแฟนเมื่อแฟนรู้ว่าเรากำลังพูดคุยกับผู้หญิงคนอื่นอยู่

มาร์คมองว่าผู้หญิงส่วนใหญ่ถึงแม้ว่ามาร์คจะคบได้แค่ในระยะเวลาอันสั้น เช่น แค่อาทิตย์เดียว หรือไม่ถึงเดือนก็จะต้องเลิกติดต่อกันไป เพราะผู้หญิงเหล่านั้นเริ่มที่จะออกอาการหึงหวงและแสดงความเป็นเจ้าของมาร์คจนเกินไปทั้ง ๆ ที่มาร์คยังไม่ได้ตกลงว่าจะคบเป็นแฟน ทำให้มาร์ครู้สึกอึดอัด แต่บางครั้งผู้หญิงเหล่านั้นก็มีนิสัยที่มาร์ครู้สึกว่ามาร์ครับไม่ได้ และไม่ต้องการรู้จักและพูดคุยต่อไปอีก เช่น เป็นคนเจ้าชู้ ใจง่าย หรือชอบยั่วยวนมาร์คบ่อย ๆ แต่ก็มีผู้หญิงบางคนที่มาร์ครู้สึกว่าเป็นคนที่เข้ากับมาร์คได้ดี ทั้งนิสัย และรสนิยมที่เหมือนกัน ทำให้บางครั้งมาร์คเกิดความคิดที่ว่าทำไมมาร์คไม่เจอผู้หญิงคนนี้ให้เร็วกว่านี้จะได้คบหา และเป็นแฟน

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

มาร์คมองว่าการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้มาร์คได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย ซึ่งประสบการณ์บางอย่างก็หาที่ไหนไม่ได้นอกจากในสถานบันเทิงเท่านั้น นอกจากนั้นยังทำให้มาร์คเข้าใจสังคม เข้าใจวัยรุ่นในปัจจุบันได้มากขึ้น รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สำคัญสำหรับมาร์คอีกที่หนึ่ง

ในอนาคตมาร์คคิดว่ามาร์คคงจะลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงให้น้อยลงบ้าง เพราะมาร์คมองว่าอนาคตข้างหน้าคงมีสิ่งที่มาร์คจะต้องรับผิดชอบอีกมากมาย ซึ่งจะมีเวลาว่างมาเที่ยวบ่อย ๆ คงไม่ได้ แต่มาร์คยังไม่คิดที่จะเลิกเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่าถ้าในอนาคตมาร์คยังต้องการหาสถานที่พักผ่อนเพื่อคลายความเครียดอยู่มาร์คก็จะมาที่สถานบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด

ส่วนเรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง มาร์คมองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะเลิกคบกับเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเพื่อนทุกคนก็เป็นคนดี และช่วยเหลือมาร์คเวลาที่มาร์คมีปัญหาการที่จะเลิกคบเพื่อนเพราะเพื่อนมีพฤติกรรมที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่สิ่งที่มาร์คคิดเอาไว้ เนื่องจากว่าการที่เพื่อนมีพฤติกรรมที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่ว่าคน ๆ นั้นจะเป็นคนไม่ดีหรือไม่น่าคบหา

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป มาร์คมองว่าเมื่อมาร์คเรียนจบในระดับปริญญาตรีมาร์คก็จะเรียนต่อในระดับปริญญาโททันที เพราะสังคมในปัจจุบันต้องการคนที่มีความรู้ ความ สามารถมาก ๆ และมาร์คก็เห็นว่าการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทก็จะสามารถเพิ่มพูนความรู้ให้กับมาร์คได้เป็นอย่างดี รวมถึงยังเป็นรากฐานให้มาร์คมีอาชีพที่ดีทำต่อไปในอนาคต

กรณีศึกษารายที่ 17 ข้าวฟ่าง*

ข้าวฟ่างเป็นหญิงสาว อายุ 20 ปี ข้าวฟ่างเป็นคนรูปร่างสมส่วน ผิวสองสี ผมยาว ส่วนสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ข้าวฟ่างเป็นคนที่คุยเก่ง ร่าเริง มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เป็นคนที่รักความสวยความงามมาก โดยเมื่อมีเวลาว่างข้าวฟ่างก็จะเข้าร้านเสริมสวยเพื่อทำผม ทำเล็บ รวมถึงเป็นคนที่ต้องแต่งหน้าอยู่ตลอดเวลา ถ้าข้าวฟ่างเห็นว่าเครื่องสำอางค์บนใบหน้าเริ่มจางลง ข้าวฟ่างก็จะรีบแต่งหน้าทันที โดยไม่จำเป็นจะต้องเข้าไปแต่งหน้าในห้องน้ำ ซึ่งไม่ว่าจะอยู่สถานที่ใดข้าวฟ่างก็จะหยิบเครื่องสำอางค์มาแต่งหน้าได้ทุกที่ และไม่สนใจว่าใครจะมอง รวมถึงข้าวฟ่างยังเป็นคนที่ตรงไปตรงมา เป็นคนที่มีนิสัยเปิดเผย และเป็นกันเอง

ปัจจุบันข้าวฟ่างกำลังศึกษาอยู่ระดับอนุปริญญาในวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยข้าวฟ่างเรียนอยู่ในสาขาการบัญชี ข้าวฟ่างเป็นคนที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากว่าข้าวฟ่างเป็นคนที่ขาดเรียนบ่อย ๆ และไม่ชอบอ่านหนังสือ จึงทำให้เวลาที่ผลการสอบออกมาข้าวฟ่างจึงทำได้แค่พอสอบผ่านได้โดยไม่ต้องลงเรียนเพิ่มเท่านั้น

ปัจจุบันข้าวฟ่างพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา รายได้ในแต่ละเดือนของข้าวฟ่างมาจากบิดามารดาให้ และจากการทำงานพิเศษ โดยบิดามารดาจะให้เงินข้าวฟ่างเดือนละ 3,000 บาท ส่วนจากการทำงานพิเศษจะได้เดือนละประมาณ 3,000-4,000 บาท ในแต่ละเดือนรายได้ที่ข้าวฟ่างได้รับมักจะไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ซึ่งเมื่อข้าวฟ่างมีเงินไม่พอใช้ข้าวฟ่างก็จะขอยืมเงินจากเพื่อนในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่

ข้าวฟ่างเป็นคนที่รักความสวยความงามมาก ดังนั้นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของข้าวฟ่างจะหมดไปกับเรื่องของเครื่องสำอางค์ และเรื่องของเสื้อผ้า ข้าวฟ่างเป็นคนที่ชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เซ็กซี่หรือเสื้อผ้าที่โชว์รูปร่างเป็นส่วนใหญ่ แต่ข้าวฟ่างเป็นคนที่ไม่นิยมการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง เนื่องจากว่าข้าวฟ่างไม่มีเงินพอที่จะไปหาซื้อ ซึ่งข้าวฟ่างมองว่าเสื้อผ้าที่ราคาถูกก็เป็นเสื้อผ้าที่มีความสวยงามไม่แพ้เสื้อผ้าที่มีราคาแพง ๆ และปัจจุบันเสื้อผ้าที่ราคาถูกก็มีแบบให้เลือกหลากหลายตามแฟชั่นที่กำลังนิยมอยู่ในขณะนั้น

กิจกรรมที่ข้าวฟ่างมักจะทำเวลาที่มีเวลาว่างหลังเลิกเรียน หรือหลังเลิกงาน คือ การชวนเพื่อน ๆ ในวิทยาลัย หรือเพื่อนที่อยู่บ้านใกล้ ๆ กันออกมาเดินเลือกซื้อเสื้อผ้า โดยบริเวณที่ข้าวฟ่างมักจะมาเลือกซื้อเสื้อผ้าเป็นประจำ คือ บริเวณสวนจตุจักร บริเวณหน้ารามคำแหง บริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ รวมถึงบริเวณที่มีการเปิดท้ายขายของตามที่ต่าง ๆ

ข้อมูลด้านครอบครัว

ข้าวฟ่างเป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิด ครอบครัวของข้าวฟ่างมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ บิดา มารดา พี่สาวสองคน และข้าวฟ่าง ครอบครัวข้าวฟ่างมีฐานะไม่ค่อยดีเท่าไหร่ บิดาประกอบอาชีพประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มารดาประกอบอาชีพค้าขาย พี่สาวคนแรกทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ส่วนพี่สาวคนที่สองกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

บิดามารดาเป็นคนที่ใจร้อน ไม่มีเหตุผล รักลูกไม่เท่ากัน และเป็นคนที่ข้าวฟ่างมักจะทะเลาะด้วยทุกวัน พี่สาวคนแรกเป็นคนใจดี มีเหตุผล รักและสงสารข้าวฟ่าง ส่วนพี่สาวคนรองเป็นคนใจร้อน ชอบเอาแต่ใจตนเอง และมักจะมีปากเสียงกับข้าวฟ่างบ่อย ๆ บิดามารดาเลี้ยงดูข้าวฟ่างแบบเข้มงวด ซึ่งก็เหมือนกับพี่สาวทั้งสองคน คือ ถ้าจะออกไปไหนหรือจะทำอะไรก็จะต้องบอกบิดามารดาก่อนเสมอ ถ้าบิดามารดาไม่อนุญาตหรือไม่เห็นด้วยก็จะไม่ได้ออกไปไหน

ข้าวฟ่างมองว่าครอบครัวของข้าวฟ่างเป็นครอบครัวที่ไม่มีความอบอุ่น เนื่องจากบิดามารดารักลูกไม่เท่ากัน ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น รวมถึงไม่มีความเข้าใจในตัวของข้าวฟ่าง จึงทำให้ข้าวฟ่างต้องทะเลาะกับบิดามารดาเป็นประจำ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ข้าวฟ่างเห็นว่าบิดามารดารัก และเอาใจใส่พี่สาวทั้งสองคนมากกว่าข้าวฟ่าง เนื่องจากว่าพี่สาวทั้งสองคนเป็นคนที่เรียนหนังสือเก่ง และได้รับเกียรติบัตรหลายครั้ง รวมถึงเชื่อฟังคำสั่งของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด ซึ่งแตกต่างจากข้าวฟ่างที่เรียนหนังสือไม่ค่อยเก่ง และมักสอบตกเป็นประจำ จึงทำให้บิดามารดาไม่สามารถนำข้าวฟ่างไปอวดอ้างกับชาวบ้านได้เหมือนพี่สาวทั้งสองคน

บิดามารดามักจะนำข้าวฟ่างไปเปรียบเทียบกับพี่สาวทั้งสองคนอยู่เสมอ โดยเฉพาะเวลาที่รับประทานอาหารเย็นด้วยกัน บิดามารดามักจะพูดว่าข้าวฟ่างเป็นคนที่ไม่เอาไหน และเป็นคนโง่ไม่เหมือนกับพี่สาวทั้งสองคนที่ทั้งเรียบร้อย และเรียนหนังสือเก่ง แรก ๆ ข้าวฟ่างก็จะแอบไปร้องไห้ในห้องนอนเสมอ แต่พอนาน ๆ ข้าวฟ่างก็เริ่มชินและไม่เสียใจ

ข้าวฟ่างไปเที่ยวสถานบันเทิงทันทีที่ข้าวฟ่างอายุครบ 20 ปี เนื่องจากข้าวฟ่างเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำตัวเรียบร้อยอยู่กับบ้าน เพราะถึงอย่างไรบิดามารดาก็ไม่เคยคิดว่าข้าวฟ่างเป็นคนดีอยู่แล้ว ดังนั้นก็ควรทำตัวให้เต็มที่ในแบบที่ข้าวฟ่างอยากจะเป็น โดยไม่ต้องสนใจว่าใครจะคิดอย่างไร

ข้าวฟ่างมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่เป็นที่สำหรับผ่อนคลายความเครียด ความทุกข์ใจได้เป็นอย่างดี เป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน เป็นสถานที่ที่มีบรรยากาศที่สวยงาม เป็นศูนย์รวมของคนวัยเดียวกัน เป็นสถานที่ที่มีไว้สำหรับพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน และเป็นสถานที่สำหรับพบเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ

คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ ข้าวฟ่างมองว่าเป็นคนต้องการผ่อนคลายความเครียดจากเรื่องต่าง ๆ เป็นคนที่รักความสนุกสนาน เป็นคนขี้เหงา เป็นคนเจ้าชู้ เป็นคนรักง่ายหน่ายเร็ว และเป็นคนที่มาเที่ยวเพื่อต้องการพบเพื่อนต่างเพศเป็นส่วนใหญ่

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” ข้าวฟ่างมองว่าคนส่วนใหญ่มักจะให้ความหมายในด้านลบเสมอ โดยคนเหล่านั้นมักจะมองว่าคนที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนไม่ดี เป็นเกเร เป็นคนเสเพล รักสนุก เปลี่ยนผู้ชายบ่อย ๆ เป็นเด็กใจแตก แต่สำหรับข้าวฟ่างถ้ามีคนบอกว่าข้าวฟ่างเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน ข้าวฟ่างก็รู้สึกเฉย ๆ เพราะตนเองมีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงจริง ส่วนคนอื่นจะมองว่าข้าวฟ่างเป็นคนอย่างไรข้าวฟ่างไม่สนใจ เพราะทุกคนก็มีความคิดเห็นของตนเองเราไม่สามารถห้ามความคิดของคน ๆ นั้นได้

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ในหนึ่งเดือนข้าวฟ่างจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 6-7 ครั้ง ส่วนใหญ่ก็จะไปเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์เป็นส่วนใหญ่ เพราะมีคนไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งการไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ข้าวฟ่างจะไปกับเพื่อนต่างเพศเป็นส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นพี่ปู* พี่โย* หรือเบนซ์* แต่ก็มีบางครั้งที่ไปกับเพื่อนที่วิทยาลัยเดียวกัน ข้าวฟ่างเห็นว่าการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น ๆ เนื่องจากว่าจะได้ศึกษาดูใจกัน และทำกิจกรรมสนุก ๆ ร่วมกันหลายอย่าง และทุกครั้งที่ไปเที่ยวข้าวฟ่างก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรเลย แต่ถ้าไปกับเพื่อนที่วิทยาลัยก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายด้วย

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ผู้ชายที่ข้าวฟ่างคบอยู่จะโทรศัพท์มาชวนข้าวฟ่างไปเที่ยวด้วยเป็นประจำ ซึ่งเมื่อข้าวฟ่างรู้ว่าข้าวฟ่างจะต้องไปเที่ยวสถานบันเทิงกับผู้ชายคนนั้น ในตอนเย็นข้าวฟ่างก็จะรีบเข้าร้านเสริมสวยเพื่อสระผมและไดร์ผม หลังจากนั้นก็จะรีบมาอาบน้ำแต่งตัว โดยข้าวฟ่างมักจะนำเสื้อผ้าที่มีอยู่ออกมาลองสวมใส่ดูก่อนว่าตัวไหนใส่แล้วดูเซ็กซี่ที่สุด และมักจะแต่งหน้าให้เข้มกว่าตอนกลางวันมาก

ข้าวฟ่างมักจะแต่งตัวไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยเสื้อผ้าแบบเซ็กซี่ คือ เสื้อสายเดี่ยวหรือเกาะอกเป็นส่วนใหญ่ กางเกงยีนต์ขาสั้นหรือขายาวก็ได้ทั้งสองแบบ และสวมรองเท้าส้นสูง ข้าวฟ่างมองว่าการแต่งตัวแบบเซ็กซี่จะทำให้ข้าวฟ่างเป็นที่สนใจของผู้ชายที่ข้าวฟ่างไปเที่ยวด้วย และคนรอบข้างที่อยู่ในสถานบันเทิง เนื่องจากว่าผู้ชายทุกคนมักจะชอบมองผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่กันทุกคน

เมื่อถึงเวลาประมาณ 21.00 น. ข้าวฟ่างก็จะรีบเดินออกจากบ้านไปที่หน้าปากซอย ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก และออกไปยืนรอผู้ชายคนนั้นอยู่ที่หน้าปากซอยเพื่อรอเขามารับ หลังจากนั้นก็จะขึ้นรถยนต์ไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกัน

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อข้าวฟ่างเข้าไปในสถานบันเทิง ข้าวฟ่างจะเลือกโต๊ะนั่งให้อยู่บริเวณตรงกลางร้านเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าการนั่งตรงกลางร้านจะสนุกมากกว่าการนั่งบริเวณอื่น ๆ เพราะจะได้บรรยากาศเข้าถึงแสงสีดีกว่าบริเวณอื่น ๆ รวมถึงการนั่งตรงกลางของร้านยังเป็นที่สนใจของคนภายในร้านอีกด้วย

เครื่องดื่มที่ข้าวฟ่างและเพื่อนชายสั่งส่วนใหญ่จะเป็นสุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่สุราที่สั่งก็เป็นสุราที่ผลิตในประเทศเป็นส่วนใหญ่ หรือสุราที่มีราคาไม่แพง ข้าวฟ่างมองว่าไม่ว่าจะเป็นสุราที่มีราคาถูก หรือสุราที่มีราคาแพงเมื่อดื่มแล้วก็เมาเหมือนกัน ข้าวฟ่างเป็นคนที่ดื่มสุราได้ไม่เก่ง เนื่องจากว่าดื่มได้ประมาณ 5-6 แก้วก็มีอาการเมาสุรา ซึ่งจะสังเกตได้จากอาการพูดจาเสียงดัง เต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน และจะแสดงท่าทางความเป็นเจ้าของผู้ชายคนนั้นบ่อย ๆ เช่น หอมแก้ม และโอบกอด รวมถึงส่งสายตายั่วยวนให้ผู้ชายคนอื่นเป็นประจำ

ข้าวฟ่างชอบเพลงแนวแดนซ์มากที่สุด เพราะมีจังหวะที่สนุกสนาน และเมื่อฟังอยู่ในสถานบันเทิงจะทำให้รู้สึกอยากเต้นรำ และเป็นแนวเพลงที่เต้นรำได้ง่ายที่สุด ส่วนแนวการเล่นดนตรีของทางร้าน ข้าวฟ่างชอบการเล่นจากแผ่นมาก เพราะได้อารมณ์และมีความต่อเนื่องมากกว่า รวมถึงเป็นเพลงของศิลปินต่างชาติที่ข้าวฟ่างชื่นชอบเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อดีเจเปิดเพลงที่ข้าวฟ่างชื่นชอบข้าวฟ่างก็จะส่งเสียงตะโกน และปรบมือแสดงความพอใจ รวมถึงลุกขึ้นเต้นรำทุกครั้ง

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ข้าวฟ่างมักจะเดินเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ เพื่อไปแต่งหน้า รวมถึงข้าวฟ่างมักจะแอบเดินเข้าไปยังร้านอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้ ๆ กันเป็นประจำ เพื่อไปมองหาเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ เพราะเมื่ออยู่ที่โต๊ะข้าวฟ่างจะไม่สามารถเข้าไปทำความรู้จัก หรือให้เบอร์โทรศัพท์กับคนอื่นได้ เนื่องจากว่าเกรงใจผู้ชายคนที่ข้าวฟ่างมาด้วย

ข้าวฟ่างชอบผู้ชายที่มีหน้าตาดี๋แบบผู้ชายเกาหลี ผิวขาว และเมื่อข้าวฟ่างเจอข้าวฟ่างก็จะมองและส่งสายตาให้บ่อย ๆ ถ้าข้าวฟ่างมาเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนข้าวฟ่างก็จะเข้าไปทำความรู้จักด้วยเสมอ แต่ถ้ามากับผู้ชายข้าวฟ่างก็มองเฉย ๆ แต่ก็มีบางครั้งที่ทำทีเหมือนไปเข้าห้องน้ำ แต่กลับเดินตามผู้ชายคนนั้นออกไปและพยายามหาทางทำความรู้จักด้วย

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการ ข้าวฟ่างก็จะรีบดื่มสุราที่เหลือให้หมดแก้ว และรีบเดินออกไปเข้าห้องน้ำเพื่อไปแต่งหน้าอีก และเมื่อสถานบันเทิงปิดก็จะรีบเดินออกจากร้านทันที แต่ถ้าคืนไหนข้าวฟ่างมากับกลุ่มเพื่อนของข้าวฟ่าง ข้าวฟ่างก็จะยังไม่รีบเดินออกจากร้าน แต่จะนั่งที่โต๊ะเพื่อมองดูเพื่อนต่างเพศ และรอให้เพื่อนต่างเพศเข้ามาทำความรู้จักด้วย

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อข้าวฟ่างเดินออกมานอกร้าน ข้าวฟ่างก็จะรีบปิดโทรศัพท์มือถือก่อน เพราะกลัวว่าคนที่ข้างฟ่างให้เบอร์โทรศัพท์ไปจะโทรมาตอนที่ข้าวฟ่างอยู่กับผู้ชายคนนั้น หลังจากนั้นข้าวฟ่างก็จะไปรับประทานอาหารที่ร้านที่อยู่ใกล้ ๆ กับสถานบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาหารที่รับประทาน ส่วนใหญ่ก็จะเป็นก๋วยเตี๋ยว หลังจากนั้นก็จะเดินไปขึ้นรถยนต์ของผู้ชายคนนั้นพร้อมกับเพื่อนของเขาอีก 2-3 คน โดยส่วนใหญ่หลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้ว ข้าวฟ่างก็จะไปหาสถานที่ดื่มสุรากับผู้ชายคนนั้นอีกเป็นประจำ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นที่อพาร์ตเม้นท์ของเพื่อนของผู้ชายที่ข้าวฟ่างไปเที่ยวด้วย

ข้าวฟ่างจะสนิทกับเพื่อนของพี่ปู พี่โย และเบนซ์ทุกคน เนื่องจากว่าไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยกันเป็นประจำ และข้าวฟ่างก็ได้ไปเที่ยวที่ห้องหรือที่บ้านของเพื่อนของพี่ปู พี่โย หรือเบนซ์แทบจะทุกคน โดยส่วนใหญ่แล้วเมื่อดื่มสุรากันได้ระยะหนึ่งแล้วคนที่ข้าวฟ่างไปเที่ยวด้วยก็จะขับรถยนต์มาส่งข้าวฟ่างที่หน้าปากซอยทุกครั้ง เมื่อข้าวฟ่างไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนข้าวฟ่างมักจะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 200-300 บาท และเพื่อน ๆ ที่ไปด้วยกันทุกคนก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

ข้าวฟ่างจะกลับถึงบ้านเวลาประมาณ 04.00-04.30 น. แทบจะทุกครั้งที่ออกไปเที่ยว และเมื่อมาถึงบ้านก็จะต้องเดินเข้าบ้านเบา ๆ เพราะเกรงว่าบิดามารดาจะตื่นลงมาพอดี หลังจากนั้นก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และไปคุยโทรศัพท์กับผู้ชายที่เพิ่งรู้จักในสถานบันเทิง หลังจากนั้นจึงค่อยเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของข้าวฟ่าง เพราะข้าวฟ่างเป็นคนที่มีร่างกายแข็งแรง และส่วนใหญ่เมื่อกลับมาจากการเที่ยวสถานบันเทิงข้าวฟ่างก็จะนอนตื่นสายมาก ๆ บางครั้งก็จะตื่นนอนตอนเที่ยง จึงทำให้วันรุ่งขึ้นไม่ค่อยมีอาการอ่อนเพลียหรือง่วงนอน

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านการศึกษาข้าวฟ่าง เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้นอนตื่นสาย และไม่อยากอ่านหนังสือทั้งวัน รวมถึงวันไหนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงที่ไม่ใช่วันหยุดเรียน ข้าวฟ่างมักจะขาดเรียนเป็นประจำ เพราะนอนตื่นสาย จึงทำให้ไม่เข้าใจบทเรียนและสอบตกบ่อย ๆ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของข้าวฟ่าง เพราะส่วนใหญ่ข้าวฟ่างก็จะไปกับเพื่อนต่างเพศมากกว่า และจะไม่ค่อยได้ออกเงินค่าใช้จ่าย ส่วนถ้าครั้งไหนไปกับเพื่อนก็จะเสียค่าใช้จ่ายไม่มากนัก เพราะไม่ได้ดื่มสุราที่มีราคาแพง รวมถึงเพื่อนที่ไปเที่ยวด้วยกันทุกคนก็ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของข้าวฟ่าง เพราะยิ่งทำให้บิดามารดาดุด่าข้าวฟ่างบ่อยยิ่งขึ้น เนื่องจากว่าพี่สาวทั้งสองคนไม่เคยมีพฤติกรรมแบบนี้เลย

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้รู้จักเพื่อนต่างเพศข้าวฟ่างมองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะทำให้เราได้เจอผู้ชายเยอะขึ้น และเจอหลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะทำให้เราได้รับประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น รวมถึงยังมีผู้ชายให้เลือกคบหาเป็นจำนวนมากอีกด้วย ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

เมื่อข้าวฟ่างได้เบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศ นอกจากข้าวฟ่างจะพูดคุยโทรศัพท์ด้วยกันแล้ว วันรุ่งขึ้นข้าวฟ่างก็จะนัดเจอกันตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ตามห้างสรรพสินค้า และตามโรงภาพยนต์ต่าง ๆ เป็นประจำ เนื่องจากว่าถ้าเรารีบทำความรู้จักเร็วเท่าไหร่โอกาสที่จะสนิทกันก็จะมีมากขึ้น รวมถึงสามารถพัฒนาความสัมพันธ์มาเป็นคนรู้ใจได้ ซึ่งข้าวฟ่างมองว่าไม่จำเป็นที่จะต้องรอให้ผู้ชายคนนั้นโทรศัพท์มาหาก่อน หรือรอให้เขาชวนก่อน ข้าวฟ่างก็โทรศัพท์ไปหาหรือชวนเขาก่อนได้ ซึ่งข้าวฟ่างมองว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไรที่ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเริ่มก่อน

ข้าวฟ่างมองว่าถึงแม้ผู้ชายส่วนใหญ่ที่ข้าวฟ่างเจอในสถานบันเทิงจะเป็นผู้ชายที่คบเพื่อหวังเรื่องชู้สาวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งข้าวฟ่างก็คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนที่เจอกันในสถานบันเทิง เพราะถ้าผู้ชายคนนั้นมาทำเรื่องไม่ดีกับเราก่อนตั้งแต่เมื่อเจอกันครั้งแรก ข้าวฟ่างก็จะสามารถเลิกติดต่อได้ทันที แต่ถ้าผู้ชายคนนั้นเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ข้าวฟ่างมองว่าก็ไม่เสียหายอะไรถ้าจะเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้น และข้าวฟ่างก็เต็มใจ

มีผู้ชายหลายคนที่ข้าวฟ่างคบได้ไม่กี่วันก็เลิกติดต่อกันไป เพราะข้าวฟ่างเห็นว่านิสัยไม่ดี และเมื่อคบด้วยแล้วคงไม่มีอะไรดีขึ้น ข้าวฟ่างก็จะไม่รู้สึกเสียใจกับผู้ชายเหล่านั้น เพราะผู้ชายสามารถหาได้ง่าย ๆ เมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งแค่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของทั้งสองฝ่ายเท่านั้น ส่วนการจะคบหากันได้นานมากน้อยเพียงใด ข้าวฟ่างมองว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญ

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ข้าวฟ่างได้รับความสนุก ได้ผ่อนคลายความเครียด ความทุกข์ใจ ได้พบเจอโลกแห่งความเป็นอิสระ ได้เจอผู้คนมากมาย รวมถึงได้ประสบการณ์แปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา ทำให้ข้าวฟ่างเป็นคนที่ทันต่อยุคสมัย และเป็นคนที่สามารถปรับตัวได้ดีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เมื่อต้องเจอกับบุคคลหลากหลายรูปแบบ

ในอนาคตข้าวฟ่างยังไม่คิดที่จะเลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงลง เพราะข้าวฟ่างยังเพิ่งจะเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่นาน รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่จำเป็นสำหรับข้าวฟ่างในตอนกลางคืนอยู่

เรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง ข้าวฟ่างไม่เคยคิดว่าจะต้องเลิกคบกับเพื่อนกลุ่มนี้ เนื่องจากว่าการที่เพื่อนมีพฤติกรรมที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงไม่ใช่เรื่องที่เสียหายอะไร คนส่วนใหญ่ในสังคมก็เป็นเหมือนกัน และเพื่อนกลุ่มนี้ก็เป็นเพื่อนที่ข้าวฟ่างสนิทด้วยที่สุด

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ข้าวฟ่างอยากที่จะเรียนต่อให้จบระดับปริญญาตรี เพราะการเรียนเท่าที่เป็นอยู่ยังไม่เพียงพอกับการออกไปหางานทำ หรือการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อถึงตอนที่เรียนจบแล้ว บิดามารดาจะส่งเสียค่าเล่าเรียนให้กับข้าวฟ่างต่ออีกหรือไม่

กรณีศึกษารายที่ 18 ฟ้า*

ฟ้าเป็นหญิงสาว อายุ 21 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวสองสี ผมยาว ส่วนสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ฟ้าเป็นผู้หญิงที่มีนิสัยร่าเริง มีอารมณ์ขัน เข้ากับคนอื่นได้ง่าย เป็นคนเปิดเผย รวมถึงเป็นคนมั่นใจในตนเองสูง และกล้าแสดงออก ปัจจุบันฟ้าเรียนจบในระดับปริญญาตรีแล้ว แต่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร เพราะฟ้ายังไม่รู้ว่าฟ้าชอบทำงานอะไรจึงได้แต่อยู่บ้านเฉย ๆ ช่วยพี่สาวเลี้ยงลูกไปวัน ๆ

ปัจจุบันฟ้าพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา รายได้ในแต่ละเดือนของฟ้ามาจากบิดามารดาและพี่สาวให้เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในแต่ละเดือนบิดามารดาจะให้เงินฟ้าใช้เดือนละ 5,000 บาท ส่วนพี่สาวจะให้เงินฟ้าเดือนละ 3,000 บาท เนื่องจากว่าพี่สาวเห็นว่าฟ้าเป็นคนที่ใจดีช่วยพี่สาวเลี้ยงลูก รวมถึงสงสารฟ้าที่ยังไม่มีงานทำ โดยส่วนใหญ่เมื่อฟ้ามีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย ฟ้าก็มักจะขอเงินจากพี่วุฒิ* ที่เป็นแฟนของฟ้าเป็นประจำ

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของฟ้าจะหมดไปกับเรื่องเสื้อผ้าเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าฟ้าเป็นคนที่ชื่นชอบการแต่งกายตามแฟชั่น เมื่อมีแบบใหม่ ๆ ออกมาฟ้าก็มักจะไปหาซื้อมาสวมใส่เสมอ ซึ่งเสื้อผ้าส่วนใหญ่ของฟ้าไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นของแพง หรือเป็นของมียี่ห้อดัง ๆ เพราะฟ้ามองว่าไม่จำเป็นต้องเสียเงินแพง ๆ เนื่องจากว่าปัจจุบันมีเสื้อผ้าราคาถูกวางจำหน่ายมากมาย และมีแบบให้เลือกหลากหลายตามความนิยมก็กำลังได้อยู่ในขณะนั้นเป็นจำนวนมาก

กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ฟ้าชอบทำ คือ การชวนแฟนและเพื่อนไปหาซื้อเสื้อผ้า ซึ่งบริเวณที่ฟ้ามักจะไปหาซื้อเสื้อผ้าส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณประตูน้ำ บริเวณถนนห้วยขวาง บริเวณสวนจตุจักร รวมถึงบริเวณที่มีตลาดเปิดท้ายขายของอยู่ตามที่ต่าง ๆ นอกจากนั้นฟ้าก็จะอยู่บ้านนอนดูโทรทัศน์ ฟังเพลง นอนหลับ และช่วยพี่สาวเลี้ยงลูก

ข้อมูลด้านครอบครัว

ฟ้าเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของฟ้ามีสมาชิกทั้งหมด 5 คน คือ ปู่ บิดามารดา พี่สาว และฟ้า ครอบครัวของฟ้ามีฐานะปานกลาง บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย ส่วนพี่สาวเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

บิดามารดาของฟ้าเป็นคนใจดี ขยันทำงาน รักและเป็นห่วงฟ้าเสมอ ส่วนพี่สาวเป็นคนขยันทำงานทั้งงานประจำที่ทำอยู่ และช่วยสามีค้าขาย พี่สาวเป็นคนใจดี มีเหตุผล และเป็นคนที่มักจะช่วยเหลือฟ้าเสมอเมื่อฟ้ามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ฟ้ามองว่าพี่สาวเป็นคนที่ดีมาก คอยให้คำปรึกษาที่ดีและช่วยให้กำลังใจฟ้าจนฟ้าเรียนจบระดับปริญญาตรี ฟ้าจึงให้ความเคารพนับถือพี่สาวมาก

ฟ้ามองว่าครอบครัวของฟ้าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้จะมีฐานะไม่ร่ำรวยมากนัก แต่ทุกคนในบ้านก็รักและให้การช่วยเหลือสมาชิกในบ้านเวลาที่เกิดปัญหาเสมอ ครอบครัวของฟ้าไม่เคยทะเลาะหรือถกเถียงกันอย่างรุนแรงสักครั้ง บิดามารดาก็เลี้ยงดูฟ้าแบบให้อิสระในการคิดในการตัดสินใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นของฟ้าทุกเรื่อง เมื่อฟ้าทำผิดคนในครอบครัวก็ไม่เคยลงโทษ หรือพูดจาให้ฟ้าเสียใจ แต่ทุกคนจะตักเตือนฟ้าและให้คำแนะนำที่ดีเสมอ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

กลุ่มเพื่อนผู้หญิงที่ฟ้าคบอยู่ตอนเรียนในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีอายุมากกว่าฟ้า และเป็นคนที่รักความสนุกสนาน ชอบความท้าทาย ชอบลองทำสิ่งแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา โดยกลุ่มเพื่อนมักจะมองว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องสนุก และเป็นเรื่องที่เพิ่มประสบการณ์ชีวิตให้กับตนเอง ทุกครั้งที่เพื่อนในกลุ่มคนไหนได้ลองทำในสิ่งแปลกใหม่ก็จะนำเรื่องราวเหล่านั้นมาเล่าให้เพื่อนคนอื่นภายในกลุ่มฟังเสมอ

เรื่องที่เพื่อน ๆ มักจะนำมาเล่าให้ฟังเป็นประจำ คือ เรื่องที่เพื่อน ๆ คบผู้ชายหลายคน ซึ่งเพื่อนแต่ละคนก็ต่างก็บอกว่าการคบผู้ชายหลายคน หรือการเปลี่ยนคู่ควงบ่อย ๆ เป็นเรื่องที่สนุกและท้าทายความสามารถ รวมถึงเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจว่าตนเองสามารถทำได้ดีกว่าคนอื่น ๆ ยิ่งเพื่อนคนไหนคบผู้ชาย หรือเปลี่ยนผู้ชายได้มากกว่าก็จะได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มว่าเป็นคนเก่ง ซึ่งในขณะนั้นฟ้าก็มักจะเห็นเพื่อน ๆ นำเรื่องที่ตนเองได้คบกับผู้ชายหลาย ๆ คนมาเล่าให้ฟังเป็นประจำ ฟ้าเห็นว่าผู้ชายที่เพื่อนในกลุ่มคบหาอยู่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนที่รูปร่างหน้าตาดี ฐานะร่ำรวย มีรถยนต์ส่วนตัวใช้ และมักจะขับรถยนต์มาส่งเพื่อนของฟ้าที่มหาวิทยาลัยเสมอ ซึ่งทุกคนในกลุ่มมักจะมองว่าเป็นเรื่องที่โก้หรู

ฟ้าเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงครั้งแรกตอนที่ฟ้าเรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 เพราะต้องการได้พบเจอเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจเหมือนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม และต้องการเป็นที่ยอมรับเหมือนกับเพื่อนคนอื่น ๆ โดยผู้ชายที่เพื่อนในกลุ่มคบหาด้วยส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้ชายที่เจอในสถานบันเทิง เพราะเป็นสถานที่ที่มี

ผู้ชายไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก เมื่อถูกใจใครก็สามารถพูดคุยและทำความรู้จักกันได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้เราสามารถเปลี่ยนผู้ชายที่คบหาอยู่ได้เรื่อย ๆ หลังจากนั้นฟ้าก็เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยมากขึ้น เนื่องจากว่าฟ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ท้าทายความสามารถว่าเราจะได้รู้จักคบหา และเปลี่ยนผู้ชายบ่อย ๆ ได้มากเท่าใด

ฟ้ามองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่เหมาะสำหรับการพบเจอเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจนอกจากความสนุกสนานที่ฟ้าได้รับ รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่มีความเป็นส่วนตัวและมีความเป็นอิสระ อยากร้องเพลง อยากเต้นรำ อยากดื่มสุรา หรืออยากสูบบุหรี่ก็สามารถทำได้โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกใครตำหนิ

คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ฟ้ามองว่าเป็นคนที่มาเพื่อต้องการความสนุกสนาน ทั้งความสนุกในเรื่องของการเต้นรำ การดื่มสุรา และการได้พบเจอเพื่อนต่างเพศ รวมถึงเป็นคนเจ้าชู้ เป็นคนขี้เหงาไม่ชอบการอยู่คนเดียว เป็นคนใจง่าย เป็นคนที่มีปัญหาชีวิต และเป็นคนเก็บกด

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” ฟ้ามองว่าเป็นคำที่มีความหมายด้านลบ ซึ่งหมายความว่า เป็นคนไม่ดี ไม่น่าคบหา และเป็นคนทีมีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ สำหรับฟ้าถ้ามีคนบอกว่าฟ้าเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน ฟ้าก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่ได้โกรธหรือไม่พอใจ เพราะฟ้าก็เป็นคนที่ชอบเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ เหมือนกัน ส่วนใครจะมองว่าเป็นคนไม่ดีอย่างไรฟ้าไม่สนใจ เนื่องจากคนเหล่านี้ไม่ได้มีความสำคัญกับฟ้า ฟ้ามองว่าแค่คนในครอบครัว และเพื่อนสนิทเข้าใจฟ้า รวมถึงไม่คิดแบบนั้นก็พอแล้ว

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนฟ้าจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 3-4 ครั้ง โดยส่วนใหญ่จะไปเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์มากกว่าวันธรรมดา เพราะมีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก และจะไปกับกลุ่มเพื่อนที่อยู่บ้านใกล้ ๆ กันเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่ากลุ่มเพื่อนเป็นคนที่มีนิสัยร่าเริง เข้ากับฟ้าได้ดี และเป็นคนที่มีอารมณ์ขัน เมื่อไปเที่ยวด้วยแล้วก็จะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น ๆ

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ฟ้ามักจะโทรศัพท์ไปชวนเพื่อน ๆ และจะโทรศัพท์ไปจองโต๊ะกับทางร้านไว้ก่อนเสมอ หลังจากนั้นนอกจากจะนำเสื้อผ้ามาลองสวมใส่ดูก่อนแล้ว ถ้าฟ้าเห็น

ว่าเสื้อผ้าที่มีอยู่ใส่บ่อยมากแล้ว ฟ้าก็จะชวนเพื่อน ๆ ออกไปหาซื้อเสื้อผ้าก่อนไปเที่ยวเสมอ โดยเสื้อผ้าที่ฟ้ามักจะสวมใส่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำจะเป็นเสื้อผ้าในแบบเซ็กซี่เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าฟ้ามองว่าการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบบนี้จะเป็นที่สนใจของคนในสถานบันเทิงได้ดี ซึ่งฟ้ามักจะสวมเสื้อสายเดี่ยว กระโปรงยีนต์สั้น หรือกางเกงยีนต์ทั้งแบบขาสั้นและขายาวก็ได้ รองเท้าก็จะต้องเป็นรองเท้าส้นสูงเท่านั้น

ตอนเย็นก่อนที่ฟ้าจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ฟ้าจะต้องโทรศัพท์ไปบอกพี่วุฒิก่อนเสมอ เพื่อไม่ให้พี่วุฒิเป็นห่วง และทะเลาะกับฟ้าทีหลังเมื่อมาทราบว่าฟ้าออกไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยไม่บอกให้พี่วุฒิทราบก่อน หลังจากนั้นก็จะเข้าร้านเสริมสวยเพื่อไปไดร์ผมก่อนออกไปเที่ยว และฟ้าก็มักจะแต่งหน้าก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้ง ซึ่งการแต่งฟ้าก็จะใช้เวลานานมาก

ฟ้าจะออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.00 น. และจะแจ้งให้คนในครอบครัวทราบก่อนเสมอทุกครั้ง เพื่อไม่ให้คนในครอบครัวเป็นห่วง หลังจากนั้นก็จะนั่งรถแท็กซี่ไปกับเพื่อน ๆ เป็นประจำ เพราะสะดวกและรวดเร็ว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อฟ้าและเพื่อน ๆ เข้าไปในสถานบันเทิง ฟ้าก็จะบอกชื่อกับพนักงานและเดินไปที่โต๊ะที่จองไว้ โดยฟ้าจะนั่งบริเวณตรงกลางของร้านเสมอ เนื่องจากฟ้าเห็นว่าเป็นบริเวณที่สามารถมองเห็นเวที และบูธดีเจได้ดีกว่าบริเวณอื่น ๆ รวมถึงยังได้รับความรู้สึกสนุกสนานมากกว่าการนั่งบริเวณอื่น ๆ ที่มักจะเป็นมุมมืดแสงไฟเข้าไม่ถึง ทำให้รู้สึกไม่สนุก

เครื่องดื่มที่ฟ้าและเพื่อน ๆ สั่งส่วนใหญ่จะเป็นสุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่สุราที่สั่งก็เป็นสุราที่ผลิตในประเทศ หรือสุราที่มีราคาไม่แพงมากนัก รวมถึงมักจะสั่งขนมต่าง ๆ ที่ทางร้านมีจำหน่ายด้วย ฟ้าเป็นคนที่ดื่มสุราได้ไม่มากก็จะมีอาการเมา เมื่อฟ้ามีอาการเมาจะสังเกตได้จากอาการเดินโซเซ เต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน ส่งสายตาให้ผู้ชายบ่อย ๆ รวมถึงถ้าฟ้าเมาสุรามาก ๆ ฟ้าก็จะเข้าห้องน้ำไปอาเจียนด้วย ฟ้าเป็นคนที่สูบบุหรี่ไม่มากเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่แล้วเมื่ออยู่ในสถานบันเทิงฟ้าจะสูบบุหรี่ประมาณ 5-6 มวนเท่านั้น

ฟ้าชอบเพลงแนวแดนซ์มากที่สุด เพราะมีจังหวะที่สนุกเมื่อฟังแล้วก็อยากเต้นรำตาม รวมถึงเมื่อสถานบันเทิงเปิดเพลงแนวนี้ก็จะทำให้ได้บรรยากาศที่คึกคัก สนุกสนานมากยิ่งขึ้น ส่วนแนวการเล่นดนตรีของทางร้านฟ้าชอบการเปิดเพลงจากแผ่นมาก เพราะจะได้รับความต่อเนื่อง รวมถึงได้อารมณ์ความสนุกมากกว่า ส่วนการเล่นดนตรีสดฟ้าชอบมองเฉพาะเวลาที่นักร้องนำ หรือว่านักดนตรีที่มีหน้าตาดีเท่านั้น

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ฟ้าชอบมองผู้ชายที่รูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว เมื่อฟ้าเจอคนที่ฟ้าชื่นชอบฟ้าก็จะมองที่ผู้ชายคนนั้นบ่อย ๆ และสะกิดเพื่อนในกลุ่มให้มองดูด้วย แต่ฟ้าจะไม่เข้าไปทำความรู้จัก หรือขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้ชายคนนั้นก่อน ถ้ามีผู้ชายเข้ามาพูดคุย หรือเข้ามาชนแก้วกับฟ้าฟ้าก็จะพูดคุยและชนแก้วด้วย รวมถึงถ้าผู้ชายคนนั้นเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีเมื่อผู้ชายคนนั้นขอเบอร์โทรศัพท์ฟ้าก็จะให้เบอร์โทรศัพท์ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้ารูปร่างหน้าตาไม่ดีฟ้าก็จะปฏิเสธ

ฟ้าเป็นคนที่มักจะเดินเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ เนื่องจากว่าฟ้าต้องเข้าไปแต่งหน้าที่ห้องน้ำ เพราะไฟที่ห้องน้ำสว่างมากกว่า รวมถึงไปดูความเรียบร้อยของเสื้อผ้า โดยก่อนที่จะออกมาเข้าห้องน้ำฟ้าก็จะชวนเพื่อนมาด้วยทุกครั้ง

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการ ฟ้าก็จะรีบนำสุราที่เหลือฝากไว้กับทางร้านก่อนเสมอ หลังจากนั้นก็จะดื่มสุราให้หมดแก้ว และลุกขึ้นเต้นรำตลอดเวลา และเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่างฟ้าก็จะยังไม่รีบออกจากร้าน เพราะฟ้ากับเพื่อน ๆ มักจะนั่งคุยกันและมองดูผู้ชายในร้าน รวมถึงรอให้ผู้ชายมาขอเบอร์โทรศัพท์ด้วย

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อฟ้าเดินออกจากร้าน โดยส่วนใหญ่ฟ้าก็จะแยกกันกลับบ้านกับเพื่อน ๆ เพราะฟ้าจะมีพี่วุฒิขับรถยนต์มารับทุกครั้ง ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของฟ้าอยู่ที่ประมาณครั้งละ 300 บาท โดยค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงทั้งหมดเพื่อน ๆ ทุกคนของฟ้าที่ไปเที่ยวด้วยก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กัน

โดยส่วนใหญ่หลังจากกลับจากการเที่ยวสถานบันเทิง ฟ้าก็จะกลับมานอนที่บ้านของพี่วุฒิเป็นประจำ ซึ่งทุกคนในครอบครัวต่างก็รู้จักพี่วุฒิเป็นอย่างดี และทราบว่าหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิงฟ้าก็จะไม่กลับมานอนที่บ้าน โดยฟ้ากลับมาถึงบ้านของพี่วุฒิเวลาประมาณ 03.00 น. หลังจากนั้นก็รับประทานอาหาร อาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และเข้านอนทันที

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของฟ้า เพราะฟ้าไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ และไม่ได้ต้องนอนตื่นแต่เช้าเพื่อมาเรียนหนังสือหรือมาทำงาน จึงทำให้ไม่มีอาการอ่อนเพลีย หรือไม่สดชื่น

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาหรืออาชีพการงานของฟ้า เนื่องจากฟ้าเรียนจบแล้ว และยังไม่ได้ทำงาน

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของฟ้า เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งเป็นจำนวนมาก ทำให้ฟ้ามีเงินไม่พอใช้จ่ายในแต่ละเดือน ดังนั้นจึงทำให้ฟ้าจะต้องขอเงินจากพี่วุฒิเป็นประจำ ซึ่งบ่อยครั้งที่ฟ้ามักจะโดนพี่วุฒิบ่น

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของฟ้า โดยเฉพาะช่วงที่ฟ้าเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี เมื่อบิดามารดา และพี่สาวทราบว่าฟ้าไปเที่ยวสถานบันเทิง รวมถึงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการคบหาผู้ชาย จึงทำให้ฟ้าถูกบิดามารดาและพี่สาวดุด่าและทำท่าทีไม่สนใจฟ้า โดยเฉพาะผลที่เกิดตามมากับการคบผู้ชายหลายคน ทำให้บิดามารดาและพี่สาวเสียใจมาก แต่เมื่อแก้ปัญหาเหล่านั้นได้แล้วหลังจากนั้นบิดามารดาและพี่สาวก็หายโกรธ ซึ่งทำให้หลังจากนั้นฟ้าเริ่มปรับปรุงตัวเองในเรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศ รวมถึงการที่ฟ้าคบกับพี่วุฒิเป็นแฟนทำให้ครอบครัวรู้สึกสบายใจ เนื่องจากว่าพี่วุฒิเป็นคนที่มีอายุมากกว่าฟ้า และมีความเป็นผู้ใหญ่สูงสามารถดูแลฟ้าได้ ดังนั้นบิดามารดาจึงหมดความกังวลใจในเรื่องนี้

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

การไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วได้รู้จัก และคบหากับเพื่อนต่างเพศฟ้ามองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะทำให้ฟ้าได้รู้จักกับผู้ชายหลากหลายรูปแบบ ทั้งคนที่ดีและคนที่ไม่ดี ซึ่งฟ้ามองว่ามันเป็นการเพิ่มประสบการณ์ในชีวิตให้กับตนเอง และเป็นประสบการณ์ชีวิตที่มีค่ากับฟ้ามาก

ตอนที่ฟ้าเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี และคบเพื่อนกลุ่มเดิมอยู่การไปเที่ยวสถานบันเทิงและได้ทำความรู้จัก คบหากับผู้ชายหลายคนถือได้ว่าเป็นเรื่องที่น่าชมเชย น่ายกย่อง เพราะเป็นการแสดงว่าเราเป็นคนเก่ง ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วฟ้าและผู้ชายมากมายที่ฟ้าคบอยู่ตอนนั้นจะมีความสัมพันธ์กันในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นแค่วันถึงสองวัน หรือแค่อาทิตย์เดียวแล้วก็เลิกคนเลิกติดต่อกัน รวมถึงในแต่ละวันฟ้าจะต้องพบเจอกับผู้ชายไม่ซ้ำหน้า

ฟ้ามองว่าผู้ชายโดยส่วนใหญ่ที่ฟ้าคบอยู่ในตอนนั้นมักจะเป็นคนที่นิสัยไม่ดี แต่ฟ้าก็ไม่เคยที่จะโกรธหรือเสียใจกับการที่ได้คบหากับผู้ชายเหล่านั้น เนื่องจากว่าฟ้าเป็นคนที่ตัดสินใจเลือกคบหาเอง ไม่ว่าผลที่ตามมาจากการคบหากับผู้ชายเป็นจำนวนมากจะเป็นอย่างไรฟ้าก็ต้องยอมรับกับสิ่งนั้น ปัจจุบันเมื่อฟ้าต้องพบเจอกับผู้ชายหลายคนที่ฟ้าเคยคบหาอยู่ในขณะนั้นอีก เมื่อฟ้าเห็นผู้ชายเหล่านั้นฟ้าก็รีบเดินหนี ไม่เข้าไปทำความรู้จักทักทาย และแสดงท่าทางเมินเฉยเหมือนคนไม่รู้จักกัน เนื่องจากว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำความรู้จักกับผู้ชายเหล่านี้อีก

ปัจจุบันเมื่อฟ้าเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วฟ้าให้เบอร์โทรศัพท์ของฟ้ากับผู้ชายคนอื่นอีก ฟ้าก็จะไม่ทำตัวเหมือนในอดีต ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วฟ้าก็จะแค่พูดคุยทางโทรศัพท์ แต่ไม่ออกไปนัดเจอกันในสถานที่ต่าง ๆ อีก เพราะกลัวว่าพี่วุฒิจะทราบ และไม่อยากถูกผู้ชายหลอกอีก ดังนั้นเมื่อพูดคุยกันได้ไม่กี่วันฟ้าก็จะเลิกติดต่อกับผู้ชายคนนั้นทันที แต่ที่ฟ้ายังให้เบอร์โทรศัพท์และพูดคุยกับผู้ชายที่เจอในสถานบันเทิงอีกก็เพราะ ผู้ชายบางคนที่เข้ามาก็มีรูปร่างหน้าตาดีกว่าพี่วุฒิมาก ดังนั้นฟ้าจึงแค่รู้สึกอ่อนไหวไปชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ฟ้านอกจากได้รับความสนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความเครียดแล้ว ยังได้ประสบการณ์ชีวิตที่มีค่าอีกมากมาย ทำให้ฟ้าได้นำประสบการณ์เหล่านั้นมาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น รวมถึงยังได้นำประสบการณ์เหล่านั้นมาถ่ายทอดให้คนรุ่นหลังทราบและเลือกปฏิบัติตนให้ถูก เพื่อที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมต่อไป

ในอนาคตฟ้าคิดที่จะเลิกพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง เพราะพฤติกรรมแบบนี้ได้สร้างปัญหาหลายอย่างให้กับฟ้าในอดีต รวมถึงในอนาคตฟ้าคงต้องมีภาระหน้าที่ที่จะรับผิดชอบอะไรหลายอย่าง ดังนั้นการที่จะมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงแบบนี้อีกคงเป็นไปไม่ได้ และไม่อยากให้ใครต้องมาเสียใจเพราะเรื่องแบบนี้อีก

เรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิงโดยเฉพาะกับเพื่อนที่เรียนในระดับปริญญาตรีด้วยกันมา ฟ้าคิดว่าฟ้าคงทำตัวออกห่างจากเพื่อนกลุ่มนี้ในอนาคต เวลาเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงก็จะพยายามหาทางหลีกเลี่ยงและตอบปฏิเสธไป ซึ่งปัจจุบันฟ้าก็ได้เลิกติดต่อกับเพื่อนกลุ่มนี้มาได้สักระยะหนึ่งแล้ว ฟ้าคิดว่าการทำตัวออกห่างจากเพื่อนกลุ่มนี้ในที่สุดเพื่อน ๆ ในกลุ่มก็จะเลิกคบกับฟ้าเองในที่สุด

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป ฟ้ายังไม่ได้วางแผนเอาไว้ เนื่องจากว่าฟ้ายังไม่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นฟ้าจึงอยากที่จะหางานทำที่ดีให้ได้ก่อน เพื่อจะได้ลดภาระของครอบครัว

กรณีศึกษารายที่ 19 ไอซ์*

ไอซ์เป็นหญิงสาว อายุ 24 ปี ไอซ์เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว ผมยาว ส่วนสูงประมาณ 165 เซนติเมตร ไอซ์เป็นคนที่มีอัธยาศัยดี ร่าเริง คุยเก่ง และเป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา แต่ไอซ์เป็นคนที่พูดจาไม่ไพเราะ และเป็นคนที่เอาแต่ใจตนเอง ปัจจุบันไอซ์กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ไอซ์เป็นคนที่เรียนหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง ผลการเรียนเฉลี่ยของไอซ์โดยประมาณ คือ 3.00

ปัจจุบันไอซ์พักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา รายได้ในแต่ละเดือนของไอซ์จะมาจากบิดามารดาให้ และจากการทำงานพิเศษ ซึ่งรายได้จากบิดามารดาไอซ์จะได้รับเดือนละประมาณ 8,000 บาท ส่วนรายได้จากการทำงานพิเศษ คือ ประมาณ 2,000 บาท รายได้ในแต่ละเดือนส่วนใหญ่ของไอซ์มักจะไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน เมื่อไอซ์มีปัญหาเรื่องของค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอไอซ์ก็จะขอเพิ่มจากบิดา หรือไม่ก็ขอเงินจากแฟน

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของไอซ์จะหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าไอซ์เป็นคนที่ชอบการแต่งกายตามแบบแฟชั่น ถ้าแฟชั่นในขณะนั้นกำลังนิยมใส่แบบ

ไหนกันไอซ์ก็จะต้องซื้อมาสวมใส่ทุกครั้ง ไอซ์มองว่าเสื้อผ้าแบบแฟชั่นที่ไอซ์นิยมใส่ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเสื้อผ้าที่มีราคาแพง หรือว่าเป็นเสื้อผ้าที่เป็นของยี่ห้อดัง ๆ เพราะเสื้อผ้าราคาถูกที่มีจำหน่ายตามห้องตลาดก็เป็นของที่สวยงาม และมีแบบใหม่ ๆ มาให้เลือกมากมาย รวมถึงไม่ต้องเสียเงินไปเป็นจำนวนมากกับการซื้อเสื้อผ้าที่มีราคาแพง

กิจกรรมที่ไอซ์ชอบทำในช่วงที่มีเวลาว่าง หรือช่วงวันหยุดก็คือ การวาดรูป การทำของที่ระลึกให้กับแฟน และการไปชมภาพยนต์ รวมถึงการออกไปเดินเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยบริเวณที่ไอซ์มักจะไปหาซื้อเสื้อผ้า คือ บริเวณสยามสแควร์ และบริเวณถนนข้าวสารช่วงกลางคืน และบริเวณห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ

ข้อมูลด้านครอบครัว

ไอซ์เป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของไอซ์มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ บิดา มารดา น้องสาว และไอซ์ ครอบครัวของไอซ์มีฐานะปานกลาง บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มารดารับราชการ ส่วนน้องสาวกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรัฐบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

บิดาเป็นคนใจดี ขยันทำงาน แต่ไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้านนาน ๆ จะกลับมาบ้านครั้งหนึ่ง ส่วนมารดาเป็นคนเงียบขรึม และเป็นคนที่ทำงานหนัก ซึ่งเวลาส่วนใหญ่ของมารดามักจะอยู่กับการทำงานเป็นส่วนใหญ่ ส่วนน้องสาวเป็นคนเรียบร้อย ร่าเริง และเป็นคนที่เข้าใจไอซ์มากที่สุด ดังนั้นเมื่อไอซ์มีปัญหาในเรื่องใดไอซ์ก็มักจะปรึกษา และพูดคุยกับน้องสาวเป็นส่วนใหญ่

ไอซ์ถูกบิดามารดาเลี้ยงดูแบบให้ความเป็นอิสระ ไม่ว่าไอซ์อยากคิด อยากทำอะไรบิดามารดาก็ไม่เคยห้ามปราม ไอซ์มองว่าครอบครัวของไอซ์เป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น เนื่องจากว่าบิดามารดามักจะให้ความสำคัญกับเรื่องการทำงานมากกว่าการดูแลลูก ๆ ทำให้เวลาส่วนใหญ่ไอซ์มักจะไม่ค่อยพบเจอกับบิดามารดา รวมถึงการที่คนในบ้านส่วนใหญ่จะอยู่แบบตัวใครตัวมัน ไม่ค่อยพูดจากัน จึงทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดูห่างเหินกันมาก และไม่ค่อยมีกิจกรรมทำร่วมกันเหมือนครอบครัวอื่น ๆ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

ไอซ์เป็นคนที่มักจะชอบทำตัวตามแฟชั่นอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทรงผม หรือสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ ไอซ์มองว่าการที่ไอซ์เติบโตมาในสังคมของเมืองหลวง ทำให้ไอซ์ต้องทำตัวตามแบบอย่างของคนส่วนใหญ่ที่มักจะนิยมทำกัน เนื่องจากว่าถ้าไอซ์เป็นคนที่ไม่ทำตามตามแบบแฟชั่นที่กำลังนิยมกันอยู่ จะทำให้ไอซ์ถูกคนรอบข้างโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน ๆ มองว่าเป็นคนไม่ทันสมัย เป็นคนล้าหลัง และเป็นคนหัวโบราณ

ไอซ์มีความคิดที่จะอยากเที่ยวสถานบันเทิงตั้งแต่ไอซ์เริ่มเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากว่าไอซ์มักจะได้ยินรุ่นพี่ที่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงนำเรื่องการไปเที่ยวสถานบันเทิงมาเล่าให้ฟังเสมอ ซึ่งรุ่นพี่ที่ไอซ์รู้จักทุกคนต่างก็ชอบการออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกันทุกคน และไอซ์ก็มีความคิดว่าการได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นสิ่งที่วัยรุ่นทุกคนต้องเคยไป เพราะว่าสถานบันเทิงสำหรับวัยรุ่นก็เป็นเหมือนแฟชั่นอย่างหนึ่งที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ต้องทำตาม การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้ไอซ์รู้สึกได้ว่าเป็นคนที่ทันสมัย โดยเฉพาะไอซ์เป็นคนที่ชอบทำตามแฟชั่นไม่ว่าแฟชั่นนั้นจะเป็นเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หรือแม้แต่แฟชั่นในเรื่องของสถานที่ต่าง ๆ ที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมไปกันไอซ์ก็จะทำตามด้วยเสมอ

ไอซ์เริ่มเที่ยวสถานบันเทิงทันทีที่ไอซ์อายุครบ 20 ปี เพราะไอซ์อยากทำตาที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมทำกัน การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วนำเรื่องราวต่าง ๆ ที่พบเจอขณะที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงมาเล่าให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟัง ทำให้ไอซ์รู้สึกว่าไอซ์เป็นคนที่ทันสมัย และเป็นคนเก่งในสายตาเพื่อน ๆ โดยเฉพาะเมื่อได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ และได้รู้จักเพื่อนต่างเพศมากมาย

ไอซ์มองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในเมืองหลวงทุกคนจะต้องไป และสถานบันเทิงยังเป็นศูนย์รวมของวัยรุ่นที่ชื่นชอบการออกมาเที่ยวกลางคืน ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไอซ์รู้และเห็นมาตั้งแต่ที่ไอซ์ยังเป็นเด็ก รวมถึงสถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ที่เหมาะสำหรับการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากว่าภายในสถานบันเทิงมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่คนที่เข้าไปเที่ยวสามารถทำร่วมกันได้หลายอย่าง เช่น การพูดคุย การรับประทาอาหารการฟังเพลง การร้องเพลง การเต้นรำ และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

คนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่ไอซ์มองว่าเป็นคนที่ต้องการทำตัวเป็นคนที่ทันสมัย เป็นคนที่รักความสนุกสนาน เป็นคนที่ชอบการพบปะกลุ่มเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ รวมถึงเป็นคนที่ขี้เหงาไม่ชอบการอยู่คนเดียว

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” ฟ้ามองว่าเป็นคำที่มีความหมายด้านลบ ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะมองว่าเป็นเด็กที่ทำตัวเสเพล ชอบดื่มสุรา ติดยาเสพติด รวมถึงเป็นเด็กใจแตก เมื่อมีใครบอกว่าไอซ์เป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน ไอซ์จะรู้สึกไม่พอใจ เนื่องจากว่าไอซ์ไม่ได้มีพฤติกรรมที่ไม่ดีแบบนั้น ไอซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็เพื่อต้องการความสนุกสนาน และการดื่มสุราของไอซ์ก็ไม่ได้ดื่มเป็นจำนวนมาก หรือดื่มเป็นประจำจนติดเป็นนิสัย รวมถึงไอซ์ก็ไม่ได้เป็นคนไม่ดี การที่จะตัดสินว่าใครเป็นคนดีหรือไม่ถ้าตัดสินจากสถานที่ที่ไปเที่ยวไอซ์รู้สึกว่ามันไม่ยุติธรรม

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนไอซ์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง โดยส่วนใหญ่จะไปเที่ยวในคืนวันศุกร์และคืนวันเสาร์มากกว่าวันธรรมดา เพราะมีคนมาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก และไอซ์มักจะไปกับกลุ่มเพื่อนที่เรียนอยู่คณะเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากว่าเพื่อนกลุ่มนี้เป็นคนที่มีนิสัยร่าเริง สนุกสนาน และเป็นคนที่รู้ใจกัน เมื่อไปเที่ยวด้วยแล้วก็จะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น ๆ

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ไอซ์และเพื่อน ๆ มักจะพูดคุยกันที่มหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ว่าจะไปเที่ยวร้านไหน และจะไปวันไหน เมื่อไอซ์ตกลงกับเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัยได้แล้วไอซ์ก็จะกลับบ้านไปสำรวจว่าเสื้อผ้าที่ไอซ์มีอยู่ว่ายังสามารถใส่ไปเที่ยวได้หรือไม่ ถ้าไอซ์เห็นว่าเสื้อผ้าที่ไอซ์มีอยู่ไอซ์ใส่บ่อยจนเกินไป และเป็นแบบที่ไม่ทันสมัยแล้ว ไอซ์ก็จะชวนแฟนหรือเพื่อนไปเดินหาซื้อเสื้อผ้าเพื่อเอาไว้ใส่ไปเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อไอซ์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ไอซ์มักจะแต่งตัวแบบเซ็กซี่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไอซ์มักจะสวมเสื้อสายเดี่ยว กระโปรงยีนต์สั้น หรือกางเกงยีนต์ขายาว สวมรองเท้าส้นสูง เนื่องจากไอซ์มองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ควรแต่งตัวให้เข้ากับสถานที่ และคนส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยว รวมถึงการแต่งตัวแบบเซ็กซี่จะทำให้ไอซ์สามารถดึงดูดความสนใจของบุคคลภายในร้านได้เป็นอย่างดี และการแต่งตัวแบบนี้ไอซ์มองว่าเหมาะสำหรับรูปร่างหน้าตาของไอซ์

โดยตอนเย็นของวันที่ไอซ์จะออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ไอซ์มักจะรีบกลับบ้านมานอนหลับพักผ่อน เพื่อที่เวลาไปเที่ยวสถานบันเทิงแล้วจะได้ไม่ง่วงนอน หลังจากนั้นไอซ์ก็จะรีบอาบน้ำ แต่งตัวและแต่งหน้า ไอซ์มองว่าการแต่งหน้าเป็นเรื่องที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้เราเป็นที่สนใจของคนที่พบเห็น โดยไอซ์มักจะใช้เวลาในการแต่งหน้าเป็นเวลานาน และจะแต่งหน้าให้เข้มกว่าตอนกลางวัน ส่วนเรื่องของทรงผมไอซ์ก็มักจะให้น้องสาวมาช่วยไอซ์ทำผมอยู่บ่อย ๆ เนื่องจากน้องสาวเป็นคนที่ทำผมเก่ง ส่วนทรงผมไอซ์ก็จะเลือกทำทรงผมที่ดูเซ็กซี่ โดยมักจะดัดผมเป็นลอนเป็นส่วนใหญ่

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ไอซ์ก็จะบอกให้คนในครอบครัวทราบก่อนเสมอ เพราะจะได้ไม่เป็นห่วง รวมถึงจะโทรศัพท์ไปบอกแฟนด้วย เนื่องจากไม่อยากทะเลาะกันทีหลังเมื่อแฟนทราบว่าไอซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงโดยไม่บอกล่วงหน้า โดยไอซ์จะออกบ้านเวลาประมาณ 20.30 น. และมาเรียกรถแท็กซี่พร้อมกับน้องสาวที่หน้าปากซอยบ้านของไอซ์ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากถนนใหญ่มากนัก และโทรศัพท์นัดเจอกับกลุ่มเพื่อนที่หน้าร้านที่จะไปเที่ยว

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อไอซ์และเพื่อน ๆ เข้าไปในสถานบันเทิง ไอซ์ก็จะมองหาโต๊ะนั่งบริเวณที่ใกล้กับบูธดีเจเสมอ เนื่องจากไอซ์เห็นว่าเป็นบริเวณที่สามารถมองเห็นเวที และบูธดีเจได้ดีกว่าบริเวณอื่น ๆ รวมถึงยังได้ความรู้สึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งในร้าน และเป็นบริเวณที่คนส่วนใหญ่มักจะมองและให้ความสนใจ ดังนั้นจึงทำให้เวลาที่ไอซ์นั่งโต๊ะอยู่บริเวณนี้ ทำให้ไอซ์รู้สึกว่าตนเองเด่น และเป็นที่สนใจของคนในร้าน

เครื่องดื่มที่ฟ้าและเพื่อน ๆ สั่งส่วนใหญ่จะเป็นสุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่สุราที่สั่งก็เป็นสุราที่ผลิตในประเทศ หรือสุราที่มีราคาไม่แพงมากนัก ไอซ์เป็นคนที่มักจะดื่มสุราผสมกับน้ำอัดลมเสมอ เนื่องจากไอซ์รู้สึกว่าดื่มได้ง่ายกว่าผสมกับอย่างอื่น รวมถึงทำให้กลิ่นสุราจางลง ไอซ์เป็นคนที่ดื่มสุราได้ไม่มากนักประมาณ 6-8 แก้วไอซ์ก็จะเริ่มมีอาการเมาสุรา โดยเมื่อไอซ์มีอาการเมาสุราจะสังเกตได้จากไอซ์จะพูดเยอะกว่าปกติ พูดจาเสียงดัง เดินโซเซ เต้นรำด้วยท่าทางที่ยั่วยวน เดินไปเข้าห้องน้ำบ่อย ๆ รวมถึงจะชวนเพื่อน ๆ ให้ชนแก้วบ่อย ๆ และมักจะชอบส่งสายตาให้ผู้ชายที่ชื่นชอบ

ไอซ์ชอบเพลงแนวร็อกมากที่สุด เพราะฟังแล้วได้รับความรู้สึกที่รุนแรงสะใจ ส่วนเพลงในแนวอื่น ๆ ไอซ์ก็ฟังและเต้นรำได้ ส่วนแนวการเล่นดนตรีที่ไอซ์ชื่นชอบมักจะเป็นการเล่นดนตรีสดมากกว่า เนื่องจากว่าจะได้ดูการแสดงบนเวทีและทำให้ไม่เบื่อ โดยเฉพาะถ้านักร้องนำหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในวงดนตรีมีรูปร่างหน้าตาดีไอซ์ก็จะชอบมอง และส่งสายตาให้เป็นประจำ

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง ไอซ์มักจะชอบมองผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาดี แต่งกายสะอาด และแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดูดีมีราคาแพง โดยเมื่อไอซ์เจอผู้ชายแบบที่ไอซ์ชื่นชอบไอซ์ก็จะมองที่ผู้ชายคนนั้นบ่อย ๆ และส่งยิ้มให้ รวมถึงชี้ให้เพื่อนในกลุ่มช่วยดูอีกทีว่าผู้ชายคนนั้นหน้าตาเป็นอย่างไร ถ้าเพื่อนในกลุ่มบอกว่าหน้าตาดีไอซ์ก็จะเดินถือแก้วสุรา และเข้าไปขอชนแก้วพร้อมกับพูดคุยและขอเบอร์โทรศัพท์

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการ ไอซ์ก็จะรีบนำสุราที่เหลือฝากไว้กับทางร้านก่อนเสมอ หลังจากนั้นก็จะดื่มสุราให้หมดแก้ว และลุกขึ้นเต้นรำตลอดเวลา และเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่าง ไอซ์ก็จะยังรีบเดินไปเข้าห้องน้ำเพื่อไปแต่งหน้าเพิ่ม และรีบกลับมาที่โต๊ะเพื่อพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน และรอให้ผู้ชายในสถานบันเทิงเข้ามาขอเบอร์โทรศัพท์

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อไอซ์เดินออกมาจากภายในร้าน ไอซ์ก็มักจะหยุดอยู่บริเวณหน้าร้านที่ไอซ์เดินออกมา เพื่อปรึกษากับเพื่อน ๆ ว่าจะไปรับประทานอาหารต่อที่ร้านไหน หลังจากนั้นก็จะออกไปรับประทานอาหารที่ร้านที่อยู่ใกล้ ๆ กับสถานบันเทิงเป็นประจำ โดยส่วนใหญ่ไอซ์มักจะชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยว ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงทั้งหมดไอซ์และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็จะช่วยกันออกค่าเครื่องดื่มเท่า ๆ กันทุกคน โดยค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของไอซ์จะอยู่ที่ประมาณ 300-400 บาท

ในขณะที่ไอซ์รับประทานอาหารอยู่ถ้ามีผู้ชายที่ไอซ์แลกเบอร์โทรศัพท์ไว้โทรศัพท์มาหาไอซ์ก็จะพูดคุยและชวนผู้ชายคนนั้นมารับประทานอาหารด้วยกัน แต่ถ้าผู้ชายคนนั้นไม่มาแต่จะชวนไอซ์ไปหาที่รับประทานอาหาร หรือหาสถานที่ดื่มสุราต่อไอซ์ก็จะปฏิเสธ เนื่องจากว่าไม่อยากเจอเรื่องที่ไม่ดี

เมื่อไอซ์รับประทานอาหาร และจ่ายค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อน ๆ แล้ว ไอซ์ก็จะแยกย้ายกับเพื่อนกลับบ้านทันที โดยไอซ์มักจะนั่งรถแท็กซี่กลับบ้านพร้อมกับเพื่อนที่อยู่ทางเดียวกัน โดยไอซ์จะกลับถึงบ้านเวลาประมาณ 03.30-04.00 น. เนื่องจากว่าสถานบันเทิงอยู่ไกลจากบ้านของไอซ์มาก

เมื่อไอซ์กลับมาถึงบ้านไอซ์ก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และโทรศัพท์ไปบอกแฟนว่ากลับถึงบ้านเรียบร้อยแล้ว และแอบคุยโทรศัพท์กับผู้ชายที่ไอซ์แลกเบอร์โทรศัพท์เอาไว้ หลังจากนั้นจึงค่อยเข้านอน

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของไอซ์ เพราะการเต้นรำนาน ๆ ทำให้ไอซ์ปวดเมื่อยทั้งตัว รวมถึงทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย เนื่องจากนอนดึกและพักผ่อนไม่เพียงพอ และทำให้มีอาการปวดท้อง เนื่องจากการดื่มสุราทำให้โรคกระเพาะอาหารที่เป็นอยู่เกิดอาการกำเริบ

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อด้านการศึกษาไอซ์ เพราะส่วนใหญ่ไอซ์ก็มักจะไปเที่ยววันหยุด จึงทำให้ไม่มีปัญหาในเรื่องการตื่นมาเรียนหนังสือ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของไอซ์ เพราะไอซ์จะเก็บเงินไว้สำหรับการเที่ยวสถานบันเทิงไว้ส่วนหนึ่งแล้ว และการไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกครั้งเพื่อนทุกคนที่ไปเที่ยวด้วยกันก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันทุกคน

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของไอซ์ เนื่องจากว่าทุกคนในครอบครัวไม่ค่อยยุ่งเรื่องส่วนตัวของกันและกัน ใครจะทำอะไรก็ได้ถ้าทำแล้วไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับคนในครอบครัว

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

ไอซ์มองว่าการที่ได้ทำพูดคุย และแลกเบอร์โทรศัพท์กับบุคคลที่มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นเรื่องที่ดี และเป็นเรื่องธรรมดาที่คนส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ทำกัน ไอซ์มองว่าทำให้ไอซ์ได้รู้จักคนอื่น ๆ ในสังคมมากยิ่งขึ้น บางครั้งก็ได้เพื่อนใหม่ ๆ บางครั้งก็ได้เพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสทางเลือกในการคบเพื่อน และคนที่ถูกใจมากยิ่งขึ้น

ส่วนใหญ่เมื่อไอซ์ไปเที่ยวสถานบันเทิงกลับมา ไอซ์ก็จะได้รู้จักชื่อ และได้เบอร์โทรศัพท์ของเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจหลายคน ซึ่งไอซ์ก็จะแอบคบหาพูดคุยกับผู้ชายเหล่านั้นเสมอ โดยไม่ให้แฟนของตนเองรู้ และเมื่อมีโอกาสไอซ์ก็จะนัดเจอกับผู้ชายเหล่านั้นเป็นประจำ โดยสถานที่ที่นัดพบมักจะเป็นตามร้านอาหารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในห้างสรรพสินค้า หรือตามโรงภาพยนต์

ไอซ์มองว่าการคบผู้ชายหลายคนในขณะที่ตนเองมีแฟนแล้วเป็นเรื่องธรรมดา เพราะสังคมปัจจุบันคนส่วนใหญ่ก็จะมีพฤติกรรมแบบนี้เช่นกัน ส่วนความสัมพันธ์กับผู้ชายที่เจอในสถานบันเทิงส่วนใหญ่ก็จะเป็นความสัมพันธ์ในระยะเวลาอันสั้น เนื่องจากว่าเมื่อเราไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ เราก็เจอผู้ชายมากขึ้น และถ้าคนใหม่ดีกว่าคนเก่าเราก็สามารถเลิกติดต่อกับคนเก่าได้ทันที

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้ไอซ์นอกจากได้รับความสนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความเครียดแล้ว ยังได้รู้จักกับคนหลากหลายประเภท ทำให้เรารู้จักการมองโลกในมุมที่กว้างขึ้น ทำให้เราได้รู้จักการใช้ชีวิต และการปรับตัวให้เข้ากับสังคมในปัจจุบันได้

ในอนาคตไอซ์ยังไม่คิดที่จะเลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง เนื่องจากว่าสถานบันเทิงในความคิดของไอซ์ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับไอซ์อยู่ เพราะสถานบันเทิงนอกจากจะให้ความสุขทางกายแล้วยังเป็นที่พึ่งทางใจของไอซ์ได้อีกด้วย

เรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง ในอนาคตไอซ์ยังไม่คิดที่จะเลิกคบหรือทำตัวออกห่างจากเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเพื่อนกลุ่มนี้เป็นเพื่อนที่ไอซ์สนิทด้วยที่สุด และเป็นคนที่คอยช่วยให้ไอซ์มีความสนุกสนานในชีวิต

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปไอซ์ยังไม่ได้วางแผนว่าจะเรียนต่อในระดับปริญญาเอก เมื่อไอซ์เรียนจบในระดับปริญญาโทแล้ว ไอซ์ก็จะหางานทำทันที เนื่องจากไม่อยากเป็นภาระของบิดามารดา และการทำงานก็จะเป็นการวางรากฐานชีวิตในอนาคตของไอซ์ได้เป็นอย่างดี

กรณีศึกษารายที่ 20 จอห์น*

จอห์นเป็นชายหนุ่ม อายุ 23 ปี จอนห์นเป็นคนรูปร่างผมบาง ผมสั้น ผิวคล้ำ ส่วนสูงประมาณ 180 เซนติเมตร จอห์นเป็นคนร่าเริง คุยเก่ง และเป็นคนตรงไปตรงมา แต่จอห์นก็เป็นคนที่เอาแต่ใจตัวเอง ใจร้อน โมโหง่าย และพูดจาไม่ไพเราะ จอห์นเป็นคนที่ติดเพื่อนมากไม่ว่าจะทำอะไรจอห์นก็มักจะชวนเพื่อนไปด้วยทุกครั้ง ปัจจุบันจอห์นเรียนจบระดับปริญญาตรีแล้ว และประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

จอห์นพักอาศัยอยู่บ้านของบิดามารดา รายได้ในแต่ละเดือนของจอห์นมาจากการทำงานประจำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแต่ละเดือนจอห์นจะได้รับเงินเดือนประมาณ 8,000 บาท แต่เงินเดือนของจอห์นในแต่ละเดือนก็มักจะไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ดังนั้นจอห์นจึงต้องทำงานพิเศษเพิ่มเพื่อให้มีเงินเพียงพอกับการใช้จ่าย ซึ่งแต่ละเดือนจอห์นจะได้รับเงินจากการทำงานพิเศษอีกประมาณเดือนละ 3,000-4,000 บาท

ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของจอห์นจะหมดไปกับเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากจอห์นเป็นคนที่ชื่นชอบการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง เพราะจอห์นเห็นว่าเสื้อผ้าประเภทนี้จะทำให้จอห์นดูดีในสายตาของคนอื่น ๆ ดังนั้นช่วงที่จอห์นมีเวลาว่างจอห์นมักจะชวนเพื่อน ๆ ไปเลือกซื้อเสื้อผ้าที่ห้างสรรพสินค้าเป็นประจำ โดยเฉพาะช่วงที่ทางห้างสรรพสินค้ามีโปรโมชั่นลดราคา นอกจากนั้นกิจกรรมที่จอห์นมักจะทำร่วมกับเพื่อน ๆ เป็นประจำ คือ การเข้าชมรมเพื่อพบปะสังสรรกับเพื่อน และรุ่นพี่ที่เรียนจบจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน รวมถึงการเล่นฟุตบอล และการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ข้อมูลด้านครอบครัว

จอห์นเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด ครอบครัวของจอห์นมีสมาชิกทั้งหมด 4 คน คือ บิดา มารดา น้องสาว และจอห์น ครอบครัวของจอห์นมีฐานะไม่ค่อยดี บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย ส่วนน้องสาวกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บิดาเป็นคนใจดี คุยเก่ง แต่ก็เป็นคนที่มีนิสัยชอบดื่มสุราเป็นประจำทุกวัน มารดาเป็นคนเรียบร้อย เงียบขรึม และขยันทำงาน ส่วนน้องสาวเป็นคนเรียบร้อย พูดไม่เก่ง ขี้อาย และชอบอยู่ตามลำพังในห้องนอนของตนเอง จอห์นถูกบิดามารดาเลี้ยงดูแบบให้อิสระ ซึ่งจอห์นมองว่าบางครั้งการที่บิดามารดาก็ให้อิสระกับจอห์นมากจนเกินไป ทำให้บางครั้งจอห์นคิดว่าบิดามารดาไม่สนใจ

จอห์นมองว่าครอบครัวของจอห์นเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น เนื่องจากว่าบิดามารดามักจะสนใจแต่การค้าขายเท่านั้น ไม่ค่อยมีเวลาว่างมาพูดคุยหรือมาทำกิจกรรมร่วมกัน รวมถึงบิดาเป็นคนที่มักจะดื่มสุราเป็นประจำ ดังนั้นจึงมักจะมีเรื่องทะเลาะกับจอห์นอยู่บ่อย ๆ

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

จอห์นเป็นคนที่มีนิสัยชอบความท้าทาย เป็นคนที่อยากรู้อยากลองในสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ โดยเริ่มตั้งแต่ตอนที่โจเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งเรื่องการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การเล่นการพนัน การแข่งรถจักรยานยนต์ตอนกลางคืน รวมถึงการเสพยาเสพย์ติด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเกิดจากความอยากรู้อยากลอง รวมถึงสภาพแวดล้อมที่จอห์นอาศัยอยู่เอื้ออำนวยต่อสิ่งเหล่านี้

จอห์นมองว่าการได้ลองใช้ชีวิตหลากหลายรูปแบบถือได้ว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ชีวิต โดยไม่จำเป็นว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นจะเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดี จอห์นมองว่าแค่ได้รู้ได้ลอง ได้รับความสนุกสนานก็เพียงพอแล้ว ซึ่งกลุ่มเพื่อนที่จอห์นคบอยู่ในตอนนั้นก็เป็นคนที่มีพฤติกรรมแบบนี้เหมือนกันทุกคน

จอห์นเริ่มเที่ยวสถานบันเทิงเมื่อจอห์นอายุครบ 20 ปี จอห์นเป็นคนที่มีความอยากเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงตั้งนานแล้ว เพราะรุ่นพี่ที่จอห์นรู้จักและคบหาอยู่ทุกคนก็ชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงกันทั้งนั้น จึงทำให้จอห์นมีความคิดที่อยากลองเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงเหมือนคนอื่น ๆ บ้าง ดังนั้นเมื่อจอห์นมีอายุครบตามที่กฎหมายกำหนด จอห์นจึงเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงทันที เพื่อที่จะได้รู้ได้เห็นและได้ลองทำในสิ่งที่คนอื่น ๆ เขาทำกัน

จอห์นมองว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่มีแต่ความสนุกสนาน การไปเที่ยวสถานบันเทิงเพียงแห่งเดียวก็ทำให้เราได้ทำอะไรหลาย ๆ อย่างได้ เช่น การพบปะสังสรรกับกลุ่มเพื่อน การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การเต้นรำ รวมถึงการได้ทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งสถานที่อื่น ๆ ไม่สามารถทำได้เท่านี้

จอห์นมองว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นคนที่รักสนุก ทั้งเรื่องการเต้นรำ การดื่มสุรา หรือแม้กระทั่งการพบเจอกับเพื่อนต่างเพศ รวมถึงเป็นคนที่ใจง่าย เจ้าชู้ และเป็นคนขี้เหงา ไม่ชอบการอยู่คนเดียว

คำว่า “นักเที่ยวกลางคืน” หรือ “เด็กเที่ยวกลางคืน” จอห์นมองว่าเป็นคนที่คนในสังคมใช้เรียกบุคคลที่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงบ่อย ๆ และเป็นคำที่มีความหมายว่าคนที่ถูกเรียกเป็นคนไม่ดีไม่น่าคบหา ถ้ามีคนบอกว่าจอห์นเป็นนักเที่ยวกลางคืน หรือเป็นเด็กเที่ยวกลางคืน จอห์นก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่ได้รู้สึกโกรธหรือไม่พอใจ จอห์นมองว่าแล้วแต่คนจะคิด และก็ยอมรับว่าจอห์นเป็นคนไม่ดีในสายตาของคนอื่น

พฤติกรรมก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง

ปัจจุบันในหนึ่งเดือนจอห์นจะออกไปเที่ยวสถานบันเทิงประมาณ 5-6 ครั้ง และจะไปเที่ยวได้ทุกวัน โดยไม่ได้จำกัดว่าจะต้องไปเที่ยวเฉพาะวันหยุด ส่วนใหญ่แล้วจอห์นก็จะไปเที่ยวกับเพื่อนที่อยู่บ้านใกล้ ๆ กันเป็นประจำ แต่ก็มีบางครั้งที่จอห์นก็จะไปกับเพื่อนที่ทำงานเดียวกัน จอห์นมองว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนจะสนุกมากกว่าไปกับคนอื่น เนื่องจากว่าเพื่อนของจอห์นเป็นคนที่มีความสนุกสนาน ร่าเริง และมีอารมณ์ขัน รวมทั้งยังเป็นคนที่ไม่เรื่องมาก และเข้ากับจอห์นได้ดี

ก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิง จอห์นมักจะโทรศัพท์ไปชวนเพื่อน ๆ ก่อนเสมอ หรือเวลาที่ดื่มสุราอยู่ที่บ้านในตอนเย็นกับกลุ่มเพื่อนจอห์นก็จะชวนเพื่อน ๆ ไป โดยปกติก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงจอห์นก็จะทำตัวตามปกติเหมือนทุกวัน คือ หลังเลิกงานก็จะรีบกลับบ้านมาเล่นฟุตบอลกับเพื่อน หรือมารวมกลุ่มนั่งดื่มสุราด้วยกัน หลังจากนั้นเมื่อตกลงกันได้ว่าจะไปเที่ยวสถานบันเทิง จอห์นก็จะขอแยกตัวจากเพื่อนไปอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อ

จอห์นมักจะแต่งตัวไปเที่ยวสถานบันเทิงด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพง หรือเป็นเสื้อผ้าที่มียี่ห้อดัง ๆ โดยส่วนใหญ่จอห์นก็มักจะสวมเสื้อเชิร์ตแขนยาว กางเกงยีนต์ รองเท้าผ้าใบ จอห์นมองว่าถึงแม้จอห์นจะเป็นคนที่มีหน้าตาไม่ดี ไม่หล่อเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ แต่การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่มีราคาแพงก็สามารถทำให้จอห์นเป็นที่สนใจของเพื่อนต่างเพศได้

จอห์นจะออกจากบ้านเวลาประมาณ 21.00 น. และจะขับรถมอเตอร์ไซด์มารวมตัวกับเพื่อนคนอื่น ๆ ที่บ้านของดิว* เสมอ หลังจากนั้นก็จะนั่งรถแท็กซี่ไปเที่ยวสถานบันเทิงพร้อมกันกับเพื่อน ๆ ซึ่งจอห์นมองว่าการนั่งรถแท็กซี่ไปเที่ยวสถานบันเทิงสะดวก และรวดเร็ว รวมถึงไม่ต้องกังวลเรื่องการหาที่จอดรถ และเวลาที่มีอาการเมาสุราก็ไม่ต้องขับรถเอง

พฤติกรรมขณะเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อจอห์นและเพื่อน ๆ เดินเข้าไปภายในร้าน จอห์นและเพื่อน ๆ มักจะมองหาบริเวณที่มีผู้หญิงอยู่เป็นส่วนใหญ่ หลังจากนั้นก็จะเลือกโต๊ะนั่งข้าง ๆ กับผู้หญิงเป็นประจำ จอห์นมองว่าการได้นั่งโต๊ะบริเวณที่มีผู้หญิงอยู่เป็นส่วนใหญ่ จะทำให้เกิดความไม่น่าเบื่อและสามารถทำความรู้จักกับผู้หญิงเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น

เครื่องดื่มที่จอห์นและเพื่อน ๆ สั่งส่วนใหญ่จะเป็นสุรา น้ำอัดลม โซดา และน้ำแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่สุราที่สั่งก็เป็นสุราที่ผลิตในประเทศ หรือสุราที่มีราคาไม่แพงมากนัก ซึ่งจอห์นเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องดื่มสุราที่มีราคาแพงให้เปลืองเงิน เพราะไม่ว่าจะเป็นสุราอะไรเมื่อดื่มแล้วก็มีอาการเมาเหมือนกัน และจะได้สั่งสุราได้หลายขวด จอห์นมักจะดื่มสุราผสมกับโซดาเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจอห์นเป็นคนที่ดื่มสุราได้เก่งและดื่มได้หลายแก้วโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 12 แก้วขึ้นไปในหนึ่งคืน แต่ก็มีบางครั้งที่จอห์นดื่มสุราเปล่า ๆ โดยไม่ผสมอะไรเลย เมื่อจอห์นรู้สึกว่าอยากเมาสุราเร็ว ๆ

อาการเมาสุราของจอห์นสังเกตได้จาก การชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มชนแก้วบ่อย ๆ การเต้นรำแบบไม่หยุดพัก การส่งเสียงตะโกนชอบพอเวลาที่ทางร้านเปิดเพลง หรือวงดนตรีเล่นเพลงที่จอห์นชื่นชอบ รวมถึงการเข้าไปเต้นรำกับผู้หญิงที่อยู่โต๊ะข้าง ๆ นอกจากการดื่มสุราแล้วจอห์นยังชอบสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงอีกด้วย โดยบุหรี่ที่สูบก็จะเป็นบุหรี่มีราคาแพงและนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบุหรี่ที่จอห์นสูบก็จะเป็นบุหรี่ที่มีรสชาดเย็น โดยเฉลี่ยแล้วในหนึ่งคืนจอห์นจะสูบบุหรี่ประมาณ 10 มวนขึ้นไป และเมื่อบุหรี่ของจอห์นหมดจอห์นก็จะขอจากเพื่อนในกลุ่ม

จอห์นเป็นคนที่ชอบเพลงแนวฮิพฮ็อบมาก เพราะเป็นเพลงที่มีจังหวะที่สนุกสนาน และทุกครั้งที่สถานบันเทิงเปิดเพลงแนวนี้จอห์นก็จะเต้นรำทุกครั้ง ส่วนแนวการเล่นดนตรีที่จอห์นชื่นชอบจอห์นชอบการเล่นดนตรีสดมากกว่า เนื่องจากจะได้ดูการแสดง การร้องเพลง และการเล่นดนตรีไปด้วย โดยเฉพาะวงไหนที่ร้องและเล่นดนตรีได้ดีจอห์นก็จะชอบมากเป็นพิเศษ

เมื่ออยู่ในสถานบันเทิง จอห์นมักจะชอบมองผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่ รูปร่างหน้าตาดีเป็นส่วนใหญ่ และไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผิวแบบไหน เมื่อจอห์นเจอผู้หญิงที่จอห์นชื่นชอบ จอห์นก็จะบอกให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มดูด้วย และหลังจากนั้นก็จะชวนเพื่อนในกลุ่มอีกหนึ่งคนเข้าไปทำความรู้จักกับผู้หญิงคนนั้นที่โต๊ะ โดยจอห์นจะถือแก้วสุราไปด้วยเพื่อที่จะขอชนแก้วกับผู้หญิงคนนั้น จากนั้นก็จะเข้าไปพูดคุยและขอเบอร์โทรศัพท์

เมื่อจอห์นขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนนั้นได้ จอห์นก็ชวนผู้หญิงคนนั้นมาที่โต๊ะที่จอห์นอยู่ และก็จะชวนผู้หญิงคนนั้นดื่มสุราพร้อมกับเต้นรำกับผู้หญิงคนนั้น รวมถึงจอห์นก็มักจะโอบกอดแสดงความเป็นเจ้าของอยู่บ่อย ๆ เพื่อเป็นการโชว์ให้เพื่อน ๆ ดูว่าจอห์นเก่ง

เมื่อสถานบันเทิงใกล้ปิดให้บริการ จอห์นกับเพื่อน ๆ ก็จะรีบดื่มสุราให้หมดขวด จากนั้นจอห์นก็จะรีบเดินไปเข้าห้องน้ำ และเมื่อสถานบันเทิงเปิดไฟสว่างจอห์นก็จะรีบเดินออกจากร้านทันที

พฤติกรรมหลังจากการเที่ยวสถานบันเทิง

เมื่อจอห์นเดินออกมานอกร้าน จอห์นก็จะชวนเพื่อน ๆ ไปยืนอยู่ที่บริเวณทางเข้าออกของสถานบันเทิง เพื่อที่จะได้ไปมองผู้หญิงที่เดินออกมาจากสถานบันเทิง และถ้าจอห์นเจอผู้หญิงที่จอห์นชื่นชอบเดินผ่านมา จอห์นก็จะชวนเพื่อน ๆ ในกลุ่มเดินตาม และเข้าไปทำความรู้จักพร้อมกับเข้าไปขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนนั้น

จอห์นจะชวนเพื่อน ๆ นั่งรถแท็กซี่กลับบ้าน เมื่อจอห์นเห็นว่าผู้หญิงที่อยู่ในสถานบันเทิงเริ่มทยอยออกมาเยอะแล้ว และจอห์นก็ได้เบอร์โทรศัพท์ไปหลายคน หลังจากนั้นก็จะนั่งรถแท็กซี่กลับบ้านกับเพื่อน รวมถึงไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารที่อยู่ใกล้ ๆ บ้านเป็นประจำ โดยส่วนใหญ่แล้วจอห์นกับเพื่อน ๆ มักจะไปรับประทานโจ๊ก ข้าวต้ม หรือก๋วยเตี๋ยว โดยค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิงแต่ละครั้งของไอซ์จะอยู่ที่ประมาณ 300-400 บาท และเพื่อนทุกคนในกลุ่มก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่ายเท่า ๆ กันทุกคน

จอห์นจะกลับถึงบ้านเวลาประมาณ 03.30 น. หลังจากนั้นก็จะรีบอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า และเข้านอนทันที

ผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิง

1. ด้านสุขภาพร่างกาย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของจอห์น เพราะจอห์นเป็นคนที่ร่างกายแข็งแรง และไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ่อยเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ

2. ด้านการศึกษา/อาชีพการงาน

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อด้านอาชีพการงานของจอห์น เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้จอห์นต้องนอนดึก และจอห์นก็มักจะตื่นสายเป็นประจำ จึงทำให้จอห์นเข้าไปทำงานสาย รวมถึงโดนหัวหน้าดุเป็นประจำ

3. ด้านค่าใช้จ่าย

การไปเที่ยวสถานบันเทิงมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของจอห์น เพราะการไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้จอห์นต้องเสียเงินไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งเฉลี่ยแล้วประมาณเดือนละ 2,500 บาท จึงทำให้จอห์นมีเงินไม่พอใช้จ่ายในแต่ละเดือน และจะต้องขอยืมเงินจากเพื่อน ๆ เป็นประจำ

4. ด้านครอบครัว

การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของจอห์น เพราะคนในครอบครัวทุกคนต่างก็ทราบว่าจอห์นเที่ยวสถานบันเทิง และก็เที่ยวสถานบันเทิงมานานแล้ว แต่ครอบครัวก็ไม่ได้ห้ามอะไร เนื่องจากว่าจอห์นหางานทำเองได้แล้ว ส่วนจอห์นจะนำเงินไปใช้จ่ายอะไรก็เป็นสิทธิ์ของจอห์น และคนในครอบครัวของจอห์นต่างคนก็ต่างอยู่ไม่เข้ามายุ่งเรื่องส่วนตัวของกันและกัน

5. ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลที่รู้จักในสถานบันเทิง

จอห์นมองว่าการที่ได้ทำพูดคุย และแลกเบอร์โทรศัพท์กับบุคคลที่มาเที่ยวสถานบันเทิงเป็นเรื่องธรรมดาที่คนส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงก็ทำกัน รวมถึงเป็นการได้รู้จักเพื่อนต่างเพศ

มากขึ้น และเป็นการเปิดโอกาสให้สามารถเลือกคบผู้หญิงเพื่อจะมาเป็นเพื่อนแก้เหงา หรือเป็นแฟนได้หลายคน

จอห์นมองว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นความสัมพันธ์ที่รวดเร็ว และง่ายดาย การที่เราถูกใจใครสักคนเราก็สามารถเข้าไปพูดคุย รวมถึงสามารถคบหากันได้โดยไม่ต้องศึกษาดูใจกันก่อน ผู้หญิงบางคนจอห์นก็คบไปเพื่อแก้เหงา หรือเพื่อโชว์เพื่อน ๆ ไปวัน ๆ โดยไม่คิดที่จะจริงจังกับผู้หญิงเหล่านี้ เนื่องจากจอห์นมองว่าผู้หญิงที่ให้เบอร์โทรศัพท์ และออกมาพบเจอกับผู้ชายที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเป็นคนใจง่าย เมื่อเขาสามารถให้เบอร์โทรศัพท์ หรือออกมาพบจอห์นได้ ผู้หญิงเหล่านี้ก็สามารถให้ผู้ชายคนอื่นได้เหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่ควรคบแบบจริงจัง

เมื่อจอห์นเจอกับผู้หญิงหลายคนที่จอห์นเคยคบ แต่ปัจจุบันได้เลิกติดต่อกันไปแล้ว จอห์นก็จะทำเหมือนเป็นคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เพราะถือว่าผู้หญิงคนนั้นผ่านเข้ามาแล้วก็ผ่านไป และถือว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นคนที่ไม่น่าคบหาอีกต่อไป

แผนการดำเนินชีวิตในอนาคต

การได้ออกไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้จอห์นได้เรียนรู้สังคมภายนอกได้เป็นอย่างดี ได้เรียนรู้จักคนอื่น ๆ ในสังคมมากยิ่งขึ้น เป็นการเพิ่มประสบการณ์ในชีวิตให้กับตนเองอีกอย่างหนึ่ง ในอนาคตจอห์นยังไม่คิดที่จะเลิก หรือลดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง เพราะ การเที่ยวสถานบันเทิงยังถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิต และสังคมที่จอห์นอยู่ รวมถึงจอห์นยังเที่ยวสถานบันเทิงได้ไม่นาน และยังไม่รู้สึกเบื่อกับการเที่ยวสถานบันเทิงเลย

เรื่องการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวสถานบันเทิง ในอนาคตจอห์นยังไม่ได้คิดที่จะเลิกคบเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเพื่อนกลุ่มนี้เป็นเพื่อนที่คบหากันมาตั้งแต่จอห์นยังเด็ก รวมถึงเพื่อนทุกคนก็เป็นคนที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณบ้านใกล้ ๆ กัน ทำให้ต้องเจอกันทุกวัน และเพื่อนกลุ่มนี้ก็ยังเป็นเพื่อนที่จอห์นสนิทด้วยมากที่สุด

เรื่องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป จอห์นไม่คิดที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโท เนื่องจากว่าจอห์นยังไม่มีความพร้อมในเรื่องการเงิน บิดามารดาก็ไม่ได้สนับสนุน และจอห์นก็เป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง ดังนั้นจอห์นจึงคิดว่าจะทำงานหาเงินใช้จ่ายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นางสาวจีราวรรณ แก้วใจ
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 10 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดพะเยา
ประวัติการศึกษา	พยาบาลศาสตร์บัณฑิต
	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ